Mehmet Cıngır

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Cıngır

Eserleri:

10 Kasım

Bin sekiz yüz seksen birde
Doğdun Selanik'te.
Hür havasını aldın yurdun.
Yirmi üç Nisan bin dokuz yüz yirmide
Millet meclisini açtın.
Ve emrettin:
"Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri!"
Aştı ordular dereleri,tepeleri
Dağ dağ,
Açtın bir çağ
Düşmanları yurdumuzdan kovdun
Yirmi dokuz Ekim bin dokuz yüz yirmi üçte
Cumhuriyeti kurdun.

Sen en büyük kahraman
İhata edemez seni zaman
Anlayamazlar,
Bazı kafalar ki,oldukça dar…
Bir vatan bıraktın bize
Edirne'den Ardahan'a kadar.
Diktin Türk'ün bayrağını yüceye şanla
Senden aldığımız ilhamla
Biz
Türk'ün bayrağını daha yüceye
Dikeceğiz.

Anadolu'nun yücesinde açar bir çiçek
Rengi kırmızı-beyaz ve bu çiçek
Bütün dünyaya ışık saçacak
Atam müsterih ol sen
Bazı dar kafalara rağmen
Bu çiçek daha da yükseklerde açacak.

10 Kasım bin dokuz yüz otuz sekizde
Atatürk öldü diyorlar
Allah'ım bu nasıl iştir?
Biraz sert esse de rüzgâr,
Olsa da mevsim sonbahar,
Bu bir ölüm değil,diriliştir.

Mehmet Cıngır

23 Nisan

Selam olsun size doksan altıncı yıldan
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!
Mutluklarla,sevinçlerle doluyor insan
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Çok çalışın ki azalsın bürokrasimiz
Daha da çok güç kazansın demokrasimiz.
Övünsün bizimle aziz şehitlerimiz.
Selam gönderdi size Ulubatlı Hasan
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Demokrasi olmalı en temel ilkemiz
Sahip çıkalım ki güçlü olsun ülkemiz
Övünelim, şanlı tarihimiz tertemiz.
Gurur duyalım ki,bizimdir Koca Sinan!
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Sen, Bursa'da Orhan Mohaç'ta Süleymansın!
Çanakkale'de bil, en büyük kahramansın!
Gurur duy atanla ki,hainler utansın!
İnmesin bayrağım,olmasın ülkem viran
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Selam sana,Sivas,Erzurum, Anadolu!
 Buralardan geçti demokrasinin yolu…
Birleşin, demokrasi sayın sağı solu.
Meclisi bugün açtı o büyük kahraman,
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Yirmi üç Nisan çocuklara kutlu olsun,
Üzülmesin, bütün çocuklar mutlu olsun,
Ülkemiz geleceğinden umutlu olsun,
Armağandır bize atamızdan bu vatan.
Sevinin çocuklar bugün yirmi üç Nisan!

Mehmet Cıngır

24 Kasım Öğretmenler Günü

Ben bir öğretmenim
Gözlerim çakmak çakmak
Tarihten ilham alarak
Daima ileriye bakarım,
Yoktur bende geriye bakmak.

Her gün sabah girerim sınıfa
"Günaydın"derim onlara.
Çok hoşuma gider gülüşleri
Geç kalınca bazen,
"Özür dilerim öğretmenim"deyişleri

Ben bir öğretmenim
Usta olurum bazen,
Her ders temele bir taş koyarım,
Bazen bir pergel olurum,
Bazen bir cetvel…
Çizerim geometrik şekilleri…
Bazen de bir ressam olurum,
Resimleri çizgi çizgi desen desen boyarım.

Ben bir öğretmenim,
Tutarım ışığı elimde,
Ezgi ezgi memleket
Türküleri dilimde…
Anlatırım memleketimi türkü türkü
Hepsi birdir gözümde
Aydınlatırım hepsini,
Ayırmam Çerkez'i,Arap'ı,Kürt'ü,Türk'ü…

Ben bir öğretmenim
Atatürk olurum,
Fatih olurum,
Bazen Yavuz…
Şair olurum
Ölçüm,bazen serbest,
Bazen hece,bazen aruz…

Ben bir öğretmenim,
Öğretirim Anadolu'yu
Orta Asya'yı,Kafkasyayı
Maçini,Çin'i…
Sorsalar"yerimiz neresi?"
Gösteririm kalbimin içini!

Ben bir öğretmenim
Ders anlatırım onlara masal masal
Büyür boyları dal dal…
Ama masal değildir bunlar
Masal tadında gerçek.

Sevgi veririm onlara
Onlar bana bir selam verir
Bir de çiçek…

Ben bir öğretmenim
Bazen âşık olurum
Başım duman
Bazen “Yunus” olurum
Bazen “Karacaoğlan…”

Ben bir öğretmenim
Akça topraktır yüreğim,
Kuş konmaz kervan geçmez
Köy yollarında,
Bazen attır bazen katır bineğim…

Ben bir öğretmenim,
Yoktur yüreğimde
Ne kötülük ne karanlık
Ne de nefret ve kin.
Çarpar yüreğim
Yalnız öğrencilerim
Ve vatan için…

Mehmet Cıngır

28 Harfte Sen

Adın ile yazdım adını yüreğime
Bedenini değil,yüreğini sevdim
Canımı canına minnet bildim
Çarptın yüreğime merdiven başında
Diyemedim, gözlerim gözlerine erir bakınca
Ellerim ellerine dokununca dirilir
Firakınla ruhum,farkını fark ettirir
Güneş kaybolur geceye güldüğünde
Hayalimi yetim bırakır hayalin öldüğümde
Ilık bir sonbahar günü gördüm gözlerini
İçime kahve gözlerinin sevdası doldu
Japon sarmaşığı saçlarında mutludur gözlerim
Kıvılcım düşürdü kahve gözlerin gözlerime
Lale midir,yoksa gül müdür göğsünde açan?
Mevsimleri ağlatan bakışların titretiyor kalbimi
Nefesinde lavanta kokan fırtınalar gizlenir
O merdivenlerde gülüm aşkın filizlenir
Ölüm seni sevmektir sonsuza dek güzelim
Pırlantalar dökeyim yoluna,yeter ki gel gezelim
Rengarenk çiçekler ekeyim yoluna,taşkın
Sen yoksan senin kadar güzeldir bana ölüm.
Şiirlerimin damarlarında dolaşır senin aşkın
Tebessümün sabaha kadar aydınlatır gecemi
Umudum seni hayal ediyor inleyerek acemi
Üzülme,belki bizi de kavuşturur bir gün zaman
Vuslatını beklerken ruhumdur alev gibi yanan
Yüzünü son kez görmek isterim ayırmadan ölüm
Zindan çöker öğlen vakti yokluğunda gülüm…

Mehmet Cıngır

Acı Günümüz

Acı bir gün yaşandı geçenlerde Soma'da,
Kimi Hak'ka yürüdü,kimi halâ komada.
Sevdiklerinin gönlünde açtılar gönül yarası,
yüreklerinin akıydı yüzlerindeki kömür karası.

Yerin altında günler uzadıkça uzuyordu,
kanlar,damla damla kömür karasına sızıyordu.
Azrail yedi kat yerin altında göründü,
Kömürün karası kızıl renge büründü.

Kimi üzüntüsünü yaşadı ağzındaki dualarla,
kimi ambulansa saldırdı elindeki sopalarla.
Kiminin ağzında küfürler...Ah bunlar ne kabalar!
Harekete geçti kan kokusu alan akbabalar.

Acıyı yüreklerinde hissedenler yastalar,
Fırsat buldu saldırmak için gerçek hastalar.
Taşınırken yaralılar hastaneye bir bir...
Şehitler...Hepsi canımızdır,kardeşimizdir.

Bırakalım sen ben kavgasını ey canlar!
Saygılı olalım,şehit kanıdır akan kanlar.
Bir tarafta okunan dualar,fatihalar
Can yakıyor diğer tarafta sövüp sayanlar!

Şeni yücelere çıkaran ahlâkındır,dilindir,
İnsanlık fukaralarının yeri esfelesefilîndir.
Güven Allah'a o en büyük dostundur,vekilindir,
Unutma ki,Cehennem zalimler içindir.

Allah bütün şehitlerimize rahmet eylesin,
Günahlarını affetsin,makamlarını Cennet eylesin!

Mehmet Cıngır

Acılarım Sıkıntılarım

Acılarım,sıkıntılarım,
Ayrılmadılar benden bir an,
Oldular benim dostlarım,
Bırakmadılar beni hiçbir zaman.

Duyamadım annemin sıcak sesini,
Acılarım sıkıntılarım karşıladı beni.
Ne zaman onlardan kurtulmaya çalışsam;
Olurlar kapı aralığından bakan bir yılan.

Çeksem ne zaman gönlümün perdesini,
Ensemde hissederim onların acı nefesini.
Duyarım dostlarımın incitici sesini;
Uykudan uyandığım her zaman.

Ben ağlamadım,yüreğim ağladı,
Ağladı da yüreğimi dağladı.
Kanlı yaşlar süzüldü,
Yüreğimin yanağından.

Ayrılmadılar yüreğimin başından,
Boğulmadılar dökülen gözyaşından.
Bırakmadılar hiçbir zaman,
Bağladılar yüreğimi ayağından.

Yaktılar yüreğimin başını,
Akıttılar gözünden kanlı yaşını,
Gerçek dostun suyunu,
İçeceğiz yakında Havz-ı Kevserden.

Mehmet Cıngır

Acıların Emzirdiği Çocuk

Ben acıların emzirdiği bir çocuğum,
Artık hiçbir acı, bana acı vermiyor.
Bağışıklık kazandı acılara ruhum;
Fakat haksızlığın verdiği ıstırap zor.

Mehmet Cıngır

Acılı Günlerin Şairiyim Ben

Bakmayın öyle bazen güldüğüme
Acılı günlerin şairiyim ben.
Hem akar hem çağlarım nehir gibi
Hem koşar hem ağlarım zehir gibi
Bakmayın öyle bazen güldüğüme,
Acılı günlerin şairiyim ben.

Derdim büyüktür benim dağlar gibi
Parçalanır yüreğim çağlar gibi.
Ağlar benim yüreğim için için
Ağlarım;yapmam öyle ağlar gibi.
Bakmayın öyle bazen güldüğüme,
Acılı günlerin şairiyim ben.

Yağmurun ıslattığı taş gibiyim,
Ağır darbeler yemiş baş gibiyim,
Hiç gülmedi şu ağrılı yüreğim,
Ana gözünden akan yaş gibiyim.
Bakmayın öyle bazen güldüğüme
Acılı günlerin şairiyim ben.

Üzene de Mehmet Hoca üzene,
Karşıyım hep, ben bu bozuk düzene,
Gelse bile bana şu sessiz ölüm,
Hakkım haramdır garibi yüzene.
Bakmayın öyle bazen güldüğüme,
Acılı günlerin şairiyim ben.

Mehmet Cıngır

Aç Gözlü

Yoktur kimsenin hakkına,hukukuna saygısı,
Tek düşündüğü midesi,arabası,bir de parası...
Öylesine artmıştır ki hırsı,
Ay'ı bölüp ikiye versen eline,
Alıp koyar cebine ve sorar:
"Nerede bunun ikinci yarısı? "

Ay'ı versek,birlikte güneşi bile,
Gökyüzünü de koysak yanına bütün ecramiyle,
Hırsından yalamadan yutar bir lokmada.
Doldurur bütün karnını ateş ile...

Dünya kazan olsa,yese kepçe kepçe,
Doymaz gözü yedikçe yese de..
Doymuştur karnı belki; ama gözü açtır yine de.
Aklı hep midesinde...
sineğin yağını hesap eder de,
Sorar:"Bunun gerisi nerede? "

Bakmaz haramına,helaline,gelsin de hep,
Nereden gelirse gelsin,bunun önemi yok pek.
Mal biriktirir, kefeninde olmasa da cep.
Doymaz; fakat doyurur gözünü bir avuç toprak...

Mehmet Cıngır

Aç Gözlülük Edersen

Kanaat tacını geçirirsen başa
Bereket yağar dağa taşa
Açgözlülük edersen, aç kalırsın
Seni ne sultan doyurabilir ne de paşa.

Mehmet Cıngır

Açıl Denize

Açıl denize
Martılar göreceksin
Kara kanatlı.

Mehmet Cıngır

Açız

Yıllarca sövüp bu memleketi sömürenler
Ağızlarından oluk oluk lağım atıyorlar.
Sığır gibi yiyip yiyip azıp semirenler,
"Açız"diyerek onurlarını satıyorlar.

Göbek bir metre önde"açız" demeyin ayıp,
Kaybederler on koyun teslim etseniz sayıp,
Her gün peş peşe en az kırk yalan sıralayıp
Bu memlekette tozu dumana katıyorlar.

Bilmez ağacı yaprak,bilmez bulut göğünü,
Kaçırmazlar hiç ne bayramı ne de düğünü,
Bunlar, kafayı çekip çekip de güldüğünü
Gizleyip de açlık ayağına yatıyorlar.

Kurulacaktır elbet bir gün ukbada mizan,
Ne Oruç biliyorlar ne de kutsal ramazan,
Elde şişe inip meydanlara zaman zaman
"Özgürlük "deyip kargalar gibi ötüyorlar.

Dolaşıp ülkeyi köy köy ,ilçe ilçe, il il,
Ve duygu sömürüsü yapıyorlar bilfiil.
"Açız"dediklerine bakma,şunu iyi bil,
Dans edip şiş göbeklerini oynatıyorlar.

Bazıları da kul hakkı yemek haram deyip,
Koca göbeklerini kul hakkıyla besleyip,
Sofraları bin bir çeşit yiyecekle süsleyip
Helali haramı düşünmeden yutuyorlar.

Kimine dediler koyun, kimilerine mal,
Tercih senin kardeşim;beğen beğen,seç seç al.
Kimi eşek heykeli yaptı;kimi okul, yol,
Yapılana kör, bir yerlerini yırtıyorlar.

Mehmet Cıngır

Açlık

Bir şair,
Şunları söylüyor
Açlığa dair:
Açlık çoğunluktadır.
Hangi açlık?
Midesel açlık mı?
Cinsel açlık mı?
Yoksa gözsel açlık mı? ..

Mehmet Cıngır

Adalet

Şaşarsa adalet terazisinin dili,
sarsılır tâ derinden mülkün temeli.
Ey idareciler! Adil davranmazsanız eğer,
nızdadır mahşerde Allah'ın eli.

Adalet yoluydu Ömer'in yolu,
Zayî olmazdı devletin bir pulu.
Ey idareciler! Eğer kokutursanız tuzu,
Sayılır mısınız Allah'ın sevgili kulu.

Birgün mizan terazisi kurulur,
Yaptığınızın hesabı bir bir sorulur.
Ey idareciler! Yanıltırsanız adalet terazisini,
Geçemezssiniz Sırat Köprüsü'nü,ayağınız yorulur.

Küçük insanların büyük olursa gölgesi,
Kalmamışsa ülkede adaletin temsilcisi,
Ey idareciler! Hak haline gelmişse haksızlık,
Batıyor demektir o ülke,susmuşsa adaletin sesi.

Sanmayın ki dünya öküzün boynuzunda,
Durur dengede alem adaletin omzunda.
Ey idareciler! Kul hakkı varsa zerre kadar gururunuzda,
Korkulu rüyalar görürsünüz artık uykunuzda.

Bir hikâyedir bu hayat uzunca,
Haksızlık etmişseniz eğer,birine kızınca,
Alacaktır hakkını sizden yerde gezen karınca.

Mehmet Cıngır

Adalet-2

Ülkeler kılıç ile alınır;
Durur ayakta adalet ile.
Adalet, eğer yandaş iseniz,
Veya pek hatırlı bir diplomat,
Ya da ülkede ünlü bir damat,
İşlemez suçlu olsanız bile…

Eğer garibansanız, rezalet…
Hiçbir suçunuz olmasa bile,
Oracıkta kazılır kuyunuz;
Kesilir ekmeğiniz,suyunuz,
Kurutulur âdetâ soyunuz,
Yeter ki düşmeyiniz eline.

Adalet yoksa o yerde zillet,
Yaşayabilir de aç ve susuz,
Yaşamaz adaletsiz bu millet;
Çalış gece gündüz,kal uykusuz,
Adaleti tesis et ey devlet!

Mehmet Cıngır

Adil Devlet

Devlet işi ne bir yoz ilişki ne bir oyun,
Sorulur, Fırat boyunda kaybolsa bir koyun.
Yok hiç Korku; hakimin huzuruna varınca;
Alır hakkını yerde gezen kara karınca…

Haksızlık yapılmaz adil devlette kimseye,
Haksız yere doldurulmaz insanlar cemseye…
Ne bir ezilen var orada ne de bir ezen,
İnsanca,hakça bir paylaşım,hakça bir düzen…

Çatlak sesler çıksa bile bazen arada bir;
Bu durum,tamamen insanlık nedeniyledir…
Herkes işinde gücünde,sevgi dolu mutludur,
Gelecek kaygısı yok; çocuklar umutludur.

Ne devlet devlet için,ne millet devlet için,
Halk içindir ancak devlet,gerisini geçin…
Canı, malı ve namusundan emindir herkes,
Kardeşçe yaşar orada Türk,Kürt,Arap,Çerkes…

İnsanlar ya din, ya yaratılışta kardeştir
Adil devlet, halkın semasında bir güneştir.
Kalkınmış iller,ilçeler kasabalar,köyler…
Oralarda herkes mutluluk şarkısı söyler!

Bu düzende yalnız insanlar için değil hak;
Hayvanlar da alacaktır hakkını muhakkak…
 Eşittir tarağın dişi gibi beyaz,siyah…
Takva sahiplerine daha yakındır Allah!

Vardır herkese yetecek kadar çok iş ve aş,
Adil devlet hizmetkâr,efendidir vatandaş…
Saygılıdır yurttaş devlete,devlet yurttaşa,
Uyumludur hep ilişkiler,yoktur kargaşa…

Sever insanı yaratandan dolayı devlet,
Tomurcuklanır sinelerde bir memnuniyet…
İnsanların karnı tok,sırtı pektir nihayet,
Bu düzende ölümden bile yoktur şikâyet…

Ey hakkı savunanlar, beraber dik duralım!
Gelin adil devleti hep birlikte kuralım!
Haydi yiğitlerim gazanız mübarek ola!
Hiç vakit kaybetmeden çıkalım artık yola…

Gösterir inşallah Rabbim bize o günleri,
Hor görmez fakiri,bu düzenin zenginleri…
Yardım et seni sevenlere ulu Allah'ım!
Olsun artık benim özlenen nurlu sabahım!

Mehmet Cıngır

Affediver

Seni sevmek ,
Gül olmaksa gül olurum
Kül olmaksa kül olurum
Yanmaksa yanarım,
Kanmaksa kanarım.
Biliyorum,günahkârım,
Ama sen benim rabbimsin
Affediver gitsin,
Ve bu çile bitsin.

Affetmek senin şanındandır,
Affetmezsen üzülürüm,
Bir kenarda büzülürüm,
Affedersen coşarım,
Bir at gibi sana koşarım.

Simsiyah bir boşluk
Sızıyor yüreğimden
Affetsen de affetmesen de
Çok ama çok seveceğim seni ben.

Mehmet Cıngır

Affet

Zamanı sıktım,
Çıkardım özünü.
Karlı dağlardan geçtim,
Soğuk sulardan içtim.
Bakmadım arkama
Yürüdüm yürüdüm...
Sağıma soluma bakmadan yürüdüm.
Gördüm gerçeklerin yüzünü.
Sevap da işledim;
Hata da yaptım.
Hata yapmayan tek Allah.
Ademe hata yapma fırsatını veren sendin
Allah'ım.
Ben de Adem'in torunuyum.
Beni hayvan
Ya da melek yaratsaydın hata etmezdim;
Ama beni insan yarattın;
Hata edeceğimi bile bile...
Affet.

Mehmet Cıngır

Affetmem

Biz sevincin de gamın da âlâsın görmüşüz,
Dostun da düşmanın da belasını görmüşüz.
En yakından almışız mutluluğun tadını,
En yakından duymuşuz kötü sözün adını.

Nasibinde yoksa eğer bir insanın edep,
Vur semeri,at önüne otu, yesin merkep.
Merkepte de vardır sendeki gibi bir beden,
Yoksa edep, farkı yoktur insanın merkepten

Ne gezer edepsizde saygı, ar,haya,namus,
Bakıver,böyle yazmıştır bunu büyük kamus.
Edepsizin sözü,sesi gibidir eşeğin,
Güvenilmez kuyruk sallamasına köpeğin.

Anırınca yok eşeğin keyfine diyecek,
Atsan da önüne kemik yine havlar köpek.
Eşeğin anladığı sevgi değil,kötektir,
Altın tasma taksan da, köpek yine köpektir.

Bugün damarlarımdan akan buzdan bir kandır,
Ah,canımı yakan,kendi canımdan bir candır!
Kim dinler,kime söylesem ben ah u zârımı,
Şimşek gibi çekti üstüne intizarımı.

Binip de Arap atına olma sakın mağrur,
Tökezletir bir gün atını senin, o gurur.
Ağlar edep,mahzun olur cahilin elinden,
Ne çekerse şu insan,çeker kendi dilinden.

Çok gördüm ben bu ömrün kışını, baharını,
Amma görmedim böyle sert esen rüzgârını.
Yıktı gönlümü benim, çevirdi viraneye,
Affetmem, özür dilese çıkıp minareye.

Mehmet Cıngır

Afrin Marşı

Vur mehmedim,vatan için vur,bayrak için vur!
Sivil,suçsuz,çocuk,kadın görürsen sıkma,dur!
Vur mehmedim vur,defolup gitsin burdan gavur,
Vur mehmedim vur,zulmün külünü göğe savur!

Mehmedim!Mehmetçiktir senin müeyyed namın
Yürü,gözbebeğisin sen âlem-i islamın!
Yürü;dik,ay-yıldızı göbeğine zalamın!
Nerede olursan ol"barış"olsun kelamın.

Mehmedim,barış güvercinisin sen dünyanın!
Erersen bir gün sırrına gördüğün rüyanın,
Müjdesine nail olup da Hak Taala'nın,
En seçkin gülü olursun cennet-i âlânın.

Bahsediyorum ben o dünün mucizesinden,
Güç alır mehmedim şanlı tarihin sesinden,
Kükredi mi çatlar gökyüzü sesin aksinden,
O zaman arınır belki gökyüzü sisinden.

Mehmedim uzun boylu,çiçekli bir dal gibi,
Küşatmış Afrin'i çepeçevre hilal gibi,
Masum kanı akıyordu orda helal gibi,
Çöküverdi zalimin üstüne hayal gibi...

Vuruluyor Afrin,Menbiç hava ve karadan,
Yigitler,yardımcınız olsun yüce yaradan!
Ey emperyalistler,çekilin sizler aradan!
Kovacağız mutlaka zalimleri oradan.

Hak için yaşadı,yine Hak için yaşarım,
Ak köpüklü azgın ırmaklar gibi coşarım,
Hak namına ben,dereler tepeler aşarım,
Nerede bir haksızlık görsem oraya koşarım.

Biz ki,tarihi kalemle değil,kanla yazdık,
Oyunları kalemle değil,imanla bozduk,
İstiklal uğruna biz kan denizinde yüzdük,
Dostları hep sevindirdik,düşmanları üzdük.

Baksana selam duruyor sana dağlar taşlar!
Bir bir eğiliyor karşında o mağrur başlar,
Ey şehit anası!Akmasın gözünden yaşlar,
Şef'atçi olacak sana o gözler,o kaşlar.

Korkma,rüzgâr üstünde bir rüzgâr vardır!
Korkma yürü!Mademki yâr üstünde yâr vardır,
Korkma yürü!Karar üstünde bir karar vardır,
Yüc(e)Allah'a güvenmekte sonsuz yarar vardır.

Mehmet Cıngır

Ağaçlar

Bu ulu ağaçların kolları şaha kalkıyor,
Kökleri yerde başları Allah'a kalkıyor.
Semaya açılmış elleri,padişaha kalkıyor,
Tesbih ediyorlar Allah'ı hal diliyle.

Yel geçer daim,dallarının arasından,
İstifade eder bütün canlılar havasından.
Ötüşür kuşlar,uçar yuvasından,
Anlatır oksijen kaynağı olduğunu yel diliyle.

Heyecan verir kuşlara,can verir böceklere,
Uzatır başını,özgürlüğe,yol bulup göklere.
Bal yapar arılar; vızıldaşır, konar çiçeklere,
Anlatır şifa kaynağı olduğunu bal diliyle.

Dalları birbirine girmiştir,sarmaş dolaş,
Yaşarlar kardeşçe,aralarında yoktur savaş.
Barış içinde özgürce büyürler yavaş yavaş,
Anlatırlar bize kardeşçe yaşamayı,dal diliyle.

Rüzgârın önüne eğerler güzel başlarını,
Tarar anne şefkatiyle rüzgâr yeşil saçlarını.
Konar bülbül dalına,söyler özel şarkısını,
Anlatır aşkını güle,bülbül diliyle.

Çalışkandırlar,bırakmazlar yarına hiç işlerini,
Karşılıksız verirler herkese,bolca yemişlerini.
Esirgemezler hiçbir canlıdan o güzel gülüşlerini,
Anlatır ağaç bize fedakârlığı, güzel diliyle.

Şair Mehmet anlatır bunları şairce,his diliyle,
Aşkı anlatır; sevgiyi Yunus'ça,Yunus diliyle
Anlatır her varlık kendini kendince,,kendine has diliyle,
Saralım onları gönlümüzce,söyleşelim gönül diliyle,
Cevap verelim güzel ağaçlara insanca,insan diliyle...

Mehmet Cıngır

Ağıt

Annem beni bugünler için doğurmuş,
Vatan toprağını kanımla yoğurmuş
Dam başına dikmişler Türk bayrağını,
Serpmişler kabrime vatan toprağını.

Sayarken ben birliğimde bir bir şafak,
Karardı birden karşıki sırtta âfak.
Ben ki,bir avuç toprak idim özümde,
Bir sır var benim gülümseyen yüzümde.

Dönmek,kaçmak yok,korkmak yok, sarsılmak yok,
Deldi sinemi karşıdan atılan ok.
Vuruldum ben tam kalbimden bir er gibi,
Girdim kabre, gülistana girer gibi.

Almış garip annem başımı dizine,
Sarmışlar vücudumu kefen bezine.
Tabutuma Türk bayrağını takmışlar,
Toplanıp benim ağıdımı yakmışlar.

Aktı vatan için kanım,sanki dere,
Komşu oldum ben cennette peygambere.
Güzel annem,kurban oldum ben vatana,
Hakkımı helal etmem yurdu satana.

Gözlerimde tatlı bir ölüm uykusu,
Şehit olanın yoktur ölüm korkusu.
Ben vatanın bağrında açan çiçeğim,
Şehadet şerbeti benim içeceğim.

Bu toprak için feda ettim canımı,
Bu vatan için akıttım ben kanımı.
Sırtımda kefen,ağzımda bir damla kan,
Huzur bulurum ben, sağ oldukça vatan.

Kabir daraltmaz asla benim ufkumu,
Toprak içre uyurum ben son uykumu.
Kaplar çepeçevre kabrimi nur ve renk,
Doldurur kabrimi bir uhrevî ahenk.

Annem! Keder çiçek açsın içinizde,
Babam! Güller açsın gönül bahçenizde…
Sevinin, bu güzel vatana vurgunuz!
Sev'nin bu yolda şehit oldu oğlunuz!

Bir kapı açıldı ki,sonsuz,büyülü,
Ve birden karşımda Medine'nin gülü.
Tebessümlü gözlerle bana bakıyor,
Kanayan kalbime madalya takıyor.

Mehmet Cıngır

Ağlar

Şu dünyada hiç görmedim ben güleni
Şair ağlar,şiir ağlar,analar ağlar…
Gördükçe körpe fidan iken öleni,
Gül ağlar,bülbül ağlar,sunalar ağlar!

Ayırdılar bülbülü gonca gülünden
Öldü arılar yiyemeden balından
Kopardılar ham meyveyi dalından,
Ağaç ağlar,dal ağlar,meyvalar ağlar!

Koklayamadan kınalı kuzusunu,
Hainler arkadan kazdı kuyusunu
Yüreği yangın analar yavrusunu
Özler ağlar,yaş gözüne dolar ağlar!

Ufkumuzu kapkara duman bürüdü,
Yiğitler üstüne yüceden yürüdü,
Ak şehitliğini ardından sürüdü…
Dağ ağlar, yağmur ağlar,babalar ağlar!

Bak hele şu hain düşmanın kastına
Veda eder ast üstüne,üst astına
Eğilmiş bayrağım şehidin üstüne,
Ay ağlar,yıldız ağlar,kınalar ağlar!

Mehmet Cıngır

Ağlar Gözlerim Hazin Hazin

Toroslar gelinliğini giyerken,
Karlar sel olup ovaya inerken,
Herkes neşelenip gülüp oynarken,
Benim gözlerim hazin hazin ağlar!

Gelirken dağlarına evvel bahar,
Bulutlu bir gökyüzü buldu kuşlar,
Öyle sert esti ki denizden rüzgâr,
Viran oldu mor sümbüllü bağlar.

Suların pek yükseklerden akışır,
Gül sesi bülbül sesine çakışır,
Hep çiçekler niçin yaslı bakışır?
Bunlara bir cevabın yok mu dağlar?

Hecini de Mehmet Hoca hecini,
Feryat- figan edip yolma saçını!
Gün gelir sen de alırsın öcünü,
Ölenler ölür,görür kalan sağlar.

Mehmet Cıngır

Ağlayanlar

Gücü çiğdeme yeter kışın açan nergisin
Hangi bulut vardır arkasında âsi sisin?
Medet ummakta katil sinekler karıncadan.
An be a n kanından kan aldılar canından can.

Yel aldı karıncanın ağzındaki buğdayı
Yusuf oldu kuyularda bacı,amca,dayı.
Sürüklemekteler yüzlerinde bulutları,
Gözlerine yüklemişler bütün umutları.

Yağınca dolu hepsi oldu deli divane,
Parçalandı yürekler,aynaları virane.
Yüreğinden yaralanmış bir deli güvercin,
Koştu peşinden yağmurun bir damla su için.

Sararıp solmuş yapraklar dökülürken güzün,
Bir tabut gibi oturdu yüreğine hüzün.
Adımı okur mu bilmem ama çağlayanlar?
Yıkacak merdivenleri bir gün,ağlayanlar!

Mehmet Cıngır

Ağlıyordu Hem de Kahve Kahve

Nedense her şey üstüme geliyor bugünlerde,
Bugün deniz de üstüme geldi dalga dalga.
Gelen her dalga göğsüme çarpıp parçalandı.
Bakmayın duygusal olduğuma,yüreğim sağlamdır benim.
Dalgalara nasıl karşı konulacağını bilir yüreğim.
Bir martı gördüm denizin gözünde bugün, mavi…
Uzun uzun seyrettim;
Büyüledi beni…
Aynı martıyı senin gözünde de gördüm aynı gün.
Aynı martıydı.
Onu da seyrettim uzun uzun;
Fakat senin gözündeki kahverengiydi.
Severim ben kahverengiyi…
Taş kemerler ağlamaz.
Yüreğini çevreleyen taş kemer de ağlamıyordu.
Fakat gözündeki martı ağlıyordu.
Kahve kahve ağlıyordu,
Sen görmüyordun ama ben görüyordum.
Ağlıyordu… Hem de kahve kahve …

Mehmet Cıngır

Ağustos

Bin yetmiş birde başladı Anadolu maceramız
Olmuştu Anadolu artık ebedi yuvamız.
Malazgirt ovasındaki haykırışımız
Kocatepe'de yankılanıyordu.

Eşeliyordu yeri al at hırsından
Çünkü sırtındaydı kurt bakışlı
Başkomutan.
Döndü paşalara
"Saat kaç"dedi
"Üç" dedi paşalardan biri
Parladı gözleri karanlıkta çakmak çakmak
Ve açıldı iri iri
Ve verdi tarihi emrini
"Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir
İleri!

Al atlar,dor atlar,yağız atlar,kır atlar…
Uçuyorlardı vıcık vıcık çakal seslerinin geldiği yöne.
Herbiri kaya kartalı gibiydi,
Süzülüyorlardı havada döne döne,
Takmışlardı çelikten kanatlar.

Al bir ata binmişti al
Geçtiği yerlerde
Ne tilki kalmıştı ne çakal
Yıl bin dokuz yüz yirmi iki
Dokuz Eylül,
Gülümsüyordu artık İzmir'de hilal!

İndiremez kimse diktiğimiz bayrağı,
Tilkiye,çakala yurt olmadı,olmayacak
Bu aslan yatağı.

Gök vatan,kara vatan,mavi vatan
Üzerine yemin ettik biz,
Sürecek bin yetmiş bir de başlayan
Anadolu hikâyemiz.

Mehmet Cıngır

Ah

Ah,şu gönlümde bir”ah”yatar,
Kuşlar mıdır ki penceremde
Hiç durmadan öter de öter,
Dertli yüreğime dert katar.

Güzelliğiyle geldi bahar,
Açtı yaz bahçesinde güller.
Okşar ruhumu hafif rüzgâr,
Aşk türküsü söyler bülbüller!

Mehmet Cıngır

Ah Bu Gönül

Ey gönül! Gönlüne yine aşk çorabı ördün mü?
Âşık olursun hemen sen, bir güzel gördün mü?
Aşk belasından kurtulup bir ömür sürdün mü?
Ah gönül,ah bu gönül yoruldum senden gönül!

Düştün yine sen bir ela gözlünün peşine,
Yanarsın bir gün onun firâk-ı ateşine,
Yeter artık,işkence etme şu kardeşine,
Ah gönül,ah bu gönül yoruldum senden gönül!

Yeter artık,doydum ben ciğerime,canıma;
"Ben yine bir güzel sevdim" dersin" gel yanıma
Suçum yok benim,gizlice girdi o, kanıma."
Ah gönül,ah bu gönül yoruldum senden gönül!

Uğraşamam seninle gönül,benim derdim çok,
Yüreğime aşk okunun değmediği yer yok,
Değmesin artık yüreğime aşk yayından ok,
Ah gönül,ah bu gönül yoruldum senden gönül!

Ey gönül nedir bu hareket,bu istek böyle?
Artık ağır başlı olmak yaraşmaz mı söyle!
Gel,Allah'ı seversen üzme beni,lütfeyle,
Ah gönül,ah bu gönül yoruldum senden gönül!

Mehmet Cıngır

Ah Bu İnsanlar

Öyle insanlar vardır ki, sanki birer melek,
Bu insanlar ki, rehberdir bize mahşere dek.
Hiç fark etmez;ister kadın olsun, ister erkek,
Öylelerine de övgü olur hayvan demek.

Bilmem ki, bu küfürler ile nereye vardık,
Yeter, biz bu dil yarasından usandık artık!
Verdiğiniz cevap küfür içermese bile,
Açar adam ağzını hakaret, küfür ile.

Kalp kırma sakın, bir gün mutlaka öleceksin.
Kırdığın kalbe bak,orda Hak'kı göreceksin.
Bir partiye kızarım amma kalkıp sövemem
Dinime küfredeni asla sevmem,sevemem.

Hakaret etmemeli kimseye bir müslüman,
Küfür ehli zannedecek yoksa onu duyan.
Sosyal medyada yorum yapmaktan korkar olduk,
Ağzı lağım çukuru olandan ürker olduk.

Ahlâklı olmalı insan, fark etmez oğlan kız,
Hoşgörülüyüm,yumuşak huyluyum ben,yalnız
Dinime sövene, alır elime kalemi,
Veririm hakkını,hiç bakmam bey mi köle mi?

Gücün yeterse düşmanına bile dua et,
Seviyesini gösterir kişinin hakaret.
Cevap versem sosyal medyada ben bir yazıya,
Hemen hoplar dokunmuşum gibi bir sızıya.

Ağzı lağım çukuru öyle ki öbek öbek,
Kusmasa çatlayacak sanki karın ve göbek.
Yalandan medet umanlar var bu memlekette,
Gerçeklere göz yumanlar var bu memlekette.

Bir tarafta kitap ve sünnete tam uyanlar,
Bir yanda" sünnet yok"deyip gazel okuyanlar.
Bir tarafta tüm âlimleri sevip sayanlar,
Bir yanda onlara sövüp ayağı kayanlar.

Bir tarafta eşek heykeli yapıp tapanlar,
Bir tarafta okul,köprü,hastane yapanlar.
Bir tarafta din alıp onu ucuz satanlar,
Bir yanda dini reddedip sırtüstü yatanlar.

Haydi koşun ey,çok ucuz; dinde kampanya var!
Gelin,ucuzlattı dini gazel okuyanlar!
Gelin, köşkler huriler ve daha neler neler…
Gecekondu parası,yok buna bahaneler.

Say say, öyle ki bunlar; anlatmak ile bitmez,
Bunları anlatmaya bir insan ömrü yetmez.
Bundan sonra ahirettir bize sonsuz mesken,
Artık yoktur asla dönüş bize ahiretten.

Mehmet Cıngır

Ah Bu Maskeler

Herkesin dilinde sevgi
Fakat inmemiş yüreğe
Nedense yürekler bomboş
Herkesin ağzında sövgü
İncinen kulaklar sarhoş.

Ruhunda bir katil sinek
Ve dolaşır çiçek çiçek.
Zannedersin ki bir melek
Sürer onun melekliği
Çiçekte bal bitene dek.

Gösterip sahte yüzünü
Dudakta sahte gülücük…
Yüzüne sahte bir buse
Atarsa işte o zaman
Olursun gerçek ölücük

Çıkarınca maskesini
Görürsün gerçek yüzünü
Duyarsın işte o zaman
Ölümün ayak sesini
Hayalin suda boğulur
Ve verir son nefesini.

Herkes"seviyorum" diyor
Sorsan sözde sevmeyen yok
Fakat bu yalnız dilinde
Kin yuva yapmış kalbine
Kör silah hazır belinde.

Kalbinde maskeli sevgi
Varsa çıkar,balım gülüm
Fakat bitince menfaat
Fışkırır dilinden zehir
Elde bıçak gelsin ölüm.

Yollarda bir insan seli
Hepsi şirin,sizli bizli
Yüzler,sevgiler maskeli
Sanılır hepsi de veli
Altında canavar gizli
Makesiz dolaşanlar da
Ya ahmaktır ya da deli…

Maskeler ah bu maskeler!
Ah iç içe ilişkiler!
Ayrılmıyor kurtla koyun
Oynanıyor bir tiyatro
Ve oyun içinde oyun…

Yüreğinde de bir maske
Ve bu maskenin altında
Gizli yanardağ ateşi
Gölgede koyar güneşi
Bitip iş,düşünce maske
Atıp sevgili ve eşi
İçine,üfler ateşi.

Ara renk yok,gri renk hiç yok
Maskaler ya beyaz ya siyah…
Kurmuş aşkın göbeğine
Korku yüklü bir karargâh!
Boğuyor bizi maskeler,
Yardım etsin bize Allah!

Mehmet Cıngır

Ah Bu Yağmur

Bu yaümur,ah bu yağmur!..
Tarlada çamur,
Teknede hamur,
Tarlada bereket,
Doğada hareket olur.

Bu yağmur,ah bu yağmur!..
İçimde güneş,
Gökyüzünde nûr,
Ruhumda huzur...
Ah bu yağmur!
Çisil çisil yağacak,
Saçlarım ıslanacak.
Sesten hafif,
Işıktan yumuşak...

Bu yağmur,ah bu yağmur!..
Tatlı bir musikî sesi,
Her damlası bir anne busesi,
Yağınca damlalar billur billur,
Ne olursa olsun yorgunluğun nedeni,
Dinlendirir ruhu ve bedeni.

Bu yağmur,ah bu yağmur!..
Çisil çisil yağar,
Siner toprağa,
Can verir kuru yaprağa...
Dallarda meyve,
Denizde balık,
Bardakta ıhlamur...

Bu yağmur,ah bu yağmur!..
Gönül semasında nûr olur;
Karanlık,düşünceden kovulur.

Mehmet Cıngır

Âh Çeker Ağlarım

Bil ki silleyi vuran âlemlerin ilâhıdır bu,
Büyüklenmenin büyük günâhıdır bu,
Hak edenleri demiyorum ammâ,
Haksız yere mahkûm olanların âhıdır bu.

Kimsenin âhı kimsede kalmaz,
Kimse çektirdiğini çekmeden ölmez,
Çıban gibi büyür ahlar bağrımda,
Âh çeken bir gün güler de çektiren asla gülmez.

Ah çeker ağlarım bir matemin tufanında,
Umuda uyanırım her gecenin sabahında,
Arz eder arzuhalim aya,yldızlara seher yeli
Gizlidir benim âhım zalimlerin günahında.

Bilir misin Arş-ı âla'yı tuttu benim âhım,
Neydi Allah'ım neydi benim günahım?
Acının toprağında zehir akıyor ırmaklarm,
Bittim,tükendim;bir âhım kaldı,bir de eyvâhım.

Hayatın gölgesini yüklenmek ne kadar ağırdı,
Duymadı bile beni, sultanın kulakları sağırdı.
Gülmedi hiçbir zaman yüzüme benim kara talih
Bütün olmazlar,çıkmazlar,iniltiler beni çağırdı.

Elbet bir gün ruhumdaki azgın deniz durulacak,
İçimde esen kum fırtınaları bir gün yorulacak,
Bütün acılar bir gün son nefesini verecek,
Yüreğime benim de huzur pazarı kurulacak.

Mehmet Cıngır

Ah Hayat

Ah hayat!
Üstüme üstüme geliyorsun
Freni patlamış kamyon gibi.
Kenara çekilip duruyorum;
Direksiyon kırıp yine üstüme geliyorsun.
Bana kalsa ben,
 Eyvallah deyip çekip gideceğim de
Bana inat,
 Sevdiğim birine toslarsın
Diye korkuyorum.

Mehmet Cıngır

Ah İle Vah İle Geçti Benim Ömrüm

Ömür dediğin bir âh ile bir vâh!
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!
Bir âh dedim,bir de vâh! Geçti işte eyvâh!
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Acele yaşadığım çocukluğum nasıl geçti,bilemedim.
Çağlayan oldu gözyaşım,silemedim,
Geçti ilkbahar,yaz; geldi sonbahar,gülemedim,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Sonbaharında,kışında,ilkbaharında,yazında
Yaşadım o ıssız bahçenin uzağında;
Ömrüm geçti ıstırapların sokağında,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Alıp götürmedi acılarımı yeller,
Öptü çıplak ayaklarımı yollar;
Yolumu kesti gözümden akan seller
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Yağar yüreğimin yamacına kar,
Erir,göz pınarlarımdan coşar,akar;
Yaşamadım ne yaz ne de ilkbahar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Duymadı çığlığımı ne analar,ne bacılar,
Düğün dernek kurdu yüreğimde acılar;
Âh vâh dedikçe ben,çalıp oynadılar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Acılarımı verdim taşlara,almadı taşlar,
Yükledim kuşlara,uçmadı kuşlar;
Garibim diye selam bile vermedi başlar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Boşalttım çığlıklarımı denize,almadı denizler,
Selam verdim,dönüp bakmadı yüzler;
Karlı dağlardı sanki içimdeki yazlar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Yorganım olmuştu kara gecelerde soğuklar,
Acılarımdı sadece kapımı çalan konuklar;
Yoldaşım olmuştu sokaktaki bağrı yanıklar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Acılarımı biriktirdi içimdeki kuşlar,
İçime aktı kirpiklerimde biriktirdiğim yaşlar;
Kimse görmedi içimdeki selleri,buharlaştılar,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Zor yollardan geliyorum,yorgunum,
Uzun süre kaldım dipte,vurgunum,

Derman kalmadı dizlerimde,durgunum,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Artık yavaş yavaş sönmekte yıldızım,
Anlamadı beni ne eşim,ne oğlum,ne de kızım;
Çağırın melekleri kıldırsın namazım,
Âh ile vâh ile geçti benim ömrüm!

Mehmet Cıngır

Ah Ne Güzeldi Yalnızlık

Ah,ne güzeldi yalnızlık!
Üstümde yorgan,
Başımın altında yastıktı.
Birlikte gezer,birlikte tozardık.
Birlikte şiirler yazardık.
Bazen sohbet,bazen kavga ederdik
Elimi öper,başımı okşardı.
Şimdi ayrıldık…
Kendi başımı kendim okşuyorum,
Kendi elimi kendim öpüyorum,
Kendi kendimle sohbet ediyorum…

Birliğimizden yalızlık türettik
Yalnızlığımızı kendimiz ürettik
Sığınmış aşk dağların koynuna
Dağ keçileri var koynunda…
Bir ben varım,
Bir de bir yalnız ağaç…
Onunda urganı boynunda…

Ben gidiyorum günüm dolmadan
Yanımda yalnızlığım olmadan
Tek başıma…
Bütün ağırlıklarımı attım sırtımdan
Tüy gibiyim.
Uzanıyorum sabah yeli ile
Pembe bulutların üstüne…
Kaderden kaçılmıyor,
Yalnızlığımdan kaçsam bile…

Deniz köpüğünden yaratılmış kır at
Dayanamaz uzun bacaklı yağmurlara
Ve gider geldiği yere,döner aslına.

Mehmet Cıngır

Ah Sen

Ah sen!
Güzel değilsin belki ama
Müthiş çekicisin
 Bir bilsen!

Ah sen!
Güneş değilsin belki ama
Güneş doğdu zanneder gören
Bir gülsen!

Ah sen!
Güzel değilsin dedim; fakat
Neden beynimin kıvrımlarında dolaşırsın
Güzel değilsen?

Mehmet Cıngır

Aheste Aheste

Et sahte
Süt sahte
Yoğurt sahte
Peynir sahte
Zeytin sahte
Kaşar sahte
Kıyma sahte
Ekmek sahte
Bal sahte;
İnsanlar sahte
Dostluklar sahte
Evlilikler bile…
Her şey dandik
Her şey sahte…

Bu ülkede sahte olmayan bir şey yok mu yahu?
Olmaz olur mu?Var elbet:
Her şeyin sahte olduğu
Bir de farkında olmadan
Hesap gününe doğru gittiğimiz gerçeği
Aheste aheste.

Mehmet Cıngır

Ahmet Haşim'in Dedikleri Bir Bir

Ağır ağır iniyorum bu merdivenlerden,
Eteklerimde toprak rengi bir yığın yaprak;
Ve bakıyorum şimdi toprağa ağlayarak…

Sular sararmış…Yüzüm perde perde solmuş;
Kızıl havaları seyrettim ki akşam olmuş…

Eğilmiş yere kanmış, muttasıl kanmış güller;
Uçup gitmiş dallardan kanlı bülbüller,
Evet,sular sararmış; tunca benzemiş mermer…

Bu gizli bir dil ki, ruha dolmuş;
Kızıl havaları seyrettim ki, akşam olmuş…

Mehmet Cıngır

Aişe Gökçe Nil

Bir kış günü katıldın ailemize
Ayın on dördü gibi doğdun üstümüze
Sevinçler,mutluluklar getirdin bize
Hoş geldin,doğum günün kutlu olsun

Kar yağken şehirlere, köylere,dağlara…
Sen baharı getirdin yüreğimize
Isıttın yüreğimizi sıcaklığınla Gökçe Ayşe Nil,
Hoş geldin, doğum günün kutlu olsun!

Taze bir ses getirdin evimize
Taze bir nefes getirdin ailemize.
Küçücük bir şeysin Gökçe Ayşe Nil
Hayır küçücük bir şey değil,
Belki en büyük şeysin bebek…
Hoş geldin,ilk doğum günün kutlu olsun!

Ey içimize bahar güneşi gibi doğan bebek
Ey bahar kadar sıcacık,ey ilk göz ağrısı
Sana da açıldı iki kapılı hanın giriş kapısı
Ey yüreğimde pır pır eden kelebek
Hoş geldin,doğum günün kutlu olsun!

Hayatın uzun ve su gibi akıcı olsun Gökçe Nil!
Taş değil,sevgi yağdırsın üzerine ebabil;
Fakat her zaman su gibi akmaz hayat,
Düşünceler bazen tazedir;
Bazen küflü ekmek gibi bayat…

Doğunca sağ kulağına ezan,
Sol kulağına gamet okunur.
Hayat,uzunca bir cümledir inişli çıkışlı,
Bazen ayağına diken batar,Bazen taş dokunur
Bazen nehirler tersine akar ve yorulur
Sakarya gibi sırtına ağır yükler vurulur
Ey Gökçe Nil,bunları da iyice bil..!
Özlersin doğduğun şehri ve evi,
Özler seni bazen masmavi deniz ve sahil

Ömrün uzun ve bereketli olsun,
Rızkın helalinden ve bol olsun,
Hakkın yolu yolun olsun,
Allah yâr ve yardımcın olsun.
Hoş geldin,doğum günün kutlu olsun.

Mehmet Cıngır

Ak Adımlar

(Konyaaltı Ak Parti İlçe Başkanı
Tayfun Bayar'a ithafen)

Esersin kasırga gibi,adın Tayfun Bayar,
Yeter ki dik dur,veremez sana kimse ayar.
Ak adımlarla yürürsün Antalya yollarında,
Pek sevilirsin Konyaaltının kollarında.

Barınamaz bulunduğun hiçbir yerde hüzün,
Kıskandırır Ay ve yıldızları güneş yüzün.
Konuşursan şair olursun,gülersen şiir,
Tanır seni ak ayak izlerinden bu şehir.

Yüreğinde yaralar açılsa da pek derin,
Gece bile güneş hiç batmaz yüzünde senin.
Herzaman güzel bakar,güzel görür gözlerin,
İlkbahar gibi rengârenk çiçektir sözlerin.

Umudun bittiği yerde hep umut olursun,
Çalışmaktan asla yorulmaz,huzur bulursun.
Hoş görülüsün,kimseye kızıp darılmazsın,
Kırsalar da seni,sen kimseye kırılmazsın.

Yağsa da üzerine zulümler sağnak sağnak,
Ak sevdan olsun tek vatan,tek millet,tek bayrak.
Korkma,yürü! Varsa kalbinde sağlam bir iman,
Rehberin yüce Kur'an olsun,hedefin Turan.

"Üç beş oy uğruna hainlerle yakındasın,
Hala bu katil sineklerin arkasındasın.
Teröristlerle ittifak…İşte budur zillet!
Hesap mı dedin?Soracak bunu sana millet!

Aşağılama,yalan,iftira…Bu ne demek?
İşte budur ancak yetim ve kul hakkı yemek?
Kızmak değil,acımak gerek bunlara vah vah!
Düşürmesin kimseyi böyle zillete Allah."

Bu çarpık zihniyete karşı çok dikkatli ol,
Öyle ki,takdir etsin seni hem sağ hem de sol.
Olmak gerekirse bu aziz vatana kurban,
Bilirim,uçarak gidersin dilinde Kur'an.

Çok benzetirim ben Reis'e Osman ve seni,
Güzel yazsın Hak ikinizin de kaderini,
Bu vatan sizlerin omzunda yükselecek.
Batıl,ayaklarınız altında ezilecek.

Halkın önünde durun elif gibi başı dik,
Olun Allah'ın huzurunda vav gibi eğik.
Vatan,millet,devlet bayrak…Yolunda yarışın,

Allah’a açılan yolda meleklere karışın.

Göğe bakın orda yıldız ve hilali görün!
Tükürün bölücülerin yüzüne tükürün!
Göstermeyin siz halka asla hiddet ve celal,
Olmaz sonra hakkım eğer varsa size helal!

Çok benzetirim Reise ben,Osman ve seni,
Güzel yazsın Hak ikinizin de kaderini.
Bu vatan sizlerin omzunuzda yükselecek,
Batıl ayaklarınız altında ezilecek.

Korkmayın,haydi yürüyün!Yardımcınızdır Hak,
Koşun! İlkeniz doğruluk olsun,alnınız ak.
Bu ezanlar…Okundukça hatırlansın Bilal,
Dalgalansın daim üstümüzde şanlı hilal!
Olsun varsa, haklarımın hepsi size helal!

Mehmet CINGIR
Em.Ed.öğrt.
04.04.2021

Mehmet Cıngır

Ak Meydanda

Bir ak kuş kanatlandı Adevviye'den,
Kar taneleri gibi hafif,kanadı yeşil.
Bir kuş uçtu ak meydandan,
Kırmızı akıyor mavi Nil.

Rahat oturun siz evinizde,
Rahat uyuyun yatağınızda,
Balıklar ölüyor denizde,
Sert esiyor rüzgâr ak meydanda.

Kanatlandı ak meydandan bir ak kuş,
Selam durdu yıdızlar,selam durdu güneş,
Oldu ak kanatlı melekler kendisine eş.
Ulaştırdı onu sevgiliye bu kutlu uçuş.

Burası herkesin kavuşmak istediği evdir,
Burası altından ırmaklar akan yerdir,
Kutlu olsun kavuşmanız,bu kutlu yerde,
Kişi sevdiğiyle beraberdir.

Mehmet Cıngır

Akdeniz'in Sahilleri

Toroslarda kırmızı güller biter,
Dallarında âşık bülbüller öter.
Kış boyunca esse de deli rüzgâr,
Sabreder akdeniz'in sahilleri

Toros dağları Akdeniz'e bakar,
Kışın, suları bozbulanık akar.
Göremeyenleri her yaz,her bahar,
Kahreder Akdeniz'in sahilleri.

Toroslar, günün ışıklı oynunda,
Ne inciler barındırır koynunda,
Bir gerdanlıktır denizin boynunda.
Nâr eyler Akdeniz'in sahilleri.

Hezeni de Mehmet Hoca hezeni,
Sevmem asla ben bu bozuk düzeni.
Balıklar gibi denizde yüzeni,
Seyreder Akdeniz'in sahilleri.

Mehmet Cıngır

Akıl Ve Gönül Tutulması

Aklım da takıldı deli gönlümün peşine,
Sürüklüyorlar beni cehennem ateşine.
Biri akıl,biri gönül tutulması yaşıyor,
İkisi de bir güzelin peşinde koşuyor,
Uyardıkça" karışma" diyorlar,"git işine."

Gel ey deli gönlüm çelme benim şu aklımı!
Aşikâr etme âleme gizlimi saklımı.
Toprak olacaktır sonunda bendeki beden,
Sen çekeceksin ahirette cezasını sen!
Sana uyan bu aklım sanki senden farklı mı?

Ey gönül senin yanında aklım da yanacak!
Gidince aklım,beni gören deli sanacak.
Gel be hey delişmen gönlüm, vazgeç bu sevdadan,
Ne yapsan zaferle çıkamazsın bu kavgadan.
Seni gören başka gönüller de aldanacak!

Mehmet Cıngır

Aklımda

Benim gizlim de yoktur saklım da.
Ben ancak aklımda olanı taşırım yüreğimde;
Ya da yüreğimde olanı aklımda…

Mehmet Cıngır

Akşamın Kızıllığı Vururken İçime

Akşamın kızıllığı vururken içime,
Geçtim sararan zamanın kıyısından.
Dönüp baktım bulutlu maziye;
Kızaran akşamın ardından...

Bazen ağır ağır,bazen koşarak,
Çıktım basamaklarını zamanın.
Yaklaşıyor akşam,günü aşarak;
Ayak seslerini duyuyorum o anın.

Konduruyor bir kızıl buse,
Ufkun dudaklarına Güneş.
Sarıyorken ruhları bir endişe;
Yakıyor gönülleri bir ateş!

Mesajdır bu kızıllık,ruha akar;
Dolar ruha inceden inceye.
Eğer inanmıyorsan bakıver,
Şu ufuktaki son heceye...

Yaklaşmış,ufku yalıyor sahil;
Güneş,düşerken ufuktan...
Gündüz geceye ederken meyil,
Kopardım zamanın ucundan zaman.

Seyret ufuktaki kızıl havaları,
Haber veriyor gelmekte olan geceyi.
Görünmez oldu karınca yuvaları;
Sonsuzlukta çözeceğiz artık bu bilmeceyi...

Mehmet Cıngır

Akşamın Zaptı Yakın

Geçti sabah,
Geçti Öğlen.
Zaman daralıyor
Unutma sakın.
Şimdi
Vakit ikindi.
Kadın-erkek,
Genç-ihtiyar
Akın ediyoruz
Akşama akın.
Zapt edeceğiz akşamı
Akşamın zaptı yakın

Mehmet Cıngır

Ala Gözlüm

Ala gözlerini sevdiğim güzel,
Aç kapını gül cemalin göreyim,
Bahçemden gül derledim sana özel
Sunayım horozlar öttüğü zaman

Yârimin boyu uzun dal gibi,
Yanakları al,dudakları bal gibi
Kokar burcu burcu gül gibi
İlkbahar –yazda gül bittiği zaman.

Ezeli de Mehmet Hoca ezeli,
Deremedim bahçemdeki gazeli.
Severim ta ezelden ben güzeli,
Güzel on dördüne yettiği zaman.

Mehmet Cıngır

Alacağım Var Zamandan

Alacağım var benim zamandan,
Çok çabuk geçti hızlı tren gibi,
Ben çocukluğumu yaşamadan…
Alacağım var benim zamandan,
Çok çabuk geçti rüzgâr gibi,
Ben gençliğimi yaşamadan…

Ey zaman,artık vakit çok geç!
Vazgeçtim ben alacağımdan.
İster hızlı, ister yavaş;
Nasıl geçersen geç!

Mehmet Cıngır

Alçak

Beni"bedevî"diye aşağılayan alçak!
Sen önce aynanın karşısına geç de
Boynundaki tasma izine bak!
Fazla söze ne hacet;
Ele veriyor seni boynundaki tasma izi!

Mehmet Cıngır

Aldırma Gönül Aldırma

Ağlayan gözde yaş olur,
Yemekler pişer aş olur,
Hep dertler bir gün tuş olur,
Aldırma gönül aldırma.

Çiçekler açar nar olur,
Seversen sevgi yâr olur,
Karanlık, bir gün nur olur,
Aldırma gönül aldırma.

Gökte turnalar uçuşur,
Hak gelir namert kaçışır,
Sevenler bir gün kavuşur,
Aldırma gönül aldırma.

Mehmet Hoca sevgi saçar,
Bahar gelir güller açar,
Bu da gelir bu da geçer,
Aldırma gönül aldırma.

Mehmet Cıngır

Aldırma,sen Yürümene Bak

Ben,uğruna kan dökülmeyen yurda yut mu derim
Ben,havlamayan ite it mi derim
Ben,ardından yüzlerce iti havlatmayan kurda kurt mu derim
Ben,itten korkan yiğide yiğit mi derim.
Haydi yiğidim yürü,
Ve sakın arkana bakma,
Şunu da asla unutma!
Her kışın sonu bahardır.
Bırak havlasın!
Havlamak, her itin karakterinde vardır.
Doğruların yardımcısıdır Hak,
İtlerin havlamasından korkma!
Yiğidim sana söylerim,
Onlar sütünün gereğini yapıyor,
Aldırma,sen yürümene bak!

Mehmet Cıngır

Alem Bir Elifte Gizli

Koca alem,bir elifte gizli bir hecedir.
Buna inanmayan cahil, ne kadar cücedir.
Bir tohuma koskoca bir ağacı gizleyen
Allah'ın(Azze ve Celle) şanı ne yücedir.

Görmek için bir hece elifi bir göz yeter.
İnkar etmek için sadece bir çift söz yeter.
Kapalıyken gören göz için gece, gündüzdür,
Açıkken görmeyene gündüz bile gecedir.

Allah'ı görmeyen göze ben hiç göz mü derim,
Ona dönemeyen yüze ben, hiç yüz mü derim.
Övgüye layık olan varlık, yalnız Allah'tır.
Allah'ı övmeyen söze ben,hiç söz mü derim.

Mehmet Cıngır

Alim Ve Zalim

Sosyal paylaşım sitelerinde
Çarşılarda, pazarlarda
Parklarda, bahçelerde
Hemen her yerde
Herkes herkese ders veriyor.
Sanırsınız ki herkes âlim…
Eğer herkes alimse,nedir bu zulüm?
Âlimden zalim olmayacağına göre
Nereden çıkıyor bu kadar zalim?

Mehmet Cıngır

Âlim Zalim

Sosyal paylaşım sitelerinde
Çarşılarda, pazarlarda
Parklarda, bahçelerde
Hemen her yerde…
Herkes herkese ders veriyor.
Sanırsınız ki herkes âlim…
Eğer herkes alimse,nedir bu zulüm?
Âlimden zalim olmayacağına göre
Nereden çıkıyor bu kadar zalim?

Mehmet Cıngır

Allah Adildir

Hayat kimine kış,kimine bahar;
Kimine yaz,kimine de sahildir.
Kim neyi hak ediyorsa mutlaka
Verir Allah; çünkü o çok adildir.

Mehmet Cıngır

Allah Bir

Allah bir,
Peygamber hak,
Vatan bir,
Devlet bir,
Bayrak bir,
Millet bir…
Yoksa zerre kadar kalbinde kibir,
Doğuyorsa kafandan güzel fikir,
Akmıyorsa ağzından kir,
Cennet bahçelerinden bir bahçedir kabir.
Allah'ın inayetiyle cennet muhakkak.
İstediğin kapıdan cennete gir…

Mehmet Cıngır

Allah Murad Ederse

Allah istemezse yaprak bile kımıldamaz;
Murad ederse eğer,kimse engel olamaz.

Mehmet Cıngır

Allah'ın Önünde Eğil

“Allah’ım bana verirsen helalinden ver” dedim
Ben ekmeğimi kendi alın terime bandım da yedim,
Başkasının alın terine değil…

Üç kuruş uğruna etmedim kimseye meyil,
Yalnızca Allah’ın önünde eğildim
Zenginin önünde değil…

Hakk’ı şah damarımdan yakın bilirim
Nerede bir haksızlık görsem irkilirim.
Hakkı hak bilip hakkı savunanlardanım;
Haksızlığı hak bilenlerden değil…

Haksızı yerdim,haklıyı övdüm,
İnsanları karşılıksız sevdim
Bir menfaat uğruna değil…

Ne bulduysam dürüstlükte buldum
Her zaman elif gibi dik durdum;
Yalnız Allah’ın önünde vav gibi oldum;
İnsanların önünde değil…

Gel kardeşim dürüst ol,
Olma kula kul!
Eğileceksen Allah’ın önünde eğil,
Kulun önünde değil…

Mehmet Cıngır

Alnımdaki Takvim

Her gelen yıl
Bir çentik attı alnıma…
Aylardan ekim…
Yaşımı sorma bana
Ele veriyor beni
Alnımdaki takvim

Mehmet Cıngır

Alnımız Aktır Bizim

Dik dururuz; ancak Allah'ın huzurunda eğiliriz biz,
Onun için başımız diktir bizim.
Günde beş defa alnımızdan öper seccademiz,
Onun için alnımız aktır bizim.

Boyun eğmedik,eğmeyiz sele taşkına,
Vatanıma göz dikmiş hele bak şu şaşkına!
Bunca şehit verdik bayrak aşkına,
Onun için aşkımız bayraktır bizim.

Yükseldiler bir meleğin beyaz kanadında,
Şehitlerimizin ruhu Allah'ın yüce katında,
Yatmaktadırlar bu kutsal toprakların altında,
Onun için tapulu mülkümüz,bu topraktır bizim...

Mehmet Cıngır

Altın Teller

Yaklaştıkça güneş ufka
Uzar uzar altın teller
Ve yürekler daha yufka
Bugün daha titrek eller.

Çiçekler gelir topraktan
Dönüşür altın yaprağa
Grûp vakti altın yapraktan
Dönüşür kara toprağa.

Eğmiş başın arza güller
Alev gibi yanar ağlar
Öter bağda al bülbüller
Ne söyler bülbüle bağlar.

Seyret ki güneş inmekte
Bu bir haber ötelerden
Gölgeler bir bir sinmekte
Yüksek kızıl tepelerden.

Mehmet Cıngır

Âma Şehir

Dolaşırken âmâ bir şehrin sokaklarında
Karanlık değdi gözüme aniden.
Karanlık elbiseler giydim
Ve her düğmeye açıldı bir ilik
Dolaşırken karanlığın damarlarında
"Açım"demeye hakkın yok
Yoksa cebinde metelik.

Dolaşırken karanlığın göbeğinde
Bulutları öptüm dudağından
Gülüştü bana yıldızlar kahkahayla…
Atmışlar bir bebeği çöpe
Tutup kundağından.
Karanlığı yudumlarken âmâ şehir,
Sessizliği yırtıyordu bir ses.
Kimse duymuyordu.
Çöplerin arasından
Tutup sesinden,çıkardım bebeği.
Yeni doğmuştu,
Henüz kesilmemişti göbeği.

Duymaz bağırsan da bağır bağır;
Çünkü bu şehrin,âmâ olduğu kadar
Kulakları da sağır.
Bu âmâ şehir
Çekmiş de üstüne yorgan gibi
Karanlıkları besleyen bulutları,
Ne şair dinliyor ne şiir,
Yeşil ekin gibi biçiyor
Yeni doğmuş umutları…

Kendi körlüğüne ve sağırlığına
Bakmadan bu âmâ şehir
Başka şehirleri
"Karanlıkları giydin"diye eleştirir.
Ve bu konuda oldukça mahir.
Sen başkalarını eleştirisen nahak yere
Başkaları da seni eleştirir zahir.

Ey karanlıkta boğulan âmâ şehir!
Musluklarından karanlık akar,
Su zehir.
Sen karanlığın yanağından öpersin,
Benim gözlerlimden akar nehir.

Neden kendi denizinde boğuluyor gözlerim?
Bir gün âmâ şehrin ufuklarından ay yüzlü
Güneşin doğacağı,aydınlıkların karanlıkları
Kovacağı varsıl-yoksul farkının ortadan
Kalkacağı günleri özlerim.

Mehmet Cıngır

Aman Aman

Amam aman aman aman!
Hani nerde,nedir zaman?
Yerde midir gökte midir?
Hani nerde,nedir zaman?

İnişte mi yokuşta mı?
Parmaktaki gümüşte mi?
Sazlıktaki kamışta mı?
Hani nerde,nedir zaman?

Seherde açan gül müdür?
Dalda öten bülbül müdür?
Nergis midir,sümbül müdür?
Hani nerde,nedir zaman?

Her şeyin içinde midir?
Maçin'de mi, Çin'de midir?
Yokluğun hiçinde midir?
Hani nerde,nedir zaman?

Zaman var mıdır,yok mudur?
Karnı aç mıdır,tok mudur?
Kılıç mı,yay mı,ok mudur?
Hani nerde,nedir zaman?

Gökte ay mı,yıldız mıdır?
İğne mi,çuvaldız mıdır?
Yahut erkek mi,kız mıdır?
Hani nerde,nedir zaman?

Bazen tatlı,bazen zehir,
Ardı gece önü kabir,
Avlar canlıları bir bir,
Zaman her yerdedir her an.

Mehmet Cıngır

An

Zaman içinde yoktadır an
Zaman içinde bir noktadır an
İşte bu anın içindedir insan
Bu anın içindedir hayat,
Bu anın içindedir doğum,
Bu anın içindedir ölüm,
Bu anın içindedir kıyamet…
Hamiledir bu ân'a kainat

Aşk da böyledir işte…
Beklemediğin bir zamanda
Göz göze geliverirsin
Zaman içindeki bir anda.
Günün değişir,
Yönün değişir,
Ömrün değişir,
Türlü türlü haller olur insanda…

Mehmet Cıngır

An Oluyor

An oluyor gülüyorum,an oluyor ağlıyorum,
Bilmem ki ben bu kötü dünyada ne kâr sağlıyorum.

Mehmet Cıngır

Ana Yârdır

Her yaşta kadın erkek her insan bir anaya muhtaçtır;
Zira ki ana sevgidir,ana umuttur,ana yârdır.
Çünkü her yaşta her insanın kalbinde bir çocuk vardır.

Mehmet Cıngır

Ancak Yokluğumda Anlayabilirsin Beni

Kara saçlı bulutları sürüklerken rüzgâr,
Kaçışıyordu azgın dalgalardan martılar.
Sürüklerken dalgalar peşinden denizleri,
Silinmiyordu martıların ayak izleri.

Çalarken uzun uzun sert rüzgâr ıslığını
Duymuyordu kimse kulağımın çığlığını.
Yağarken gece boyu uzun bacaklı yağmur,
Görünmüyordu ufukta parlayan hiçbir nur.

Ay ki, akşamdan batmış,bütün yıldızlar uyur,
Meydanlar sana kaldı ey güneş,haydi buyur!
Denizin dibine çöktü içimdeki acı
Yokluğunda ne yapsın padişah tahtı tacı?

Mahzun martılar hep ellerime konar benim,
Sen yokken alev alev yüreğim yanar benim.
Çek o ellerini yakamdan ey kanlı dünya,
Bitsin artık kabus dolu bu kıpkızıl rüya.

Güz rüzgârları hep benim yüreğimden eser,
Bıçak, neden hep dönüp kendi sapını keser.
Yüreğimi yakıp kavuran bir yazdan geçtim,
Denizde yüzen bir yılanın zehrini içtim.

Çürümüş kavun kokusu kaldı geçen yazdan,
Nice nağmeler dinledik biz bir kırık sazdan.
Yarın mahşerde Hak'kın huzuruna varınca,
Alır hakkın ak karıncadan kara karınca.

Küf tuttu ekmeğim ellerinde zalimlerin,
Boyunları neden kıldan ince âlimlerin?
Kan bürür ötelerde zalimlerin gözünü,
Bilmezlerse eğer âlimler kendi özünü.

Aldatmadım ben insanları düz ovalarda,
Alnım açık gezdim ben, başım havalarda…
Yakalar bir gün elbet benim yokluğum seni,
Ancak yokluğumda anlayabilirsin beni.

Mehmet Cıngır

Anılar

Ey yaşlanan anılar!
Kiminiz sevinç,kiminiz kedersiniz,
Neden bana hücum edersiniz
Sonbahar gelince?

Durmadan pencereme vurursunuz,tak tak!
Biz geldik,dön de biraz bize bak.
Artık seni de aramıza alsak!
Çekilmiyor sensiz yolculuklar.

Pencereme çökmeye başladı kasvet,
Sınırsız değil elbet hürriyet,
Ey anılar! Beni ediyorsunuz davet,
Geliyorum çıkar çıkmaz rüzgâr.

Mehmet Cıngır

Anılar neden vuruyorsunuz cama

Anılar, ağardı saçımız evet;
Fakat ıslanmadı toprağımız,
Henüz sararmadı yaprağımız.
Neden çıkarıyorsunuz davet?

Anılar, ne vuruyorsunuz cama?
Geçmekte belki bahar- yaz ama;
Ne istiyorsunuz benden ne var?
Henüz gelmedi daha sonbahar.

Mehmet Cıngır

Anla Gözümden

Sana bunca şey söyledim
Anlamadın sözümden.
Bundan böyle ben değil,
Gözüm konuşacak.
Bari anla gözümden.

Mehmet Cıngır

Anladım

Tak tak tak kapım
Açtım baktım kapıyı,
Melek,anladım.

Mehmet Cıngır

Anlamadım

“Kimimiz Ahmet Bey,
Kimimiz Ahmet Efendi;
Ya Ahmet Ağayla Ahmet Beyefendi? ”
Demiş Orhan Veli.
Ahmetlerle Mehmetler birlikte anılır hep.
Anlamadım.
Mehmet Beyle Mehmet Beyefendiyi
Ve Sarı Çizmeli Mehmet Ağa’yı
Neden unutmuş ki…

Mehmet Cıngır

Anlamsız

Günümüzde bazı şairler
Anlamlı sözcüklerle ölçüsüz,uyaksız
Anlamsız şiirler yazıyorlar
Ve adeta şiirin mezarını kazıyorlar.
Yapsan bir hile
Üç beş şairin şiirinden alsan birer dize
Ve bir şiir oluştursan
Hiç kimse anlamaz bile.

Ey şair!
Yazdığın şiirin açıklamasını yapabilirsen
Eğer,benden ne dilersen dile.
Ölçü ve uyak şiirin belirleyici özelliği değildir;
Fakat anlamsız şiir yazmak nasıl açıklanabilir?

Bu sessiz çığlık sarsıyor beni,
Bilmiyorum nedir bunun nedeni?
Fakat bildiğim bir şey var;
Giydiriyorlar şiire kefeni…

Mehmet Cıngır

Anlaşılır Şey Değil

Bilmem bu nasıl bir şey?
Sevgi desem değil,
Tutku desem değil,
Aşk desem değil,
Bu hepsinden öte bir şey!
Çatlayacak sanki yüreğim;
Anlaşılır şey değil…

Mehmet Cıngır

Anlatamıyorum

Severim sabahları oldum bittim.
Güneşten önce uyanıyorum.
Seher vaktinin ilk ışıkları …
Gün doğmadan önceki kızıllık,
Muhteşem duygular uyandırıyor bende.
Açıyorum her sabah penceremi,
Gözlerimi kısıp ufuklara dalıyorum,
Burcu burcu gül kokusu alıyorum.
Dolduruyorum mutluluğu ciğerlerime.
Hücum ediyor güzel duygular yüreğime.
Öyle muhteşem duygular ki…
Hissediyorum,
Anlatamıyorum!

Mehmet Cıngır

Anne

Doğurdun beni bıraktın gittin anne
Kanatların vardı senin
Altında ben vardım.
Onları da aldın gittin;
Ben açıkta kaldım anne…
Bütün yağmurlar üstümden geçti
Islandım,üşüdüm anne…

Doğurdun beni kanatların vardı senin
Kanatlarını da alıp gittin
Ben kanatsız kaldım,
Uçamadım,düştüm
Her tarafım kan,yara bere içinde anne…

Biliyorum,artık sen bana gelemezsin,
Ben sana geliyorum,
Aç kanatlarını anne…

Mehmet Cıngır

Anne Hasreti

Akdeniz kıyısında geçerken çocukluğum,
Alev gibi bir anne hasretiydi duyduğum.
Hisseder idim yüreğimde her an bir sızı
Gözümden akan yaşlar yanık,rengi kırmızı.

İçten severdin; çünkü anneydi senin adın,
Şekerde,balda, kaymakta yoktu senin tadın.
Görünce uzaktan sarılmak için koşardım,
Üzüntün ile üzülür,sevginle coşardım.

Olduğun yerlerde çiğdemler çiçek açardı,
Güneş doğar ve karanlıklar senden kaçardı.
Çağıl çağıl akardı sular toprağımıza,
Yeniden can gelirdi kuru yaprağımıza.

Eserken dışarda rüzgâr;yağarken kar tipi,
En güvenli limandı bana dizinin dibi.
Şimdi sen benden çok,çok uzaklardasın ama,
Ben geliyorum,inan ki çok yakınım sana.

Ve bir gün diyeceğim ki "anne ben geldim bak!"
Duruyor mu o dizlerin başımı koyacak.
Yok üstümde ama ördüğün kırmızı kazak,
Başka bir giysiyle gelicem sana rengi ak.

Üzülsem, hüzün boşanırdı kirpiklerinden,
Hissediyorum şimdi yokluğunu derinden.
Öpüyorum şimdi hasretle mezar taşını,
Yokluğunda yaşadım ömrün en sert kışını.

Ah annem,güzel annem!Her gün adın dilimde,
Şu anda bir silik resmin bile yok elimde.
Olduğun yerde anne ne elem ne de keder
Yanıbaşında bana da bana da bir yer ver.

Mehmet Cıngır

Anneler

Dokuz ay karnında taşır,
Ne cefakârdır anneler.
Bıkmaz geçse de bir asır,
Ne fedakârdır anneler!

Yüreği sanki gökyüzü,
Ağlar görünce öksüzü.
Pek de mübarektir yüzü,
Ne vefakârdır anneler!

Mehmet Cıngır

Annem

Vurdular annemi,bahçe sularken suda,
Çok çalışır az uyurdu,hafifti uykusu da.
O gün yaşadım acıların en acısını,
Acılarım her zaman bekledi beni pusuda.

Annem gittiğinden beri zehir içerim,
Hatırladıkça üzülür kendimden geçerim.
Bütün pınarlarım akmaz oldu,kurudu,
Susuz kaldı bütün bağlarım,bahçelerim.

Zalim ayrılık bana da oynadı oyununu,
Özlerim hep annemin sıcacık koynunu,
Çağırın celladı beklemesin,hemen gelsin,
Vursun şu zalim ayrılığın boynunu.

Uykusuz geçer bütün gecelerim,
Kapandı,açılmaz artık pencerelerim,
Günler,aylar,yıllar geçti aradan,hâlâ,
Rüyamda annemin adını hecelerim.

Rüyamda görür annemi sevinirim,
Uyanınca her sabah,çok üzülürüm.
Her gece karanlıkları alıp koynuma,
Küçücük bir taş yatakta büzülürüm.

Vurdular seni,uzak iken nazardan,
Uzat annem kanatlarını mezardan,
Soğuk kış gecelerinde korunayım,
Girip sıcacık kanatlarının altına,ayazlardan.

Çok çalışırdı helal rızık kazanmak için,
Su başında onu vurdular bilmem niçin?
Aylar yıllar geçti aradan, hâlâ;
Annem için,içim ağlar için için.

Üzüntülerin göbeğidir benim yerim,
Sorulacak hesabı mahşerde,yemin ederim.
Bayramınız kutlu olsun çocuklar!
Ben annemsiz bayram ederim.

Genç yaşta seni benden aldılar annem,
Bütün acıları yüreğime saldılar annem,
Sen benim sevgi ağacımdın,acımadan,
Sevgi ağacımı benden çaldılar annem!

Mehmet Cıngır

Antalya

Ne İstanbul,ne İzmir,ne adana,ne Konya…
Hani Akdeniz'in koynunda bir şehir var ya
İşte orası benim doğduğum şehir Antalya!
Hani Gazi Mutafa Kemal Paşa şöyle der ya:
"Şüphesiz dünyanın en güzel yeridir Antalya!"
Olurda bir olmaz, olmazda bir olur var ya
İşte orası benim doğduğum şehir Antalya.

Allah'ım bu ne tatlı,ne hoş,ne güzel şehir!..
Ne zaman düşünsem onu, içim ürperir.
Bir tarafı tarih,doğa;gece mehtap,derya,
Bir tarafta yağmur yağar;bir taraf güneş,
Bir tarafı yaz,bir tarafında kar var ya,
İşte orası benim doğduğum şehir Antalya.

Açar ilkbaharda çiçekler:Mavi,sarı,kırmızı…
Aşıkım ona ben,yüreğimde bitmez bir sızı.
Ölsem bile unutamam ben yaşadıklarımızı,
Ben gece yıldızlara anlatırım hatıralarımızı,
Hani güneşin başkenti bir şehir var ya,
İşte orası benim doğduğum şehir Antalya.

Her şey mucize onda, deniz,güneş,kum…
Ninni gibi gelir dalga sesleri,gelir uykum.
Bir ay büyür masmavi bedeninde gecenin,
Tam ortasındadır Antalya'm bu mucizenin.
Ne İstanbul,ne İzmir,ne Adana,ne Konya…
Hani Akdeniz'in koynunda bir şehir var ya,
İşte orası benim doğduğum şehir Antalya.

Mehmet Cıngır

Antalya En Sevdiğim Şehir

Antalya'm cennete naziresin
Dünyada eşi bulunmaz bir hazinesin
Sana çirkinlikler küskündür,
Ayın güneşine,güneşin ayına üstündür.
Antalya'm,Sen yeryüzünde birsin
Henüz yazılamayan bir şiirsin.
Çok şey söylendi güzelliğine dair;
Fakat tam olarak anlatamadı seni hiçbir şair.

Antalya'm,sen en güzel renk,
En güzel desensin,
Sana rakip yine sensin.
Ilgıt ılgıt esen meltemin
Şimdi güneş doğuyor,
Yağmur yağıyordu demin!

Ben Antalyalıyım ve
sana sevdalıyım Antalya'm!
Sen benim sevgili eşim,
Uzatmalı sevgilim,
Antalya'm,sevda güneşim!
Sen benim arım,balım,peteğim;
Antalya'm,çiçeğim,dalım,gülüm…
Hayat bulur anka kuşu gibi kucağında ölüm…

Yer mavi,gök mavi,deniz mavi…
Düşüncelerim masmavi!
Antalya'm Akdeniz'in koynunda bir incisin
Mehtabınla,yıldızlarınla,güneşinle
Mübalağasız dünyada birincisin!

İlk bakışta göze çapar tarihin dokusu
Dolduruverir genzimi limon kokusu…
Beydağlarında kar,
Güzelliğine mehdiyedir sahillerinde rüzgâr
Dağların doruklarında sis,
Açar koyaklarında nergis…
Havan, suyun…düşüncelerim gibi tertemiz
Pırıl pırıl koynunda Akdeniz!
Kadın Yarı eskilerde kaldı,
Şimdi onun yerini güzellikler aldı.
Tophane'de ne güzeldir çay içmek ah!
Kalmadı şimdi Kadın Yarı'nda günah.

Antalya'm,
Ben Ferhat,sen Şirin;
Ben Kerem,sen Aslı;
Ben Mecnun,sen Leyla;
Ben uyku,sen rüya…
Ben senin içinde değil,
Sen benim içimdesin.
Ne zaman seni düşünsem,aklıma deniz gelir

Antalya’m,seni sevdiğimi dünya âlem bilir.

Ayva sarı,nar kırmızı,
Turunç,turuncu; güneş sarı
Bilen bilir; bilmeyen bilsin aşkımızı!
Antalya’m,
Her mevsimin bahardır,yazdır,
Ne söylesem,sana azdır.
Aşkın yüreğimi dağlayanda,
Ben varım her çağlayanda…
Senin bir adın da çağlayan,
Ben,senin için gülenim,
Senin için ağlayan…

Antalya,içimde akan bir nehir.
Antalya doğduğum,
Antalya doyduğum,
Antalya ağladığım,
Antalya güldüğüm,
Antalya, aşkından öldüğüm,
Antalya en sevdiğim şehir…

Mehmet Cıngır

Antalya'm

Tophaneden seyrettim dün en mavisini denizlerin,
Ay-yıldızlı bayrak dalgalanıyor tepesinde kulenin.
Tarih,tabiat,güneş,kum...İç içe,hepsi bir arada...
Tam ortasındayız göz kamaştıran bir mucizenin.

Sabahın ilk ışıklarıyla kızıllığa bürünen deniz...
Böyle muhteşem bir rüyayı hiç görmediniz!
Masmavi denizin aynasında yüzüyor ay ve yıldızlar,
Takılır uzun süre bu mucizeye gözleriniz...

Başkenti Antalya'm bütün güzelliklerin...
Ötesindedir bu güzellikler bu hayallerin.
Sözle anlatılamaz; gelip görmek,yaşamak lazım.
Dillere destandır Lâra,Konyaaltı...Sahillerin,

Düşülmüş bütün çirkinlikler demirbaş defterinden,
Dökülür güzellikler,insanların gülümsemelerinden.
Doyasıya yaşanır burada aşkın yedi rengi...
Uzanılır çimenlere,mehtabı seyrederek yaz bahçelerinden.

Uçuşur masmavi deniz üzerinde ak kanatlı martılar,
Yoktur hiç eksin Antalya'm,senindir bütün artılar...
Selam sana dört mevsimin bir günde yaşandığı şehir!
Yoktur mütebessim yüzünde en küçük karartılar...

Antaya'mın simgesi Yivli Minare...Yoktur dünyada eşi,
Dimdik ayakta karşılar her gün,doğan güneşi.
Tarihinle; dağlarınla,denizlerinle,kumsalınla,güneşinle...
Her gören gözün yüreğinde yakarsın bir aşk ateşi!

Kent Ormanı; Manavgat,Kurşunlu,Düden Şelalesi...
Görülmeye değer Kaş'ı,Kalkan'ı,Serik,Side'si...
Sana ağır gelmez ey masal şehri güzel Antalya'm! ..
Ak saçlı,yüksek Toros dağlarının gölgesi...

Ey bağlarından,bahçelerinden portakallar sarkan diyar!
Koşar gelir sana kadın,erkek; büyük,küçük; genç,ihtiyar...
Ey güzel şehir! Ömrüm oldukça seveceğim seni,
Kerem et,sen de aklından çıkarma beni.
Güzelliğin hiç bozulmasın kıyamete dek E mi?

Mehmet Cıngır

Antalya'm Sen Okuduğum En Güzel Şiirsin

Bir nûr topu çıkar sisler arasından sabah vakti
Tatlı bir kızıllığa bürünür denizin mavisi
Uyanır ruhumda muhteşem duygular!
Antalya’m sende her gün, her mevsim bahar;
Sen bütün dünya şehirlerine başsın
Akdeniz olmuş sana masmavi bir göz;
Sen,mavi göz üstünde bir kaşsın.

Beydağları korumalık yapar sana
Dimdik ayakta
Delikanlı…
Deniz ve güneş…
İki kardeş…
İki eski Antalyalı…

Antalya’m her mevsim bahar tadında
Seher vakti deniz üstünde çoban yıldızı…
Güneş hemen ardında…
Burçlarda kırmızı…
Üzerinde ay-yıldızı.
Tarih ve tabiat iç içe Antalya’da.

Güneş her sabah
Sarı saçlarını mavi denizde yıkar,
Sıcaklığına sığınır üşüyünce martılar.
Parlayan yıldızım
Gülen yüzüm,
Kızaran narım,sararan ayvam
Sende geçer kışım,baharım,yazım…
Kumsalındadır hâlâ ayak izim.

Antalya’m!
Senin için olurum ben deli
Kırarım senin türkünü söylemeyen teli
Okşar tenimi benim
Günüz güneşin,gece mehtabın eli…
Anlatamaz seni şarkılar,
Anlatamaz seni şiir.
İster yerli ol,ister misafir;
Görmek lazım,
Yaşamak lazım.
Cana can katar pınarlarından akan su;
Portakal çiçeği,limon çiçeği,iğde çiçeği…
Evlat kokusu…
Gül,sümbül,menekşe,nergis,Lale…
Rengarenk çiçekler…
Erer ruhum burada visale.
Hepsi başka renkte,başka biçimde,
Sevinçler çiçek açar görünce içimde.

Antalya'm,sahillerin ışık ışık
Beydağında kar,
Sahillerinde bahar,
Park ve bahçelerinde aşk var.
Her gören göz sana âşık…

Antalya'm,türkü türkü hayalin
Ruhumda ak duvaklı bir gelin…
Bahar kokunu hediye eder dünyaya
Meltemin,poyrazın, karayelin.
Kapladı ruhumu senin sevgi virüslerin;
Nefes alıyor içimde sessizce,resimlerin.
Mehtabın altında gülümserken renklerin
Kanat açıyor ruhum tatlı bir rüyaya.

Ruhumu oymuşlar,
Antalya'mı içine koymuşlar.
Bundandır çiçeklerin açması
Ruhumda Antalya kokulu…
Her mevsim farklı bir güzellik;
Farklı bir renk,farklı bir âlem…
Yazamaz bu güzellikleri hiçbir kalem.

Antalya'm!
Başkentisin sen güneşin,
Dünyada yok,belki cennettedir eşin.
Dağlar,kum,güneş,deniz,kar…çok özelsin,
Vurmuş masmavi denize aksin…
Sen güzeller içinde güzel değil,en güzelsin.

Antalya'm!
Canım benim canım!
Görünce seni, artıyor heyecanım.
Kuledibi'nde faytonlar dizi dizi
Saplanmış Yivli Minare göğün karnına
Bir mızrak gibi…
Bulutlardan seyreder mavi denizi,
Kör eder bu güzellikler gözlerinizi.

Antalya'm!
Sen dinlediğim en güzel şarkısın,
Okuduğum en güzel şiir!
Ömrüm oldukça seveceğim seni
Ey güzel şehir!

Mehmet Cıngır

Aramızdaki Fark

Aramızda fark yok mu?
Sen şiir ezberlersin
Ben şiir yazarım.
Oku!
İşte aramızdaki fark
Bu…

Mehmet Cıngır

Arı,petek,çiçek

Ben bir arı,sen bir petek
Dolaşırım çiçekleri tek tek.
Çiçeklerin en güzel rengini
Ve en güzel kokusunu
Sunarım sana
Ve sen olursun en güzel çiçek…
Sevdim ben seni hep
Ve seveceğim ölene dek…

Mehmet Cıngır

Arkadan Gelmeli Zaman

Rüzgâr içiyorum,
Damla damla,
Doya doya...
Ve kendimden geçiyorum,
Kanatlanıp uçuyorum.

Her şey uçuyor:
Arılar...çiçekler...böcekler...kuşlar;
Uçaklar...çatılar...bacalar...başlar...
Atlar da rüzgâr içiyorlar
Ve kendilerinden geçiyorlar...
Kanatlanıyorlar uzaya,
Ulaşıyorlar fezaya...

Herkes rüzgâr içmeli
Ve kendinden geçmeli...
Herkes,her şey uçmalı:
Dünya...ay...güneş...yıldızlar ve insan...
Arkadan gelmeli zaman...

Mehmet Cıngır

Artık Uzaklaştı Güneş Bahardan

Bulutlu aşklar gördüm ömrümün aynasında,
Hatıraları vardır gönlümün penceresinde.
Bir gül bırakmış sevgili bize;
İri,kırmızı bir gül...
Aydınlığı yüzüme takıyorum;
Gülü bir vazoya bırakıyorum,
İncitmeden usulca...

Sevgili güzelliğiyle övünür,
İğne deliğinden Bağdat görünür.
İnce bir yol üzerinden yürünür.
Ben gözlerini severim sabah olunca...

Özlediğim hayatı bulabilir miyim bilmem,
Saçlarımın gözyaşlarını silmem.
Ağaçlar soyundu yeşilliğinden birer birer,
Yâr görür belki beni kirpiklerinin arasından.
Uykudan uyanınca...

Sen yokken ruhuma düştü derin bir acı,
Acılarımla karıştı denizin dibi.
Yuttu balıklar acıyı;
Onlar da zehirlendi benim gibi;
Acıyı kucaklayınca...

Ne zaman acılarımı döksem denize,
Karşıma çıkıyor kelebekler.
Altından ateşler akan bir köprünün başında,
Yâr beni bekler...
Sevinir aşkı koklayınca...

Derdim sorulur göğün aydınlığında yıldızlardan,
Güneş tepeden bakar aşağılara...
Bir şeyler fısıldar rüzgâr kuşlara;
Uçar kuşlar bulutların üstünden,
Kız bir adım önde gider bulutlardan,
Katarak şarkılarını bulutlara.
Uçar rüzgâr,rüzgârca...
Artık uzaklaştı güneş bahardan...

Mehmet Cıngır

Asık Yüz Güler Yüz

Gördüm mü bir asık yüz
Fark etmez gece gündüz
Asılı kalır yüzüm dalda.
Olsa da bir elim yağda
Bir elim balda…

Gördüm mü bir güler yüz,
Fark etmez yuvarlak,düz.
Güler yüzüm benim de,
Olsa da gündüzüm gece,
Gecem bile olur gündüz.

Gülerse benim de yüzüm
Güler yüzüme eşim ve kızım
Önümde eğilir bütün başlar
Kanadı kırık da olsa, sevinçten
Süzülür maviliklerde kuşlar.

Asık oldu mu, gün boyu yüzüm,
Asılır hem sözüm hem gözüm.
Üzülür sevdiklerim,dostlarım.
Üzüntülü de olsa o gün,sevinçten
Çığlık atar kıl kuyruklu postlarım.

Mehmet Cıngır

Asıl

Deniz kenarındayım.
Usul usul yağıyor yağmur...
Tane tane düşen damlacıklar,
Oluşturuyor denizde küçük küçük
Halkacıklar...

Bir güneş doğuyor,
Denize iniyor bir nur...
Esiyor hafiften bir rüzgâr,
Oluşturuyor denizde küçük küçük
Dalgacıklar...

Deniz,yağmur,rüzgâr,güneş...
Uyum içinde bir arada
Dört kardeş...
Olağanüstü bir güzellik!
Olağanüstü bir görüntü!
Bütün güzelliklere
Eş...

Şu anda çok uzakta şehrin
Gürültüsü...
Büyüledi beni dört kardeşin
Türküsü!
Bu ihtişam,bu uyum,bu güzellik! ..
Nasıl?
Budur beni büyüleyen
Asıl...

Mehmet Cıngır

Asi Sevda

Aç kaldım
Susuz kaldım
Uykusuz kaldım
İşimden kovuldum
Her şey terk etti beni
Yalnız bir şey terk etmedi
Merdiven başındaki asi sevda…

Mehmet Cıngır

Aslan Kral

Bir gelen var ta uzaklardan,
Boz tüylü,boz yeleli.
Bu galiba yaşlı bir aslan,
Gelişinden belli.

Sayılmaz artık bu aslan delikanlı,
Boz tüylü,boz yeleli,yaşlı aslan,
Galiba avdan geliyor,
Dişleri kanlı.

Takmış arkasına bir sürü it,
Kokmuş etleri onlarla birlikte yese de
Hâlâ, ben bu ormanın kralıyım dese de
Yok artık ümit.

Eski günlerini arıyor, besbelli,
Gözleri öfkesinden çakmak çakmak yanıyor,
Bu boz tüylü,boz yeleli
Yaşlı aslan,hâlâ kendini bu ormanın kralı sanıyor.

Mehmet Cıngır

Aslan ve Çakal

Analar bazen aslan doğurur,bazen çakal…
Büyüyünce aslan, olur bir yiğit.
Çakal ise,ister sarık taksın,ister giysin cüppe
İsterse bıraksın bir avuç sakal,
Büyüyünce olur nankör bir it.

Uyanıp kükredi mi bir kere aslan
Olur adı yiğit Türkiye ve can Azerbaycan.
Asla vermez aslan, it sürüsüne geçit,
İtin adı ister PKK olsun ister Yunan
ister Ermenistan,isterse olsun İran.

Mehmet Cıngır

Âsûde

Âsûde,
Ne lapa lapa yağan kar,
Ne Balkanlar'dan esen sert rüzgâr,
Dondurmamıştı beni yokluğun kadar.
Senin yokluğunda inan bakmadım kızlara,
Adını yazdım,güneşe,aya ve yıldızlara
Âsûde…
Yokluğunda avuçlarımdan kayıp gitti bir boşluk,
Denizlere karışırken başımdaki sarhoşluk;
Çizdim resmini bir pembe sahile.
Anlattım seni dalgalara ve mavi denizlere
Âsûde…
Başımın altında bir yastık…Yırtık,
Kafam rahat değil,karışık,
Dumanı tüten Osmanlı kahvemiz yok,
Elim eline dokunmuyor artık
Âsûde…
Çektiler aramıza çelikten bir perde.
Muhtaç etmesin Rabbim ne merde ne namerde.
Aşkımız tuzla buz oldu o uğursuz gecede
Şimdi sen nerdesin ben nerde?
Âsûde..
Ey Ortadoğu'nun veBalkanlar'ın muhteşem kızı!
Ne ifade eder bilirim senin için ay ve kırmızı…
İnan benim de yüreğimde hep aynı sızı!
Ruhumuza sindi o gecenin izleri,
Anlayamaz bunu o gecenin dilsizleri.
Aşkımıza mezar oldu yırtılan o uğursuz gece
Âsûde…
Yokluğunda büyüdü içimdeki hasret.
Bir garip rüyaya daldı gözlerim!
Martıların kantlarında bir keder,
Yokluğunda baykuşlar beni nasıl teselli eder
Âsûde…
Yıkılmış mağaraların karanlığı içimde,
Martıların kanatlarında bir hüzün,
Yokluğunda zindan olmuş aynalarda yüzün.
Merdiven basamaklarında dururken izin,
Adını yazdım mavi dalgalarına denizin
Âsûde…
Ah bir bilsen!
Mızraklı süvariler var içimde.
Bir merdivenin en üst basamağında
Büyür gülüşün gözlerimde…
İşte o zaman ölüm küçülür yüreğimde
Âsûde…
Tek inandığım,
Tek dayandığım,
Tek güvendiğim,
Sendin.
Adın gizlidir üç hecede,
Gelsen zifiri karanlık gecede,

Ayak sesinden tanır ruhum seni,
Âsûde…
Şimdi dalgasız ölü deniz gibiyim,
 Rıhtımda çürümeye terk edilmiş bir gemiyim.
Ben aşkın darağacında bekleyen idamlık,
Gözlerim gözlerinin hasretiyle yıkanır artık…
Bugünlerde ben,
Kafdağı kadar uzak da olsam senden
Hayalimde gözüm gözünde olacak,
Gülüşün hep aklımda kalacak
Âsûde…

Mehmet Cıngır

Âşıksan Vatana Vatanda Eriyeceksin

Kimliğini yitirenlerce kaymakam, vali
Militandır;bilsin ki bunu bütün ahali.
Şimdi bize kimse"öğretmen" demiyor bil ki,
Sen gider isen bize"öğretmen"derler belki.

Ne Çin dersin ne Amerika ne Sovyet Rusya,
Toz kondurmazsın ceddin müslüman Osmanlı'ya,
İşte budandır sana bütün bu düşmanlıklar,
Umarım olmaz Abdülhamidî pişmanlıklar.

Her binada onlarca doktor levhası…âlâ
O acıklı günleri özleyenler var hâlâ.
Görürsen eğer sen doktoru, reçete yazar.
Aksi halde işitirsin kuvvetli bir azar.

Neden bu vahşi Batı'ya aşırı hayanlık?
Neden kendi öz değerlerine bu düşmanlık?
Eskiye dönmek içindir bunca hokkabazlık,
Karanlığı özlemek!..Budur işte yobazlık.

Göremez güneşi yarasa gözlü olanlar,
Ne bilsin gerçeği,rüyayı gerçek sananlar.
Girilmez cennete tapmakla puta,ineğe,
Binilir mi hiç uçak diye katil sineğe?

Delersin kayaları, sarp dağları aşarsın,
Boz bulanık deli ırmaklar gibi coşarsın,
Bir inilti duydun mu en önde sen koşarsın,
Sert eleştirenlere bilmem neden şaşarsın?

Yürüdü araba denizden,gemi karadan,
Etti de yardım,sana ve ceddine yaradan.
Anlayamaz bunları Boğaz'da zevk-i sefa
Süren,sarkıt ve dikitten oluşmuş buz kafa.

Kafa tutarsın büyük güçlere…Bu ne demek?
Yok mudur sende biraz taviz,biraz esnemek?
Emperyalizme karşı biraz eğileceksin,
Senden istenen bu ,o zaman sevileceksin.

Râbiâ…Tek bayrak,tek yurt,tek millet,tek devlet,
Rehberimiz Kur'an,ülkümüz"Turan"dır elbet.
İnanırız ,bu sözler en güzel,en iyidir,
Biliriz,tek amacın büyük Türk birliğidir.

Âşıksan vatana,vatanda eriyeceksin,
İnanıyorsan tek başına yürüyeceksin.
"Lâ galibe illallah"olsun daim parolan,
Yorulmaz hiç yolu doğru,davası hak olan.

Mehmet Cıngır

Aşk

Aşk bir ceylandır çöllerde
Yakalayamadığım.
Bu ceylanı yakalamak isterim,
Yakalayamazsam,
Çöllerin feryadını duymak isterim.

Aşk bir rüyadır durgun göllerde
Dalamadığım.
Bu göllere dalmak isterim,
Dalıp sulara karışmak isterim.

Aşk mor gülüşlü bir sümbüldür
Yalçın kayalıklarda
Kavuşamadığım.
Bu sümbüle kavuşmak isterim,
Kavuşamazsam dağları yakmak isterim.

Aşk bir güldür dikenler içinde
Elimi uzatamadığım.
Elimi bu güle uzatmak isterim,
Bu uğurda yüreğimi kanatmak isterim.

Aşk hazin bir şarkıdır gönüllerde
Dinleyemediğim.
Bu şarkıyı dinlemek isterim,
Dinleyip ritminde kaybolmak isterim.

Aşk bir şaraptır yıllanmış küplerde
İçemediğim.
Bu şarabı içmek isterim.
İçip de kendimden geçmek isterim

Aşk bir Leyladır çöllerde,
Uğruna ölemediğim,
Yolunda savaşmak isterim,
Son arzum;
Uğrunda şehit olup
Sevdiğime kavuşmak isterim.

Mehmet Cıngır

Aşk Ateşi

O kumral saçların omuzlarından aksın
Gökyüzünde bulutların aktığı gibi.
Çümle âlem arkandan hasretle baksın
Âşık Mecnun'un Leyla'ya baktığı gibi.

Esmer,siyah,sarı değil;süt gibi aksın
Yürü,dönüp dönüp âşıklar sana baksın.
Endamın malihülyalı gözleri yaksın
Aşk ateşinin gönlümü yaktığı gibi.

Yürü bre güzel,ardında saçın sürünsün!
Aç yüzünü rengin,gözün,kaşın görünsün.
Ayrılık...Gönlüm karalar giyip bürünsün!
Aksın gözyaşım sellerin aktığı gibi!..

Mehmet Cıngır

Aşk Bir Damla Yaşta Gizli

Aşk, ne akıldadır ne de başta,
Ne de yazılıdır bir sert taşta.
Aşk,gizlidir gönülden süzülen
 Bir damlacık o hüzünlü yaşta…

Aşk kısım kısım ve başka başka,
Yanmalı kalpten kalbe akışta.
Bir gönülde bir aşk bulunmalı,
Olmamalı yer başka bir aşka.

Bana , sevdiğin var mı diyorlar,
Evet, benim de bir sevdiğim var.
Sevdiğimin adı doksan dokuzda gizli,
Sevmedim ben ondan başka bir yâr.

Mehmet Cıngır

Aşk Böyle Şekillenmelidir

Göz,söz ve öz aynı çizgide bulunmalı
Uyum içinde olmalı
Üçü de birbirini onaylamalı…
Göz görmeli
Söz söylemeli
Öz sevmelidir.
Ve aşk böyle şekillenmelidir.

Mehmet Cıngır

Aşk Denilen Şey Budur İşte

Bakmaz aşk yaşa başa
Engelleyemez onu hiçbir kural,
Hiçbir yasa…
Durduramaz onu yasaklar
Durdurmaya kalkarsa,
Alır onu yüreğinde saklar.
Aşk öyle bir şeydir ki,
Bazen köpek gibi havlar,
Bazen de kedi gibi sokulur,
Miyavlar…
Aşk ne askıya gelir,
Ne de baskıya…
Baskı uygulanırsa,
Alır bir saksıdan,
Saklar başka bir saksıya…

Aşk bazen kebaptır şişte,
Bazen odun olmak kor ateşte…
Bazen de Mecnun olmaktır
Kızıl güneşte…
Yakar kavurur,
Külünü havaya savurur…
Atsanız da denize,
Boğulmaz;
Yine bakar gözünüze…
Aşk denilen şey,budur işte!

Mehmet Cıngır

Aşk Gazeli

Gözümü gönlümü verdim sâna ben ey sevgili
Cenneti gördüm senin gözünde ben ey sevgili

Aşk-ı sohbet-i yarânı senin ile tattım ben
Aşkı sevdâyı önüne serdim ben ey sevgili

Halk içindeki benim bu itibârım sendendir
Sen ile erdim bu olgunluğa ben ey sevgili

Cenneti ayaklarının altına serdi Hüda
Sana gül derdim o cennetten ben ey sevgili

Dide-i giryân oldum ben yoluna ammâ ki
Fasl-ı bâhara erdim ben senle ey sevgili

Failatün failatün failatün failün(feilün)

Mehmet Cıngır

Aşk Gemisi

Ey pandemi!
Bir kurşun da sen sıkma
Göçük ruhuma…
Ben denizde yorgun bir gemi
Pusulası sonsuzluğa ayarlı…
Azgın dalgalarla boğuşuyorum.
Kafalarda onursuz düşünceler…
Acıdan kavrulmuş sözler…
Herkes bana saldırıyor,
Bende bütün gözler.

Işık hızıyla gelip gidiyor
Düşünceler aklıma,
İçinde deli düşünceler de var.
Yuva kuruyorlar beynimin içinde.
Şuursuzca atılan binlece ok,
Deliyor geminin bedenini.
Bilmiyorum nedenini.
Eğer su alırsa gemi,patlayacak
Ve ölecek bütün kalabalıklar
Ve saracak geminin etrafını ölü balıklar.

Bu deryada gemi de ben,kaptan da
Benim.
Deryadan kapkara bir duman yükselior,
Yanan gemi mi,
Ben miyim?
Bilemedim.

Dönüp bakmam geriye.
Ne ok atanı görürüm
Ne parmak sallayanı
Ne de mendil sallayanı…
Uçarım daha ileriye,
Daha uzağa,
Daha yükseğe,
Engin ufuklara,
Özgürlüğe…
Yakarım gemiyi
Özgürlükten vazgeçmem.
Ruhumun suyunu içerim,
Denizin suyunu içmem.
Gayya kuyusuna düşerim de
Tapınak şövalyelerinin kazdığı kuyuya düşmem.

Ben gücümü ondan bundan değil,
Şeytanın uşaklarından değil,
Doğrudan doğruya aşktan alırım.
Bu aşk yüce bir aşk!
Bu aşk Hak aşkı.
Ben,suyu gözyaşı olan bir denizde yüzüyorum,

Suyu değil,ateşi içiyorum.
“Aşkın gözyaşı mı olur?” demeyin sakın,
Ben gözyaşı olmayan aşka,aşk demem.
Ben,halktan aldığını halka veren bir ozan değilim,
Ben,Hak’tan aldığını halka sunan bir aşığım,
Bindiğim gemi de bir aşk gemisidir.
Ben mi ateşi yakarım,
Ateş mi beni yakar,
Bilmem.
Bildiğim tek şey var:
Bu gemi aşk ateşine rüzgâr…

Mehmet Cıngır

Aşk Oyun Değildir

Aşk oyun değildir,bilirim
Duyunca sevdiceğimin adını irkilirim,
Benim Allah’tan başka sevdiceğim mi var?
Bunu bilen bilir,bilmeyene bildiririm.

Mehmet Cıngır

Aşk Ölümcül Bir Yoldur

Gülü seviyorsan dikenini de seveceksin,
Yağmuru seviyorsan ıslanmasını da bileceksin…
Bazen ağlayacak,bazen güleceksin
Ama aşkın akıl işi değil,
Gönül işi,yürek işi olduğunu bileceksin.
Aşk zor iştir,karşı çıkar akıl aşka:
"Aşk mı olur bu yaşta"?
Ama gönül dinlemez ki,
Gönlün aklı yoktur
Yeşil ışık yakar aşka her yaşta…
Aşk, dönüşü olmayan çileli bir yoldur
Aşk,yüreğe çakılmış bir çividir,
Aşk,akıl işi değil; gönül işidir:
Ona göre yaş başka,aşk başka
Akıl işi midir Kerem'in yanıp kül olması
Küllerinin Aslı'nın küllerine karışması?
Akıl işi midir aşkı uğruna
Mecnun'un çöllere düşmesi;
Ferhat'ın dağları delmesi?

Aşk uğruna ben de
Dağları deldim Ferhat gibi,
Çöllere düştüm Mecnun gibi,
Yanıp kül oldum Kerem gibi,
Hasta oldum verem gibi…

Balkanlardan gelmez hep fırtına kar
Bazen yaz gelir bazen bahar…
Bazen yağmur gelir,bazen rüzgâr…
Bu sefer de aşk geldi Balkanlardan
Büyüyüp büyüyüp…
Geçtiği yerleri yakıp kavurdu,
Yangın yerine dönen yüreğimin
Külünü havaya savurdu!

Aşk, iki kanatlı bir kuştur
Bir kanadı sevmek,
Diğer kanadı sevilmektir.
Aşk özgürlüktür,
Aşk, sevmektir sahiplenmeden,
Bütün egolardan sıyrılarak
Ve hiçbir karşılık beklemeden…

Hükmüm geçmez gönlüme
Ele avuca sığmaz,
Eğere semere gelmez bir küheylan
"Ey gönül bak, kaç yaşına geldin!
Gel biraz akıllan,uslan
Yaşından başından utan
Gel biraz da aklını kullan…
Gel vazgeç bu sevdadan
Aşk ölümcül bir yoldur.

Tehlikesi alabildiğine boldur…”
“Pilavdan dönenin kaşığı kırılsın
Kargadan korkan darı ekmesin
Demirden korkan trene bakmasın…
Aşk gönül işidir; akıl işi değil,
Aşık olan aklını peşine takmasın
Rabbim sevenleri,sevilenleri yakmasın!

Aşk, cana canan imiş
Hasta gönüllere derman imiş
Sev sevebildiğin kadar
O Rabbinden kuluna ferman imiş.”
Bu gönül uslanmaz,
Bu gönül gerçekten deli…
“İlle de seveceğim”diyor
Ne olursa olsun bedeli.”

Bana bak gönül,
Uyarıyorum seni!
Ben bazen veliyim
Bazen senden deli,
Terk et eğer dinlemeyeceksen beni!
Aşk ölümcül bir yoldur.

Mehmet Cıngır

Aşk Tek Hece

Aşk,tek kelime,tek hece
Toplanmıştır onda
Bütün tutkular,bütün sevgiler.
Anlatamazlar onun anlattığını
Bir araya gelse bütün insanlar,
Bütün kitaplar,gazeteler ve dergiler…

Mehmet Cıngır

Aşk ve Kırmızı

Yılana şirin görünür yılanın yavrusu
Kıskandı o gözlerini benden çağlayan su.
Can atar toprak, koklamak için güllerini
Çırpınır yıllardır tutmak için ellerini.

Bilmem neden kesti haramiler yollarımı?
Kucaklarım hayalini açıp kollarımı.
Verirken sıcaklığında son nefesini kar,
Hareketlendi sarı tohum gelirken bahar.

Yokluğunda denizlere anlattım ben seni
Islak, bekledim mehtabın altında gelmeni.
Bana hangi çiçeği sunacaksın bahçenden,
Anlat aşkı bana kendi bildiğin lehçenden.

Ne güzeldir gözlerinin rengine dokunmak!
Ne güzeldir gözlerinde renk olup okunmak!
Nasıl anlatılır geceye aşk ve kırmızı?
Anlatıversin mehtap güneşe aşkımızı.

Mehmet Cıngır

Aşk Ve Ölüm

Aşk ölüm gibidir.
Belli değildir ölümün
Ne zaman, nerde, kaç yaşında, nasıl geleceği..
Ölüm gelince nasıl, bir nefes bile tehir edilemezse
Azrail'e "bugün git,yarın gel"denilemezse
Gelince aşk,bir gün dahi tehir edilemez.
Bugün git,yarın gel denilemez
Azrail geldi mi alır götürür canı
Aşk geldi mi aklı…
Ruhsuz beden nasıl hiçbir şeyden sorumlu değilse
Akılsız âşık da hiçbir şeyden sorumlu değildir.

"Alimin ölümü âlemin ölümüdür."
Alim ölünce geriye cahiller kalır
Ve artar cehalet…
Aşığın ölümü de aşkın ölümüdür.
Ölünce aşk,geriye sahte aşıklar kalır
Ve artar cinayet…

Mehmet Cıngır

Aşk Yüreğimde Bir Çividir

Yanar Benim yüreğim nârın közünde,
Aşkı ararım ben hep yârin yüzünde.
Aşk yüreğime çakılmış bir çividir,
Arama boşuna şikârın gözünde.

Mehmet Cıngır

Aşka inanmak

Nasıl inkar eder Allah'ı akıl,âlemi tanır da,
Nasıl âşık olmaz Allah'a insan,aşka inanır da.

Mehmet Cıngır

Aşkı Yaşarsın Anlatamazsın

Ateşi ateşte yakabilir misin?
Suyu havanda ezebilir misin?
Havayı bıçakla kesebilir misin?
Ölümü öldürebilir misin?
Zamanı durdurabilir misin?
Suyu suda boğabilir misin?
Güneşi aydınlatabilir misin?
İşte aşk da böyledir;
Yaşarsın, anlatamazsın.

Mehmet Cıngır

Aşkın Firâk Yeridir Kalbim

Gelir geçer sevgiler,kötülükler,iyilikler…
Katar katar kervanların uğrak yeridir kalbim.
Geçerken bırakırlar izler,yaralar kırıklar…
Yalnız; aşk ve sevgilerin durak yeridir kalbim.

İyilik ve güzelliklerin mekanıdır kalbim
Haklının dostu,haksızlıkların düşmandır kalbim.
Güzellikler ülkesinin en yüce hakanıdır;
Bütün çirkinlikler için tuzak yeridir kalbim.

Kırılsa da kırmadı kırıklarla dolu kalbim.
Kırıkların arasında buldu hak yolu kalbim.
Islanan kırık dualarla oldu Hakk'ın kulu;
Zalime mezar,mazluma konak yeridir kalbim.

İçin için ağladı,görmedi kalabalıklar
Aksa gözyaşı denize, boğulurdu balıklar
Arşı tutan bir duadır kalbimde hıçkırıklar;
Mahzun hıçkırıkların sığınak yeridir kalbim.

Kalbine çentik atanları tez unutur kalbim
Gecenin siyahında umuda tutunur kalbim.
Ela gözlü güzeller kor ateşine tutulur,
Çölde yangına dönüşen ırmak yeridir kalbim.

Kalptir insanı insan yapan, yoktur başka neden,
İnsan olma şerefine ulaşmaz kalpsiz beden.
Gözden kalbe, kalpten göze bir yol vardır inceden.
Yürüyemezse, aşkın bir firâk yeridir kalbim.

Katar katar kervanların uğrak yeridir kalbim,
Yalnız; aşk ve sevgilerin durak yeridir kalbim,
Bütün çirkinlikler için tuzak yeridir kalbim,
Zalime mezar,mazluma konak yeridir kalbim,
Mahzun hıçkırıkların sığınak yeridir kalbim,
Çölde yangına dönüşen ırmak yeridir kalbim,
Yürüyemezse, aşkın bir firâk yeridir kalbim.

Mehmet Cıngır

Aşkın Lisanı

Ne kadar inkar etsen de sen
Gözlerin bana neler anlattı neler
Ah bir bilsen!

Gözlerim değince gözlerine
Düştü heyecandan yere.
Göreceksin biraz eğilsen.

Kurumuş gönlüme pınarlar akar
Karanlık gönlüme bir güneş doğar
Birazcık gülsen.

Gözden göze akıp giden konuşma
Aşkın lisanıdır.
Duyacaksın biraz dinlesen.

Mehmet Cıngır

Aşkın On İki Rengi

Selanik, doğduğu şehir
O mavi gözlü, dev bir şair.
Hapislerde geçti ömrünün yarısı
Hep yolunu gözledi ayrı ayrı on iki karısı.
Yoktu yemediği yemek
Yürümediği yol
Koklamadığı gül…
Sevdiği kadınlar için cehennem gibi yandı
Aldatsa da kadınlarını deli gibi kıskandı.
Akşamcı olmadan içti
Sarhoş olup kendinden geçti.
Yalan söyledi hem kendisi hem de başkası için
Durup dururken de yalan söyledi bilmem niçin.
21'inden sonra ne camiye gitti ne de kiliseye
Ama gitmedi desek yalan olur falcıya,büyücüye.
Kahve falına baktığı da oldu
Yalan olmaz eserleri otuz- kırk dilde basıldı desek;
Fakat Türkiye'de Türkçeyle basmak yasak…

Uyanıkken görürdü rüyayı
Uyurken ne görürdü bilinmez ama
Tek odalı bir ev zannederdi dünyayı.
O, bu dünyada mavi gözlü bir devdi
Moskova onun için ikinci bir evdi
Ha Moskova,ha Ankara
Ne fark ederdi….
Bilemeyiz ama mavi gözlü devin genini
Çok severdi, insanı hayvan türü olarak gören Lenin'i
Lenin'i görmedi; ama genç yaşında
Nöbet tuttu onun tabutu başında.

Özlerdi güler yüzlü komünizmi hep
Önemi yoktu uğruna öldürülen yüz binlerin pek.
Bir tarafta Atatürk devrimleri
Öbür tarafta komünizm hayalleri…
Yayılacaktı dünyaya kardeşlik,
Sallayacaktı bütün çocukları
Mavi atlas döşekli beşik…
Aslında içindeydi böyle bir dünyanın;
Fakat farkında değildi böyle bir rüyanın…
Derya içre olup deryayı bilmeyen balık gibi.

Kan damarları karın bölgesinde dolanır,
Beyne yol bulup gidemezdi pek.
Göğsünde olsa da kuş kadar bir yürek;
Mavi gözlü bir devdi mübarek…
İçine çökmüş dev bir karın
Hep açtır.
Doymayacaktır,
Ne bugün ne yarın.

Uzunca bir boy,

Tepesinde bir kafa
Orta boy,
Zeka küpü…
Zekası gözlerinden akar.
Bilmezdi Atatürk'ü
Lenin'i,Mayakovski'yi bildiği kadar…
Hiç kalmadı aşktan uzak,
Güzel yüzü, güzellere tuzak…

İsyan vardı kaya kartalı gibi
Mavi bakışlarında hep…
Bela olmuştur başına peş peşe gelen aşklar.
Yer altı pınarları gibi birikip
Ardı ardına yüreğinde patlar

On yedinci yaşının ilk yazı…
Aklını başından aldı bir vali kızı.
Görünce zeytin gözlü kadını kendinden geçti,
Ömrünü bir yudumda ellerinden içti.
Öyle güzeldi ki Sabiha Hanım
Bir içim su! Bir peri kızı…
Zeytin gözler bazen güler,bazen buğulu…
Mavi gözlü dev,
Seyrederdi kömür gözlerinde İstanbul'u…

Dev, on yedi yaşında.
Parladı birden gönlünün yıldızı
Bu yıldız ünlü bir doktorun baldızı…
Aşka tuş oldu mavi gözlü dev.
Ve aşk karşısında
Geldi dize…
Rüyaya daldıran,
Aşk şarabını sunduran,
Yanan alnına dokunduran,
Gözleri ışıktan Azize…

Şükûfe Nihal…
Çok güzel değil ama müthiş çekici bir kadındı.
Kısa bacaklı,
Ayva göbekli,
Gözünde nurdan bir ışık.
Bakımlı ve şık…
Devin damarlarından girdi,
Beyin kıvrımlarında dolandı.
Aşkları dillerde destandı,
Hiçbir silgiyle silinmez…
Ama bir gün nedendir bilinmez.
Son kez sarıldılar,
Ayrıldılar.

Bir gün mavi gözlü dev,
Nüzhet derlerdi adına

Âşık oldu minnacık bir kadına.
Kadının istediği ebruli hanım eli açan
Küçücük,cicili bicili bir evdi.
Mavi gözlü dev, bu kadını çok sevdi.
Kadın sığsa da minnacık
Ebruli çiçek açan bu eve.
Ayak uyduramadı mavi gözlü dev'e…
Nasıl sığsındı bu minicik eve mavi gözlü dev?
Kendisine mezar bile olamazdı
Ebruli hanım eli açan bu minik ev…
Aşkın beşinci rengi Lena.
Hoş kokulu bir çiçek…
Hoş kokular gelir devin burnuna.
Aklın dışındadır dev aklı,
Bu çiçekte ne güzellikler saklı…
Ayakkabısı otuz yedi numara
Rus işi…
Etkiledi devi,
Bu güzel çiçeğin inci dişi.
Narin,
Dirençli,
Şehla bakışlı,
Ağır başlı,
Devden biraz yaşlı…
Bilmem ne oldu?
İki yıl sonra bu çiçek birden soldu.
Ayrıldılar…

Semiha Berksoy,
Aşkın on iki renginden birisi…
Güzel kadın!
Genç irisi…
Bu alımlı-çalımlı saksı çiçeğinin
Güzelliği kaçar mı gözünden
Mavi gözlü devin.
Semiha iyi kadın
Delişmen!
Sevgisi içten…
Diğer yandan Piraye…
Güzel yüzlü dev iki ateş arasında
Devin kafası karıştı,
İki aşkla yarıştı.
Gözü,birinin gözünün karasında
Diğerinin kaşlarının arasında…
Devin aklı akıl ötesi bir akıldı
Gözü Piraye'ye takıldı
Ve Piraye'de karar kıldı
Evlendiler kimseye haber vermeden
Kimse görmeden…
Fakat yol göründü Mavi gözlü deve
Zorunlu misafirhane…
Bu aşka dair

Buradan pek çok şiir yazdı
 Mavi gözlü şair…

"Canım"lı"cicim"li mektuplar devam ederken
Taze bir aşkın temelleri atılıyordu yeniden.
Münevver hanım ziyaret eder devi bir gün
Sabah erkenden…
Münevver Hanım girince oradan
Piraye Hanım çekilir aradan
Mavi gözlü dev,çok sever bu dul kadını
Kumral saçlı,yeşil gözlü Münevver…
Kendisinden on beş yaş küçük…
Yeşile bürünmüştü her yer.
Dağlar,denizler,ırmaklar,vadiler…
Her yer yeşile kesiyor;
Hatta rüzgâr bile yeşil esiyor.
Unutur bir anda Piraye adını…
Başlarken Moskova'ya yolculuk
Bu aşktan mavi gözlü, sarı saçlı bir oğulcuk
Kalır geriye.Bir de gözü yaşlı annecik…

Aşkın sekizinci rengi Suat Derviş…
Dev, bu güzele de gönül vermiş.
Derviş,kara gözlü,kara kaşlı
Genç,güzel; fakat biraz dik başlı
Biraz da şımarık…
Ağlasa gizler gözyaşını,
Eğemez dev bu güzel çiçeğin başını…
Kalbi taştan…
Çıkaramaz dev, onu baştan.
Gezerken birlikte bir gün Çamlıca sırtlarında
Karların üstünde.
Birden ince bir sızı belirdi Derviş'in göğsünde…
Aşka tuş olmuştu Derviş.
Daha fazla direnemedi devin karşısında…
Sohbet eder yakınlaşırlar…
Aşka doymayan dev,
Bu çiçeği de sever.
Sev Allah sev!
Evlenirler…

Cahit Uçuk,
Güzellikte yoktu dengi.
On iki aşkın en güzel rengi…
Uçuktu,şahikasıydı güzelliğin…
Bu güzel için ne söylense azdı,
Bu güzellik için duygusal bir yazı yazdı.
(Dev) Orhan Selim…
"Yüreğim seni sevdi güzelim"
Gel birlikte Çamlıca sırtlarında gezelim!
Aşk deryasında yüzelim…"
Yirmi dört yaşında,

Aklı başında,
Çok özel
Ve çok güzel
Bir kadındı.

Piraye; iki çocuklu bir dul, yirmi dört yaşında
Devin gözü yeniden bu dul kadında.
Görünse de deve otuz beş yıllık hapis
Duyuyordu Piraye'ye derin bir his.
Mavi gözlü dev eski sevgilisinin
Unutmamıştı, adını hep anıyordu.
Hâlâ yüreği onun için yanıyordu.
En güzel şiirlerini onun için yazdı;
Fakat bu, o güzellik için çok azdı.
Yetinmedi,kol saatinin içini oydu,
Karısıyla çocuklarının resmini içine koydu.
Mavi gözlü dev,o kadar seviyordu ki bu kadını,
Saatin kayışına tırnağı ile kazıdı Piraye adını.
"Saçları altın
Dudakları nar
Gözleri kehribar"
Bu kadının aşkını yüreğine içirmişti,
Nişan yüzüğünü kalbine geçirmişti.
Mavi gözlü dev, bu kadının önünde hep eğildi;
Fakat çıkacağından pek emin değildi.
Mektup yazar mavi gözlü dev,
Barışmak ister Piraye ile yeniden:
"Benim baş tacım,
Piraye'm,kızıl saçlı bacım!
Gel,benim kınalı gülüm
Seni arkadan bıçakladım.
Bir damlası bütün kanıma bedel
Kanınla boyandı elim.
Hat safhaya ulaştı kederim.
Gel, beni yalnız bırakma
Eteklerinden öperim.
Gel,ak damarlarımda yeniden kan gibi
Gel,yeniden gir kalbime canan gibi…"

Aşk,hürmettir,
Aşk,sadakattir
Aşk, muhabettir;
Fakat devin lügatinde sadece muhabbettir.

Çıkmayınca beklenen tahliye
Ziyaretine gider devin, Piraye
Orada karşılaşınca Münevver ile
Aşkından alev alev yansa da Piraye,
Dönmedi bir daha güzel yüzlü dev'e…

Galina Grigoryevna Kolesnikova…
O da çekim alanına girdi devin

Oldu dev ülkeye on birinci sultan
Oturdu baş köşesine evin…
Oldu ona yedi yıl boyunca
Doktor,arkadaş,tercüman…
Dev,ona şiir yazmadı ama
Minicik bir kamerayla
Kaydetti hayatını an be an…

Bir başka aşk esti
Aşk vadisinden
Beş yıllık evli,bir çocuklu…
Vera Tulyakova…
Otuz yaş küçük kendisinden.
Günde on kez telefon eder,
Sonunda muradına erer.
Mavi gözlü devde baş döndürücü bir hız
Düştü ağına kendinden otuz yaş küçük,
Yirmi dört yaşında genç ve güzel bir kız.
Saçları saman sarısı
Dudakları kırmızı ve dolgun
Kirpikleri deniz mavisi…
Mavi gözlü,yaşlı dev arı
Koklamış bir bir çiçeklerin gülünü alını
Almış hepsinin ayrı ayrı balını…
Ve hepsini soldurup atmış bir kenara
Her çiçek, açmış gönlünde bir yara
Şimdi de bal alınacak çiçeğin adı Vera…
Bundan sonra yazdı bütün şiirlerini bu kıza
Dayanamadı devin küçük kalbi bu hıza…

Büyük şiirler yazdı büyük şair,
Balını emdiği on iki çiçeğe dair…
Aldı bütün çiçeklerin kokusunu bir bir…
Bin dokuz yüz altmış üç'te
Gülümseyince kendisine kabir
Atladı bir çukura mavi gözlü büyük şair…
Yaptılar Moskova'da kendisine minnacık bir ev…

Geldi
Kaldı
Güldü
Gördü
Öldü…
Mavi gözlü,güzel yüzlü DEV…

Mehmet Cıngır

Aşkın Ölümü

sarmış bütün vücudunu kablolar,
Elde telefon,diğer ucunda sevgili var.
Hayalinde sevgiliye ait resimler,tablolar...
Sözlerin verildiği,yeminlerin edildiği andı.

Okşuyordu ipek saçlarını tatlı tatlı bir rüzgâr,
Heyecanlı bir rüya yaşanıyordu; mevsim ilkbahar.
Çözülüyordu dillerin kelepçesi: Sohbetler,gülüşler...
Ve yıldızların altında coşkulu bir rüya yaşandı.

Aşkın yedi rengini duyar da ruhunda,
Yaşar coşkulu rüyalar mehtabın altında.
Gezerken gecenin yıldızlı yollarında,
Bu tatlı rüyanın hazzı hiç bitmez sandı.

Koptu verilen pamuk ipliği sözler,
Kör kuyu artık o ateş kızılı gözler...
Islandı sonbaharda,edilen yeminler,
O sözler...Edilen yeminler zaten yalandı.

Gecenin ortasında rüzgâr sert esti,
Görülen o tatlı rüyayı yarıda kesti.
Kulağında çınlayan acı bir sesti
Ve o tatlı rüyadan ürpererek uyandı.

Dondu aşklar sonbahar serinliğinde,
Söndü o kor ateşi gözler,aşkın derinliğinde.
Gece boyu biriktirdiği ıslak,kirpiğinde,
Bir avuç gözyaşı ve bir damla kandı! ..

Bir kış günü çok sert esti rüzgâr,
Yağmur,çamur,fırtına,tipi,kar...
Üzerinde bir demet kırmızı gül var;
O fırtınada devrilen tazecik bir fidandı! ..

Mehmet Cıngır

Aşkın Üç Rengi

İlahi aşk…
Aşkın en zarif,en yumuşak,
En lâtif,en ince,en nurlu,en aydın,
En güzel birinci rengi…
Yaratılışı en yüce insanlarda açan bir çiçek…
Bir Allah ve peygaber aşığının Allah'a
Onun peygamberlerine
Kutsal kitaplarına
Vatanına,
Bayrağına,
Milletine,
İstiklal Marşı'na,
Ezanına,
Ecdadına,
Hakaret,
Tahkir,
Ve saygısızlık ettiğine şahit oldunuz mu?
Allah'ın emanetine
Kötü davrandığını gördünüz mü?
Hayır.
Allah aşkı en yüce aşktır.
Allah,âşık olunacak tek yârdır,
Gerisi buz,tipi,kardır.
Aşkın yeri gönüldür,
Akla sığmaz,
Akıl dardır.
Aşk,ateşin çölünde yanmaktır
Aşk,bülbül gibi
Gülün dikenine konmaktır.
Aşk,sevginin dilini bilmektir,
Aşk,gönlün yolunu bulmaktır.
Aşk,kor ateşte çıplak ayakla yürümektir
Aşk,suda şeker gibi erimektir.
Aşk,daldıkça derinleşen bir denizdir.
Aşk,sevdiği için
Yanardağ gibi yanan yüreğinizdir.
Aşk,yaradandan ötürü
Yaradılanı sevmektir.
Aşk,aşka âşık olmaktır.
Aşk,Hakk'a âşık olmaktır.
Allah'a âşık olmayanın pırıl pırıl da olsa dışı
Zifir-i karanlıktır içi.
Allah'a âşık olanın siyah da olsa rengi
Pırıl pırıldır içi.
İşte bu,ilahî aşktır.
Âşık,kavuşsa da ağlar
Ayrılsa da.
İlahî aşkta budur yasa.
Bu,aşkın en yüce rengidir.
Benim inandığım ve saygı duyduğum
Gerçek aşk işte bu aşktır.

Aşk tanımam ben bundan başka.

Bir de beşeri aşk var:
İnsanî aşk.
İlahî aşkın ilk basamağı
Sevgili aşkı…
Aşkın ikinci güzel rengi
Aşk candır,
Aşk canandır,
Aşk,damarda dolaşan taze kandır,
Aşk,heyecan içinde heyecandır,
Aşk güvendir,
Aşk sığınılacak güvenli bir limandır.
Aşk samimiyettir,
Aşk,üç günlük değil,ömürlükür.
Aşk,ateş denizinden geçmektir,
Aşk,güzeller içinde en güzeli seçmektir.
Aşk,sevdiğinin yürek semasında uçmaktır
Aşk,kırk kapının kırk kilidini açmaktır.
Kırk kapıyı geçerek sevgiliye ulaşmaktır.
Aşk,sevgilinin kalbinde yuva kurmaktır.
İşte bu aşk insanîdir.
Aşk görmektir,
Görüp de ermektir,
Erip de sevmektir,
Sevip de
Yüreğini sevdiğinin önüne sermektir.
Aşk, engin denizlerde yürümektir,
Suyunda boğulmaktır,
Ateşte yağ gibi erimektir.
Aşk,çöl rüzgârında gündüzleri yanmak,
Geceleri donmaktır.
Aşk,uçsuz bucaksız bir yoldur,geri dönülmez.
Dipsiz bir denizdir,dibi bulunmaz.
Onun için kelimelerle anlatılmaz,yaşanır.
Kitaplara sığmayışı da bundandır.

Bir de yalancı aşk vardır:
Şeytanî aşk…
Aşkın üçüncü rengi…
Kara ve aşağı bir renk.
Aşkın en çirkin rengi,
En aşağı mertebesi…
Bakıyorsunuz
“Balım
Gülüm
Dalım
Çiçeğim
Uğur böceğim
Nar tanem
Nur tanem
Bir tanem

Varlık sebebim
Aşkım…”
Diyor.
Bir de bakıyorsunuz
İki gün geçmeden
Kavga etmişler,
Birbirlerini yaralamışlar
Ve hatta öldürmüşler,
Bu nasıl bir aşk!
İşte bu aşk şeytanîdir.
Bu aşk yalandır,
Menfaattir,sahtedir.
İnanmam ben böyle aşka…

Mehmet Cıngır

At

Koşamaz,zincir taktık denilen o yağız at
Uçuyor şimdi takmış da bir çift çelik kanat.
Engelleri uçarak aşan bu asil atın
Bu son koşusunu bütün dünyaya anlatın.

Zaptedilemez artık bu asil at bin gemle,
Hız kesmez önüne atılan bir avuç yemle.
Bu at,uçarak geçiyor engin denizleri,
Yuvasından fırlıyor görenlerin gözleri.

Bu şanlı at, dikmiş gemsiz ağzını havaya,
Koşuyor durmadan inandığı hak davaya.
Kahraman at, koştukça daha da açılıyor,
Gözünden çakmak çakmak ışıklar saçılıyor.

Ayağına takılsa da bazen küçük taşlar,
Eğilecek önünde birgün o mağrur başlar.
O asil at,dağı taşı delerek geliyor,
Tasa yok,ne yaptığını bilerek geliyor.

Kahraman, asil at şaha kalkmış da geliyor,
O özgür başı Allah'a kalkmış da geliyor.
Dilerim bu asil atın açık olsun önü
İyiye,doğruya,Hakk'a doğru olsun yönü.

Mehmet Cıngır

Atlar

Kır atlar,doru atlar,yağız atlar…
Hendeği nasıl bir hamlede atlar?
Yol mu dayanır bu yiğit atlara?
Bir adımda yolu ikiye katlar.

Kır atlar,doru atlar,yağız atlar…
At değil bunlar,sanki birer rüzgâr!
Atlar…Dereyi tepeyi düz eder,
Atlar…Dağları taşları iz eder.

Rüzgâr geçer yelelerinden daim,
Terli boyunları ufukla kaim.
Bilen var mı bu kahraman atları?
Delip geçerler çelikten hatları.

Kır atlar,doru atlar,yağız atlar…
Atlar…Takarlar rüzgârdan kanatlar.
Ufukta görünmek hevesi ile
Uçar bu mağrur atlar, uçar uçar.

Mehmet Cıngır

Atlar Geçiyor Boynu Köpüklü

Atlar geçiyor boynu köpüklü
Ağaçların köklerine karanlık taşıyor
Kara karıncalar sürü sürü…
Sarkmış ağaçların dallarından meyveler,
Çekilmiş suları, kuru kuru…
Saklanmış yüzün bulutların arkasına…
Kuşlar hüzün taşıyorlar ıslanmış saçlarıma…
Gözlerimi kara bulutların bürümesi bundandır.

Gizleme gözlerini bulutların arkasına
Bakıver kara bulutların arkasından
Götürsün güneşli günlere yüzün beni.
Atlar geçiyor boynu köpüklü…
Dolu dizgin gidiyorlar meçhule doğru
Omuzlarında gözyaşı yüklü…

Gözyaşları ıslatınca toprağı,
Kan dolaşıyor ağaçların gövdesinde
Su yerine…
Cezbeye tutulmuş derviş gibi,
Bir titreme alıyor yeşil yaprağı…
Gözyaşı döküyor ağaçlar
Heyecanlanan çiçeklerine…

Atlar geçiyor boynu köpüklü
Koşuyorlar çatlarcasına ufka doğru,
Tek rakipleri rüzgâr…
Çıkar ufuktan başını ey altın saçlı güzel!
Gözünü sana dikti bütün çiçekler
Çatlamak üzere olan boynu köpüklü atlar
Saçlarından birer damla mutluluk içecekler!

Mehmet Cıngır

Atlı Karıncalar-1

Gelince ilkbahar,
Binip geldi atlarına
Atlı karıncalar.

Mehmet Cıngır

Atlı Karıncalar-2

Gelince sonbahar,
Binip gitti atlarına
Atlı karıncalar.

Mehmet Cıngır

Ay Damlarken

Ay damlarken gecenin bedeninde denizden
Türkü söylerdi balıklar mavi sahillere.
Bir masal anlatırken denizlere martılar,
Terk ediyor hükümdar ülkeyi cahillere.

Sert esen deli rüzgâr,kırdı taze dalları,
Hangi çiçekten alır arılar bu balları.
Deldi yüreğimi sahilden atılan bir ok,
Azrail de gelse can vermeğe dermanım yok.

Bir cam arkasından görüyorum ellerini,
Neden uzatamıyorsun bana güllerini.
Ben karanlıklara mı anlatayım derdimi?
Biter benim bu derdim fırtınalar dindi mi.

Dinlemez ki kimse bu dağlar kimin, dert kimin?
Kar,tipi dursa,geçer ağrısı gözlerimin.
Kurtar Allah'ım,kurtar beni bu zemheriden!
Başlamasın tipi,kar; bu fırtına yeniden!

Ben ruhumun çölüne göklerden su taşırım,
Kanlı yaramı şimşekler durunca kaşırım.
Ne diye intikam alıyor benden o cellat?
Geleceğimi neden çalıyor benden hayat?

Yıllarca ak adımla yürüdüm de ne oldu?
Yüzümde filizlenen güller sararıp soldu.
Sis çöktü dağlara ve ıssızlaştı ovalar,
Kar yağdı bir güz günü,dağıldı hep yuvalar.

Yarım kaldı ekim.gözümde başladı gece,
Günler yıl olur medrese-i Yusufiye'de.
Gece mehtap dalga dalga kayarken gözümden,
En sevgili yıldızı kaybettim ben özümden.

Ölümün buz yüzünü gördüm ölmeden önce,
Hüzünlü bir sonbahar buldum geri dönünce.
Geçtikçe mevsimler,yakar içimi bir sızı,
Benim gördüğüm rüyalar neden hep kırmızı?

Bir parça koparılırken ruhumdan her seher,
Acıttı yüreğimi çelik uçlu dikenler
Arş-ı âlaya yükseldiğinde benim âhım,
Okyanus rüzgârından koru beni Allah'ım!

Mehmet Cıngır

Ay Doğardı

Gece ortası
Ay doğardı odama.
Tutuldu mu ne !

Mehmet Cıngır

Ay Yıldız

Bugün gökyüzü al mı al
Üstünde bir hilal
Ak mı ak
Koynunda bir yıldız
Parlak mı parlak…

Ey insanlık!
Başını kaldır da göğe bir bak!
Bütün gökyüzünde
Göreceğin tek bir şey var:
Ay yıldızlı al bayrak…

Asır asır tarihin gözleri var
Her sayfasında
Ay yıldızın izleri var
Onsuz tarih yazılmaz
Onun tarihe söyleyecek sözleri var.

Bu ay yıldızlı al bayrak
Sönse de güneş
Dökülse de yıldızlar
Ebediyyen dünyayı aydınlatacak!

Mehmet Cıngır

Ayak Sesinden Tanırız

uzaklarda,çok uzaklarda,
Denizin ortasında,
Ayda,yıldızlarda,
Afrika'da,Asya'da.
Yaşasak da
Uzak doğuda,
Ellerim ellerinde,
Gözlerim gözlerinde...
Çok yakınız...
Bir,köklerimiz,
Ayrı ayrı da olsa dallarımız...

Yürürüz kayalıklarda,dağlarda,
Yüreğimizi sırtımıza alır da...
Yolumuzu kaybetmeden
Geçeriz biz.

Kendisini ne kadar gizlese de,
Zifiri karanlık gecede gelse de,
Dostumuzu düşmanımızı
Tanırız ayak sesinden biz.

Bulutlu havalarda,
Kara gecelerde,
Yolumuzu kaybettiğimizde,
Rehberdir
Peygamberimiz..

Mehmet Cıngır

Ayak Sesleri

Tedavisiyle uğraştık biz yıllar yılı bir hastanın,
Hazırlığını yapıyoruz şimdi büyük bir destanın.
Tarihe sorun ki, ayak sesimizden tanır o bizi,
Dirilip tekrar geliyoruz, duyun ayak sesimizi !

Asırlar var ki doğudan batıya bir sel gibi aktık
Kısa bir süre gökyüzüne kırık pencereden baktık,
Yakışmaz bize öyle yerlerde sürünmek, yeter artık!
Şimdi uçup geliyoruz atlarımıza kanat taktık.

Dağlar şahittir ki bugün biz,sarp dağları deliyoruz,
Yalan yok,geliyoruz demişsek gerçekten geliyoruz.
Kısa zamanda görecektir bunu bütün kirli dünya,
Göreceğiz yine biz yeniden rüya içinde rüya.

Geliyoruz,sular seller gibi coşarak geliyoruz,
Geliyoruz; yürüyerek değil, koşarak geliyoruz.
Kuru bir kavga için değil,barış için geliyoruz,
İnsanlığa hizmette hür bir yarış için geliyoruz.

Rahmet ve bereket yağmurlarının son bulut'uyuz biz,
İnsanlık ve İslamlık âleminin son umut'uyuz biz.
Mazlumların acısını dindirmek için geliyoruz,
Zalimi ve karanlığı sindirmek için geliyoruz.

Düne kadar öz vatan toprakları iken bugün niçin
Bizim değil birçok yer? Yüreğim yandı için için.
Hilalin olmadığı yerler karanlıktır;bu bir gerçek;
Fakat sabırlı olun,bu durum çok uzun sürmeyecek.

Üstümüze gül kokusu sinmiştir,tanır bizi rüzgâr,
Tarihin her sayfasında bizim ayak izlerimiz var.
Gökyüzü çadırımız olsun,şanlı bayrağımız güneş
Aydınlatsın dünyayı,olmasın yeryüzünde bize eş.

Mehmet Cıngır

Ayaksız Yolculuk

Güneş ufukta tayidat geçişine hazırlanıyor.
Ve biraz sonra tören başlayacak…
Ve güneş törenle kışlasına uğurlanacak.
Bir kınalı kekliğin kanatlarında seyrediyorum bunları…
Damla damla bir korku birikiyor yüreğime!

Çakıyorum çakmağı"çat çat…"
Burnuma kav kokusu geliyor.
"Pır"diye uçuyor birden kınalı keklik,
Çam ağaçları ilahi söylüyor yağmur eşliğinde…
Yol ikiye bölüyor mezar taşlarını.
Bir kısmı sağımda,bir kısmı solumda
Ortada ben…

Olanca gücümle koşuyorum,koşuyorum…
Dönüp arkama bakıyorum,aynı yerdeyim.
Meğer koştuğumu sanıyormuşum…
Zifiri karanlığın ortasında tek başıma,
Devam ediyorum koşmaya …
Ayaklarımı orada bırakarak,
Ayaksız…

Mehmet Cıngır

Ayasofya

Ey yüce mabet Ayasofya!
Sen ki,yadigârısın bize
Fatih Sultan Muhammed Han'ın.
Döndüreceğiz seni aslına,
Belki bugün belki yarın;
Ezanlar ki,yükselecek minarelerinden
Gelecek şeytan dize.
Üzülme sen sakın.
Boş laf gerisi, hep angarya!
Karışamaz bize asla
Ne Amerika ne Avrupa ne de Asya!

Mehmet Cıngır

Aydınlanıyor İçim

Mevsim ilkbahar…
Gece yağmur yağıyor,
Gündüz güneş doğuyor.
Elimde bardak,
Çay içiyorum balkonda
Tavşan kanı…
Pazar kuruluyor karşı meydanda.
Bağırmalar,çağırmalar…
Tatlı tatlı esiyor rüzgâr
Çayıma vuruyor bahar güneşim.
Daha da güzelleşiyor çayım
İçiyorum çayla birlikte güneşi
Aydınlanıyor içim.
Ohh,çay ne güzel!

Mehmet Cıngır

Aydınlığın Düğmesi

Vakit sustu,
Aydınlık sustu,
Ay sustu,
Güneş sustu,
Her şey sustu,
Hayat sustu…
Dilim sustu; fakat
Zulüm susmadı…
Zikir sustu;fakat
Fikir susmadı…
Kim bastı karanlığın düğmesine?
Karanlık sokaklarda kendimi bulamam ki ben!
Bir tarafta simsiyah deniz,
Bir tarafta ben…
Yürüyorum aydınlıklara doğru.
Her taraf karanlık,
Çok uykum var…
Bir dokunabilsem aydınlığın düğmesine!

Mehmet Cıngır

Aydınlık

Günlerden yirmi beş Aralık...
Işıl ışıl güzel bir gün...
Yaz günü gibi güneşli,
İlkbahar gibi ılık...
Ülkemin insanları gibi sıcak,
Memleketim gibi aydınlık...

Mehmet Cıngır

Aynalar

Aynalar; gülersen güler,ağlarsan ağlar,
Silemezsin,akar gözünden damlalar.
Görmez ölüler; ama görür birgün sağlar,
Gösterir gerçekleri birgün aynalar.

Çaktırmadan gizli gizli yesen de kakayı,
Düzeltsen de aynada yakayı,
Çıkaramazsın yüzündeki lekeyi.
Görür bütün lekeleri aynalar.

Delik büyükse dikiş tutmaz yaka,
Çıkar nasılsa birgün,boşuna saklama.
Okuması yazması yoktur ama,
bilir yalanlrı,gerçekleri aynalar.

Sevda yolu kaygan ve buzlu,
Yürünmez bu yolda sizli bizli,
Çevirsen de dümenler gizli gizli,
Çıkarır ortaya birgün aynalar.

Buğulansa da yüzü aynanın,
İzi kalsa da gördüğün rüyanın,
Baksa da yüzüne,baktığı gibi âmânın,
Tanır yüzünü izinden aynalar.

Geçti ilkbahar yaz,geldi sonbahar,
Aynalar; yürek parçalar,can yakar,
Eskiyen alnımıza düşman gibi bakar,
Utanır,yıllarca dost bildiğimiz aynalar.

Mehmet Cıngır

Ayrılamayız Biz

Kır çiçekleri topladım,
Gönlümün bahçesinden.
Kalbimi de koydum içine,
Sana gönderdim kalbimle
Belki beni seversin diye!

Seni öyle çok seviyorum ki,
Gönül denizinden gelen his ile,
Kokmaz bu kadar güzel,
Gönül bahçemdeki
Nergis bile.

İki bedende biz bir kalbiz,
Çatlasa dağ,sönse gökte güneş,
İnse yere gökteki yıldız,
Fakat değil bu dünyada,
Ahirette bile ayrılamayız biz

Gönlümün denizini tutsam,
Getirsem tâ yanına,
Sırçadan bir köşk yaptırsam,
Gönlümdeki denizin ortasına,
Yine aşkımı anlatamam sana.

Mehmet Cıngır

Ayrılık Mevsimi Sonbahar

Her yeri bürümüş bir kızıllık...Her yer hüzün!
Ufuklar kapalı; güneş doğmuyor gündüzün.
Alçaldı gökler; etti bulutlar ufka meyil,
Hüzündür bulutlardan bu yağan; yağmur değil.

Artmakta sonbaharda dallardaki kırıklar,
Sonbaharda başlar ağaçlarda hıçkırıklar.
Solar sonbahar rüzgârında güneşin yüzü,
Paylaşır ağaçlar sonbaharda hüznümüzü.

İçimde bir burukluk sonbaharda yapraklar,
Yollar son bulacak gibi içimde bir his var.
Sonbaharın kızıllığında incelir hüznüm,
Her sonbaharda hüzün gülleri açar yüzüm.

İşte düştü ağaçlardaki son sarı yaprak,
Aldı onu da bağrına bastı kara toprak.
Kefenini giymede bütün dağlar,taşlar; yok his,
Yüzünü görüyor suyun aynasında nergis...

Büyük bir öfkeyle esiyor,esiyor rüzgâr...
Uzanıyor karlar üzerine ulu çınar.
Kanatlanıp uçtu ırmaklar,dağlar,dereler...
Panikle deliklerine giriyor fareler...

Savruluyor yukarıdan aşağıya karlar,
Dağıtıyor hüznünü yeryüzüne sonbahar.
Birbirine karışmış geceler gündüzler,
Bulutların ardına saklanıyor yıldızlar...

Hüzün,acı,ayrılık...kokmadadır sonbahar,
Acep Sûr'a mı üfledi melek? Kıyamet var!
Ben hazırım,ne zaman gelirse gelsin ölüm;
Bal şerbeti der,içerim ben onu be gülüm!

Mehmet Cıngır

Ayşe Hanım İçin

Bazen o bana kızdı
Ben ona kızdım;
Fakat ona ne nefret duydum ne de kin…
Onun için şiirler yazdım.
Kimse yanlış anlamasın,
Yazdığım bütün aşk şiirleri,
Eşim Ayşe Hanım için…

Mehmet Cıngır

Ayşe'm

Ayşe’m;
Ay tanem
Gün tanem
Can tanem
Yâr tanem,
Sır tanem…
Gönlümün ışığı,
Gözümün nuru,
Ruhumun sarmaşığı,
Canım!
Cananım!
Baş tacım!
Gönül ilacım!
Can yoldaşım,
Ayşe’m!
Eşim!
Her seher ruhuma doğan
Bahar güneşim!
Otuz değil,yüz yıl değil;
Bin yıl da geçse aradan,
Yine seveceğim seni,
Sev sen de beni
Bir tanem

Mehmet Cıngır

Aziz Antalya

Dün seni bir tepeden seyrettim aziz Antalya!
Akdeniz'in mavi sularında boylu boyunca,
Uzanırken körfezin şefkatli koynunda,
Dün seni bir tepeden seyrettim aziz Antalya!

Türkü türkü geçer "Antalya'nın mor üzümü"
Tepenin yamacına oturdum, kırdım dizimi.
Akşam yeli yalarken yüzümü,
Dün seni bir tepeden seyrettim Aziz Antalya!

İstanbul aşığı şair Yahya,
Sana bu tepeden baksaydı,
Ne der,ne düşünürdü acaba?
Dün sen bir kuleden seyrettim aziz Antalya!

Mavi ile yeşilden almışsın rengini,
Rabbim yaratmamış dünyada dengini,
Ta derinden etkiledi yüreğimin kalbini.
Dün seni bir tepeden seyrettim aziz Antalya!

Akşam vaktinin kızıllığında,
Ilık esen rüzgârın eli,
Okşarken yüzümü;
Dün seni bir tepeden seyrettim aziz Antalya!

Mehmet Cıngır

Aziz İstanbul

Bundan bin dört yüz kusur sene evvel,
Nebi, üstüne söz koydu İstanbul.
Bütün âlem; yedi iklim ,yedi düvel,
Güzelliğine göz koydu İstanbul.

"Onu fetheden ne güzel kumandan,
Asker, ne güzel asker!" dedi sultan.

O mübarek alnı varıp secdeye,
Nail olup da bu kutlu müjdeye
Ve bin dört yüz elli üç'te fethetti
İstanbul'u Fatih Sultan Mehmet Han.

Nice bin yıllar geçse de aradan,
Akacak gemiler yine karadan.
Ulaşır mı bilmem yüce ruhuna
Bir Fatiha göndersem ben buradan?

Kutlu olsun herkese feth-i mübin,
Şan şeref kattı bu fethe kutlu din.
Müjdeledi asırlar öncesinden
Seni Hak'kın habibi yüce resul
Kutlu olsun sana bu kutlu fetih
Evliyalar şehri aziz İstanbul.

Mehmet Cıngır

Azrail

Çalar fakat duymazsınız sesini zilin,
Haberiniz olmaz geldiğinden Azrail'in.

Dolaşır bir anda mahalle mahalle,il il;
Gelir iken tek,giderken çift gider Azrail.

"Kalk gidelim"deyince sen"hayır"diyemezsin,
Ağzındaki son lokmayı bile yiyemezsin.

Diyebilir misin "ben sürü değil,bireyim?
Özgürüm,kendi kararımı kendim veririm."

Geldiği zaman Azrail bir saniye beklemez,
Alır götürür; ömrüne ömür eklemez.

Diyebilir misin"henüz küçüğüm,çok gencim,
Kim demiş yaş yetmiş iş bitmiş,ben daha dincim."

Her an gelebilir,yoktur gecesi gündüzü,
Her fert için ayrı bir yüzü var; bir de gözü.

Güneş gibi bir anda her yerdedir Azrail,
Ve ilahi kudrete bir perdedir Azrail.

Herkesi bir kere ziyaret eder Azrail,
Giderken sadece can alır gider Azrail.

Diyebilir misin? " Ey Azrail bu can benim!
Makam,güç,kuvvet,kudret,mal,mülk,şeref,şan...benim."

"Ey Azrail! Çek yazar,para veririm sana;
Daha yapılacak çok işim var,kıyma bana."

Diyebilir misin? "Ey Azrail! Söz veririm,
Bırak git şimdi,işim bitince ben gelirim."

Diyebilir misin? "Ben emekli olamadım,
İşten güçten ibadete vakit bulamadım."

İlahî buyruk olmadan can almaz Azrail,
Vakit dolunca saniye geç kalmaz Azrail.

Selamlar Salihleri elindeki çiçekle,
Söker alır kötülerin ruhunu kötekle...

Güzelliklerle geçirelim her anımızı,
Güvenle verelim Azrail'e canımızı.

Mehmet Cıngır

Babam

Babam,
Bugün babalar günü
Ama bir güne sığdıramam ki ben seni,
Dua ediyorum ben senin için
Sabah akşam.

Babam,
İyi ki sen benim babamdın
Dürüstlüğü öğrettin bana
Adam gibi adamdın.
Seni unutmadım,
Unutamam.

Babam,
Yalan söylemezdin,
Yalanı sevmezdin
"Zamanın evliyası"derlerdi sana,
Doğrudur elbet,
Bu söze yalan katmadım,
Katamam.

Babam,
Fakirdin;ama çalışkandın
Onurluydun,gururluydun
Haramı yemezdin,yedirmezdin
Haramı asla sevmezdin.
Sana hiç saygısızlık yapmadım,
Yapamam.

Babam,
İnançlıydın,
Çömerttin,
Bölüşmeyi bilirdin,
Misafire ikram ederdin,
Misafir eksik olmazdı sofrandan,
Başım ağrımaz etsem yemin,
Peygamber evi gibiydi evin.
Benim hem babamdın hem
Anam.

Babam,
Yıl bin dokuz yüz doksan
Bir temmuz günü
Kuşluk vakti ağırlaştın.
O saatte başındaydım.
Elimde Kur'an
Yasin okudum bi tamam,
Zemzem içirdim elimle
Ben şahidim ki
Kelime-i şehadet getirdin dilinle
Kanatlandın ebediyete o an

O acı günü hiç unutmadım,
Unutamam.

Babam,
Şimdi ben de bir babayım;
Fakat senin gibi pahalı değil,
Bedavayım.
Şimdi sen bana gelemezsin belki ama
Ben sana geleceğim
Sabah ya da akşama.
Mekanın cennet olsun
Ey güzel adam!

Mehmet Cıngır

Bahar

Bugün yirmi şubat…
Havaya cemre,yüreğime buz düştü.
Sonra suya,daha sonra da toprağa düşecek,
Su ve toprak da ısınacak…
Bademler çiçek açacak…
Fakat benim yüreğim buz tutacak
Bilmem yön değiştirir mi rüzgâr?
Benim gönlüm de açar mı çiçek?
Yüreğime düşer mi benim de cemre?
Gelir mi yüreğime benim de bahar?

Mehmet Cıngır

Bahar Geldi

Sevgi tohumu ekiyorum yüreğimin rahmine,
Sevgi çiçeği doğuruyor yüreğim alabildiğine...
Sevgiden elbiseler dikiyorum bedenime.
Giyiyorum sevgiden elbiselerimi,
Takıyorum sevgiden kanatlarımı,
Uçuyorum,uçuyorum ufuklar ötesine...

Dağıtıyorum yüreğimde biriktirdiğim sevgiyi çiçeklere,
Çiçeklerin burcu burcu sevgi kokması bundandır.
Sevgi çiçeği ekin yüreğinize,
Çiçek bahçesine dönsün gönül bahçeniz...
Dağıtın yüreğinizde biriktirdiğiniz sevgiyi...
Sevgidir ölümsüz olan,
Sevgidir dağıttıkça çoğalan...

Ey dünyanın bütün çiçekleri!
Giyin sevgiden elbisenizi....
Doldursun sevginiz bütün dünyayı,
Yer kalmasın kin ve nefrete...

Ey dünyanın bütün çiçekleri,
Giyin sevgiden elbisenizi!
Ve toplanın yüreğimde,
Bahar geldi!

Mehmet Cıngır

Bahar Geldi Bahar

Hâlâ rüzgâr,hâlâ tipi,hâlâ kar…
Oysa bahar geldi bahar!
Açtı güller,öttü bülbüler
Neden hâlâ tipi,hâlâ kar?
Haber versin birisi havaya
Bahar geldi bahar! ..

Geçti zemheri,geldi nisan
Açıldı,papatya,çiğdem,erguvan…
Kenara çekilsin artık bulutlar,
Tebessüm etsin gökyüzü!
Söyleyin güneşe,çıksın ortaya
Saklanmasın bulutların arkasına.
Dindirsin öfkesini rüzgâr…
Bahar geldi bahar! ..

Yakar genzimizi kır çiçeklerinin kokusu
Nefes nefese gelincikler,ateş kızılı nar…
Uyanın hayvanlar, sona erdi kış uykusu!
Çıkarsın siyah örtünün altından başını
Şöyle bir bakıversin yeryüzüne yıldızlar
Bahar geldi bahar! ..

Mehmet Cıngır

Bahar Geliyor

Elinde bir demet çiçekle yâr geliyor
Yâr olmayınca dünya bana dar geliyor.

Simsiyah bulutlar kapladı gökyüzünü
Ey yâr ört kapı- pencereni kar geliyor.

Sıkı giyin donmasın el ve ayakların
Bak ki denizler kabardı rüzgâr geliyor.

Geçip gitti o karpuz-kavun kokulu yaz,
Kış geldi, pazara ayva ve nar geliyor.

Mehmet Hoca der:Her yer rengarenk çiçek…Aç
Ey yâr Kapı- pencereni bahar geliyor.

Mehmet Cıngır

Bahar Gelmiş

Bahar gelmiş de çiçekler açılmış,
Tepe,ova,bayır,dağ,taş rengarenk.
Gürül gürül sular… Yere saçılmış
Büyülüyor akışındaki ahenk.

Zümrüt gibi baksana dağlar taşlar!
Eğilmeli bu güzelliğe başlar.
Bu bağlar,bu bahçeler,güzel kuşlar…
Bu ırmaklar,vadiler cennete denk.

Ülkemi üç yandan denizler sarar,
Gitti kar,kış;geldi işte ilkbahar,
Akıyor gümbür gümbür çağlayanlar.
Güzel ülkem yedi bölge,yedi renk!

Mehmet Cıngır

Bahar Gülüşlü Sevgili

Güneşi andıran bahar gülüşlü sevgili!
Bilmem neden bu kadar çok etkiledin beni?
Dua gibi dilimde adın,unutamam seni.
Açtım sana gönlümün kapılarını bir bir,
Dilediğin zaman dilediğin kapıdan gir.

Mehmet Cıngır

Bahar Gülüşlü Yâr

Ey bahar gülüşlü yâr!
Yokluğunda senin,
Olsa da her yer kış,kıyamet;
Esse de deli deli rüzgâr,
Yağsa da yağmur,tipi,kar;
Bir kerecik gül,ne olur!
Bir gülüşünle geliverir bahar!

Mehmet Cıngır

Bahar Mûsikîsi

Geçti güz,geçti kar mûsikîsi,geldi bahar
Açtı bütün ihtişamiyle kır çiçekleri,
Her çiçekten gelen hoş bir mûsikî sesi var.

Çiçekten çiçeğe nasıl konuyor böcekler?
Nasıl da anlıyorlar güzelden, güzellikten?
Bal taşımaktalar kovanlarına arılar.

Cahil insanların kavgalarından usandık,
Gel çiçek toplayalım biz de kırlardan artık.
Senin olsun beyazlar,bana kalsın sarılar.

Bitsin artık kış boyu süren kar mûsikîsi
Sürsün aylarca ufukta bahar mûsikîsi;
Fakat zevk almaz bu mûsikîden soytarılar.

Mehmet Cıngır

Bahardır Bu Gelen

Düşünceyi bir buzdan kalıba dondurdular,
Bir mahpus gibi zihnin içine kondurdular.
Çözülecektir bir gün bu kalıptaki buzlar,
Çözülen buzlarda boğulacak bu soysuzlar.

Hür olacak bir gün kafesteki tutsak kuşlar
Ve en sevgiliye olacak bütün uçuşlar.
Hürriyet olursa tutsak kuşların davası,
Bozulmaz o zaman garip kuşların yuvası,

Yaprak yaprak şanlı tarihimin gözleri var,
Her yaprakta, benim ecdadımın izleri var.
Durdukça bu izler,benimdir dağlar,tepeler,
Kıramayacak kanadımı soysuz kahpeler.

Korkuya kapılmayacak pervasız düşlerim,
Ayna tutacak gizli tarihe gülüşlerim.
Umuttur karın bağrında açan bir kardelen,
Hiç şüpheniz olmasın ki bahardır bu gelen.

Mehmet Cıngır

Baharın İlk Günü

Eski bir dostumla karşılaştım baharın ilk günü
Alev gibi bir hasretti duyduğum.
Hasretle gözlerime baktı,
Oturduk çay içtik bir kafede
Bakışları bahar gibi sıcaktı
O bakışlar… Alev alevdi!
Gamzelerinde kıvılcımlar gizliydi
Eskisi gibi…
Yine yüreğimi yaktı!

Eskilerden bahsettik.
Biraz durgun,biraz solgun,
Kömür gözleri de biraz nemliydi;
Fakat dostluğumuz
İçtiğimiz çay kadar demliydi.
Sarı sahillede birlikte geçmişti çocukluğum.
Unutmamış,bugün gibi hatırlıyor dünü.
Eski bir dostumla karşılaştım baharın ilk günü.

Mehmet Cıngır

Bak Gülüm

Bak gülüm!
Hakkını helal et.
Bazen yastığın altında
Bazen de
Kapının arkasındadır ölüm.

Bak gülüm!
Ölümden bahsettim diye bana kızma!
Bu gece kandil,
Bir yıl boyunca olacakların yazıldığı gece…
Samimiyetle yalvarırsa Allah'a dil,
Bütün günahları affeder Allah, bunu bil.

Bak gülüm!
Bu gece de ki Allah'a:
Ne kadar çok olsa da günahım,
Bağışla beni Allah'ım,
Yazma bana bu yıl ölüm.

Bak gülüm!
Sen Allah'a et de dua,
Gelse de hoş gelmese de
Bu yıl ölüm.

Mehmet Cıngır

Bak Keyfine

Eskiden karalardı kalemim üç beş kelime,
Şimdi hiçbir şey yazamıyor
Yazacak şey mi bitti ne!
Yazsan ne olacak
Okuyan mı var?
Yazma kalemim,boşver
Haydi,bak keyfine!

Mehmet Cıngır

Bakın Hele

Bir kertenkele
Sallar başını taşta
Bir bakın hele.

Mehmet Cıngır

Bakış

Bir gözün bir göze bakışıdır bu,
Bir gözün bir gözden yol bulup
Bir yüreğe hızlı bir akışıdır bu.
Hiçbir bakış bu göze böyle bakmadı,
Hiçbir yakış bu yüreği böyle yakmadı,
Hiçbir akış bu yüreğe böyle akmadı,
Hiçbir gülüş bu yüreği böyle aydınlatmadı…

Güneş doğsa ne olur,akşam olduktan sonra?
Aşk gelse ne olur,bel büküldükten sonra?
Para gelse ne olur,diş döküldükten sonra?
Biraz ötemde el sallarken bana mezar,
Bunlar gelse ne yazar, gelmese ne yazar…

Mehmet Cıngır

Baktım O Kuştu

Yağmurlu ve soğuk bir havada
Vali konağının çatısına konmuş
Hazin hazin ötüyordu bir küçük kuş
Aç mı kalmıştı,yuvası mı bozulmuştu
Belli değil…

Mevsim bahardı;ama hava soğuktu
Kuşun sesinde bir burukluk vardı
Feryat etmekten yorulmuştu
Başka bir gün oradan geçerken
Su birikintisinde bir avuç tüy yüzüyordu
Baktım o kuştu…

Mehmet Cıngır

Bal Gibi Seveceğim Seni

Kaybolan anılar tarihinin son kalesi
Tuna'dan su içerdi al atların yelesi
Ey Balkan ufuklarının parlayan yıldızı
Andıkça adını, ağlar içimdeki sızı.
O kahve gözlerin, bana atadan yadigâr,
Estikçe misk kokunu getirir bana rüzgâr.
Selamın getirir bana ırmaklar derinden,
Yokluğunda ağlamakta dağlar kederinden.

Ey Balkan dağlarında açan beyaz tomurcuk,
İçimde hiç büyümeden gülümseyen çocuk
Hatırası yüreğimde dağlar kadar büyük,
Kanayan ruhuma dolan sıcak bir öpücük
Masallar ülkesinde görülen tatlı rüya,
Bal gibi seveceğim seni, durdukça dünya.

Mehmet Cıngır

Balkon

İki limon bir de muşmula diktim balkona
Ayrıca domates,biber, patlıcan da ektim;
Çünkü tarım arazisi balkon,
Balkon da tarım arazisi oldu.
İlkbaharda çiçek açtıklarını gördüm limonların ve
Domates,biber,patlıcanların…
Sormayın bana "koşa koşa nereye gidiyorsun" diye!
Alnından öpmeye gidiyorum,
Balkonları geniş yapan mimarların.

Mehmet Cıngır

Barış

Barış için azimli ve kararlı ol.
Kanı su ile yuyarlar; yumazlar kan ile.
Çalışma ile bulunur doğru yol,
Olur ilerleme bilim ile fen ile...

Yeter,dursun artık bu akan kan!
hepimizindir bu güzel vatan!
Dur,düşün bir an;
Barış ile ulaşılır menzile.

Etmeyelim birbirimize suizan,
Kardeş kanıdır bu akan kan.
Atamızdır Çanakkale'de omuz omuza yatan.
Birlikte yaşayalım tarihimizdeki şan ile.

Böyle geçti baharımız,yazımız,
Yeter,gülsün artık yüzümüz!
Kardeşimiz,anamız,bacımız,kızımız,
Kucaklaşsın gayrı hüsn-ü zan ile.

Sevgi ateşi yansın gözümüzde,
Düşman değil,kardeşiz biz özümüzde.
Sevgi çiçekleri açsın yüzümüzde!
Birbirimize bakmayalım kin ile.

Huzur bulsun Anadolu'muz,
Açık olsun yolumuz.
Kırılmasın kanadımız kolumuz;
Barış elçilerimiz karşılansın can ile.

Kenetlenmişiz,hep birlikte yaşarız biz,
Hiçbir zaman ayıramazsınız bizi siz.
Mevsim mevsim kış,yaz,bahar,güz;
Ebediyyen birlikte yaşarız bu vatan ile...

Mehmet Cıngır

Başka Kapı Yoktur

Dünyada kimi aç, kimi toktur.
Açın da tokun da çalabileceği tek kapı vardır:
O da Allah'ın çare kapısıdır,
Başka çalacak kapı yoktur.

Mehmet Cıngır

Bay Bay Ediyor Arkamdan

Bir sonbahar günü aman aman
Sıkça haber geliyor öteden.
Alıcı bir kuş gibi bakıyor
Dış kapı aralığından zaman.

Evim sanki bir kapalı kutu
Kıpır kıpır hareketli eşyam.
Öğütür iken zaman sükutu
Bay bay ediyor eşyam arkamdan.

Mehmet Cıngır

Bayrağım

Bayrağım,
Gökkuşağının yedi renginden biri al
Gökten beş köşeli bir yıldız düştü
Bayrağım senin üstüne, bir de hilal
Temsil eder rengin vatanı
Hilalin Allahı ,
Yıldızın resûlüllahı…

Bayrağım,
Rengin kan kırmızı karanfil,
Dünyanın en güzel bayrağısın sen ,
Seni sevmeyen hakkıyla sefil.
Sen atalarımdan bana yadigâr,
Selamlar seni dünyadan esen rüzgâr.

Bayrağım,
Huzurunda el pençe divan duracağım
Canım pahasına seni koruyacağım,
Sana benim gözümle bakmayanı
Alnından vuracağım.

Bayrağım,
Karanlığa mahkûmdur sensiz bu dünya,
Eksik olur sensiz gördüğüm her rüya,
Ayına,yıldızına bakarım ta derinden,
Sen yoksan ölür Türk dünyası kederinden.

Bayrağım,
Ne de çok yakışıyor sana ay- yıldız ve kırmızı,
Sen ki, Türk dünyasının sönmeyen yıldızı,
Sen yurdumun ütünde dalgalandıkça
Kaldırmayacağız secdeden alnımızı.

Bayrağım,
Türklerin yurdunda yalnız senin kokun var,
Senin uğruna gerekirse öreceğiz etten duvar.
Yıldıramaz bizi ne yağmur ne rüzgâr ne de kar,
Aşar senin uğruna Kafdağı'ndan yollar.

Bayrağım,
Gökten üç elma düştü
Ne mutlu Türküm diyenlerin başına!
Kurban olsun bütün canlar sana
Ve yurdumun taşına toprağına…

Mehmet Cıngır

Bayrağımızın Rengi Neden Kırmızı

Bayrak için akıttığımız su değil,kandır
Uğruna öldüğümüz toprak değil,vatadır.
Bir bayrak uğruna akıttık biz kanımızı
Sonra bayrağa sarmaladık vatanımızı
İşte bayrağımızın rengi bundan kırmızı…

Korkumuz yok bizim başımız dik, alnımız ak
Şehidime son örtü,kız kardeşime duvak
Kıyamete dek dalgalansın diye bu bayrak
Alnından öptü şehidimi çoban yıldızı,
İşte bayrağımızın rengi bundan kırmızı…

Yedi cihan onun karşısında selam durdu
Unuttu bunu alçak hain,yine kudurdu
Bil ki, vatan yapmak için biz bu aziz yurdu.
Kan deryasına yansıttık ayı ve yıldızı
İşte bayrağımızın rengi bundan kırmızı

Kesse bulutlar güneşimizi perde perde
Yıldırımlar yağsa söndürürüz göğsümüzde
Yamaçlarda kırmızı gülleri görürüz de
Canlanır gözümüzde hâlâ o ince sızı
İşte bayrağımızın rengi bundan kırmızı…

Bu gök kubbenin altında tek vatan, tek bayrak
Dünya semasında ebedi dalgalanacak
Bütün dünya bayrağımıza selam duracak
Rengini kanımızdan alan bayrağımızı
Asacağız semaya,göğsünde ay yıldızı
İşte bayrağımızın rengi bundan kırmızı…

Mehmet Cıngır

Bayrak

Dalgalan ey mavi göklerin ay-yıldızı!
Benim kanımdır üstündeki kırmızı.
Gölgesinde huzur bulduğum bayrağım!
Hazırız senin için feda etmeye canımızı.

Ey mavi göklerin nazlı kızı!
Seni gönderden indirmenin bedeli kandır! ..
Düşmana korku,dosta güven veren bayrağım;
Dalgalan...Dalgalandığın her yer vatandır!

inançtır...sevgidir...özgürlüktür bağrındaki hilal!
Dalgalan...Şehidimin kanıdır üstündeki al!
Dalgalandığın yerde ne korku ne gam!
Dalgalan...Dalgalandığın her yerdedir istiklal...

Şereflendirdin Anadolu'yu Alpaslan'ın elinde;
Karar verdiler seni yok etmek yönünde.
"Çanakkale geçilmez"diyenler,
Selam durdu sana Çanakkale önünde.

Kosova'da Murat oldun,Mohaç'ta Süleyman...
Dikti seni zirveye şehitler serdarı Ulubatlı Hasan.
söyle,nereyi istersen seni oraya dikeyim,
Şanlı bayrağım,ebediyyen orada dalgalan!

Ey bayrağıma yan gözle bakan sen!
Karıncayı bile incitmeyen ben,
Uzatırsan eğer kirli elini bayrağıma,
Acımam sana; ölümlerden ölüm beğen!

Sabahın kızıllığında üzerinde ay-yıldız,
Aksetmiş gökkubbeye al bayrağımız.
Onun uğrunda ölenlere "ölüler"demeyiniz,
Bilemezsiniz,yaşamaktadırlar Allah katında.
Toplanacaktır dünya bu al bayrağın altında.

Bu güzel vatanın güzel insanları!
Vatan bilsin bu al bayrağın gölgesini,
Bu vatanın dışında aramasın kendisini.
Ey ay-yıldızlı şanlı bayrağım!
Seni yücelere dikmek için kanatlananlar,
Gördüler orada âlemlerin efendisini.

Mehmet Cıngır

Bayram Gelmiş

Bayram gelmiş,kapın çalınmış,
Sevinçler,mutluluklar paylaşılmış,
Sohbetler yapılmış,eller öpülmüş...
Neye yarar kalp kırıldıktan sonra!

Kırk yıl sırtında gezdirsen,
Her türlü ihtiyacını karşılasan,
Derler"bizim için ne yaptın sen? "
Neye yarar kıymet bilmedikten sonra!

Bırakma yarına bugünün işini,
Dünyada hazırla ahiret aşını.
Daha sonra taştan taşa vursan başını,
Neye yarar zaman geçtikten sonra!

Bin kere pişmanlık duysan,
Bin kere özür dilesen,
Yoluma kırmızı halılar sersen,
Neye yarar öldükten sonra!

Mehmet Cıngır

Bayram Sabahı

Seher vaktinin uhrevî havası,
Derin etkiler bırakır insanın ruhunda,
Uyandım ezan sesiyle bayram sabahında.

Tatlı bir kızıllığa bürünürken tan,
Doluyordu mabedin içi her yandan.

Mabedin içinde herkes tutmuştu nefesini,
Huşû içinde dinliyordu okunan Kur'an sesini.

Tekbir sesleri içeride yankılanan bir akisti,
Bundan memnun olmayan sadece iblisti.

Çarpıyor bu ulvî ses,o duvardan bu duvara,
Siniyor gönüllere,sevk ediyor aynı kulvara.

Tarihin derinliklerine götürüyor,duvarlardaki çini,
Şehadetler ilâhî bir nûr ile dolduruyor insanın içini.

Yükselen tekbir sesleri,bayram sabahı seherlerde,
Eşlik ediyor buna arş-ı âlâda melekler de.

Bu,ruhların arş-ı âlâya yaptıkları bir akındı,
Kurbanlarını kesenler Allah'a ne kadar yakındı.

Bayram sevinci,sevinçler içinde en tatlı,
Gönüller bu sevincin heyecanıyla kanatlı.

Vahdet duyguları içinde kaybolmuştu herkes,
Tekbir sesleri yükseliyordu bir ağızdan,tek ses.

Saf saf olup kıyama duran cemaatin her biri,
Tekrar ediyordu vecd ile alınan her tekbiri.

Omuz omuza tutulan saflar...Kayboluyor kibirler,
Muhteşem bir atmosfer oluşturuyor tekbirler.

Aşk ile vecd ile Allah'ı zikretmekte bütün diller,
Yakarıyor Allah'a semaya açılmış bütün eller.

Bayram sevinciyle gönüllerde açıyor güller,
Barış köprüleri kuruyor bütün gönüller.

Allah bütün dualarımızı kabul etsin yüce katında,
Nice bayramlara ulaştırsın ay-yıldızlı bayrağımızın altında!

Mehmet Cıngır

Bayramda Çocuk Olmak

Herkesin içinde ölmez bir çocuk vardır;
Ama özgür değil,tutsak…
Bugün bayram,çocukları özgür bıraksak
Ne güzel olur dünya,kaygılardan uzak!
Bugün bayram,
Gelin kısa süreliğine çocuk olalım,
Gülelim,eğlenelim,oynayalım!
Çocuklar kin tutmaz,
Gelin bayramda çocuk olalım,
Kardeş olalım…

Affan Dede'ye para saymaya gerek yok
Çocuk olmak için…
Gelin birer horoz şekeri alalım,ya da elma şekeri…
Haydin çocuklar sıraya geçin!
Dönsün çemberimiz
Hiç bitmese horoz şekerimiz..

Haydin çocuklar,
Koşalım,zıplayalım,oynayalım!
Birer poşet alıp şeker toplayalım…
Tahta atlara,atlı karıncalara binelim,
Yerlerde yuvarlanalım…
Üstümüz başımız biraz kirlensin,
Akşam eve varınca annemiz biraz sinirlensin…

Bugün bayram çocuklar!
Ne Boğazlar meselesi,
Ne trafik çilesi,
Ne trafik harcı
Ne de kredi kartı borcu…
Her yer kapalı zaten,biz de çocuğuz…

Orhan Veli büyük şair
Ne diyor bakın çocukluğa dair:
"Çocuk gönlüm kaygılardan azade
At üstünde mor kaküllü şehzade…"
Başka ses yok,tek ses çocuk sesi,
Hatırlamayan var mı,
Yedi cücelerle Pamuk prenses'i?
Çocuk saflığıyla paylaşlm yüreğimizdeki sevgiyi,
Dursun kan,kin,intikam,
Haydin çocuklar bugün bayram!

Çocukluk…Unutmaya başladığımız rüya…
Haydin büyükler!
Bugün bayram,
Bugün çocuk olalım,
Barış olalım,sevgi olalım
Gönüllere dolalım…
Üç günlüğüne de olsa
Barış ve huzur bulsun dünya…

Mehmet Cıngır

Bazen

Bazen yüzümü güneşe dönerim,
Gözümü aydınlığa açarım.
Bazen ben de üzülür,ben de sevinirim.
Bazen ben de öfkelenirim;
Çünkü ben de bir insanım;
Ama gönlümü hep sevgiye açarım.
Kötülükten,çirkinlikten,iki yüzlülükten
Hep kaçarım.

Toprağa tohumun hasını saçarım.
Kar yağar bazen benim de yaprağıma,
Bazen sis ve hüzün çöker toprağıma.
Benim de ırmaklarım denize akar,
Bazen ayrılıklar benim de canımı yakar.
Bazen isyan çiçekleri takılır ayaklarıma.
Sevdiğimin adını gün boyu sayıklarım.

Bazen alır başımı giderim dağlara,
Bir türkü tuttururum,dağlarda yankılanır:
"Ah dağlarım,dağlarım!
Nerede benim mor sümbüllü bağlarım?
Kaybettim sevdiğimi,
Gece gündüz durmadan ağlarım."
Dağları bile yanıltır benim acılarım.

Bazen denizlere köprüler kurarım,
Güneşe merdiven dayarım,
Çöllerde Leyla'mı ararım;
Bulamazsam kahır çölünde cayır cayır yanarım.
Bazen kar yağar rüyalarıma,
Yıldırımlar düşer hülyalarıma.

Deniz balıkları yüzer şimdi derede,
Katil sineklere geçmez hükmüm.
Kartalları mahkûm eden yüreğim şimdi nerede?
Yıllarca ak adımlarla yürüdüm de ne oldu?
Umutlarım karanlıkta inim inim inliyor şimdi
Terketti yuvayı kuşlar;ufuklar boş,
Yol sarhoş,yolcu sarhoş,han sarhoş,hancı sarhoş...
Dert kaynıyor bugünlerde tenceremde.
Hazin hazin bir kuş öter şimdi penceremde!

Mehmet Cıngır

Bazı Tıpçı Prof.lar

Ey bilimsiz bilim insanı olan
Bazı tıpçı prof.lar!
Her gün televizyonlara çıkıp
Alanınızda hiçbir şey üretmeyip
Başka ülkelerin tıpçılarını övüp
Kendi ülkenizi sert tenkit edip
Saatlerce ahkam kesiyor ve
Bol bol siyaset üretiyorsunuz.
Bırakın,siyaseti siyasiler yapsın
Herkes sadece kendi işine baksın.

Ey bazı tıpçı prof. lar!
Dediklerinize inanmaz halk;ama
İnanır belki içimizdeki bazı saflar.
Hangi hastalıklara çare buldunuz
Hangi millî aşıları ürettiniz de
Kabul etmedi eczanelerdeki raflar?

Bunlarla birlikte size saygımız vardır
Eyvallah!
Sizler de yeni ilaçlar bulur,
Yeni aşılar geliştirirsiniz de
Başkaları da sizi över inşaallah.

Mehmet Cıngır

Bedava

Hasret kaldık bahara yaza,
Zam gelse bile doğal gaza.
Aya güneşe ve yıldıza,
Bakarak ısınmak bedava.

Ceketin arkasında yama,
Evde yok giyecek pijama.
Lokantada aş değil ama;
Kokusunu almak bedava.

Haramdır emekleri çalmak,
Zordur fırından ekmek almak.
Tatlı tatlı hayale dalmak,
Ağlamak sızlamak bedava.

Sürme çekmek göze ve kaşa,
Gariplik beladır şu başa,
Valiye değil, dağa taşa,
Derdini anlatmak bedava.

Camlarda yetişir karanfil,
Kokar elimde efil efil,
Meyvelerin tadına değil;
Fiyatına bakmak bedava.

Derindir denizlerin dibi,
Bedavaya bulut,kar-tipi.
Bir şairin dediği gibi,
Bedava yaş'yoruz bedava.

Mehmet Cıngır

Beddua

Sakın bana güldüğün gibi kimseye gülme!
Sana benim gözümle bakan olur,
Kafasını sana takan olur,
Yüreğimi yakan olur.

Sana en güzel aşk şiirini ben yazarım,
Sana aşk şiiri yazanın mezarını derin kazarım,
Çok açık söylüyorum,ister kırılsın ister darılsın,
Sana benden başka aşk şiiri yazanın kalemi kırılsın.

Sana açılan kucaklar kahrolsun
"Sana benim gözümle bakanın gözü kör olsun,"
Gözleri aksın,yuvalarına topraklar dolsun,
Mevsimi geçmiş gül yaprağı gibi sararıp solsun.

Mehmet Cıngır

Beden Ülkesinin Sultanıdır Kalp

Dünyada en şerefli varlıktır insan,
Beden ülkesinde kalp en büyük sultan.
İyi olursa bu bedenin sultanı,
Çok mutlu olur bu ülkenin insanı.

Yumuşaktır bazı kalpler çamur gibi,
Bazı kalpler de karadır kömür gibi.
Olursa ülkede büyük sultan hasta,
Olur bu ülkenin insanları yasta.

Kalplere bakar o en büyük hükümdar,
Güzel ya da çirkin, suretlere değil.
Önünde eğilmeyenleri de yakar,
Gel, önünde onun huşû ile eğil.

Dikkat et,kalp vücütta altın bir parça,
İyi bil kıymetini,dikkatli harca.
Kulun imanı istikamet bulamaz
Kalbi ve dili dosdoğru olmadıkça.

Kâbe gibi edelim kalpleri tavaf,
Yağsın üzerimize yağmur gibi af.
Açılmaz vursan bile bin defa tokmak,
Gereklidir sevgi anahtarı takmak…

Yüce Allah'ı incitmektir kalp kırmak;
En güzeli kalp kırmaktan uzak durmak.
Bir kimse kalp kırarak ederse cefa,
Kâbe'yi yıkmak gibidir yetmiş defa.

Vecd'le etsen secde, başın arşa değer
Yasakladı kalp kırmayı İslamiyet,
İncitti isen boş yere bir kalp eğer,
Boşa gider etsen de bin yıl ibadet.

Hiç yeri yoktur dinimizde yalanın,
Gül kokar gönlü, kalbi çiçek olanın.
Bir kalp kırdın ise eğer bile bile,
Gidersin kabre yaşını sile sile…

İster iyi,ister kötü,ister kâfir,
İster mukim olsun,isterse misafir,
Çokça sakın, kırma kimsenin kalbini,
Gülümserken dünyada yüzüne kabir.

Kalp kırmak, inkardan sonra büyük günah!
Kalp kıranı bilmem affeder mi Allah…
Kalp kıran cennete bulabilir mi yol,
Girip cennete toplayabilir mi gül…

Amelsiz ilim,ilimsiz amel olmaz,
Kalp kıranların imanı kemal bulmaz.

Kırdığın kalp yüce Allah'ın evidir,
O evi yıkan yaratana kul olmaz…

Başlarken her işe,diyelim bismillah,
Ona gizli hiçbir şey yok; görür Allah.
Karanlıkta karıncanın gölgesini,
Ancak O duyar kırılan kalp sesini.

Mehmet Cıngır

Bedevî-medenî

Bir öğretmen efendi(!) bize"bedevî"demiş.(!)
Biz de diyelim ona"medenî insan."(!)
Yarın rûz-i mahşerde kurulunca Hak divanı,
Çıkarız ikimiz de onda yalan.

Mehmet Cıngır

Belli Ki

Saçlarıma ak düştü;
Belli ki,
Sonbahar geliyor.

Mehmet Cıngır

Bembeyaz

Dağlar,taşlar,kuşlar;
Caddeler,sokaklar,meydanlar...
Her yer beyaz.
Ellerime kar yağdı,
Ellerim beyaz.
Kim demiş kara kış diye?
Baksana her yer bembeyaz!..

Mehmet Cıngır

Ben

Ben dere tepe aşacak delikanlı mıyım?
Birkaç sinek avladımsa eli kanlı mıyım?
Kan emicilerden kurtardım masum yüzleri
 Söyleyin vicdansız mıyım,vicdanlı mıyım ben?

Ben büyük bir kahramandım devler ülkesinde,
Hissederdi devler nefesimi ensesinde,
Buluttan düşen damlalar ağlamasın diye,
Açtıysam kalbimi gözü dumanlı mıyım ben?

Aşkı seyrettim o gün bir ankanın gözünde,
Bilmem neden yer vermedi adıma sözünde?
Gördüm diye Leyla ile Mecnun'u çöllerde,
Neden kınandı aşk,eski zamanlı mıyım ben?

Bir merdiven başında değdi gözüme gözün,
Kıskandırır mehtabı gün gibi gülen yüzün.
İlkbaharda neden kabardı ruhumda hüzün
Bu hüzne dayanacak yedi canlı mıyım ben?

Yokken sen dağıtmasa da kafamın sisini,
Avunurum avucuma yazarak ismini.
Ressam aşkıyla çizdim yüreğime resmini,
Yaşlı ırmakların gözünde şanlı mıyım ben?

Ey bahar gülüşüne tutkun olduğum kadın!
Heyecanlanıyorum bil ki,anılınca adın
On dokuz yaşında görünümün karşısında
Söyle sevgili,fazla heyecanlı mıyım ben?

Ağzında bir damla güneş, koşuyor bulutlar,
 Adımı anmadan sen, tükenecek umutlar.
Her daim yüzünde gezdirirken güneşi sen,
 Neden gölgedeyim,kara tavanlı mıyım ben?

Bir hafız gibi okurken adını akşam sabah,
Benmişim yüreğinde mum gibi eriyen ah!
Yüreğimi gülüşünün kıvrımına sardın,
Aktın köpüklü çağlayan gibi yüreğime.
Çağlayanlı dediler,çağlayanlı mıyım ben?

Mehmet Cıngır

Ben Acıların Emzirdiği Çocuğum

Anne sevgisini tatmayan aşktan söz etmesin
Çünkü insanı annesi kadar sevecek kimsesi yoktur.
Sen hiç annem yok diye üzüldün mü?
Taş yataklarda büzüldün mü?
Acıların tenceresinde kaynadın mı?
Başkalarının oyuncaklarıyla oynadın mı?
Sen annenin sıcacık koynunda uyurken
"Pamuk Prenses"masalı dinleyerek
Ben kara gecede rüzgârın"vuu vuuu! "
Sesini dinliyordum inleyerek…
Senin saçlarını annenin yumuşacık elleri okşarken
Benim saçlarımı rüzgârın soğuk elleri okşuyordu.
Senin alnını annenin sıcacık dudakları öperken
Benim alnımdan yağmur damlaları öpüyordu.
Senin rüyalarını süslerken" Yedi Cüceler"
Dev masalları anlatıyordu bana kara geceler…
Tanıyordu benim çıplak ayaklarımı tipi,kar…
Arkadaşım olmuştu benim deli rüzgâr…

Ben acıların emzirdiği çocuğum,
Anne sıcaklığı yoktu evimizde
Onun için soğuktu baba ocağım!
Gözyaşımdan tanır beni kaldırımlar
Görmezdim rüyamda annemi
Çünkü gözlerim kocaman açılırdı
Selam çakınca yıldırımlar…

Ben acıların emzirdiği çocuk..
Ben yetim,ben yalnız,ben öksüz…
Ben acıların çocuğu,bağrıyanık…
Herkes uykuda,benden habersiz
Bir ben,bir de kara geceler uyanık.
İstemezdim akşamın olmasını,
Bana cesaret verirdi gündüz…

Düşünce,annem yoktu gözüme bakacak
Sen kuş tüyü yataklarda annenin koynunda yatarken
Annem yoktu benim taş yatağımı ısıtacak!
Ben sevgiyi yıldızlardan okurdum,
Ay ışığında kendime hayalden kumaşlar dokurdum.
Annemin resmini kumların üzerine çizer,
Sevgi selinde akardım!

Kendim kalktım ayağım kayınca
Kendi nefesimle ısındım üşüyünce
Kendi elimden kendim tuttum,düşünce
Kendi saçımı kendim okşadım
Kendi söküğümü kendim diktim
Kendi kitaplarımı kendim aldım
Kendi defterlerimi, kalemlerimi de…
Kendi ödevlerimi kendim yaptım…
Sevmeyi,sevilmeyi kendim öğrendim

Güçlü olmayı kendim öğrettim kendime…
Kimseye minnet borcum yok benim.

Mehmet Cıngır

Ben Âdil Adamım

El verene el veririm
Petek verene bal veririm
Sevene gül veririm
Silene yol veririm
Ben adil adamım.

Sağ vurana sol vururum
Şol vurana bol vururum
Üzerim üzdüğün kadar
Severim sevdiğin kadar
Ben adil adamım.

İhanet edersen vatana
İçerim kanını kana kana
Ne yaparsan bana
Onu yaparım sana
Ben adil adamım.

Seversen aziz vatanı
Düşünürsen altında yatanı
Satmazsan beş paraya atanı
Rahat yaşarsın,bırakırım yakanı
Ben adil adamım.

Bir şeyi yapmadan iyi düşün
Aksi halde zordur işin
Serilir dağ başına leşin
Bırakırım orada çakallar yesin
Ben adil adamım.

Mehmet Cıngır

Ben Annemi Özledim

Benim istediğim minnacık bir evdi,
Bazen annem beni bir gül gibi sevdi,
Annem on kişinin yaptığını yapar,
Âdeta annem koskocaman bir devdi.

Arada ben de yaramazlık yapardım,
Bazen evlere sapanla taş atardım
Anemi görünce de oradan kaçar
Düşe kalka tozu dumana katardım.

Başıma yağan yağmur, tipi ve kardı,
Annem beni soğuk su ile yıkardı,
Bazen çıplak ayaklarla dolaşırdım,
Kumlar çıplak ayaklarımı yakardı.

Ara sıra annem yolları şaşırır,
Yemeği ocakta unutur taşırır,
Bazen elinde değnek peşimden koşar,
Kızınca beni Kafdağı'ndan aşırır.

Annem beni oduna yollardı dağa,
Üzüm toplamağa gönderirdi bağa
Uzun uzadıya tembih eder idi,
"Doğruca git"derdi bakma sola sağa.

Düşe kalka yürüdüm okul yolunda,
Düşmanlar annemin sağında solunda,
Eğer annem ölmeyip de sağ olsaydı,
Sallardı beni bebek gibi kolunda.

Mehmet Cıngır

Ben Aşk'ım

Ben aşk'ım!
Bazen acı,
Bazen tatlı;
Bazen yaya
Bazen kanatlı...
Bazen mutlu,
Bazen umutlu;
Bazen kırık,
Bazen dökük...
Ben aşk'ım,
Bazen kekremsi...

Mehmet Cıngır

Ben Babamı Özledim

Yağmaya hazır beklerdi başında bir bulut,
Umutsuz yaşayamazdı ekmeğiydi umut.
Günün haberlerini radıyodan dinlerdi,
Yorgun olduğunda sabaha kadar inlerdi.

Derdi ki: "Dolanı da deli gönül dolanı,
Doğruydu,dürüsttü,sevmezdi asla yalanı.
Fakirdi,yoksuldu ama gözü gönlü toktu,
Hiç kimsenin malında mülkünde gözü yoktu.

Dürüstlüğün yükünü omuzlamak ağırdı,
Söze, dedikoduya kulakları sağırdı.
Akşam olduğunda gaz lambasını yakardı,
Kahve gözlerini kısar uzağa bakardı.

Düşündüğü şey, çocuklarıydı bir de işi,
Çağlayana benzerdi uzaklardan gelişi.
Sinirliydi çabuk kızar,çabuk yatışırdı,
Öfkesini alamaz,annemle çatışırdı.

Bazen bir tüy gibi yumuşak,bazen katıydı,
Tüm mal varlığı arabası bir de atıydı.
Varlığında giderdim adım adım ileri,
Yakardı bazen kıvılcım gibi türküleri.

Erdemliydi,"zamanın evliyası" derlerdi,
Ve de saygı gösterirler,hürmet ederlerdi.
Sekiz çocuğa bakan bir kahramandı babam,
Küçük evimizde sanki bir sultandı babam.

Babam, genç yaşında seni bizden aldı ölüm,
Yüreğimize büyük acılar saldı ölüm.
Canım babamdı benim en büyük kahramanım,
Gözümde hâlâ büyük ve ben ona hayranım.

Babam,üstüme rahmet gibi yağan yağmurum,
Şimdi toprağına bakıp bakıp ağlıyorum.
Bulutları gözlerinde taşıyan adamdı,
İşte o adam iyi ki benim can babamdı

Mehmet Cıngır

Ben Barış Adamıyım

Ben barış adamıyım
Önce kendimle barıştım.
Pistin başında bir rakip gördüm.
Gittim onunla yarışmaya
Yine kendimle yarıştım.

Mehmet Cıngır

Ben Bir Garip Kuşum

Ben bu dünyaya garip gelmiş yalnız bir kuşum
Bilmem hangi yılın hangi ayında uçuşum.

Mehmet Cıngır

Ben Bir Güzel Gördüm Pınar Başında

Ben bir güzel gördüm pınar başında
Henüz on yedi on sekiz yaşında.
Elinde su testisi su doldurur
Bir letafet var gözünde kaşında.

Görür görmez çok sevdi onu özüm
Baktı yüzüme, aydınlandı yüzüm
Dokundu kahve gözlerine gözüm
Çok ince bir mana var bakışında.

Seherde öter yayla bülbülleri
Takmış başına kırmızı gülleri
Dokunur suya kınalı elleri
Bir heyecan var suyun akışında.

Ezeli de Mehmet Hoca ezeli
Güz günü süpürür rüzgâr gazeli
Yürüyüşünden tanır o, güzeli
Bir ahenk var her adım atışında.

Mehmet Cıngır

Ben Bir Güzel Gördüm Pınar Başında

Ben bir güzel gördüm pınar başında
Henüz on yedi on sekiz yaşında.
Elinde su testisi su doldurur
Bir letafet var gözünde kaşında.

Görür görmez çok sevdi onu özüm
Baktı yüzüme, aydınlandı yüzüm
Dokundu kahve gözlerine gözüm
Çok ince bir mana var bakışında.

Seherde öter yayla bülbülleri
Takmış başına kırmızı gülleri
Dokunur suya kınalı elleri
Bir heyecan var suyun akışında.

Ezeli de Mehmet Hoca ezeli
Güz günü süpürür rüzgâr gazeli
Yürüyüşünden tanır o, güzeli
Bir ahenk var her adım atışında.

Mehmet Cıngır

Ben Bir Öğretmenim

Ben bir sanatkârım;
Rabbim balçıktan yarattı çamurunu,
Hammadde olarak koydu önüme hamurunu.
Yaratılışına uygun şekillendirir,
Gözetirim onurunu...

Sabah erkenden atölyeme girince,
İşlerim hammaddemi ince ince...
Atarım fazlalıklarını,tamamlarım eksiklerini;
Mutlu olurum gözleri gözlerime değince!

Ben bir ressamım;
Benim,incinen her yürekte eriyen âh!
Beyaz yüreklere hücum ediyor siyah.
Eğer döndüremezsem siyahı beyaza,
İşte o zaman çalar tehlike çanları, eyvah!

Ben çizerim yüreklerine sevginin resmini,
Uyumlu hale getiririm ruhuyla cismini.
En güzel rengiyle çıkarırım dünya pazarına;
Hatırlar beni,duyan ismini...

Ben bir bahçıvanım;
Girince bahçeme mum olurum ben,
Benim,bu bahçeye sevgisini veren...
Sevgi suyuyla sularım çiçeklerimi;
Solarsa biri,ben olurum yüreği eriyen.

Ben yetiştiririm çiçeklerin en hasını,
Giydiririm gönlümün en güzel libasını.
Yağsa da yüreğime sağnak sağnak cefa,
Hissettirmem onlara gönlümün yasını.

Ben bir öğretmenim;
Benden alır yüzünün aydınlığını,
Ben öğretirim ona insanlığını...
Ben kovarım aydınlığa direnen
İçinin karanlığını...

Olurum onlara hem ana hem baba,
Davransa da bazıları saygısız ve kaba,
Ayırmam asla hiçbirini diğerinden;
Katarım farklılıklarını ayrı ayrı hesaba...

Tek arzum öğrencilerimin iyi insan olmaları...
İstemem ne bir ücret ne de başka bir şey,
Velhasıl kelam,
Verirlerse bir çiçek alırım, bir de selam...

Mehmet Cıngır

Ben Doğdu Doğalı

Ben doğdu doğalı
İncecik bir kar yağardı hep saçlarıma
Saçlarım bembeyaz,
Görünmüyor artık ufukta
Ne bir bahar ne de bir yaz.
Işıksız dolunay gibi bakardım toprağa
Rüzgârın önünde dönerdim kuru yaprağa.

Bir daha açar mı yüzümde pembe gül?
Öter mi bir daha bahçemde âşık bülbül?
Kadir Mevla'm duyar mısın benim de âhımı?
Süsler misin yıldızlarla benim de sabahımı?
Doğar mı bir daha yüreğime güneş ve ay?
Durur mu bir gün yüreğimi yakan bu rüzgâr?
Durur mu yüreğimin tepelerine yağan kar?
Üfle ılık nefesini ısınsın bu yüreğim acunay!

Ben doğdu doğalı dağılmadı bulutlar,
Bilmem ki benden ne ister bu rüzgâr?
Ben doğdu doğalı hiç durmadı kar,
Hep üşüdü ellerim.
Zalim felek başıma ne çoraplar ördü,
Dua etmekten yoruldu dillerim.
Geç doğardı her sabah güneş,
Öperdim her sabah güneşin gözlerinden,
Fakat güneşin bir gözü hep kördü.
Ben doğdu doğalı hep tutulurdu ay…
Sabahları doğardı hep yıldızlar,
Onun için yıldızları yok say.

Ben doğdu doğalı hep yağardı yağmur
Islanırdım sırılsıklam.
Dilimde bir türkü:
"Tarlada çamur,teknede hamur"

Ben doğdu doğalı
İncecik bir kar yağardı hep saçlarıma,
Saçlarım bembeyaz.
Görünmüyor artık ufukta
Ne bir bahar ne de bir yaz,

Ey sevgili!
Beni yürekten sevmediğini biliyorum,
Yine de senden son kez bir şey diliyorum,
Son arzumu yerine getir
Ve mezarımı sen kaz.

Mehmet Cıngır

Ben Hazırım

Gözüm gölgesinde
Kulağım ayak sesinde.
Daima kapıya nazırım.
İster ay sonunda,ister ay başında
Ne zaman gelirse gelsin Azrail,
Ben hazırım.
Bir ayağım binek taşında.

Mehmet Cıngır

Ben İnsan Değil Miyim

Ölüm bile selam verirken bana insan diye
İnsanı seviyorum ben, diyorsun da habire,
Selam veriyorsun da sokaktaki kediye,
Niçin Hakk'ın selamını vermiyorsun bana.
Görüşüm farklı diye ben insan değil miyim?
Görünce beni, neden dönüyorsun deliye?

Görünmüyorsa sevgi eğer gözbebeğinde,
Kilitlenemiyorsa gözlerin gözlerime,
İnanmıyorsa ağzından çıkana gözlerin,
Bak o sevgi yüreğinden değil,midendendir.
Bülbül olsan inandırıcı olmaz sözlerin.

Yıllarca beni dışladın da ne oldu sanki
Kendin dışlandın ve hüznü yaşadın dört mevsim.
Ey gafil bak, iyice bak gözünle gözüme!
Kulak ver sözüme, seversen yürekten bil ki,
Karşılık verir bu sevgiye halktan her kesim.

Mehmet Cıngır

Ben Karanlıktan Korkarım

Gözlerimde titrek bir keder,bir elem
Kahve gözlerin bakarken gözlerime
Damla damla akarken yüreğime
Nasıl sabretsin buna kalem.

Gözlerin buram buram yayla çiçeği kokar
Ben güneşin doğduğu yerden geldim
Sen güneşin battığı yerden…
Buluştuk tam ortasında dünyanın
Senin gözlerine gizlenmiş güneş
Doğunca kirpiklerime, gözlerimi yakar.

Kaya kartalı gibi yüksekten uçarım ben
Yer altı sularıyla buluşur, alnımdan akan yağmur
Yer altı pınarları gibi aniden patlarım bazen
Saçlarıma yağar benim kar
Ayaklarımdan eser rüzgâr…
Vurgundur bana kayalar,
Gözlerin gözlerime bakarken…

Bir selam uğruna yaksam dünyanın bütün güllerini
İnciler döksem yollarına
Sırmalar sarsam kollarına
Kınalar yaksam ellerine
Acep güneş bana doğar mı ki?
Tırnaklarından öpeyim,uzat ellerini.

Bir gerdanlık gibi assam gözlerini boynuma…
Kalbim karşıdan seyretse kahve gözlerini…
Ama neden bu gün ay karanlık?
Gözlerini neden göremiyorum?
Neden duymuyorum sözlerini?
Güneş mi battı,akşam mı oldu?
Sular neden karardı!
Ufuklar neden karanlık?
Ben karanlıktan korkarım.
Aydınlat kararan dünyamı.
Haydi gir koynuma!

Mehmet Cıngır

Ben Kırmızı Beyaz

Gözün dkunuşu
Bütün kararlılıkları anlatan
İki kelime
Kırmızı beyaz...
Beni görmeyen anlayamaz.
Kırmızı beyaz olmaktan çok mutluyum.
Havada bakışlarınızla kanatlanırım.
Güçlüyüm,
Kuvvetliyim,
Fark edildiğimi bilirim,
Bana karşı koyamaz hiçbir güç!
Saklanmam,
Başka renklerin arkasına gizlenmem.
Zarifim.
Benim için zariflik,zayıflık değildir;
Tam aksine kararlılıktır.
Başka renklerden,gölgelerden,karanlıklardan korkmam.
Ne güzel beni bekleyen yüzleri nur ile aydınlatmak!
Benim olduğum yerde gözler parlar;
Tutkular kuvvetlenir,
Kuşlar korkusuz uçar,
Yürek atışları hızlanır.
Ne güzeldir beni görmek!

Beni görmek yaşamaktır,
Beni görmek aşktır,
Havada,karada,denizde
Her yerde ben varım.
Burma bıyıklı delikanlılar,elleri kınalı gelinler;
Dağlar,bağlar,denizler;
Boynu köpüklü kır,doru,yağız beyaz atlar;
Kılıçlar,kalkanlar,miğferler...çok iyi tanır beni.
Bütün dünya tanır beni.
Üç kıtada atlarımın nal izleri vardır.

Ben savaşın kartalı,barışın güverciniyim.
Dostlarıma güven,düşmanlarıma korku salarım.
Ben kırmızı beyaz...
Hayat benimle başlar,benimle döner.

Mehmet Cıngır

Ben Mehmedim Ağam

Ben mehmedim ağam
Çanakkale'de Seyyit Onbaşı
Antep'te Şahin Bey,
Maraş'ta Sütçü İmam…

Vay vay vay!
Cephelerde cenk türküsü söylerim
Attığımı düşürürüm vurduğumu şişiririm
İstersen mermileri say.

Ben mehmedim ağam!
Kosova'da Murat,Mohaç'ta Süleyman,
Surlarda Ulubatlı Hasan…
Sarsılır mı göğsümdeki kat kat iman?

Vay vay vay!
Ben mehmedim ağam!
Omzumda mavzer,sırtımda ok ve yay…
Yüreğim çelik gibi sağlam.

Ben mehmedim ağam!
Dalgalanır yurdumun üstünde bayrak
Alı kanım gibi al,
Akı alnım gibi ak…

Ben mehmedim ağam!
Varlığım hür kuşların yuvası,
Mazlumun dünyası,
Zalimin korkulu rüyası.

Ben mehmedim ağam!
Vay vay vay!
Şehadet benim en büyük arzum,
Bugün yine şehit olamadım,
Hay aksi hay!

Ben mehmedim ağam!
Yurdumu özümden çok severim,
Nefreti değil,
Sevmeyi öğretti bana atam.

Ben mehmedim ağam!
Diğer adım yiğit üstü yiğit
Vatan uğruna kalırsam gazi
Ölürsem olurum şehit.

Ben mehmedim ağam
Çanakkale'de Seyyit Onbaşı,
Antep'fe Şahin Bey,
Maraş'ta Sütçü İmam…

Mehmet Cıngır

Ben Ne Yapayım

Nerdesin! Bu dünyada eğer sen yoksan gülüm!
Bu alçak,maskeli dünyayı ben ne yapayım?
Sen yoksan yaşamaktan güzeldir bana ölüm.
Sensiz; günü,ayı, yılı,ben ne yapayım?

Anarım adını her seherde,hece hece,
Ağlar bu gözlerim gece gündüz ince ince…
Senin yolundan yürürüm ben gündüz gece,
Sana çıkmayan eğri yolu ben ne yapayım?

Gitmediğin yolda korku vardır perde perde
Akıl var mıdır seni idrak etmeyen serde?
El açıp adını zikrederim her seherde,
Seni zikretmeyen o dili ben ne yapayım?

Aşk denilince ben hep seni hayal ederim.
Denizlerdeki kumlar adedince severim.
Hatırlayınca gül yüzünü biter kederim.
Seni hatırlatmayan gülü ben ne yapayım.

Karanlığa mahkûmdur sensiz gökte yıldızlar,
Olmadığın her yerde ne yaz olur ne bahar.
Sadece senin aşkını taşımalı rüzgâr,
Aşkını taşımayan yeli ben ne yapayım?

Bir tebessümüne yakarım gökte güneşi.
Dinler yüreğim an be an ah, bu serzenişi!
Her dem kavursa da ruhumu aşkın ateşi,
İçinde olmadığın külü ben ne yapayım?

Senin yokluğunda işler hep karmaşık gibi.
Gerçektir benim aşkım; olamam âşık gibi.
Sarar ruhumu aşkın gür bir sarmaşık gibi,
Aşkla seni sarmayan kolu ben ne yapayım?

Selam olsun mühürlü sultan doğduğun âna!
Tebessümünle meydan okudun kör zamana.
Zatının geldiğini bilip şu fani cihana,
Sana saygı duymayan gönlü ben ne yapayım?

Güneş eğilerek öper ayak izlerini,
Âşıklar ayak izine sürer yüzlerini,
Esas duruşa geçirir gök, yıldızlarını.
Sahili bilmeyen çakılı ben ne yapayım?

Âşık bülbül duyar, güle derin bir hicran,
On sekiz bin âlem sana hasret,sana hayran.
Sensin ruhları doyuran ey gül kokulu sultan!
Güle yâr olmayan bülbülü ben ne yapayım?

Gül kokunu getirir ey, bana seher yeli

Duymazsam bir gün gül kokunu, olurum deli.
Elinin altındadır ellerim, kelepçeli…
Elinin üstünde olan eli ben ne yayım?

Bir derûnî bakıştır senin kömür gözlerin,
Her mevsim beyaz çiçek açar inci sözlerin,
Korkulu düşüdür kalbi mühürlü yüzlerin.
Işığı bilmeyen cahili ben ne yapayım?

Aşk deyince yüreğim sızlar taa derinden!
Duyunca adını kalbim fırlar ta yerinden!
Seni tanıyan akıl kurtulur kederinden.
Seni idrak etmeyen aklı ben ne yapayım?

Selam sana on sekiz bin âlemin efendisi!
Selam sana ey âlemlerin en sevgilisi!
Selam sana gül yüzlü güllerin efendisi!
Sen kokmayan karanfili ah, ben ne yapayım?

Geldiğinde bayram etmişti gökler ve zemin,
Gidişinde inledi âlemler hazin hazin.
Yaratan sana "sevgilim" dedi,işte yemin…
Bunu göremeyen kör kulu ben ne yapayım?

Mehmet Cıngır

Ben Öğretmenim

Ben bir öğretmenim
Gözlerim çakmak çakmak
Tarihten ilham alarak
Daima ileriye bakarım,
Yoktur bende geriye bakmak.

Her gün sabah girerim sınıfa
"Günaydın"derim onlara.
Çok hoşuma gider gülüşleri
Geç kalınca bazen,
"Özür dilerim öğretmenim"deyişleri

Ben bir öğretmenim
Usta olurum bazen,
Her ders temele bir taş koyarım,
Bazen bir pergel olurum,
Bazen bir cetvel…
Çizerim geometrik şekilleri…
Bazen de bir ressam olurum,
Resimleri çizgi çizgi desen desen boyarım.

Ben bir öğretmenim,
Tutarım ışığı elimde,
Ezgi ezgi memleket
Türküleri dilimde…
Anlatırım memleketimi türkü türkü
Hepsi birdir gözümde
Aydınlatırım hepsini,
Ayırmam Çerkez'i,Arap'ı,Kürt'ü,Türk'ü…

Ben bir öğretmenim
Atatürk olurum,
Fatih olurum,
Bazen Yavuz…
Şair olurum
Ölçüm,bazen serbest,
Bazen hece,bazen aruz…

Ben bir öğretmenim,
Öğretirim Anadolu'yu
Orta Asya'yı,Kafkasyayı
Maçini,Çin'i…
Sorsalar"yerimiz neresi?"
Gösteririm kalbimin içini!

Ben bir öğretmenim
Ders anlatırım onlara masal masal
Büyür boyları dal dal…
Ama masal değildir bunlar
Masal tadında gerçek.

Sevgi veririm onlara
Onlar bana bir selam verir
Bir de çiçek…

Ben bir öğretmenim
Bazen âşık olurum
Başım duman
Bazen “Yunus” olurum
Bazen “Karacaoğlan…”

Ben bir öğretmenim
Akça topraktır yüreğim,
Kuş konmaz kervan geçmez
Köy yollarında,
Bazen attır bazen katır bineğim…

Ben bir öğretmenim,
Yoktur yüreğimde
Ne kötülük ne karanlık
Ne de nefret ve kin.
Çarpar yüreğim
Yalnız öğrencilerim
Ve vatan için…

Mehmet Cıngır

Ben Ölürsem

Ben ölürsem,
Annemin kucağına koyun beni,
Başım yakın olsun ayağına.
Öpeyim doya doya ayağının altını
Ve cennet vacip olsun bana.

Bir gül dikin kabrimin toprağına,
Kazıyın adımı gülün yaprağına…
Düşmanlarım çatlasın,ölsün,
Adım gülün yaprağında gülsün.

Göğsümde açsın her bahar gül,
"Hiç gülmedim" demesin bize gönül.
Bir taş dikin kabrimin başına,
Yazın bu sözlerimi kabir taşına.

Deniz dalgalarına sarın beni
Ve gömün Antalya toprağına…
Düşsün kabrimin üstüne yıldızım,
Fatiha okusun kabrimde oğlum ve kızım…

Mehmet Cıngır

Ben Sana Hasret

Bütün haşmetiyle gelmişti yaz
Bağlara gidip serinleyelim dedik biraz.
Yol uzadıkça uzuyor,
Alnımdan ter siyim siyim sızıyor.
Hava parçalı bulutlu
Hafif bir rüzgâr…
Bulutların arasında
Saklambaç oynuyor yıldızlar.
Sarkmış dallardan yağmur gibi kiraz
Sahibinden izin alıp yedik biraz.
Bahçelerin arasından devam ettik yolumuza
Bir baraj gölü çıktı karşımıza,
Suya hasret
Bir baraj gölü…
Ne varsa atmış içine orospu dölü!

Yürüdük.
Bir damla su yok derede…
Buradan çağıl çağıl akan sular nerde?
Kulakları sağır ederken cırcırböceklerinin sesi
Ruhumuza huzur veriyordu çam ağaçlarının ilahisi.
İlerde küçük bir mescit…
İçinde titrek zayıf bir ışık…
Suyu kesilmek üzere bir pınar…
Yazık!
Su içmek için sıraya geçmiş hayvanlar.
Kulağı gök gürültüsünde tohumun
Dudakları çatlamış toprağın
Gözleri bulutta yaprağın

Bütün haşmetiyle gelmişti yaz
Çalsa da gün boyu cırcırböcekleri saz,
Almadım ben bu yazdan bir haz.
Allah'ım sen bize merhamet et!
Gökyüzü buluta,toprak yağmura
Ben sana hasret…

Mehmet Cıngır

Ben Sana Ulaşmak İstiyorum

Ne mal, ne mülk,ne para;
Ne şan,ne şöhret,ne makam;
Ne de cennete kavuşmak istiyorum.
Ey sonsuzluğun sahibi olan yâr!
Senden bir tek dileğim var:
Beni bana geri ver,
Gel de şu gönlüme giriver!
Ben sana ulaşmak istiyorum…

Mehmet Cıngır

Ben Seversem Böyle Severim

Allah'ı nasıl seversem
Bayrağımı öyle severim
Bayrağımı nasıl seversem
Vatanımı öyle severim
Vatanımı nasıl seversem
Milletimi öyle severim,
Ben seversem böyle severim
Gerisine aldırmam, boşveririm.

Mehmet Cıngır

Ben Ve Sen

Bazen kızgın çöllerde kavurucu bir güneş,
Bazen de karda sıcacık bir ateş gibisin.
Bazen dudaklarıma dokundurup içmeye
Hazır, dumanı üstünde,tavşan kanı bir çay;
Bazen, keşfedilmemiş bir okyanus gibisin.

Bazen kara bulutları sürükleyen bir yel,
Bazen de koklamaya hazır bir gül gibisin.
Söyle bana söyle ah! ey sevgili,sen kimsin?
Anladım, ben senim,sen yüzümdeki benimsin.

Mehmet Cıngır

Ben Yoruldum Hayat

Ben çok yoruldum hayat,
Dostlarım da terk etti bir bir,
Gülümserken yüzüme kabir,
Yemyeşil çimenlerin üstüne
Yüzüstü uzanmak istiyorum.
Mor bulutların üstünde dolaşmak,
Yıldızlara karışmak,
Sonsuzluğa ulaşmak istiyorum.

Ben çok yoruldum hayat!
Uzanmak istiyorum bir pınar başında.
Siz namazımı kılarken
Ben biraz dinlenmek istiyorum
Musalla taşında!

Mehmet Cıngır

Ben-2

Gün olur fırtına gibi eser,
Rüzgâr gibi gezerim.
Gün olur bora gibi yıkar,
Fil gibi kırar, dökerim.
Gün olur,kabus gibi çöker,
Haksızın dişini sökerim.
Gün olur gönlüm ezik,
Meltem gibi nazik olurum.
Ben…

Mehmet Cıngır

Beni Hatırla

Gördüm Endamını bir merdivenin başında
Bir girdap gibi çekiyordu içine beni.
Gözlerin, endamını eritiyordu kaşında
Oturup bir kenarcıkta seyrettim gölgeni.

İşte oradaydı pembe rüyamın kadını
Yazdım göğüme adımla birlikte adını.
Gönlümde küllenmeye yüz tutan aşk odunu
Alevlendirdi bindiğin geminin yelkeni.

Ey güneş bakışlı,karanfil gülüşlü kadın!
Güllerin köküne ölüm damlatırsa adın
Güneşi ağlatırsa kahır yüklü feryadın
Bir gül, karanfil gülüşün, gül etsin gülşeni.

Sana taşıdığım sevginin kırk katırla
Nasıl da vurdun masum boynunu bir satırla?
Veda ederken gülüşüne son bir satırla
Yalnız, bir dileğim var senden:Beni hatırla!

Mehmet Cıngır

Beni Sen Öldür Sevdiğim

Çiftedir gül yüzünde benler
Hayran olur yüzünü görenler
Bilenler bilir,bilsin bilmeyenler
Yanakların senin aldır sevdiğim.

Eksik olmaz yüce dağ başında kar
İncitmez gülleri baharda rüzgâr
 Her gün, her gece, her sabah, her bahar
Gül yüzünde kokan güldür sevdiğim.

Kırılan her dalımda elem,keder
Yuva yaptı acılar birer birer
Bahçende öten her gece her seher
Sana âşık bir bülbüldür sevdiğim.

Mehmet Hoca der:son kez gör gideni,
Neden yaktı kahve gözlerin beni?
Gözlerinden aldığım şu kefeni,
Sarmala, beni sen öldür sevdiğim.

Mehmet Cıngır

Benim Gönlüm

Benim gönlüm gökyüzü olsa ne yazar,
Sen uçmayı bilmedikten sonra…
Ben Mecnun olsam ne fayda,
Sen Leyla olmadıktan sonra…
Mezar taşımı altın mermerden yapsan ne çare
Ben öldükten sonra…

Mehmet Cıngır

Benim İşim Acele

Biz ödedik öteler için bedel,
Ne çıkar karşımıza çıksa ecel,
Bu dünyadan beklentisi olmayan,
Fani kullar için ölüm ne güzel !

Dünyaya aldananın hali harap,
Sonu ki, namütenahi ıstırap,
Bu dünyanın aldatıcılığından,
Celalin hakkı için koru ya Rab!

Neme dünyanın halısı kilimi,
Bozuldu yalan dünyanın iklimi,
Cennetin kokusunu bile almam,
Kesemezsem gıybetten şu dilimi.

Hecele de Mehmet Hoca hecele,
Söyleyin çare var mıdır ecele,
Topladım ben tasımı tarağımı,
Gidiyorum, benim işim acele.

Mehmet Cıngır

Benim Sadık Yârim Yalnızlığımdır

Terk etti beni o dost bildiklerim.
Benim sadık yârim yalnızlığımdır
Terk etti gönül verip sevdiklerim,
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Ben gökte yalnız gezen bir yıldızım,
Gece de yalnız,gündüz de yalnızım.
Yalnızlık,gecemi örten yaldızım.
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Yanımdaydı hep,arttıkça kederim
Gece gündüz o gider,ben giderim
Terk etmedi beni yemin ederim.
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Yakarken yüreğimi acı sözler,
Terk ederken beni o kömür gözler,
Beni yalnızca yalnızlığım özler,
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Yüreksizleri ben boş yere övdüm,
Yalnızlığıma haksız yere sövdüm.
Tanıdıkça insanı, onu sevdim;
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Yalnızlık içimde ince bir sızı,
Bana yol gösteren kutup yıldızı,
Sever o da benim gibi yalnızı,
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Yalnız değilim ben, yalnız değilim;
Yalnızlık, benim biricik sevgilim.
Yürüyen ayağımdır,tutan elim,
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Terk etti dostlarım, yüreğim erir,
Gülümserken benim yüzüme kabir,
Ey yalnızlık,yanımda sen kaldın tek bir!
Kıldır namazımı,haydi getir tekbir!
Benim sadık yârim yalnızlığımdır.

Mehmet Cıngır

Beraat

Bu gece çok,çok mübarek beraat,
Edelim Kur'an'ı bolca kıraat.
Alalım sağdan beraatimizi ,
Her saniye her dakika her saat.

Uyumasın bu gece göz,kaş,kirpik,
Dua edelim Hakk'a iplik iplik.
Arınsın ruhumuzdan şu çirkinlik,
Asfalt yol gibi olsun bize sırat.

Mehmet Cıngır

Beş Gece

I
Müjde,âlemler gözyaşını sildi bu gece;
Âlemlere rahmet Mustafâ geldi bu gece.

Evlerin anasından yükseldi göğe bir nûr,
Yer ve bütün gökler nûr ile doldu bu gece.

Eğildi önünde dağlar,taşlar,bütün çağlar.
Tüm korkular,tasalar zail oldu bu gece.

O pazartesiden geldi bu beklenen müjde,
Kurumuş bütün dikenler gül oldu bu gece.

Kurudu Sâve,yıkıldı batılın burçları,
Hakkı söyleyen diller bülbül oldu bu gece.

Çatladı saraylar ve söndü bin yıllık ateş,
Beytullah'a yeşil bayrak şal oldu bu gece.

Doğdu güneşle birlikte merhamet güneşi,
Zulmün putları yüz üstü hal oldu bu gece.

Aydınlandı bir odanın içi gibi âlem,
Karanlıkların boynu kıl oldu bu gece.

Billurdan bir avizeydi bütün yıldızlar,
Kutlu gelişin müjdesi bal oldu bu gece.

Ayakların altında paspas olan onurlar,
Doğruldu ve yeniden ödül oldu bu gece.

Yağdı sırtlara rahmet yağmuru sağnak sağnak,
Kirleri temizleyen bir sel oldu bu gece.

Selam durdu doğan güneşe bütün melekler,
Selam durdu çağlar,selam durdu hep; felekler.

II
Sayısız nimet,ihsan bağışlama bu gece,
Regaiptir,Çifte bayramdır cuma bu gece.

Sevapların gürül gürül aktığı gecede,
Gelir Yaratan'ın rahmeti cûşa bu gece.

Gül bahçesine girsin,duyulsun gül kokusu,
Bir rahmet esintisi olsun dua bu gece.

Boşanır merhamet yağmurları yeryüzüne,
Temizler manevi kirleri Mevlâ bu gece.

Kaynaşır semada yıldızlar gibi melekler,
Şifa döker avuçlarına Hüdâ bu gece.

Bu kutlu,büyük geceye hürmet edenlere
Şefaat eder Hâtemü'l Enbiya bu gece.

Üç ay öteden duyar kokusunu sultanın,
Hürmet eden anaya ve babaya bu gece.

Kimin ne dileği varsa arz etsin Mevla'ya,
Verilir dertli gönüllere deva bu gece.

Tembel tembel yatanlar istifade edemezler,
Sevap yerine alırlar bol hava bu gece.

Rahmet-i Rahmân'a uzanır gökte yollar,
Kaynar rahmet melekleriyle sema bu gece.

Dönelim aşk ile Mevlana gibi bu gece.,
Varır dua şimşek gibi divana bu gece.

III

Bir davet aldı en sevgiliden cân bu gece
Ve hasret giderdi cân ile cânan bu gece.

Çok daha hızlıydı Burak ışık ve hayalden,
Yoktu mekan,devre dışıydı zaman bu gece.

Hava tatlı,berrak; Beytü'l makdis'ti ilk durak,
İlk durakta oldu ulular,âyân bu gece.

İmam oldu ululara ulular ulusu,
Kemale erdi mü'minlerde iman bu gece.

İdrak edemez akıl bu büyük mucizeyi,
Anlatır büyük buluşmayı Kur'an bu gece.

Geçerken Cebrail ile göğü durak durak,
Görüştü ulularla Şah-ı cihan bu gece.

Uçarak Burak üstünde, yanında Cebrail,
Vardı Sidret'ül Münteha'ya sultan bu gece.

Melek:Geçersem bir adım öteye yanarım,
Yalnız gitmek ulu divandan ferman bu gece.

Vedalaşırken Cebrail ile kutlu Nebî,
Geldi Refref,bindi üstüne heman bu gece.

Zirve noktada buluştu âşık ile mâşuk,
Açtı sırların kapısını Rahmân bu gece.

Ey habibim,ümmetin için ne yapsam azdır!

Kutlu olsun,onların miracı da namazdır!

IV

Asılır minarelere kandiller bu gece,
Boş çevrilmez semaya kalkan eller bu gece.

Arınır paslanmış kalpler bütün kirlerinden,
Günahlardan berat eder gönüller bu gece.

İndi en güzide sözler dünya semasına,
Okur en güzide sözleri diller bu gece.

Boşanır sağnak sağnak,taşar rahmet yağmuru,
Açılır rahmete susamış güller bu gece.

Hissedilir semada yârin güzel kokusu,
Ve yaşanır olağanüstü haller bu gece.

Af dilenir ve onarılır kırılmış kalpler,
Yazılır deftere gelecek yıllar bu gece.

Kim neyi dilerse yürekten,verilir bol bol;
Yüce Allah'a çıkar bütün yollar bu gece.

Gölgesi düşer üstümüze yüce sultanın,
Verir müjdesini âşık bülbüller bu gece.

Güvenelim,dost olarak Allah bize yeter,
Beratla durulur bulanık seller bu gece.

Gizlenmiştir Cennet bu mübarek gecelere,
Cennet'in kokusuyla eser yeller bu gece.

Açılır tüm kapılar bu mübarek gecede,
Yaratan'a açılır eller,başlar secdede.

V

Bin aydan daha hayırlı ibadet bu gece.
An be an fecre kadar hidayet bu gece.

Yaratan'ın adıyla insanlığa gelen nûr,
Ki,inmeye başladı ayet ayet bu gece.

İner Rablerinin izniyle Ruh ve melekler,
Fecir doğuncaya kadar selamet bu gece.

Sultan kucağında,nûr içinde bir sultandır,
İnce hikmetlerle dolu inayet bu gece.

Şan,şeref,fazilet ve saadetle dopdolu,

Olursa ölümden olur şikayet bu gece.

İnsanlığın ufkunu saran manevi nurdan,
Lütuftan mahrum kalmak cehalet bu gece.

Kadın ve erkek üstüne ancak bir selamdır;
Fecre kadar bereketten ibaret bu gece.

Âlemi nûra gark eden Kur'anı'ın doğduğu
Bu kutlu geceye edelim hürmet bu gece.

Yağar rahmet yağmurları,zincirlenir şeytan,
Açar bütün kapılarını Cennet bu gece.

Taç giyer törenle on iki ayın sultanı,
Verir katılanlara istikamet bu gece.

Bu beş gecenin içindedir Cennet bahçesi,
Verilir bu beş gecede Cennet'in müjdesi.

Mehmet Cıngır

Beş Tek,Bir Hak

Bir bir bir bir bir…
Allah bir
Peygamber hak
Bayrak bir
Vatan bir
Millet bir
Devlet bir
Bir çarpı bir
Eşittir bir…
Beş bir,bir hak
İkiden ikilik,
Birden birlik doğar.
Şimdi birlik zamanı;
Gelin dostlar birlik olalım,
Güçlü olalalım…
İkiliğin belini kıralım…
Bir olursa bayrak,
Tek olur devlet.
Tek olursa devlet,
Gelir millete hizmet;
Mutlu olur millet…
Tek olursa vatan,
Hakkını helal eder sana atan.

Hak tanınmazsa haksızlık,
Bayrak bölünürse vatansızlık,
Millet bölünürse zillet,
Devlet bölünürse illet olur…
Birlikte
Beş tek,bir hak,
Hepsi bir olmalı muhakkak…

Mehmet Cıngır

Beş Yıldızlı Çay

Bir akşam vakti…
Önümde bir masa…
Masanın üstünde
Yeni demlenmiş bir çay…
Pırıl pırıl gökte yıldızlar…
Tepsi gibi bir de dolunay…
Birden beş yıldız düşüyor çayıma,
Beş yıldızlı çay içiyorum,
Beş yıldızlı otele gidemesem de.

Mehmet Cıngır

Beyaz Yolculuk

Zaman geçtiği zaman,
Devam ederken beyaz yolculuk,
Geriye döner bakarsın,
Anan,baban.
Yanında kocaman bir yalan.

Geçerken sarp kayalardan sessiz,
Devam ederken beyaz yolculuk,
Eğilip bakarsın aşağılara,
Gülerek koşan bir çocuk...
Çocukluk...

Soğuk havalarda rüzgârın doğurduğu çocuk,
Annesi bulur, yatar;
Bir kuytucuk...
Nefes alırsın hızlı hızlı,
Zaman tozları kaçar genzine.
Bir haller olur benzine,
Benzin soluk...

Bulutların gölgesinde bir şehir...
Etrafında dağlar gibi çöpler...
Her tarafı kir,
Topluyor kirleri teneşir.

Çift sıra olmuş ağaçlar; ağaçla,
Geçersin ağaçların arasından.
Yol alırsın yağmurun gölgesinde,
karşılaşırsın bir tutam saçla!
Ulaşırsın menzile,
Son bulur beyaz yolculuk.

Mehmet Cıngır

Beyitler

Artık ne sevgi ister ne de sevgili,gönül,
Açsın her seher kabrimde nergis veyahut gül.

Ötsün başucumda sabahlara kadar bülbül,
Kabrimde Fatiha okusun kızım Gonca Gül.

Yaşasan da nice çok seneler asır gibi,
Kaybolacaksın aniden bir gün sır gibi.

Sebep olabilir belki üç beş parça kömür,
Bitiverir bir gün bitmez sandığın bu ömür.

Uçarsın;bin yıl sürer zannettiğin bu uçuş,
Düşer bir gün toprağa o altın kanatlı kuş.

Uyanıverirsin bir gün o tatlı uykudan,
Kabir, ya bir cennet bahçesi yahut bir zindan.

Bunca felaket geldi başına uyanmadın,
Sevdiğin uğruna bir kere bile yanmadın.

Aka aka durulur bütün bulanık sular,
Yaş ilerledikçe olgunlaşır hep duygular.

Büyük insanın dilinden küçük söz mü çıkar,
Cahil, küçük insanın sözünden öz mü çıkar.

Ah, kapandı bir bir tarihteki o perdeler!
Atalarım Fatihler,Yavuzlar…şimdi nerdeler?

Çevir tarihi, bırak da şimdi kaldırımı,
Gör K'sova'da Murat,Niğbolu'da Yıldırım'ı.

Dünya hırsı,kıskançlık,öfke,kibir:Dört köpek;
Arsızca gelirler üstümüze öbek öbek.

Mehmet Cıngır

Bilemedim

Merdiven basamağına takıldı ayaklarım,
Takılınca gözlerim kahverengi gözlerine.
Bir yağmur damlası gibi adını sayıklarım,
Bilemedim incir rüyası gibi olduğunu.

Kahve gözlerin gözlerimin belasıydı o gün
Kirpiklerin sanki gönlümün rüyasıydı o gün
Gülüşün köpüklü Osmanlı kahvesiydi o gün
Bilemedim cemre gibi içime düştüğünü

Hayalin şu garip gönlümde serap oldu şimdi,
Ezildi ayaklar altında turap oldu şimdi,
Bu sevda ezik ruhuma ıstırap oldu şimdi,
Bilemedim Kafdağı kadar uzak olduğunu.

Mehmet Cıngır

Bilemedim Annem

Arkamdan bir karlı dağ yıkıldı,
Henüz çocuktum anlayamadım.
Sevgili annen öldü dediler,
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Annem, öldüğünü gizlediler,
Tarlada ekin biçer dediler,
Seni vahşî çakallar yediler,
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Akarsu gibi durulduğunu,
Çalışırken çok yorulduğunu,
Bir hiç uğruna vurulduğunu
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Aktın ak köpüklü çağlar gibi,
İş yapardın her gün dağlar gibi,
Güzelliğini mor bağlar gibi
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Annem, öldüğünü göremedim,
Gözyaşım sel oldu, silemedim,
Hayır duanı ben, alamadım,
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Adımladım bilmeden yolları,
Açılmıyor annemin kolları,
Onunla geçen kısa yılları
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Annem,sensiz asla yapamadım
Ayağın altını öpemedim,
Hak'kın cennetini kapamadım,
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Affet pek sevgili annem beni,
Cennette bulurum belki seni,
Şu yalancı dünyada gölgeni
Çok küçüktüm,bilemedim annem.

Ah annem,güzel annem,can annem!
Seni çok severim,inan annem,
Ecelle öldüğün yalan annem,
Bunu o gün, bilemedim annem.

Mehmet Cıngır

Bilir misin

Nereden bileceksin merdiveni tırmanırken
Benim sokaklarda dinlenmekten yorulduğumu.
Sen orada güller içinde şen şakrak ve mutlu,
Benim her seher gül gibi sararıp solduğumu.

Elinde tahta kalemi ya da beyaz tebeşir,
Sırtın bazen soğuk, buz, un; bazen de sıcak, ter,toz
Benimse pencereme konar siyah tüylü baykuş.
Parçalanır beynim, her gün indikçe çelik balyoz.

Sen orta şekerli kahveni yudumlarken, sana
Masmavi denizlerde daim mutluluk dilerim.
Ben yalnız bir ağacım,yağmur yağdıkça ağlarım
Kim bilir belki bir gün, gün doğar ben de gülerim.

Sen nereden bileceksin yanımdan her geçenin
Bana anlamlı ve farklı gözlerle baktığını.
Bilir misin sen, güneş gibi parlayan gönlüne
Gönlümün nasıl biraz daha hızlı aktığını?

Mehmet Cıngır

Bilmek Gerek

Halka halkı anlatarak söyle,
İçine sevgini katarak söyle.
Sen halka kendini değil,
Halka kendisini anlatmak gerek.

Halka halkı anlatmak için,
Halkın içine girmek gerek.
Halkın içine girmek için,
Halkı yürekten sevmek gerek.

Her yol geçilmez,dardır,
Gönülden gönüle yol vardır,
Halkın gönlüne girmek için,
Bu yolu bilmek gerek...

Mehmet Cıngır

Bilmem Anlatabilir miyim

O gül yanaklarında bir ben olsam ben
Görsem oradan kahve gözlerinin rengini
Gitsem ben de seninle nereye gidersen sen
Seyretsem gözlerinin aynasında kendimi.

Sarsam çıplak ruhuma kefen gibi gölgeni
Göndersem cennete, yazsam altına ülkeni
Onaylatsam hurilere bu güzellik belgeni
Bilmem anlatabilir miyim sana sevgimi?

Mehmet Cıngır

Bilmem Anlatabilir miyim Sevgimi

O gül yanaklarında bir ben olsam ben
Görsem oradan kahve gözlerinin rengini
Gitsem ben de seninle nereye gidersen sen
Seyretsem gözlerinin aynasında kendimi.

Sarsam çıplak ruhuma kefen gibi gölgeni
Göndersem cennete, yazsam altına ülkeni
Onaylatsam hurilere bu güzellik belgeni
Bilmem anlatabilir miyim sana sevgimi?

Mehmet Cıngır

Bindirirler Tahta Ata

Ölünce iki metre kefen bezi,
Bindirirler tahta ata sizi
Tahta atın üstünde yata yata
Rahvan gidersin hava ata ata

Gelir müezzin sessizce başına,
Koyarlar seni musalla taşına,
Çekerek ciğerine nefesini,
 Olduğunca yükselterek sesini…

Er(hatun) kişi niyetine uyun
İmama,ruhuna dua okuyun.
Çekme,değmez; bu dünyanın nazını,
Kılıverirer birgün namazını

Beklerken kollarını açmış kabir,
Koyarlar kabre getirerek tekbir.
Suallere başlarken Münker-Nekir
Terk eder can dostların seni bir bir

Mehmet Cıngır

Bir Akşam Vakti

Bir akşam vakti
Doğuverdi güneş yüzüme
Selam çaktı ötelerden ay
Güneşi kıskandı mı ne?

Uçurumun kıyısında
Yer açtı bana vadiler.
Bir gül tutuşturdular elime
Öpemedim dikeninden.
Elime battı dikeni
Tutunca elinden.
Belli ki dikeniyle büyüyecek bu gül
Dikeniyle sevecek gülü gönül.
Bir yıldız doğdu puslu bir gecede
Girip ayın koynuna,
Oldu ona eş.
Artık kıskanmayacak
Ay ve yıldızı güneş.

Ayakta karşılayacak gülü ay
Koynunda parlak bir yıldız
Güneş,çizince gökyüzüne
Bahar yağmurundan sonra
Yedi renkli bir yay
Aşkını ilan edecek güle bülbül.

Mehmet Cıngır

Bir Anı

Çıktım incir ağacına,
İki incir kopardım.
İkisini de aldım tek elime.
Üvey annem bir taş attı,
Söylemeden tek kelime.
Birini düşürdü,
Diğerini yedim.

Mehmet Cıngır

Bir Bahar Günü

Bir ilkbahar günü
Güneş ışınları dik geliyor
Ok gibi…
Rüzgâr çok hafif esiyor
Sanki yok gibi.
Cıvıl cıvıl Kalekapısı
Atlı faytonlar dizi dizi
Atların üstü takımlı
Atlar gösterişli ve bakımlı…
Bir nostalji yaşıyor insanlar.

Sakin, ıldır ıldır deniz,
Masmavi pırıl pırıl gökyüzü…
Terk-i diyar eylemiş bulutlar
Kimbilir kimin gözlerinde şimdi!
Bir mucizeye tanık oluyor gözleriniz.
An be an artıyor kalabalıklar,
Mutlu görünüyor balıklar…
Sokak sanatçıları çalıp söylüyor
Dans ediyor insanlar.
Sevinç bayrak açmış sînelerde!

Çıldırasıya açmış park ve bahçelerde
Lâleler,menekşeler,sümbüller güller…
Uzanıyorlar maviye…
Çok mutlu görünüyor bülbüller!
Sarmaş dolaş sevgililer!
Yeni evli bir çift geçiyor
Gözlerinde aydınlık,yıldız yıldız!
Damadın üstünde damatlığı;
Gelinin üstünde gelinliği,
Limon çiçeği kokusu
Ah,ne iyi!

Öğleden sonra kalabalık birdenbire patlıyor
Yat limanında yatlar
Bu saatlerde müşteriyi ikiye katlıyor.
Falezlere oturup bir türkü tutturuyorum:
"Bir yâr sevdim alimallah elleri kınalı
Güneş ve deniz iki eski Antalyalı."
Çiçek açıyor dalga dalga deniz
Biraz bakarsanız gider varsa kederiniz

Hayat çok güzel inanın
Ömrü olmalı da yaşamalı insanın!

Mehmet Cıngır

Bir Ben Lazım Bir De Sen

Bana seni anlatan bir ben lazım,
Benim gibi…
Bir de seni bana anlatan bir sen lazım
Senin gibi…
Kısaca
Bir ben lazım
Bir de sen…

Mehmet Cıngır

Bir Ben Varım Bir De Sen

Seviyorum yalnızlığımı.
Yalnız olunca ben,
Bir ben varım,bir de sen.
Kanın dolaşıyor kanımda,
Hayal ediyorum ince belini.
Zamanım oluyor gözlerine bakmaya.
Hayal ediyorum hayalini.
Seviyorum yalnızlığımı
Senin kadar;
Çünkü yalnızca sen varsın yanımda,
Bir de ben…
O kadar.

Mehmet Cıngır

Bir Çift Göz

Ey sevgili!
Akdeniz bölünüp ikiye,
Olmuş sana bir çift mavi göz.
Toros dağları üstünde kaş.
Öylesine özenmiş ki nakkaş
Yok üstüne söylenecek söz…

Mehmet Cıngır

Bir Damla Kan

Tuna'dan geçtim,
Abdest aldım,
Suyundan içtim.
Rumeli türküleri dinledim
Güneşi cebime koydum
Çanağında hamur yoğurdum
Ay'ı kulağıma küpe yaptım.
Niğbolu'da Yıldırım oldum
Surlarda Ulubatlı Hasan,
Mohaç'ta Süleyman…
Tarihin sokaklarında
Asırlarca dolaştım.
Tarihe sor beni
Asırlar beni iyi tanır.
Geceyi kuşandım sonra
Gönlümün aydınlığında…
Hüznü yaşadım,
Ruhumun sahillerinde…
Zamanı düğümledim kayalara
Acıları sarınarak uyudum
Taş yataklarda.

Sonra sönmüş bir ateşin
Küllerinden doğdum.
Sonra
Saplandı yine yüreğime geceler…
Yoruldum kirli bakışlardan.
Yağmurları sarındım sırtıma.
İhanetini gördüm bulutların…
Yıldızlar uçuştu gözlerimde.
Aşkı yaşadım yüreğimin sahillerinde
Denizi gördüm masmavi…
Denizin kanı çekti beni.
Sonra
Ayrılık rüzgârı esti
Gecenin gövdesinde…
Ve bir damla kan
Dudağımın kıvrımlarında…
Sormayın yüreğimdeki sancıyı
Zaten anlatamam

Mehmet Cıngır

Bir Gece

Bir gece ormanlar içinden geçerken
Bir yıldız kaydı avucumun içinden.
Baktım göğe yıldızlar yoktu yerinde
İçin için ağlıyordu gök,derinden!
O gece ben,annemi gördüm düşümde,
Haydi gel diyordu bana ta derinden.
"Yetsin artık bunca ayrılık" diyordu,
İki gözü iki çeşme, kederinden.

Mehmet Cıngır

Bir Gökyüzü Armağan Edelim Çocuklara

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara
Mavi,masmavi…
Kimse kurmasın onlara tuzak.
Oyun bahçeleri kursunlar orada
Oynasınlar mavi mavi
Tehlikeden uzak…

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara
Kalksın zaman ve mekan aradan,
Açsın çiçekler orada mavi mavi,
Yönetsinler dünyayı oradan.

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Orada ne taciz ne istismar ne zulüm,
Yaşasınlar kaygıdan uzak mavi mavi,
Ölsün orada ölüm…

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Kentler kursunlar yıldızlara bir bir.
Ziyaret etsinler bir birlerini,
Gülsünler mavi mavi,
Uzak olsun onlardan kabir.

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Mavi,berrak,açık…
Komşu olsunlar güneşe,
Yaşasınlar mavi mavi
Sıcacık.

Mehmet Cıngır

Bir Gül

Yolda yürürken bir hanım bir şey düşürdü.
Baktım bir güldü.
-Hanım efendi gülünüz dedim,
Hanım güldü.
Yaşı belki elliydi;
Ama
Asaleti gülüşünden belliydi…
-O artık benim gülüm değil,
Senin olsun
Al, eğil…
Eğildim, baktım; yapay bir güldü…
Yani ölü bir gül…
Bir gül…
Bir gü…
Bir…

Mehmet Cıngır

Bir Gün

Şu karşıki dağlar; yüce, ak dağlar,
Kurudu pınarların akmaz oldu.
Yandı, kül oldu mor sümbüllü bağlar;
Hesap sorar senden olaylar bir gün.

Hep yüce dağ başında gezerim ben,
Özgürlüğüme düşkünüm ta ezelden.
Geçmez ama deli gönlüm güzelden,
Yıkılır o sırça saraylar bir gün.

Yüce dağ başında öter bir ak kuş
İşler içime nağme nakış nakış
Çok şiddetli olsa da bu kara kış,
Günler döner,geçer bu aylar bir gün.

Yüce dağ başında eser bir rüzgâr
Her taraf yağmur,çamur,tipi ve kar
Kar altından süzülüp akan pınar
Der gerçekleri, anlar beyler bir gün.

Yüce dağ başında yanar bir ışık
İçerim ben bu aşkı kaşık kaşık
Ayrılık için üzülme ey âşık!
Rabbim neylerse güzel eyler bir gün.

Mehmet Hoca der:Antalya'dır ilim
Bahar gelir açar benim de gülüm
Senin tutsağın olan suskun dilim
Özgürlük şarkıları söyler bir gün.

Mehmet Cıngır

Bir Gün Ansızın

Seni aldatan sözlerine bakma sen o kansızın;
Çağırıverirler ta ötelerden bir gün ansızın.

Mehmet Cıngır

Bir Günün Hikâyesi

Bir sonbahar öğle vakti...
Hiçbir sebep yokken dışarı çıktım;
Öylesine.
Havada tek bulut yok.
Güneş gökten ateş döküyor.
Vitrinlere baka baka
Kapalı Şarampol yolundan yürüyorum.
Bu yol sadece yayalar için tahsis edilmiş.
Renkli mozaiklerle kaplanmış...
Avrupai bir görünüm...
Güneşle güzelliklerin buluşması...
Pırıl pırıl!
Ara sıra tranvay geçiyor yerleri sarsarak...
Tranvay yolu yeşil halılarla kaplanmış...
Fıskiye sesleri çocuk seslerine karışıyor.
Top oynuyor çocuklar
Adını bilmediğim ağaçlar dikilmiş kaldırımlara.
Cıvıl cıvıl kuş sesleri...
Bütün güzelliklerin buluştuğu yer şarampol caddesi.
İnsan ruhuna mutluluk veriyor!

Kâzım Özalp caddesinde ilerliyorum.
Burası da Şarampol caddesi kadar güzel!
Vitrinledeki mankenler canlı gibi...
Güzel havanın etkisiyle kalabalık artıyor.
Kalekapısına iniyorum.
Burada tarih ve tabiat iç içe...
Attalos Heykeli'nin önünde duruyorum.
Attalos, ikinci Bergama Kralı...
Kral,çıplak değil,kısmen giyinik.
Antalya'nın kurucusu...
Bir süre heykele bakıyorum.
Milattan önceye götürüyor beni.
M.Ö 158...

Kulenin dibinde faytonlar sıra sıra...
Atlar bakımlı ve iri gövdeli...
Yağız,doru,al,kır atlar...
Bir nostalji sunuyor bize...
Eskiden taksi yerine faytolar çalışıyordu
Cadde ve sokaklarda.

Vakit ikindiye yaklaşıyor.
Hava yavaş yavaş bulutlanıyor.
Yivli Minare'nin önünden geçiyorum.
Yivli Minare Antalya'nın simgesi...
Bir füze gibi göğü deliyor.
Camisi ile birlikte Selçuklu kokuyor.

Hava parçalı bulutlu...

Bu kentte bir günde dört mevsim yaşanabilir.
Hava sabah pırıl pırıl iken şimdi
Yağmur çiseliyor;damlalar düşüyor birer ikişer.
Düşen her damla denizde halkalar oluşturuyor,
Bu halkalar kıyıya kadar geliyor.

Hayranım bu kentin kumuna,güneşine;
Tarihine,doğasına...
Güneşin ucu Beydağlarına değiyor.
Güneş ışınları turuncu bir hal almış,
Ve deniz mavisi ile birleşip
Muhteşem bir görüntü oluşturuyor.
Deniz sakin,dalgasıs...Uysal koyun gibi...
Yaldır yaldır ediyor.

Güneş ışınları Hıdırlık Kulesi'ne vuruyor.
Hıdırlık kulesi kare biçiminde bir kaide üstünde
Silindir biçiminde bir yapı...
Asırlardır bu muhteşem manzarayı seyrediyor.

Akşam kızıllığı kaybolurken ay beliriyor
Çam ağaçlarının arasından.
Baklava tepsisi gibi...
Ağaçlara sürtünerek yükseliyor.
Ruha huşu ve tevekkül veren bir manzara
Hakim oluyor bu saatte şehre.

Denize inip hızla yükselen martıların
Hazin nağmeleri işitilirken eve dönüyorum.

Mehmet Cıngır

Bir İlkbahar

Esiyor ılgıt ılgıt rüzgâr
Yıl iki bin on sekiz
Mevsim ilkbahar…
Bir garip rüyaya dalmış gündüz güneş,
Gece ay ve yıldızlar.
Sevinç içinde gökyüzü!

Bülbül feyat eder: yâr yâr!..
Gezer gül için diyar diyar
Dil döker asırlardır bülbül güle
Yüz vermez nedense gül bülbüle.

Tarlalarda bereket
Doğada baş döndürücü bir hareket
Uyandı hayvanlar kış uykusundan
Neşe içinde koyunlar,kuzular…
Çığlık çığlığa martılar!
Yeşil gelinliğini giydi ağaçlar
Uçuşuyor böcekler,kelebekler
Cıvıl cıvıl kuşlar…
Çiçek çiçek dolaşıyor arılar
Geldi mevsimlerin şahı ilkbahar.

Bahar geldi yâr yâr
Yüreğimde sevinç
Doğada bayram var!

Mehmet Cıngır

Bir İlkbahar Sabahı

Bir ilkbahar sabahı
Görünce açmış çiçekleri,
Gülüverdi içim birden!
Sarıldım kâğıda kaleme
Anlamasalar da şiirden.

Mehmet Cıngır

Bir İnci

Eskiden sigara içerdim ben,
Maltepe,Bafra,birinci…
İçer de geçerdim kenimden.
Beniz sarı,dişler sapsarı…
Şimdi içmiyorum,beniz kırmızı
Dişler bembeyaz bir inci…

Mehmet Cıngır

Bir Kül Yığını Kaldı

Yetiştirirken kırlardaki yaban gülünü,
Yağmur olurum bulutlardan akan.
Sadece yaratandan bekleyerek ödülünü,
Benim,bulutlardan akarken parçalanan.

Sulayabilmek için çöldeki sevgi çiçeğini,
Uçurabilmek için yosundaki ateş böceğini,
Avuçlarına alarak,yanan yüreğini,
Benim,denizin serin sularında kaybolan.

Irmak olur akarım engin denizlere,
Suyum can verir sararmış benizlere.
Hiç durmadan akarken gündüz gece,
Benim,taştan taşa başını vuran.

Farketmedim mum ışığında gülmeyi,
Fakat ihmal etmedim hiç sevmeyi,
Öldürebilmek için cahillik denen devi,
Benim,devin dişleri arasında ufalanan.

En zahmetli iştir bu,vicdanlara eş,
Olsun diye bütün insanlar kardeş,
Kaynasın diye tenceredeki aş,
Benim,tencerenin altında yanan.

Bütün insanlar olsun kardeşim,
Erken kalkarım,güneştir eşim,
Sönmüş gönülleri tutuştururken ateşim,
Benim, alev ateşten tüten duman.

Verebilmek için sana bendeki benleri,
Keşfedebilmek için sendeki senleri,
Çıkarabilmek için denizdeki cevheri,
Benim,dalgalı sularda boğulan.

Geleceğin aydınlık dünyasını kurabilmek için,
Görünmez ateşlerde yandım için için.
Ey taze gönüller! Sevgimi doya doya için
Diye; benim,göğsünden yüreğini çıkarıp uzatan.

Öğretmek için gökyüzünde koşmayı,
Çok arzu ettim yıldızlarda buluşmayı.
Kazımak isterken yüreklere sevişmeyi,
Benim,yüreklerin dışında kalıp horlanan.

Gün,almış başını giderken,
Anılarım sık sık kapımı çalarken,
Ateşe tutup yüreğimi yakarken,
Bir kül yığını kaldı Mehmet Cıngır'dan!

Mehmet Cıngır

Bir Mum Gibi Sönünce Varlığımız

Neden düşelim bu cihanda kıskaca?
Şarılmadık ki bu dünyaya sıkıca
Ömrümüzü eğitime verip ettik canımızı feda.
İstedik ki kalsın şu cihanda bizden hoş bir sada
Neden olsun hayatımız ziyan?
Hamdolsun yetiştirdik binlerce fidan…
Değerlendirdik hayatımızı an be an.
Ömrümüzü vatan,millet yolunda harcadık,
Vatana,millete feda olsun bu can.
Ay bugün ne kuşku saçar,ne de kuşlar hain ötüşür,
Dalımızda akbabalar değil,baykuşlar değil
Bülbüller ötüşür.
Şans yok,gerçekler vardır,inanırız
İnancını yitirenler düşünsün,Allah bize yetişir.
Biz ancak ona inanır,ona güveniriz.
Bu dünya zevk ve şehvet yeri değildir,biliriz
Allah en sevgili yârdır…
Kişi için ancak çalışmasının karşılığı vardır
Gerisi boş iştir…
Bir mum gibi sönünce varlığımız,
Allah'ın rahmetiyle aydınlanır inşallah mezarlığımız.

Mehmet Cıngır

Bir Ömür Olmalı

Sevdiğimin gözleri kahverengi
Kaşları hilal,yanağında ben olmalı.
İllaki saçları kömür,
Birlikteliğimiz öyle üç günlük değil,
Bir ömür olmalı…

Mehmet Cıngır

Bir Şarkı Söyle

Bir şarkı söyle,
Kuşatsın karanlıkları.
Bir şarkı söyle,
İkimizden başka kimse bilmesin.

Öyle bir şarkı ki,
Yer,gök,ay, gün dinlesin
Alıp götürsün rüzgâr
Dinlesin bulutlar
Dinlesin yıldızlar.

Bir şarkı söyle
Bir uçtan bir uca salınsın,
Ve kıyamete kadar çalınsın.

Öyle bir şarkı söyle ki,
Yer gök inlesin
Kışın bittiği her yerde söylensin
Ve sonsuza dek çocuklar dinlesin.

Bir şarkı söyle ki,
Kuşatsın ufukları,
Kuşatsın şafakları.

Bir şarkı söyle ki,
Şimdiye kadar söylenmemiş olsun,
Bütün insanların ruhu
Mutlulukla dolsun.

Mehmet Cıngır

Bir Şehirde İki Şehir

Derindir dibi bu koca şehrin kuyu gibi
Yuttu beni balığın Yunus'u yuttuğu gibi
Dolanıyorum şehrin karnında yalnız, şaşkın
Ne kirli sulardan geçtim ben boyumu aşkın.

Bölüyor şehri ortasından koca bir nehir,
Bir tarafta nur akıyor,diğer tarafta kir…
Bir tarafta yüzler aydınlık,ruhlar karanlık,
Diğer yanda yüzler karanlık,ruhlar aydınlık.

Bir tarafı gözleri kamaştırırken şehrin
Akıyor diğer yanda kan,kin,gözyaşı,irin…
Bir yanda mutlu görünürken kalabalıklar,
İrinden boğuluyor diğer yanda balıklar.

Bir tarafta bağırarak susarken acılar,
Diğer yanda keyf çatıyor abiler,bacılar.
Bir yanda yediğinin hazmı için koşanlar,
Diğer yanda bir küflü ekmeği kapışanlar…

Bir yanda ayrılıkları yoğuran konutlar
Diğer yanda geleceği doğuran umutlar…
Bir tarafta mutluluk rüzgârları esiyor,
Diğer tarafta çamurlar yolları kesiyor.

Bir yanda durmadan insanları kandıranlar
Ve pis işlerle insanlığı utandıranlar.
Bir yanda insanlığa şeref kazandıranlar,
Ve ekmeğini alın terine bandıranlar…

Bir yanda garipler için kaynayan kazanlar
Diğer yanda yetim malına el uzatanlar…
Daha neler gördüm ben bu şehirde, ah neler!
Haksızlıklar ki, mızrak gibi sinemi deler.

Bir yanda dosdoğru,pırıl pırıl asfalt yollar,
Lüks araçlar uçmak için birbirini kollar…
Diğer tarafta tavanı çökmüş,hasta evler,
Sokak başlarında kol geziyor sanki devler…

Bir tarafta uçurtma yarıştıran çocuklar
Diğer tarafta çöplük karıştıran çocuklar
Bir yanda çocukluğu aşamamış çocuklar,
Bir yanda çocukluğu yaşamamış çocuklar…

Bir tarafta çocuklar mutlu, neşe içinde
Diğer yanda çocuklar kuru ekmek peşinde
Bir yanda bakkaldan ekmek almamış çocuklar,
Diğer tarafta hiç çocuk olmamış çocuklar…

Sürüyor şehrin varoşlarında yolculuğum
Burada geçti çocuk olmadan çocukluğum…

Çalışma alanımızdı bu sokaklar bizim,
Hâlâ da duruyor oralarda ayak izim…

Çok sular aktı o günden bu güne nehirden,
Uyanıverdi uyuyan anılarım birden…
Çektim ben de bu sokaklarda bin türlü cefa,
Geçtim bu çamurlu yollardan binlerce defa…

Üstte ne ceket ne hırka,incecik bir mintan,
Titreyerek simit sattım ben Ali Baba'dan…
Dolanıyorum şehrin karnında yalnız,şaşkın!
Nice dertlerim var ki benim,boyumu aşkın…

Bu şehirde yalnızlığımdan başka nem kaldı.
Her köşesinde bin âhımla bir parçam kaldı.
Benim nazlanacak ne babam ne annem kaldı
Acı hatıralarımla bir de gölgem kaldı…

Yaşıyor burada bir şehirde iki şehir
Akıyor denize bir nehirde iki nehir;
Bir yanı oldukça kirli,diğer yanı temiz,
Direniyor kirlenmemek için koca deniz

Gördüm şehir denilen bin başlı canavarı,
Nasıl da yutuyordu ezerek insanları!
Dayanamıyorum nehrin kirli akışına,
Çıkmak istiyorum artık bu şehrin dışına…

Mehmet Cıngır

Bir Şehirde İki Şehir

Derindir dibi bu koca? ehrin kuyu gibi
Yuttu beni bal? ? ? n Yunus? u yuttu? u gibi
Dolan? yorum? ehrin karn? nda yaln? z,? a? k? n
Ne kirli sulardan ge? tim ben boyumu a? k? n.

B? l? yor? ehri ortas? ndan koca bir nehir,
Bir tarafta nur ak? yor,di? er tarafta kir?
Bir tarafta y? zler ayd? nl? k,ruhlar karanl? k,
Di? er yanda y? zler karanl? k,ruhlar ayd? nl? k.

Bir taraf? g? zleri kama? t? r? rken? ehrin
Ak? yor di? er yanda kan,kin,g? zya? ? ,irin?
Bir yanda mutlu g? r? n? rken kalabal? klar,
? rinden bo? uluyor di? er yanda bal? klar.

Bir tarafta ba? ? rarak susarken ac? lar,
Di? er yanda keyf? at? yor abiler,bac? lar.
Bir yanda yedi? inin hazm? i? in ko? anlar,
Di? er yanda bir k? fl? ekme? i kap? ? anlar?

Bir yanda ayr? l? klar? yo? uran konutlar
Di? er yanda gelece? i do? uran umutlar?
Bir tarafta mutluluk r? zg? rlar? esiyor,
Di? er tarafta? amurlar yollar? kesiyor.

Bir yanda durmadan insanlar? kand? ranlar
Ve pis i? lerle insanl? ? ? utand? ranlar.
Bir yanda insanl? ? a? eref kazand? ranlar,
Ve ekme? ini al? n terine band? ranlar?

Bir yanda garipler i? in kaynayan kazanlar
Di? er yanda yetim mal? na el uzatanlar?
Daha neler g? rd? m ben bu? ehirde, ah neler!
Haks? zl? klar ki, m? zrak gibi sinemi deler.

Bir yanda dosdo? ru,p? r? l p? r? l asfalt yollar,
L? ks ara? lar u? mak i? in birbirini kollar?
Di? er tarafta tavan? ? ? km? ? ,hasta evler,
Sokak ba? lar? nda kol geziyor sanki devler?

Bir tarafta u? urtma yar? ? t? ran? ocuklar
Di? er tarafta? ? pl? k kar? ? t? ran? ocuklar
Bir yanda? ocuklu? u a? amam? ? ? ocuklar,
Bir yanda? ocuklu? u ya? amam? ? ? ocuklar?

Bir tarafta? ocuklar mutlu, ne? e i? inde
Di? er yanda? ocuklar kuru ekmek pe? inde
Bir yanda bakkaldan ekmek almam? ? ? ocuklar,
Di? er tarafta hi? ? ocuk olmam? ? ? ocuklar?

S? r? yor? ehrin varo? lar? nda yolculu? um
Burada ge? ti? ocuk olmadan? ocuklu? um?

? al? ? ma alan? m? zd? bu sokaklar bizim,
H? l? da duruyor oralarda ayak izim?

? ok sular akt? o g? nden bu g? ne nehirden,
Uyan? verdi uyuyan an? lar? m birden?
? ektim ben de bu sokaklarda bin t? rl? cefa,
Ge? tim bu? amurlu yollardan binlerce defa?

? stte ne ceket ne h? rka,incecik bir mintan,
Titreyerek simit satt? m ben Ali Baba? dan?
Dolan? yorum? ehrin karn? nda yaln? z,? a? k? n!
Nice dertlerim var ki benim,boyumu a? k? n?

Bu? ehirde yaln? zl? ? ? mdan ba? ka nem kald? .
Her k? ? esinde bin? h? mla bir par? am kald? .
Benim nazlanacak ne babam ne annem kald?
Ac? hat? ralar? mla bir de g? lgem kald? ?

Ya? ? yor burada bir? ehirde iki? ehir
Ak? yor denize bir nehirde iki nehir;
Bir yan? olduk? a kirli,di? er yan? temiz,
Direniyor kirlenmemek i? in koca deniz

G? rd? m? ehir denilen bin ba? l? canavar? ,
Nas? l da yutuyordu ezerek insanlar? !
Dayanam? yorum nehrin kirli ak? ? ? na,
? ? kmak istiyorum art? k bu? ehrin d? ? ? na?

Mehmet Cıngır

Bir Varmış Bir Yokmuş

Bahar kokusunu taşımıyor artık rüzgâr,
Rüya oldu o rüya gibi günler,geceler...
Gülümsemiyor gayrı dalların arasından yıldızlar,
Konmaz oldu kapımdaki erik ağacına serçeler.

Mehtabın altında geçen o rüya gibi geceleri
Alıp götürdü rüzgâr gibi koşan zaman...
Hayalimden bile silindi o güzelliklerin niceleri;
Kırık dökük hayallerdir hatıramdan artakalan.

Gün inerken ufka bütün kızıllığı ile,
Akmaz oldu altın çeşmelerden bir damla su!
Sona ererken bu tatlı rüya bütün güzelliğiyle,
Gelir gökyüzünün bütün ecramiyle uykusu.

Yarıda kesilir elbet bir gün bu tatlı rüya,
Yalandır bu dünyanın güzellikleri yalan! ..
Bir masal âlemidir bu fani dünya,
Bu fani âlemde bir varmış bir yokmuş insan.

Mehmet Cıngır

Bir Yaz Geçti Şimdi Buradan

Bir yaz geçti şimdi buradan,
Güneş yüklü,
Beyaz önlüklü...

Bir yaz geçti şimdi buradan
Mor dağları yakarak...
İçimde bir ırmak gibi akarak...
Karpuz,kavun kokulu bir yaz...

Bir yaz geçti şimdi buradan,
Deniz gibi mavi,güneş kadar beyaz.
Bir yaz geçti şimdi buradan,
Soluk soluğa...
Güneşi bol,bulutları az...

Bir yaz geçti şimdi buradan,
Ayva sarı,kırmızı kiraz.
Güneş yüklü
Bir yaz...
Sıcacık! Yâr kucağı gibiydi,
Her şey ne güzel,ne iyiydi!

Mehmet Cıngır

Birdenbire Sevdim Seni

Birdenbire sevdim seni,
Öyle usul usul değil,
Öyle yavaş yavaş değil
Sabahın olduğu gibi değil
Baharda çiçeğin açtığı gibi değil,
Güneşin sisten sıyrıldığı gibi değil,
Yıldızın kaydığı gibi
Ampülün yandığı gibi
Birdenbire sevdim seni
Birdenbire daldım gözlerinin içine,
Birdenbire karıştım
Kahverengisine gözlerinin.
Birdenbire sevdim seni.

Mehmet Cıngır

Bisiklet

Sokaklarda simit sattım
Terime ter kattım
Komşunun oğlundan on liraya
Bir bisiklet satın aldım.
İçimde bir ukte idi bisiklet,
Benimde bir bisikletim oldu nihayet.
İki tekerlekli
Direksiyonu oynak,
Gövdesinde bir kaynak…
Eski bir bisiklet
Ama bisiklet işte.
Hem binince dünyalar benim
Vermeyince çok olurdu küsenim.

Çocuktum,çok sevinmiştim
Araba verseler o kadar sevinmezdim.
Gün boyu tur atardım durmadan,
Eve gelmezdim duvara vurmadan.
Hey gidi çocukluk

Mehmet Cıngır

Bitpazarına Nur Yağıyor

Pazar günleri
Evimin karşısına bitpazarı kuruluyor,
Eski eşyalar satılıyor.
İçlerinde tarihi değer taşıyanlar da var,
Hiç değeri olmayanlar da:
Koltuklar
Halılar
Kilimler
Bakır kaplar
Elbiseler
Ayakkabılar
Tarım aletleri
Guguklu saatler
Elektronik aletler…
Daha neler neler!
Hepsi de kullanılmış, hepsi de ikinci el…
Mahşerî bir kalabalık…
Seher vaktinde pazara damlar,
Genç –ihtiyar beyler ve hanımlar.

Eski eşya tutkusundan mı fakirlikten mi ?
Yeni eşya satan pazarlarda böyle kalabalık yok.
Bu eşyalar kim bilir hangi anıların tanığı?
Kimlerin göz izleri var bu eşyalarda?
Kimlerin elleri değdi, bu eşyalara bilinmez.
Fakat şurası bir geçek ki,
"Eskiye rağbet olsa bitpazarına nur yağar"
Sözü tarihe karışıyor.
Bitpazarına nur yağıyor…

Mehmet Cıngır

Bitsin Bu Hasretlik

Ey güzel! bağışla bana güzel ismini,
Çizdim kalbime sevgiyle kalbinin resmini.
Baldan daha tatlı geldi bana şirin sözlerin,
Hangi dünyaya baksam orada gözlerin.

Bir güneş gibi doğdun yüzüme,
Mahkûm ettin gözlerimi gözlerine.
Esirdir içinde şimdi gözlerim gözlerinin,
İzin vermez çıkmak istese de kirpiklerin.

Bak gözlerime kahverengi kahverengi,
Gözlerin gözlerimden mi aldı bu rengi?
Tutuldum yanaklarındaki gamzeye,
Aşık oldum adının başındaki hemzeye.

Kavuşamıyor gece yıldızları tutan ellerimiz,
Bağlandı aşkın zinciriyle gönüllerimiz.
Kulaklarım dinlerken kadife sözlerini,
Seyrediyorum deniz enginliğinde gözlerini...

Aç kirpiğini çıksın gözüm gözünden,
İnsin artık dudaklarına yüzünden.
Yıllarca yaşadık birbirimizden yoksun,
Sana sesleniyorum,beni duyuyor musun?

Birbirini renginden tanıyor gözlerimiz,
Kavuştu seslerimiz; fakat kavuşamadık biz.
Ey sevgili! yıllarca beklettin beni,neden?
Yeter,kavuşsun artık ruh ve beden! ..

Mehmet Cıngır

Biz

Kapıda kilit ve anahtar,
Çayda su ve şeker gibiyiz.
Ben ona,o bana aşık…
O kilit ben anahtar
O çay,ben kaşık…
Ya siz?

Mehmet Cıngır

Biz Böyle Değildik, Ne Oldu Bize

Eskiden biz oturur konuşurduk,
Söyleşir, şakalaşır,gülüşürdük,
Bir dilim ekmeğimizi bölşürdük,
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

Buyur etmeden asla yiyemezdik
"Aman" o bizden değil diyemezdik
Fakirin yanında lüks giyemezdik
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

Buyur dese sanki geliverecek,
Elma,armut ne varsa kemirecek,
Sofrayı görgüsüzce sömürecek!
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

Aramızda bir nezaket vardı,
Sohbetimizde bir letafet vardı,
Hem soframızda bir bereket vardı.
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

Sağlam dostluklar çok eskide kaldı,
Güzel değerlerimiz hayal oldu,
İnsanlar garip bir rüyaya daldı,
Biz böyle değidik,ne oldu bize?

Selam versen alacak gibi değil,
Gül versen gülecek gibi değil,
Değer versen bilecek gibi değil,
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

"Ben Bülbülüm" der gül bilmez,dal bilmez,
"Arıyım" der; kovan bilmez, bal bilmez
"Rehberim" der de iz bilmez,yol bilmez,
Biz böyle değildik,ne oldu bize?

Mehmet Cıngır

Biz İkimiz

Biz ikimiz,Hak'ka doğrudur yüzümüz,
Doğru yoldadır izimiz.
Yoktur kimsenin malında gözümüz;
Allah'adır,itimadımız,tevekkülümüz.

Biz bilmeyiz yalanı dolanı,
Bize kötülük eden falanı filanı;
Bizi soyanı,kandıranı,çalanı.
Allah'adır şikâyetimiz.

Böyle geçer bizim kışımız,yazımız,
Bir oğlumuz vardır,bir de kızımız.
Allah'a dönüktür özümüz;
Ölsek de ayrılmayız doğruluktan biz.

Bazen kavga ederiz,kararır gündüzümüz,
Günlece barışmaz gökte yıldızımız;
Fakat dudağımızdadır içimiz,
Hak yolunda biriz biz ikimiz...

Mehmet Cıngır

Bize de Saldırır mı Ki

Bahar-yaz geldi diye böcekler sinekler,
Karıncalar bastı odaları evleri
Etkisiz hale getirmek için
Bu küçük devleri
Konvansiyonel silahlar kullandık,
Yetmedi.
Eczaneden kimyasal silahlar aldık
Düşmanın içine daldık
Onlara büyük korku saldık
Terk ettiler odaları,evleri…

Irak ve Suriye'de sürerken arbede
Kimyasal silah kullandı diye Irak Suriye
Bombaladı bu ülkeleri ABD
Bilinmez kimlerdir hedef yarınki.
Biz de kimyasal silah kullandık diye
Böceklere,sineklere,karıncalara karşı
Bize de saldırır mı ki?

Mehmet Cıngır

Bölünmez

Ay-yıldızın ışığı olmadan yürünmez,
Aziz vatan bir bütündür asla bölünmez.

Mehmet Cıngır

Bu Dünya Kimseye Kalmaz

Ay,güneş,yıldız,ırmak; her şey akar,
Ateş yakar,fırtına doğurur rüzgâr.
Hepsinin kalbi birgün toprakta atar.
Kimseye kalmaz bu dünya,
Götüreceği bir bez parçası,
El kadar.

İner gözüne birgün perdeler,
Fildişi kulelerde yaşayanlar,
Tanrılık iddia edip zulmedenler,
Nemrutlar,Firavunlar şimdi nerdeler?
Artık hükümleri geçmez,
Yel kadar.

Yarın,bir anda kalıverirsin dünlerde,
Yaşıyoruz toprak çağrısı günlerde.
Mağrur olup yürekleri yakma,
Kendini en güçlü sandığın günlerde,
Bükülüverir boyuncuğun,gücün de olsa,
Kükremiş sel kadar.

Paylaşın insanlarla suyunuzu,ekmeğinizi,
katın içine yüreğinizi,sevginizi,
Akıtırsanız eğer içine zehrinizi,
İçilmez,suyunuz da olsa,
Göl kadar.

Şu mezar taşlarına eğil de bir bak!
Tepesine çıkıp dünyanın,dünyayı sallayanlar,
Dünyayı kuruş kuruş avuçlarına sayanlar,
Bir lokma ekmek bulamayıp,sokakta uyuyanlar,
Hepsinin yattığı yer kara toprak.
Fark yok aralarında,
Kıl Kadar.

Bu şehirde iki metre kare evler,
Yanyana oturur sakinler,
Çobanlar,koyunlar,cahiller...
Gerçek aydınlar,
Kendini aydın sananlar...
Hepsi bir arada yatarlar,
Hiçbir fark yok aralarında,
Tül kadar.

Tamam da buraya kadar,
Asıl sorun bundan sonra başlar.
Yolun sonunda cennet var,cehennem var,
İşte burada ikiye ayrılıyor yollar:
Biri ateştir,yakar; biri ferahtır,
Gül kadar.

Mehmet Cıngır

Bu Ses

Yer ve gök içten içe zikrederken Allah'ı
Tatlı bir sesle karşılarım ben her sabahı.
Bu sesler ufkun kızıllığından mı geliyor?
Huzurlu nağmeler yedi kat göğü deliyor.
Dört bir yandan geliyor bu ilahi sesler
Dinliyor gökler ve zemin,tutulmuş nefesler

Ufkun kızıllığına karışıyor salalar
Karıştığı noktada def edilir belalar
Bu büyülü, keskin sesler ruhuma doluyor
Ruhumda pek muhteşem ürpermeler oluyor
Bir anda hazreti Bilal'e ulaşıyorum,
Aşkla ayağının tozuna bulaşıyorum.

Ne heybetli bir duruş bu ey Habeşli Bilal!
Selam durdu sana gökte yıldızlar ve hilal
Dinlerken semada bu sesleri güneş ve ay
Yıkılıyor her nağmede küfürden bir saray.
Yükseliyorken arşa dalga dalga an be an,
Saygı duruşunda saatler,donuyor zaman.

Bu ses, içini tutuşturuyor dinleyenin
Nur ile doluyor bütün semavât ü zemin
Yerde karıncalar,dinliyor gökte melekler,
Bu sesin aşkıyla devreyler gökte felekler.
 Yükseltiyor bu ses ruhumu arş-ı âlaya
Arz ediyorum ben halimi o an Mevla'ya.

Bu ses uhrevî,bu ses yüce,bu ses muazzez…
Miraca davet ediyor beni günde beş kez.
İçiyor ruhumun hücreleri yudum yudum
Bu sesle kanatlanıyor özgürlüğe ruhum.
Parçalarken bu ses gövdesini karanlığın,
Kirinden arındırır kalbini insanlığın.

Bu ses, gelir asırlar ötesinden her seher
Gül kokusu taşır yüreklere birer birer.
Geliyor bu ses, bulutlarla, yağmurlarla;
Dolduruyor boş ruhumu ilâhi nurlarla.
Bu sevgi yüklü ilâhi ses nerden geliyor?
Belli ki güneşin doğduğu yerden geliyor.

Bu ses; Bedir,Uhut, Hendek,İstanbul'dan geliyor
Tadından belli, Habeşli Bilal'den geliyor.
Hayber, Mekke,Medine,Surlardan mı geliyor?
Belli,saadet yüklü asırlardan geliyor.
Bu ses, ışık yüklü Hira Dağı'ndan geliyor
Bu ses, sevgilinin gül dudağından geliyor

Bu sesi duyan kalp ışık ışık nurdan olur
Duymayan karanlığın girdabında boğulur
Bu ses bugünü çağlar ötesine bağlıyor

Gül kokusuna hasret, yürekleri dağlıyor
Yer ve gök içten içe zikrederken Allah'ı
Bu tatlı sesle karşılarım ben her sabahı…

Mehmet Cıngır

Bu Vatan

Bu vatan, uğruna toprağın bağrına girip,
Yer altında koyun koyuna yatanlarındır.
Bu vatan, uğruna severek canını verip
Mübarek kanlarını sele katanlarındır.

Bu vatan, uğruna huduttan hududa koşan
Fırtınalar gibi esip,seller gibi coşan,
Allah Allah sadalarıyla dağları, tepeleri aşan
Vatan uğruna güneş gibi batanlarındır.

Bu vatan,alnına hilalin ışığı vuran
Düşman karşısında yüce dağlar gibi duran
Dillerinde şahadet,gönüllerinde Kur'an
Cennet uğruna canlarını satanlarındır.

Bu vatan,Malazgirt Ovası'ndan süzülüp gelen,
Ve Afyon Ovası'ndan dalga dalga yükselen
İzmir'e şimşek gibi girip yurttan kovulan
Düşmanı rıhtımdan denize atanlarındır.

Bu vatan,vatan aşkıyla kendinden geçip
Ve şehadet şerbetini seve seve içip
Tazecik bir fidan iken bu dünyadan göçüp,
Sevgilinin dizi dibinde yatanlarındır.

Mehmet Cıngır

Bu Vatan Bizim

Türk,Kürt,Abaza,Türkmen,Tatar…
Rengimize bizim renk katar.
Edirne'den ta Van'a kadar,
Bu yurt bizim, bu vatan bizim.

Gelin kardeşler dik duralım
Düşmanın boynunu vuralım
Bu vatan için düş kuralım,
Bu yurt bizim,bu vatan bizim.

Bu vatana oluruz deli,
Bedelse ödedik bedeli.
Ve biz bizi bildik bileli,
Bu yurt bizim, bu vatan bizim.

Biz ki hep kızıl elma derdik,
Buz gibi suyundan içerdik.
Uğruna bunca şehit verdik,
Bu yurt bizim ,bu vatan bizim

Göz koyanın gözün oyarız,
Uğruna başımız koyarız,
Hainin canına kıyarız,
Bu yurt bizim,bu vatan bizim.

Yurdumda kervan katar katar,
Kalbim Anadolu'da atar,
Altında bunca şehit yatar,
Bu yurt bizim,bu vatan bizim.

Bana bak ey vatan haini!
Sen ki inkar ettin dinini,
Gösteririm sana gününü,
Bu yurt bizim, bu vatan bizim.

Bil ki, yeter sana bu zillet,
Aşıktır vatana bu millet,
Hiç diz çöker mi büyük devlet?
Bu yurt bizim,bu vatan bizim.

Yeter artık kaldırma kazan!
Dinmez minarelerden ezan.
Böyle yazmış yazıyı yazan,
Bu yurt bizim,bu vatan bizim.

Mehmet Hoca, gördüm oyunu,
Oynatma şuyunu buyunu.
Yoksa kuruturum soyunu,
Haram sana içme suyunu.
Bu yurt bizim, bu vatan bizim.

Mehmet Cıngır

Bu Vatan Kimlerin

Bu vatan,onun aşkıyla tutuşup
Yüreği kocaman atanlarındır.
Gece ve gündüz, uğruna koşuşup
Keyfini bir pula satanlarındır.

Engellerin üzerinden atlayıp
Vatan aşkını ikiye katlayıp
Laboratuvarlarda sabahlayıp
Geceyi gündüze katanlarındır.

Vatanı şeref ve namus bilerek
Cephede yiğitçe, mertçe, severek
Vatan uğruna can verip mübarek
Kanını yere akıtanlarındır.

Yüreği vatan aşkı ile dolup
Taze bir gül fidanı iken solup
Hayatın baharında şehit olup
Toprağın bağrında yatanlarındır.

Uymayarak düşman barış çağrına
Silah dayadı vatanın bağrına
Bu mübarek vatanın uğruna
Birer güneş gibi batanlarındır.

Mehmet Hocam ne söylesem boş değil
Vatan aşkıyla yanan sarhoş değil
İnsanların gözlerine yaş değil,
Sevgi ve mutluluk katanlarındır.

Mehmet Cıngır

Bugün Âşıkların Bayramıdır

Dünyada yirmi dört saat anons edilir adın ey Gül!
Bugün âşıkların bayramıdır; bayramlığını giy;
Bugün seven ve sevilenlerin kavuştuğu gündür,
Güzel kokular sür ve mahzun olma ey bülbül!
Ey güllerin efendisi, kurban olsun sana bu gönül!

Mehmet Cıngır

Bugün Bayram

Ulaştık bir bayram gününe şükür yine,
Ortak olalım birbirimizin sevincine.
Bugün bayram;
Allah mutluluk versin,büyüğüne küçüğüne;
Kadınına,erkeğine...

Bir Ramazan'ın geride kaldı sevabı,günahı...
Bir kenara bırakalım ahı,vahı!
Bugün bayram;
Sevelim,sevilelim bayram sabahı!

Damla damla sevgi yağsın yüreğimize,
Alıp götürsün kin ve nefreti rüzgâr.
Bugün bayram;
Doldursun içimizi çiçek kokulu bahar.

Farz idi dün oruç; Bugün haram,neden?
Böyle emreylemiş var eden.
Bugün bayram;
İçsin sevinci yudum yudum sabreden!

Yüreğimizin yangını olabilir kâr sandığımız,
Gaçici dünya nimetleridir belki aldandığımız.
Bugün bayram;
Sevenler,sevilenler olmalı yandığımız.

Birbirimize baldıran değil,uzatalım gül,
Sırçadan saraydır,kırıldı mı onarılmaz gönül!
Bugün bayram;
Damla damla aksın yanağımızdan sevgi,biraz gül!

Sevgi fışkırsın yüreğimizden,yanardağlar gibi,
Kurumasın gönlümüz,olsun sulak bağlar gibi,
Bugün bayram;
Yâd edelim geçmişimizi,sevinsin sağlar gibi.

Sığınmışsa eğer ülkemize muhacir,
Bize; onlara ensar olmak yakışır.
Bugün bayram;
Yüzler yüzlere,gözler gözlere sevgiyle bakışır.

Bir ay boyunca okundu dualar; inildi hatimler,
Artık son bulsun dünyada üzüntüler,matemler...
Bugün bayram;
Aç gönlünü; sevinsin garipler,sevinsin yetimler...

Mehmet Cıngır

Bugün Benim Doğum Günüm

Ben bir koca çınarım!
Bugün benim doğum günüm,
Bol olsun toprağım...
Bir yaprak daha düştü dalımdan,
Sürüklendi rüzgârın önünde,
Toprağa karıştı yaprağım...

Elbet bütün yapraklarım dökülecek,
Her yıl bir tane,tek tek...
Öyle bir zaman ki,
Hepsi,hepsi bitecek,
Yok olacak...
Aslında her yok olmak,
Sonsuzluğa kapı açmak,
Yoklukta var olmak...
Birgün bütün dallarım yapraksız kalacak,
Çıplak kalan gövdem;
Boylu boyunca,
Sonsuzluğa uzanacak...

Bugün benim doğum günüm,
Nice mevsimler gördüm:
Baharlar,yazlar,güzler,kışlar...
Dallarımın arasında kışladı göçmen kuşlar...
Yeniden filizlendi,sert esen rüzgârda
Kırılan sürgünüm...

Bugün benim doğum günüm,
Ben bir koca çınarım,
Elbet benim de gelecek birgün sonum;
Fakat üzülmeyin yapraklarım!
Çoğalacak,koca koca çınar olacak;
Gövdemin dibine ektiğim tohum
Ve kıyamete kadar sürecek soyum...

Bugün benim doğum günüm,
Ben koca bir çınar ağacıyım.
Bel verdim sırtını verene,
El verdim elini verene...
Güven verdim beni sevene,
Gönül verdim gönül verene...
Sevdiklerime ve sevenlerime duacıyım.

Bugün benim doğum günüm,
Ben bir koca çınar...
Baykuşlar tünedi bazen dallarıma,
Ser-sefîdler...
Yazın gölgemde serinleyen bazı itler,
Nankörce
Gövdemi kirlettiler!

Ben bir koca çınar...

Gölgemde herkese yer var.
Ben herkese hakkımı helal ediyorum,
Küçüklerime sevgiler,
Büyüklerime saygılar sunuyorum.

Mehmet Cıngır

Bugün Güzel Bir Gün Olacak

Güneşin ışıkları sabahı kucaklamak üzereydi.
Ay ve yıldızlar henüz uyumamışlardı.
Göz kırpıyordu denizin mavisine güneşin ilk ışıkları…
Güneşin sarısı,denizin mavisine saplandı birden.
Doğruldum oturduğum yerden,
Önce martılar uyandı;ardından kuş sesleri
Horoz seslerine karışıyor;köpek havlamalrı ve
Motor sesleri sokakları dolduruyordu.
Kendimi sessiz buldum bu sesler içinde.
İnce bir telin mutluluk seslerini duydum kalbimde.
Bugün güzel bir gün olacak…
Bir gülümseme var içimde!

Mehmet Cıngır

Bugün Hava Güzel

Bugün hava güzel!
Bugün on on dört Aralık iki bin on dört...
Kışın ortası.
Günlük güneşlik her yer!
Pırıl pırıl...
Tam deniz havası..
Cıvıl cıvıl kuşlar...
Daldan dala konuyorlar;
Kışı unutmuşlar.
Gülümsüyor dağlardaki ak saçlı kar.

Bugün hava güzel!
Yazdan kalma bir gün...
Sakin...
Ortalıkta görünmüyor,
Tatile çıkmış galiba rüzgâr...

Bugün hava güzel!
Temmuzdan kalma bir gün...
Belki temmuz giderken unutmuştur,
Belki de torbasından düşürmüştür.
Kim bilir?
Mutlu görünüyor ağaçlar.

Bugün hava güzel!
Günlük güneşlik...
Yağamadığı için yağmur
Belki de üzgün...
Sanki bugün bahar...

Bugün hava güzel!
Gün,atmış yorgunluğunu,
Her yer hareketli,
Çarşı pazar kalabalık...
Müşteri dolu mağazalar;
Güzel bir gün
Bereketli...
Her yerde bir neşe var!

Bugün hava güzel!
İnsanlar,ağaçlar,şırıl şırıl akan su...
Herkes,her şey memnun.
Boş sıralar otutun der gibi:
"Buyurun"...
Mutlu olun gökler kadar...

Bugün hava güzel!
Gökte ne yıldız var ne de ay...
Sadece güneş var.
Dokunuyor güneş ışınları
Ağaçların dallarına.
Aldanırsa ağaçlar bu sahte güneşe

Vay hallerine vay! ..
Vaktinden önce çiçek açar.

Bugün hava güzel!
Masmavi,pırıl pırıl bir gökyüzü...
Ortalık sütliman...
Hava güzel olduğu zaman,
Güzel yaşıyor,güzel düşünüyor insan.
Bugün hava güzel!
Haydi keyfini çıkar!

Mehmet Cıngır

Bugün Tekbir

Bugün
Sen ,ben ,o yok
Biz,siz,onlar yok
Bu,şu,o yok
Bunlar ,şunlar,onlar yok
Öteki,beriki yok
Seninki,benimki,onunki yok
Yalnız
Tekbir
Bir var bir!

Mehmet Cıngır

Bukalemun

Ayakları oldukça kısadır ve beş parmak,
Dili yapışkan, boyunun iki katı uzun,
Kıskaç olur ayaklar ikiye ayrılarak,
Olduğu yerin rengini alır bukalemun.

Büyük bir kamuflaj ustası avını gözler,
Dört yanı eler fırıldak gibi dönen gözler,
Bir tehlike sezince kendini hemen gizler,
Taş gibi olduğu yerde kalır bukalemun.

Yeşil dallar arasında sanırsın sevgili,
Görünce böcekleri ok gibi fırlar dili,
İlkbaharda allı pulludur, yanar kandili.
Ve işini her ortamda bilir bukalemun.

Sinek,böcek ne varsa girer kanlı bir cenge,
Avını avlamak için girer renkten renge,
Yaşadığı yerde kurabilmek için denge,
Bazen yaprak, bazen toprak olur bukalemun.

Bir gözü ardındadır,diğer gözü önünde,
Fark eder tehlike ve avı hangi yönünde,
Her iki durumda kamufle olur anında,
En uygun rengi çarçabuk bulur bukalemun.

Ana vatanı Türkiye,Lanka, Arabistan,
Bazen insandır,bazen cindir,bazen de şeytan…
İştahı kabarır birden görse bir damla kan,
Sallar kuyruğu,aslan kesilir bukalemun.

Mehmet Cıngır

Burnum Ağzımda

Karşı pazarda
Kavun-karpuz kokusu…
Burnum ağzımda.

Mehmet Cıngır

Bülbül

Bülbül gülün aşkından bir hal olmuş,
Yok o bağda senin aradığın gül,
Bahçede gül, bülbüle hayal olmuş!
Solmuş gülde bahar,baharda gül,
Sus artık sus, feryat etme ey bülbül!

Yazın bile yağar o bahçeye kar
Kırar o gülün dallarını rüzgâr
Geçti ilkbahar- yaz; mevsim sonbahar!
Açılır mı sandın sonbaharda gül,
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Neden ötersin o bağda her seher?
Döküldü bak tüylerin birer birer!
Vakit akşam… Sardı o bağı gölgeler…
Umutlanma,sana yâr olmaz o gül,
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Bu bir düştür ortasında gecenin
En aydınlık noktasında bahçenin
Duyamaz o gül feryadını senin
Kaf dağında açıyor şimdi o gül
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Yıllar yılı memnû bir hayal kurdun
Bu hayal içinde inledin durdun
Kimin gülü,ne aradın ne sordun?
Senin bahçenin gülü değil o gül
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Mecnun gibi bir çölün güneşinde
Koştun eski bir rüyanın peşinde
Yanardağ olsan onun ateşinde
Leyla kadar uzaktır sana o gül
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Issız bahçelerde o yanık sesin
Dağlar yüreğini duyan herkesin
Mahkûmsun sanki içinde kafesin
Artık yeter,çok ağladın,biraz gül!
Sus artık sus,feryat etme ey bülbül!

Mehmet Cıngır

Bülbül Gibi Mestane Geldim

İçtim aşk şarabını kana kana
Bülbül gibi sana mestane geldim
Ey yâr! Aç gönül kapını bana
Düşman değil, sana dostane geldim.

Dediler” şimdi dağlarda kar vardır
Yaz bahçesinde kırmızı nar vardır
Aşk meydanında o yâr vardır
O yâri görmeye meydana geldim.

Ateş gibi yüreğime akarsın
Başına kırmızı güller takarsın
Burcu burcu kır çiçeği kokarsın
Kokunu alıp gül ü reyhana geldim.

Ararken seni ömrün baharında
Buldum nihayet kışın rüzgârında
Kaybetmemek için kışın karında
Mevlana gibi cevelana geldim.

Seni aradım ben hep kaşlarında
Derin bir mana var bakışlarında
Seni sonbaharın yokuşlarında
Görüp Mecnun gibi divane geldim

Yürürüm, Hak yoludur benim yolum
Ben hata yaparım, ben de bir kulum
Sensiz ne kanadım kaldı ne kolum
Kanatsız kolsuz, ben virane geldim.

Mehmet Hoca der:Neden bana küstün?
 Aşkımı darağ'cına neden astın?
Eğer bana ceza vermekse kastın,
Bütün cürmüm ile divana geldim.

Mehmet Cıngır

Bülbül ile Gül

Asırlardır peşinden koştuğun gül
Sana yâr olmadı gitti ey bülbül!
Gülün yayından çıkan zehirli ok,
Saplandı küçücük yüreğine bak.
Vazgeç ey bülbül bu kara sevdadan!
Sana yâr olacak başka gül mü yok?
Sus artık sus feryat etme ey bülbül!
Artık vazgeç sana yâr olmaz o gül.

Ey bülbül feryadın dağlar aşıyor
Gözyaşların deniz olup taşıyor
Aşkın belası hep sana koşuyor
Ağzından çıkan her söz methiyedir
Ey gül!Bilmem aşktan kaçış niyedir?
Sus artık sus feryat etme ey bülbül!
Artık vazgeç sana yâr olmaz o gül.

Bülbül güle asırlardır vazeder,
Her gün her seher ona niyaz eder,
Yüz vermez o zalim gül hep naz eder.
Zordur düş şafağında bülbül olmak,
Ve gülün aşkından sararıp solmak
Sus artık sus feryat etme ey bülbül!
Artık vazgeç sana yâr olmaz o gül.

Ey gül bülbülün sana aşkını bilsen
N'olur yüzüne bir kerecik gülsen!
Ey gül ne kadar zalimsin böyle sen!
Bir tatlı söz söyle zalim değilsen!
Eğer gidiyorsan aşkı bil de git,
Âşık bülbüle bir kere gül de git.
Sus artık sus feryat etme ey bülbül!
Artık vazgeç sana yâr olmaz o gül.

Mehmet Cıngır

Bülbül Oldum Ben

Ah,şu yalan dünyanın çilesinden
Yandım bittim kül oldum ben
Öyle zayıfladım öyle zayıfladım ki,
Sonunda incecik bir tel oldum ben.
Yaz bahçelerinde sen bir gül,
Bu güle âşık bir bülbül oldum ben.

Mehmet Cıngır

Bülbül ve Gül

Emer de senin bir damlacık kanını
Bir kerecik gülmez sana o zalim gül.
Ey gül!Artık surat asmaya ne hacet;
Öldü rengi(ni) kanından aldığın bülbül.

Helal olsun gül için akan kanlarım
Sus ey bülbül,beni yalnız sen anlarsın!
Sus artık,seni de yalnız ben anlarım!
Neden feryat edersin ey âşık bülbül!

Mehmet Cıngır

Bülbülün Hüznü

Bülbülün hüznü yansıyınca bir gün dağlara
Sümbül ağladı, bülbül ağladı,gül ağladı
Bülbül son şarkısını söyleyince bağlara
Ağaç ağladı,yaprak ağladı,dal ağladı!

Nankör kedinin gözleri değince toprağa
Vakit bulamadı garip bülbül haykırmağa
Şafak vakti gözyaşları düşünce ırmağa
Irmak ağladı,deniz ağladı, göl ağladı!

Dağlara gözyaşını boşaltınca bulutlar
Sürükledi çileyi sıcak iklime rüzgâr
Kara gözlüklerle bakınca yurduna bahar,
Bülbül ağladı, arı ağladı,bal ağladı!

Gülünü aradı âşık bülbül yol boyunca
Yollar kıvrım kıvrım yılan gibi uzayınca
Uzanınca yıkık bir handa boylu boyunca
Yolcu ağladı, hancı ağladı,yol ağladı!

Gülün hasretiyle düşünce çöllere bülbül
Çölün çıkmaz sokaklarında serap oldu gül
Düşünce yüreğine aşk ateşi,ölümcül;
Gökyüzü ağladı, kum ağladı,çöl ağladı!

Mehmet Cıngır

Bütün Gece Yağdı Yağmur

Yağdı yağmur bütün gece
Usul usul,elif gibi ince ince.
Öptü toprağın çatlayan dudağından
Çatladı sarı tohumun kozası
Ulaşınca toprağın altına yağmurun sesi
Duyulur oldu deli fişeğin nefesi…
Bütün gece usul usul,ince ince yağdı yağmur.
Mevsim sonbahar,
Hafiften esti rüzgâr,
Kaçıştı telaşla toprağın altına karıncalar…
Doğada müthiş bir hareket,
Dallarda bereket,
Toprak suya hasret…
Islandı kuşların sesi
Bu bir yağmur ilahisi,
Bir nur…
Bütün gece yağdı yağmur.

Bütün gece yağdı yağmur
Hiç dinmeden.
Islandı defne ağacı ile birlikte
Ihlamur.
Bütün gece hiç dinmeden
Yağdı yağmur.

Severim yağmur altında
Pencere önünde uyumayı.
Mûsiki gibi gelir bana yağmurun sesi,
Kurtulurum bütün kederlerimden,
Güler sanki ruhum ta derinden.
Yağdı bütün gece yağmur,
Erik ağacı ıslak,
Toprak çamur…
Bütün gece çisil çisil yağdı yağmur.

Gece boyu yağan yağmur taneleri,
Bereket oldu,bolluk oldu,
Sevindirdi bütün haneleri!
Pırıl pırıl bir sabah,ışık,nur…
Bütün gece yağdı yağmur.

Mehmet Cıngır

Büyü

Kalksın üstümüzden bizi eriten büyü
Biz de yatalım yataklarda kuş tüyü
Esin esin essin sabah rüzgârı,
Kaldırsın üstümüzdeki örtüyü.
Açalım penceremizi
Doğsun üstümüze sabah güneşi,
Isıtsın yüreğimizi
Ne sıkıntı kalsın içimizde ne vesvese
Kocaman günaydın herkese.

Mehmet Cıngır

Büyük Bir Gün

Güneş guruba meyletmiş her yer soluk soluk,
Mor bulutların gözünde bir hüzün bir hüzün!
Alevler sarmış her yeri yangın yeri ufuk,
Görünmüyor artık ölümü koklayan yüzün.

Hani tarihin başkenti var ya şehr-i İstanbul,
Balıklar gelir elime denizinden pul pul,
Haliç'ten içeriye şöyle birazcık sokul,
Konuşur,ses verir tarih gece ve gündüzün.

Hani güneyde gün vurgunu bir şehir var ya,
Hani oraya güneşin başkenti derler ya,
İşte o kent benim uzatmalı yârim Antalya.
Mutlu geçer orada her anı ömrümüzün.

Çıktım dolana dolana dağın zirvesine,
Ses verdi o dağ yüreğimin hazin sesine,
Sığındım ben zirvede güneşin gölgesine,
Sonra acısı çökecek şehre gönlümüzün.

Taşı toprağı altındır derler İstanbul'un,
Allah Antalya yazmış kaderini bu kulun.
Her iki kentte hoş gelse de sesi davulun,
Gelmesi kesin burlarda yazdan sonra güzün.

Gönlüm yüce dağların saçlarını tarardı,
Bir yaz günü ülkemde hava birden karardı,
Ve o gece ülkemi katil sinekler sardı
Ve bir gün doğar ta ötelerden büyük bir gün.

Mehmet Cıngır

Büyük Şair

İlkbaharı konu seç,açsın çiçekler,
Üçuşsun kelebekler böcekler.
Olsa da olur,olmasa da vezin,
Neymiş imla, imge,duygu, fikir?
Noktalama bilmesen de olur şiir.

Bazı dizeleri bir yerlerden aşır,
Kafiye düşür "yol"ile"kol"u
Açılıverir sana böylece
Büyük şair olmanın yolu.

Mehmet Cıngır

Büyüsün Sevginiz Dağlar Kadar

Sabah vakti erkenden kalkarım seherde
Allah'a şükrederim,taze havayı içime çeker de.
Sona eriyor yavaş yavaş karanlık kabusu,
Dolduruyor içimi kır çiçeklerinin kokusu.

Aydınlanıyor bütün yönler:doğu,batı
Sona eriyor karanlıkların saltanatı.
Uçtu gözlerim; gördü ufukta bir nûr,
Bu vakitte gönlüm buluyor huzur.

Ilgıt ılgıt esiyor şafakta sabah yeli,
Okşuyor ruhumu güneşin şefkatli eli.
Ah,insanlar bu huzuru anlasalar!
Rahatsız olur ışıktan ancak yarasalar...

Tatlı tatlı okşarken saçlarımı rüzgâr,
Güneşin gölgesinde kalıyor ay ve yıldızlar.
Gülümsüyor ufukta bembe bir güneş!
Gerekmez güneşe ne bir yoldaş ne de bir eş.

Doğmada güneş yüksek bir tepeden
Isıtır herkesin yüreğini siyah,beyaz demeden.
Sıcak renkler sunar gönlüme altın ışıklar,
Doldurur alemi ziyalar,kokular,çiçekler...

Günün aydınlığında kucaklaşsın bütün insanlar,
Paylaşalım sevgimizi,büyüsün dağlar kadar...

Mehmet Cıngır

Büyüyünce

Alıp götürdü onu toprak
Öptü toprağını yaprak
Küçük yaşta tanıdım ölümü
Büyüttüm ölümle gülümü.
Kar yağdı bahçeme güzün
Yüreğime de hüzün.
Karıncalara anlattım derdimi
Bir bir,tek tek.
Geçtim bir uçtan bir uca
Dünyayı yürüyerek.
Bir yılan gömdü kuma gövdesini
Sonra başını.
Ne gözünü görebildim ne kaşını.

Güneş sırtımda bir yaz gömleği
Ormanlar baştan başa örümcek ağı,
Yemekler yedim ne tuzu vardı ne yağı.
Ay ve yıldızlar bir hüzün yumağı.
Gördüm hüzün denilen bin başlı devi
Bir hüzün denizine dönüştürdü evi.
Duydum suyun şırıl şırıl sesini,
Gördüm ölümün dehşetli öfkesini.

Bir rüzgâr esti lodostan serince,
Sonra bir yağmur yağdı ipince…
Tuttu ellerimi bir fidan,
Ve sonra sıktı narince…
Sora sürgün verdi o fidan
Büyünce…

Mehmet Cıngır

Cam Kırıkları

Cam kırıklarıyla dolu kalbim
Mahzende insan artıkları…
Hıçkırıklar…
Oflayıp puflamalar
Gözyaşları…
Göz göze geliyorum bir fareyle
Bir fındık faresi bu…
Masum bakıyor,
Çok özel…
Boncuk boncuk gözleri
Ne güzel!

Gece vakti
Bir yaz akşamı…
Kurbağa sesleri dolduruyor geceyi
Derken bir yıldız kayıyor,
Işık hızıyla…
Kenara çekilmeseydi ay
Çarpacaktı ay'a ve ay parçalanacaktı.
Ay kırıkları yağacaktı yağmur yerine…

Deniz sahiline iniyorum gece vakti
Kalbim yüzüyor denizde
Gözlerim bir yelkenlinin bezi üzerinde
Gidiyor ta uzaklara…

Deniz çok kızgın!
Dalgalar dürülüp dürülüp
Üstüme geliyor…
Öfkesinden kararıyor,kızrıyor,morarıyor
Köpürüyor,terliyor,homurdanıyor…
Konuşmuyor benimle…
Ben kelimelerimle konuşuyorum,
Kendi kelimelerimle…
Onlar bana darılmazlar,
Seviyorum onları!

Bir martının peşinden koşuyor gözlerim.
Altı mavi, üstü mavi…
Süzülüyor iki mavilik arasında
Yudumluyor özgürlüğü farkında olmadan…
İmreniyorum ona!
Kar suyuyla tarıyorum ıslanan saçlarımı
Kırık bir tarakla...
Kumlarda…
Denize bakıyorum kaldırıp kaşlarımı
Gözlerim olmasa da

Duvarlara tırmanıyor rüzgâr
Islık çalarak…
Okşuyor saçlarımı serin elleriyle…
Kol kola geziyorum ben,

Gecenin güzelleriyle…
Şimşek çakıyor,gök gürlüor,
Kırılıyor şehrin bütün camları
Ve doluyor kalbime bütün cam kırkları…

Mehmet Cıngır

Can Verdi Gözlerim Gözlerinde

Nice ayrılıklara imza atarken zaman,
Müebbet hapse mahkûm gözlerim gözlerinde.
Ulaşmıyor gözlerime sözlerim gardiyan,
Sen ilet, kirpikleri Çin seddi gözlerinde.

Hür dolaşırdı gözlerim sokağında şehrin,
Tutsaklık nedir bilmez idi yokken gözlerin.
Bin bir gece masallarında dolaşan gezgin
İdamla yargılanıyor şimdi gözlerinde.

Kefen giydi gözlerim her gece yollarında,
Can vermek üzere kelepçeli kollarında.
Son sözü"seviyorum"oldu kızıl ellerinde,
Ve mahzun gözlerim can verdi gözlerinde.

Yalan yok bu sözümde,gözlerin buna tanık;
Gözlerimden geri kalan koca bir hıçkırık!
Bir de yapboz tahtası bir kalp, kırık mı kırık!
Bir damla kan izi kaldı katil gözlerinde…

Mehmet Cıngır

Canan

Ortalık gündüz gibi aydınlanır
Zifiri karanlıkta gülse canan
Divane gönlüm gün doğdu zanneder
Mehtapsız gecelerde gelse canan.

Bulandı saf aklım yârin nutkundan
Gönlüm tan yeridir senin tutkundan
Kalbimin aşka karanlık ufkundan
Bir güneş gibi doğar, bilse canan.

Gövdesinde gelir o yâr gecenin
En başında adı vardır hecenin
Mutlu olurum açık pencerenin
Önüne gelip gündüz olsa canan.

Bir bakışıyla beni benden alır
Olmadığı an benden bir hiç kalır
Damarlarımda dolaşan kan olur
Gözleri canımda can olsa canan.

Mehmet Cıngır

Cânan ki

Canan ki gece gelmez,
Gündüz hiç gelmez.

Mehmet Cıngır

Canavar

Hiçbir iş kurtulmazdı elimden
Yerden alır göğde yerdim.
Adeta bir canavardım.
Bu dert kurt gibi kemirdi beni.
Ne canım kaldı ne varım.

Mehmet Cıngır

Canım Antalya'm

Antalya'yı seyrediyorum bir akşam vakti,
Ufkun kızıllığa büründüğü bir tepeden.
Gözlerim ufuktaki bu kızıllığa baktı,
Bir masal,bir rüya,bir şiirdi hakikaten.

Uyum içinde renkler; yeşil,mavi,kırmızı...
Koymuşlar hilalin kollarına bir yıldızı.
Serinletiyor tatlı bir rüzgâr alnımızı.
Bir an görmese çatlar bu yüreğim hasretten.

Titrer gözüm görünce masmavi Akdeniz'i,
Büyüler mavileşen boncuk gözlerinizi.
Bozulmasın bu büyü,kısın sözlerinizi,
kıskanan kara kem gözler çatlasın hasetten.

Oya gibi işlenmiş doğanın yedi rengi,
Ufukta ay ve yıldız tamamlar bu ahengi,
Yoktur dünyada bu güzelliğin eşi,dengi,
Alsın nasibini gözler bu mazhariyetten.

Pırıl pırıl güneş,sadece sana özeldir,
Şiirler aşkını anlatan birer gazeldir,
Antaya'm benim,en güzelden daha güzeldir,
Seyrederken uçtu bu gözlerim saadetten.

Kondurur ufka bulutlar bir sevgi busesi,
Karışıyor çağlayanın sesine kuş sesi,
Antalya'm Cennet'in yeryüzündeki gölgesi,
Mahrum etmesin Allah bizi bu zarafetten.

Huzur bulur ruhum denizin ilahisiyle,
Açarım gözlerimi güneşin busesiyle,
Dolaşırım burada yaşamak hevesiyle,
Yalnızlığımdan başka iz yoktur şikâyetten.

Güzel Antalya'm benim; aşkım,canım,ciğerim!
Erir gider seni görünce bütün kederim,
Titrer senin aşkından kalbim,yemin ederim,
sakınırım sana olan aşkıma ihanetten.

Yaşarım bir günde dört mevsim yedi iklimi,
Kaplar portakal çiçeği kokusu kalbimi.
Bir sevinç,bir heyecan,bir sevgi yüreğimi
kaplar,dönünce kısa süreli seyehatten...

Mehmet Cıngır

Canım Kızıma

Yıllardır gurbette canım kızım,
Onsuz geçiyor,kışım,baharım,yazım
Ey rüzgâr!
Eğer uğrarsan kızıma
Önce selam söyle ona
Ve sonra de ki:
Baban her seher
Kalkınca sabah namazına,
Unutmuyor seni,
Seni de katıyor duasına,niyazına….

Mehmet Cıngır

Canım Sevdiğim

Şi'rimin damarında dolaşan aşk,
Feda olsun sana canın sevdiğim.
Gönül sarayımda eskimeyen köşk,
Feda olsun sana canım sevdiğim!

Hem şiir okur,hem şiir yazarım,
Garip yurduna kazıldı mezarım.
Kahve gözlerinde kalan nazarım,
Feda olsun sana canım sevdiğim!

Çağlayana dönüşen şu gönlümün,
Düştün toprağına yanan ömrümün,
Geri kalanı sayılı günümün,
Feda olsun sana canım sevdiğim!

Dolanı da Mehmet Hoca dolanı,
Sevmem ne yalanı ne de talanı.
Şu fani ömrümün geri kalanı,
Feda olsun sana canım sevdiğim!

Mehmet Cıngır

Cankuşum

Bastığın o merdivenlerin
Hayali bile ağlatıyor beni
Sevinçlerle doluyor ruhum
Bir kerecik görsem gölgeni.

Unuttukça haylinin gölgesi
Vuruyor yüreğime cankuşum
Ejderhalar da çıksa karşıma
Vazgeçmem asla senden
Bir kere sana vurulmuşum.

Mehmet Cıngır

Canlarımızı Canlı Canlı Yaktılar

Ey insanlığın baş düşmanı yüz karası hain!
Suçsuz,günahsız dilsiz,sevimli hayvanlardan
Hayat kaynağı güzelim ,canım ormanlardan
İşinde gücünde insanlardan ne istedin?

Ormanlar ki malımız değil,bizim canımız,
Damarlarımızda dolaşan asil kanımız,
Üzerimizi örten sıcacık yorganımız
Yakarız canını,canımızı yakan itin.

Behey Allah'ın âdi,akılsız sersem kulu!
Göstermediler mi hiç sana dosdoğru yolu.
Ormanlarda yaktığın tek yeşil, masum dalı,
Kabul etmez hiçbir hak mezhep,hiçbir gerçek din.

Yâ Râb bu ne acı,ne büyük bir elem!
Duman ve alev…Cehennem mi cehennem!
İbrahimî ateşin üstüne bir damla nem
Döken ebedî cehennem ateşi görmesin.

Bilemez kimse bizim acımızı o anki,
Üstümüze yağmur gibi ateş yağdı sanki,
Ey hain,sen de öyle bir yan,öyle bir yan ki,
Denizler üstüne yağsa sönmesin ateşin!

Kardeşlerim,bu hainlere kimse kanmasın!
Yaldızlı sözlerine hiç kimse inanmasın!
Siper edin gövdenizi bu canlar yanmasın!
Terk etsin ülkeyi hilkat garibesi hain!

Can yakanın alnı ve vicdanı kara,
Ey vatan âşıkları gelin bir araya!
Artık kapansın da bu kanayan yara,
Yanan canların bu gözyaşları dinsin.

Canım ormanlarımız başımızın tacıdır,
Çatlayan ruhlarımızın doğal ilacıdır.
Dünyada beşik,cennette Tûbâ ağacıdır.
Fidan diken bu ağacın altında dinlensin.

Bir sözünde şöyle buyurdu peygamberimiz:
"Yarın kıyametin kopacağını bilseniz
Elinizdeki bir fidanı hemen dikiniz."
Ağaç dikeni Rabbim ona komşu eylesin.

Yangını fırsat bilip rant için devinenler,
Üzgün görünüp de için için sevinenler,
Bizden olmayıp bizdenmiş gibi görünenler,
Yüce Rabbim size de asla fırsat vermesin.

Yandı canlı canlı güzel canlarımız eyvah!

Döktüğünüz gözyaşında boğulun inşallah!
Bu acının bin katını versin size Allah!
Yaksın ebediyyen cehennemde sizi.Amin.

Mehmet Cıngır

Cayır Cayır

Kestiler şırıl şırıl akan suy(u)mu,
Ah Yusuf gibi kazdılar kuyumu!
Susus bırakıp göl gibi kıyımı,
Yaktılar cayır cayır,cayır cayır!

Düşman ettiler kardeşi kardeşe,
Gündüz vakti hasret kaldım güneşe,
Gülümün yaprağını atıp ateşe,
Yaktılar cayır cayır,cayır cayır!

Hazana da Mehmet Hoca hazana,
Kurban olam kaderimi yazana,
Koyup yüreğimi kaynar kazana,
Yaktılar cayır cayır,cayır cayır!

Mehmet Cıngır

Ceberrut Devlet

Bizde; devlet de millet de her şey devlet için,
Önce devlet,ver devlete, sen kalanla geçin.
Ver neyin varsa, önce büyük ve güçlü devlet,
Ey vatandaş! Allah sana da verir,sen sabret.

Aç kalmışsın,susuz kalmışsın önemli değil,
Önemli olan devlettir,binsin biraz eğil.
Bütün yasalar,kanunlar hep devletten yana,
Hayır gelmez ceberrut devletten bu vatana.

Bağırır polis vatandaşa",kenara çekil,"
-Neden? -Görmüyor musun be adam gelen vekil!
Geçerken kırmızıda vekil,yansa da yeşil,
Bekler kenarda, ne yapsın çaresizdir asil…

Asker ol,vergi ver,yasalara riayet et…
İsteme ha,köleler için değil hürriyet!
Mahkemelerde hak aramaya kalkma, sakın!
Türlü belalar gelir üstüne akın akın…

Yanlış yapma,ücretini dilekçene ekle,
Çağrılmadıkça sakın girme,dışarda bekle!
- Memur bey,beş saattir bel veriyorum ben bel!
-Mesai bitti kardeşim,bugün git yarın gel…

Gelir ertesi günü elinde dilekçesi,
Esas duruşta bekler,bellidir gerekçesi…
O beye git,bu hanıma git,bitmez çilesi…
Bezmiştir vatandaş canından,gelir ölesi…

İnançlarından dolayı bazı aileler,
Neler çektiler şu ceberut devletten neler!
Bazısı Arabistan'a yolladı onları,
Fakat bazıları da seyretti olanları…

Kimi celladın elinde küçücük fidandı,
Kimi de demokrasiye inanmış insandı.
Bu ceberrutun elinden halimiz ne yaman!
Ne kötü günler gördük aman Allah'ım aman!

Tank, tüfek,asker,jandarma polis toma…grup grup,
Alıp götürüverir hemen,bir suç uydurup…
Çileler,çileler…Anlatmaya ne gerek var?
Sorun, anlatıversin kısaca,işte duvar…

Haksız bile olsa güçlünündür her zaman hak,
Güçsüz, haklı bile olsa her şeye müstahak…
Neler çekti bu millet ceberrut devletten ah!
Kurulur bir gün güçlü, adil devlet inşallah…

Mehmet Cıngır

Cefa

Bir uzay aracım olsa,
Gitsem aya,yıldızlara…
Dost olsam yıldızlarla,
Akraba olsam Ay'la.
İki yüzlülere kalsa bu dünya,
Bitse bu cefa…

Mehmet Cıngır

Ceketim

Penceremin karşısındaki erik ağacı var ya
Kışın ortasında birkaç gün güneşlik olsa
Hemen çiçek açar; açmadan papatya
Yalancı bahara kanar; çiçekleri yanar.
Meyvesinden yiyen olmaz.
Ceketim sen o erik ağacına inanma!
İnanıp da beni sakın terk etme!
Ben gidersem seni giyen olmaz.

Mehmet Cıngır

Cemre

İlk cemre yüreğime düştü benim
Ve geldi gönlüme bahar,
Biraz sert esse de rüzgâr,
İkinci, üçüncü cemreyi beklemeyeceğim
Ve seni hep seveceğim güzelim.

Mehmet Cıngır

Cennet Kuşu

Şehidimin yanakları al aldı
Şimdi resimlerde gülümseyen bir yüzü ;
Kar üstünde izi,
Çamurlu postalları,
Gözü yaşlı bir anası,
Sevdikleri,
Başı havada onurlu bir de babası kaldı.

Savaştıkları vatan haini bir sürü itti,
Vatan sağ olsun dedi ve gitti.
Şehidimin yüzünde derin bir huşû
Uçuyor;şimdi o bir cennet kuşu.

Mehmet Cıngır

Cennet-Cehennem

Cennet,tohumunu bu dünyada ektiğin bir çiçek bahçesidir,
Tohumun hasını bu dünyada ekelim bu has bahçenin.
Cehennem,ateşini bu dünyadan götürdüğün bir ocaktır,
Bu dünyada söndürelim ocağını bu azgın cehennemin.

Mehmet Cıngır

Cırcırböceği

Cırcırböceği
Susuzluktan değil saz
Çalmaktan çatlar.

Mehmet Cıngır

Corona

Ah corana!
Küçücük bünyenle ne ne işler yapıyorsun,
Kendinden milyarlarca büyük büyük insanı nasıl da yıkıyorsun,
Göğüsleri nasıl daraltıyor; nefesleri nasıl tıkıyorsun?
Hüküm sürersin belki bir anlık,
Şunu bil ki senin de çareni bulacak insanlık.
Corona sen ancak eceli gelenin canını alırsın,
Eceli gelmeyenin karşısında naçar kalırsın.
Üzülme kardeşim, bu da gelir bu da geçer,
Eceli gelen dünyadan göçer,
Kalan sağlar bizimdir.

Gelince ecel ne şah dinler ne padişah,
Eşitlenir burada zengin fakir ah!
Dolaşır Azrail hane hane,
Gelince ecel corona bahane,
Giden gider,kalana eyvallah.

Mehmet Cıngır

Coronavirüs

Yaşlılar, hiç çıkmayın oturun evinizde !
Hava dışarda güzel,günlük güneşlik lakin;
Kahrolası bir coranavirüs var çevrenizde
Her şeye rağmen hayat güzeldir evde bakın.

Sakın ola ki”bana bir şey olmaz” demeyin,
Ellerinizi yıkamadan bir şey yemeyin,
İşi sıkı tutun sakın ola gevşemeyin,
Zor olsa da etmeyin evden dışarı akın.

Isınsa da havalar gelse de güzel bahar,
Evde kalın insanlar,bilin evde hayat var.
Yağmadan yüce dağlara yağmur tipi ve kar,
Alın tedbirinizi,çıkmayın evden sakın.

Çıksanız da yüce, başı dumanlı dağlara,
Kış gelmez sanmayın o mor sümbüllü bağlara.
Ölen ölür,bir çift sözüm var kalan sağlara:
Sevin; fakat durmayın birbirinize yakın.

Hasta kardeşim sen de iyileşeceksin
Sonra sağlığının değerini bileceksin.
Güzel günler yine gelecek ve güleceksin,
Gelecek vaat ettiği güzel günler Hakk’ın.

Sabredin ve edin virüs karşısında inat,
Sizi bekliyor dışarıda güzel bir hayat.
Her söze inanmayın,bunların çoğu bayat,
Alın tedbir,gerisini Allah’a bırakın.

Mehmet Cıngır

Cumhuriyet

Yirmi dokuz Ekim'de kuruldu cumhuriyet
Hak etti özgür yaşamayı bu aziz millet.

Rengini al kanımızdan aldı bayrağımız,
Sulandı kanlarımızla kutsal toprağımız.

Çumhuriyetimizden gelir bizim hızımız
Âşıktır vatana Genç-yaşlı,kadın-kızımız.

Samsun,Sivas ve Erzurum'dan yükseldi bir ses,
Bu sesle aldı güzel ülkemiz derin bir nefes.

Yürüttü atalarım gemileri karadan,
Geldi cumhuriyetin kokusu Ankara'dan.

Sonsuza dek dalgalansın şanlı bayrağım,
Gül bahçesine dönsün ve gül koksun toprağım.

Kanla,imanla kurduk biz bu cumhuriyeti,
Ve cumhuriyet ile tattık biz hürriyeti.

Şimdi bayrağımız,pazarımız çarşımız var,
Ne mutlu ki bize bir İstiklal Marşı'mız var.

Yükselsin minarelerden daim ezan sesi,
Sonsuz yaşasın cumhuriyet ve demokrasi.

Kaptırmadık aziz vatanı çakala tilkiye,
Kutlu olsun cumhuriyet bayramın Türkiye!

Mehmet Cıngır

Cüce

Dev ağaçların gölgesi
Boylarının yarısı
Pek cüce.
Bodur ağaçların gölgesi
Boylarının iki katı
Pek yüce.
Dev ağaçların gölgesi
Neden gece?
Bodur ağaçların gölgesi
Nasıl ulaştı bu güce?

Bu cüce ağaçların gölgesi
Güneşe perde,
Ot bitmez
Gölgesinin düştüğü yerde.

İnsanlık aleminde
Cücelerin kaynağı
Kurgusal tarih öncesi
O zamandan kalma nicesi
Bunların geninde gelişmemişlik,
Bodurluk saklı,
Boyuyla doğru orantılı aklı…
İhaneti aklar,
Kullandığı dili sır gibi saklar.
Bunlar,
Silmarillion
Orta Dünya Tarihi
Kayıp Öyküler Kitabı…
Çıkarcı
Aç gözlü,
Taş yürekli
Orklar için çalışan
Ve elflere düşman
Kötü yaratıklar…

Çocuklar…
Beyaz yürekli
Burunları mor halkalı…
Cüce denizler,
Sığ ve dalgalı…
Benziyordu oksijensiz fanusa.
Bulut gözlü çocuklar,
Ulaşamadan öldüler okyanusa.

Tahta atlarına binip gidince
Güzel devler,
Cücelere kaldı mor salkımlı evler.
Kısacık kollar,
Badi badi bacaklar
Kocaman kafa…
Aklı boyundan cüce

Belli ki kıtlıkta ulaşmış bu güce.
Ağzında bir düdük
Öttürünce, başlar oyun içinde oyun
Kimine keçi der, kimine koyun
Yalanları boyundan büyük.
Siz isterseniz bu koca kafada
Akıl dolu deyin
İnanmazsanız alın size yemin
Bana göre içinde fındık kadardır beyin.

Yiğidi öldürün ama hakkını yemeyin
Bu küçücük beyni sakın küçümsemeyin
Sanmayın ki,
Bu, aklı cüce küçücük bir hödük!
Virüs
Mikrorop
Bit
Pire
Kene de
Gözle görülmeyecek kadar küçük
Fakat yaptığı yıkım,
Dünyayı nefessiz bırakacak kadar büyük

Mehmet Cıngır

Çağ Dışı Çağdaş Yobazlar

Nice çağ dışı çağdaşlar gördüm ben
İçip içip sızan akşamdan
Yahut güpegündüz anadan doğma soyunup
Halkın içinde dolaşan.

Çamiden nefret ederler de
Aşık olurlar kilise, havra yahut sinagoga.
Öyle ki, görürler her gece rüyalarında
Haç yahut altı köşeli yıldız
İki ters üçgenden oluşan,
Yahut yedi kollu şamdan.

"Çağdaşım,ilericiyim"derler de
Haberleri yoktur
Güneşten,ziyadan,aydan,yıldızlardan
Havadan,denizden,karadan,dünyadan.
Gözleri yoktur yarasa gibi,görmezler,
Yedi kandilli Süreyyayı uzatsan oradan.
Yuvarlak olduğundan bile şüphelidirler
Güneşin,ayın ve dünyanın…
"On dört asır evvel gelmiş,
Çağ dışı kalmış"derler de
Bilmezler bütün asırları ihata ettiğini
Hazreti Kur'an'ın.

Hep "açız"derler sorduğunuz zaman,
Doymak nedir bilmezler,
Dökseniz de önlerine yığın yığın saman.
Çağdaşlık,ilericilik adına gezerler de uryan,
Yahut öküzün trene baktığı gibi
Karıya kıza içine nufuz edercesine bakıp
Hayvani duygularını harekete geçirip
Alırlar da büyük bir haz,
İnancına ve fıtratına uygun giyinenlere
Derler "gerici,yobaz."

Dolarlar bir odaya erkek,karı,kız
Çalarlar da inananların imanını,
İftira atıp derler başkalarına"hırsız."
Nikahta içki içersen çağdaş,ilerici,
Dua edersen olursun yobaz,gerici.
Çağ dışı çağdaşlığın,ilerciliğin ölçüsü
Zina,içki,kumar,faiz…
Onlara göre gericidir,yobazdır
Kürsüde güzel ahlak dersi veren vaiz.
Öyle uzaklara gitmeye gerek yok,
Google'ye"çağdaş yobazlık"yaz
Bakıver bakalım kimmiş çağdaş yobaz.

Günde beş defa abdest alana
Gerici,pis yobaz derler de

Kendileri sokakta cenabet gezerler.
Bakışları ve davranışlarıyla inananları
Hakir,aşağı,küçük görüp ezerler.
"Aydınız"derler de bu fanatik çağ dışı yobazlar
Karanlık,kirli,dipsiz denizlerde yüzerler.

Asıktır suratları hemen hiç gülmezler,
O kadar cahildirler ki, biz de müslümanız,
Atatürkçüyüz derler de islam'ın şartlarını,
Atatürk ilke ve inkılâplarını bile bilmezler.

Çağdaşız,ilericiyiz,özgürüz derler de
Her haltı yaparlar.
Akıl,mantık,müsbet ilim derler de
Totemist gibi puta,taşa,toprağa taparlar.
Eros,Afrodit gibi sokaklarda gezerler de
Tozu dumana katıp hava atarlar.
Tek eşliliği savunurlar da
Günde üç beş metresle yatarlar.

Bu çağ dışı çağdaş,cahil yobazlar,
Her akşam çilingir sofrasını kurarlar da
Masaya çırılçıplak dansöz çağırırlar,
Binlerce dolar öderler de kasaya,
Sonra da çıkıp caddelere,meydanlara
"Açız açız"diye bağırırlar.

Bu çağ dışı çağdaş,faşist yobazlar,
Topluma faydalı hiç bir iş yapmazlar;
Fakat yine de kendi kendilerini alkışlarlar.
"Sabit fikirli değiliz"derler de
Kendileri gibi düşünmeyenleri dışlarlar.

Bu fanatikler biz de müslümanız derler de
Kur'an'ın yüzüne bir defa açıp bakmazlar.
Din söz konusu oldu mu üç beş beylik kelime ile
Ahkâm kesip mangalda kül bırakmazlar.

Demokrasi,hak,hukuk,eşitlik,özgürlük derler;
Fakat bunları sadece kendilerine özel görürler.
Öyle ki,Kendilerinden başkalarının inancına,
Fikrine,kılık-kıyafetlerine tahammül edemezler.
Milli Mücadeleciyiz derler de
Milli Mücadele'nin başkahramanlarından
Nene Hatunları,Kara Fatmaları,Şahin Beyleri
Sütçü İmamları,Karabekir,Çakmak Paşaları...
Görmezden gelirler.

Daima gerçekleri söyler benim dilim,
"Din"demezler"akıl mantık derler"fakat;
Ne dünyadan haberleri vardır ne âhiretten,
Din ile bilimi ayrı zanneder bu yobazlar,

Hiç ayrı düşünülebilir mi din ile bilim?

Allah'ım,bilirim,ben de bir günahkârım!
Fakat bütün günahlarımdan pişmanım.
Kendini akıllı zanneden âlim görünümlü
Çağ dışı cahil,çağdaş yobazlardan sana sığınırım.
Bu çağ dışı çağdaş beyinsizler yüzünden bizi
Helak etme Allah'ım!

Mehmet Cıngır

Çakallara Kaldı Yerimiz

Sert yoğrulsa da mayamız,
Mermerden oyulsa da kayamız,
Esmer olsa da boyamız,
Altın sarısıdır kalbimiz.

Dik başlı dediler,
Ah nankör kediler!
Hakkımızı yediler.
Sağ olsun vatanımız, milletimiz

Çağlayan'ın gülüydük,
Şakıyan bülbülüydük,
Ali'nin düldülüydük,
Nasıl da kesildi yolumuz.

Yağcılığa,yalakalığa son dedik,
Her şey güzel olsun diledik.
İki yüzlülüğe diş biledik;
Fakat bilinmedi değerimiz.

Sevdik,sevildik,taşlandık;
Geçti ömrümüz,yaşlandık;
Kaynar su döküldü, haşlandık;
Çakallara kaldı yerimiz.

Mehmet Cıngır

Çanakkale Geçilmez

Bütün renklerin buluştuğu yerdir Çanakkale
Bayrakların bayraklaştığı yerdir Çanakkale
İmanların doruklaştığı yerdir Çanakkale
Türkülerin buruklaştığı yerdir Çanakkale…

Geldiler İzmir,Diyarbakır,Urfa,Medine'den…
Türk, Kürt, Abaza, Arap,Arnavut,Boşnak… demeden.
Ağızlarında :Allahüekber,Bismillah,kardeş,
Yanıyorken Boğaz'da cehennem gibi bir ateş.

Sürüyle gemi Boğaz'da, daha sökmeden şafak
Ateş püskürdü koca namlular,karardı afak.
Ne hazin … Yıkmak için İslam'ın son kalesini
Yükleniyor silmek için âlemden gölgesini.

Koparken kaynayan sularda kızılca kıyamet,
Siper etti gövdesini,hepsinin adı Mehmet.
Kurşun,gülle… yağmur gibi yağarken sağnak sağnak,
Akan kanlarını renk yaptı kendisine bayrak…

Bundan kırmızıdır rengi ay- yıldızlı bayrağın
Toplandı altında Mehmetler bu kutsal sancağın,
Ey kınalım,sen bu toraklar için oldun kurban;
Oldu bu topraklar bizim için ebedî vatan! ..

Boğaz'ın suyunda kaynıyor kum gibi gemiler;
Top,tüfek,gülle…Havada çarpışıyor mermiler…
Fransız,Yunan,İngiliz,Kanada, Anzak…,çok dilli…
Yaralı mı ne, ağır ağır geliyor Midilli!

Parçalamak isterken yurdumu yüz binlerce it,
Yüklendi sırtına Türk tarihini Koca Seyyit.
Kefen ölüler için; şehide kefen biçilmez,
Geçilir candan,canandan; Çanakkale geçilmez! ..

Görüyor topun namlusundan; sekiz metre cennet
Ve girmeye hazırlanıyor, dilinde şahadet.
Gir Mehmet'im, hayalini kurduğun sabah akşam,
Haydi,açıldı cennetin kapısı vakit tamam!

Seve seve verdin canını, isteyince canan,
Yükseltiyor Allah'a seni,göğsündeki iman.
Selamlıyor melekler ruhların en ulusunu,
Çünkü kanla imzaladın vatanın tapusunu.

Bir baksana kıpkırmızı akıyor Boğaz'da su
Yenilmedi,yenilmeyecek peygamber ordusu.
Ey şehidim, sen mezarını yüreklere kazdın,
Kim demiş meçhul asker, sen adını kanla yazdın.

Aktı oluk oluk Çanakkale'de kandan seller,

Ondan kırmızı açıyor Çanakkale'de güller.
Geçtin sen ana babadan,bacıdan,serden,yârdan…
Fakat geçemedi asla Çanakkale'den düşman.

Ah,seni anlatacak tarihleri kimler yazsın!
Gönüllerdir ancak yerin, asırlara sığmazsın.
Almaz seni kitaplar,yazamaz seni kalemler,
Almaz ufuklar, kucaklar ancak sonsuz âlemler.

Kimi paşa,kimi çavuş,kimi onbaşı,kimi er;
Farkı yok,Allah'ın yanında bütün rütbeler bir.
Tanıktır bu büyük,kutlu zafere dağlar taşlar,
Eğildi önünde mehmetçiğin o mağrur başlar.

Vatan,millet,bayrak uğruna düşmüş iken bîtâb
Tuttun elimizden bizim,kaldırdın bizi yâ Râb!
Ey şehid oğlu şehid, kutlu olsun sana cennet!
Kutlu olsun,kavuştun en sevgiliye ey Mehmet!

O gün cennet-i âlaya kanatlandığın gündü,
O gün sevgililerin kavuştuğu bir düğündü.
Giydin gelinliklerini süründün misk ü amber,
Ayakta bekliyor seni cennette son Peygamber.

Mehmet Cıngır

Çare

Ayaklar kokarsa
Terdendir,
Yıkarsın geçer.
Ya yürekler kokarsa
Çare nedir?

Mehmet Cıngır

Çarptı Geçti Canan

Zühre yıldızı gibi aktı geçti canan
Bir yabancı gibi baktı geçti canan
Çözümsüz bir matematik işleminde
Ben çarpılan oldum,çarpan oldu canan
Kuyruklu yıldız gibi çarptı geçti canan…

Mehmet Cıngır

Çay İçmek Balkonda

Balkonda açık havada
Sabahları çay içmek ne güzel!
Tavşan kanı gibi…
İçersin,
Bardağı tıngırtada tıngırtada!
Bundan güzel bir şey var mı dünyada.
Bir de sevdiğin olursa yanında
Diyecek yoktur keyfine.
Yüzersin sanki tatlı bir rüyada.
Bir şey daha var,laf aramızda.
Mutluluk veren bir yer yoktur insana
Sevgili yanı gibi…

Mehmet Cıngır

Çaya Katayım Seni

Çaya katayım seni,
Çaya renk gelsin.
Kokun sinsin çayın rengine…
Bu güzel kokululu, renkli çayı
Dudağının değdiği en güzel yerinden
Çekeyim içime nefes gibi;
Şenlensin ciğerlerim en derinden…

Kanıma karışsın kanın,
Sorsun damarlarım:
Ey asil kan!
Sen kimin kanısın?

Taşısın damarlarım en ücra noktalara
Seni hücrelerim tanısın
Sorsun hücrelerim:
Ey cana can katan!
Sen kimin canısın?

Getirip boşaltsın seni damarlarım
Kalbimin orta yerine.
Desin kalbim:
İşte burasıdır senin mekanın
Ve kurtulsun kalbim böylece
Yıllar yılı çektiği kederinden…

Mehmet Cıngır

Çayın İlahisi

Vurunca gölgesi pencereme Ay'ın
Ne de hoş oluyor kokusu çayın.
Bir de ilkbahar mevsimi ise gün
Paha biçilmez keyfine bu ömrün

Dinlendirir ruhumu suyun sesi
Ve bardaktaki çayın ilahisi.
Sürülünce göze çayın buğusu,
Gelir gözün mışıl mışıl uykusu.

Mehmet Cıngır

Çeker Giderim

Giderken ben ay yüzlüm sen yalnız gez,
Aşk ateşini ben yakar giderim.
Gün yüzlüm ayrılırken senden son kez
Kömür gözlerine bakar giderim.

Kirpiklerin ok,kaşların yay gibi,
Parlar güzel yüzün dolunay gibi,
Sanki senden ayrılmak kolay gibi,
Gözümden kanlı yaş döker giderim.

Ara sen beni kalbinden silmezsen
Unut gitsin şu sevdamı bilmezsen,
Gül yüzlüm! eğer benimle gelmezsen,
Ben de tek başıma çeker giderim.

Kitabını yazarım ben bu aşkın,
Akarken sakin sakin yıllar aşkın,
Yağıp sağnak yağmur, yiyince taşkın
Bir çağlayan gibi akar giderim.

Neden mahzun bakar gözüm gözüne?
İnandı yüreğim tatlı sözüne
Son bir defa sevdiğimin yüzüne
Bakıp ben, bir selam çakar giderim.

Ey kömür gözlüm, gel mahzun olma sen!
An olur çıkarım karşına birden,
Giderken buradan uzaklara ben,
Kalbini kalbime takar giderim…

Boz bulanık akar suyum sahradan
Gün olur bir hiç kalır bu rüyadan
Gün olur bu acımasız dünyadan
Hızlı tiren gibi geçer giderim.

Mehmet Cıngır

Çekimli Fiil Kipi

Bir ilkbahar günü,hava biraz serince
Bir kadın gördüm Cumhuriyet Meydanında
Şervi boylu,ipince…
Âhenk,endam, güzellik,...Her şey onda
Tam istediğim bir kadın tipi…
Kadın değil mübarek;
Sanki çekimli fiil kipi…

Mehmet Cıngır

Çıban Gibi Büyür Yokluğun Bağrımda

Her yer yağmur,soğuk buz gibi,kar, tipi ayaz…
Şimdi burdaydı,nereye gidiverdi bu yaz?
Garibim diye mi bağrıma esiyor rüzgâr?
Haydi geliver artık güzel bahar,etme naz!
1
Karadı bulutlar,görünmez oldu yıldızlar
Üşüdü yüreğim,hiç acımadı tipi,kar
Bilmem hangi rüyanın koynunda şimdi o yâr!
 Çıban gibi büyür yokluğu bağrımda az az…

Mehmet Cıngır

Çığlık

Bir çığlık duydum;
Baktım ki ayağımın altında
Minik bir karınca...

Mehmet Cıngır

Çıkrık

ÇIKRIK

Saldım kuyuya kovayı
Çevirdim sonra çıkrığı
Çıkrık ağırdı
Sırtı çıplaktı
Çünkü hüzün doluydu içi
Gözleri ıslaktı.

Hüzün derin bir kuyu
Çıkrıkla çekilir suyu
Ne sonu belli ne başı
Çektiğim su değil,
Gözyaşı.
Damlayınca gözyaşı toprağa
Umut olur ciğeri yanan yaprağa

Hayat derin bir hüzün
Gözleri delik delik
Sarılırken çıkrığa
Koparsa iplik
Olur hayat bir kocman
Hıçkırık.
Hiçbir işe yaramaz o zaman
Çıkrık.

Mehmet Cıngır

Çile

Ah! Neden ben güneşten uzaktayım?
Yüreğimde hiç sönmeyen bir yangın…
Ölmedim; fakat neden kızaktayım?
Kır Çiçekleri bana neden kırgın?

Dünyanın malında benim gözüm yok,
Allah'a binlerce şükür karnım tok;
Fakat değerse vatan aşkıma ok,
Keserim şah damarını akar kanın.

Akşamlar, bir gün nurdan sabah olur.
Yarasaya merhamet günah olur.
Ağzımdan çıkan her söz bir ah olur!
Yakar kır çiçeklerini dünyanın.

Perde perde bu ayrılık öyküsü,
Olur bir gün mutluluğun türküsü…
Çektiğim ıstırabın üzüntüsü,
Kemale erdirir ruhumu, saygın.

Mehmet Hoca: sardı ruhunu çile
Matemin tufanında kalsan bile
Her an birlikte olursan Rab ile
Gelir sonu, kabus dolu rüyanın.

Mehmet Cıngır

Çoban Yıldızı

Çoban yıldızı
Uyar şu çobanları!
Sürü dağıldı.

Mehmet Cıngır

Çocuk Olmak İstiyorum

ÇOCUK OLMAK İSTİYORUM

Çocuk olsam yeniden
Topaç çevirsem tozlu topraklı yollarda,
Uçurtma uçursam kırlarda.
Misket oynasam,
Çamurlu sulara dalsam,
Halil Amca'dan beş kuruşa
İki tane sütlü şeker alsam.
Komşunun bahçesinden erik çalsam,
Dayak yesem babamdan…
Çamurlu yollarda çember çevirsem,
Eve gelip sırtüstü yatsam,
Masal dinlesem büyüklerimden
Yatıp uyusam erkenden…
Tatlı rüyalara dalsam
Ve rüyamda dağları devirsem…

Ne elektrik faturası,
Ne su,
Ne algı,
Ne vergi,
Ne de telefon parası…
Hiçbir şey sorulmasa benden.

Yeniden
Allah'tan çocuk olmayı diliyorum,
Büyük olmak istemiyorum;
Çünkü ben
Büyüklüğü biliyorum.

Mehmet Cıngır

Çocuk ve Güneş

Ne zaman ağlayan bir çocuk görsem
Irmaklar akar içimde
Kendi ırmaklarımda boğulurum.
Ne zaman da gülen bir çocuk görsem
Güneşler doğar içimde
Kendi güneşlerimle mutlu olurum.

Mehmet Cıngır

Çocuklar Çay İçmez

Yer sofrasında sekiz kişi,
Tabakta dört zeytin…
Çocuklar çay içmez! ..
Birbirine bakan asık suratlar,
Bazen baş ağrır, bazen kasıklar.

Dört ayağını uzatan atın nallarına bakar,
Ekmek mendili…
Bazen uzanıp yanında yatar.
Tahta yatakta inler bir bebek,
Ha öldü ha ölecek…
Değiştirin adını
Adı yaramadı demek…
Hastanede köşe filan yok…
Doktorlar uzayda kamp kurmuş…

İs kokan tek odasından
Soğan kokusu çıkıyor kapısından.
İnleme sesine karışıyor
Yorgun horlamalar…
Savuruyor bir iki parça eşyayı
Tahta pencereden giren rüzgâr.

Haydi,taze taze; simit… simiiiit! ..
Apartmanın ikinci katından:Kes! ..
Çocuk uyanacak!
Karşılık veriyor ta uzaklardan
Soğuğa karışmış incecik başka bir ses…
Taze taze,sıcak sıcak…

Sabahın alacakaranlığında karşılaşır
İki delikanlı…
Biri geliyor,biri gidiyor.
Gelenin başı ıslak…
Titriyor cezbeye kapılmış derviş gibi,
Çatlayacak…
Diğeri hızlı adımlarla yürüyor,hayır koşuyor.
Adam boyu dalgalar…
Önce niyet edecek,sonra
Atlayacak…

Yer sofrasında sekiz kişi…
Tabakta dört zeytin…
Çocuklar çay içmez! ..

Mehmet Cıngır

Çocukluğum

Akdeniz kıyılarında geçerken çocukluğum,
Annemin bal sesiydi ilk duyduğum.

Annemin acısıydı ilk tadıp kendimden geçtiğim,
Bu acıydı mutluluklara katıp ilk içtiğim.

Yorganımdı karanlıklar,acılara sarmalayıp yattığım,
Ninemin anlattığı masallardı,rüyalarıma kattığım.

Işıklar sönünce,odam olurdu tek gözlü canavar,
Ninnimdi benim,evin damına düşen damlalar.

Mutluluğum da olurdu yaşadığım acılara inat,
Çocuk gönlüm bazen mutlu olurdu kat kat.

Nerde topacım,tahta tekerleğim,lastik çemberim?
Masallardı ninemden dinlediğim ilk ezberim.

Çocukluğum,uzakta kalan bağlar,bahçeler...
Güzellikler mutlu eder,acılar yüreğimi deler!

Ayları,yılları zaman,dört bir yana eler,
Çocukluk arkadaşlarım şimdi nerdeler?

Ah çocukluk! ..Kimi sevgi uzattı,kimi attı ok!
Hatıram...Sadece elimde bir resmim kaldı soluk!

Çocukluğum,çocukluğum,çocukluğum...
Mutluluklarla acıları karıştırıp yoğurduğum.

Dolaşırken derelerde tepelerde mutlu olduğum,
Öpüp başıma koyduğum ekmek gibisin çocukluğum!

Mehmet Cıngır

Çok Söze Ne Gerek Var

Ey yâr!
Bilemedim gözlerinde ne var?
Umut mu,bulut mu,unut mu?
Bu kadar söz söyledim sana,
Yoksa gözlerin aşkı kaynatmıyor mu?
Aslında çok söze ne gerek var;
Gözlerim sana bir şey anlatmıyor mu?

Mehmet Cıngır

Çünkü aşk özlemektir

Güneş bir ülke olsaydı
Başkenti sen olurdun Antalya'm
Senden kısa süreliğine bile ayrılsam
Kalbimi Yivli Minare'nin duvarına
Çiviler de çıkarım .
Sevgini doya doya içime çeker de çıkarım,
Limon çiçeği kokuşlu Antalya'm!

Güneşin yüzümde gezinir,
Hasretine üç günden fazla dayanamam,
Antalya'm benim için en iyi yârdır,
Cennete eş tek diyardır,
Ayrılık,aşkı güçlendirir.
Kavuşmak için uçağa binmem
Uçak çok ağır kalır.
Benim bineğim rüzgârdır.

Antalya'm benim
Bayram şekerim,
Yüreğimden yüreğine sevgi ekerim.
Açar bağrında sevgi çiçekleri,
Sende açmayan çiçeği kökünden sökerim.

Antalya'm,senin adının ilk "A"sı da
Son"a"sı da kapının anahtarı da aşktır
Bu kapıdan aşkla girilir.
Bütün aşklar,bütün sevgiler
Buraya boşaltılarak buradan çıkılır.
Antalya'm,
Her sabah penceremden
Aşkını fısıldar kuşlar bana.
Aşkın işgal etti kalbimi.
İçindeyken bile seni özlerim;
Çünkü aşk özlemektir.

Mehmet Cıngır

Dağlar Hey

Zirvende buz gibi sular kaynaşır,
Aklı karalı sunalar oynaşır,
Ah âşık bülbül gül ile söyleşir,
Başı dumanlı yüce dağlar hey!

Düzünde otlaşır koç ile,koyun,
Bahar,yazda oynarlar türlü oyun,
Çatlak dudaklara can verir suyun,
Başı dumanlı yüce dağlar hey!

Seherde doğan güneştir yoldaşın,
Yaz-kış neden ağlarsın yaşın yaşın?
Yücelere erer dumanlı başın,
Başı dumanlı yüce dağlar hey!

Koyaklarında mor çiçekler açar,
Yamaçlarında ak kartallar uçar,
Güzellerin gören kendinden geçer,
Başı dumanlı yüce dağlar hey!

Salını da Mehmet Hoca salını,
Yemek ister isen yayla balını,
Kırma çiçekli ağacın dalını,
Başı dumanlı yüce dağlar hey!

Mehmet Cıngır

Daha Bekleyeyim mi Yâr

Günler,aylar,yıllar,mevsimler geçti
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?
Allı turnam gölünden suyun içti
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Bitti gençliğim, yaş oldu yirmi beş,
Ne zaman olacaksın sen bana eş?
Nerdeyse batıdan doğacak güneş,
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Baygın baygın gözlerime bakarsın,
Ak gerdana inci mercan takarsın,
Asi nehri gibi hep ters akarsın,
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Bülbül konmaz oldu,kurudu dalım,
Bir geceye doğru gidiyor yolum
Neden sarmıyor seni hâlâ kolum?
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Söküp at ruhundaki vahşi devi,
Söndür yüreğimdeki şu alevi,
Kurmak için hayalimdeki evi,
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Mehmet Hoca:Nice güzeller gördüm,
Ben kendi kaderimi kendim ördüm,
Şimdiye dek sensiz bir ömür sürdüm,
Daha bekleyeyim mi yâr ben seni?

Mehmet Cıngır

Dalgalansın

Dalgalansın ebediyyen mavi göklerde al bayrak;
Namustur,şereftir...üstümüze yağan sağnak sağnak.

Mehmet Cıngır

Dam

Benim yüreğim senin yüreğine dam,
Senin yüreğin olsun benim odam.
Geçinip gideriz işte
Bir adam bir de madam…

Mehmet Cıngır

Damla

Gün doğar,derya buharlaşıp sır olur,
Bir damlada anlatır deryayı yağmur.
Her damlada binlerce gizli sır vardır,
Her sırda binlerce gizli asır vardır.

Her zerresinde ince fikir gizlidir,
Sesinde,âşık duyar zikir gizlidir.
Bir mûsikî olur her damlanın sesi,
Akar pınardan cezbelenir nefesi.

Bu bir dildir naçar kalır edebiyat,
Ve karşısında duçar düşer belagat.
Bir damlada gizlenen sayısız candır,
Her can bir sırdır,her sır da bir cihandır.

Söndürür bir damla derya ateşini,
Bulur her âşık "Şems"gibi güneşini.
Bir damlada derya kadar aşk gizlidir,
Bu aşkta sayısız sırça köşk gizlidir.

Mehmet Cıngır

Damla Damla Sevgine Kanayım

Hangi arılar bal döktü senin kundağına
Hangi el koydu benim yüreğimi kanına
Bilmem ki şu deli yüreğim boğulur muydu
Seni gördüğüm o gün gelmeseydim yanına.

Saf kalpliysem kim demiş aptalım diye
 Seveceğim seni çıksa da adım deliye
Hangi âşık bülbül vazgeçer gonca gülünden
Okutup üfletseler de binlerce veliye.

Tutuştu ırmaklar, denizler yandı gülüm
Yolunda senin, binlerce kez sınandı ölüm
Sen uzakta ısıtırken bir başka yüreği
Soğuk rüzgârlarda havaya savruldu külüm.

İzin ver de yolunda Kerem gibi yanayım
Yoksa ben senden başka bir güle mi konayım?
Vazgeç şu oğlak inadından,söyle bir kere
Adımı da damla damla sevgine kanayım.

Mehmet Cıngır

Dedelik

Dayı,amca derlerdi öncede,
kızardık.
sıkça dede diyorlar şimdilerde,
Başladı dedelik...
Ah gençlik!
Çok uzaklarda artık!
Saçlardaki beyazlık,
Uzaklardaki yakınlık...
Ah bu yaşlılık!
Artık çok uzaklarda gençlik...
Bundan sonra yaraşır bize,
Ağır başlılık...
Bitti amcalık dayılık,
Başladı dedelik.
Herkesin artık sıkça söylediği dede...
Geldik ezelden,gidiyoruz
Ebede...
Her yaşta herkes yakın olabilir ötelere...
Önemli olan Allah'a yakınlık.

Mehmet Cıngır

Dediler

Kömür gözlüm” sevdiceğini unut,
Unutmak her derde derman “dediler
Adımı söyle ve sus; çünkü” sükut,
En ölümcül aşka ferman” dediler.

Yusuf sabır ile vardı Mısır’a
Varsa da bu ayrılık bir asıra
Sabret kavuşmaya da gelir sıra
“Sabırla savrulur harman” dediler.

Yandı aşk odunda Kerem’in kalbi
Yandım ben de çöllerde Mecnun gibi
Dipsiz deryadır aşk, görünmez dibi
“Kavuşması zor inci mercan” dediler.

Aşk yolu cefa ülkesinin yolu
Adım başı haramilerle dolu
Kavuşan Allah’ın sevgili kulu
“Yolda kalan, olur kurban” dediler.

Aşk kaf dağında kuş olup uçmaktır
Bal değil,baldıran zehri içmektir
Sonunda sâdet burcuna çıkmaktır
Çıkabilene” kahraman” dediler.

Mehmet Cıngır

Deli Gönlüm

Deli gönlüm benziyor dizginsiz bir ata
Koşuyor,koşuyor aşk peşinde dörtnala
Ne söz dinliyor,ne de bakıyor nasihata
Dilerim sürçmez ayağı, menzile beş kala!

Gemi azıya alan bu deli,bu azgın at,
Dinlemiyor uyarılarımı, keçi gibi inat.
Takmış da kadifeden bir çift gizli kanat,
Uçarcasına gidiyor hiç vermeden mola.

Ey deli gönlüm! Ben yoruldum,sana uyamam,
Senin duyduğun heyecanı artık duyamam,
Dinle beni delişmen gönlüm sana kıyamam!
Gel vazgeç,gitme bile bile uçurum yola…

Mehmet Cıngır

Deli Tay Gibi

Nice mevsimler gelip geçti,
Yine gelip geçecek.
Baharla birlikte
Ortalığa dökülecek börtü böcek
Ve kıyamete dek böyle sürüp gidecek.
Yine insanlar gelecek dünyaya,
Yine dalacaklar tatlı birer rüyaya.
Zaman, ipini koparmış
Deli tay gibi geçecek.
Zil çalınca uyanacaklar rüyadan,
Ve bir daha dönmemek üzere
Çekip gidecekler bu dünyadan.

Mehmet Cıngır

Demeyin

Hiç ağaç olur mu demeyin taçsız yapraksız,
Domates bile yetişiyor tozsuz topraksız.
Ş'ir yazılır mı demeyin ölçüsüz uyaksız,
Yazdım ben güzel oldu,hem de çok güzel oldu,
Hem kafiyesiz, hem ölçüsüz, hem de duraksız.

Bazen bu başa beklenmedik olaylar gelir,
Yarım bırakılır kâğıtlarda bazen şiir
Demeyin gözyaşı olur mu yürekte esir
Ah,ben yüreğime hapsettim gözyaşlarımı!
Bir gün yıkar bendini ,olur bir deli nehir.

Yutsanız da Kafdağı'nı ,kul hakkı yemeyin,
Hep masal bahçelerinde gönül eylemeyin,
Dağların gölgesi ağır olur mu demeyin,
Omuzladım ben o Kafdağı'nın gölgesini,
Bu yükler bana yeter, başka yük yüklemeyin!

Yetişir dağlarda karanfil,yasemin,zambak…
Açar koyaklarda ,vadilerde yaprak yaprak.
Akar kırık yüreğimden yaşlar ırmak ırmak!
İlimsiz irfansız alim olur mu demeyin,
Yazan gördüm ben kaleminden salya akarak.

Mehmet Cıngır

Deniz

Bunaldığım zaman koşarım hemen sana
Ey deniz!
Bir kıyıcığına oturur,inleyen yüreğimi boşaltır,
Rahatlarım.
Sohbet ederim seninle mehtabın altında
Sabaha kadar...

Seni sabahleyin ilk ben selamlarım
Bir de martılar...
İlk ben görürüm dalgalarının
Altın sahiller ile öpüştüğünü...
Bir gün seni görmesem
Büyür özlemim yüreğimde
Senin kadar...

Özgürlük gömleğidir üstündeki mavi...
Özgürlük şarkıları söyler dalgaların.
Benimse; gönlüm, dertlerin evi...
Ey deniz!
Sen verdiğini almaz,aldığını vermezsin.
Al benim dertlerimi,gönderme geri
Dalgalarınla...
Yesin balıkların...

İçinde barındırırsın milyonlarca can;
İçindeki canlardan çıkar inci,mercan...
Ey deniz!
Bazen sakinsin,üzerine yağmur yağsa bile
Sicim gibi...
Bazen kudurursun,köpürürsün;
Sahillerin yüzüne tükürürsün...
Saniyeliksin benim gibi.

Ey koca deniz!
Kim demiş ak köpüklü dalgalarına gem vurulmaz;
Kim demiş,hiçbir güç karşısında boyun eğmez...
Rabbim isterse;
İki denizin suyu birbirine değmez...

Mehmet Cıngır

Deniz Benim Çocukluk Arkadaşım

Deniz benim çocukluk arkadaşım.
Çocukluğumuz aynı yerde birlikte geçti.
Mavi,sulu gözlü hırçın birisiydi.
Dalgalı saçları bazen darmadağınık olurdu
Özellikle de kış mevsiminde ve rüzgârda.
Birlikte; konuşur,dertleşir,oynaşırdık…
Açık havalarda mavi gözleri parıl parıl parlardı.
Uzun süre gözlerine dalardı gözlerim.
Büyülerdi gözlerimi gözlerinin mavisi…
Kaybolurdu gözlerim gözlerinin içinde.
Bilmem neyi arardı mavi bakışlarında gözlerim?

Onun saçlarına doğardı ilkin güneş…
Onun gözlerinde tarardı sarı saçlarını…
Dalgalanırdı rüzgârda mavi saçları
Mavi gözlerinde martılar uçuşurdu.
Öfkelenince dalga dalga kalkıp inerdi göğsü…

Bulutlu ve rüzgârlı havaları hiç sevmezdi.
Böyle havalarda öfkeden kudurur,ağzı köpürür
Sağa sola saldırır,mavi gözleri bulutlanırdı.

Uzunca bir ayrılıktan sonra ziyaret ettim kendisini dün.
Çok öfkeliydi uzun süre ihmal ettiğim için kendisini.
Öpmek istedim,ağzımdan girdi,burnumdan çıktı.
Sarılmak istedim, itti beni güçlü kollarıyla…
Sert davrandı bana,”çocukluk arkadaşım” demeden…
Biraz üzgün biraz da kırgın; çaresiz ayrıldım oradan;
Ama darılmadan…

Mehmet Cıngır

Deniz Olsaydım

Ben bir deniz olsaydım,
Bana koşardı ırmaklar
Dağ taş aşarak.
Hasret giderirdi sularımız
Kucaklaşarak.
Ben bir deniz olsaydım
Gemiler yüzerdi üstümde
İrili ufaklı…
Martılar süzülürdü üstümde
Aklı karalı…
Top top bulutlar gezinirdi tepemde,

Kudururdu zemheride dalgalarım.
Atılırdı kıyıya özlemle, aşkla
Dokunurdu parmak uçlarıyla sevgiliye
Öperdi dudaklarından sevgilinin.
O da bilirdi kavuşamayacağını sevgiliye
Ve her defasında çekilirdi geriye.

Ben bir deniz olsaydım
Yosunları büyütürdüm koynumda,
Balıkları beslerdim içimde
Hepsi başka boyda,başka renkte,
Başka biçimde…

Ben bir deniz olsaydım…

Mehmet Cıngır

Deniz,Martılar ve Ben

Bir kasım günü…
Vakit ikindi…
Denizi ziyaret ettim.
Oldukça sakindi.
Yakamozlanıyordu mavi gözleri!
Ara sıra bakıp gülümsüyordu bize güneş
Bulutların arasından.
Gözlerim takılı kalacaktı mavi gözlerine
Martılar geçmeseydi yanımdan.

Martılar…
Kimi kurşûnî, kimi esmer,kimi aktı…
Tüyleri ışıl ışıl parlaktı.
Uçmuyorlardı.
Yürüyorlardı.
Ayak sesleri duyuluyordu martıların
Korkmuyorlardı benden
Bilmem neden.
Yoksa insan saymıyorlar mıydı beni?
Derken
Bir kertenkele…
O da yürürüyordu, sakin…
Görünce beni,
Uzaklaştı sür'atle benden…
Anladım ki,insan yerine koyuyordu beni.

Unutmuşum.
Birden denizi hatırladım,
Bana bakıyordu mavi mavi…
Kanımı tutuşturuyordu bakışları
Baktıkça çiçekleniyordu gözleri!

Vedalaşma zamanı gelmişti.
Vedalaştık.
"Yine gel"dedi bana
El salladı.
Buğuluydu son sözleri…
Benim için güzel bir gündü;
Fakat deniz oldukça üzgündü…

Mehmet Cıngır

Denizde Balık Olsam

Deniz benim uzatmalı sevgilim
Çok severim kendisini
Sık sık ziyaret ederim
Ziyaretlerimde tercih ederim gün ikindisini.
Sükûn bulur gözlerim mavi gözlerinde
Heyecandan kalkıp inen göğsüne dokunurum.
Okşarken güneşin altında mavi saçlarını
O da benim ayaklarımı yıkar…

Bir de denizde balık olsam!

Mehmet Cıngır

Dert

Derdiniz varsa
Gidin dağa anlatın
İnsana değil.

Mehmet Cıngır

Dertli Bülbül

Dertli dertli n’çin ötersin ey bülbül!
Senin de benim gibi derdin mi var?
Yine mi reddetti seni zalim gül?
Dilerim kırsın dallarını rüzgâr.

Dün hicranımı duyup yâri andım
Ey bülbül ben de senin gibi yandım
Güzel günler hiç mi hiç geçmez sandım
Geldi zemheri; kış, geçti ilkbahar

Ezeli de Mehmet Hoca ezeli
Deremedim bağımdaki gazeli
Gezdim de dünyayı böyle güzeli
Görmedim,oldum da bir yaşlı çınar.

Mehmet Cıngır

Dev Aynası

Şimdiki üniversite mezunu
Gençlerin,zenginlerin ve
Burnu Kafdağı'nda olanların
Hepsinin cebinde birer dev aynası…
Hep ona bakıyorlar.
Bir de sıradan vatandaşın cebindeki
Gerçek aynaya baksınlar bakalım,
Ne görecekler?

Mehmet Cıngır

Devlet Millet, Millet Devlet İçin

Millet devlet için; devlet millet için değil,
İtaat et,olma sakın devlete isyankâr.
Rahatça binsin sırtına eğil,biraz eğil
Devlet efendidir,millet devlete hizmetkâr.

Babadır devlet,ister döver isterse sever,
İster alır, ister satar seni şehzadeler,
Çalış, çabala neyin varsa efendine ver,
Vermezsen nasıl ayakta kalır bu saraylar.

Büyük küçük tüm nehirler köledir denize,
Feda olsun köleler yüce devletimize,
Yeter bu şan,bu şeref,bu onur hepimize,
Canla başla herkes onun hizmetine koşar.

Köle ülkesinde sen ne bey ne de paşasın,
Sen ölsen ne çıkar,yeter ki devlet yaşasın,
Gece gündüz demeden hiç durmadan koşasın,
Bu devlet ancak senin omuzlarında yaşar.

Millet devlet,devlet de millet için var olsun!
Güzel ülkemizde dört mevsim de bahar olsun!
Ne ezen ne ezilen, herkes bahtiyar olsun!
Yüreğimiz; vatan,millet,bayrak için coşar.

Mehmet Cıngır

Diken Yarası

Vururken yüzüme sıcacık güneş,
Yeşil mercan dalların arasından.
Tutsam o yarin siyah perçeminden,
Öpsem iki kaşının karasından.

Yüzer iken havuz içinde sandal,
Eğilsin üstüme ağaçlar dal dal.
Can versin bülbülün aradığı gül!
Kurtulsun bülbül diken yarasından.

Mehmet Cıngır

Dilimdeki Dualar Kadar

Ziyaret ettin ya dün beni
Sevindirdin dünyalar kadar
Sevindirsin Rabim de seni
Dilimdeki dualar kadar.

Güzellikler var hep özünde
Hayatının en zor güzünde
Güller açsın o gül Yüzünde
Gül kokulu rüyalar kadar.

Bulutlanırsa bir gün göğün
Daralırsa eğer yüreğin
Yüce Rabbim genişlik versin
Yerler,gökler,deryalar kadar.

Mehmet Cıngır

Din Tahripçileri

Bilirim Rabbim sen nicesin,
Yücelerden daha yücesin,
Gören gözlere hep âşikar,
Görmeyen gözlere gecesin.

Düşmanına dal uzattılar,
Habîbine dil uzattılar,
Ebû Cehl'e gül uzattılar,
Sen ki, elifte bir hecesin.

Dalda bülbül öter diyorlar,
Bize Kur'an yeter diyorlar,
Ve bizden bu kadar diyorlar,
Sen cahillere bilmecesin .

Ebû Cehl ölmedi yaşıyor,
Ülkeler,kıtalar aşıyor,
İnsanlık buna pek şaşıyor,
Kahret Rabbim sen kedincesin!

Hadise hurafe diyorlar,
Bu insana cefa diyorlar,
Tamamdır bu defa diyorlar,
De Rabbim,"sen ne haincesin!"

Din, Arap kültürü diyorlar,
Ancak bir güldürü diyorlar,
Kara bir bildiri diyorlar,
De Rabbim"sen ne cahilcesin."

Dinimize afyon diyorlar,
cayanlara mason diyorlar,
Uyduruk dine son diyorlar,
De Rabbim"sen ne zalimcesin."

Mehmet Cıngır

Diyemedim Ben

Kahve gözlerini sevdiğim güzel,
Gözüne bakmaya kıyamadım ben.
Kuşatamaz seni ebed ve ezel,
Yüzünde benleri sayamadım ben.

Aşkıyla yolunda yeksân olduğum,
Yanında olmakla huzur bulduğum,
Ah,yokluğunda sararıp solduğum
Gel; o gül yüzüne doyamadım ben.

Bahçemdeki gülleri deremedim,
Giderken son kez seni göremedim,
Hangi rüzgâr götürdü bilemedim,
Aşk elbisesini giyemedim ben.

Mehmet Hoca oldu gözlere diken,
Gel ipek yüzlüm; benim, seni seven,
Sana sırsıklam âşık olmuş iken,
Seni sevdiğimi diyemedim ben.

Mehmet Cıngır

Doğdu Bu Gece

On ikinci gecesiydi Rebî'ülevvel'in
Doğdu âlemlerin nûru Muhammed'ül emin.

Bir müjde yayıldı pazartesi gecesinden
Parlıyordu güzel yüzünde nûru Adem'in.

Doğdu bu gün Hak musikisinin tatlı sesi
Doğdu bu gece nûr Mustafa'sı âlemlerin.

Yıkıldı bu gece karanlığın kuleleri
Nûr ile doldu gök,arındı kirinden zemin.

Diri diri toprağa gömülürken gonca güller
Muhammed'in yıldızı parladı gökte demin.

Bu gece bayram ederken semada melekler
Ateş düştü gönlüne yeryüzünde zalimin

Gerçek oldu müjdesi rahip Bahira'nın
Doğdu bu gece şahikası nûrun,erdemin

Doğdu pazartesi sabahı Hâtem'ül enbiya
Hâtem-i nübüvvet var deyip ettiler yemin.

Sarsıldı Kisra'nın sarayları,battı Sâve
Bu gece söndü bin yıllık ateşi Acem'in.

Gökte Hak,yerde halk medhederdi onu daim
Dururdu bir bulut başında Fahr-i âlem'in

Kanatlanınca Hak'ka ansızın can annesi
Bir yangın düştü körpecik gönlüne yetimin.

Âlemlere rahmet olarak gönderdi onu
Rahman ve rahim olan yüce Rabbü'l âlemin.

Damar damar onun sevgisiyle dolsun ruhum
Kurban olsun bu canım yoluna efendimin.

Salât'ü selam olsun sevgiliye bu gece
Çok dua edelim Allah'a diyelim' âmin.'

Mehmet Cıngır

Doğdu Nur Muhammed

On ikinci gecesiydi Rebi'ül Evvel'in
Doğdu âlemlerin nûru Muhammed'ül Emin.

Bir müjde yayıldı pazartesi gecesinden
Parlıyordu güzel yüzünde nûru Âdemin.

Bu gece doğdu Hak musikisinin tatlı sesi,
Bu gece doğdu nur Mustafa'sı âlemlerin.

Yıkıldı bu gece karanlığın kuleleri
Nur ile doldu gök,arındı kirinden zemin.

Diri diri kuma gömülürken gonca güller,
Muhammed'in yıldızı parladı gökte demin.

Bayram ederken bu gece semada melekler,
Ateş düştü gönlüne yeryüzünde zalimin.

Gerçek oldu o müjdesi rahip Bahira'nın
Doğdu bu gece şahikası nurun,erdemin.

Doğdu pazartesi sabahı Hâtem^ül Enbiya,
Hâtem-i Nübüvvet var deyip ettier yemin.

Sarsıldı Kisra'nın sarayları,battı Sâve,
Bu gece söndü bin yıllık ateşi Acemin.

Gökte Hak,yede halk medhederdi onu daim,
Dururdu bir bulut başında Fahr-i Âlemin.

Kanatlanınca Hak'ka ansızın can annesi,
Bir yangın düştü körpecik gönlüne yetimin.

Âlemlere rahmet olarak gönderdi onu,
Rahman ve Rahim olan yüce Rabb'ül Âlemin.

Damar damar onun sevgisiyle dolsun ruhum,
Kurban olsun bu canım yoluna efendimin.

Salât-ü selam olsun sevgiliye bu gece,
Çok dua edelim Allah'a diyelim'amin.'

Mehmet Cıngır

Doktor

Bir taş attım ben güne
Gün düştü avucumun içine
Aldım götürdüm onu köyüme
Doktor giremez artık evime…

Mehmet Cıngır

Dometes Biber Patlıcan

Balkona ektim domates,biber,patlıcan...
Hepsi de çok sevimli,çok tatlı birer can.
Su verirsen canlanır,açılır yaprakları,
Vermezsen uykusu gelir,kapanır göz kapakları.

Seversen yüzlerinde güller açar;
Kızarsan üzülür,keyifleri kaçar.
Çiçek açarlar:Kırmızı,mavi,mor,siyah...
Nasıl da uyum içindeler,bir görseniz âh!

Sebze verirler lezzetli,doğal,hormonsuz...
Bunları bahşeden Allah'a şükrümüz sonsuz.
Gübre verirseniz filizlenir; artar sürgünü,
seyredin sonra siz onlardaki bayramı,düğünü!

Düşmanları soğuk,rüzgâr,kar,tipi,buz...
Yaşayamazlar asla topraksız,susuz...
Yakar tomurcuklarını,çiçeklerini rüzgâr,
En çok sevdikleri mevsim ilkbahar...

Yapın bakımını,verin gübresini suyunu...
Her sabah seyretmek istiyorsanız güldüğünü.

Mehmet Cıngır

Donuyor Ellerimiz

Bir ömür uzayda dolaştı ruhumuz,
Hâlâ da uzaydadır ayak izlerimiz
Göklere dokunmadı ama kollarımız
Neden gözlere diken oldu dillerimiz ?

Akıttığımız gözyaşları pınar oldu,
Ektiğimiz tohum bir koca çınar oldu.
Şu gariban yüreklerimiz yanar oldu,
"Bir olsun" dedikçe dertli gönüllerimiz.

Kalbinde bir kanama başlayınca yerin,
Yara açılır yüreğimizde pek derin.
Aksa da sular çağıl çağıl, serin serin,
Açmaz yine de bizim gonca güllerimiz.

Büyürken içimizde bir nergis can gibi,
Bir şey damlıyor yüreğimizden kan gibi
Kaynarken bu yüreğimiz bir volkan gibi
Donuyor kar gibi,buz gibi ellerimiz.

Mehmet Cıngır

Dosdoğru Yol

İnsanları ayrıştırıp dediler bir kısmına koyun
Koyun ki bahane, oynuyorlar oyun içinde oyun.
Derler,bu dünya ikimizden birine fazlaymış güya
Gerçeklerden uzak, görüyorlar rüya üstüne rüya.

Ben bu söylemleri fazla ciddiye almıyorum amma
Sakın bunları sen hafife alıp, dil sürçmesi sanma.
 Bunların dil ve fiillerinde bir gariplik var fakat;
Bu garabeti önlemeye ne güç yetiyor ne takat.

Bunlar demezler de aka ak fakat;derler karaya ak
De ki,”sen ak mısın kara mı,dön de bir kez aynaya bak.”
Derler ki,”bizi almaz gökten indiği sanılan kitap.”
“Fakat,ancak ‘Nutuk’adlı kitap eder bizi istiap.”

Dikerler buldukları her meydana bir eşek heykeli;
Fakat bilmezler bu memlekette kim akıllı kim deli.
Küfrederler ceddine bahçeleri yetiştirenlerin,
Yerler de meyvelerini girdikleri bu bahçelerin.

Kendi zamanında Ebû Cehl oynuyordu bu oyunu,
Oynuyor şimdi aynısını Ebû Cehil’in torunu.
Gel yanlıştan dön, basalım seni de bağrımıza ey sol!
Yürümek istersen eğer ,Allah yoludur dosdoğru yol.

Mehmet Cıngır

Dost

Varalım dost havzasına
Yüz sürelim ravzasına
Son ver kardeş kavgasına
Gel gidelim dosta gönül

Her doğan ki, bir gün ölür,
Dosta iylik dosttan gelir.
Dostun kıymetin dost bilir,
Gel gidelim dosta gönül.

Dost dosta yabancı olmaz,
İyilerden kemlik gelmez,
Dost olmayan kadir bilmez.
Gel gidelim dosta gönül.

Doğum kader,ölüm haktır,
Hak'kı tanımayan çoktur,
Hak'tan özgece dost yoktur.
Gel gidelim dosta gönül.

Mehmet Hoca dost dediğin,
Bal-kaymak olsun yediğin,
Dosttur bedel ödediğin,
Gel gidelim dosta gönül.

Mehmet Cıngır

Dost Bildiklerimiz

Yandı bu yüreğim yandı bu yüreğim,
Seni dost sanıp aldandı bu yüreğim.
Düşman kurşununa dayandı bu yüreğim,
Senin bir sözünle parçalandı bu yüreğim.

Hep gösterirler bana beni aynalarım,
Düzeltirim hemen olursa yanılmalarım.
Yıllarca uğraşıp bir sırça saray kurmuştum.
İki kanat takıp binlerce kuş uçurmuştum.

Çıkmıştım merdivenleri basamak basamak,
Artık benim için bir hıçkırık oldu yaşamak.
Nice fırtına gördü bu geminin direkleri,
Hiçbir rüzgâr bu kadar incitmedi yürekleri.

Çekse de yüreğim bu rüzgâr karşısında cefa,
Direnecek ruhum,pes etmeyecek bu defa.
Sağnak sağnak yağsa da üzerime haksızlık,
Dönerek sahibine,verecek rahatsızlık.

Siniyor kokusu,kokluyorum erguvanı,
Kıskandı bizi kırık bir saatin yelkovanı.
Biz berrak bir ırmağın aynasında buluştuk,
Yıllarca yarasaların hezeyanını bölüştük.

Hep,birlikte yonttuk acıların heykelini,
Kıskananlar çeksin artık üstümüzden elini.
Bırak kalsın gökyüzümüz tomurcuk tadında!
Hiçbir leke olmasın semamızın altında.

Yıkıldı emek verip yaptığım sırça sarayım,
Artık bundan böyle asla ak değil,karayım.
Sayısızdır gönül defterinden sildiklerimiz,
Yeter! Vurmasın artık bize dost bildiklerimiz...

Mehmet Cıngır

Dost Diye Bir Şey Yok

Düşmeden önce çok dostum var diye övünme.
Gerçek yüzünü görmek istersen dostunun,
İyi tanı dostunu,düşünce dövünme;
Açıver de bak içine kuzu postunun.

Bal akar ağzından düşmeden,düşünce zehir...
Her yüzüne gülene dostum diye sarılma,
Bir damla su vermez; olur uzaktan akan bir nehir.
Düşersen görürsün dostum; sözüme darılma.

Bülbüller öter gül faslında,
Bahar geçip kuruyunca güller,
Dostluk diye bir şey yok aslında,
Susar,ötmez olur bülbüller...

Arkadaşlık başka,dostluk başka,
Allah ile kul arasında büyük dostluk.
Dostluk denmez her aşka;
Öyle dostluklar var ki,sadece bir pozluk.

Bazen dostundan gelir en büyük kazık,
Paylaştığın sırlarını saklayandır dost;
Ağzından dökülen sadece bir kelimedir:Yazık!
Sıkıntılı günlerinde kapını tıklayandır dost.

Çıktım merdivenleri birer ikişer,
Basamak basamak...
Can dostlarım arkamdan gelirler;
Son basamağa kalmıştı ki ramak...

Çöküverdi merdivenler birden,
Çekildi pencereme siyah perdeler!
Kat kat basamaklar demirden,
Yıkıldı hayallerim,hepsi yerdeler...

"Senin için asfalt yoldur bu merdivenler"
Acaba şimdi can dostlarım nerdeler?
"Haydi yiğidim,haydi aslanım"diyenler...
Anladım,taze dost bulma peşindeler.

Hiç kimseye el avuç açmak yok;
Kaplasa da bütün ruhumu elem ve keder!
Delse de yüreğimi zehirli bir ok,
Telaş yok!
Dost olarak Allah yeter.

Mehmet Cıngır

Dost Olarak Allah Yeter

Yürümek isterim
Yoldaş yok.
Paylaşmak isterim
Sırdaş yok.
Vermek isterim gönlümü,
Gönüldaş yok.
Kazımak isterim adını gönlüme,
Nakkaş yok.
Dertleşmek isterim,
Arkadaş yok.
Yok,yok,yok…
Dar geliyor bu dünya bana dar!
Yaşanacak gibi değil.
İyi ki,
Varlığı ile huzur bulduğum
Her zaman uyanık ve diri,
Her şeyi görüp gözeten biri var…
Olduğu yerde ne elem ne keder…
Başka dosta ne hacet,
Dost olarak Allah yeter.

Mehmet Cıngır

Dört Kuş

Havada dört kuş
Uçar uçar.Nereye
Bilmem bu uçuş?

Mehmet Cıngır

Dörtlükler

Neler gelip geçti şu garip başımdan
Doldu taştı hep denizler gözyaşımdan
Yazın, başımdan geçenleri taşıma
Okusun bilmeyenler mezar taşımdan.

Fanidir bu koca dünya fani,
İnsan öğütür canidir cani,
Kimler geldi kimler geçti dünyadan,
Nerede koca Sinan,Fatih… Hani?

Kutup yıldızı gibi sabittir zaman,
Geçmez asla yerinde durur o her an.
Önünden geçer bütün yaratılmışlar,
Ve asla geri dönmez hiçbir güzel can.

Girmişsin koynuna yalancı bir hiçin,
Hiç dönmüyor yüzün o tarafa niçin?
Bir gün ansızın muhakkak gelecekler,
O boyunun ölçüsünü almak için.

Diyorlar ki insan insana emanet,
 Diyelim ki şurası çok açık ve net.
Tüm emanetlerin sahibi Allah'tır,
Hiç edilir mi emanete emanet?

Mehmet Cıngır

Dua

Biliyorum,
Dağlar kadar çoktur benim günahım,
Arş-ı âlâ'yı tuttu âhım!
Dünyada yaşadım ben cehennemi,
Ahirette beni,
Yakma Allahım! Yakma Allah'ım! Yakma Allah'ım!

Mehmet Cıngır

Duyamazsın Cennetin Kokusunu

Ey kendilerine insan sıfatı takanlar!
Kendisinden zayıflara tepeden bakanlar!

Üç beş kuruş uğruna fırıldak olursunuz,
Günahsız insanlara hep kusur bulursunuz.

Cin ve şeytanlarla işbirliği yaparsınız,
Çıkar için dostunuzu bile satarsınız.

Makam uğruna tozu dumana katarsınız,
Bu yolda cine, şeytana bile taparsınız.

Gücün karşısında kendinizi saklarsınız,
Nerde garip görseniz üstüne atlarsınız.

Çıkarınız varsa suçluları aklarsınız,
Mazlumlara acımaz ikiye katlarsınız.

Para için ananızı bile satarsınız,
Ve kendinize insan sıfatı takarsınız.

Sen bütün garipleri köle mi sanıyorsun,
Ey zalim!Şunu bil ki,fena aldanıyorsun.

Bu yolla alırsın cehennemin tapusunu;
Fakat hiç duyamazsın cennetin kokusunu.

Mehmet Cıngır

Dün Seni Andım da

Dün yine seni andım da,
Eski hatıralar canlandı gözümde.
O kadife sesin çınladı kulaklarımda,
Durmamıştın verdiğin sözünde.

Bana defalarca söz vermiştin,
Seni çok seviyorum demiştin,
Yalan mıydı verdiğin bu sözlerin,
Gözüm var demiştin gözünde.

Dün gece yine seni andım da,
Hatıralar gözümde canlandı bir bir,
sözlerin hâla kulaklarımda gizlidir.
Sen aslında iyi insandın özünde.

Şimdi nerelerdesin,ne yapıyorsun?
Geceleri yine rüyalarımı kapıyorsun,
Düşündükçe hâla yüreğime çarpıyorsun,
Eski güzelliğin duruyor mu hâla yüzünde?

Mehmet Cıngır

Dünya

Her insan bir dünyadır.
Bir insan doğdu mu
Yeni bir dünya kurulur.
Bu yüzden her gün
Çolk sayıda dünya kurulur.
Bir insan da öldü mü
Bir dünya yıkılır.
Bu sebeple her gün
Çok sayıda dünya yıkılır.

İki kapılı bir handır dünya
Girişler çıkışlar zorunludur.
Görürken rüya içinde rüya
"Haydi dışarı!"deyiverince dünya
Çıkmamaya çaren mi var.

Giriş kapısından girilirken an be an,
Aynı hızla çıkar çıkış kapısından kervan
Kıyamete dek bu böyle devam eder gider.

Mehmet Cıngır

Dünya Hali

Gözlerden çıkan şualar
Çarpışır havada.
İç içe girer,
Çanakkale de çarpışan mermiler gibi…
Dağılıp gökyüzüne
Aşk olurlar,
Ay olur,yıldız olurlar;
Aydınlatırlar geceleri dünyayı…

Derken bir bebek sesi…
Ağlar ağlar ağlar…
Gözünden seller çağlar
Yapıştırdın mı alnına bir sevgi busesi
Hemen keser sesi.

Dünya döner,ay döner,gün döner
Ne ocaklar yanar,ne ocaklar söner
Bineriz tahtadan bir ata
Ayağı kırık…
Gideriz üstünde yata yata,
Tıkıdık tıkıdık tıkıdık…
"Don delik,mintan delik."

Dünya hali…

Mehmet Cıngır

Dünyanın Üstü Gibi

Denizin üstü masmavi
Boncuk gibi…
Sakin,
Dünyanın altı gibi;
Fakat dibi,
Cıvıl cıvıl!
Dünyanın üstü gibi…

Mehmet Cıngır

Düş

Düşümde gördüm dün gece seni
Gözlerinin içi gülüyordu.
Bir şeyler satıyordun pazarda
Derken başlamıştı gün yaşlanmaya
Hava karardı ,gün gözlerini yumdu
Ve kimse gelmiyordu seni almaya.
Sen üzülüyor, bense seviniyordum;
Çünkü mecburdun sen bizde kalmaya…

Hava açıktı,tek bulut bile yoktu ama;
Pencereden tek bir yıldız görünüyordu
Parlak…

En dikkat çekici özelliklerin:
İnatçı kişiliğin,
İlk olarak paraya önem verişin,
Aşka ikinci sırada yer verişin,
Bir keçi kadar tehlikeli oluşun,
Hayatı ciddiye alışın,
Hassasiyetin,
İş hayatına önem verişin,
Hırsın,
Sıcak kalbin,
Çekici kanın,
Sadık birisi oluşun,
Ve gülüşün…
Galiba burcun oğlak…

Sen benim içimde,ben senin içinde
Öylece bakıştık gece boyu.
Oysa diğer taraftan gece ölüyordu.

Mehmet Cıngır

Düşümde

Dün gece düşümde yârimi gördüm.
Yasladı güzel başını koluma,
Sırma saçlarını elimle ördüm
Bir gerdanlık gibi taktım boynuma.

Dünya güzeli yârim bir içim su,
Gelir dizlerimde renk renk uykusu,
Yüreğime o yârin tablosunu
Astım ve yürüdüm takıp koluma.

Ezine de Mehmet Hoca ezine,
Dayadım kalbimi yârin dizine.
Baktım da o yârin mahmur gözüne
Dedim "yürürüm onunla ölüme."

Mehmet Cıngır

Düşüncelerim Islandı

Düşüncelerim ıslandı yağmurda,
Astım çamaşır ipine,kurusun diye.
Fakat güneş doğmadan battı sahurda,
Onun için girmez düşüncelerim fiil kipine...

Mehmet Cıngır

Düzeltmek İçin Dünyayı

Görmek istemiyorsak korkulu rüya,
Düzeltmek istiyorsak dünyayı,
Düzeltmek gerek önce insanları.
Çünkü bütün insanlar, tek tek
Ayrı ayrı, tek başına bir dünya…

Mehmet Cıngır

E Mi

Kahve gözlerini sevdiğim dilber!
Ak tebeşir tutsun hep ak ellerin
Güzellikler söylesin hep dillerin
Hak önünde hep dik dursun bellerin
Sararıp solmasın e mi güllerin!

İlkbahar gibi olsun hep kışların
Berrak su gibi olsun bakışların
Yüreğime işlesin nakışların,
Hep cennete çıksın e mi yolların!

Ruhun kadar aydınlık olsun yüzün
Bahar tadında olsun yazın, güzün
Basmasın güzel yüreğini hüzün,
Sarsın çiçekleri e mi kolların!

Serindir Mehmet Hoca gölge serin
Gözümde izi var kahve gözlerin
Kehribar sarısı balların senin
Aksın yüreğime e mi balların.

Mehmet Cıngır

Ecdada Mektup

Selam size ey ecdadım selam size!
Soğuk demediniz,kar demediniz,kış demediniz;
Fakat vatan dediniz,millet dediniz bayrak dediniz!
Sizin gibi kahraman bir ecdada sahip olduğumuz için
Ne mutlu bize!

Selam size ey ecdadım selam size!
Günlerce aç kaldınız,susuz kaldınız; sadece
Kurşun yediniz,gülle yediniz,mermi yediniz...
Fakat; vatan...vatan...ille de vatan dediniz...
Baş eğdirdiniz yedi düvele!
Bu bir mucize!

Selam size ey atalarım selam size!
Omuz omuza savaştınız; tefrika sokmadınız içinize,
Bu güzel vatanı hediye ettiniz bize.
Yüreğimde biriktirdiğim sevgilerimi gönderiyorum size! ..
Şefaat edin,bizi de alın cennetinize...

Selam size ey atalarım selam size!
Kocatepe,Çanakkale,Niğbolu,Zigetvar...
Üç kıtada atının nal izleri var...
Tarihler seni altın harflerle yazar...
Söz veriyoruz sahip çıkacağız eserinize.

Selam size ey ecdadım selam size!
Kim demiş meçhul askersiniz?
Kalbimizin en müstesna köşesidir kabriniz.
Namusumuzdur namusunuz; şerefimizdir şerefiniz!
Üzülmeyiniz!
Kirli elleri dokundurmayacağız emanetinize...

Selam size ey ecdadım selam size!
Vatan için gençliğinizi verdiniz,canınızı verdiniz,
Yağmur gibi yağan mermilerden yılmadınız,
Allah'ın sözü:Şehitler ölmez,siz ölmediniz.
Selam söyeyiniz sevgili Peygamberimze...

Selam size ey kahraman ecdadım selam size!
İzleyin bizi Cennet-i Âla'dan,
İlham alarak şühedadan,
Söz eriyoruz size dünyadan,
Sahip çıkacağız uğruna can verdiğiniz millî değerlerimize!

Selam size sevgili ecdadım selam size!
Hepinizi minnetle,şükranla,rahmetle anıyorum;
En içten duygularla sevgi ve saygılarımı sunuyorum..
Yüreğimde büyüttüğüm kırmızı beyaz çiçekleri
Ekiyorum kabrinize!
Ve sözü bırakıyorum şehit torunları adına Mehmet'ten
Millî şairimiz Mehmet'imize:

"Ey şehid oğlu şehid,isteme benden makber,
Sana âğûşunu açmış duruyor peygamber! "

Mehmet Cıngır

Ecdattan Mektup

Sevgili Evladım,
Vatan savunması yaparken şehit oldum
Ölmedim…
Size şehit olduğum yerden sesleniyorum.
Şehitler ölmez!
Rabbim tarafından besleniyorum.
Cennet kokusuyla tebessüm eder yüzüm,
Adım adım sizi takip ederken gözüm,
Kan ağlıyor yüreğim…
Nasıl ağlamasın?
Uzaklaşıyorsunuz uğruna can verdiğimiz değerlerden…
Üzgünüm…

Ey sevgili evladım!
Sordu komutanım:-Neden kınalı ellerin?
-Kınalanır koçlar Allah'a kurban olsun diye
Anam kınaladı vatana kurban olsun diye…
Gençliğimi verdim; kan döktüm,can verdim;
Kurban oldum vatana
Düştüm toprağa,toprak oldum,
Toprak size vatan olsun diye…
Kanla suladım gülleri
Bundan kırmızıdır rengi güllerin…
Vatana feda oldu canım,
Bayrağa renk oldu kanım
Ve özgür bir vatan bıraktım size…
Ve bunun karşılığında,
Cennet'ten bir hisse verildi bize…

Altı da bir üstü de birdir bu aziz vatanın
Eğil de kulak ver sesine
Toprağın altında kefensiz yatanın!
Parayla,malla değil,kanla,canla ölçülür değeri
Bu kutsal, bu temiz vatanın…

Müjdesine nail olup Hüda'nın
Komşusu olduk Hatemü'l Enbiya'nın.
Sizden şudur tek emelim:
Çiğnetmeyin meçhul kabrini şühedanın…

Bir destan yazdık kanımızla
Yaşasın diye vatanımız kıyamete dek
Bütün rengiyle ve susmayan ezanımızla! ..
Allah Allah sedaları tutarken arşı
Eğildik Allah'ın huzurunda vav gibi
Fakat dik durduk elif gibi düşmana karşı…
Yazdırmasın Allah bu millete bir daha
İstiklal marşı!
"Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan,şühedâ!
Cânı,cânanı,bütün varımı alsın da Huda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ."

Hepinizin alnından öpüyorum sevgili gençler,
Ölmedim ben, ölmez şehitler;
Ben bu topraklar için toprağa düşmüş meçhul asker…

Mehmet Cıngır

Ecel

Gelmemişse ecel, insanı kimse deviremez,
Gelmişse hüküm, onu kimse geri çeviremez.

Mehmet Cıngır

Edelim Gazeli

Nev(i)bahar oldu gel rah ı gülistân edelim
Kalbi gonca gibi açıp gül-i handân edelim.

Gel gezelim ey yâr birlikte gül bahçesini
Aşka înanmâyanlara âlemi zindân edelim.

Kuğulu parkta salına salına birlikte gezip
Ey yâr seni salınan serv-i hıramân edelim.

Haydi gir de şu gönül sarayıma ey sevgili
Gel seni şu taht-ı gönlüme sultân edelim.

Ey dost dünyâda bânâ senden özge yâr yok
Gel bu can aşkımızı âleme âyân edelim.

Gel bugün bayram günüdür barışarak ey yâr
Şû lanet şeytanı bir daha perişân edelim.

Hoca Mehmet der ki,gel kalbime misafir ol
Bu naçiz cânı, can sultâna kurbân edelim.

-.- -/- . - -/- . - -/- . –

Mehmet Cıngır

Eden Bulur

Otuz iki yıl öğretmenlik yaptım,yorulmadım,
Haksızlık karşısında hiç eğilmedim; fakat kırıldım.
Bir gün müdürün odasına gittim,
Dedim"müdürüm program"
Müdür yüzüme bile bakmadı;
Kovuldum müdürün odasından.
Fakat bir hafta geçti,geçmedi,
Kendisi kovuldu okulun kapısından.
Etme bulma dünyasıdır bu dünya;
Eden bulur,geçmemişse insanlığın kıyısından.

Mehmet Cıngır

Efendim

Gavur icadı dediler,
Uçağa binmediler.
Uçak vardı da sen binmedin mi efendim?
Hani bir gün "ne güzel dişleri var"dedin ya
Güzel bakmayı,
Güzele bakmayı
Bize sen öğretmedin mi efendim?
Hani bir gün bir çocuğun kuşu ölmüştü ya
Çocuğa taziyeye gidip,
"Kuşun ölmüş,başın sağ olsun"diyerek
Çocukları ve hayvanları sevmeyi
Sen öğretmedin mi efendim?
Sıkıldığın zaman gökyüzüne bakardın,
Başın ağrıdığı zaman kına yakardın,
Yemekten önce ve sonra ellerini yıkardın ya,
Temizliği ve sağlıklı yaşamayı
Sen öğretmedin mi efendim?
"Bir yerde salgın hastalık olduğunu duyarsanız
Oraya girmeyin,
Olduğunuz yerde çıkarsa
Oradan çıkmayın"diyerek,
İlk karantinayı sen öğretmedin mi efendim?
Kokusunu senden almadı mı kırmızı gül?
Seni tanıyınca gururdan kurtulmadı mı bülbül?

Beyazın siyaha,siyahın beyaza üstünlüğü olmadığını,
Yakınlığın takva olduğunu,
Sözü yormadan konuşmayı,
Düşünceyi yormadan düşünmeyi,
Katı kalplerimizin çocuk kalbine dönüşmesini
Sen öğretmedin mi efendim?
Sen kara yüzlü putları yere sindirmedin mi?
Sen cehalet bayraklarını bir bir indirmedin mi?
Sen yürüyünce bütün yokuşlar düze durmadı mı?
Sen işaret edince ay ikiye bölünmedi mi efendim?
Göğe baksan gök mahzun olur,
Yere baksan yer tebessüm eder,
Tebessüm etmeyi bize sen öğretmedin mi efendim?

Efendim,
Sen yüzümüzde nursun,
Sen bedenimizde cansın,
Sen damarlarımızda kansın,
Sen ruhumuzda sevgisin,
Sen âlemlerin gülüsün,
Sen yetimin başını okşayan bir elsin,
Sen kavurucu çölde serin bir yelsin,
Sen güzeller içinde en güzelsin.
Sen İslam'ın bülbülüsün
Sen rahmetsin,

Gökte Ahmed,
Yerde Muhammed’sin.

Mehmet Cıngır

Eğilirim

Sağ yanım hareketsizdir sabit taş gibi
Sol yanım pır pır eder uçacak kuş gibi.
Yer ve gökler şahittir seni sevdiğime,
Durma öyle gözümden akacak yaş gibi.

Bakmaya doyamadım ben senin yüzüne
Bir dalgıç gibi daldım ben kahve gözüne
Tenezzül edip dönersen eğer özüne
Eğilirim önünde secd eden baş gibi.

Güneş ay ve yıldızlar güler sen gülende,
Bir sen bir de ben var o yüzündeki bende,
Ben ak dalgalarla uğraşırken,yüzünde
Görmedim başka güzellik gözle kaş gibi.

Mehmet Cıngır

Eğitimsiz İnsan Ve Hayvan

Kendini güvende hissettiği
Ve karnı tok olduğu sürece
Bir hayvan kimseye saldırmaz.
Eğitimsiz insanın karnı tok da olsa
Ne zaman ne yapacağı belli olmaz.

Hayvanların dostluğu kadimdir;
Asla yalan söylemezler,aldatmazlar.
Dostlukları sağlam ve daimdir.
Bir tutam sevgi versen asla unutmazlar.

Çoğu zaman aç ve susuz kalırlar,
Bazen zevk için avlanırlar,
Fakat küsmezler ve kin gütmezler.
Hiç kimseye asla ihanet etmezler.

Ormanda binlerce ağaç,binlerce hayvan;
Ne kötü bir koku,ne de bir kirlilik;
Örnek almalı bütün bunları insan.
Temizdir hayvanlar,asla kirletmezer.

Mehmet Cıngır

Ekim

Tak tak tak!
-Gelen kim?
-Ekim
-Fazla güvenme ekime
Kış geliyor
Hazır ol ceketim!

Mehmet Cıngır

Ela Gözlerin

Yüreğimde ela bir vadidir gözlerin,
Dilimde bir bedduadır acı sözlerin.
Elimde soluyor bütün çiçekler bir bir,
Gözlerim ela gözlerini vatan bilir.

Sevgimi midir dağların dudağında inleyen?
Aşk mıdır martıların kanatlarında gizlenen?
İki basamak merdiveni çıkamıyor dizlerin,
Yüzeceksen eğer,neden yaktı denizi gözlerin?

Sen yüzünü yıkarken durgun göllerde,
Seni arayan bir yürek vardı çöllerde.
Koştukça uzaklaşıyor benden dağlar,
Bilmem,benden uzaktasın diye niçin ağlar?

Ben doğmadan çeşmelerden aktı su yerine zehir,
Ben geçmeden yıkıldı köprüler,tersine aktı nehir.
Dağların bütün sırları benim yüreğimde gizlidir.
Gecenin gövdesinde gelsen de bir gelmesen de bir.

Benmişim çarkın dişlileri arasında ezilen,
Benmişim tenhalarda avlanan göz ilen.
Sabrı verilmiştir dağa binlerce dervişin,
Yıkılmaz çile çekse de altında güneşin...

Seni bir ağacın dallarında görünce gülüm,
Dudaklarında yazılmış bir fermandı ölüm.
Aşkın zehrini içtim dünya meyhanesinde,
Sabır taşı oldum bir dervişin çilehanesinde.

Kurudu ırmaklar ulaşamadan denizlere,
Hüznünü anlatıyor denizler gözlerinize.
Dolaşıyor gökyüzünde yağmursuz bulutlar,
Çatladı toprak,artık tükenmekte umutlar.

Hangi ırmak söndürür çatlayan toprağın ateşini?
Hangi bulut engelleyebilir kavuran güneşini?
Yağmur kavuşturur mu toprakla suyu bilmem;
Ama gürül gürül akan gözyaşımı artık silmem.

Kor ateşinde yanan bir daha yanar mı sandın?
Ela gözlerine kanan bir daha kanar mı sandın?
Açılacaktır elbet bir gün özgürlüğün yolları,
Çözülecektir ruhumu saran ahtapotun kolları.

Mehmet Cıngır

Elhamdülillehirabbilâlemîn

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun
Âlemlerin Rabbi odur.
Âlemlerin sahibi odur.
O ne derse o olur.
Yakma derse ateş yakmaz,
Kesme derse bıçak kesmez,
Boğma derse su boğmaz,
Yut derse yer suyunu yutar,
Tut derse gök suyunu tutar.
"Ol "derse olur.
"Olma"derse olmaz.
Allah'ı bilen kul azmaz
Azmayınca kul,günah yazmaz
Sizin bir hesabınız varsa Allah'ın da bir hesabı vardır.
O bir şeye karar verdi mi,siz ne yaparsanız yapın
Nafile,geri dönüşü yoktur.
Onun elinin üstünde el,
Gözünün üstünde göz,
Sözünün üstünde söz yoktur.
O Rahman ve Rahimdir.
Allah amellerimizle değil,
Rahmet ve merhametiyle muamele etsin!

Mehmet Cıngır

Elini Uzatır Mısın Bana

Ay mı girdi araya neden gölgeli yüzün?
El değmemiş duygularımı sunayım sana.
Her mevsim hazansız bahar ağacı gibisin,
Ver desem, çiçeğinden bal verir misin bana?

Madem yoktu bana söyleyecek bir çift sözün,
Söyle ey güzel, neden çağırdı beni gözün?
Göremiyorum ela gözlerini gündüzün
İstesem, gözlerini gönderir misin bana?

Gökkuşağından mı aldı ruhun âhengini?
Gözümle çizdim kalbime gözünün rengini
Görmedi hiçbir dünyada gözlerim dengini.
Koy desem, mihengini bırakır mısın bana?

Adı kalsın dünyada sadece ikimizin,
Tanımasın kimse bizi, ben kimim sen kimsin?
Kazsalar kabrimizi en dibine denizin,
Kabrinden elini uzatır mısın bana?

Mehmet Cıngır

Elveda Ey Ramazan Ayı

Bayram ilan etmiştik gelişini,
Çekmiştik göndere gönül bayrağını...
Matem ilan ediyoruz gidişini,
İndirdik yarıya gönül sancağını
Gidişinden dolayı,
Elveda on bir ayın sultanı Ramazan ayı!

Dün seni karşılamıştık merhabalarla,
Coşmuştu gönlümüz salâlarla!
Bugün uğurluyoruz seni vedalarla...
Sayılı gündü; elbet tükenecekti sayı,
Elveda on bir sultanı Ramazan ayı!

Kısa sürede sana iyice alıştık,
Yükseldik mîraca,meleklere karıştık;
Dargınlar,kırgınlar hep barıştık.
Sultansın,bin aydan hayırlı,esenlik
Olan Kadir Gecesi'nden dolayı...
Elveda on bir ayın sultanı Ramazan ayı!

Allah'a kul olmanın idrakine vardı insan,
Gidince sen,kaplar yeryüzünü kin ve isyan.
Gel yeniden,bekletme bizi ey Ramazan!
Aydınlat yeniden ilâhi nurunla semayı,
Elveda on bir ayın sultanı ramazan ayı!

Ramazan ayı; bereket,bolluk,nasip ayı,
Nasiplendi nasibi olan; aldı nasibi,payı.
Gidişine olan üzüntümüzden dolayı,
Hüznümüzün şâhikası kapladı semayı.
Elveda on bir ayın sultanı Ramazan ayı!

Gelişin bir ilkbahardı ey Ramazan!
Sende inmeye başladı hazreti Kur'an.
Bir odaya kilitlenmiyor ki zaman,
Gidişin ruhumuzda derin bir hazan...
Sana borçluyuz ilâhi duygularla coşmayı.
Elveda on bir ayın sultanı Ramazan ayı!

Yeniden gelene kadar gözyaşlarımı silmem,
Yeniden kavuşmak nasip olur mu bilmem,
Senin yokluğunda renk renk ayrılıyor âlem...
Giderken sen,şeytan aldı eline oku ve yayı,
elveda on bir ayın sultanı Ramazan ayı!

Rahman sıfatınla koru ya Rab düşkünleri,yetimleri,
Kahhar sıfatınla kahreyle şu zalimleri!
Gösterme Allah'ım bir daha bu kanlı filmleri!
Ramazan ayı hürmetine ya Rab!
Kaldır İslam mülkünün üstünden şu belayı!
Yeniden kavuşmak arzusuyla;
Elvedaaa! Elvedaa! Elveda ey Ramazan ayı!

Mehmet Cıngır

Emanet

Bu beden "benimdir" deme,
Bu beden senin değil...
Yapman gereken tek şey,
Günahlarına nedamettir.
Bir gün gelir,geri ister veren;
Çünkü sana bu beden emanettir.

Mehmet Cıngır

En Güzel Mevsim İlkbahar

Bir ilkbahar sabahı
Hava pırıl pırıl
Hafiften esiyor rüzgâr.
Güneş ışınları henüz çok taze…
Çiçekler dönmüş yüzünü güneşe,
Selamlıyorlar güneşi
Selam veriyorum ben de onlara,
Gülümsüyorlar bana.
Koyu bir sohbete dalıyorum,
Yalnızlığımı paylaşıyorum onlarla.
Arılar geliyor sonra vızır vızır
Kıskanıyorlar beni çiçeklerden;
Konuyorlar çiçeklerin dudaklarına.
Sonra öpüşüyorlar dudak dudağa,
Bu kez ben kıskanıyorum çiçekleri onlardan.
Kır çiçekleri sarı,kırmızı,beyaz mor…
Renk renk!
Boyları iki karış,
Olur mezarlıkta çelenk,
Küskünlerin elinde barış.
İlkbaharda yakmaz güneş,
Dondurmaz rüzgâr,
En güzel mevsim ilkbahar.

Mehmet Cıngır

En Sevgili

Çatlayan toprak nasıl bekliyorsa yağmuru
Öylece bekliyordu insanlık sonsuz nûru.
En karanlık geceler onunla aydınlandı,
Sevgisiz, taşlaşmış kalpler onunla sulandı.

Nurla aydınlanan bir gece de ben olsaydım,
Adında gizlenen bir hece de ben olsaydım!

Kemirirken kalpler insanlığı kibirinden
Onunla arındı insanlık isyan kirinden.
Boğuyorken insanlığı kapkara hüzünler,
Huzur buldu seninle paramparça zihinler.

Kibirinden arınan bir kalp de ben olsaydım,
Nurunla ıslanan bir musap da ben olsaydım.

Ayağa kalkardın her cenazeye hürmetinden
Koptu bugün insan,…yaratılış hikmetinden.
Ümitsizliğe çözümdür her halin her sözün,
Güzelliklerle örülmüş nakış nakış özün.

Özünde örülmüş bir nakış da ben olsaydım,
Gül açan yüzüne bir bakış da ben olsaydım.

Hala muhtaçtır senin ışığına bu zemin,
Aramızdadır ruhu hâlâ Ebu Cehil'in.
Ey sevgili! Hasretin içimizde pek derin,
Duyarız acısını yıkılan her kulenin.

Ebu Cehl ruhuna bir kalkan da ben olsaydım,
Taif'te akan bir damla kan da ben olsaydım.

Kırmızı güller seni kokar hep Medine'de,
Bütün yollar seni gösterir hep Medine'de.
Seni duydum hep Bilal'in o yanık sesinde,
Seni soludum hep ashabının nefesinde.

Kokladığın bir kırmızı gül de ben olsaydım,
Üstünde yürüdüğün bir yol da ben olsaydım.

Seni bir gördü,bir daha hiç görür mü gözler?
Seni anlatmaya yeter mi sınırlı sözler.
Seni ancak layıkıyla yüce Rabbim över,
Seni ancak layıkıyla en sevgili sever.

Ah, seni gören yaşlı bir göz de ben olsaydım!
Ah,nakış nakış öven bir söz de ben olsaydım!

Siyah,beyaz bütün renkler eşitti gözünde,
Gülümsedi mi güller açardı gül yüzünde.

Sevginin,merhametin,en şahikasıdır o,
Beşeriyetin en,en doruk noktasıdır o.

Ey sevgili; gözünde bir renk de ben olsaydım!
Çevrende uyumlu bir ahenk de ben olsaydım.

Bulutlar şemsiye,güneş ve ay pervanesi,
Garip ve yetimlerin hanesiydi hanesi.
Eşit davranırdı,kimseyi yerip seçmezdi,
Yemeden onlar,kendisi su bile içmezdi.

Ah, içtiğin bir damlacık su da ben olsaydım!
Emrinde bir köle ordusu da ben olsaydım.

O öğretti insan haklarını insanlara,
O öğretti hayvan haklarını hayvanlara.
Herkes "ah nefsim! " derken,o" ümmetim,ümmetim
Ümmetimi isterim" diyecek can Ahmet'im.

Ey sevgili! şefkat ve merhamet yurdu kalbin,
Senden öğrendi haklarını insanlar ilkin.
Selam dururdu ağaçlar,selamlardı kuşlar,
Dokundu mu yüreğin pamuk olurdu taşlar.

Seni selamlayan bir kuş da ben olsaydım,
Karnına bağladığın bir taş da ben olsaydım,

Ey Nebi,yetimdin oldun yetimlere kanat!
Sultandın,sürdün gönül sarayında saltanat.
Gariptin sen,okşardın gariplerin başını,
Yetimdin,silerdin yetimlerin gözyaşını.

Ah,okşadığın bir garip baş da ben olsaydım!
Yetim gözünden akan bir yaş da ben olsaydım.

Güzellikler çizdin gönüllere desen desen,
Sensin gönüllere sabah yeli gibi esen.
Hasretini çeker kumlar,gezdiğin çöllerde,
Yangın çıktı can suyu verdiğin gönüllerde.

Ah, bastığın bir kum tanesi de ben olsaydım,
Girdiğin bir gönül hanesi de ben olsaydım.

Ey sevgili, cennettir senin ebedî yurdun!
"Kişi sevdiği ile beraberdir" buyurdun.
Çok seviyoruz şefaat et ya Resülallah!
Sana komşu eylesin bizi hazreti Allah.

Havz-ı kevserde açmış bir gül de ben olsaydım,
Bağışlanmış bahtiyar bir kul da ben olsaydım.

Ey sevgili,yokluğunda bize her yer dardır!
Olduğun her yerde en sert kış bile bahardır.
Seni bize çok sevdiren en sevgili yârdır
Ey sevgili,en sevgiliden ne haber vardır?

Sevgili,Rabbim sana verdi en tatlı dili,
Hatırına, bağışlasın bizi en sevgili…

Mehmet Cıngır

Eski-yeni-uyduruk

Sıfatın adı da olmuş ön ad,
Uçurmuşlar takmışlar da kanad.
Fiile demişler, olmuş eylem,
Bilmiyorum doğru mu bu söylem?

Cümlenin adı olunca tümce,
Çok şaşırıştım onu görünce.
Zarfa diyorlar şimdi belirteç,
Hangini kullanacağını seç.

Ne zaman denir babaya peder,
Alıyor beni bir büyük keder.
Denilse de anneye valide,
Sen yine şimdi ona anne de.

Her kim derse medreseye okul,
Bil ki çok doğru yoldadır o kul.
Kaleme derler ise de yazgaç,
Ondan aslandan kaçar gibi kaç.

Uçmuyor artık gökte tayyare,
Bin uçağa selam söyle yâre.
Zekâya diyoruz şimdi anlak,
Zekâyı kullan alnı daha ak.

Velut sözcüğü şimdi verimli,
Verimli kullan daha sevimli.
Bedesten sözcüğü tuttu arşı,
Şimdi anlamı kapalı çarşı.

Lisan kelimesiyse oldu dil,
Dil daha güzel bunu iyi bil.
Bağlaca dendi rabıt edatı,
İnanın yok bu sözcüğün tadı.

Sargı kelimesi oldu bandaj,
Yaptılar bu kelimeye şantaj.
Niçin dediler kitaba betik?
İnanın hiç sayılmaz bu etik.

Edebiyatın adı oldu yazın,
Acımayın buna mezar kazın.
Tellal adı olur mu çağırtmaç,
Sanki hiç yontulmamış bir ağaç.

Tatil sözcüğü nasıl dinlence?
Herkes zannetti bunu eğlence.
Sanatkâr adı oldu dörütmen,
Çevriliyor dilde bunca dümen.

Mehmet Cıngır

Evlat

Bakmaz da kendi eşekliğine
Kalkar yaşlı attan eyer ister.
Asla değer vermez de kimseye,
 Başkalarından hep değer ister.

Sırtında taşısan ömür boyu,
Kazar da arkandan kuyu,
 Sevemez seni hiç,budur huyu,
Severse de çıkar için sever.

Ana baba ta yürekten sever,
O,onları hep başından savar.
Sakız gibi hep ağzında gever,
O yetmez bir de kapıdan kovar.

 Sever de yabancı akınını,
 Kenara atar kendi yakınını.
Emer emer de senin kanını,
Ekşitip yüzünü dille döver.

Böler de üç günde mirasını,
Yer de tüm malının kirasını,
Geçmişine hayır duasını
Okumaz,üstelik bir de söver.

Mehmet Cıngır

Evrendeki Boşluk Kadar

Bak kömür gözlüm
Senin için şiirler yazdım,
Sana bunca şey söyledim.
Başka ne söyleyeyim?
Fakat bir şey daha var:
Seviyorum işte seni
Evrendeki boşluk kadar…

Mehmet Cıngır

Ey Deniz

Bir gün yine çok bunalmıştım
Koştum denize.
Dedim :Ey deniz!
Al beni koynuna
Dola kollarını boynuma
Dedi: Ey aziz!
Ben verdiğimi almam,
Aldığımı vermem;
Haberin ola…
Ayrıldım oradan
Çaresiz.

Mehmet Cıngır

Ey Dünya

Ey Dünya!
Bakma yüzüme öyle bön bön
Dön haydi dön,dön!
Ve biraz gülümse!

Dün geçti,yarın var mı?
Yaşamaya bak,
Gün bu gün!
Karşı dağlarda ışıklar söndü,
Dur biraz, başım döndü.
Durakta inecek var.

Mehmet Cıngır

Ey Gazi Vatan

Ey gazi vatan!
Sevilmeseydin uğruna bu kadar kan akar mıydı?
Analar kurbanlık kuzulara kına yakar mıydı?
Batar mıydı uğruna bunca güneş?
Kınalı kuzular koynunda yatar mıydı?

Ey gazi vatan!
Sevilmeseydin yağar mıydı gökten"çene,kol,el,ayak...? "
Sevilmeseydin hiç kırmızıya boyanır mıydı bayrak?
Sevilmeseydin kıvrım kıvrım akar mıydı Sakarya?
Al kana boyanır mıydı Kızılırmak...?

Ey gazi vatan!
Üzerinde özgür ve başı dik gezerim,
Sana benim gözümle bakmayanın başını ezerim.
Dünyayı verseler,vermem bir karış toprağını;
Yemin ederim!

Ey gazi vatan!
Senin düşmanın benim düşmanımdır;
Bunu bil.
Yerin altı da üstü de seni sevenlerle doludur;
Artık göz yaşını sil!
Mavi göklerde uçan şahinler,
Hepsi birer ebabil...

Ey vatan haini!
Ben yaşarsam toprağın üstünde;
Ölürsem toprağın koynunda...
Senin bir mezar taşın bile olmayacak
Bu vatanın bağrında...
Bak,vatanın tapusu,
Bayrağın üstündeki kanda! ..

Kim dedi vatanım giyinmiş karalar?
Gördüm bir bayram günü;
Edirne'den Van'a kadar
kırmızı-beyaza büründüğünü...

Ey gazi vatan!
Dünyayı madalya diye boynuna takacağım,
Dursun kıyamete dek boynunda.
İstemem ne bir mevkii ne de bir makam,
Bir köşene uzanıp yatacağım;
Bana da,bana da yer ver koynunda.

Mehmet Cıngır

Ey Gemi!

Ey gemi!
Haydi demir al!
Uzaklara,çok uzaklara gidelim,
İnsanların olmadığı yerlere…
Orada kuşlar,
Mutluluktan sarhoşlar!
Dalgalansın grandi direğinde bayrak;
Şarkı söylesin deniz;
Anlatsın martılar masal…
Haydi davran!
Gidelim;
İnsanlardan uzak…
Bir sen,bir ben,bir de mavi deniz…
Ütümüzde mehtap,
Elimizde kitap,
Şarkı eşliğinde
Özgür maviliklerde
Ne hoş olur kitap okumak…

Ey gemi!
Haydi demir al!
Gidelim;
İnsanlardan uzak,
Bütün kirlerden arınmış,
Tertemiz bir dünyaya…

Bir yer var,
Biliyorum.
Orada
Ne çalan,
Ne talan…
Ne tecavüz,
Ne haciz…
Ne soyan,
Ne soyulan,
Ne açlık,
Ne susuzluk,
Ne haksızlık…
Ne elde kandil,
Ne gözyaşı,
Ne de cepte mendil…
Öyle bir yer ki;
Günlük güneşlik…
Yağarsa,
Pamuk gibi yağar oraya kar.
Uçsuz bucaksız bir kainat,
Pembe çiçekler açar orada hayat;
İçimizdeki cennetin nefesidir rüzgâr…
Bir sen,Bir ben,bir de mavi deniz…
Dalalım orada masmavi bir rüyaya…

Ey gemi!

Haydi demir al!
Gidelim oraya,
Ve bir daha dönmeyelim buraya e mi?

Mehmet Cıngır

Ey Gönül

Ey gönül! Bir gün yâr gelmese,
Sorarsın bana"niye gelmedi"diye.
Bu işlerle uğraşmaya vaktim mi var benim?
Neden bana soruyorsun inceden inceye.

Ey gönül! Mekanım diye yârin gözünde gezersin,
Engin,dalgalı denizlerde yüzersin,
Bir göremeyince neden bana kızarsın?
İşim mi yok benim,bu işlere gelinceye.

Ey gönül! Kendi kendine konuşur,adını hecelersin,
Hülyalara dalar,mehtabın altında gecelersin,
"Yalnız bırakma beni,peşimden gel"dersin,
Dizimde dermanım mı var benin,peşinden gelmeye.

Ey gönül! İri ela gözlerine dalarsın,
İçinde gezer,türlü türlü bilmece salarsın,
Bilemem bu bilmeceyi nasıl çözersin?
Karıştım gidiyorum ben,
Akşamın ufkunda yaklaşan geceye.

Mehmet Cıngır

Ey Güneş

Burada yağmur kokusundan sonra
Kara gecenin arkasından bir güneş doğdu
Dudaklarında tebessüm…
Aydınlattı gülüşü karanlık dünyayı
Altın oklar fırlattı karanlıklara.
Kaçtı karanlıklar mağara kovuklarına
Esvabını toplayarak.
Onunla birlikte gitti
Cinler,şeytanlar; korkular,periler,devler…
Korkusuzca açtı aydınlığa
Kapılarını,pencerelerini evler…

Uzadı en uzaklara altın teller,
Uzadıkça dokundu mahzun gönüllere
Gül kokulu eller.
Serinledi çölde kavrulan kum
Doğunca güneş.
Gün yüzüne çıktı gerçekler
Bir adım atacak yer yoktu kara gecede
Her yerde sayısız uçurum…
Aydınlığında hareketlendi karıncalar,
Güvenle açtı gözlerini çiçekler,
Ezilmekten kurtuldu böcekler…
Fakat;
Habersizdi aydınlığından yarasalar.
Görebilirler mi güneşi
Bin yıl arasalar?

Gün doğmadan önce
Çürük elma fiyatına tezgâhlara dizilmiş
Rengârenk yüzler…
Simsiyah yağıyordu zifiri karanlıkta kar.
Güneşi arıyordu buz tutmuş gözler,
Diri diri yutuyordu körpe fidanları toprak
Dalına yabancıydı yaprak…

Gün doğmadan önce
Gecenin karanlığına gizlenmiş
Daha neler neler vardı:
Taciz,tecavüz,zülüm,işkence
Ve daha nice iğrençlikler…
Çöldeki kumlar kadardı.

Ey güneş!
Sen doğmadan önce
Boğulurdu karanlıkta âminler
Korkusuz dolaşırdı damarlarda
Periler,şeytanlar,cinler…
Konmazdı pencerelere güvercinler.

Ey güneş !

Doğunca sen
Zulmetmetmiyor kardeşe kardeş,
Kırmıyor dalları deli rüzgâr.
Göçmen kuşlar gibi
Uçup gitmiyor
Kışın göğsünde bile oluyor bahar.

Ey güneş,
Batma,
Batma ki,
Düşmesin insanlar yeniden
Karanlığın boşluğuna!
Uzun dilli deli rüzgârlar,
Dövmesin yeniden gariplerin bağrını.
Geçmesin bodur ağaçların gölgesi
Kendi boyunu.
Yuva kurmasın karanlık,gariplerin yüreğine.

Ey güneş!
Sen hayat kaynağı
Sen sıcacık bir nûr,
Sen bolluk,
Sen bereket,
Sen rahmet,
Sayende yağar
Ruhumuzu kirlerinden arındıran yağmur.

Ey rahmet güneşi!
Aydınlığında
Kalbine konarım.
Sakın batma,
Yoksa donarım!

Mehmet Cıngır

Ey Hocalar İmamlar

Bak, klavyenin başına geçen ahkam kesiyor,
Ey İmamlar! Nerdesiniz,yerde mi gökte mi?
Yalancı,din konusunda gürleyip esiyor,
Ey hocalar! Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

İslama her gün birçok iftira atılıyor,
Pazar kurulmuş orda yatılıp, kalkılıyor;
Öyle pazar ki,din alınıp din satılıyor,
Ey imamlar! Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Kimi menfaat karşılığı cin çıkarıyor,
Kimi dinin içinden yeni din çıkarıyor,
Kimi de öfke ve kininden kin çıkarıyor,
Ey hocalar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Kimi Kur'an'ı okuyup ses yarıştırıyor,
Kimi dine yığınla yalan karıştırıyor,
Kimi de hak ile batılı barıştırıyor,
Ey imamlar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Kur'an okunuyor iki üç sayfası bine,
Her gün medyada sövülüp sayılıyor dine,
Nasıl sabrediyorsunuz dine olan kine?
Ey hocalar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Sövgüden siz de payınızı alıyorsunuz,
Beddua edip yüzünüze çalıyorsunuz,
Dünya işlerine pek fazla dalıyorsunuz,
Ey imamlar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

İnkarcılar ki, kasım kasım kasılıyor,
Şu dünyada binlerce Müslüman asılıyor,
Kur'an parçalanıp üzerine basılıyor,
Ey hocalar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Sünnet olmadan nasıl kazanırız cenneti?
Çıkarmak istiyorlar dinimizden sünneti,
"Kur'an yeter" deyip kandırıyorlar ümmeti,
Ey imamlar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Kardeşler haydi kalkın,yatmakla olmaz evde!
Anlatın gerçekleri, çıkarmadan arbede,
Haydi yalanlayın şunları,öldünüz mü be!
Ey hocalar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Kendinizle övünmeyin,dinde yok övünmek,
İmam değilim,size düşer dini savunmak,
Olmaz öyle bir iki hutbe ile avunmak,
Ey imamlar!Nerdesiniz,varda mı yokta mı?

Dinin temel ilkesi yaratılanı sevmek,

İslam barış dinidir,yoktur kimseyi dövmek,
Yakışmaz asla dini temsil edene sövmek
Ey hocalar! Artık varda ve yokta varsınız.

Mehmet Cıngır

Ey Nefsim

Yüzüne gülümserken kabir
Nedendir yüreğindeki bu kibir?
Neden kusuyor yüzün öfke ve kin?
Ölüm takmışken boynuna zincir

Ey nefsim!
Seni sana ediyorum şikayet
Ocağıma kibrit suyu döktün nihayet
Eğer kurtulmak istersen şayet
Yeter! İçme artık gece gündüz zehir

Ey nefsim!
Yağmurun ince ince yağdığı yerde
Soktun sen benim başımı derde
Ne akıl kaldı ne fikir serde
Yıktın köprüleri,yandı şehir…

Mehmet Cıngır

Ey Nefsim!

Her gün ömür ağacından bir yaprak
Nasıl da düşüyor eğil de bir bak!
Ey benim söz dinlemez azgın nefsim!
Göz kırpıyor bak sana kara toprak.

Erir şu dağların karları bir gün,
Karanlıklar basar ufku gündüzün.
Gel dinle sözümü ey azgın nefsim!
Şavksın karanlıkta gün gibi yüzün.

Mehmet Cıngır

Ey Rüzgâr

Ey rüzgâr!
Nasıl esersen es;
Şikâyetim yok senden;
Çünkü kırılan ben olsam da
Kıran benden.

Mehmet Cıngır

Ey Sevgili

Ey sevgili!
Çirkin hiçbir şey yok şu dünyada;
Çünkü nereye baksam hep seni görüyorum.
Hiçbir kötü düşünce yok kafamda;
Çünkü ben, hep seni düşünüyorum.

Mehmet Cıngır

Ey Sevgili Ramazan

İşte geldin işte gidiyorsun ey sevgili Ramazan!
Biliyorum,seneye yine geleceksin;fakat
Bilmem bulabilecek misin beni
Yeniden geldiğin zaman?
Yeniden sothbet edebilecek miyiz?
Yeniden birbirimize dokunabilecek miyiz?
Yeniden sevişip koklaşabilecek miyiz?
Bilmem;fakat senden bir dileğim var:

Seneye dünyada bulamazsan eğer
Mahşerde bul beni
Nasıl tanırım ben seni deme sakın
Sen beni,ağız kokumdan tanırsın
Sen beni sahur vakti yanan ışığımdan tanırsın
Sen beni abdest azalarımdan tanırsın
Sen beni alnımdaki secde izinden tanırsın
İşte o zaman
Tut kolumdan
Sevgiliye teslim et beni
Ey sevgili Ramazan!

Mehmet Cıngır

Ey Yâr

Ey yâr!
Altın gibi özün
Güneş gibi yüzün
Kömür gibi gözün
Ok gibi sözün
Var.
Biraz kalın olsa da belin
Buğday rengi elin…
Neyini sevmeyeyim ki ben senin?

Mehmet Cıngır

Ey Zalim Amerika

Ey ırkçı Amerika ! Her yere kurdun bir üs,
Yakalayıverdi seni küçücük bir virüs.
Yanına kâr mı kalır sandın bu yaptıkların,
Dur sen,daha neler gelecek başına yarın.

Irak'a demokrasi getireceğim dedin,
Demokrasiye muhtaç oldun şimdi sen kendin.
Neden hukunu çiğniyorsun siyâhilerin?
Hatırla bu konuda sözünü peygamberin.

"Beyazın siyaha hiç bir üstünlüğü yoktur,
Üstünlük,ancak Allah'a en yakın olmaktır."
Ey bahar! Duydun mu o siyâhinin ahını?
Karanlıkta arıyor yıllardır baharını.

"Ben cihan devletiyim" dedin; ama aldandın,
Ey Amerika! Kendini Osmanlı mı sandın?
Yangını alıp götürdü uzaklara rüzgâr,
Senin,dünyanın hemen her yerinde gözün var.

Siyah alev yayıldı dünyaya akın akın,
Ey Batı ! Hafife alma bu yangını,sakın!
Şaşar mı sandın sen ? Şaşmaz adaleti Hak'kın,
İyi bilinmeli ki, gün batımı pek yakın.

Ey Amerika ! Alma ki mazlumun ahını,
Yüklemesin sana Hak onların günahını.
Ey Amerika ! Yayıldı zulüm senden mülhem,
Zalimler,hainler için yaşasın cehennem!

Ey İsrail!Bekle sıra sana da gelecek,
Bu ateşten ok senin de bağrını delecek
Olmayacak kutsal şehir Kudüs, sana vatan,
Boğacak seni Filistin'de akıttığın kan.

Eğer barışçıl yönlerden çözmezsen sorunu,
Düşün sonunu ey Ebû Cehil'in torunu!
Ey İslam dünyası sana da var bir çift sözüm!
Neden üretmiyorsunuz bu soruna çözüm?

Sen Âl-i Osman zamanında böyle değildin,
Zulmün önünde neden iki büklüm eğildin?
Tarihin mirasını yiyip yatan adam,kalk!
Kalk da hizmet et,hizmet bekliyor senden bu halk.

Zulüm karşısında her geçen gün batıyorsun,
Zalime bir ok bile atmayıp yatıyorsun.
Düşman acımasız,düşman yüzsüz,düşman kahpe!
Ne his var,ne hareket,haydi kalk,öldün mü be!

Ey zalim Amerika!Bir gün senden muhakkak,

Döktüğün kanın hesabı bir bir sorulacak.
Ey zalim! Bu kadar mı karardı o vicdanın,
Yaktığın can kadar yanacak senin de canın.

Dinle de bak, bu çalan çanlar senin içindir,
Bundan böyle acı çekme sırası senindir.
Ey zalim! Yoktur bundan sonra sana acımak,
Soldurduğun güllerin de hakkıydı yaşamak.

Dinle,senin içindir şimdi çalan bu çanlar!
Seni bekliyor yer altında,yaktığın canlar.
Sen, hiç mi hiç acımadan böyle yaptın madem,
Ağla şimdi; benim değil, senin hakkın matem!

Mehmet Cıngır

Eylül

Eylül,
Hüznün diğer adı
Artar sende kalabalıklar
Sokaklara iner yapraklar
Gözyaşımda yüzer balıklar
El sallar gözyaşına kalabalıklar…
Örtülür sende yüzlere
Bir sarı tül!

Eylül,
Sende yaşanır ayrılıklar
Gurbete çıkar sende rüzgâr
Havada uçuşur gazeller
Sevdiğinden ayrılır güzeller…
Hep sende öter
Dertli bülbül?

Eylül,
Yapraklar sende soluk
Sende akar gözyaşı oluk oluk!
Kalpler elemli,
Mehtap üzgün,
Güneşin gözleri nemli…
Boynunu büker sende
Gonca gül?

Eylül,
Yapraklar sende sararır,
Kalpler sende kararır?
Sen gelince göçer turnalar.
Neden puslu gösterir aşkı aynalar?
Aşklar, neden sende ölümcül?

Eylül,
Sen gediğinde yükseklere kar,
Benim gönüme hüzün yağar.
El sallayıp "bay bay"dediğinde
Damlalar birikir kirpiğinde…
Gelir mi bilmem bir daha bahar
Ama bende bir volkandır gönül…

Eylül,
Ben dertli bir bülbülüm,
Ürküntü vermez bana
Senin yerine gelse ölüm
Lâkin sende ayrılır
Benden gonca gülüm!
Yeter ki ayrılık olmasın
Ölüm Rabbimden bana bir ödül…

Eylül,

Ömür dediğin nedir ki,
Sen gelsen de gelmesen de
Irmak misali
Akıp gidiyor işte gürül gürül
Eylül…

Mehmet Cıngır

Eylül mü Gelecek

Kuşlarda bir telaş bir telaş!
Yüklemişler ağustosu kanatlarına.
Dokunuyor bulutlar,
Gün yanığı saçlarıma.
Akşam kızılı yapraklar,
Hikâyelerini anlatıyorlar durgun sulara.
Uzaklaşıyor kavun-karpuz kokusu.
Gözlerimde bulut,
Kirpiklerimde yağmur…

Tutunup rüzgârın kanatlarına,
Başka iklimlere göçerken umutlarım,
Mahkûm oluyor vücudum bir kozanın içine
Koza çatlayıncaya kadar…

Bahçelerde ayva sarı,kırmızı nar…
Anılar geçiyor önümden
Bölük bölük,tabur tabur…
Hepsi yazdan kalma,
Hepsinde senin kahve gözlerin var…

Hüzünle ıslanmış
Toprak kokusu geliyor burnuma,
Güneş,bulutlardan bir maske yapmış yüzüne…
Eylül mü gelecek

Mehmet Cıngır

Eylül-2

Eylül sende başlar benim yüreğimde sızı
Sende hep renkler daha yanık,daha kırmızı.
Sende sararır saçlar,sende solar hep güller,
Sende feryat eder hep, yanık yanık bülbüller.

Eylül,sende coşar kirpiklerimde gözyaşım,
Sende ıslanır benim âsude mezar taşım.
Sende sararıp soldu benim o gonca gülüm,
Gelir ise sende gelir ancak bana ölüm.

Eylül,Sende kabarıp köpürür hep denizler,
Sessiz bir fırtına ile sarsılır benizler,
Çiçekli gönül bahçem sende harap oldu,
İçindeki gonca gülüm sende turap oldu.

Eylül,her gelişte taktın ayağıma çelme,
Gelecek isen eğer bir daha böyle gelme.
Sende hüznün şahikasın yaşadı gönül,
Sende sararıp soldu gönül bahçemdeki gül.

Mehmet Cıngır

Eylül-3

Geldi eylül
Soğumaya başladı havalar
Katar katar göçmen kuşlar…
Gönül vadimi doldurdu
Güneş rengi yapraklar.

Geldi eylül
Ömrümün eylülünde
Sert esiyor rüzgâr.
Tükettim ben bütün baharları
Yok ömrümde başka bahar.

Geldi eylül
Uçmaya hazırlanıyor,
Ömür kuşu denilen süreğim.
Kuş gibi pır pır ediyor,
Takviye güçle çalışan yüreğim.

Geldi eylül,
Kısalıyor günler,
Düşüyor yapraklar bir bir.
Anılarda kalıyor dünler,
Gülümsüyor yüzüme kabir.

Geldi eylül,
Nasıl da geçti ışık hızıyla
Kavun-karpuz kokulu yaz.
Habercisidir kışın eylül
Ömür kışının yazı olmaz.

Mehmet Cıngır

Ezme Beni

Üzerime gelme hayat!
Gel,ezme beni!
Sahip ol diline,beline…
Beni ezip de ne geçecek eline?

Mehmet Cıngır

Fark

Doğarsın,
Sararlar yarım metre bir kaputa,
Haydi derler"şimdi aydınlıkta biraz gez."
Yalnız "şu serbest bu tabu."
Ölürsün,
Koyarlar iki metrelik bir tabuta,
Haydi derler" şimdi de biraz karanlıkta yüz."
İşte doğumla ölüm arasındaki fark bu.

Mehmet Cıngır

Fark Bu

Ne zaman bir ceylan su içmeye inse
Peşinden boz yeleli bir aslan gelir.
Asaletinin verdiği duygu ile
Hamile olup olmadığını bilir.

Hamileyse yırtıp parçalamaz
Bilmez hurda hile
Karnı tok ise
 Avına bakmaz bile.

Hayvanlar bir denge gözetirler
Birbirlerini yerken bile …
İnsanlar birbirlerini yerken
Bu dengeyi bozarlar.
Nice sofralar gördüm
 İnsan eti vardı sofralarda.
Meze oluyordu
İnsan kanı kadehlerine.
İnsan kemikleri dağlar gibi yığılmıştı.
Karınları tok olsa bile yiyorlardı
Bir türlü doymak bilmiyorlardı.
İnsan ile hayvan arasındaki fark
İşte bu.

Mehmet Cıngır

Farkı Fark Ediyorum

Elbette sen farklısın,
Fark ediyorum sendeki farkı.
Farkın ilgilendiriyor beni,
Ben senin farkını seviyorum.
Farkın olmasa, sıradan biri olsan
Niye seveyim ki ben seni…

Mehmet Cıngır

Fatura

Ayak izlerim hâlâ merdiven basamaklarında…
Delik ayakkabılarla
Yamalı ceketlerle
Kan ve gözyaşı ile
Aç ve susuz;
Etimin basamaklara yapışmasına
Omuz çürüklerine aldırmadan
Bir simitin verdiği güçle
Ve kimsenin desteği olmadan
Tırmandım ben bu merdivenleri.

Emekleyerek çıktığım merdivenlerde
Kahverengiyi gördüm
Başka renkleri gördüm
Ve kendime bir yer edindim.

Fakat bir gün birileri
İtiverdi beni merdivenden aşağı…
Tek tek çıktığım basamaklardan
Yuvarlanarak indim.
Gözlerimden çiy gibi döküldü yaşlar,
Ruhumda duydum acının çağıltısını.
Bir de fatura kestiler
Vicdanlarına kar yağanlar;
Ellerinde kömür karası bulunanlar…
Fatura kesilmesi gerekenler.
Oldukça yüklü bir fatura…
Eğer şerbetli olmasaydım
Bu faturanın altında ezilebilirdim.

Kapanmaz merdivenlerin açtığı yaralar.
Bu merdivenlerin açtığı aşk yarasını da
Başka bir yazıda anlatırım.
Şimdilik bu kadar.

Mehmet Cıngır

Fırıldak

Fırıldak,
Dönüyor rüzgârda fırıl fırıl
Döndürüyor bazı yüzleri de
Kendi ekseninde pervane gibi.
Sonra kapkara gölgesi düşüyor
Umutların üzerine.
Çalışıyor yine fırıldak harıl harıl…

Yatsıya varmadan sönüyor mum,
Fakat çalışıyor durmadan dudaklar.
Esir düşüyor gözlerim,gözlerine
Geliyor uykum.

Rüzgâr hangi yönden eserse
O yöne döndürüyor başını fırıldak.
Dönmenin hakkını veriyor.
Alkışlıyor her dönüşünde
Dağ kaçkınları onu
Şak şak şak!

Fırıldak,
Dönüyor,dönüyor,dönüyor
Hiç durmadan dönüyor…
Yüzünü her dönüşünde dağın
Dibindeki mor bakışlı çiçekler ağlıyor.
Gözlerinden düşen her damla
Toprağın yüreğini dağlıyor.

Fırıldak,
Dönerken fırıl fırıl
Düşüyor birden aklıma
Koyu kahve gözlerin!
Teselli veriyor yarılan yüreğime
Anne göğsü gibi sıcacık sözlerin.

Mehmet Cıngır

Firavun Gibi

Hiç ağlamayanlar,yüreği taş olanlardır
Mel'un gibi.
Boğulur ağlayanların gözyaşlarında bir gün,
Hayatında bir kere bile ağlamayan
Ve denizin gözyaşlarında boğulan
Firavun gibi…

Mehmet Cıngır

Firavun İmanı

Yağıyor üstüme sağnak sağnak bin bir cefa,
Affetmeyecek seni insanlık,affetmeyecek dünya.
Çıktın sen insanlıktan bir değil,binlerce defa...
Üzerine pişmiş topraktan mermiler yağdıracak ebabil,
Ey gafil! Serçe kuşu değildir bu kuş...Bunu iyice bil...

Allah rahimdir,rahmandır; aynı zamanda kahhar...
Zalimin zulmü varsa mazlumun Allah'ı var,
Sanma ki, yaptıkların yanına kalacaktır kâr.
Ey ehl-izulüm! Binlerce defa özür dilesen de,
verceksin hesabını hem dünyada hem mahşerde...

Ey lanetli kavim! Firavun'un akıbetini sor Musa'ya,
Hatırla,Rabbim hangi emri verdi elindeki âsaya?
Gösterecektir mazluma,gösterdiği merhameti İsa'ya.
Yalvarsan yakarsan da geçerli değildir artık Firavun İmanı,
Hesap vereceksin kurulunca mahşerde Hakk'ın divanı...

Ne kadar görünmeye çalışsan da efendine şirin,
Biçeceksin bir gün kan ektiğin çölden kin...
Giderir mi bilmem susuzluğunu mahşerde içeceğin irin.
Bir gün inecektir semasını kararttığın âleme gökten nur,
Yağsa da sağnak, temizleyemez üstündeki kanı yağmur...

Yürü bütün gücünle ister karadan,istersen gökten in,
Haberin yok mu? Ulaştı bile arş-ı âlâya bedduası mü'minin,
Boyun eğmeyecektir senin zulmüne bu kutsal zemîn!
Tıkasan da parmağınla,delecektir kulağını yıldırımın sesi,
Teslim olmadı,olmayacak sana Selehaddîn'in ülkesi...

Mehmet Cıngır

Fitne Ateşi

Fitne uyuyan bir kanlı canavar
Uyandıran haine lanet olsun
Bu hainde akıl noksanlığı var
Akıllı olan neden alet olsun?

Fitnecinin o batıl davasını
Gündüz rüya görenin rüyasını
Vatan haini kuşun yuvasını
Bozmak bana ibadet olsun.

İşi gücü fitne ateşi yakmak,
Bundan siyasi çıkar umar ahmak.
Aziz milletin geleceğini yıkmak
 Hain fitnecilere kıymet olsun.

Ey hain İbn-i Seb'enin torunu!
Çok gördü aziz millet bu oyunu
Aklıyla ters orantılı boyunu
Devirmek vatana inayet olsun.

Fitnedir öldürmenin diğer adı,
Gör vatan hainlerini kör kadı!
Aydın olsa bile hainin adı,
Ver cezayı, vatana hizmet olsun.

Yansa vatan,o hain yürek yanmaz
Cahilse bu halk,sana neden kanmaz
 Akla inanır,verene inanmaz.
Güven halka, iktidar kısmet olsun.

Ufkunda ışığı kararmış güneş,
Özgürlük,katil karıncalara eş
Herbiri dağlarda,vadilerde leş
Olmuş,yiyenlere afiyet olsun

Mehmet Cıngır

Gamlı Gecenin Seherinde

Bir gamlı gecenin seherinde,
Alnım secdede,dilimde zikir.
Gamlı gecenin kara yerinde,
 Ne leke kaldı,ne manevi kir.

Mehmet Cıngır

Garip

Geldim geleli şu yalan dünyaya,
Niçin ben olurum her gün muzdarip?
Sorun beni tanıyan her aynaya,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Ak düştü hem kışıma hem yazıma,
Razıyım dostlar ben alın yazıma,
Deyin ey hem oğluma hem kızıma!
Var mı dünyada benim gibi garip?

Garibim ben gelmez bana hediye,
Konuşurlar bir garip öldü diye,
Kaldırsın cenazemi belediye,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Almazlar seni misafirhaneler,
Garibe ilaç vermez eczaneler,
Zengin-fakir ayrılır cenazeler,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Garip diye selâ vermez hocalar
Gelmez cenazene zengin hacılar,
Ey anne,baba, abla ve bacılar!
Var mı dünyada benim gibi garip

Garip diye bakmazlar göz yaşına
Bir yarımca hoca gelir başına,
"Bir garip" yazdırır mezar taşına,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Garip diye kimse bilmez huyumu,
Garip diye ısıtmazlar suyumu,
Garip diye tam kazmazlar kuyumu,
Var mı dünyada benim gibi garip?

" Dünyadan bir garip geçti" desinler
"Acı sudan bir tas içti" desinler,
"Bir kere gülmeden göçtü" desinler
Var mı dünyada benim gibi garip?

Kabrimi ıssız bir yere kazsınlar,
Ne beni ne toprağımı üzsünler,
Taşına burdan bir dörtlük yazsınlar,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Mehmet Hoca Hak'ka döner yüzünü,
Budaktan sakınmaz asla gözünü,
Gariptir, dinleyen olmaz sözünü,
Var mı dünyada benim gibi garip?

Mehmet Cıngır

Garip Bülbül

Sabahın kör karanlığında,
Feryada ne hacet ey bülbül!
Feryat etme yeter artık sus!
Senin değil konduğun o gül!

Ötme ey garip bülbül ötme!
Ah, derdime benim dert katma!
Hüznünü katıp bana satma!
Gelmedi hüzün ayı eylül.

Mehmet Cıngır

Garip Rüya

Hazan vaktinde
Garip rüyaya dalarlar
Sarı yapraklar.

Mehmet Cıngır

Gariplik

Öksüz kaldım annemden ben küçük yaşta
Fakir ve gariban bir adamdı babam.
Ne elde vardı ne üstte ne de başta,
Küçüktü evimiz, tek odalı bir dam.

Yaşarken zorlu hayatımızı günlük,
Ölmüş bir kızdan kalma boyumdan büyük,
Giydim beli lastikli bir kara önlük…
Bulunmazdı cebimde benim beş param.

Önce Ülker Takım yıldızı'na bakardım
Saat yok; seher vakti yola çıkardım
Islanan yüreğimi Hakk'a açardım
Bir kalem bir defter, sırtımda bez çantam.

Hava sisli,yağmurlu olduğu zaman,
Saat gibi ilk horozlar öttüğü an,
"Haydi ey kalk! Geç kalırsın sonra aman! "
Der,haykırıp kaldırırdı üvey anam.

Ayakkabı yok; yürürdüm yalınayak
Gülümserdi çıplak ayağıma toprak.
Sel inince ne yol kalırdı ne yolak
Dağlar yolumdu,yoktu sırtımda abam.

Okul beş saat ötede yürüyerek.
Koşardım patikalardan üşüyerek.
Damla damla korku bürüyerek
Koşarken ben, karşılardı bazen halam

Yalnız bayramda girerdi eve et.
Vücudum sanki yürüyen iskelet.
Öğretmen: Ne acıma ne merhamet!
Döverdi, o kara gözlüklü adam.

Aldırmadan öğretmenin tok sesine,
Sevdim okulu dua edercesine…
Sıcakta oturur ağaç gölgesine,
Gelecek plânı yapardı çocuk kafam.

Mehmet Cıngır

Gayya Kuyusu

Hakk'ın iradesiyle geldik bu dünyaya
Ve daldık bir garip rüyaya.
Kimimiz birilerinin başına çorap ördü,
Kimimiz rüya içinde rüya gördü.
Kimimiz çaldı oynadı,
Kimimiz kaynar kazanda kaynadı.
Çaldı borazancıbaşı boruyu,
Uyandık rüyadan,
Gittik bu dünyadan.

İkinci kez çaldı borazancıbaşı boruyu,
Açıldı tek tek her kabir,
Attı bizi dışarıya bir bir.
Kimimizin önüne çıktı gayya kuyusu,
Orada ne rüya var,ne hava ne su...
Huri kızları nerede hani?
Ateşliyor kuyunun ateşini sayısız zebani.
Kimimiz altından ırmaklar akan vadilere uçtuk
Kevser suyundan kana kana içtik...

Mehmet Cıngır

Gazel-2

Can ki bu cânânı hep kendine giryân eder
Cânân ki bu cânı hep kendine hayrân eder.

Can kendisi dışında ararsa kendisini
Cânân ki ona merhamet etmez, uryân eder.

Bütün hakikatiyle tanırsa can cânânı
Cânân ki, canı kendisine hep pür-yân eder.

İki gönül ki, bir gönülde çiçek açarsa
Cânân ki, can için samanlığı seyrân eder.

Mehmet Hoca der ki,Uryan olunca bir yürek,
cânân ki, canın yüreğini pür-nisyân eder.

Mehmet Cıngır

Gazel-3

Hiç yalan söylemedi yâ Rab cân içre cânân
Göz gördü gönül sevdi onu kân içre cânân.

Zifir-i karanlık gecede ol yâr mâh idi,
Aşkından sararıp solmuş samân içre cânân

Ünü bütün cihânı tutmuş ol sevgilinin
Benzeri henüz gelmedi cihân içre cânân.

Gül yüzün dillere destan mâh veya âfitâb
Ve dertlere çare bulur dermân içre cânân.

Mehmet Hoca :"Işığın gün yüzünden alırım,"
Bir eşi daha yoktur hırâmân içre cânan.

Mehmet Cıngır

Gazel-4

Büyüyor şu yüreğimde benim aşk-ı vatan
Bu öyle bir aşk ki görmedi mislini cihân.

Vatan yolunda can ok gibi doğruluk ister
Vatanımın uğruna bin canım olsun kurbân.

Bu vatanda ne kadar vatan haini varsa
Boğulsun zifir karanlıkta olsun perişân

Essin barış rüzgârı ülkemde efil efil
Vatanım gonca gül gibi olsun handân

Bayrağım ki,dünyanın en güzel bayrağıdır
Bayrağım altında olsun vatanım gülistân.

Mehmet Cıngır

Gazel-5

İlkbâhâr oldu şu deli gönlüm gülmedi gitti
Güz oldu ey yâr kıymetim bilinmedi gitti!

Ahımla ördüm ben saçlarımın örgüsünü
Ayağıma takılan saçların çözülmedi gitti.

Birlikte söyledik biz ayrılık türküsünü
Bizi ayıran yılanlar ezilmedi gitti.

Yârimin resmini çizmek istedim kalbime;
Fakat öyle bir resim ki çizilmedi gitti.

Mehmet Hoca der ki ayrılıktan kalbim üşür,
Kaderlerimiz birlikte yazılmadı gitti.

Mehmet Cıngır

Gazi Paşa

Bir güneş doğdu ufuktan,
Yüreği ufuklar kadar kocaman.
Sarılmıştı ufuklar duman duman
Dağıttı bütün dumanları
Ah,ne yaman!

Dolaştı ülkeyi toprak toprak
Aydınlandı ülke ışıl ışıl!
Baktı insanlara göz göz,
Konuştu onlarla söz söz.
Yeşillendi ülke yaprak yaprak

Dolaştı ülkeyi koca yürek
Dalgalandı mavi mavi
Dalgalandı bayrak bayrak
İnsanlar ona inandı
Herkes ona güvendi
Ve etrafında toplandı.
Döktü denize pislikleri
Kürek kürek…

Ve kırıldı sonunda çelikten kafes,
Soluk aldı ülkem nefes nefes.
Ülke baştanbaşa
Kristal avizeler gibi aydınlandı
Evler;meydanlar,sokaklar,caddeler
Pırıl pırıl!..
Yazıldı adı dağa taşa!
Nur içinde yat Gazi Paşa.

Mehmet Cıngır

Gece Kuşları

Gece kuşları
Uzun uzun ötüp
Geceyi uzattılar.

Mehmet Cıngır

Gel

Aşk, kanatları kor ateşinden bir kelebek,
Yakar dokunanı, iz bırakır benek benek
İster çelikten yelek giy,istersen kepenek…
Tükenir ömür; fakat tükenmez aşkın yolu
İstersen koşarak,istersen sürünerek gel.

Aşk uçsuz bucaksız derya,dalgalı bir deniz,
Neden aşkı görmedi denizde gözleriniz?
 Aşka tuş olacak bir gün kardeş sözleriniz,
Bilinecek cümle âlem tarafından bu aşk
İstersen gizlice,istersen görünerek gel.

Aşk başka; yoksa sen sevgi mi diyorsun aşka,
Oysa aşk; kor ateşte yanmaktır,sevgi başka!
Gel ey sevgili,kurul gönlümdeki şu köşke!
Parçala yüreğindeki küflü zincirleri,
İstersen tek parça,istersen bölünerek gel

Büyüsündeyim ben seni tanıdığım anın
Kâh gözlerin çağırdı, kâh çekti beni kanın
Mutlulukların şahikasıdır senin yanın.
Bütün mevsimler senin saçlarında gizlidir.
İster kar,ister bahar kokusu sürünerek gel

Mehmet Cıngır

Gel Artık

Bekletme gel artık ey sevgili!
Yıllar var ki yolunu gözlerim,
Tanıklık etsin diye akıttığım
Gözyaşlarımı yüreğimde gizlerim.

Mehmet Cıngır

Gel Ey Güzel Bahar

Sıcacık doğsun gayrı ufuktan şimdi güneş,
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!
Açsın çiğdemler,kır çiçekleri güneşe eş;
ısıtsın doğan yüreğimizi ılık rüzgâr.

Yandı ırmaklar,solmakta bir bir gonca güller;
Dağlar dumanlı,hazin hazin ağlar bülbüller.
Hüznün şahikasını yaşamakta gönüller,
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Çığ düştü yüreğimize,çığlık çığlık canlar;
Acının ateşinde yandı körpe fidanlar.
Isınsın yürekler ve yaşansın heyecanlar,
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Teslim almıştır yüreğimin semasını kar,
Kan olup gözpınarlarımdan buz gibi akar.
Vuslatını gözler kar altındaki yapraklar,
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Karanlığa barınak oldu kardan kaleler,
Hıçkırıktan kara duvarlar ördü köleler.
Yıkılacak sen gelince acıdan kuleler...
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Bıraktı kar yüreğimde soğuk hatıralar,
Kan damladı kar üstüne,açıldı yaralar;
Yolunu gözler mavi denizler ve karalar,
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Zemheride kar üstüne kar yağdığı zaman,
Yanmasın artık kar içinde kardan özge can,
Parlasın gönlümüzün semasında yıldızlar;
Gel artık çok bekletme bizi ey güzel bahar!

Mehmet Cıngır

Gel Git Dünyası

Güneş batar ,izi kalır dünyada,
Ay doğar başka bir ziyada,
Yıldızlar garip bir rüyada.
İnsanlar gelir, insanlar gider;
Ebedi kalmazlar bu dünyada.
Neylersin!
Gel,git dünyası…

Mehmet Cıngır

Gel Gönül

Yaptıkların alnına yazılacak,
Kıyamet günü mizan kurulacak,
Hepsi de senden bir bir sorulacak,
Gel gönül kimseyi seçici olma.

Kimseciklere yükseklerden bakma,
Kendini kor ateşe atıp yakma,
Seni öveni kafana takıp da,
Hatırdan gönülden geçici olma.

Fani Mehmet Hoca bu dünya fani
Bir gün sen ölmeyecek misin yani?
Hani nerede Sultan Mehmet sani?
Gel gönül,yüksekten uçucu olma.

Mehmet Cıngır

Gel Kömür Gözlüm Mezarımı Sen Kaz

Âşık olup sevdim bir çift ela göz
Uğruna yandı yüreğim oldu köz
Geçti günler, aylar, yıllar; hâlâ ben
Edemedim aşka dair bir çift söz…

Ah,kömür gözlüm sen gittin gideli
Zehir oldu bana aşkın bedeli!
Kimi kara sevda dedi kimi d'li…
Bilinsin gerçek,bana iki satır yaz!

Yokluğunda hayaline sarıldım,
Boz bulanık akarken ben, duruldum
Her gece düşte görmekten yoruldum,
Gel artık,iki kış geçti,bir de yaz…

Ah, ölüyorum ben salâm okunsun!
Gül dikin kabrime,canan takınsın
Ak ellerin toprağıma dokunsun,
Gel kömür gözlüm mezarımı sen kaz..!

Mehmet Cıngır

Geldi Geçti

Şiirler yazdım şairce,
Duygu ve düşüncelerimi anlattım kendimce.
Kimi,bunlar şiir olur dedi;
Kimi,dedi olmaz...
Mevsim sonbahardır ey gönlüm
Nasıl yazarsan yaz!

Mehmet Cıngır

Geldi Geçti Bu Ömrüm

Ah ile vah ile geçti bu ömrüm,
Gök denizden karayel geçmiş gibi.
Hayat içinde bir mutluluk yoktur,
Yâr elinden bir tas su içmiş gibi.

Hem bir gün ecel şerbeti içilir,
Ve bu yalancı dünyadan geçilir.
İki metre kefen bezi biçilir,
İdris peygamber hulle biçmiş gibi.

Cennetin altından ırmaklar akar
Mücrimi cehennem ateşi yakar.
Salihler kabrinden cennete bakar,
Cennet bahçesinde gül açmış gibi.

Helene de Mehmet Hoca helene
Dünya kalmaz ağlayana, gülene
Ah, göynür özüm genç yaşta ölene!
Dalından gökçe meyve kopmuş gibi.

Mehmet Cıngır

Geldi Sıcacık İlkbahar

Doğuyor ufuktan ilkbahar güneşi
Uyanıyor sıcacık güne yürekler,
Duyuluyor çiçeklerin kalp atışı,
Heyecan içinde bak dal ve yapraklar.

Öpüyor arılar yârin dudağından,
Sürgün veriyor ağaçlar budağından,
Kokluyor toprak tohumu yanağından,
Uyanınca tohum, renk renk seyre dalar…

Renarenk halılar serildiği zaman
Geziniyor gönül sarayımda canan.
Ölen o ruhlar buluyor yeniden can,
Gidince sert rüzgârlarda savrulan kar.

Heyecan içinde tüm kır çiçekleri,
Davet ediyor kuşlar ve böcekleri
Sunuyor saf ve güzel içecekleri.
Mutlu oluyor hepsi de gökler kadar!

Sıcacık baharın ılık havasında,
Fısıldaşıyor âşıklar rüyasında.
Nasıl da uyum var renkler arasında.
Kamaşıyor gözler, gelince ilkbahar! ..

Mehmet Cıngır

Geldik Oyalandık Gidiyoruz

"Her canlı ölümü tadacaktır."
Hüküm kesin ve herkesin başında;
Açılınca dünya kafesi
Bir anda uçar kuş
Duyulur ölümün çıtırdayan sesi
Ve verir kalbim son nefesi…
Ruhum bir uykuya dalar,derin
Akarken yaşı seven gözlerin.
Ölümün kolları sıkıyor boğazımı
Kelime-şahadete alıştırmalıyım ağzımı.
İşte ölüm bir andır
O anda bu andır.
Ne erken ne geç
Tam zamandır.

Yunus Emre büyük şair
Bakın ne diyor ölüme dair:
"Mal sahibi mülk sahibi
Hani bunun ilk sahibi
Mal da yalan mülk de yalan
Gel biraz da sen oyalan."
Geldik
Oyalandık
Gidiyoruz…
Fakat nerede,ne zaman nasıl,kaç yaşında?
Ölüm gezinir içimizde bir andır
Musallaya gelebilen sultandır
Bu dünyanın sonu boştur,bazen hoş
Kimi yuvarlanır boşluğa
Kimi kavuşur hoşluğa…

Ölüm bir nefes
Dünya bir kafes…

" 'Baki' kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş."

Mehmet Cıngır

Gelincik

Neden boynun bükük
Sen de benim gibi öksüz mü büyüdün
Gelincik?
Annenden ayrı mı kaldın benim gibi
Gelincik?
Bahar geldi,
Yüzünü okşuyor bir anne şefkatiyle rüzgâr
Etrafında pervane oluyor bak serçecik
Ötüyor cik cik cik…
Kaldır başını da bak
Gelincik!

Giymişsin başına kırmızı duvak
Dans ediyor kardeşlerin:
Papatya,gül,sümbül,lale,menekşe,leylak…
Kandil yakmış gökte güneş
Geceleri ay ve yıldızlar…
Mevsim ilkbahar…
Orkestra çalıyor arılar,
Şarkı söylüyor kuşlar,
Cik cik cik…
Düğünün var,kaldır başını bak
Sevin gülümse!
Gelincik!

Sızlar içim sızım sızım!
Yok kimsem,ben yalnızım.
Hiç gülmedim,güleyim bir kerecik
Davet edin beni de düğününüze
Ey gelincik!

Mehmet Cıngır

Gelsin Yasinler Fatihalar

Et sentetik,süt sentetik
Peynir sentetik,sucuk sentetik
Zekâ sentetik,akıl sentetik…
Elinde bir akıllı telefon
O da sentetik.
Habire bombalıyor önüne geleni
Hazır tetik,
Acının göğsüne yaslıyor
İnsanlar başlarını.
Kayıp aranıyor,
Akıllar yitik…

Deniz yuttu
Binlerce ton zehirli atık
Midesi bulandı denizin
Kusuyor.
Ey hekimler neredesiniz?
Can çekişiyor
Ölmek üzere deniz,
Yetişin artık!

Çığlık çığlığa martılar
Uçmuyor artık kuşlar
Nefes boruları tıkandı
Hapşırıyor motorlar,
Eksiye döndü bütün artılar
Yan gelip yattı yatlar;
Motorlar,kayıklar,takalar…

Yok kıyıda eski kalabalıklar
Sokaklar boş!
Neden susuyor şimdi
Eskiden konuşanlar,
Hak peşinde koşanlar,
Mikrofonu görünce coşanlar?
Yosunlar sarhoş!
Yetişin nerdesiniz?
Boğuluyor balıklar!

Ölürse doğa
Ölürse hayvanlar
Mutlu mu olur insanlar?
Sonra gelsin
Yasinler, Fatihalar…

Mehmet Cıngır

Gem Almaz

Kar,beyaz yağar
Aynen saçlarım gibi.
Gem almaz yaprak...

Mehmet Cıngır

Gençler

Ey gençler!
Yalancı bahara kanmayın,
Kış hiç gelmez sanmayın,
Anneler sesli ağlar da
Babalar ağlamaz sanmayın,
Babalar sessiz ve içine ağlar,
İster ki siz ıslanmayın.

Mehmet Cıngır

Gençliğim

Yel gibi geçti,su gibi aktı gençliğim,
Şiire katıp şerbet gibi içtiğim.

Gençliğin coşkusunu yaşardım an be an,
Rüzgâr gibi eserdim,ayak uyduramazdı zaman.

Bal gibi gelirdi zehir olsa da yediğim,
Hint kumaşı olurdu eski de olsa giydiğim.

Ortalık aydınlanmadan çıkardım seherde,
Yedi tur atardım her gün koca şehirde.

Güneş bizi izler,mehtap bizimle musiki dinlerdi,
Ah...Gençliğin coşkusuyla yer gök inlerdi!

Nerde o enerji,o güzellik,o hareket şimdi?
Gözümün feri silindi,dizime ağrılar indi.

O dostlarım,gençlik arkadaşlarım...Şimdi nerdeler?
Saplandı göğsüme kara saplı bir bıçak,ciğerimi deler!

Ah gençlik! ..Rüya gibi geldi,şiir gibi akıp geçti!
Zaman, hayatımızın en güzel yıllarını ekin gibi biçti.

Hatıralar hücum etmeye başladı pencereme,
Bak,akisleri yansımaya başladı perdeme!

Başımda ne dönüp duruyor alıcı kuşlar?
Nerde o güneş,o bahar,o neşeli gülüşler?

Hızla geçer günler,kalan güne gün ekler,
Kollarını açmış o sadık yâr,hasretle bizi bekler...

Mehmet Cıngır

Gençlik

Hayat bir yoldur; uzun ve ipince,
Sona erer gün ufuktan gidince.
Ah gençlik öyle bir cevherdir ki,
Bilinir değeri uçup gidince!

Gençlik paha biçilmez bir hazine...
O bir daha ele geçmez bir cevher!
Hızlı tren olur hayalin mazine...
Ömrün zaman tünellerinde geçer.

Hayat bir pınardır; durmadan akar,
Gençlik,dalına bir kerecik konar.
Altın kafese koysan durmaz uçar;
Uçtu mu artık adın koca çınar...

Ararsın gençlik cevherini dal dal,
Böyledir gençlik; gider asla gelmez!
Kaybetmeyen de kıymetini bilmez.
Artık o çok uzaklarda bir hayal...

Mehmet Cıngır

Gençlik ve Kocalık

Akıp gitti şu benim gençliğim nehir gibi
Rengi değişti hayatın,sular zehir gibi.
Ey gençlik bakma yüzüme uzaktan nur gibi!
İşte geldin işte geçtin sağnak yağmur gibi.

Gençlik,kükremiş sel gibidir;yıkar bendini,
Ağaç degil ki,her bahar doğutsun kendini.
İnsana gençlikten başka dost var mı ki?
Dönmez geri yüksekten akan çağlayan gibi.

O an durdu mekan,geçti gençliğim yel gibi,
Uçup gitti yorgun kafesinden hayal gibi.
Hayatta bir defa gelir gençlik denen bahar,
Alıp götürür onu da bir kanatlı rüzgâr.

Şu kocalık,kapıya bağlanacak kelp değil,
Ey genç!Yaşl'lık gelmeden gençliğin kıymetin bil.
Gençliğim!Öyle masum bir yanılgıydın ki sen,
Gençlerin uğruna harcadım gençliğimi ben.

Mehmet Cıngır

Gençlik-1

Gençlik;
Bir esimlik yel,
Bir içimlik su,
Bir atımlık kurşun,
Bir mevsimlik gül…

Esti geçti yel gibi,
Aktı geçti su gibi,
Uçtu gitti kurşun gibi,
Solup gitti gül gibi.

Bu dünya bir hiçlik,
Geçip gitti işte,
Gelmez bir daha geri
Gençlik!

Mehmet Cıngır

Gerçek Bir Destandır Benim Hayatım

Beş yaşımda yetim kaldım anadan,
Ben neler gördüm nelere dayandım.
Simit alıp sattım Ali Baba'dan,
Annemi rüyamda görüp aldandım,
Ben neler gördüm, nelere dayandım.

Beyaz yaka,sırtımda siyah önlük,
Okula gidiyorum,yol karanlık;
Simit satıyorum bir yandan,günlük;
Küçücük yaşta hayattan usandm,
Ben neler gördüm, nelere dayandım.

Yetimdim; pişiren yoktu aşımı,
Gariptim; yakardı güneş başımı,
Okul öğretti yedinci yaşımı.
Alay ettiler benimle,horlandım;
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Yıl akar,zaman akar,hayat akar...
Hüzünlenirim ilk resmime bakar,
Çok küçülürüm,resmimdeki kadar.
Çayın soğuk suyunda çok yıkandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Yoldaşımdı rüzgâr,yağmur,kar,soğuk...
"Simit! "Sesim çıkardı boğuk boğuk.
Ne hırka var ne ceket; eller donuk.
Yakıcı rüzgârlarda çok,çok dondum,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Her yer deniz,yollar diz boyu çamur;
Yağmurluktu benim sırtıma yağmur.
Yoktu yolumu aydınlatacak nûr.
Sağnak yağmur altında çok ıslandım,
Ben neler gördüm nelere dayandım.

Ayakta lastik ayakkabı,delik;
Babam fakir,veremiyor metelik;
Anne yok, yüreğimde bir hasretlik!
Acıların ateşinde çok yandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Evde odun yok,soba yok yakacak...
Anne yok,aşkla yüzüne bakacak;
Kollarını açıp kucaklayacak...
Acıların kanına çok bulandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Pamuk çapasına gittim ovaya,
Tomruk taşıdım kamyonla bir ara,
Hep kanadı yüreğimdeki yara.
Dağ taş demeden çalıştım,dolandım,

Ben neler gördüm,nelere nelere dayandım.

Yapardı dayımda komisyonculuk,
Yapmıştı bana büyük bir iyilik,
Yanında çalıştım,yaptım hamallık.
Bir hayli oralarda oyalandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Karanlıklar damla damla akardı,
Soğuklar dondurur,güneş yakardı,
Zengin fakire tepeden bakardı.
Gariplik ateşinde ben çok yandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Poyrazdan esti gençliğimde rüzgâr,
Hep kışı yaşadım,görmedim bahar,
Ne dost vardı ne de ana gibi yâr,
Ne zorluklar gördüm,ben ne yamandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Başkentte okumak vardı gönlümde,
Buruk bir türkü tutturdum,dilimde,
Düştüm yollara valizim elimde.
Ailede bir tek ben okuyandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

"Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Düşman yine baş kaldırmış
Şu feleğin işine bak."

Anarşi,kan,gözyaşı...o günlerde,
İnsanlar hapislerde,sürgünlerde.
Merhamet hissi yoktu gönüllerde.
Bazen yolda tek başıma kalandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Gün almış idim yirmi üç yaşımdan,
Okul önünde vurdular başımdan,
Kanlar süzüldü gözümden,kaşımdan.
Vuruldum da al kanlara boyandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Saldıranlar his yoksulu,fukara...
Hedef,benim gibi garip guraba,
Yazmalı bunu yazar ve şuara.
Ah! O gün ben yerlerde yuvarlandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Alamamıştım sırtıma bir ceket,
Bulamazdım aylarca bir topak et,
Görenler sanırdı beni iskelet.

Her gün buzdan sabahlara uyandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bazen yoktu cepte simit parası,
Hiç iyileşmedi gönül yarası.
Lüks yemekti balık,ekmek arası,
Servetini simide harcayandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Kan kokusu...Yıl bin dokuz yüz seksen,
Çık yola,sokağa çıkabilirsen,
Çağırıyorlar"Hey buraya gel sen! "
Sokakta defalarca sorgulandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bir dostum vardı Çankırı ilinden,
Kötü söz çıkmaz idi hiç dilinden,
Ayrılmazdı asla Allah yolundan,
Tuttu kolumdan.Ben ona hayrandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bir akşam yine kestiler yolumu,
Sardılar benim sağımı solumu,
Kırdılar kanadımı,sağ kolumu.
O gün ben insanlığımdan utandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

O günde ruhumun gözü ağladı,
Ağladı da yürekleri dağladı!
Gönlümün ruhu karalar bağladı!
Acılara ben soğan- ekmek bandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Derviş gibi geçip büyük çileden,
On bir Eylülde mezun olmuştum ben,
Olmuştum artık sonunda öğretmen.
Yaşarken bunları,çok hırpalandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

O gün ederek Ankara'ya veda,
Ayrıldım ben.Sona ermişti cefa;
Fakat darbeyle uyandım bu defa.
Geçici mutluluğa nasıl kandım?
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Ufuk kapalı,gökyüzü kararmış!
Cadde ve sokakları asker sarmış,
Dinledim radyoyu,ihtilal varmış.
Sahte mutluluğa kandım,aldandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Tayin bekledim büyük ümitlerle,

Geçip gitti ömrüm simitlerle.
Girdi başım derde hep elitlerle.
Sanki yerlerde sürünen yılandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Meskenimdi pazar yerleri benim,
"Var taze,sulu sulu meyvelerim! "
Doğradı hayat beni dilim dilim!
Yanmakta olan ateşte dumandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Haydi iri elmalar...Kırmızı nar! ..
Hızlı koşardım,rakibimdi rüzgâr,
Bende umutsuz günlerin hüznü var.
Bütün bütün zamanın dışındaydım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Yıl bin dokuz yüz seksen iki,Şubat;
Tayinim çıktı Antalya'ya,hayret!
Taktım altın bileziği nihayet.
Ağır bir sorumluluk altındaydım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Keyfim yerindeydi,yoktu diyecek,
Almıştım güzel bir takım,giyecek,
Simitlerimi şimdi kim yiyecek?
Çok çektim,genç yaşta ihtiyarladım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Hey gidi dünya! Ben sana küskünüm,
On dört Mayıs seksen üç,doldu günüm,
Garibandı benim gibi düğünüm.
Geçse de yıllar,ben hep garibandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Dünyanın cazibesine aldandım,
Evliliği evcilik oyunu sandım,
Bazen mutlu oldum,bazen de yandım,
Evlenmeden önce ben bir sultandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bitti sultanlık,özgürlükler yitik;
Dökülüyordu günler iplik iplik.
Dğünün ilk ayı...çıktı askerlik.
Kutsal görev...Artık Erzincan'daydım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Veda edip çıktım yola gündüzün,
Yârin gözünde yaş,gönlünde hüzün! ..
Dilimde Erzincan türküsü,uzun;
"Erzincan'a girdim ne güzel bağlar
Erzurum'a girdim dumanlı dağlar

Elleri koynunda bir güzel ağlar
Oy anam anam nasıl dayanam? "
Belleri aştım,dağları dolandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Toprağım; vatan kokar burcu burcu,
Seni sevmek ibadet; namus borcu,
Sağlam koymuşlar temeline harcı.
Vatanın kalbinde bir heyecandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bir akşam vakti indim Erzincan'a,
İnsanlar gördüm,yakındılar cana.
Vatan havası...Çok hoş geldi bana,
Duygulandım,sevindim,gururlandım...
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Sıkıldım bir gün,iyice bunaldım,
O gün ben eşimden bir mektup aldım.
Oğlum geliyor,sevinçten bayıldım!
Baba oluyordum ben,duygulandım!
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

On yedi Mart seksen dört,doğdu Osman;
Doğdu sarı kırmızı yavru aslan!
Bir sevinç,bir mutluluk,bir heyecan! ..
Sevincin şahikasına uzandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bin bir güçlükle sağlarken geçimi,
Bir iş kazasıydı ölüm biçimi.
Çok genç bir ölüm kanattı içimi;
Kaptı kardeşimi ölüm,yaslandım!
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Kooperatifin adı Tunahan,
Yönetimdeyim,ayrılmadım haktan,
Yalandır parayı yediğim,yalan!
İftiraya uğradım,yargılandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Bir bakkal dükkanı açtım,batırdım,
Paramı kırtasiyeye yatırdım,
Onu da bir sahtekâra kaptırdım.
Pare pare yüreğim,yaralandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Açtı on altı Ağustosta bir gül!
O gün doğdu çiçek kızım Gonca Gül!
Verdi Rabbim bana büyük bir ödül.
Bin dokuz yüz seksen dokuz; taçlandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Yıl bin dokuz yüz doksan:Acı bir gün!
On Temmuz:Geldiği gündü ölümün!
Ruhum perişan,gönlümde bir hüzün! ..
Aldı babamı ölüm,parçalandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Doksan bir,doksan iki...Keder...keder! ..
Bu kez kayın valide,kayın peder...
Şarstı peş peşe ölümler...ölümler...
İsyan etmedim; ancak paralandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Kaybettim elde avuçta ne varsa,
Ne tarla kaldı ne ev ne de arsa...
Terk eder dostlar ayağın kayarsa.
Hırçın bir deniz gibi dalgalandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Ah o yıllar..aylar...çileli günler! ..
Evimiz oldu depolar,mahzenler! ..
Hatırlamadı eş,dost,kuzenler...
Eşim,oğlum,kızım ve ben dışlandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

İcralar...dosyalar...çekler...senetler;
Takipler...mahkemeler ve tespitler...
Diş gösterip saldırdı bazı itler...
Sarardım,soldum,genç yaşta yaşlandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Daha ne çileler çekti bu eller,
Diken oldu yoluma çıkan güller;
Hep bağrıma esti kış günü yeller...
Bilmem hak yolunda neden kınandım?
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Neden geçtiğim yollar hep karanlık?
Şimşekler çakardı bazen anlık,
Koç zannettiler beni hep,kurbanlık;
Aldatmadım asla; fakat aldandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Yoktur toprak gibi olanlarda kibir,
Azrail göz kırpıyor arada bir,
Tebessüm ediyor yüzüme kabir.
Çok tokat yedim ben,çok darbelendim,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Kimi için hayat özel bir ihsan,
Kimi için de ağır bir imtihan...
Her şey yalan,ölümdür gerçek olan.

Hayatla inatlaşmaktan usandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Gerçek bir destandır benim hayatım,
Hiç uğramaz çölüme bulutlarım;
Çok hasta,inlemekte umutlarım.
Güneşin tûfanında,ben ıslandım.
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Tutuşturdu alemi benim âhım!
Bekledim ama,olmadı sabahım.
Yeri göğü doldursa da günahım,
Bağışla beni...Bağışla Allah'ım!
Yıllarca acı içinde kıvrandım,
Ben neler gördüm,nelere dayandım.

Mehmet Cıngır

Gezelim Seninle Antalya'da

Kahverengiyi sevdiğimi bilirsin
Sen kahverengiyle sevilirsin.

Güneşin başkenti Antaya’da
Gezelim güneşin altında…
Konyaaltı plajında
Denizle buluşalım,
Dalgalarla konuşalım
Martılarla tanışalım…
Gezelim güneşin başkenti Antalya’da

Dağlar kahverengi
Deniz kahverengi
Dalgalar kahverengi
Güneş kahverengi
Tıpkı gözlerin gibi.
Her şey kahverengi
Lâra Plajında
Gezelim Turizmin başkenti Antalya’da.

Yüzün güneş gibi parlarken
Dönerciler çarşısında
Üç kapılı handa
Karaalioğlu parkında
Türkümüz söylensin
Yıldızların altında
Gezelim kahverenginin başkenti Antalya’da.

Kanımıza karışsın rengi denizlerin
Denizden aldı rengini kahverengi gözlerin
Güneş,tarih,tabiat uyum içinde burada
Resmini çizelim, oturup üstüne falezlerin.
Yem atalım balıklara Yat limanında
Gezelim mavinin başkenti Antalya’da

Düzüne yağmur yağar
Dağlarına kar…
Ben bu kenti çok sevdim,
Verseler dünyayı istemem başka diyar.
Doğup büyüdüğüm kent!
İzim vardır her karış toprağında..
Gezelim güneşin oğlu Antalya’da.

Sen bir velisin
Ben bir deli
Saza döktü şairler senin için teli
Çağlayanında gördüm ben güzeli
Çiğdemler,nergisler,menekşeler …
Biter koyaklarında
Gezelim yeşilin başkenti Antalya’da.

Limon kokusu,portakal çiçeği

Ayrandır Yörüklerinin içeceği
Yandı yüzüm sevdanın yelinden,
Antalya türküsü ozanların dilinden,
"Antalya'nın mor üzümü
Severler boyu uzunu…"
Gemiler geçer mavi denizlerinden,
İlham alırım ben kahverengi gözlerinden…
Resim çektirelim Cumhuriyet Meydanı'nda
Gezelim güneşin kızı Antalya'da.

Silerim alın terimi denize
Sadece ben değil,martılar da hayran gözlerinize
Doyum olmaz seyrine ufuktan doğan güneşin,
Dünyada değil; ancak cennetedir senin bir eşin!
Bütün güzellikler senin kavşağında
Gezelim güzellerin başkenti Antalya'da.

Antalya kalesinden seyrettim tarihi,
Saat kulesinden gördüm Alpaslan'ı,Fatih'i…
Yivli Minareden dinledim Aleaddîn'i
Anlattı bana Kudüs fatihi Selahaddîn'i
Tarih kokan sayfaların arasında
Gezelim tarihin başkenti Antalya'da.

Avuçlarımda Akdeniz
İçinde Barbaros'u gördüm.
Elimde kahverengi gözleriniz
Denize at sürdüm
"İşte Fatih! "diyordu.
Akdeniz zafer kokuyordu.
Deniz kokan dar sokaklarında
Gezelim kanında tuz kokan Antalya'da.

Mehmet Cıngır

Giderim

Gelince ayrılık vakti
Karalar bağlar giderim
Boz bulanık seller gibi
Köpürür çağlar giderim.

Aşkın ayrılmaz eşiyle
Sabahın ilk güneşiyle
Ayrılığın ateşiyle
Gönlümü dağlar giderim.

Yol göründü ben giderim
Çok sevdim yemin ederim
Bir yanardağdır kederim
Kederle ağlar giderim.

Gönlümü verdim ben sana,
Yüz vermezsen eğer bana
Aşkın ile yana yana
Tabanı yağlar giderim.

Mehmet Cıngır

Giyilmemiş Elbise

Öyle bir şiir yaz ki bana,
Hiçbir şair tarafından yazılmamış olsun.
Dili sana özel bir alfabe olsun.
Öyle bir şarkı söyle ki
Hiçbir şarkıcı tarafından söylenmemiş olsun.
İçinde sadece seni anlatan sözler olsun.
Öyle bir resim yap ki,
Hiçbir ressam tarafından yapılmamış olsun,
İçinde sadece senin hayalin olsun.
Öyle bir gökyüzü sun ki,
Kimse tarafından görülmemiş olsun
Yıldızlar, mehtap ve güneş içime dolsun.
Öyle bir sevgi sun ki,
Kimse tarafından yaşanmamış olsun.
Ve giyilmemiş elbise gibi koksun.

Mehmet Cıngır

Göğe Bakın

"Git,git"dediniz
Gittim işte!
Şimdi "nerdesin"diye soruyorsunuz
Çok mu özlediniz?
Yere bakmayın,
Karıncalar gibi yerde yürümeyi
Sevmem ben.
Göğe bakın,
Orada
Yıldızları göreceksiniz,
Ay'ı göreceksiniz,
Beni göreceksiniz

Mehmet Cıngır

Gökler Kadar

Gül kokulum,ben seni
Dünyalar kadar değil,
Denizler kadar değil,
Dağlar kadar değil,
Gökler kadar seviyorum!
Ancak yüreği gökler kadar olanlar
Sevebilir seni gökler kadar…

Mehmet Cıngır

Gökte Bulut Var

Genç ve ihtiyar
Ne kadar yakın kışa
Gökte bulut var.

Mehmet Cıngır

Gökyüzü

Bir ay ki doğar ilk geceden ve ilk akşamdan,
Tükettim yeryüzündeki bütün hudutları,
Aydınlatır gökleri ve yeri, söner şamdan,
Öpesim gelir gökyüzündeki bulutları.

İhtiyar yıldızlar ki, sessizce kayar bir bir,
Ağzını açmış yutar hepsini tek tek kabir.
Sessizliğe gömülüp yıkıldı koca şehir.
Taşıdım atlarla gökyüzüne umutları.

Hangi çiçeği sunacaksın bana ey bahar!
Söyle, dağıtsın şu bulutları deli rüzgâr,
Pırıl pırıl bir gökyüzü ve yanımda da yâr
Gökyüzüne kurmak istiyorum konutları.

Denizlere akan bir çağlayansın sen özünde,
Boz bulanık ırmaklar akar kahve gözünde,
Yeryüzünde değil ama, belki gökyüzünde,
Bulurum aradığım aşk taşı yakutları.

Mehmet Cıngır

Gökyüzü Olsa

Benim gönlüm gökyüzü olsa ne fayda
Sen uçmayı bilmedikten sonra…

Mehmet Cıngır

Gökyüzünü Yakanlar

Yürürken parlak yıldızların üstünde sessiz,
Sıktılar boğazımı, bıraktılar nefessiz.
Çiçeklere can verirken bahçemde ışığım,
Bilmem neden kesti nefesimi sarmaşığım.
Bir sevgilinin adıdır benim adım, lafta,
Astılar boynuma bir kara ferman,bir yafta.
Akarken sularım aşkla kutsal denizlere
Adım neden katil sineklerle aynı safta?

Okunmakta adım şimdilerde kafdağında,
Çakallar yuva yapmış aslanın yatağında.
Ey yaz,ey sonbahar neden kırmızı ellerin!
Dikeni mi battı ellerine o güllerin.
Ey çiçekler,şu kahır yüklü bahçeyi görün!
Görün de şu yanılgının yüzüne tükürün.
Ey rüzgârlar, o kara gecede yağan hüznü
Alın da ufukların ötesine götürün.

Yükselerek arşa-ı âlaya değdi âhım,
Tipi dokundu yüreğime, neydi günahım?
Çöktü mülkün temeli,koktu yüreğimde tuz,
Bir temmuz gecesi vatana kurban olmuşuz.
Biz sonbahar mağdurları balkondan bakanlar
Boğacaktır sizi bir gün gözlerden akanlar.
Sonsuza kadar vatana hasret kalacaktır,
Cellada mezar olsa gökyüzünü yakanlar.

Mehmet Cıngır

Gölgem

Bazen Önümde,
Bazen arkamda,
Bazen sağımda,
Bazen solumda…
Beni hiç terk etmez.

Ey gölgem!
Ben varım diye sen varsın,
Ben yoksam kim seni peşine taksın.

Mehmet Cıngır

Gölgem Bile

Güzel,güneşli havada
Atarım kendimi dışarı,
Durmam yuvada.
Gezerim bağlarda,parklarda,
Kırlarda,bahçelerde…
Arılar,böcekler,kuşlar;
Çocuk,genç,yaşlı; kadın,erkek…
Cıvıl cıvıl insanlar,cıvıl cıvıl doğa,
Herkes yanımda,herkes benimle…
Uçarım sevincimden gölgem ile!
Fakat kötü havalarda,
Kimse yoktur yanımda.
Herkes terk eder beni,
Gölgem bile…

Mehmet Cıngır

Gönlüm Hiç Yaşlanmadı Ki

Yaşımı sorarsan,
Altmış dolacak.
Gözümü sorsan,
Otuz beşinden gün alacak.
Saçlarım,gördüğün gibi…
Gönlümü sorarsan,
Hiç yaşlanmadı ki…

Mehmet Cıngır

Gönlümün Kilidini Açar Mısın

Kömür gözlüm,şu gönül pınarımdan
Sevda göndersem sana içer misin?
Bir kadeh uzatsam kalp diyarından
Sarhoş olup kendinden geçer misin?

Kömür gözlüm sen gurbetten gel hele
Tutuşsun yorgun ruhumuz el ele
Ya da beni göndersem gurbet ele
Benler içinden beni seçer misin?

Sen varsın hep ruhumun rüyasında
Seni gördüm hep aşkın aynasında
Gönlümün şu masmavi dünyasında
Kuğu olup özgürce uçar mısın?

Bilmez sevda kendi günahkârını
Duy, sende kaybolan taraftarını
Versem sana altın anahtarını
Gönlümün kilidini açar mısın?

Aşkın sesini duyabilir misin,
Nefesini hissedebilir misin,
Kömür gözlüm gel desem gelir misin,
Yoksa beni bırakıp kaçar mısın?

Mehmet Cıngır

Gönül

Zifiri karanlık gecede yürürsen eğer
Cehennemin ateşinde kül olursun gönül.
Nurlu sabahlara açarsan gözünü meğer
Yüzün nurlanır; Allah'a kul olursun gönül

Düşünmek lazım yol ayrımında uzun uzun
Su içebilmek için başında o havuzun.
Karga değil de bülbül olursa kılavuzun
Cennetin sır bahçesinde gül olursun gönül.

Güzellerin içinden en güzeli seçersen
Aşkı ile sarhoş olup kendinden geçersen
O gönül pınarından soğuk soğuk içersen
Sarı çiçeğin özünde bal olursun gönül.

Görmezsen bu geçici hayatı sınav gibi
Bir kıvılcım ile ateş alırsan kav gibi
Elif gibi dik durmaz,eğilirsen vav gibi
Herkesin basıp geçtiği yol olursun gönül.

Aşkı tatmak ve ulaşmak istersen visale
Bil Hakk'ı,yaşama firakı, kalma zevale
Bu dünya bir hayaldir; kapılırsan hayale
Hayal içinde sen de hayal olursun gönül.

Mehmet Cıngır

Gönülistân

Gönül bahçesinde gül biter gülistân olur,
Dalında bülbüller öter bülbülistân olur,
Gönül ekersek kurumuş,çorak gönlümüze,
Gönülle dolar gönlümüz,gönülistân olur.

Mehmet Cıngır

Gören Olmadı Beni

Geçtim kalabalıklar arasından
Bir gölge gibi.
Sağa sola bakmadan ve kimseye çarpmadan
Gören olmadı beni.

Mehmet Cıngır

Görevim Sevmek Diyor Yüreğim

Beni sevmeyeni niye seveyim,
Beni saymayanı niye sayayım,
Beni görmeyeni niye göreyim
Bana sövmeyene niye söveyim.
" Sevme sen de seni sev(e) meyeni
Döv sen de seni döveni" diyorum
Yüreğime"olmaz benim görevim
Dövmek değil,sevmek" diyor yüreğim.

Mehmet Cıngır

Görmedim Ben Hiç Gülen Âşık Şair

Aşk şiirini ben hep ağlar buldum
Bunca şiir okudum aşka dair,
Okurken hep gözyaşına boğuldum,
Hepsi aşk şiiri yazmada mahir,
Görmadim ben hiç gülen âşık şair.

Yoktur âşığın tutunacak dalı,
Açılmaz ilkbaharda gonca gülü,
Gözyaşından derin denizdir yolu,
Kavuşmadan kabre düşerler bir bir
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Açılmaz ona hiç perdesi göğün,
Mahşere kalır hep dernek düğün,
Her gün gözyaşı yer içer üç öğün,
Yoktur hiç birinde ne kin ne kibir,
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Yüreğini Leyla'nın aşkı dağlar,
Kavuşamaz, engeldir sıra dağlar,
Saz ağlar,şiir ağlar, âşık ağlar,
Elinde sazı,gezer şehir şehir,
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Bir güzel görür pınarın başında
Çifte benli on dört on beş yaşında
Şunalar oynar gözünde kaşında,
İçer güzel elinden tas tas zehir,
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Sevdiğini düşünde görür coşar,
Uyanınca yüreğine çığ düşer,
Mecnun gibi yakıcı çöller aşar,
Neler anlatır kumlar aşka dair?
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Yaş döker gözlerinden için için,
Dağları deldi Ferhat Şirin için,
Sakın âşıklar ağlar mı demeyin,
Yazdılar nice gözü yaşlı şiir,
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Yanar da cayır cayır Kerem gibi,
Hasta olur sonunda verem gibi,
Olur yaresi benim yarem gibi,
Açar sonunda bağrını kabir,
Görmedim ben hiç gülen âşık şair.

Mehmet Cıngır

Görmedim Mutluluk Güllerini

Yeri yürek olan mutluluk diye bir şey varmış;
Gönül bahçesinde açarmış en güzel rengiyle.
Yürek çok heyecanlanır pır pır diye uçarmış;
Coşarmış mutluluk gülleri bütün ahengiyle.

Görmedim mutluluk güllerini gönül bahçemde.
Ben daha doğmadan önce tersine akmış nehir,
Susuz kalmış bütün mutluluk gülleri gölgemde.
Doğmadan akmış çeşmelerden su yerine zehir.

"Hiç gülmedi"diye yazın mezarımın taşına,
Dikin mezarımın başına bir kırmızı gül,
Mutlu olsun,bakmasın yüreğimin gözyaşına,
Ötsün her gün her seher,konup gül dalına bülbül.

Mehmet Cıngır

Göz

Bakıver aynaya da gör gözün yapısını,
Düşünme o yapısındaki küçüklüğünü.
Açsın da sana inanç ve ilmin kapısını,
Gör o küçükteki sanatın büyüklüğünü.

İlim bilmek,tanımaktır önce kendini
Sanat içindeki sanatçıyı görmeyen göz,
Nasıl çözer gözdeki yapının ahengini?
Nasıl söyler bilim adına bilimsel bir söz?

Siyah,yeşil,mavi,ela,gri,mor,kahverengi…
Daha yüzlerce,binlerce keşfedilmemiş sır,
Hangi sanatçı verdi gözlere bunca rengi?
Kaldır perdeyi de aklının kilidini kır.

İki katlı bir villaya hayran hayran bakıp,
Tutarsın onun mimarına büyük bir alkış.
Bir bakışlık mucizenin duvarını yıkıp
Aklın, nedendir yaratanı inkara kalkış?

Kendisini bile tanımaz bu kırık akıl ,
Tanımasa da bu akılla yapılır bilim.
Bu akıl yaratabilir mi bir küçük çakıl?
Yoksa bir üst akıl,sana bu aklı veren kim?

Mehmet Cıngır

Göz Aydınlığı

Ufuktan doğan sabah güneşi,
Yaprakların arasından süzülerek
Gözüme doğuyor.
Gözüm aydınlanıyor.
Göz aydınlığı bu olsa gerek.

Mehmet Cıngır

Göz Kapağının Altındaki Dünya

Kapatınca göz kapaklarımı
Dalıyorum altındaki dünyaya.
Sınırsız özgürlük…
Uçuyorum gökyüzünde,
Ulaşıyorum bir anda aya,güneşe yıldızlara
Kanatlarım olmadan…

Görüyorum gözsüs
Tutuyorum elsiz
Koşuyorum ayaksız
Her şeyi duyuyorum
Kulaklarım olmadan…

Geziyorum köylerde,şehirlerde
Ormanlarda,derelerde,tepelerde
 Sahilde koşuyorum kan ter içinde
Ayaklarım olmadan…

Ne zaman var onda ne mekan
Ne kazası var ne de cezası…
İstediğimi yapıyorum
Yasaklarım olmadan…

Ölüyorum ölüm olmadan,
Kokluyorum gülüm olmadan.
Konuşuyorum dilim olmadan
Öpüyorum bazen doya doya
Dudaklarım olmadan…

Bazen gülüyor,bazen ağlıyorum
Çıkıyor önüme bazen ölülerim
Bazen de ölmüş gibi sağlarım.
Süzülüyor yanaklarımdan gözyaşlarım
Yanaklarım olmadan…

Bazen giyiyorum sultanlık tacı
Yediklerim bazen tatlı,bazen acı.
Göz kapaklarımı kapatınca
Rüya
Açınca
Gerçek dünya…
Ne renkli dünyalar görmüşüm ben
Göz kapaklarım açık olmadan…

Mehmet Cıngır

Gözlerim

Gözlerinin içinde bir mana arar
Gözlerinin içine bakan gözlerim.
Girmek için kirpiklerine yol sorar
Gözlerinin içine dalan gözlerim.

Seni gözlerinin içinde arar da özlerim
Gözlerini aramakla geçti bütün yazlarım.
Gözlerinin içindedir hâlâ ayak izlerim
Yıllarca seni aradı gözlerinin içinde gözlerim.

Dolaşırken gözlerinin ince,uzun vadisinde
Sert esti rüzgâr,yağdı yağmur bahçesinde.
Eğer kirpiklerin engel olmasaydı,
Boğulacaktı gözlerinin içinde gözlerim.

Kaybetti üzüm karası gözlerini gözlerim,
Unutmadı güzel gözlerinin rengini gözlerim.
Dışarda ararken gözlerini gözlerim,
Gözlerinin içinde buldu gözlerini gözlerim.

Mehmet Cıngır

Gözlerimi Assam

Ne zaman gözlerimi assam
Çamaşır ipine güneşli havada
Kurusun diye…
Bulutlanır gökyüzü birden
Yağmur yağar şakır şakır
Kalmaz ikindiye…

Mehmet Cıngır

Gözlerimin Son Uykusu

Mavi papatyalar ölesiye severken seni
Dururken merdiven başında hâlâ izlerin
Sarı çiğdemler yolunu gözlerken durmadan
Neden yaktı gözlerimi kahverengi gözlerin?

Selam gönderdim turnalarla ta ötelerden
Çok özledi kınalı ellerini ellerim.
Yokluğumda bilmem ki rahat mıdır vicdanın?
Sararıp soldu bahçemdeki gonca güllerim.

Çamur sıçradı üstüme kahır vadisinden
Dans ederken nankör kedi yüzlü vahşi devler.
Korkunç bir deprem yaşandı benim öz yurdumda,
Yandı yürekler,yıkıldı üstümüze evler.

Yargılandım ben siyahilerin ülkesinde,
Buz tuttu, parmaklarımdan akan sıcacık su;
Kırıldı kalemim siyahların ellerinde,
Gözlerinde geldi gözlerimin son uykusu.

Mehmet Cıngır

Gözlerin

Merdiven başında kahve kahve baktı
Hiç beklemediğim zamanda gözlerin.
Bir ikindi vakti yıldız yıldız aktı
Yaktı bir sevdaya ah beni gözlerin!

Kahve gözlerinin alazında yandım,
Yollarıma defineler döktü sandım,
Kahve gözlerine nasıl da inandım,
Çağırdı sevdaya vah beni gözlerin!

Gözün bulaştı gözüme silemedim,
Beni esir aldığını bilemedim,
Gözlerime tipi yağdı gülemedim,
Çekti sevdaya eyvah beni gözlerin!

Mehmet Cıngır

Gözlerin-2

Gözlerin diyorum
Gözlerin…
En kahverengiden daha kahverengi
En sıcak mevsimden daha sıcak
Gözlerin…

Mehmet Cıngır

Gözlerine Son Dalıştır Bu

Ayrılık vakti,giderken ben buralardan ey
Ay yüzlüm, güneş gözlüm aşka son bakıştır bu!
Aşk uğruna neler gördüm nelere dayandım,
Aşkın yolunda tırmandığım son yokuştur bu.

Giderken ben,olmasa da arkamdan ağlayan,
Unutmayacaktır adımı benim,çağlayan.
Sonsuza kadar seni yüreğime bağlayan,
Bil, yüreğimden yüreğine son akıştır bu!

Gidince kıymetim benim bilinir mi bilmem,
Bunca anılarım benim silinir mi bilmem?
Yokken sen,yüreğim benim delinir mi bilmem?
Ama giderken ben,yüzüne son gülüştür bu!

Ey sevgili giderken ben, etme bana cefa!
Kerem et; gül,yüzüme ne olur son bir defa,
Şu anda ben hüzünle ederken sana veda,
Gözlerimden şuh gözlerine son dalıştır bu!

Mehmet Cıngır

Gözlerini Görüyorum

Göğe baksam gözlerini görüyorum
Göğün engin maviliğinde.
Denize baksam gözlerini görüyorum
Denizin hırçın dalgalarında.
Okuduğum şiirlerde,yemyeşil vadilerde
İçtiğim kahvede,güzellerin gözlerinde
Dinlediğim şarkıların sözlerinde
Hemen her yerde senin kahverengi
Gözlerini görüyorum…
Gözlerimi kapatsam,uyusam
Yine senin gözlerini görüyorum.
Söyle
Ne kadar çok gözün var senin böyle? ..

Aşkıma saygı beklerim senden,
Aşkı seyrettim kahverengi gözlerinden,
Gel kurtar artık gözlerimi selden.
Tatlı bir türkü duymak istiyorum,
Seher vakti esen yelden…

Mehmet Cıngır

Gözündeki Mahzene

Elime hiç kâğıt kalem almadan
Yârin gönlüne şiir ezerim ben.
Beni benden aldı bir benli dilber
Onun için hep bensiz gezerim ben.

Nakşettim yâr hayalini gönlüme!
Pelesenk ettim adını dilime.
Hiç boya fırça almadan elime,
Yüreğime resmini çizerim ben

Yüzsem de direği kırık bir gemiyle
Çıkmak istemem asla o sahile
Gece- gündüz senin hayalin ile
Kahveden bir denizde yüzerim ben.

Gül topladım dağın koyaklarından
Damlar rengi yârin yanaklarından
Gül kokan karanfil dudaklarından
İnce,sırlı bir sevgi sezerim ben.

Hezene de Mehmet Hoca hezene
İsyanım var benim bozuk düzene
Gözlerimi hapsettiğin mahzene
Gözlerim ile ferman yazarım ben.

Mehmet Cıngır

Gözyaşında Gülümseme Yoktur

Her hazanda bir bahar,
Her baharda bir hazan vardır.
Bazen hayır sandığın şeyde şer,
Şer sandığın şeyde hayır vardır.
Üzülme sakın kaderi bir yazan vardır.
Güven Allah'a o ne güzel yârdır.
Bazen yaz ortasında kar,
Kış ortasında bahar vardır.
Bazen yok dediğin şeyde bir var,
Var dediğin şeyde de bir yok vardır.
Her başın sıkıştığında kapısını çalacak
Bir yâr vardır.
Her sıkıntıda bir sabır,
Her sabırda bir ferahlık vardır.
Sabırlı olmak gerek,
Fark etmesen de
Nice olurda olmaz, olmazda olur vardır.
Diyen ne güzel demiş:
"Sabreden derviş muradına ermiş"
Her rüzgârda bir hareket,
Her yağmurda nur,
Bazen nâr;
Bazen de bereket vardır.
Bazen bir tebessümde bin hüzün,
Bin hüzünde acı bir tebessüm vardır.
Gözyaşında gülümseme yoktur; fakat
Bazen bir gülümsemede binlerce hüzün saklıdır.

Mehmet Cıngır

Gül Gül Gül

Hoca'nın mezarında varmış bir gül,
Her gece açarmış sarı,kırmızı,mor,
İnanmazsan mezar taşına sor...
Kabrime gelenler desinler-Gül,gül,gül...

Mezarımın taşına yazsınlar gül,gül,gül!
Okusunlar,desinler,bir kerecik gül,
Mezarımın başına sık sık gelsin,
Fatiha okusun kızım Gonca Gül...

Mehmet Cıngır

Gül ki Dünya Gülsün

Haydi gül,
Gül ki güneş gülsün,
Gül ki ay tutulmasın,
Gül ki yüzünde güller açsın,
Gül ki gül koksun yüzün.
Sadece sekiz mart değil,
Her gündür senin günün.
Gül ki güneş hiç batmasın,
Irmaklar tersine akmasın,
Gül ki vatan gülsün,
Çocuklar gülsün,
Çiçekler gülsün…
Gül ki kirpiklerin gülsün,
Kaşların,saçların gülsün.
Gül ki eşyalar gülsün evde,
Hane halkı gülsün,
Gül ki dünya gülsün!

Mehmet Cıngır

Gül Kokulu Gülüşün

Ey ay yüzlü,kara gözlü,güneş gülüşlü yâr,
Ay tutulur güldüğünde sen,güneş gizlenir.
Çekiyor beni kanın,benim ne günahım var?
Gülünce, gönlümde gamzelerin filizlenir.

Geçer aşkın yolu kaşlarının arasından,
Hangi göz vazgeçer gözlerinin karasından.
Haberin var mı gönlümdeki aşk yarasından?
Gizlenmez bu aşk,Herkes tarafından izlenir.

Vurunca pencereme gün "derim"bu yârdır,
Olmaz ne kar ne kış,olduğun her yer bahardır.
Gül kokulu gülüşünle gönlüm bahtiyardır.
 Çiğdem kokulu gül yüzün her yerde özlenir.

Gülünce, bütün güller yüzünde açar gülüm,
Ben ancak senin dalında öten bir bülbülüm,
Nöbettedir senin olmadığın yerde ölüm,
Yokluğunda tâ ötelerden yolum gözlenir.

Mehmet Cıngır

Gül Kokusu

Çatladı zaman en kavi yerinden.
Seçilmiş kişi
Ali'ye bırakmak oldu emanetleri
İlk işi.
Evlerin en zayıfı
Ve güvercin yumurtaları
Korudu onları
En güçlü düşmanlara karşı…
Bir korku sarmıştı yüreğini Sıddık'ın
"La tahzen inneallahe meane"
Diyordu en sevgili.

Cehennem ateşi yakmıştı gökte güneş,
Kavruluyordu çölde kumlar,
Kasvâ'nın ayağından giriyor,
Beyninde düğümleniyordu ateş…
Ateş yağmuru yağıyordu gökten yere
Kum taneleri birer kıvılcım olup
Füze gibi yükseliyordu gökyüzüne.

Siyahtı sevgilinin saçı,kaşı,gözleri,
Baldan tatlı,kadifeden yumuşaktı sözleri,
Merhametin timsaliydi gözleri.
Kudeyd mevkiine gelince
Mideler açlıktan feryat edince
Bir keçi gördüler,sürü artığı…
Süt veriyor mu keçin?
İzin istediler sağmak için.
Dedi Ümmü Ma'bet
Bu çok zaif bir keçi,
Onda ne kan var,ne can ne de et…
İzin verdi Ümmü Ma'bet.
Dokundu keçiye eliyle seçilmiş kişi
Ve kaplar dolusu süt sağdılar
Zayıf,sızka,kansız,cansız,çelimsiz keçiden.
Herkes kana kana içti,
Bitmedi.Artanı ev sahibine kaldı.
Bu açık seçik bir mucize!

Canlarına kastetse de Sürâka bin Malik,
Korudu onları gazabından Hâlik.
Ne yaptıysa düşmanlar nafile,
Ulaştı sonunda nurlu şehre kafile.
Biraz önce ölüyorken hasretinden
Şimdi gülüyordu nurlu şehir sevincinden.
Sevinç gözyaşları, olmuştu sanki bir nehir,
Sevinç kokuyordu koskoca şehir,
Nereye çökerse Kasva oraya olunacaktı misafir.
Bundan böyle gül kokacaktı

Ebu Eyyûb El Ensarî'nin evi,
Gül kokacaktı Kutsî şehir;
Hatta bu gül kokusu
İstanbul'a kadar uzanacak,
Sonra bütün dünyayı saracaktı…

Mehmet Cıngır

Gül Koydum Kaşlarının Arasına

Vuruldum gözlerinin karasına
Kömür gözlüm sen farkına varmadın.
Gül koydum kaşlarının arasına
Tenezzül edip bu gülü almadın!

Yaktın ciğerimi koyup tavaya
Savurdun külümü verip havaya
Birlikte kuracağımız yuvaya
Tenezzül edip bir kere gelmedin!

Anlattım ben bu derdimi sazıma
Sazım da ağladı kara yazıma
Döndürüp o gül yüzünü yüzüme
Tenezzül edip bir kere gülmedin!

Mehmet Hoca ben atsam ilk adımı
Bal sürsem acep bilir mi tadımı
Kömür gözlüm merak edip adımı
Sormaya tenezzül edip bilmedin.

Mehmet Cıngır

Gül Ve Bülbül

Gül mevsiminde diyecek yok keyfine gülün,
İkram eder kokusunu bir sana bir bana.
Aldırış etmeden hüznüne garip bülbülün,
Salınır seherde bir o yana bir bu yana.

Gül kokun gelir ta uzaklardan gonca gülüm
Bir görsem gül yüzünü vız gelir bana ölüm
Bin çiçek arasında seni arzular gönlüm,
Ararım seni kızgın çöllerde yana yana.

Çok yavaş es ey seher yeli incinmesin gül,
İstemez gönül ne kır çiçeği ne de sümbül,
Gün ağarana dek yalvarsın sevdalı bülbül,
İçsin bülbül gülün sevdasını kana kana.

Mehmet Cıngır

Gül ve Bülbül Gazeli

Kalbimin derûnunda bir âşık bülbül zâr eder
Gülün yüzüne”sana âşıkım” demeye âr eder.

Söz dinlemez âşık bülbül durmadan feryâd eder,
Bilmem ki, âh bu boşuna feryattan ne kâr eder!

Ey bülbül! Açık söyle güle âşık olduğunu
İnsafa gelir belki o gül,yüzüne nazâr eder.

Alıp eline kalbini bir kere dinlerse seni gül
İnsaf edip belki sana kendisini yâr eder

Günlerdir inleyip feryâd eden o âşık bülbül
Umutsuzluğa düşüp sonunda terk-i diyâr eder .

Mehmet Cıngır

Gül ve Bülbülün Aşkı

Bir seher vakti kondu bülbül gülün dalına,
Neşeli şarkılar söylüyordu derinden gül,
Kavuşmuştu bülbül ateş kızılı gülüne
Yıl iki bin mevsim sonbahar,aylardan eylül.

Âşık oldu kırmızı gül bülbülün sesine,
Kim demiş zülmetti gül divane bülbüle
Öpünce bülbülü dikeni battı göğsüne.
Aşkın ateşinden ikisi de döndü küle.

Seher vakti görünce bülbül sevdiği gülü,
Titrer yüreği rüzgârda kalmış yaprak gibi.
Yoktur sevdiğinin yokluğuna tahammülü,
Özler yârini yağmura hasret toprak gibi.

Âşık bülbül sevmek ister,nazlı gül sevilmek,
Kim demiş bülbül güle,gül bülbüle olmaz yâr.
Budur öpüşlerden fışkıran ateşle kavrulmak,
Aşk olunca zemheride bile olur bahar.

Mehmet Cıngır

Gül-i Rânâ

O bir gül-i râna
Gönderdi Allah onu
Hem sana hem bana.
Al tak göğsüne,
Güzel kokular gelsin burnuna.

Mehmet Cıngır

Güller Ektim Yüzüme Ben

Güller ektim renk renk yüzüme ben
Açınca gülsün diye yüzüm.
Gözyaşımla sularım onları,
Solmasın diye benim güllerim.
Onun için ağlar iki gözüm.
Okşarım her sabah başlarını,
Ondan gül kokar benim ellerim.

Mehmet Cıngır

Güllerin Efendisi

Çıkarabilmek için bir avuç kömür,
Eşittir bir avuç kömüre bir ömür.
O gün bulutlandı güneşin yüzü,
Ağlamaklı oldu bulutların gözü.

Kan düştü kömürün karasına,
Tuz ekildi taze gelinlerin yarasına.
Ağıltılı türküler söylendi o gün,
Yüreklerde gezindi acılar o gün...

Uçtular o gün arş-ı âlâya gözleri bulutlu,
O gün hepsi de de kırmızı-beyaz kanatlı...
Çatlayan yüreklerinde güller filizlenir,
Filizlenen her gülde bir sır gizlenir.

Parçalarken yüreklerini analar,kızlar...
Bir utanç tablosuydu mağara ağızlar.
Tomur tomur kırmızı,beyaz,kara güller,
Yangınlı ağıtlar yaktı o gün yanık bülbüller!

Açtı orada güller kara,kırmızı,beyaz...
Damladı beyaz üstüne ay ve yıldız.
Kırmızı-beyaz yer,gök,deniz; çiçekler...
Sularını Havz-ı Kevser'den içecekler.

Bekliyor burada,sonsuzdur sevgisi,
Açmış sana kollarını güllerin efendisi!

Mehmet Cıngır

Gülüm ve Ben

Kalbimin yarısı sende bir yarısı bende
An be an, sanki boğazımda donuyor zaman
Zaman,zaman değil sanki ruhumuza rende
Ruhumuzdur zamanın aynasında kaybolan.

Kalbim ikiye bölündü içinden gül düştü
Gülün içinden karanlığa bir bülbül düştü
Bir çıban büyüdü ciğerimde gönül düştü
Ve aktı kirpiklerimden siyim siyim hicran.

Ham meyveyi nasıl da kopardılar dalından,
Ayırdılar dertli bülbülü gonca gülünden,
Kestiler önün dosdoğru giderken yolundan,
Ve bir hücreye kapattılar tutup kolundan.

Bir kartal olup hercai bulutlara kondum,
Yokluğunda gülüm, yangınlarda küle döndüm,
Yıllar yılı yürüdüğüm yolları dost sandım,
Ah,ben oldum boz bulanık seller gibi akan!

Kararan ufukta düşe kalka yürüyorum,
Ben uzak ufuklarda gülümü görüyorum,
Her gece düşümde saçlarını örüyorum,
Akıyor kahve gözlerimden yaş yerine kan.

Mehmet Cıngır

Gülümse

İsa'dan önceki zamanla şimdiki zaman
Aynı zaman,
Geçen zaman değil,insan…

Zaman ölmez.
Yine olur sabah
Yine doğar güneş
Yine değişir mevsimler,
Yine eser rüzgâr…
Yine yağar kar
Yine gelir bahar…
Fakat insan geçti mi
Bir daha gelmez.

İnsan mezarı çok gördün de
Zaman mezarı gördün mü hiç sen?
Zaman ölmez…

Yaz geçti
Güz de geçer bu gidişle
Kış kapıda.
Zaman aynı zaman

"Yer demir
Gök bakır"
Geçiyor işte insan takır takır.
Sen yine de hayata
Gülümse…

Mehmet Cıngır

Gülümserken Kara Toprak

Deli bir rüzgâr gibi esti zaman,
Neyim var neyim yok alıp götürdü:
Gençliğimi,saçlarımı… El aman!
Ancak bıraktı bana gönül yarasını…
Umutlarımı hep silip süpürdü.
Ağarttı saçlarımın karasını.
Geride kalan kapkara bir hüzün,
Bir de mehtabı ağlatan o yüzün!

Nerede o güler yüzlü yazlarım,
Silindi kahve gözlerimin feri,
Teller koptu;çalmaz oldu sazlarım
Yaktı bir sevdayı alnımın teri.
Göklerde şimdi gökkuşağı gülüm,
Yakacak benim âhım denizleri.
Ey zaman şimdi o güzel yazları!
Vermez misin yaşadığım hazları?

Bulutların üstünde bir merdiven,
Çağırdım seni gördüğüm o yere
Yüzüme bile bakmadın sen, neden?
Yok şimdi o deniz, o gök,o dere…
Hazırlanıyor burda bırakarak
Beni ,çıkmak için ruhum göklere.
Gülümserken yüzüme kara toprak,
El sallamakta bana sarı yaprak…

Mehmet Cıngır

Gülüşün

Hafif kemerli burnun
Küçük ve biçimli ağzın
İncecik derli toplu kiraz gibi
Kırmızı dudakların…
İtalyan üstatlarının yaptığı resim gibi
İnce yüzün…
Gözümdeki göz izlerin
Ve kahverengi gözlerin…
Ve bütün bunlara anlam katan
Nedir biliyor musun?
Kalbime resmini nakşettiğim
Gülüşün…

Mehmet Cıngır

Gülüşün Daha Güzel

Sen güzelsin ama
Gülüşün daha güzel
Ve sadece sana özel.
Güldüğün zaman sen,
Karanlıklar güler,
Gözlerinden muhabbet akar.
Gül gülebildiğin kadar…

Mehmet Cıngır

Gümüş Damlalar

Güneşle yağmur
İç içe ve beraberce
Gümüş damlalar.

Mehmet Cıngır

Gün Olur

Tarayınca Rumeli kokar saçların
Heyecanlanırım ne zaman duysam adını
Bahar kokar gülüşün
Seni tanıdığım gün bahardı çünkü
Alabildiğine
Yeşillik
Mavilik
Rüzgâr
Çiçek
Kuş
Kelebek…
Gülüşün gibi…
Sevdim seni
Bütün yasakları çiğneyerek.
Herkesin bir beni vardı
Benim, benim sendin
Kanın çekiyordu beni.
Bütün dalların çiçek açmıştı

Anımsa
Senden kaç defa kaçmıştım
Kentin dar sokaklarında…
Ama her sokağın başında
Sen vardın.
Tüm kaçış yollarını tutmuştu gözlerin
Kahverengi…
Oysa sen maviyi severdin
Kahverengi benim için vazgeçilmezdi.
Aşk burada
Sen orada
Bir aşk kokusu
Denizde, karada…
Yüreğime sinmiş…
Anladım ki,
Rüya âleminde gördüğüm
Düşler seninmiş.

Ben Bey dağlarında kekikler derdim,
Nane kokulu sularından içtim
Yağmalanmış yüreğimi sana verdim.
Oysa senin gözlerin
Denizlerde yüzdü hep…
Oysa ben yüreğimi ateşe tuttum.
Türkülerde yandım.
Benimkisi aşk değil,
Yine hep ben kandım.
Unuttum,neydi aşkın adı?
Yoksa sen miydin kara cadı?

Gün olur
Ben giderim,
Hüznü su gibi içerim.

Benim açımdan sorun yok.
Gün olur silinir adım.
Yokluğumda ciğerin sökülür,
Hareli gözlerinden yaşlar dökülür!
Sen benim için paha biçilmez bir değersin
Gidersem beyaz lale gibi başını eğersin.
Gün olur…

Mehmet Cıngır

Günah ve Tövbe

Birileri:Zina ve livata evrensel hak
Diyor;ah sen şunların ham hayallerine bak!
Hakmış!Sen şu dürzünün yediği naneye bak.
Sensiz kirlendi ruh, nerdesin ey güzel ahlak?

Kirlerden arındırmaz oldu artık bizi su
Yeter,çarpık ilişkiler bunalttı ulusu
Yağsa da kara gecelerde lapa lapa kar,
Unutma umutsuzluğun ardında umut var.

Kanmayın sözüne bu kara yüzlü devlerin,
Kırarlar sonra kilidini beyaz evlerin.
Kulak verin bir kere ne buyuruyor Kur'an?
Size helal eşler vermedi mi yüce Rahman?

Yüksek ahlak, uymaktır kurallarına dinin,
Bilin ki, helak olmaktır sonu lûtiliğin.
Hiç bakmayanlar sayfasına nazm-ı celilin,
"Livata hak" derler,var mı buna bir delilin?

Ey ahlak!Sardı sensiz yüreğimizi acı,
Sen de kendini biraz hesaba çek be hacı.
Akıyor lûtinin köpüklü ağzından zehir,
Öyle bir devir ki, tersine akıyor nehir.

Öyle ki kan ve kin damlıyor kara surattan,
Bilmem nasıl geçeriz bu halde biz sırattan?
Takma yine de kafana bir elem ve keder,
Pişman olanın tövbesini Hak kabul eder.

Mehmet Cıngır

Güneş Doğarken

Eser sabah vakti serin serin yeller.
Gösterirken yüzünü sıcacık, güneş
Sonsuz bir sevince gark ediyor beni
Ufuktan uzayıp gelen altın teller!

Severim yağmuru,berekettir yağmur,
Güneş,ruhumu aydınlatan sonsuz nûr.
Benim tarifsiz bir mutluluğum olur
Başımı okşayan o sıcacık eller…

Gözlerim uzaklarda, ufku süzerken
Kalkıyorum güneş doğmadan erken
Açarken gözlerim mutluluğa yelken.
Uyanıyor insan sesleriyle yollar…

Seher vakti sükûta erer gönüller
Arındırır ruhumu ışıktan seller,
Açarken bahçelerde kırmızı güller,
Neden feryat ediyor hâlâ bülbüller?

Mehmet Cıngır

Güneş Doğunca

Sabah vakti bir kızıllık var seherde,
Bir telaş,bir hazırlık var her yerde.
Doğunca güneş ufuktan,
Kalkar gözlerden perde...

Doğunca güneş hareketlenir böcekler,
Selam durur başını eğmiş çiçekler.
Konar çiçekten çiçeğe arılar,
Bütün dertlere derman içecekler...

Güneş doğunca hareketlenir canlar,
Hareketlenir damarlarda donmuş kanlar...
Yayılır bölük bölük yeryüzüne,
Karınca gibi insanlar.

Güneş doğunca aydınlanır yüzler,
Görür gözleri gözler...
Kalkınca üstümüzden siyah örtü,
İnsana mutluluk verir gündüzler.

Sizin olsun karanlıklar,alın karanlığı,
Bizim olsun aydınlıklar,verin aydınlığı.
Bırakın asılı kalsın tavanda güneş!
Ebediyyen aydınlatsın insanlığı.

Mehmet Cıngır

Güneş Gülüşün

Seni özel yapan güneş gülüşün
Alır ruhumdaki yorgunluğumu.
Yüreğimi oynatır yürüyüşün,
Ve şaha kaldırır durgunluğumu.

Gülünce artar sana tutkunluğum,
Dağılıverir gece karanlığım.
Mor gülüşüne olan hayranlığım,
Arttırır yâr, sana vurgunluğumu.

Güneş gülüşün ruhuma bir akıştı,
Ak gülüşün yüreğime yapıştı
Gözümle gözün aşk ile bakıştı,
Bozdu sana olan suskunluğumu.

Gülüşünle beklerim sabahımı
Çekebilir misin sen günahımı?
Duymadın mı şiirimde ahımı?
Arttırır her ahım olgunluğumu.

Mehmet Cıngır

Güneş Vurmuş

Güneş vurmuş da
Karın sırtına erir
Ha erir,sel olur.

Mehmet Cıngır

Güneşi Gördüm

Bir sabah zaptiyeler bastı ansızın evi
Yakalayıp derdest etmekti beni,görevi.
Sorarken bana zaptiyeler onlarca soru,
Göğü gördüm ince bir delikten,sanki boru.

Bir hal olduk günlerdir zindanda yata yata,
Sorgulanmak için çıkarıldık bir üst kata.
Güneşi gördüm oldukça dar bir aralıktan,
Kurtuldu bir an ruhum zifiri karanlıktan.

Kimi öyle söz atar ki,sanki zehirli ok,
Kimi helal süt emmiş,kiminde de vicdan yok.
Kiminin yüzünden siyim siyim ter akıyor,
Kiminin yüzünden damla damla şer akıyor.

Kiminin yüzünde pırıl pırıl parlar bir nûr,
Kiminin kalbini pas tutmuş, oldukça mağrur.
İndikçe derinleşen bir kuyu sanki bodrum,
Pek daraldı orda ölümü koklayan ruhum!

Ne şafak söker,ne de akşam olur zindanda,
Hüzün tohumu ağlamaklı yüzler, insanda.
Zindan pek karanlık,elimde bir su şişesi,
Okunuyor yüzlerde gelecek endişesi.

Sabahı,akşamı belli olmayan bu yerde,
Ne kuş,ne de ezan sesi duyulur seherde.
Eritir karanlıkları insanın uykusu,
Katran gibi damlar yüreğime içtiğim su.

Yıl iki bin on yedi... Eylül,mevsim sonbahar;
Bir yanda ben bir yanda Gülüm,arada duvar.
Zifir karanlık...Gün yok,güneş yok;sanki kabir,
Peş peşe soruyorlar,her biri münker nekir.

Ne telefon var orda ne gazete ne dergi,
Aramızda konuşma...O da insana vergi.
Saf ve temiz çocuğuyuz biz Anadolu'nun,
Görüyor Yaratan sıkıntısını kulunun.

Burada karanlıklar uzadıkça uzuyor,
Hasretlik yüreğimden damla damla sızıyor.
Bir gün elbet doğar güneş,dağılır bulutlar,
Gelir vatana elbet bir gün sıcacık bahar.

Koğuş arkadaşlarım Hakan, Mutlu,Ramazan,
Dinlerdik futbol öykülerini Mustafa'dan.
Volta atıyoruz ki, biz kepçe,zindan kazan,

Kim bilir,suçumuz ne,tahliyemiz ne zaman?

Mehmet Cıngır

Güneşin Doğuşu

Güneşin doğuşu,
Yekpare bir anın,
Tam ortasında tatlı bir rüyanın
Muhteşem duygular uyandırır bende.
Doğunca güneş ,
Yer güler,
Gök güler,
İçim güler.

Güneşin doğuşu bir uyanış…
Doğunca başlar canlılar arasında bir yarış.
O bir yıkanış…
Seller gibi akar güneşin ilk ışıkları
Yıkarım elimi yüzümü ışıklarla.
Ondan aydınlıktır benim yüzüm,
Sonra içerim onları çay gibi;
Ondan sıcacıktır benim kalbim,
Yumuşacıkktır bir kadın yumuşaklığında…

Güneşin batışı da hoştur;ama
Doğuşu bir başka hoştur.
Gönlüm onun ışıklarıyla sarhoştur.
Karanlığın bataklığında
Ölen gölgem,
Yeniden doğar her sabah güneşle…
Güneş bir ceylan gibi ürkek
Çalar kapımı her sabah gülerek.
Olur güneş yağmuru balığın karnında
Hem mercan hem inci.
Görülmeğe değer
Kır çiçeklerinin sevinci!

Oynaşırken seherde yapraklarla rüzgâr,
Güneşin doğuşuyla
Geliverir ana rahmi gibi sıcacık bahar.
Gönderirken son ışıklarını dünyaya
Güneş,dalar dünya tatlı bir rüyaya.

Mehmet Cıngır

Güneşin Gölgesinde

Göğüsleri kalkıp kalkıp iniyordu
Güneşin gölgesinde.
Rüzgâr uçuyordu saçlarının arasından
Elleri ateş bölgesinde…
Çıkarıp verdiler birbirlerine yüreklerini
Yüreksiz kaldılar karada…
İp bağlayıp kova saldılar kuyuya
İsli puslu bir havada…

Bir leylek havalandı bacadan
Vurdu gölgesi yüzlerine…
Gün ışığı sürdüler
Gölgelenen gözlerine…
Doru bir at göründü uzaklardan
Bulutların yere uzandığı anda…
Başı yıldızlara dokunuyordu
Güneşin ufka koştuğu zamanda…

Gece yöneldiğinde sabaha
Yıldızlar göz kırptı karanlıklara
Bulutsuz havada
Yıldırım düştü samanlıklara…
Bir anda ürperdiler
Elleri ateş bölgesinde
O ana kadar süperdiler
Ateşi gördüler güneşin gölgesinde…

Mehmet Cıngır

Güneşin Ülkesi

İnsanı sokağa davet ediyor bu havalar,
Geldi mevsimlerin en güzeli ilkbahar.
İnsanlar hemen sokağa çıkmaya hazır,
Keyif veriyor çay içmek denize nazır.

İnsan sesine karışıyor kuşların sesi,
Mutlu ediyor insanı çiçeklerin nefesi.
Mutluluk şarkısı söylüyor herkes derinden
Eser yok kimsenin yüzünde kederinden.

Gülümserken yol boyu rengarenk laleler,
Çıldırıyor ağzı köpüklü şelâler.
Şüphesiz burası yeryüzünün cenneti,
Güneşin de mehtabın da başkenti.

Hayran oluyor insan denizin mavisine,
Dokunup geçiyor rüya gibi hayallerine.
Toroslar kaştır sana,Akdeniz mavi bir göz,
Yoktur bu güzellik üstüne söylenecek söz.

Yüksekten bakar sana ak saçlı dağlar,
Deniz kokusu yürekleri yüreklere bağlar.
Gönül gönüle tutuşup dolaşan her âşık,
İçer aşkı güneşin ülkesinde kaşık kaşık.

Damarlarda coşkun bir ateş dalgalanır,
Hayallerde yüz binlerce zevk uyanır.
İlkbaharda tatlı tatlı eserken rüzgâr,
Büyür aşklar,olur denizler kadar...

Ey güneşin ülkesi! Yoktur sana dünyada eş,
Dilerim,olsun herkes seninle kardeş.
Bu pembe sahillerde bütün ruhlar kanatlı,
Güneşin ülkesinde hayat ne tatlı! ..

Mehmet Cıngır

Güzel

Gönlüm kainatta bir sırça saray
Sen bu sarayda bir sultansın güzel
Pervanedir çevrende güneş ve ay
Canımın içinde bir cansın güzel!

Gönül sarayımın sultanı ey yâr!
Getirir lavanta kokunu rüzgâr…
Gönlüm bir bahçe,içinde ağaçlar
Arasında sen bir fidansın güzel!

Ben çölde Mecnun, sen gönlümde Leyla
Sen ki gündüzün görülen bir rüya
Yarasa göremez güneşi zirâ
Bırak yarasalar utansın güzel!

Şen bir ırmaksın denizime akan
Ölüm olsa senin yolunda kokan
Ruhum olsa da bu cihanda hakan
Benim gönlümde bir cihansın güzel!

Aşkındır yüreğimde renk renk esen
Her renkte kömür gözlerin daha şen
Her şey bana âşikardır; yalnız sen
Eriyen ruhumda nihansın güzel!

Kaf dağı değilsin sen, böbürlenme
Ne cinsin ne de şeytan,kederlenme
Güzelim diye fazla kibirlenme
Melek değil,sen bir insansın güzel!

Mehmet Cıngır

Güzel Annem

Annem,güzel annem!
Seni en son bahçe sularken gördüm.
Bahçene güller ekerken gördüm.
Sen tazecik bir fidan,
Güllerin birer tomurcuktu henüz.
Sen olsaydın böyle olmazdı,
Ektiğin güller solmazdı.
Güzel annem!
Gel gör şimdi suladığın bahçe ne halde!
Ektiğin güller ne halde!

Gül annem,
Saldırıya uğramıştın,
Ağır yaralıydın,
Ayağa kalkamıyordun.
Suladığın bahçede kızıl güneşe karşı
Boylu boyunca uzanmış yatıyordun;
Ama ışıl ışıldı zeytin karası gözlerin.
Son kez seyrettin bahçeni
Son kez baktın güllerine…
Konuşamıyordun.
O incecik dudakların kımıldıyordu sadece…
Belli ki,kelime-i şahadet getiriyordun,
Belli ki,"Allah'ım güllerimi soldurma"diyordun.

Ve yürekten bir ses duyuldu
Bir çığlık
Aaaah!
Rabbim duydu sesini,
Gökler ağladı,
Yer titredi.
İşitti melekler,
Kor ateşte dağlandı yürekler.
Ve geldi sana göklerden bir davet.
Ne ambülans vardı,ne telefon,ne araba ne at…
Bu yüzden işitmedi devlet.
İşte o anda sen bir nur oldun
Bir sır…
Bir melek oldun ak kanatlı
Ve sonsuzluğa uçup gittin.
O anda güllerinin güneşi battı
Işığı söndü dünyalarının.
Sen uçarken,göğün tavanı çöktü birden
Karanlıklar içinde kaldı bahçen.
O anda solmaya başladı güllerin.

Benim melek annem,
Bu bayram da ellerini öpemedim.
Bir gün kabrinin üstünde bir kırmızı gül biterse
Bil ki o kırmızı gül ben'im.
Hiçbir bayramda öpemediğim

Kardan ak,pamuktan yumuşak ellerini inşaallah
Bundan sonra her bayram doya doya öperim.

Mehmet Cıngır

Güzel Antalya'm

Antalya’m,sen Akdeniz!in incisi
Güzellikte dünya birincisi
Antaya’m,rüya şehir!
Hayır,şehir değil şiir!
Şiirle nasıl anlatılır bir şiir!

Konyaaltı yaslamış sırtını Beydağı’na
Erir dağın karları,karışır Boğaçayı’na
Kaş,Kumluca,Finike,Elmalı,Korkuteli
Akseki,Alanya,Serik,Manavgat…
Daha nice ilçelerin var,
Bu ilçelerinde dağ dağ altın külçelerin var.

Güzel Antaya’m!
Kurşunlu,Düden,Manavgat şelalelerin var,
Yüksekten dökülür bu çağlayanlar,
Gülenler bir yana,
Mutludur burada,ağlayanlar.

Güzel Antalya’m
Hisarçandır yaylasında oturdum bir taşa
Oturdum da bir türkü tutturdum:
Ne güzeldir Hisarçandır yaylasında
Bahçeler,bağlar
Ölenler öldü,duysun beni sağlar:
“Yayla yayla gezerim
Gezerim de yazarım geleni başa
Yaylanın kırmızı-beyaz gülleri
Seher vaktinde öter bülbülleri…”
Koyaklarında kır çiçekleri açar,
Açar da yaylanın güzelleri göğsüne takar.
Nane,kekik,yarpuz kokuları
Genizleri yakar.

Güzel Antalya’m!
Ey güzel şehrim!
Doldururken göğün boşluğunu ezan sesi,
Konduruyorum buradan sana bir aşk busesi.
Seviyorum seni hemşehrim!
Yok bu sevdanın çaresi.

Güzel Antalya’m!
Okşarken ruhumu mayısın tatlı rüzgârı
Gün batarken seyrettim dün seni Kepez’den
En saf,en temiz duygularımla şükrettim Allah’a
Nasip ettiği için bize senin gibi güzel bir diyarı.

Güzel Antalya’m!
Belirince ufuklarında seher,
“Bismillah”denilip

Açılır kepenkler birer birer.
Ve ”hayırlı sabahlar”deyip
Girer içeri ilk müşteri
Ve başlar alışverişler.

Güzel Antalya’m!
Sabah olup da üzerine vurdu mu güneş
Kıpır kıpır oluyor dugularım,duramıyorum,
Bu muhteşem üstü duygularıma
Gem vuramıyorum.
Oymuşlar kıyısını Akdeniz’in
Koymuşlar kıyısına Antalya’yı denizin

Güzel Antalya’m!
Yürekleri hoplatır gece Ay’ın,
Gündüz Güneş’in.
Dünyanın en güzel plajıdır
Konyaaltı sahilin.

Güzel Antalya’m!
Ey rüya şehir!
Ey metropol!
En güzel yerlerinden biri de Şarampol…
Dizilmiş balıklar tezgâhlara allı pullu
Eski dostlarım hep Şarampollu.

Güzel Antalya’m!
Ey şiir gibi şehir!
Ey en güzel şehir!
Ey güzel yâr!
Bir tarafın güneş,bir tarafın kar…
Var mı dünyada senin gibi diyar?

Güzel Antalya’m!
Kalekapısı’nda,Kaleiçi’nde
Eski medeniyetlerin izleri var
Kulelerinde tarihin gözleri var.
Ve Yivli Minare…Üzerinde
“Allah ve Muhammed”sözleri var.

Güzel Antalya’m
Büyük şair Yahya Kemal,
Hangi duygularla seviyorsa İstanbul’u
Aynı duygularla seviyorum seni
Allah’ın,sana bu âşık kulu.

Güzel Antalya’m!
Yoktur dünyada sana eş,
Aydınlatır geceni Ay,
Gündüzünü Güneş.
Düşer bize de,senin güzelliğine lâyık
Şiirler yazmak gibi bir iş.

Mehmet Cıngır

Güzel Bak

Güzel bakan güzel görür.
Öyle güzel bak ki,
Allah ne güzel yaratmış
Deyip seveyim seni…

Mehmet Cıngır

Güzel Bir Gün

Güzel bir günde denize nazır,
Bir çay bahçesinde çay içiyorum.
Güneş,deniz,hava...Her şey hazır...
Keyifle içerken tavşan kanı çayımı,
Mutlu oluyor,kendimden geçiyorum.

Güneşin ışıkları vuruyor denize,
Yakomazlanıyor masmavi deniz.
Bir anne şefkatiyle saçlarımı okşarken rüzgâr,
Güneşin gölgesine gizlenmiş ay ve yıldızlar.
Ne muhteşem bir manzara,
Ah,bir görseydiniz!

Kaçmıyor göçmen kuşlar benden,
Gülümserken bütün tatlılığıyla ilkbahar,
Geliyorlar sürü sürü bulutların ötesinden...
Oluşturuyorlar çevremde daireler,halkalar...

Bir delikanlı bekliyor yolun köşesinde,
Elinde bir demet kırmızı karanfil.
Bir kız bekliyor olmalı,
Biraz durgun,biraz tedirgin ve sefil...
Bir kız geliyor; uzun boylu,saçları dalgalı...

Ayağa kalkıyor delikanlı görünce kızı,
Biraz mahcup,uzatıyor karanfilleri.
Yüzü karanfil rengi,kıpkırmızı...
Güneş ülkesinin çocukları belli,
Esmerleşmiş derileri...

Derinden hülyalara dalıyorum ben...
Birden maziye kanatlanıyorum!
Işık hızıyla geçerek zaman tünelinden.
Gülümsüyor orta boylu,yağız bir delikanlı:
Tığ gibi incecik,siyah saçları dalgalı...

El sallıyorum,gülümseyerek uzaktan.
"Gel"diyorum uzatarak ellerimi.
Uzaklaşıyor benden hızla,koşaraktan.
Havada kalıyor ellerim,yıkıyor hayallerimi...

Aynı hızla dönüyorum masama,
Bırakarak gençliğimi hayallere.
Soğumuş yarım kalan çayım...
Gün vururken beyaz saçlı dağlara,
Güzel bir günün yaşlanan akşamındayım.

Mehmet Cıngır

Güzel Deniz

Severim seni ey güzel deniz!
Dinleniyor bakınca gözlerim,
Şiirdir sana bütün sözlerim,
Severim seni ey güzel deniz!

Şehrin gürültüsünden çok uzak,
Kurulmaz bana orada tuzak,
Yok orada şehirdeki yasak.
Severim seni ey güzel deniz!

Yorulunca kıyında gezerim,
Bazen günlenir bazen yüzerim,
Özgürlüğü kıyında sezerim.
Severim seni ey güzel deniz!

Bedenim yorgun,ruhum pek küskün;
Bakarım yüzüne üzgün üzgün!
Hafifler beden ve ruhum o gün.
Severim seni ey güzel deniz!

Gelmezsem şehirde paslanırım,
Sahile uzanır,yaslanırım,
Güneşin altında ıslanırım.
severim seni ey güzel deniz!

Eğer üstünü kirletmezseniz,
Sever sizi de bizi de deniz;
Fakat aşıkım sana bendeniz.
Severim seni ey güzel deniz!

Mehmet Cıngır

Güzel Günlerin Şeker Tadı

Elbet bize de güler bir gün kara bulutlar,
Doğar elbet güneşin arkasından umutlar
Belirir gönlümdeki karanlıklarda aklar,
Kırılır mı bilmem o pas kokan parmaklıklar?

Kanattı gönlümü kanımdan kopan bir parça,
Yoktur gönlün tamircisi;çünkü o bir sırça.
Okyanuslar vuruyor öteden kıyılara,
Fakat hiçbir dalga dokunmuyor dayılara…

Bilmem ne arıyorlar küçücük dünyalarda?
Emzik emiyorlar onlar hâlâ rüyalarda..
Elbet benim yüzüme de doğar bir gün güneş,
Yakmaz elbet bizi de İbrahim gibi ateş.

Sarmışsa göğün ruhu, zirvesini dağların,
Açacaktır elbet bir gün gülleri bağların.
Değince ruhuma o rakkasenin sözleri,
Hüzün veriyor bana o sevginin gözleri.

Boğuluyor denizlerin dibinde balıklar,
Nereden bilecek ki bunu kalabalıklar.
Görüyor gözyaşını gökte yıldızlar ve ay,
Duyar hıçkırık sesini bir gün köşk ve saray.

Bir gün değer mi bana sevgilinin elleri,
Kim derebilir yaz bahçelerinde gülleri?
Boynuma astım da çıktım ben onur belgemi,
Fakat dönünce, tanımadı kimse gölgemi.

Neden tersine akıyor ki, ülkemde nehir?
Kurudu denizler;musluklardan akar zehir.
Tam ortasındayız şimdi korkulu gecenin,
Hiçbir belirtisi yok gökyüzünde ecenin.

Niçin dönüyor bilmem bana yüzünü siyah?
Doğsa benim de yüreğime güneş bir gün ah!
Âşıkım ben yurdumun taşına toprağına,
Kazıyın adımı mor güllerin yaprağına.

Yorgunluk çağında ben hep gülümü ararım,
Gece gündüz turnalardan haberin sorarım.
Kum fırtınasıdır karanlık çöllerim benim,
Ağladım;denizlere döndü göllerim benim.

Şimdi bahar kokusu alıyorum topraktan,
Haberini aldım dal ucundaki yapraktan.
Yine bahar çiçekleri olacak elimde,
Eski güzel günlerin şeker tadı dilimde.

Mehmet Cıngır

Güzel Haber

Çıktı dün meclisten beklenen o yasa,
Kimi sevindi,kimi boğuldu yasa.
Dediler, bu yasanın önünde eğil,
Hayır,bu yasa anayasaya uygun değil.

Bir yan ağlar iken,diğer yan gülüyor,
Bir yan dirilirken diğer yan ölüyor.
Affedilirken koca koca inekler,
İçeride kaldı küçücük sinekler.

Mahsur kalırken içerde yosuncuklar,
Serbest kaldı alkışlarla tosuncuklar.
Üstümüzde gezindi kara bulutlar,
Bir başka bahara kaldı tüm umutlar.

Anlayamadık ey bu ne menem iştir!
Üzülme, hayat pek dar;umut geniştir!
Yaştır gözümden nehir gibi akanlar,
Bahar vurgunları delikten bakanlar.

Taş duvarlar susmuş ve hazin bir keder,
Açmış ellerini herkes dua eder.
Kurtulmak isterler ağzından devlerin,
Unutmuşlar sokaklarını evlerin.

Neden boz bulanık akar ülkemde sel?
Bir mi kalem tutanla silah tutan el?
Sabredin; muhakkak ki bir gün nihayet,
Gelecek Hakk'ın va'd ettiği adalet.

İncittiler eli çocuklu kadını,
Sormadılar bile garibin adını.
Mevsim kış…Yağıyor lapa lapa kar,
Bilmem ne zaman gelir ülkeme bahar?

Hüzünle bakıyor yüzüme aynalar,
Duyar mısın ahımı ey nazlı bahar?
Kalkmıştır önündeki bütün engeller,
Gel artık ey bahar seni kim engeller?

Yeter, solmasın elimdeki çiçekler!
Nasıl gizlenir güneş gibi gerçekler?
Öpmeden canımın dudağından ölüm,
Açar inşallah benim de gonca gülüm.

Kapandı yüzümüze bir bir perdeler,
İnsan hakların savunanlar nerdeler?
Ey yüce yargı anayasaya bir bak!
Biraz hukuk varsa masumları bırak.

Bin bir renk çiçekten alır balı arı,
Geçti kış ,göremedik biz baharı.
Kuşa dediler ki”Kal kafeste geber”.
Gelecek elbet güneşle güzel haber.

Mehmet Cıngır

Güzel Söz

Güzel söz düşmanımdan da gelse,
Alır koyarım kalbime.
Kötü söz dostumdan da gelse,
İade ederim hemen sahibine.

"Üslûb-u beyan ayniyle insan"
Anlamak için önce üslubuna bak.
Eğer düzgün değilse lisan,
Tereddütsüz o bir alçak...

Mehmet Cıngır

Güzel Yurdum Vatanım Türkiye'm

Antalya’nın kumsalı,güneşi,denizi
Kamaştırır mavisi gözlerinizi.
Yakar genzinizi portakal çiçeği kokusu!
Diyarbakır’ın karpuzu,Anamur’un muzu…
Fışkırır pınarlarından buz gibi su
Doldurur genizleri yarpuz kokusu…
Kır çiçeği,nergis,papatya,nanem;
Mermi gibi deler gökyüzünü Yivli Minare'm
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye’m!

Isparta’nın gülü
Dalında öter bülbülü…
Rengarenk menekşesi,lalesi,sümbülü…
Hoş kokuludur kırmızı yanaklı elması…
Renk renk,desen desen Isparta halısı…
Çoktur dünyada meraklısı…
Nakşeder halı üzerine imzasını
Fatma’m,Ayşe’m,elleri kınalı Emine’m…
Güzel yurdum,vatanım,Tükiye’m!

İzmir…
Güzel İzmir!
Çıkmış İzmir’e düşman.
Uçuyordu boynu köpüklü atlar
Çatlayacaktı…
Kocatepe’den yükselen mavi gözlü komutan
Bıraksalar, at sırtından İzmir’e
Atlayacaktı…
Kordonboyu’nda gezer kızlar
Yüzer geceleri denizde yıldızlar…
İzmir,
Yoktur sana dünyada eş,
Doğuştan İzmirlidir güneş…

İstanbul’un asmaları,
Arkalarında süs köpekleri
Ellerinde tasmaları
Gezer yosmaları:
Fatih,Avcılar,Bağcılar,Beyoğlu,Laleli…
“İstanbul’un orta yeri sinema
Garipliğimi söylemeyin anama…”
Der, Orhan Veli…
Kara mı denize indi,deniz mi karaya çıktı?
Haliç sırtlarında onlarca gemi,
At sırtında koca Fatih!
Şahadet parmağı ok gibi ileride,
“Ya ben İstanbul’u alırım ya İstanbul beni! ”
Diyordu koca sultan!
İstanbul’un manevi fatihi Eyüp Sultan
İşte orada Akşemsettin,Mimar Sinan,
Duruyor hâla orada diktiği bayrak,
Surların bedeninde Ulubatlı Hasan…

Günboyu kirpiğinde biriktirdiği gözyaşını
Denize akıtır akşamları Harem,
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

"Giderim Sivas üstü
Yârim bana küstü,
Para vereyim,gel barışalım
Kalsın üstü…"
Bir türkü yükselir Sivas'tan
İnce ince,hece hece
"Uzun ince bir yoldayım
Gidiyorum gündüz gece…"
Aşık Veysel adı gelir akla Sivas deyince.
Yıllar öncem Gazi Paşa'yla aydınladı
Sivas'ta gecem…
Güzel yurdum,vatanım,Türkye'm!

Yeşil Bursa…
Bir şehir bu kadar güzel,
Bu kadar şanslı olur olursa!
Cihanın ilk başkenti Bursa…
Tarih ve tabiat iç içe Bursa'da…
Ay,güneş,yıldızlar…
Dünya tarihine yön veren isimler…
Altında uyurken tarih bu avizenin
Bütün dünya şahit oldu
Doğuşuna burada,bir mucizenin…

Bursa'nın yarma şeftalisi,
Benim, bu şeftalinin delisi.
Süleyman Çelebi'nin Ulu Cami'si
Camilerin en ilâhisi
Duyulur gibi sanki Orhan Gazi'nin sesi…
Oldum olası Bursa'ya duymuşumdur özlem
Güzel yudum,vatanım,Türkiye'm!

Serhat şehri Edirne…
Dünya bir yana,Edirne bir yana,
Buradan yakın göründü cihana Viyana…
Ergene Havzası,Istıranca Dağı…
Edirne,kahramanlar yatağı,
Buraya kurar pehlivanlar otağı…
Edirne Sinan,Sinan Edirnedir…

Arda,Meriç,Tunca…
Atlarını suladı atalarım buradan
Tarih boyunca…

"Kızılcıklar oldu mu?
Evreşe yolları dar dar…
Yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar"
Tutunamadı burada ne yunan ne Bulgar…

Gönül dolusu selam olsun sana Edirne'm
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

"Dur yolcu,bilmeden gelip bastığın,
Bu toprak,bir devrin battığı yerdir.
Eğil de kulak ver,bu sessiz yığın,
Bir vatan kalbinin attığı yerdir."
Bir zafer ateşidir Çanakkale'de yanan,
Ruhun şâd olsun Necmettin Halil Onan!
Çanakkale şairin dediği gibi gerçekten
Bir devrin battığı yerdir,
Binlerce Mehmed'in kanatlanıp
Cennete uçtuğu yerdir…

Yağmur gibi yağarken kurşun,gülle,top mermisi;
Gece,sabah,öğle,günün ikindisi,
Alınır kal'a mıdır Çanakkale,çünkü;
Oradaydı alemlerin efendisi…

Çanakkale,
Göğün yere indiği
Yerin göğe çıktığı destan…
Öyle bir destan ki,
Bitmez defalarca anlatsan…

"Çanakkale içinde aynalı çarşı
Ana ben gidiyorum düşmana karşı
Of gençliğim eyvah!

Çanakkale köprüsü dardır geçilmez
Al kan olmuş suları
Bir tas içilmez
Of gençliğim eyvah! "
Kaldım Çanakkale'de bir çay içimi
Yaktı Çanakkale türküleri içimi…

Deli armut turşusu,
Peynir helvası,
Midye dolması,
Tuzlu sardalyesi…
Mutlu eder yiyen herkesi.
Doyum olmaz peynirine Ezine'm
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

Eskişehir…
Porsuk, şehri ikiye bölen nehir.
Eskişehir'in Sivrihisar'ı
Yolların kesişme noktası…
Burada doğdu mizahın en büyük ustası
Türk halkının medar-ı iftiharı
Nasrettin Hocası…

Horoz suyu,
Bazlama,
Kalem dolması,
Arabaşı…
Ekonomide başı çeker
Lüle taşı…

"Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün-ü günü
Bana seni gerek seni…"

"Beni bende demen
Ben bende değilim
Bir ben var bende
Benden içeru…"

İlahî aşkın timsali
Hakkı söyler dilleri
Fetheder gönülleri
İdrak edemez bunu
Ebrehe'nin filleri…
Hey gidi Yunus Emre'm
Güzel yurdum,vatanım,Türkiyem!

Selam olsun Kutalmışoğlu Süleyman Şah'a
Açtı Konyanın kapısını İslama,
Tevekkül ederek Allah'a…
Bahaeddin Veled,
Muhyiddin Arabî,
Mevlana Celaleddin-i Rumî,
Sadrettin Konevî,
Şems-i Tebrizî
Kadı Burhaneddîn,
Kadı Siraceddîn…
Ve daha nice mutasavvıf,sanat ve bilim adamı
Girdiler bu kapıdan Konya'ya
Ve ışık tuttular buradan bütün dünyaya…

Evliyalar şehri Konya!
Uyum içinde Mevlana ve ney,
Resmî dil ilan etti Türkçe'yi
Karamanoğlu Mehmet Bey…

Severim yemekler içinde bamyayı,
Vilayetler içinde Konya'yı…
Severim,
"Gel,gel,ne olursan ol yine gel,
İster kafir,ister Mecusi
İster putperest ol yine gel,
Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir,
Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel…"

Diyen büyük Mevlana'yı…
O sadece Türkiye'nin değil,insanlığın Mevlana'sı
Etkilemekte hâla ruhları,uhrevî havası…
Onunla bereketlendi dünya,
Onunla bereketlendi Konya ovası…
Onunla kemal buldu evrensel sevgi,
Onunla şereflendi insanlık davası…

Çıktım Alaeddin Tepesi'ne
Seyrettim oradan Konya'yı
Kapıldım büyüsüne,
Hayran kaldım İnce Minare'sine
Kendime gelince,birden
Kalktım ben yerimden
Etkilendim Konya'dan,
Ta derinden…
Keyf aldım yeşilinden
Tarihinden,leziz yemeklerinden.
Bahçesindeki gülünden,
Ovasında öten bülbülünden…

Caddeler,sokaklar rengarek
Yoktur Konya'm dünyada sana denk…
Konya'm bütün gönüller sana yakın,
Koşar âşıklar Mevlana'ya akın akın.

Etli ekmek,Mevlana böreği,
Düğün pilavı,Arabaşı,
Höşmerim,dilberdudağı baklavası,
Ekmek kadayıfı,kaygana tatlısı
Konya'ya hastır yoğurt çorbası…

Konya'yı görmek olmalı herkesin ülküsü,
Gezerken çarşıyı tutturdum bir Konya türküsü:

"Hey heeeey!
Bağa girdim üzüme
Çıbık değdi gözüme
Çıbık seni keserim
Yâr göründü gözüme."

"Süpürgesi yoncadan
Gayet beli inceden
Ben seni kıskanırım
Yerdeki karıncadan…"

"Hani benim elli direm bulgurum
Konyalımın kaşlarına vurgunum
Yürü yavrum yürü
Saçlarını sürü
Şimdi de şuradan geçecek
Hovardanın biri…"

"Kara kaş altına çekmiş sürmeler
Ak göğsün üstünde yatan sineler
İnadından dar geliyor düğmeler…"

Konya'm azdır sana ne söylesem
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

Ankara Türkiye'nin başkenti
Burada atar milletin kalbi
Açıldı Milli Mücadele yıllarında
Burada milletin meclisi…
Mecliste farklı farklıdır fikir,
Hakim bir tepeden bakar
Ankara'ya Anıt Kabir…
En ihtişamlı yapı Ankara Kalesi,
Burada filizlendi farklı düşünceler
Burada büyüdü demokrasi…

Buradadır milletin gözü,ayağı,eli
Manevi bekçisidir Ankara'nın
Hacı Bayram-ı Velî…

Bu şehre gömdüm ben genç günlerimi
Unutamam bu şehirde geçirdiğim
Fırtınalı dünlerimi…

En kutsî tepesi Çankaya'dır Ankara'nın
Puslu görünüyor seması Çankaya'nın.
Çok üzgün görünüyor Ankara Kalesi
Bitmedi hâlâ güzel yurdumun çilesi
Karamsar değilim; amma tedirginim.
Yine hortladı bölünme tehlikesi…

"Ankara'nın taşına bak
Gözlerimin yaşına bak
Düşman yine baş kaldırmış
Şu feleğin işine bak"

İstediği kadar baş kaldırsın düşman,
Gök kubbeyi başlarına geçirir,
Yemin ettik; yıkarız dağı taşı
Karıncayı bile incitmeyen biz,
Acımadan koparırız o hain başı
 Söz konusu olursa vatan…

Türküler…
Ankara türküleri…
"Nar ağacı narsız olur mu
Yiğit adam yârsız olur mu
Benim gönlüm sensiz olur mu

Gülüm gel,yârim gel salınaraktan
Bir su ver ırmaktan
Kurtulurum belki sana yalvarmaktan

Nar ağacı ulam ulam
Yâri yitirdim nerede bulam
Kırk güzel içinde gözünden bilem

Gülüm gel,yârim gel salınaraktan
Bir su ver ırmaktan
Kurtulurum belki sana yalvarmaktan

Nar ağacı biçim biçim
Ben ölürüm senin için
Dostlarımın hepsi düşman oldular
Bir tek seni sevdiğim için
…"
Ah bu türküler!
Su gibi akıcı,
Ana sütü gibi temiz
Bazen acı,
Bazen can yakıcı,
Bazen yürek burkan,
Bazen aşk kokan,
Fakat Anadolu insanı gibi sade,
Anadolu insanı gibi sahici,
Anadolu insanı gibi ince,
İçime huzur doluyor
Bir Ankara türküsü dinleyince…

Ah bir bilseniz!
Ankara'nın yemekleri türküleri gibi
İnce ve leziz…

Miyane çorbası,
İlişkib
Sızgıç
Siyel…
Kadın budu köfte
Mücirim köftesi
Efelek dolması
Altüst böreği
Mıhlama
Bulgur pilavı
Pıtpıt pilavı
Bezetleme
Göbü
Kabah…
Dumanı üstünde gözlemem
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

Erzurumun dadaşı
Evliyadır yoldaşı
Çok uzun sürer kışı
Kargadır kuşu
Çok meşhurdur Oltu taşı

Kışı da sayılı bir kıştır Erzurum'un
İnsanları sıcacık,fakat iklimi
En soğuk ilidir yurdumun…
Yağar da yağar Erzurum'un karı
Kimse şikâyet etmez bundan;
Çünkü bilir Rabbim ayarı…
Dolaşırken Erzurum sokaklarında
Oturup ağlamayın sakın bir kenarda
Eksi otuz derecede
Akan gözyaşlarınız donar da
Çözülür ta ilkbaharda…

Dönüm noktasıdır Erzurum kongresi
Kemal Paşa'ya dediler lider
Sonuna kadar destek olacaklarına
Söz verdiler…

İz bıraktı dadaşın yüreğinde
Ermeni meselesi…
Osman Ağa ve Mürsel Paşa konaklarına
Binlerce dadaşı doldurdular
Ateşe verip hepsini kavurdular…
Dediler birbirlerine vur! vur!
Millet-i sadıka iken
Oldular sonunda yerli gavur…
Unutmaz Erzurum'lum asla dünü
On iki Mart bin dokuz yüz on sekiz
Erzurum'un kurtuluş günü.
Düşmez asla yanlışa
Hakk'a doğrudur yönü…

Kış günü mutlu eder herkesi,
Palandöken kayak merkezi…
Tarihi bu güne taşır,
Çifte minareli medresesi,
Akar zamanın akışı gibi
Gürül gürül Tortum şelalesi…
İçilir sıcak sıcak kesme çorbası,
Çağ kebabı,üstüne kadayıf dolması…
Civil peyniri,oltu taşı,
Gidip görün Erzurum'u
Görmezseniz akar gözünüzün yaşı…
Erzurum kongre binası
Tepeden bakar Erzurum'a kalesi…
Görülmeye değer Tepsi Minare'si
Nef-î Sokak'tan geçtim,

Buz gibi sularından içtim…
Anlatılacak daha çok şey var,
Ben çok azını seçtim…

Aşık Sümmanî,asıl adı Hüseyin
Rüyasında ne şeytan görür ne cin,
Çeşmenin başında kırk güvercin.
Belirir yanında üç derviş
Üçü de ermiş…
Niyet ettiler abdest alıp,
Birlikte namaza durdular el bağlayıp.

"Vardım saf saf olup divana
Ben de el bağlayıp geçtim bir yana
Meylimi bağladım gayri Subhan'a
O güzel Allah'ı gözler gözlerim…"

Namaz vaktini öğrenmek için,
Bakarken güneş vuran taşa Hüseyin,
Oracıkta uyuyakaldı
Derin bir uykuya daldı…
Dervişlerden birinin elinde bir tabla
Elinde içi dolu üç bardak…
"İç bakalım birini"derler"lak lak! "
İç de bir tadına bak…
Ereceksin sen muhakkak.
İçmedi bunu Hüseyin içki sanıp
Ağzına sürdüler zorla ellerini bağlayıp
Parmağını bardağa banıp…
Uyanınca baktı ne derviş var ne şerbet;
Fakat ağzında inanılmaz bir lezzet…

Buna derler aşk badesi
Gülperi'dir kızın adı,
Şah Abbas'tır kızın babası.
Uyanır,ne kız vardır ne ermişler,
Ona aşk badesi içirdi dervişler…
Yoktur Allah'ın birliğine güman,
Dedi bir atlı:
"Bundan sonra senin adın Sümman…"

Evliyalar pîri İbrahim Hakkı,
Mürekkep yalamış Erzurumlu şair Emrah…
Ruhları şâd olsun gani gani rahmet etsin Allah…

Sadece bir yılın değil,
Son yüz yılın annesi…
Yalnızca Erzurum'un değil,
Türkiye'nin Nene'si
Yirmi yaşında elleri kınalı bir gelindi.
Kaptı ağabeyinin kasaturasını,
Kaptı taşını sopasını geceden

Yürüdü Moskof'un üstüne yüceden!
Yerden mi çıktı,gökten mi indi?
Kaynıyordu Aziziye Tabya'sı kum gibi düşman,
Vermedi Nene'm düşmana aman!
Son yüz yılın kadını,
Tarihe yazdırdı adını…
Ruhun şâd olsun kahraman Nene'm!
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

Serhat şehri Mardin,
Hoşgörünün başkenti,
Neşvü nema bulur orada her din.
Aydınlığında Hz.İbrahim'in
Medeniyetlerin kucaklaştığı yerdir Mardin…
Mardin Kalesi
Kartal gibi yüksekten bakar Mardin'e,
Alacakaranlıkta uyanır herkes
Ezan ve çan sesinin birbirine karıştığı
Semavi dinlerin barıştığı
Işıl ışıl,pırıl pırıl bir güne…

Güz gelir dökülür gazeller
Türkü söyler köşe başlarında
Mardinli güzeller…
"Bahar geldi gül açtı
Bülbül yerinden uçtu
Şu benim deli gönlüm
Başıma bir dert açtı

Yüreğim dolu pare
Aşka bulunmaz çare
Ah yalnız yaşayamam
Gideceğim o yâre

Seherin vakti geçti
Sinemi yaktı geçti
Hazırlanmış gitmeye
Güzelim baktı geçti"

"Şu Mardin'in gülleri
Öter bülbülleri
Değer dünya malına
Mardin'in güzelleri
…"
Camileri,
Manastırları,
Kiliseleri…
Sıra dışı ve özeldir mimarisi
Taş yapılar Mardin'in simgesi
Daha nice eser
Tarihe yolculuktur
Bu büyülü atmosfer…

Mardin…
Şiir gibi bir şehir!
Görenler onunla müftehir…

Yemekleri de şiir gibi leziz
Çiğ köftesi,
Kaburga dolması,
Lebeniye köftesi,
Kibbe,
Fikriye,
Dobo,
Alluciye,
Ciğer pilavı
Sembüsek…
Yiyenlerin damaklarında bırakır
Unutulmaz bir iz…

Güzeller güzeli Mardin!
Vermesin Rabbim sana ne keder ne elem,
Yazamaz güzelliğini hiçbir kalem…
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye'm!

Şanlıurfa!
Peygamberler şehri…
Pınar gibi,
Fışkırıp gelmiş derinliklerinden tarihin
Değişik kökenler yaşar bir arada
Yoktur aralarında nefret ve kin…
Hiç değişmemiş tarihî dokusu
Sinmiş bu dokuya peygamberlerin kokusu…
Sarmış şehri aydınlığı Hz.İbrahim'in…

Şanlı Urfa!
Düşmana kaşı direnişi pek şanlıdır,
Kızları güzel,erkekleri delikanlıdır.

Şanlıurfa türküleri…
Bazen yürek burkar,
Bazen de aşk kokar.

"Mezarımın başı
Urfa'ya karşı
Başucuma koysular
Yazılı taşı…"

"Urfalıyam ezelden
Göynüm geçmez güzelden
Göynümün gözü çıksın
Sevmez idim ezelden…"

"Arap atı gibi sallar başını
Ne söyledim yıktın hilal kaşını
Al mendili sil gözünden yaşını

Veremem seni yad ellere ellere
Kaşın gözün kirpiklerin sürmeli…"

Rabbim söyler en gerçek sözü
"Ol"derse deniz çöl,
Odunlar balık,ateş göl olur.
Yanında da Zeliha'nın gözü…

Adana!
Plakası sıfır bir
Cenneti andırır,
İçinden ırmaklar akan şehir!
Bereket yüklü Ceyhan ve Seyhan,
Verir Çukurova'ya can…
Uzun sürse de Toroslarda kış ve kar
Çukurov'ya ara sıra yağar
Çukurova beyaz altınla dolu bir ambar…
Bir aradadır ırmağı,kanalı,gölü denizi…
Bakmaya doyamazsınız,
Kamaştırır gözlerinizi.
Salınır Karacaoğlan türküsü bir uçtan bir uca,
Gelince ilkbahar,giyer bayramlığını Çukurova!

"Farımaz da deli gönül farımaz
Yaz kış Torosların karı erimez
Bir kız bana emmi dedi neyleyim
Artık bu dağlarda hükmüm yürümez."

Yankılanır toroslarda,haksızlığı hak bilenlere karşı
İnce Memed'in sesi…
 Dadaloğlu,Cenk şairi…
Haykırır,çok güçlüdür nefesi…
Yiğit biridir.
"Hakkımızda devlet etmiş fermanı
Ferman padişahın,dağlar bizimdir…"
Cenk olmadığı zamanlarda Dadaloğlu
Aşk şairidir:

"Şu yalan dünyaya geldim geleli
Severim kır atı bir de güzeli
Değip on beşime kendim
Severim kır atı bir de güzeli

Atın beli ince boynu uzunu
Kuru suratlısı elma gözünü

Kızın iplik iplik süt beyazını
Severim kır atı bir de güzeli

Atın höyük sağrı kalkan döşlüsü
Kalem kulaklısı çekiç başlısı
Güzelin dal boylu samur saçlısı
Severim kır atı bir de güzeli

At koşu tutmalı çıktığın zaman
Yalı kaval gibi yaktığı zaman
At dört kız on beşe yettiği zaman
Severim kır atı bir de güzeli

Dadaloğlu hile yoktur işimde
Yiğit olan görür düşünde
At dördünde kız on beş yaşında
Severim kır atı bir de güzeli.”

Bu türkü ağzımda sakızım
Hey gidi Dadaloğlu! Severim seni
Benim ruh ikizim…

Güzel, has bahçemizde güldür
Güzeli güzel yapan,ince bel tatlı dildir
Adana deyince Çukurova,
Çukurova deyince akla ilk gelen
Büyük usta Yaşar Kemal’dir.

Pamuk toplar Çukurova’da Güllü’m
İçtiği ayran,şalgam suyu,süllüm…
Uçuşur Çukurova’da kelebekler,
Adana kebabı lezzete lezzet ekler.
Yapılır Adana Yaylasının Koçundan…
İştaha iştah katar İçli Köfte,Şırdan…
Yüksük çorbası,Analı Kızlı,
Güzelliğini katar yemeklere Nazlı!
Hamiş,Karakuş,Muhlata,aşlama,
Ekşili Topalak,Karsambaç,Bici Bici…
Adana’nın kızları cici mi cici!

Görmek gerek Adana’nın Ulu Cami’sini
Taşır üç medeniyetin mimarsini…
Misis Antik Kenti’nin kurucusu
Hatırlamak gerek Truva kahramanı Mobsos’u.
Duymayan var mı Tekir Yaylasını,
Bir kere teneffüs etmek lazım havasını…
Güneyin incisi,Adana’m,bir tanem
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye’m!
Termal kaplıcaları Yalova’nın
Eksik olmaz yaz,kış karı,

Nemrut Dağı Adıyaman'ın.
Karabük,Safranbolu evleri,
Hayran eder kendisine görenleri.
Her yeri bahçedir,bağdır
Tuz mağaraları:Iğdır.
Zap Suyu; Hakkari,
Haydin gidip görelim gari.

Bursa'dadır Uludağ,
Dikkat et,yoksa kalmazsın sağ.
Bursa'nın şeftalisi
Güzel insanlar ahalisi.

Lületaşının yurdudur Eskişehir,
İkiye böler Porsuk, küçük bir nehir.
Truva atı,Çanakkale,
Meryem Ana'nın evidir İzmir.
Hakim bir tepededir,
Ankara'da Anıtkabir.
Burcu burcu kokar Torosların yarpuzu,
Çok meşhurdur Diyarbakır'ın karpuzu.
Ege'nin boynunda altın zincir,
Aydın'da yetişir en ballı incir.

Gezdim Kütahya'nın içini,
Gördüm nasıl yapılıyor porselen,çini.
Pamuk gibi Pamukkale,
Gezin Denizli'yi bir görün hele.
Burada akar tarih denen nehir,
Ürgüp,Göreme,Peribacası ile
Dünyanın gözünü kamaştırır Nevşehir.

Erimez dört mevsim buzulu ve karı
Türkiye'in en yüksek volkanik dağı Ağrı…
Hayranlık uyandırır ruhlarda bu Allah yapısı,
Türkiye,Kafkasya,Orta Asya'yı
Bağlar birbirine Sarp Sınır Kapısı…
Zonguldak benim canım,
Kömür karası her yanım,
Helalinden kazanırım ekmek parası,
Yüreğimin akıdır kömür karası…
Erzincan…Can Erzincan!
Bakır işletmeciliği Erzincan'da
Katar ekonomiye can…
Düzenli şehir,
Mutludur Erzincan'da insan…

Bir doğa harikasıdır Munzur!
Bu vadide kurulmuştur

En büyük millî parkı Türkiye'nin.
Yağar buraya yağmurla birlikte nur,
Bulur insanlar burada sonsuz huzur…
Ovacık düzlüğünde kaynayan gözeler,
Vadi boyunca dökülen şelaleler…
İçinde değişik türde balklar,alablıklar
Vadide ayı,kurt,tilki,vaşak,çil keklik,kartal;
Akbaba,turna,üveyik,toy,bıldırcın…daha nice hayvanlar,
Oldukça kalabalıklar…
Yaz,kış,bahar…
Burada yaşar sakinleri vadinin…

Kahramanmaraş'ın kahraman dondurması
Adana nın dayısı,
Altın yumurtlar Malatya'da kayısı…
Amasya deyince ilk akla gelen elma,
Ezelden Kayseri'lidir pastırma…
Gül açılır oymak oymak,
Afyon'da yenir kaymak…
Elinde torun gezdirir dedesi,
Dumanı üstünde Kastamonu'nun kır pidesi…
Düşmana meydan okur yayası atlısı,
Göbek attırır doksan yaşında koca karılara
Gaziantep'in fıstıklı tatlısı…

Silifke'nin yoğurdu
Ah kız seni kimler doğurdu!
Karaman'ın koyunu,
Sonradan çıkar oyunu…
Giresun'da fındık,fıstık,
Islandı gözyaşıyla yastık…
Kazanırsın Manisa'da gücünü,
Bin bir derde devadır mesir macunu…
Bursa,Kulp,Diyarbakır'ın ipeği,
Aslan gibidir Sivas'ın kangal köpeği…

Antik Likya kenti Olimpos,
Antalya'nın batısında,
Kemer ile Adrasan arasında.
Yoktur dünyada Antalya'mın dengi,
Karlı tepelerden indikçe aşağıya,
Yemyeşil çam ve sedir ağaçları arasında
Görülür Akdeniz'in turkuaz rengi…
Bellerophon Likyalı bir kahraman,
Canavar Kimera ateş püskürüyordu ağzından.
Bellerophon atladı kanatlı atı Pegasus'un sırtına,
Savaştı canavarla ve onu burada öldürdü,
Ağlayan Olimpos halkını güldürdü…

Ülkemin üç tarafı denizlerle çevrili
Birbirinden güzel seksen bir ili…

Yüreğimde bir aşksın canım ülkem,
Güzel yurdum,vatanım,Türkiye’m!

Mehmet Cıngır

Güzeldir Selam Veren İnsan

Mütevazi evlerde insanlar yaşardı,
Yağınca yağmur seller oluşur,taşardı.
Güneşle içli dışlıydı bu evler,
Keserdi önlerini çamurdan devler

Yoksuldular; fakat hep umutluydular,
Severlerdi birbirlerini,mutluydular.
İnsanlar birbirlerini tanırdı;
Selam verirler,gönülleri yıkanırdı.

Evlerin önü bir yeşil deniz,
Tanırlar sokağa düşse gölgeniz.
Geldi mi ilkbahar,yaz ayları,
Kahkahalar yükselirdi içilirken ikindi çayları.

Duyulurdu ağaçlara çarpan rüzgârın sesi,
Esen bu rüzgâr, olurdu mahallenin nefesi.
Güneş vururdu sabah vakti yüzümüze,
Yüzümüze vuran bu güneş, yansırdı içimize.

Selam verirdi insanlar,başlarını eğerdi,
Gözleri birbirinin gözüne değerdi.
Saygı gösterirdi küçük büyüğüne,
Muhabbet beslerdi büyük küçüğüne.

Yükseldi betondan dağlar,kurudu deniz,
Kesilince güneşiniz,buz oldu yüreğiniz.
Yaşamaya başladı buzdan evlerde insan,
Artık sevgi değil,buzdur yüreklerden akan.

Tükenmekte bir bir bütün umutlar...
Kaplamış yüreğinin semasını bulutlar.
Selam vermez ne akşam ne sabah,
Görür,çıkar için her şeyi mubah...

Evlere yaptılar buzdan damlar,
Yaşar içinde buzdan adamlar.
Yaptılar çok katlı mezardan evler,
Öldürdü sevgiyi içindeki sevgisiz devler.

Karşılaşır insanlar; sokakta,parkta,durakta,
Kendileri yakın,gönülleri çok uzakta...
Selam vermezsen bile gülümse,biraz eğil,
Geçer yanından,niyeti iyi mi kötümi mü,belli değil.

Karanlık yüzünden kara bulutlar akıyor,
Yanından geçerken dargın öküz gibi bakıyor.
Yüzünden akan siyah damlalar buz gibi,
Selam vermeden geçer yanından öküz gibi.

Selam; sevgidir,barıştır,güvendir...Gerisi yalan...
Selam verdiği sürece güzel insandır, insan.

Mehmet Cıngır

Güzeller İçinde En Güzelsin Antalya'm

Bir günde dört mevsimin yaşandığı bu şehir,
Sanki bu dünyada yazılmış en güzel şiir!
Akdeniz'in koynunda bir mavi şehir var ya
İşte orası güneşin başkenti Antalya!

Ey güzel şehir!Dün sana bir kuleden baktım,
Ve kendimi efsunlu bir rüyaya bıraktım.
Sende doğdum sende güldüm sende öleceğim,
Sende duydum, sende sevdim sende güleceğim

Gökyüzünün tüm kuşları Antalya'ya iner,
Güzellik hasreti bu şehri görmekle diner.
Akdeniz olmuş sana masmavi bir güzel göz,
Lügatte yok güzelliğini anlatacak söz.

İlkbaharda eser Toroslardan serin yeller,
Uzatsan dokunacak karlı dağlara eller.
Tatlı bir rüyanın ta kendisidir bu şehir,
Dünya kentlerinin efendisidir bu şehir.

Bir kıpkızıl güneş doğar denizden her sabah,
Öyle güzelsin ki,sana cennet demek mubah!
Kıskanırlar güzelliğini bütün felekler,
Seyreder seni hep arş-ı âlâdan melekler.

Efsunlu güzellikler vermiş sana yaradan,
Seveceğim seni bin yıl geçse de aradan.
Kışın yağışlı, ılık,yazın olsa da kurak,
Güzellikte şahikasın,son nokta , son durak…

Bir tarafın çam ormanı,bir tarafın deniz,
Görmedi hiç böyle güzelliği gözleriniz.
Her seher yeniden açar kırmızı güllerin
Güzelliğin sayar döker âşık bülbüllerin.

Bırak seni sevmeyenler ölsün Antalya'm!
Ben bülbül,sen yüreğimdeki gülsün Antalya'm!
Tramvaylar gelip geçerler doğu-batı hatlı,
Antalya'm gönlüm senin sevdan ile kanatlı!

Güneşin,havan,suyun,denizin,kumun ne hoş!
Seni gören güzelliğinle oluyor sarhoş.
Sen güzeller içinde en güzelsin Antalya'm
Gelirse ecel senden gelsin bana Antalya'm.

Ben ölürsem güneş ışığına sarın beni,
Antalya'mın güzel toprağına verin beni.
Can Antalya'm içinde bile hasretim sana!
N' olur bir avuç toprağını çok görme bana!

Mehmet Cıngır

Güzeller Pîri Misin

Mükemmel bir güzelliğin sahibisin
Bilmem ki,ey güzel,kimin nasibisin?
Mutlu ediyorsun çevrende herkesi,
Büyücü mü, mutluluk iksiri misin?

Ey gamzesine sürgün olduğum kadın,
Sen bir meleksin olmasa da kanadın.
Ne şekerde ne de balda vardır tadın,
Söyle güzel,gerçek misin peri misin?

Gören gözler güzelliğine kul olur,
Yüreğine dokunan diken, gül olur.
Seni gören karga bile bülbül olur.
Acep dünya güzeli mi,huri misin?

Seni ancak senin güzelliğin geçer,
Peri padişahı olsa seni seçer,
Kavrulsa susuz, su diye seni içer.
Bir içim su mu,güzeller pîri misin?

Mehmet Cıngır

Haber Yolla Ayda Yılda

Kahve gözlerini sevdiğim dilber!
Özledim haber yolla ayda yılda,
Garip bülbülüm sensiz ötmez dalda,
Özledim, haber yolla ayda yılda.

Kirpiklerin ok, o kaşların yaydır,
Göremez isem seni halim vaydır,
Haber almadım senden nice aydır,
Özledim,haber yolla ayda yılda.

Dağda çiçekler açar oylum oylum,
Nerdesin kahve gözlüm,suna boylum?
Yayla çiçeği gibi asil soylum,
Özledim, haber yolla ayda yılda.

Mehmet Hoca der delikanlım,
Yüzünde nokta nokta çifte benlim,
Seni arzular benim deli gönlüm,
Özledim,haber yolla ayda yılda.

Mehmet Cıngır

Haberin Var Mı

Yaşarken ben tek başıma,
Farkım yokken benim taştan,
 Zehir kattın pişmiş aşıma.
Haberin var mı sunduğun zehirli aştan?

Aklım kazan sen kepçe
Vurdun aklıma kelepçe
Yüreğim ağlar sevdikçe
Haberin var mı gözümden akan yaştan?

Dokundu gözüm gözüne
İnandım kadife sözüne
Aşk ile bakarken yüzüne
Haberin var mı ettiğin gözden kaştan?

Güneş gibi gülüşün
Yoktur hiç üzülüşün
Kuğu gibi süzülüşün
Haberin var mı? Çıkardı beni baştan

Saklarım gözlerini gözümde
Şöylemem, dururum sözümde
Aşık oldum ben sana özümde
Haberin var mı yüreğimden yüreğine akıştan?

Mehmet Cıngır

Haberin Yok Gibi

Bak yaşın kaça geldi,
Ne diye hâlâ dünya peşindesin?
Vazgeç şu tul-i emelden,
Allah için ne yaptın onu söyle,
Ne haber güzel amelden?
Haberin yok gibi duruyorsun
Seni adım adım takip eden ecelden.

Mehmet Cıngır

Haddi Hesabı Yok

Cevap verin ihtiyaca,
Sen ne dersin be hoca?
Ticaret amacıyla hacca
Gidenin haddi hesabı yok.

Ağzından zehir akan yılanın,
Üç kuruş için cana kıyanın,
Gösteriş için namaz kılanın
Haddi hesabı yok.

Haramdan kazanılan paranın,
Çıkar uğruna söylenen yalanın,
Dünya malı için fırıldak olanın
Haddi hesabı yok.

Akşam sabah haram yiyenin,
Sorunca dürüstüm diyenin;
Fakat ateşten gömleği giyenin
Haddi hesabı yok.

Haramı yiyip yiyip azanın,
Hakkında ferman yazanın,
Dost görünüp kuyunu kazanın
Haddi hesabı yok.

Geçer de karşısına aynanın,
Sürülen tonlarca boyanın,
Boya için harcanan paranın
Haddi hesabı yok.

Gelecek için kaygısızlığın,
Küçüklere sevgisizliğin,
Büyüklere saygısızlığın
Haddi hesabı yok.

Katılaşıp yüreği zayıfı ezenin,
Zayıf düşüp ayak altında ezilenin,
Vadesi dolup mezarı kazılanın
Haddi hesabı yok.

Dostu ağlatıp düşmanı güldürenin,
Haksız yere insanları öldürenin,
Halkın kutsal değerlerine saldıranın
Haddi hesabı yok...

Mehmet Cıngır

Hafiye Gibi

Gözlerim takip eder gözlerini
Hafiye gibi…
Sardı aşkın ruhumu
Sarmal kafiye gibi…
Nakşettim yüreğime adını
Ezberledim hafiz(e) gibi.

Mehmet Cıngır

Haiku

Gece mehtabı
Seyretmek ah ne güzel!
Bulut olmasa.

Mehmet Cıngır

Haiku-2

Yaprak sarardı
Cırcırböceği sustu,
Mevsim sonbahar.

Mehmet Cıngır

Haiku-3

Ve sardunyalar…
Açtılar bütün yaz,
Mor,pembe,beyaz…

Mehmet Cıngır

Haiku-4

Geldi sonbahar
Özgür yapraklar şimdi
Yer altındalar.

Mehmet Cıngır

Hak

Hakkın sahibidir Hak,
Üzülme haksızlığa uğradım diye
Önünde sonunda bulacaktır
Hak yerini muhakkak

Mehmet Cıngır

Hak Muhammed Resülullah

Allah Allah kerim Allah
Ondan başka yoktur ilah
Onun kulu ve elçisi
Hak Muhammed Resülûllah.

Baldan daha tatlı dili
Odur Medine'nin gülü
Hakk'ın en sevgili kulu
Hak Muhammed Resülûllah.

Medine'ye akan bir nûr
İşler onunla tam olur
Bereket yüklü bir yağmur
Hak Muhammed Resülûllah

Güzeller göğsüne takar
Yetimler yoluna bakar
Aşkın bağrımızı yakar
Hak Muhammed Resülûllah.

Sensiz bize hayat cefa
Adınla sürülür sefa
 Okunur günde beş defa
Hak Muhammet Resülûllah.

Sen ki âlemlere rahmet
Sen yetimlere merhamet
Ta arşa kadar azamet
Hak Muhammed Resülûllah.

Sensiz hayat virandır
Seninle dönen devrandır
Yetiş dostluklar yabandır
Hak Muhammed Resülûllah.

Ah hasretin yakar beni!
Canım hep arzular seni
Sen yokken giydik kefeni
Hak Muhammed Resülûllah.

Çiğner aşarım bendimi
Sende bulurum kendimi
Ahmed Mustafa dendi mi
Hak Muhammed Resülûllah.

Bir adın Muhammed Emin
Haksın sen ederim yemin
Zikreder sema ve zemin
Hak Muhammed Resülûllah.

Mehmet Hoca benim adım
İki cihanda maksadım

Varmak sana adım adım
Hak Muhammed Resülûllah.

Mehmet Cıngır

Hak Sahibini Bulur

Şimdiye kadar hangi dürüst insan haksızlığa uğramadı?
Haksızlığa uğrayıp da haksızlık ateşinde yanmadı.
Hangi mazlumun âhı yerde kaldı?
Hangi zalim cezasını bulmadı,
Geriye dön de tarihe bir bak!
Şunu bil ki,
Kendini ister akıllı sansın
İster çakal
İsterse kurnaz tilki…
Bulacaktır bir gün belasını iftiracılar,zalimler muhakkak.
Kesinlikle dönecektir sahibine hak.
Yerer ki sen sabırlı ol.
Zalimi de mazlumu da görüyor HAK…

Mehmet Cıngır

Hak Vermek

Hak veremez sana
Ne o kişi ne de bu kişi.
Ondan bundan değil,
Hakk'tan iste hakkı;
Çünkü hak vermek Hakk'ın işi.

Mehmet Cıngır

Hakkı Bilmese

Bir kimse,
Alleme-i cihan olsa,
Alıp ayı ve güneşi eline;
Tutup yere indirse
Kara gecede kara karıncanın
Ayak sesini duyup feryadına yetişse,
Havada uçsa,denizde yürüse
İğnenin deliğinden Bağdat'ı görse,
Bunun gibi daha
Bin bir türlü marifet gösterse
Ve gökteki kuşları,
Yerin altındaki böcekleri beslese,
Dünyanın bütün sıkıntılarını giderse…
Ne kıymeti var
Hak'kı bilmese?

Mehmet Cıngır

Haksızlığa Başkaldırı

Asla boyun eğmedim,eğmem haksızlığa,
Hak yolunda geçer,gecelerim,gündüzlerim.
İsyanım var haksızlık denen ahlaksızlığa,
Hak yolunda hakkı düşünür,hakkı özlerim.

Dostuyum mazlumun amma hasmıyım zalimin,
Ey zalimler,korkun bedduasından mazlumun!
Savaşım var zalimle sonuna dek yolumun,
Görür bir gün mazlumun güldüğünü gözlerim.

Zindan ettiler yavrulara ana koynunu,
Çağırın celladı vursun şu zulmün boynunu,
Sönmeden ocaklar,bozsun zalimin oynunu,
Mazlumun duası olur inşallah sözlerim.

Bir hüzün vardır yetim çocukların sesinde,
Tartılır günahınız mizanın kefesinde,
Boğulursunuz birgün yetimin nefesinde,
Zulme direnmek ile geçti kış ve yazlarım.

Sıra dağlar gibi karşısındayım haksızın,
Versin Rabbim cezalarını acımaksızın,
Namerdim yüzüne tükürmezsem ahlaksızın,
Gövdemi taşıdığı sürece bu dizlerim.

Ey zalim! Yaptıklarını Hak görmez mi sandın?
Görenler yaptıklarına aldırmaz mı sandın?
Yüce Rabbim hakkı tutup kaldırmaz mı sandın?
Rabbime güvenir, gözyaşlarımı gizlerim...

Mehmet Cıngır

Haksızlığa Karşı Savaşmak

Hak bilirim haksızlığa karşı savaşı,
Ejderhalar çıksa karşıma çekinmem;
Susmam,savaşırım haksızlığa karşı.
Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır.

Yakıp külümü savursalar havaya,
Odun diye koyup yaksalar da sobaya,
Yusuf gibi atsalar da kör kuyuya,
savaşırım haksızlığa karşı,kalemim silahımdır.

Beni sürseler de diyardan diyara,
Resmimi çizseler kanımla duvara,
Assalar beni,kanasa boynumdaki yara,
Susarsam haksızlık karşısında,benim günahımdır.

Vururum,vurulurum,kovarım,kovulurum...
Darağacına asıp ipe çekseler de boynum,
Haksızlığa karşı durur,hakkı savunurum.
Ölürsem bu yolda kazancım sevabımdır.

Dünyayı serseniz yoluma,katlayıp yediye,
Tutup getirseniz mehtabı yanıma hediye diye,
Melekleri salsanız üstüme,deseniz "dön geriye",
Asla dönmem yolumdan,bu benim kararımdır.

Bölseler vücudumu hançer ile ikiye,
Asla boyun eğmem kurda tilkiye.
Feryadım ulaşsa da yıldızlara,aya güneşe,
Haykırırım hakkı,bu benim figanımdır,ahımdır.

Durur ayakta dünya hak ve adaletin direği ile,
Mutlaka ayrılacak mahşerde hak batıl ile,
Sorulacak orada yerde gezen karıncanın hakkı bile.
Susarsam haksızlık karşısında,bu benim vebalimdir.

Mehmet Cıngır

Haksızlık

Bir haksızlık olduğunda
Cezbeye tutulmuş derviş gibi titrerim
Hoşgörüm yoktur asla bunda
Tutamam kendimi,aslan gibi kükrerim

Hak deyince akan sular durur
Akıl durur,çözemez bunu bilim
Zaptedilemez haksızlık karşısında
Kudurur âdeta suskun dilim.

Mehmet Cıngır

Haksızlık ve Ben

Öfkeli adam,
Sinirli adam,
Kavgacı adam diyorlar bana.
Evet,
Öfkeliyim.
Sinirliyim,
Kavgacıyım.
Öfkem de,sinirim de,kavgam da
Haksızlığa karşıdır benim.
"Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır."
"Hakkını kaybeden şerefini de kaybeder."
Haksızlık karşısında deniz gibi kabarır öfkem;
Hatta tsunami olur taşarım,
Kendim bile buna şaşarım.
Kabirden çıksa anam,babam
Haksızlık karşısında asla sessiz kalmam.
Haksızlık başkasına da yapılsa
Aynı şeyleri yaparım.

Haksızlık karşısında yanar ta ciğerim.
"Adam aldırma da geç git diyemem,aldırırım,
Çiğnerim,çiğnenirim hakkı tutar kaldırırım."
Diyen şaire benzer benim karakterim.

Gerçekte yumuşak huyluyum,
Hak karşısında boynum kıldan incedir.
Kuşlar kaçmaz benden,
Karıncayı bile ezemem.
Böcekleri ezmemek için kırlarda gezemem.
Bir Hak'tan bir de haksızlıktan korkarım.
Kimseye haksızlık edemem,
Hakk'ın huzuruna kul hakkıyla gidemem.

Evet,
Öfkeliyim,
Sinirliyim,
Kavgacıyım…
Zalimlerden davacıyım.
Haksızlık karşısında köpek gibi,
Hak karşısında ipek gibiyim.

Mehmet Cıngır

Haktan İleri Bir Hak'sın Sen

Bedenimin damarlarında
Dolaşan al kan değil,
Dünya sarayımda han değil,
Ruhumun can damarlarında
Dolaşan canlı bir cansın sen.

İrem Bağında değil
Tanrı Dağında değil,
Gönül bahçemde değil,
Gönül bahçemdeki bahçede
Açan nadide bir gülsün sen.

Bilir misin sen?
Bir Hak vardır
Haktan ileri
Yüreğimde benim
Bir ak vardır ak’tan ileri
İşte o ileri ak’tan
Daha ak’sın sen.

Sana inanır,sana güvenirim,
Sana yalvarır,senden isterim.
Canları,gülleri,siyahları,ak’ları
Canlı-cansız bütün varlıkları
Yaratan haktan ileri
Bir Hak’sın sen.

Mehmet Cıngır

Halk Cahilmiş

Halk; cahilmiş,keçiymiş, koyunmuş…
Bırak kardeşim şimdi keçiyi koyunu
Görmedin mi bir gecede nasıl bozdu
Kırk yıllık oyunu?

Mehmet Cıngır

Halk Çıldırmakta

Bir gün padişahın biri huzuruna çağırır vezirini,
Artırması gerektiğini söyler devletin vergisini,
Daha sonra da ölçmesini ister halkın tepkisini.

Devletin vergisini bir miktar artırır vezir,
Girer halkın içine orada bekler hazır.

Görür halkın bağırıp çağırmakta olduğunu,
Üstünü başını yırtıp saçını başını yolduğunu.

Gelip anlatır vezir görüp bildiklerini padişaha,
Padişah artırılmasını ister vergilerin biraz daha.

Vezir vergilere bir miktar daha zam yapar,
Halkın durumuna iyice bir daha gidip bakar.

Söyler:"Padişahım,
Halk halay çekerek gülüp oynamakta,
Oturmakta kimi,kimi tencere tava çalmakta."

Padişah vezire:"Durdur artık zamları!
Zira halk çıldırmakta..."

Mehmet Cıngır

Hani Sen Bana Küstün Ya

Hani sen bana küstün ya!
Şimdi kimse selam vermiyor bana
Kimse konuşmuyor benimle.
Eskiden sohbet ederdik bir çay içimi,
Denize döküyorum ben şimdi içimi.

Eğer gelmemişse sonbahar,
Nereden çıktı bu serin rüzgâr!
Neden soldu gül,neden sustu bülbül?
Yoksa aylardan yine mi eylül!
Bak,yapraklarım dökülüyor bir bir;
Olsun,yüzüme gülümsüyor ya kabir.

Mehmet Cıngır

Haram Lokma

“Hiç haram lokma yemedim “diyor bazıları
Eğer haram lokma geçmeseydi boğazından,
Oluk oluk lağam fışkırır mıydı ağzından?

Mehmet Cıngır

Harem Gibi

Sordum yıllarca kendime bulamadım,
Bu nedensiz ayrılığın nedenini.
Erittin mum gibi ruhumun bedenini,
İnce ince verem gibi.

Aynı mekanda fakat;
Birbirimizden çok uzakta,
Yaşadık kardeşçe,
Harem gibi.

Bir ateş saldın yüreğime,
Yaktın cayır cayır...
Savurdun külümü ova bayır,
Kül ettin Kerem gibi.

Yaşadık yıllarca ayrı dünyalarda,
Kavuşsa da sesimiz,
Fakat; kavuşamadık biz.
Yaşadık aynı mekanda mahrem gibi.

Aramızda ne sevgi ne muhabbet var,
Ördün aramıza buzdan bir duvar...
Dantel dantel işledin kin ve nefreti,
Yıllarca,Hürrem gibi.

Mehmet Cıngır

Hatırını Sormaya Geldim

Kömür gözlüm,aylarca görmediğim
Gül yüzünü ben görmeye geldim.
Hayli zamandır aşkla örmediğim
Samur saçlarını örmeye geldim.

Hiç gördün mü sen benim güldüğümü
Sen de bilirsin seni sevdiğimi
Yağmurdan ıslanan şu yüreğimi
Sıcak yüreğine sarmaya geldim.

Aşk uğruna göze aldım cinneti
 Yüzün hatırlatır bana cenneti
Sanki bir ay parçası, gül demeti
Gül yüzünden güller dermeye geldim.

Boyun uzun,belin kıldan incedir
Yanakların gül,dudağın goncedir
"Hayli zamandır görmedim,nicedir? "
Diye hatırını sormaya geldim.

Mehmet Cıngır

Hayal

Bir kapı açmak
İstiyorum gökyüzüne
Geçmek istiyorum oradan
Evrenin öbür yüzüne.

Gözüm yok
Malda mülkte parada
Yaşamak istiyorum
Malsız mülksüz;
Parasız pulsuz
Kavgasız gürültüsüz
Tek başıma
Orada.

Bir kulübe yapmak
Ve bir pencere açmak istiyorum
Sabah güneşi alsın pencerem
Yansın ocağım
Sorunsuz kaynasın tencerem
Kurmak istiyorum orada
Bir adil düzen
Ben olmak istiyorum
Hem yöneten
Hem yönetilen.

Bütün kaygılardan azade
Tek başıma eğlenmek istiyorum
Çok yoruldum
Biraz dinlenmek istiyorum.
Gel keyfim gel,
Oh ne güzel!

Mehmet Cıngır

Hayal Olur Yağmur

Yağar semadan bir nûr; sel olur yerlerde yağmur,
Düşer gökten damlalar; göl olur yollarda yağmur.

Yaklaşır ufuk bulutlara yaklaşır,yaklaşır,
Gök gürler,çakar şimşek öfkeden de'l olur yağmur.

Kan olur,can olur ağaçların damarlarında,
Bazen gül dalında öten bir bülbül olur yağmur.

Ah bu yağmur! ..Tarlalarda bereket,içimde nûr;
Bazen ıslak gönlümde açan bir gül olur yağmur.

Bir kuğu nağmesidir camlarda bazen damlalar,
Dağlarda kır çiçeği,ağaçta dal olur yağmur.

Gözlerde bir sel,kuruyan dudaklarda bir umut,
Bazen denizde balık,kovanda bal olur yağmur.

Bazen yağmurla gelir sevgiler; ıslanır aşklar...
Gönülden gönüle bir köprü,bir yol olur yağmur.

Gök gürültüsünde kulağı yerdeki tohumun,
Yağmazsa,semaya açılan bir el olur yağmur.

Dağlar,bağlar; ırmaklar,denizler...yolunu gözler,
Yağarsa bağ,yağmazsa taş olur; çöl olur yağmur.

Bazen çığlık,bazen gözyaşıdır çılgın damlalar,
ince,çisil çisil yağarsa güzel olur yağmur.

Düşerken asla dokunmaz birbirine damlalar,
Kıvrılır,içimde mucize bir dil olur yağmur.

Islanmazsa uyuyan deli fişeğin rüyası,
Doğurmazsa ağaç kendini,hayal olur yağmur.

Mehmet Cıngır

Hayat Bir Sahnedir, İnsan Aktör

Hayat bir sahnedir insan kaynayan
İnsanlar birer aktördür,oyun oynayan.
Her aktöre bir rol verilmiş sahnede…
Kimine sahnenin en önünde
Kimine de en gerisinde…
Kimine iyi,kimine kötü…
Kimine kısa,kimine uzun…
İnsanın iyi olması kötü olması
Ömrünün uzun ya da kısa olması bundandır.
Vakti gelince
Yeni oyuncular girer sahneye
Ön kapıdan…
Rolünü oynayan terk eder sahneyi
Bir daha dönmemek üzere
Arka kapıdan…

Mehmet Cıngır

Hayat Bir Virgül İle Bir Nokta

Hayat,
Ansızın
Bir gün
Ya da bir gece
Önce
Bir elif,bir hece
Sonra
Sözcüklerle örülmüş,
Virgüllerle bölünmüş
Uzunca bir cümle…
İster kaf dağında ol; ister evde,ister sokakta
İster havada, ister karada…
Ansızın
Bir gün
Ya da bir gece
Görevli melek koydu mu bir nokta
Ne elif kalır ne hece…
Adın ister Ömer olsun,ister Hans
Sona erince cümle;
Ne Ömer kalır; ne Hans ne dans,
Ne oyun
Ne de
Cümbüş…

Mehmet Cıngır

Hayat Bu İşte

Sevmiyormuş!
Sevmezsen sevme be!
Bundan böyle
Bakmam ne yüzüne ne de gözüne!
Artık önüne diz çöküp ağlamam,
Karalar bağlamam.
Severim beni seveni
Sevmem sevmeyeni.
Sen dedin ya takma diye,
Kafama takmam;
Hatta yüzüne bile bakmam…
Gökyüzüne bakarım
Unuturum seni maviliklerde…
Dağlarda gezerim
Peşinde gezeceğime…
Denizde yüzerim
Gözyaşımda yüzeceğime…

Sevmezsen sevme be!
Aya bakarım,güneşe bakarım,
Yıldızlara bakarım,
Yüzüne bakacağıma…
Türkü söylerim
Sana ağıt yakacağıma…
Yan gelip yatarım,
Sevginde ısınacağıma,
Isınırım güneşte.
Ne yaparsın
Hayat bu işte!

Mehmet Cıngır

Hayat Denilen Roman

Ruhumuz Azrail ile buluştuğu zaman
Okunup bitecektir hayat denilen roman.

Mehmet Cıngır

Hayat Uzunca Bir Cümle

Hayat,uzunca bir cümle;
Giriş,gelişme,sonuç bölümünden oluşan
Kısacık bir hikâye…
Her hikâyenin bir başkahramanı vardır:
Bazı kahramanlar giriş bölümünde veda eder hikâyeye
Görmeden gökyüzünün yedi rengini.
Bazıları gelişme bölümünün en heyecanlı yerinde
Bırakır hikâyeyi
Ve kaybeder hikâyenin ahengini
Görmeden sonuç bölümünü,
Görür hikâyenin ölümünü…
Bu kahramanlar yoktadır.

Hikâyenin bütün bölümlerini sindire sindire okuyan
Görkemli bir nokta koyar cümlenin sonuna
Ve uzanıverir hikâyenin yanına…
Hikâyeyi de başkahramanı da büyük yapan
İşte bu noktadır…

Mehmet Cıngır

Haydi Bismillah Dedik Çıktık Yola

Haydi bismillah deyip birlikte çıktık yola
Aklımıza hak, adalet millet,vatan düştü
Beraber koştuk dikenli yollarda kol kola
Yolun sonunda sana bir sarayla bir cihan,
Bana adalet boşluğunda bir zindan düştü.

Dolaştık dünyayı ve ülkeyi baştan başa
Hitap ettik her kesime, her renge, her yaşa…
Yazıldı adımız yüreklere,dağa taşa
Fakat sonunda senden bana yalan ve bühtan
Sana, seni çok sevenlerden bir isyan düştü.

Ne badireler ne dağlar ne tepeler aştık
Yolda ne azgın canavarlarla karşılaştık
Ne yılanlar,çakallar, sırtlanlarla savaştık.
savaşın sonunda bana kolu delik mintan
Sana sarayda kolu sırmalı kaftan düştü.

Bu toprak için düştü toprağa canlar bir bir
Rahat mı vicdanın bana gülümserken kabir?
Asılı dururken senin yüreğinde kibir
Bela vadisinde bana ağır bir imtihan
Sana gökyüzü kadar geniş bir umman düştü.

Sevildin dünyada ve dört bir yanında yurdun
Bir taraftan da hedefiydin tilkinin kurdun
Destek,sevgi ve dualarla ayakta durdun
Haksızlık temelinde sanki bana bir volkan,
Güya hak adına sana inci mercan düştü.

Beraber terledik biz bu aşkın yokuşunda,
Aşkı gördük iyi insanların bakışında…
Yürürken beraber, bu aşkın kara kışında.
Bana yolumu kapatan buzdan bir heyelan,
Sana altın sarayda kuş tüyü yorgan düştü.

Katil sinekler sızdı peygamber kışlasına,
Kan düştü o gün demokrasinin ortasına,
Kara dokundu adaletin ak sayfasına,
Bana kapkara bulutlarla kaplı bir hazan,
Sana sarayda yemek dolu bir kazan düştü.

Bozuldu,adaletin terazisi bozuldu,
Hakkımızda acele birer ferman yazıldı,
Fırtınalı bir günde mezarımız kazıldı.
Bana bilinmeyen bir yerde taştan topraktan
Sana tavanı som altından bir mezar düştü

Mehmet Cıngır

Haydi Gül

Bir gün görür müyüm güldüğünü?
Duymak bile istemem öldüğünü.
Bugün büyük gün,haydi gül!
Yüreğimin bayramı var,
Gözlerimin düğünü

Mehmet Cıngır

Haydi Kalk

Dinlesek de eski ezgileri,
Düzeltemeyiz yüzümüzdeki çizgileri.
Çalsak da de eski plakları,
Yok edemeyiz saçlarımızdaki akları.
İstersen taze ekmekle tereyağı ye,
İstersen akmeğini bala ban.
Geçiyor işte ömür an be an…

Olur ise yolumuz,inancımız bir
Bir cennet bahçesi olur bize kabir
Girer ise aramıza bizim nifak
Ayrılır yollar:Biri batıl,biri hak.

Bu dünyadan sadece geçersin,
İki yoldan birini kendin seçersin,
Bu geçici dünyada ne ekersen
Kalıcı dünyada onu biçersin.

Hani nerede çocukluğun,gençliğin?
Dön de geriye şöyle bir bak…
Çalacak bir gün kapını;tak tak tak…
Bir melek:”Hey yolcu,gidiyoruz haydi kalk!”
Bak seni bekliyor öbür tarafta halk…

Başına yağan dolu mudur,kar mıdır?
Gittiğin yol geniş midir,dar mıdır?
Melek”haydi”deyince
“Hayır”deme lüksün var mıdır?

Mehmet Cıngır

Haydi Uç Uç

Yanlış yola sapmayacaksın,
Doğru yolda yürüyeceksin;
Hayır, yürümeyeceksin,
Koşacaksın;
Hayır, koşmayacaksın;
Gizli kanatlarını açacaksın
Ve uçacaksın!
Haydi uç, uç!

Mehmet Cıngır

Hayırlı Olsun Sana Bu Düğün

Gülerken yüzüm daha dün,
Neden daralıyor yüreğim bugün!
Doğdu senin yüzüne bir beyaz ay,süzgün
Aydınlattı gözlerini ötelerden doğan
Bilinmedik bir güneş,özgün…
Sıkıyor benim yüreğimi bir el;
Gülerken senin kadife dokuyan yüzün…
Yanıyor çöl ortasında benim yüreğim;
Gökler kadar üzgün…

Ilık bir rüzgâr eserken senin gözlerine;
Akmıyor benim ırmaklarım artık senin denizlerine.
Ah,yıkılsaydı o merdivenler!
Durmasaydı üstünde bakışlarım
Dalmasaydı gözlerine gözlerim
Islanmazdı bugün kirpiklerim…
Daralmazdı yüreğim…
Bugün bu ağrılar olmazdı göğsümde…

Artık bu merdivenlerin kahrını çekemez;
Dayanamaz daha fazla bu acıya bu şair.
Benim için doğarken karanlık bir gün
Bugün, senin için bir büyük gün…
Kefen giyerken kollarında ruhum,
Hayırlı olsun sana bu düğün…

Mehmet Cıngır

Haykırsam

Haykırsam her gününde yılın;
Aman namaz kılın,aman namaz kılın!

Mehmet Cıngır

Hem Sana Hem Bana

Nazlanmak sana,
Katlanmak bana.
Küsmek sana,
Konuşmak bana.
Gülmek sana,
Ağlamak bana.
Gelinlik sana,
Kefen bana…
Sevgi hem sana hem bana,
Fedakârlık hem sana hem bana,
Saygı hem sana hem bana…

Mehmet Cıngır

Her Bahar

Yeniden doğururken ağaçlar kendini her bahar,
Biraz daha soldurur rengini her mevsim insanlar.
Bırakın da kutlasın ağaçlar doğum günlerini,
Rengi solan insan için bunda sevinecek ne var?

Tükendi, tükenmez sanılan o bulunmaz hazine,
Bahar gelmiş,ağaçlar çiçek açmış bundan bana ne?
Bindim ben sarhoş gibi sallanan bir geminin üstüne
Sürüklüyor bu gemiyi batıya doğru bir rüzgâr!

Mehmet Cıngır

Her Gün Bugündür

Dün diye bir şey yok,
Yarın diye de bir şey olmayacak,
Dünya bugün kuruldu,
Kıyamet bugün kopacak…
Ben bugün doğdum,bugün öleceğim.
Bugün üzüldüm,bugün güleceğim.
Güneş bugün doğdu,bugün batacak..
Bütün dünler yoktur,yarınlar bugündür.
Gelecekte bir şey olabilir mi?
Eğer olursa o gün, bugün değil midir?

Yarın diye bir şey yoktur…
Yarın olduğunda zaten bugün olacaktır.
Artık dünde bir şey yaşanabilir mi?
Bir şeyin yaşanamayacağı bir gün var mıdır?
Kimse gençliğine de güvenmesin,
İçinde bulunduğu günü dolu dolu yaşasın!
Ölen hep ihtiyar mıdır?

Mehmet Cıngır

Her Şey Çok Güzel Olacak

Şehir hastaneleri,okul,tünel ve yollar…
Açken millet,bunca yatırıma ne gerek var?
Enerji aramayın Kara ve Akdeniz'de?
Yazık paraya açken halk;akıl yok mu sizde?

Ben senin hakkını ararken ey aziz millet?
Yatırım yapıp bir de diyor ki bana "zillet"
Haberin yok,bozuyor bunlar dünyada oyun
Bir de kızarsın bana,deyince sana"koyun"?

Oyunu vermezsen eğer bana ey öğretmen!
Hiç kusura bakma öğretmen demem sana ben.
Bak ey halkım,oyunu bana vermezsen eğer,
Bil ki,sana da halk demem,açlığından geber!

Ey halkım! Güç ver de çıkayım ben şu saraya,
Zengin ol,değsin başın yıldızlara ve aya.
Hainle anayasa yapınca bir mekanda
Kızdılar,onlar insan değil mi,ne var bunda?

Halkım! Yıllardır sana uzaktan seslenirim!
Bak ben de açım;kinden,yalandan beslenirim.
Açken ne gerek var orduya,petrole,gaza,
Seç beni, mutlu ol,ekmeğini banıp tuza.

Açız,kuru ekmek de yok yiyecek ey millet!
Sabret,güneş gibi doğacak üstümüze zillet?
Aylıklara on kat zam,halk yiyip içip yatsın,
Yatırım bile yapmam ülke batarsa batsın.

Allem gullem edip,yapıp hakara makara,
Satmayın güzel borsayı ufacık Katar'a,
Bizim yükümüzü öküz arabası çeker,
Açken nemize gerek bizim,lastikli teker.

Süper adam Biden bile beni destekliyor,
Anlamadım bu halk niye beni köstekliyor?
Bak,Biden bile benim değerimi biliyor,
Bilmem,sandıkta halk neden hep beni siliyor?

Oysa hiç gaf yapmadan güzel konuşan benim,
En doğru ve en güzel düşünen yine benim.
Seç beni; her şey güzel olacak,oh ne güzel!
İş yok, aylık çok yüksek…Ye iç yat,gel keyfim gel!

Alsam da arkama Gazi Mutafa Kemal'i,
Diksem de bu kadar görkemli eşek heykeli,
Değse de başım arşa,yıldızlara ve Ay'a,
Yine göndermiyor bu millet beni saraya.

Hafif rüzgârda kırılcak ince dal mıyım ben?

Millî Marşı bile bilmeyen bir mal mıyım ben?
Gizledik biz üstümüzdeki kirli postları,
Görelim şimdi arkamızda yeni dostları.

Bir geziciysem talan makinesi miyim ben?
Birkaç attıysam,yalan makinesi miyim ben?
Saldırıyoruz da aslanlar gibi beş koldan,
Dönmüyorlar yine de hak bildikleri yoldan.

Ne halk yıkabiliyor bunları ne pandemi,
Hak yardım ediyorsa onlara suç bende mi?
Bir kere de beni seçin,iyi huyluyum ben,
Yakışıklı,fidan boylu,asil soyluyum ben.

İktidar olmak aşkıyla yanıyorum ben ah!
Derim ki,iktidar olmak için her yol mubah.
İnanırım,yenilenin de Rabb'idir Allah,
Bana da nasip olur o saray inşaallah.

Açık ve net söylüyorum her şeyi bu kadar,
Yine de diyorlar, bu adamın kafası dar.
Oyunu bana ver,"her şey çok güzel olacak."
Açlar doyacak,ahırlar samanla dolacak.

Mehmet Cıngır

Her Şey İnsan İçindir

Gökte uçan kuşlar,
Omuz üstündeki başlar,
Gözlerden akan yaşlar,
Her şey insan içindir.

Dağlardaki orman,
Saatteki yelkovan,
Zamandaki her an,
Her şey insan içindir.

Yerdeki topraklar,
Ağaçtaki yapraklar,
Cadde ve sokaklar,
Her şey insan içindir.

Yağan yağmur,kar
Esen Sam yeli, rüzgar
Dalından sarkan nar…
Her şey insan içindir.

Tarladaki bostan,
Aşıkların yazdığı destan,
Damarlarda akan kan,
Her şey insan içindir.

Bahçelerdeki güller,
Güle âşık bülbüller
Başımızı okşayan eller
Her şey insan içindir.

Neden yüreklerdeki kibir?
Yolumuzu bekleyen kabir,
Herkes oraya gidecek bir bir,
Her şey insan içindir.

Doğum,yaşam ölüm;
Sevinç,keder,elem…
Elimizdeki kalem
Her şey insan içindir.

Geceler ve gündüzler,
Güneş ay ve yıldızlar,
İğne ve çuvaldızlar…
Her şey insan içindir.

Hayat kaynağımız su
Dinlendiren,gece uykusu
Pişen yemeğin buğusu
Her şey insan içindir.

Yağan yağmur sağnak sağnak
Kafa,göz,el,kulak,el ayak;

Damar damar akan ırmak…
Her şey insan içindir.

Dondursa da insanı kar,
Yaksa da ruhları nâr,
Yine gelecek ilkbahar,
Her şey insan içindir.

Allah'ı bol bol tezekkür edelim,
Verdiği nimetlere teşekkür edelim,
Yarattıklarını tefekkür edelim;
Çünkü her şey insan içindir.

Mehmet Cıngır

Her Şeyi Devletten Bekleme

Ne vatan ne bayrak ne de devlet,tek derdi midesi,
Göbek burunda,hırsız kedi boynu ensesi.
Ona hizmet etmeli memuru,marabası,
Olmalı yazlığı,kışlığı,lüks arabası.

Yalnız kalınca keyfinden türkü çağırıyor,
Kamera görünce"açım"diye bağırıyor.
Uyarır polis: Uy mesafeye,tak maskeni,
Hırçın bir dil …Ben özgürüm,rahat bırak beni!

Vergi dedin mi fırıl fırıl döner aç gözler,
Vergi de ne demek kardeşim,o nasıl sözler?
Vergi için yasak denizlere dalacaksın,
Vergiyi benden değil,onlardan alacaksın.

Vergi denilince dönüyor deliye,hayret!
Az başı ağrısa bağırıyor;nerde devlet?
Nerede yorulmak,terlemek,emek; ordan kaç,
Sonra da çık meydanlara bağır:Millet aç aç!

İnsan kaynıyor yollar;çarşı-Pazar dopdolu,
Bir eşkiya gibi kesmiş arabalar yolu.
Ne pandemi ne Boğaziçi ne Rektör Bulu,
Hatırlatıyor her meydan,her yol İstanbul'u.

Altında lüks araç"açım"diyor;bu ne demek?
Bölüşmesini bilsek herkese yeter ekmek.
Öfkeli:"Neden çok pahalı sebze, meyve, ot…"
Alamazken köylü, çiftçi traktörüne mazot"

Bir yandan"çiftçi aç"diye sokağa çağırır,
Diğer yandan"Pazar pahalı" diye bağırır.
Vardır çiftçiyle pazar arasında ilişki,
Sattığı pahalı karnı aç,bu ne çelişki.

Midesi çalışır,aklını vermiş kiraya,
Gidilir mi yalnız midesi olanla Ay'a?
Buna rağmen bir liman kuracağız uzayda,
İnşa edeceğiz büyük gök vatanı Ay'da.

Ne demişti mavi gözlü dev Mustafa Kemal,
"İstikbal göklerdedir." gerçek oluyor hayal.
Rahat uyu sen ey toprağın altında yatan!
Güvende kara vatan,mavi vatan,gök vatan.

Her şeyi devletten bekleme,kaygıyı bırak,
Bu konuda milli şair Akif ne diyor bak:
"Kim kazanmazsa bu dünyada bir ekmek parası
Dostunun yüz karası,düşmanının maskarası."

Mehmet Cıngır

Her Şeyi Gösterdi

Fakirlik,hastalık,öksüzlük,sıkıntı…
Her şeyi gösterdi bize Allah.
Görmediğimiz bir zenginlik kaldı,
Onu da öbür dünyada gösterir inşallah.

Mehmet Cıngır

Her Şeyin Bir Nedeni Var

Her şeyin bir nedeni var.
Nedensiz yağmaz kar,
Nedensiz esmez rüzgâr,
Nedensiz sevmez yâri yâr.
Her şeyin bir nedeni var.

Nedensiz varmadı gözler rüyaya,
Nedensiz âşık olmadı Mecnun Leyla'ya,
Nedensiz tutulmadı Yunus Mevla'ya.
Her şeyin bir nedeni var.

Gözyaşları nedensiz mi akar?
Güneş dünyaya nedensiz mi bakar?
Aşk ateşi yürekleri nedensiz mi yakar?
Her şeyin bir nedeni var.

Yılan insanı nedensiz mi sokar?
Kabir insanı nedensiz mi sıkar?
Cehennem günahı nedensiz mi yakar?
Her şeyin bir nedeni var.

Nedeniz bitmez dikende gül,
Nedensiz ötmez gülşende bülbül,
Nedensiz açmaz kırda sümbül.
Her şeyin bir nedeni var.

Nedensiz değildir dünyaya inen nur,
Nedensiz yağmaz bir damla yağmur,
Mutlaka her şeyin bir nedeni bulunur.
Her şeyin bir nedeni var.

Nedensiz düşmez ağaçtan yaprak,
Nedensiz göz kırpmaz insana toprak,
Hiçbir şey nedensiz değil,dikkatli bak.
Her şeyin bir nedeni var,
Nedenin bile...

Mehmet Cıngır

Her Şeyin Doğrusunu Severim

Hiç kimseye zararım yoktur benim.
Karışmam kimsenin iyisine kötüsüne.
Bahar yağmurları yağar benim ellerime,
Balkonda oturur güneşlenirim,
Bol bol "D"vitamini alırım.
Su veririm balkonda yetiştirdiğim güllerime…
Kuşlar gelir penceremin önüne,
Yem veririm onlara…
Ne kadar da çok sevinirler bilemezsiniz.

Mehtabın altında oturur,
Yıldızları seyrederim
Uçaklar geçer ara sıra,tozu dumana katarak…
O saatlerde gölgem uykuya dalmıştır.
Saatlerce otururum bazen,
Tek başıma.
Ben kimseye karışmazken,
Beni ederler lime lime…
Çekemezler beni,
Hasetlenirler halime…

Bazen deniz kıyısına giderim,
Deniz ufuklarca aydınlık,
Antalya'nın boynunda gerdanlık.
Ak saçlı bulutlar rüzgârın önünde…
Sohbet ederim denizle,
İçimi boşaltırım denize…
Huzur bulurum.

Bazen kırlara giderim
Kır çiçekleriyle söyleşirim,
Tatlı tatlı gülümserler yüzüme…

Ormana giderim,
Konuşurum ağaçlar ile kuşlar ile
Yalnız bir şeyi itiraf edeyim ki,
İşim olmaz ağaçların eğrisiyle…
Her şeyin doğrusunu severim.
İhtiyarlayan günün ardından
Yüreğim huzur dolu eve dönerim.

Mehmet Cıngır

Her Yerde Allah Var

Türkümü söylüyor ak turnalar ağlayarak,
Akıyor ırmaklarım, gözleri çağlayarak!
Karın altından bakan kardelenler ağladı,
Sokaklarda nergisler de karalar bağladı.

Açılmaktan nasıl da korkuyor dalda yaprak?
Yıkıldı köprüler; aklar kara,karalar ak…
Sevdalı dudaklar bulmuşken son dahisini
İnleyerek söyledi çam, son ilahisini.

Dökülürken ruhuma yıldızlardan ak bir nûr,
Çaktı şimşek; yağdı sağnak sağnak deli yağmur.
Uçup giderken şimdilik üç-beş ak güvercin,
Nasıl da sardı ruhunu binlerce süflî cin?

Öteden kan bürüdü okyanusların gözünü,
Bilmem neden anlayamadı kendi özünü.
Koltuklar göremedi öteden görüneni,
Fark edemedi kuzu postuna bürüneni.

Uyandırırlar seni bu rüyadan, gün gelir,
Sorarlar yaptıklarının hesabını bir bir.
Mutluluğa giden bir günün arafesinde,
Hüzün var hukuk terazisinin kefesinde.

Ahımdır adalet terazisinde kıvranan,
Eriyecektir derûnî âlemimde zaman.
Terk etmeyecek elbet gökyüzünü yıldızlar,
Sabret ey yüreğim; zira her yerde Allah var!

Mehmet Cıngır

Hey Gidi Gençliğim Hey

Ezeli de deli gönül ezeli
Savururdu her rüzgârım gazeli
Peşimdeydi yedi köyün güzeli
Nasıl geçti, hey gidi gençliğim hey!

Güzellerin elinden su içerdim
İçlerinden en güzeli seçerdim
Seyrine dalar kendimden geçerdim
Nasıl geçti,hey gidi gençliğim hey!

Mavi, masavi denizde yüzerdim
Yârin adını kumlara yazardım
"Abi"dedikçe nasıl da kızardım
Nasıl geçti,hey gidi gençliğim hey!

Geçerdim evlerinin kenarından
Su içerdim buz gibi pınarından
Keyif alırdım yüzünün nurundan
Nasıl geçti,hey gidi gençlim hey!

Yel gibi eser,kuş gibi uçardım
Güzeli sever,çirkinden kaçardım
Kirpiklerimden bakışlar saçardım
Nasıl geçti,hey gidi gençliğim hey!

Uçarı da deli gönül uçarı
Girince çelik kafesten içeri
Ne gençliğim kaldı ne de geçeri
Nasıl geçti,hey gidi gençliğim hey!

Mehmet Cıngır

Hey Gidi Günler

Çocuktum,
Ufacıktım,
İnek güderdim ovada.
Deveden çok korkardım.
Develer gelirdi
Oynadığım yere
Can havliyle çıkardım zeytin ağacına
Develer,
Başlaşlardı zeytinleri yemeye
Bir fırsatını bulup kaçardım eve
.
Akşam vakti
Atlar gelirdi boynu köpüklü
Arabaları çekerlerdi.
Şehir kokardı arabalar
Lokum,helva,somun … Kokusu
Doldururdu genizleri…

Akşam olup basınca karanlık ,
Hz.Ali çıkardı sahneye…
Kesikbaş gelirdi Ali'ye
Şikayet ederdi,
Ailemi dev kaçırdı diye.

Önde Kesikbaş
Arkada Ali…Elinde çift uçlu kılıç…
İnerlerdi yedi kat yerin dibine.
Çenk ederdi Ali yedi başlı devle,
Öldürürdü yedi başlı devi
Ve kurtarırdı Kesikbaş'ın ailsini devden
Biz ise Korkudan çıkamazdık üç gün evden…
Hey gidi günler!

Mehmet Cıngır

Hırçın Deniz Gibi

Gözden kalbe,kalpten göze bir yol vardır
Aktın gözümden kalbime yıldız gibi
Geçtin çok hassas incecik, bu dar yoldan
Girdin kalbime deldin çuvaldız gibi.

Çizdim kalbime bak kalbinin resmini
Kazıdım kalbimin semansa ismini
Gördüm gönlümde güneş gibi cismini
Aydınlattın yüreğimi gündüz gibi.

Gün gibi doğdun gönlümün seherinde
Sen varsın gönlümün hemen her yerinde
Büyüttüm ben yüreğimi yüreğinde
Kış yağmuruyla sulanmış andız gibi.

Gönlümde bir aşk, bir şarkı,bir bestesin
Okşar gönlümü kadife gibi sesin
Bazen masmavi gökyüzü gibi sakin
 Dalgalısın bazen hırçın deniz gibi.

Mehmet Cıngır

Hiç

Dünyada dünya kadar çalış,ye,iç;
İstediğin kadar da mahsül ek,biç
Fani dünya bir hiçlik tarlasıdır,
Biçeceğin yine de bir hiçtir hiç.

Namludan çıkan o deli fişeğin
Kırk yıl odun taşısa da eşeğin
İnsanın dostu olsa da, köpeğin
Dünyadaki makamı bir hiçtir hiç.

Çok zengin olsan bile Karun kadar
Tükenir ömrün yine azar azar.
Öptü mü dudağından bir sert rüzgâr,
Geriye kalan,koca bir hiçtir hiç.

Çarpsan da bütün hiçleri bir hiçle,
Çıkarsan kalanları ordan vinçle,
Toplasan bu hiçleri bir sevinçle,
Eline geçen yine bir hiçtir hiç.

Kurtardığın an aklını kiradan
Uyanırsın o gün ağır rüyadan
Kefen hariç,bu yalancı dünyadan
Götüreceğin koca bir hiçtir hiç.

Mehmet Cıngır

Hiçbir Şey Bizim Değil

Mektup gelir arada
Acıtır tuz yarada
Ne hava ne karada
Hiçbir şey bizim değil.

Ölüm ne sondur ne ilk
Ne meyve suyu ne milk
Ne can ne mal ne de mülk
Hiçbir şey bizim değil.

İş pek zordur orada
Aklınsa hep parada
Ne ev ne de araba
Hiçbir şey bizim değil.

Burda ömrün kadar kal
Gel de nasibini al
Kovan ne arı ne bal
Hiçbir şey bizim değil.

Sert eser bir gün rüzgâr
Yağar lapa lapa kar
Ne yer kalır ne de yâr
Hiçbir şey bizim değil.

Bahçelerde gül açar
Kalırsın bir gün naçar
Bir gün can tenden kaçar
Hiçbir şey bizim değil.

Çokça sakın riyadan
Uyanırsın rüyadan
Boş gidersin dünyadan
Hiçbir şey bizim değil.

Mehmet Cıngır

Hikâye

Mevsimlerden ilkbahar,aylardan ise nisan
Elde tüfek , arkasında köpek, av peşinde
Sabahtan beri taban tepiyor Avcı Süleyman
Bir ses duymak için tutuyordu nefesini
Bir av bulamayınca kızıyor,kuduruyor,
Bastırıyordu öfkeden göğüs kafesini.

Ana babası çıksa idi eğer kabirden
Öldürme hırsı ile gözleri kör olmuştu,
Hiç acımadan basacaktı tetiğe birden.
Öyle ki damarlarında dolaşan o cellat,
Tanımayacak idi hiçbir canlıya hayat.

Hava biraz serin;fakat her yer güneşlikti.
Sarı görünüyordu gözüne her şey sarı.
Görse hemen öldürüverecekti kuşları.
Avcı Süleyman'ın vicdanı delik deşikti.

Akıyordu pınarlardan billur gibi bir su,
Yoktu Süleyman'da Allah korkusu.
Kaplamıştı her tarafı koyu bir sessizlik,
Süleyman'ın yüreğinde müthiş bir hissizlik…
Derken çıkıverdi karşısına bir ana ceylan
Ve heyecanlanmıştı birden Avcı Süleyman!

Ve dayadı ceylanın boğazına silahı
Neydi bu yavrulu ana ceylanın günahı
Ceylanın o kömür gözleri bulut buluttu,
Küçücük yavrusu ceylan için bir umuttu

Ceylan, bir yavrusuna bir Süleyman'a baktı,
Gözlerinden iki damla yaş süzülüp aktı.
Hiç,hiç acımadan bastı tetiğe Süleyman,
Can verdi yavrusunun önünde ana ceylan.
Mevsimlerden ilkbahar,aylardansa nisandı,
Avcı Süleyman hıçkırık sever bir insandı.

Mehmet Cıngır

Hisarçandır

Orda bir köy var, işte o köy bizim köyümüz,
Gider geliriz,öyle uzak değil,yakındır.
Cana can katar pınarından akan suyumuz,
Cennet bahçelerinden bir bahçe,Hisarçandır.

Uyum içinde bak; dağlar benziyor nakışa,
İlham veriyor güzellikleri her bakışa.
Yuva oluyor yuvasız kalan garip kuşa,
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

Gün olur yaklaşır sema…Her yer kıştır kardır
Gün olur gülümser gün…Her yer yazdır bahardır
Dört mevsim,yedi iklimde en sevgili yârdır
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

Öter kınalı keklik vadilerde her seher
Birikir yıldızlar pencereme birer birer
Cennetin kokusunu damıtıyor çiçekler,
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

İrem Bağı bahar kokulu bahçeler bağlar
Bulutları dudağından öper yüce dağlar
Giden gitti; bilsin kıymetini kalan sağlar
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

Sevdim dağını,taşını,suyunu,selini…
Sevmeyenler çeksin üstünden kirli elini
Toros dağlarının nazlı,kınalı gelini
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

Mehmet Hoca güzeller için söyler sözünü
Dik durur, asla sakınmaz budakan gözünü
Atalarının kültüründen alır özünü
Cennet bahçelerinden bir bahçe Hisarçandır.

Mehmet Cıngır

Horozlar

Şafak vakti
Hep aynı saatte öter horozlar,
Kurulmuş saat gibi…
Fark etmez kar,yağmur,rüzgâr…
Ne önce ne sonra
Tam vaktinde öterler,
Hiç şaşırmazlar.
Hoş duygular uyandırırlar bende.
Hayranım horozlara…
Onları saat gibi kim kurdu?
Her gün tam vaktinde ötmeyi kim öğretti?

Mehmet Cıngır

Huzur Ayı Ramazan

Gelişin nurunla aydınlatmıştı dünyayı,
Gidişin hüzne boğdu bizi ramazan ayı.
Gelişinle aydınlanmıştı kara yüzümüz,
Gidişinle yaşlarla doldu iki gözümüz.

Dün karşılamıştık sevinçle merhabalarla,
Uğurluyoruz şimdi hüzünle vedalarla.
Çok bekletme bizi tez gel,âşıkız sana biz,
Sahur ve iftarlarla sürsün muhabbetimiz.

Yaşarken gönlümüzde sayısız iniş çıkış,
İşledin içimize huzuru nakış nakış.
Arındı yüreklerimiz bütün kirlerinden,
Vazgeçti insanlar hep kötü fikirlerinden.

Yel gibi hayal gibi nasıl da geçti zaman,
Merhaba demeden veda dedik ey ramazan!
Pek alışmıştık senin manevi iklimine,
Yetişmek dileriz yine o haz mevsimine.

Ey ramazan,bize sonsuzluk duygusu verdin!
Türlü nimetlerini hep önümüze serdin.
Diz çöktü azgın nefsimiz önünde diz çöktü,
Nurun kalbimizdeki paslı çiviyi söktü.

Bin aydan hayırlıdır sende Kadir Gecesi,
Hasreti yürek dağlar, gelse de nicesi.
Sende o azgın şeytanlar zincire vurulur,
Alır seni seven bol ecir, mizan kurulur.

Mehmet Cıngır

Hücum Ediyor Anılar

Erkenden kalkarım,kış mevsimi seherde,
Aralarım perdemi,açarım penceremi.
Köyümü görürüm tam karşımda,
Mavi ile beyazın birleştiği yerde.

Bugün kalkıyorum yine erkenden,
Köyümü görüyorum yine bakınca,
Seyrediyorum doya doya uzunca...
Hücum ediyor anılarım birden.

Bir bir geçiyor gözümün önünden,
Tek sıra halinde hızlı adımlarla transit...
Çocukluğumu görüyorum geçerken,
Başlıyor resmî geçit...

"Dur"diytorum çocukluğuma,duruyor,
Yüzüme bakıp gülümsüyor bana...
Ben de gülümsüyorum ona...
"Sen kimsin? " diye bana soruyor.

Ben senim,sen bensin çocukluğum!
Çocuk oluveriyorum birden,
Tutuyorum elinden...
Artıyor mutluluğum!

Uçurtma uçuruyorum,hız alıyor rüzgârdan,
Süzülüyor umut yüklü rüzgârda zülüfleri.
Ah,uçurtmam ne güzel ne iyi!
Haber getiriyor bana aydan,yıldızlardan.

Uçurmazsam birgün,özlerim.
Koparıyor ipini,peşinden koşuyorum.
Çelme takıyor bir taş,düşüyorum,
Peşinden koşuyor gözlerim...

İncir ağacına çıkıyor,taşlanıyorum,
Yanıyor yağmurda ıslanan yüreğim!
Çamurlara bulanıyor yere düşen kuru ekmeğim!
Ben her sabah gençleşiyor,
Her akşam yeniden yaşlanıyorum.

Penceremi kapatıyor,perdelerimi çekiyorum,
Gecenin karanlığını yudum yudum içiyorum...

.

Mehmet Cıngır

Hüzün

Gelince sonbahar,kaplar ruhumu bir hüzün.
Kaplamış gökyüzünü kara garip bulutlar.
Seçilmiyor bulutların gerisinde yüzün,
Yandı deniz gülüm,tükendi bir bir umutlar.
Her geçen günde tükeniyorum ben azar azar,
Şimdi sen gelsen ne yazar gelmesen ne yazar.

Defalarca çağırdım seni ta ötelerden
Deniz oldu gözyaşlarım bir kere silmedin,
Hiçbir çağrıma benim cevap vermedin,neden?
Şu garibin yüzüne bir kerecik gülmedin.
Yokluğunda senin mezarımı eller kazar,
Şimdi gülsen ne yazar gülmesen ne yazar.

Seni sevmekten başka yoktu benim niyetim,
Beni öksüz çocuklar gibi bırakıp gittin.
Kıvılcım düşürdün yüreğime kodun yetim,
Fırtınalı havalarda beni neden ittin?
Ne adımı bildin ne yüzüme kıldın nazar,
Şimdi bilsen ne yazar bilmesen ne yazar.

Mehmet Cıngır

Hüzün Mevsimi Sonbahar

Gelince sonbahar bir hüzün kokusu sarar ortalığı.
Sarkar dallardan olgun meyveler...Toprağa yakın.
Dal,taşımak istemez yükünü sarı yaprağın...
Yapraklar sarı,kırmızı nar...
Geldi hüzün mevsimi sonbahar.

Yağmurda yeşermez artık sararan otlar...
Bulutların arkasına çekilmekte solan yıldızlar.
Gözleri bulutlanıyor gökyüzünün;
Ağladı ağlayacak! ..
Güneş artık eskisi kadar parlamayacak...
Eskisi kadar hızlı koşmayacak atlar...
Geri dönmeyecek artık sarı yapraklar,
Geldi ayrılık mevsimi sonbahar...

Bu son şarkısıdır hüzün mevsiminin,
Yağmur,ayaz,kar,tipi...
Habercisidir yaklaşmakta olan beyaz gecenin...
Kanat kırmaya hazırlanıyor,enerji toplayan
Göçmen kuşlar...
Geldi ayrılık mevsimi sonbahar...

Sonbahar...En solgun resmi yüzümüzün,
Sonbahar...Gündönümü ömrümüzün!
Sonbahar...Hüzün...Hüzün...Hüzün! ..
Ağlardı, gözü olsaydı Samanyolu ve yıldızlar!
Geldi hüzün mevsimi sonbahar! ..

Mehmet Cıngır

Irmaklar

Bu ırmaklar nereden doğar,
Nereden geçer,nereye akar
Bilir misiniz?
Gözümden doğar,
Yüzümden geçer,
Denize akar.
Gözümden beslenir denizler.
Gözüm olmasa balıklar nasıl yaşar?

Mehmet Cıngır

Islak

Yağmur yağıyor
Islak sesi geliyor
Islak camlardan.

Mehmet Cıngır

Islak Bellek

Yağmur vurdukça
Cama,iz bırakıyor
Islak bellekte.

Mehmet Cıngır

İbrahimî Ateş

Severim güneşin sabah ilk selamladığı
Ak saçlı gümüş dağların sisli doruğunu
Bir mağaraya atmak isterim soğuğunu
Gam veriyor bana şelâlenin intiharı
Kahve gözlerin düşüyor birden yüreğime
Seyrediyorum ben renginde pembe baharı.

Deli nehir gibi ruhuma akmak isterim,
Sevmem ben karınca gibi yerde yürümeyi
Merdiven nerde ? Göğe çıkmak isterim.
İstemem ben toprakta ot gibi çürümeyi.

Buhar gibi binip meczup bir rüzgâr atına,
Toz zerreleri gibi savrulup döne döne
Masum dualar gibi bulutların katına
Yükselip damla damla birbirne dokunmadan
Yağmak isterim,Kerem gibi yanan toprağa.
Kahve gözlerinin rengini vermek isterim ,
Daldaki nergis gülüşlü gururlu yaprağa.

Çivilemek isterim pencereme rüzgârı
Şen pembe pembe ve dalgın bakarken yüzüme
İzlerim gökten melekler gibi inen kar'ı
Kara bir gözlük takarım gözüne güneşin,
Yanarım ben karda cayır cayır Kerem gibi
Yok mudur fedakâr bir karınca korkusuzca
Su dökecek üstüne İbrahimî ateşin?

Mehmet Cıngır

İçim Gibi

Yağarken yağmur
Sicim gibi…
Güneş doğdu birden…
Aydınlattı dünyayı
İçim gibi…

Mehmet Cıngır

İçimin Aynası

Şiirler yazdım ben yıllar yılı
Ancak olmadı kimseye
Ne zararı ne de faydası.
Fakat bir gerçek var ortada
Yazdığım şiirler içimin aynası…

Mehmet Cıngır

İçin

Haramiler kesti yolumu
Aldılar elimden gülümü
Unutmam ben bir an ölümü

Yeme kendini için için
Ölüm,Allah diyen için
Cennettir,rahat olsun için.

Bir ömür vuslatın bekledim
Ağrıyınca kalbim tekledim
Ve kabrin kapısın tıkladım.

Bu defa teğet geçti ölüm
Gidip başkasın seçti ölüm
Kahra dayanıp kaçtı ölüm.

Mehmet Cıngır

İçinde Yaşadığım Şehir Gibisin

Ak köpüklü sel gibi yalçın kayalardan çağlarsın
Sökersin ağaçları kökünden,
Oynatırsın kayaları yerinden…
Önüne ne çıkarsa sürükleyip götürürsün,
Söküp atarsın içimden.
Sevgilerimi,umutlarımı,mutluluklarımı…Sonra
Mahkûm edersin denizlerin sonsuzluğuna;
Yalnızlığım,üzüntülerim, çaresizliklerim kalır
Bir de ben…Vurgun yemiş dalgıç gibi ortada.
Yüreğimin ortasından akan boz bulanık nehir gibisin.

Bazen bal,bazen kaymak,bazen şekersin
Bazen zakkum,bazen baldıran…
Yüreğime acılarla akan zehir gibisin.

Bazen sessiz,sakin,durgun bir deniz gibisin
Oynaşır sabah güneşi yüzünde ipil ipil
Her yerde bir tatlılık..! Sütliman yüzün…
Yüzünün kıvrımlarında bir mutluluk!
Her yer günlük güneşlik…
Fakat pek uzun sürmez bu…
Birden kara bulutlar gibi öfkelenirsin
Şimşek gibi çakar yıldırım olur yağarsın
Yüreğimin sırtlarına, vadilerine sağnak sağnak!
Denizler gibi kabarır,tsunami olur,
Küt küt vurursun yüreğimin kıyılarına….
Öylesine soğuk,öylesine soğuksun ki,
Güneşi bile dondurur yüzün!
Bazen yağmur,bazen rüzgâr,bazen tipisin
Bir günde yedi iklim dört mevsim ve hüzün..
İçinde yaşadığım şehir gibisin…

Mehmet Cıngır

İçine Komünizm Gizlenmiş Sosyalizm

Sosyalizm,içine zehir katılmış bir baldır,
İçine komünizm gizlenmiş kızıl bir yoldur.
O mankurt başlı sosyalistler şimdi nerede?
Boğuldular komünizm denen kirli derede.

Zehirlendi kirli dereden içen inekler,
Kan emdi kör ineklerden bu katil sinekler.
Ağır bir düş görüyor kızıl sinekler bugün,
Açılıyor kapıları bize yerin ve göğün.

Sosyalizm ki,ilk basamağıdır komünizmin,
Ne özel mülkiyet vardır bu sistemde ne din.
Ulaşmak için bu sisteme tek yol devrimdir,
Yaratılış değildir inançları,evrimdir.

Umrunda mı onların Atatürk ve Kemalizm,
En sevdikleri lider Marx ve rejimi Marxsizm.
Bu uğurda nice taze gülü soldurdular,
Nicesini de kara toprağa doldurdular.

Bu rejimlerde ne devlet vardır ne de millet,
İç içedir sosyalizmle komünist hareket.
Muhtaçtır kızıl komünizm soysuz sosyalizme,
Merdivendir sosyalizm bu kızıl komünizme.

Bize ait değildir hiçbiri bu "izm"lerin,
Adresi de olamazlar asla çözümlerin.
Gelin birlikte asil Türk atına binelim,
Kardeşlerim,titreyip aslımıza dönelim.

Sosyalist olunca verirler mi sanki üç tuğ?
Hiç duymadınız mı siz, ne derdi görklü başbuğ:
İlk müezzinimizdir bizim hazreti Bilal
Bozkurtlarız biz,başımızda gezer üç hilal.

Atamız değil mi bizim Göktürk,Uygur,Hunlar?...
Heyhat,deniz içinde deniz aradı bunlar!
Uçar mı Türk göğünde kızıl gagalı kuşlar?
Yarım kaldı düş içinde gördükleri düşler.

Olur mu hissiz,nankör ayıdan delikanlı,
Kan sürdüler günlere,bunların eli kanlı.
İstemiyoruz biz öyle eli kanlı yoldaş,
İsteriz biz,bize gönülden bağlı gönüldaş.

Sosyalizm,kuzu postu giydirilmiş bir kurttur,
Ona inanan; man,boş kafalı bir mankurttur.
Göstermesin Hak bir daha o kara günleri,
Hiç unutmayacağız biz o acı dünleri.

Yaptıklarından gün karardı,hilal utandı,

Bizim davamız orak-çekiç değil,vatandı.
Anlayamazlar dünü bu günün dilsizleri,
Unutursam kahpeyim o kızıl ilsizleri!

Ne Türkiye'yi sevebildiler ne de Türk'ü,
Kalkan olarak kullandılar hep Atatürk'ü.
Bir hüzün bırakıp penceresine evlerin,
Peşinde koştular hep kızıl yüzlü devlerin,

Büyük Türkiye'dir Türklere tutulacak il,
Liderimiz değil bizim Leninler,Marxlar bil.
Cennet mekan,ünlü Kafkas kartalı Şeyh Şamil
Etti bu kızıl heykelleri hakkıyle sefil.

Kanmayın bunların katran karası yüzüne,
İnanmayın cilalı,parlak,yalan sözüne.
Kuracağız ay-yıldız ışığında bir düzen,
Bu düzende ne üzülen olacak ne üzen.

Dikip kalp otağlarına birer kızıl heykel,
Tapındılar bu kızıl heykele,bağlayıp el.
Haydi,çıkın huzuruna bu kızıl heykelin,
Saklanmayın arkasına Mustafa Kemal'in.

Açmaz bizi ne faşizm ne marxim ne komünizm,
Bin yıllık İslam medeniyetimiz var bizim.
Ne Amerika,ne sovyet Rusya ne de kızıl Çin,
Kızıl elma ülküsüdür vatan bizim için.

Bizim bir tek rehberimiz var,o da Kur'an'dır,
Ülkümüz,hep yükselmek,hedefimiz turandır.
Gök çadırımız,güneş bayrağımızdır bizim,
Türkiye başkent,turan toprağımızdır bizim.

Mehmet Cıngır

İhtiyar Çınar

Yaşlı gövdesine giren kurdu
Çok geç fark etti ihtiyar çınar.
Şöyle biraz sallandı ve durdu
Lodostan çok sert esince rüzgar.

Dallarını görürdü hor hakir.
Üretemeyince taze fikir,
Düşünce yaprakları bir bir,
Sarsıldı biraz ihtiyar çınar.

Yaşlanınca kaldı az geride.
Köreldi gözlerinin feri de.
Geçmek ister iken sağ şeride,
Fena çarpıldı ihtiyar çınar.

Yalpaladı bir sola bir sağa.
Sert düştü,kalkamadı ayağa.
Alışıktı kurtları bala,yağa,
Varsıldı gençken ihtiyar çınar.

Mehmet Cıngır

İki Sevgili

Haretti su toprağa,toprak suya.

Birgün iki sevgili buluştu,
İki sevgili kucaklaştı,koklaştı,
Öpüştüler doya doya.
Sarıldı toprak suya,su toprağa,
Can geldi sarı yaprağa.
Hoş geldi iki sevgilinin birbirine kokusu.
Kavuştu birbirine iki sevgili,
Biri toprak biri su.

Kıyıldı nikahı iki sevgilinin,
İki sevgili birbirine olmuştu eş,
Şahittir buna gökte güneş.
Kuruldu düğün dernek,
Çatladı ak çekirdek.

Dillere destan oldu,
Bu iki sevgilinin sevdası.
Yüklenmiş ak çekirdeğe,
Koca çınarın gövdesi.

Birbirine hasret iki sevgili buluştu.
Hoş geldi birbirine iki sevgilinin kokusu.
Kavuştu birbirine iki sevgili,
Biri toprak,biri su.

Mehmet Cıngır

İki Yol Vardır

İki yol vardır:
Biri hak,diğeri batıl…
Üçüncüsü var mı bilmem,
Birincinin sonu cennettir
Diğerinin cehennem.

Bu yolların sonunda
Ne mavi gökyüzü kalır
Ne de rüzgâr.
Batar güneş,
Söner ay ve yıldızlar.

Bu yollardan birinden
Yüreyeceksin illaki
Ve şunu iyi bil ki,
Bu yolların sonunda
Kaçarı yok öleceksin,
Hak yoldan gidersen gülecek,
Batıl yoldan gidersen üzüleceksin

Hak yolun sonunda
Bağlar,bahçeler,ırmaklar köşkler…
Hayal bile edemeyeceğin
Daha nice güzellikler…
Şirin mi şirin.
Batıl yolun sonunda
Ateş,kan,gözyaşı,irin…
Başın ağrıyınca
Vermezler orada aspirin.
İstediğin yoldan yürü
Tercih senin.

Hak yolun sonunda melekler karşılar
Batıl yolun sonunda zebaniler…
Gel uyma nefsine,
Hak yolda yürü zor olsa da
Taş basıp bağrına…
Heba etma Allah'ın verdiği ömrü
Birkaç günlük düş uğruna.

Mehmet Cıngır

İlahi

Tutup karanlığın en ucundan
Düzeltmek istiyorum kalemin ucuyla
Seher vaktinin avucundan
Su içmek istiyorum sevdiğimin saçıyla…

Denizin en dibindeki yosunun
Haberi var mıdır denizin mavisinden?
Dalda öten muhabbet kuşunun
Anlam çıkarmak istiyorum ilahisinden…

Güneşi ilk gören dağların gözünde
Bir gözlük olmak istiyorum.
Ağaçların dilinden anlamayanların özünde
Binlerce kelimelik sözlük olmak istiyorum.

Yarasanın gözünde dünya
Naıl görünür acaba?
Hep karanlık mıdır gördükleri rüya?
Karanlıkta mı uyanırlar sabaha?

Taş mermerler duyabilir mi
Seherde çam ağaçlarının ilahisini…
Bülbül tanıyabilir mi
Binlerce gül arasında sevgilisini?

Taşlar dayanabilir ancak eleştirisine,
Herkes onun rengine boyanır.
Koşar herkes onun”gel”sesine.
Bir anda ağaçlar,taşlar uyanır…

Tutup aydınlığın ucundan,
Sürüklemek istiyorum yoluma.
Vazgeçmem onun avucundan,
Zaman en güzelleri taksa koluma…

Mehmet Cıngır

İleri

"Bize dört yıl yeter"diyor birileri
Ben de diyorum ki,
İlk hedefiniz 2071'dir,ileri!

Mehmet Cıngır

İletişim

İletişim;
El ile değil,
Kol ile değil,
Gül ile değil,
Dil ile değil;
Gönül ile olur.
İletişim;
Söz ile değil,
Saz ile değil,
Göz ile olur.

Mehmet Cıngır

İlham

Bazen yemek yerken,bazen su içerken,
Bazen rüyada bazen dizi izlerken,
Hiç beklemediğin yerde ve zamanda
Geliverir bazen de yolda yürürken.

Gelince ilham bulurum doğru yolu
Aşık ederim güle garip bülbülü
Dökülür kalemin ucundan dizeler
Unuturum dünyayı parayı pulu.

İlham kuşu gelirse kalemim yazar,
Dökülür parmaklarımdan azar azar,
Gelmezse uzun süre ilham perisi,
Kalemim dizelere hemen de küser.

İlham,şu yüreğime konan bir kuştur,
Renkli dünyalar getirir o ne hoştur,
Şiirler yüreğimde saklıdır benim,
Gelmez ise ilham, yüreğim bomboştur.

Mehmet Cıngır

İlkbahar

Uyandı çiçekler gecenin karanlığından,
Aldılar renklerini gökkuşağından.
Pembe,kırmızı,beyaz,mor; ateş kızılı nar...
Geldi uyanış mevsimi ilkbahar.

Sevgi açtı, kollarını maviye uzatan ağaçlar,
Kırmızı gülü takmış göğsüne,dolaşırken sevgililer,
Gülümseyiverdi bulutların arasından yıldızlar,
Geldi aşk mevsimi ilkbahar.

Çoğalırken sular,azalıyor karlar,
Yürüdü ağaçların kuru dallarına sular,
Giyindi doğa rengarenk gelinliğini,düğün var,
Geldi kavuşma mevsimi ilkbahar.

Sevgiyle açtı çiçekler arılara kollarını,
İkram ettiler sırlarla dolu ballarını.
Kim öğretti size bal yapmayı ey arılar?
Geldi sırlarla dolu ilkbahar.

Çiçekler,en hoş kokuları dünyaların,
Çiçekler,en tatlı renkleri rüyaların.
Uyanıveriyor insanın ruhunda mutluluklar,
Geldi mutluluk mevsimi ilkbahar.

Kamaştırıyor gözleri renklerin uyumu,
Hangi ressam yaptı bu muhteşem sunumu?
Değiştirebilir mi bu gerçeği kırık aynalar?
Geldi mucize mevsimi ilkbahar.

Hayran oluyor bütün gözler
Yeryüzüne serilen bu halının süsüne,
İşlenmiş rengarenk bütün çiçekler göğsüne,
Rabbim ediyor kudretini böylece ızhar,
Geldi diriliş mevsimi ilkbahar.

Mart 2014-Antalya

Mehmet Cıngır

İlkbahar 2

İlkbahar geldi; açtı gonca güller,sümbüller…
Aşk tazeledi kınalı kekikler,bülbüller…
Taze bir güneş doğuyor açık penceremden,
Mutluluk türküleri söylüyorum içimden.

Güzel olur kötü günler aklıma gelmese!
Ne güzel olur bir de bunu kuşlar bilmese!
Cik cik! Kuş sesleri birbirine karışıyor.
Tomurcuklar birbiriyle nasıl yarışıyor?

Kırda neşe içinde otluyor keçi koyun,
Yürek vuruşu duyuluyor sarı tohumun.
Bir görünüp bir kayboluyor kızıl yıldızlar,
Yıldızlarla saklambaç oynuyor serin rüzgâr.
Gelincikler dalga dalga bir kırmızı deniz,
Sabah güneş vurunca kamaşır gözleriniz.
Sona eriyor doğanın derin kış uykusu,
İçimde kır çiçeklerinin baygın kokusu.

Eridi de yüce dağların karı eridi,
Akıp çağlayarak düz ovaya yürüdü.
Doğada baş döndürücü, hızlı bir hareket,
Boy attı ekinler; tarlalarda hep, bereket.

İlkbaharda doğuruyor ağaçlar kendini,
Irmaklar, dereler coşup yıkıyor bendini.
Çatlasın güneşi koklayınca sarı tohum;
Fakat susuz çatlamasın insanlık Allah'ım!

Mehmet Cıngır

İlkbahar Geldi

İlkbahar geldi,
Bunu bulutlara kim
Haber verecek?

Mehmet Cıngır

İlle De Vatanımız

Nöbet tutacağız her şehidimizin başucunda
Barış için elimizi uzattık size
Fakat namlunun ucunu gösterdiniz bize
Biz de taktık barışı namlunun ucuna
Şimdi barış namlunun ucunda…

İstediğiniz kadar yardım alın İsrailden,Erbilden
Konuşacağız bundan sonra anladığınız dilden
Korkmadık ve asla korkmayacağız Kandil'den
Taş basacağız yüreğimize acı gelse de her ilden.

Ey hain oğlu hain!
Biz yetmiş sekiz milyon vatan evladı
Böldürmeyeceğiz bu aziz vatanı; bil
Düşün,neden dönüp duruyor tepende ababil.

Yasladık başımızı vatanın bağrına,
Şehitlerimize ağlarız için için
Biz yetmiş sekiz milyon vatan evladı
Hazırız şehit olmaya vatanımız için…

Yılanın korkudan dışarı fırlamış gözleri
Firavun imanı barış isteyen sözleri
Kimse inanmaz artık onlara
Nasıl da ele veriyor kendilerini hain yüzleri…

Vatanın kaymağını yiyip kenarda duranlar
Neden hep gariban çocukları ölüyor diye kafa bulandırnlar
Çekilin kenara, şeytan ruhlu onursuzlar..!
Feda olsun vatan için bizim canımız!
Sizin derdiniz nedir bilmem ama;
Bizim tek derdimiz var:
Vatanımız,vatanımız,vatanımız!
İlle de vatanımız!

Mehmet Cıngır

İmrenmek İnanmak Güvenmek

Bundan sonra yapılacak işlem şudur:
Varsa günahlara direnmek direnmek
Bu ki, cennet-i âlâya bir koşudur,
Oraya gidene imrenmek, imrenmek…

Günümüzde günah işleyen pek çoktur,
İstemem, benim günaha karnım toktur,
Günah,kalbi delen zehirli bir oktur,
Çaresi Allah'a inanmak, inanmak.

En emin, aydınlık yol Allah yoludur,
Bu yolda yürüyen Hakk'ın has kuludur,
Başka yollar sarp ve tehlike doludur.
Çaresi Allah'a güvenmek, güvenme

Mehmet Cıngır

İnanıyorum

Kavuşmak için en sevgili yâre
Gece gündüz mum gibi yanıyorum.
Güce değil,
Beni içimin boşluğunda
Dünyayı evrenin boşluğunda
Evreni de kendi boşluğunda döndüren
Gücün sahibine inanıyorum.

Mehmet Cıngır

İnanmam Artık Sahte Güneşine

Ben acılarla beslenen pınardan su içtim,
Gülleri solmuş kuru bir diken seçtim,
Eğildim, büküldüm,iğne deliğinden geçtim.

Hep isyana sürükledi beni sözlerin,
Sanki yüreğinin rengiydi kara gözlerin.
Hiç bilseydim yürür müydüm yollarında?
Her gün yüreğim boğuluyor kollarında!

Bilseydim yolunun hüzün yolu olduğunu,
Bilseydim dikenlerle dolu olduğunu
Hiç düşer miydim peşine?

Sen bana bir oyunusun kaderimin,
Kimse bilmez gerçek ne,suç kimin?
Geçerken köprülerden bir bir ileri,
Ateşliyorsun yüreğimdeki kardeş türküleri.

Kardeş sözüne sürgün olduğum kadın,
Hatırladıkça,yüreğimi hoplatıyor adın.
Rastlanmaz dünyada siyah bakışların eşine.

Gittikçe dikleşen yokuşlar...Yorgun merdivenler...
Karşılar beni her basamakta elem ve keder!
Acılarımdır her basamakta aldığım nefes;
Acılarımdır çağlayan gibi kulağıma dökülen o ses.

Akıyor ırmaklardan su yerine nefret ve kin,
Bir feryattır akan her damla benim için.
Umutla koşuyor feryadım yıldırım sesine...

Yağmurlu bulut gibi bakarım bazen gözüne,
Sürerim bazen parçalanan sözümü yüzüne.
Bazen göğün tavanında ararım çaresizliğimi,
Açarım ellerimi,arz ederim yâre sessizliğimi...

Ben acılarla beslenen pınardan su içtim,
Gülleri solmuş kuru bir diken seçtim,
Eğildim,büküldüm,iğne deliğinden geçtim.
İnanmam artık sahte güneşine...

Mehmet Cıngır

İnce Bir Ruhtur Şiir

Ne noktalama bilir ne ses ne imla
Ne anlam ne imge ne duygu ne fikir…
Yazarlar sözde şiirlerini kanla
Kuşbaşı doğrarlar sözcükleri bir bir.

Ne sanat vardır onlarda ne incelik
Kara haber yazarlar sanki gündelik.
İnce bir ruhtur şiir; bunda öncelik;
Sestir,ahenktir,imgedir; en güzeldir.

En has bahçede deve dikeni, gül;
Olur mu karga, gül bahçesinde bülbül?
Şiir dili,dil içinde özel bir dil;
Kalpten dile akan bir büyüdür şiir.

Şiir bir nehir,renkler birer şelale
Akar ince ince gönülden hayale
Oynaşır, hepsi de birer beyaz lale
Dans edip sevişmeli seslerle şair.

Mehmet Cıngır

İncir Ağacı

İncir ağacı!
Bir yemiş kopardım dalından demin
Geçişte.
İçini balla doldurmuşsun
Allah senin üzerine etmişse yemin
Bir iş var bu işte!

Mehmet Cıngır

İnsanı İnsan Yapan

İnsanı insan yapan ne baş ne beden ne de kandır,
İnsan,dürürst ve edepli olduğu kadar insandır.

Mehmet Cıngır

İnsanlar Var Bu Ülkede

Pek muhtaçız biz deyip de kıskançlıktan
Çatlayacak insanlar var bu ülkede.
“Açız biz, çok açız” deyip de tokluktan
Patlayacak insanlar var bu ülkede.

İşler kötüye gidip de ülke batsa,
Terör azıp da tozu dumana katsa,
“ Çok üzülüyoruz”deyip de sevinçten
Hoplayacak insanlar var bu ülkede.

Gönlü olsa da bu mevcut iktidarın
“Erken seçim var,”deyiverirse yarın
“İktidara geliyoruz ”deyip de nal
Toplayacak insanlar var bu ülkede.

Mehmet Cıngır

İslam'ın Son Ordusu

Aksa,bütün ırmaklar tersine aksa
Teslim olmayacaktır Mescid-i Aksa.
Ey İsrail! Dalsa da ufka gözlerin,
Açılacak sinene yara pek derin!

Şıradan bir kuş mudur ki ababil?
İnecek senin tepene bir gün bunu bil.
Aksâ,müslümanların ilk kıblegâhı,
Olacak onun da bir gün kutlu sabahı.

Gönder üstlerine ababillerini,
Ya Râb,durdur Ebrehe'nin fillerini!
Kaatil,siyonist uşağı a be de,
Binlerce beddua var sana Kâbe'de!

Sana uzanan dost elini kopardın,
Bülbülün öttüğü dalını kopardın.
Uzattık sana barış elimizi,
Boşa çıkardın sen hayallerimizi.

Uyan müslüman,öksüz kalırsa bu din!
Ne der sana sonra Sultan selahaddin?
Uyan,Filistin'de bir yara kanıyor!
Uyan,El Aksâ cayır cayır yanıyor!

Ey İsrail!Havaya savrulsun külün,
Gömülecek toprak bulamasın ölün!
Ötmek üzere İsrafil'in borusu,
Bekle,geliyor İslam'ın son ordusu!

Mehmet Cıngır

İspanyol Boğası

Ey azgın nefsim!
Hiçbir şey esirgemedim senden,
Dünyayı önüne serdim;
Ne istediysen verdim.
Küçücüktün,büyüdün;
Öyle büyüdün ki,
Bütün köylerin ağası oldun şimdi.
Güç yetiremiyorum sana,
Öyle azdın ki;
İspanyol boğası oldun sanki…

Mehmet Cıngır

İsrail

Dünyanın yüz karası
Devletlerin maskarası
İsrail,
Girsin ülkene
Bir daha çıkmasın
Azrail.

Mehmet Cıngır

İsterim

Gökte yıldız,
Yerde yavşan olmak isterim.
Arınıp kentin kirlerinden,
Dağda tavşan olmak isterim.
İki yüzlüler arasında yaşamaktansa,
Ormanda hayvan olmak isterim.
Yaşanmış bir öykü olmaktansa,
Yaşanmamış bir masal olmak isterim.
Gülümün ayakları altında,
Çölde kumsal olmak isterim.
Kuş tüyü yataklarda yatmaktansa
Taş yataklarda kıvrılmak isterim,
Yüreğimi verip ateşe,
Çöllerde kavrulmak isterim.

Mehmet Cıngır

İşlerine Gelince

İşlerine gelince İslam'ın tacını başlarına takarlar,
İşlerine gelmeyince dört kitabı bir anda yakarlar.
Kırık testiden suyun sızdığı gibi her yere sızarlar.
Bilinmez ne düşünürler, ne söylerler ne yazarlar?

Bukalemun gibi kendilerini gayet iyi saklarlar.
Duruma göre içkiyi serbest bırakıp namazı yasaklarlar.
Baskıyı görünce yılandan kaçar gibi kaçarlar,
Yalan,dolan,iftira ne varsa hayasızca ortalığa saçarlar.

Kirli sularda yüzer,yalan vadilerinde gezerler.
Taş atıp masum kuşların yuvalarını bozarlar.
Suçsuz,günahsız insanlara mezar kazarlar
Güçlülerden kaçar,zayıflara acımaz,ezerler.

Kuzu postuna girip koyunların içinde gezerler
Burunları duyarlıdır,hasımlarını çok iyi sezerler
Havayı çok iyi koklar,saldıracağı anı iyi bilirler.
Bir anda karadan,denizden ve havadan gelirler.

Kimlerdir bunlar? Haydi bilin bakalım!
Sırtlarına semer vurup,ayaklarına nal çakalım.

Mehmet Cıngır

İşte Bu Gece

Vahiyle risaletin buluştuğu
Sevenle sevilenin kavuştuğu
Hakla batılın buluştuğu
Gece, işte bu gece…

Güneşin nûrunun söndüğü
İnananların aşkla yandığı
Şeytanın deliye döndüğü
Gece, işte bu gece…

İçinde bin ayın saklandığı
Mü'minlerin paklandığı
Günahların aklandığı
Gece, işte bu gece…

Gök kapılarının açıldığı
Yeryüzüne nurların saçıldığı
Cennetliklerin seçildiği
Gece, işte bu gece…

Meleklerin yeryüzüne indiği
Zifiri karanlıkların sindiği
Acıların,dertlerin dindiği
Gece, işte bu gece…

Cebrail'in yerde gezdiği
İnananların bunu sezdiği
Allah'ın bol sevap yazdığı
Gece, işte bu gece…

Tan ağarana kadar süren
Vardır huzurda eğileni gören
Ahirette sarıp sarmalayan
Gece, işte bu gece…

Makbuldür kulun secdesi
Bu gecede affedilir nicesi
Bin aydan hayırlı kadir gecesi
İşte bu gece…

Mehmet Cıngır

İşte Bu Kadar

Dalgalandırdı,
Dalgalandıracak
Bundan sonra da
Al-yıldızlı bayrağımı
Çanakkale Boğazı'ndan
Esen rüzgâr!

Ay-yıldız kokuyor
Kokacak.
Bundan sonra da
Malazgirt'te
Yağan kar!

Tebessümle bakar,
Bakacak
Bundan sonra da
Anadolu'ya
Ay ve yıldızlar ;
Çünkü
Anadolu can
Anadolu vatan
Anadolu yâr!

Ey düşmanlar!
Ey bölücüler!
Size bir çift sözüm var:
Bin yıllık Türk yurdu
Anadolu.
Göz dikenin gözü çıkar,
Parçalamak isteyenin
Kanı akar.
Akıllı olun
Vatan için
Ölürüz,
Öldürürüz de asla
Parçalatmayız,
Böldürtmeyiz!
Hiç şakamız yoktur,
İşte bu kadar!

Mehmet Cıngır

İşte Bütün Hakikat Bu

Bu fani dünyadan ben de geçtim
Çeşmesinden bir bardak su içtim.
Birkaç gün eğlenip oyalandım
Ve iki metre bez alıp göçtüm.

Kabrim bir kenarcığa kazıldı
Taşına şu dizeler yazıldı:
"Fanidir bu alçak dünya fani,
Mal sahipleri,mülk sahipleri
 Nerede? İlk sahipleri hani?
Başuçlarında birer taşları
İşte bütün hakikat bu yani…"

Mehmet Cıngır

İşte Geldim ve İşte Gidiyorum

Var mı bu dünyaya gelip de kalan?
İşte geldim ve işte gidiyorum.
Yalan bu dünya baştan başa yalan,
İşte geldim işte ve işte gidiyorum.

Gezerim bu dünyada pazar pazar,
Az yaşasan çok yaşasan ne yazar,
Bitiyor işte ömür azar azar,
İşte geldim ve işte gidiyorum.

İstersen vali ol,istersen paşa,
Ne yaşa bakar ne göze,ne kaşa,
Yazılacak bir gün adın o taşa,
İşte geldim ve işte gidiyorum.

Mehmet Hoca der:Budur gerçekler,
Açmış ağzını kabir beni bekler.
Biter üzerimde bir gün çiçekler,
İşte geldim ve işte gidiyorum.

Mehmet Cıngır

İşte Ömrümüz Bu Kadar

Bir yanımız çiçek açar
İlkbahar...
Bir yanımız kelebek uçar
Yaz...
Bir yanımız yaprak döker
Sonbahar...
Bir yanımız kış
Fırtına,tipi kar...
İşte ömrümüz bu kadar

Mehmet Cıngır

İşte Sana Dosdoğru Yol

Yarışacaksan
Eşekle değil,atla yarış.
Danışacaksan
Cahile değil,bir bilene danış.
Konuşacaksan
Başkasının ağzıyla değil, kendi ağzınla konuş.
Barışacaksan
Başkasıyla değil,önce kendinle barış…
Yüzleşeceksen
Başkasıyla değil,önce kendinle yüzleş…
Haklaşacaksan
Kendinle değil,önce hak sahibiyle haklaş…
Yaklaşacaksan
Şeytana değil,yalnızca Allah'a yaklaş…
Paylaşacaksan
İhtiyaç sahibiyle paylaş…
Paklaşacaksan
Önce manevi kirlerden paklaş…
Fayda getirmez sana,ne sağ ne sol
Olacaksan
Önce adam ol,
Yürüyeceksen
Hak yolda yürü,
İşte sana dosdoğru yol!

Mehmet Cıngır

İtaat

Henüz vaktin varken et Allah’a itaat
Pişmanlık fayda etmez gelince o saat

Mehmet Cıngır

İtimadım Tamdır Benim Vâreden'e

Hezene de Mehmet Hoca hezene,
İsyanım var benim bu bozuk düzene…
Duydum ki hakkımızda ferman yazılmış.
Kimi pek sevinmiş,kimi de çok üzülmüş.
Selam olsun hakkımızda ferman yazana.
Selam olsun hem üzülene hem sevinene…
Üzülen de sevinen de şunu bilsin ki,
Bunların hepsi bana Rabbimden hediye…
Dönmedim ben ne deliye ne divaneye.

Üzülen üzülmesin,sevinen de sevinmesin;
Çünkü ben ne üzüldüm ne de sevindim.
Ben her şeyin Hüda'dan geldiğine inandım.
Yasaklar, bütün kötülükleri benim dinim.
Onun için yoktur kimseye kibrim,kinim.
İtimadım tamdır benim, beni Vâreden'e.

Mehmet Cıngır

İyi Yürekli Yüreğim Benim

İyi yürekli yüreğim benim
Neden daralıyorsun?
Daralma!
Kara gün kararıp kalmaz.
Her zorluktan sonra bir kolaylık vardır,
Her yokuşun bir inişi vardır,
Her gecenin bir sabahı vardır,
Doğar güneş yine,
Vurur pırıl pırıl içine!
Ve bütün karanlıkları siler.
Yeter ki sen daralma…

İyi yürekli yüreğim benim
Sen sadece sevdin
Beslemedin kimseye nefret ve kin.
Yaratanı sevdin,
Yaratandan dolayı yaratılanı sevdin
Sen herkesi,her şeyi sevdin
Sevmek suç mu?
İyilik yap ve unut,
İyilik yapmak borç mu?

İyi yürekli yüreğim benim!
İşte bahar geldi?
Sevgiden pır pır eder yüreğin her bahar!
Kuşa döndürür yüreğini rüzgâr!
Bak,masmavi deniz;
Pırıl pırıl gökyüzü,
İçin gibi…
Sen hiç kimseye kötük yapmadın
Neden daralıyorsun ki…
Geniş ol,daralma…

İyi yürekli yüreğim benim!
Bütün kötülüklere ve sıkıntılara sabret,
Kötülük yapsalar da sana,sen iyilik et.
Sevgi, hislerin en güzeli!
Sen sevmeye devam et.
Bilen bilsin,
Silen silsin.
Aldırma!
Bırak kaygıyı,
Bırak korkuyu.
Ölüm Allah'ın emri…
Daralma sen e mi?
İyi yürekli yüreğim benim! ..

Mehmet Cıngır

İyiler Kötüler

Dışarıdan görenler"ne sakin adam"diyorlar,
Fakat içimde hiç bitmiyor şiddetli savaşlar.
İyilerle kötüler birbirlerini yiyorlar,
Onun için kanlı akıyor gözlerimden yaşlar.

Mehmet Cıngır

İz

“Zaman çok hızlı geçiyor”diyorlar
Zaman değil aslında geçen,biziz
Gece gündüz çalışalım durmadan,
Bırakmak için bu dünyaya bir iz.

Mehmet Cıngır

Jawa

Jawa marka bir motorum vardı.
Kırmızı renkli,iki tekerlekli...
Sadece rüyalarımda binerdim ona.
Dolaşırdım özgürce,hiç durmadan,
Kurallara uymadan.
Şimdilerde hiç göremiyorum onu.
Çalındı mı ne!

Mehmet Cıngır

Kâbe'yi Yık Ama Kalp Kırma

Sevgisi mavi denizler kadar engin çocuk,
Hatırası gönlümde dualar kadar büyük,
Yüreğime nazarlar gibi taktığım boncuk,
Baktığın masum yüze yakıştı mı tükürük?

Damarımı genişleten kan kadar soylusun,
Serviler içinde hâlâ en uzun boylusun,
Seveni kıracak kadar da kötü huylusun.
Ciğerim sökülür seni tutsa bir öksürük,

Ağzından çıkan her söz içimde kurşun olur,
Her kurşunla içimdeki melekler vurulur,
Bir gün güvendiğin Arap atı da yorulur,
Dilerim yıkmaz atını hafif bir üfürük.

Uygun olsun aklın, yaşınla servi boyuna,
Saygılı ol köküne,toprağına, suyuna,
Uyup şeytana,sakın ola gelme oyuna;
Ki, hep sağlam olsun işlerin,olmasın çürük.

Kutsal bir emanet gibi bağrıma bastığım,
Adını yüreğime kandil gibi astığım,
Olmasa da başımı koyacak bir yastığım,
Bırakmadım el eline seni boynu bükük.

Her daim soylu bir yürek durmakta yüzünde,
Garip bir rüyaya dalar hep gözüm, gözünde,
Fakat neden baldıran zehri var her sözünde?
Bölünür yüreğim her sözünle, bölük bölük.

Pek yüksek çıkar sesin, Ramazan topu gibi,
Deler geçer yüreğimi zulüm oku gibi,
Ciğerime yerleşmiş kanserli doku gibi
Emme artık yüreğimin kanını ey sülük!

Hâlâ sen rüyalarıma giren ilk göz ağrım,
Kor ateşte yandı,kül oldu şu kara bağrım,
Gülümserken kabir yüzüme, sana son çağrım:
Kabe'yi yık da kalp kırma; kalp Kabe'den büyük.

Mehmet Cıngır

Kahret

Ah biz bu dünyada neler gördük neler:
Yokluk,kıtlık,hastalık;kar,kış,kıyamet…
Gülümserken şimdi yüzümüze kabir,
Merhamet et Allah'ım bize merhamet.

Kaydı avucumuzdan şu yalan dünya,
Sona ermede artık şu garip rüya,
Hizmet edip dünyaya, kazandık güya,
Sırt dönüp etmedik emrine riayet.

Boğulur bir damla gözyaşında hayal,
Bir pula değmez dünyaya olduk hamal,
İstersen sultanın altın köşkünde kal,
Orası gideceğimiz yer nihayet.

Gelip geçti fani ömrümüz yel gibi,
Soluverdi şu gül benzimiz gül gibi,
Ver ya Rab cenneti bize ödül gibi,
 Affet ya Rab mücrim kullarını affet.

Şeytana uyup derin rüyaya daldık,
Ne oruç tuttuk ne de namazı kıldık,
Bazen zil takıp oynadık,bazen güldük,
Etmedik ezan çağrısına icabet.

Birgün yetim koyar düşümüzü ölüm,
Boğulur kendi karanlığında zulüm.
Kurtulur zulüm karanlığından gülüm,
Kahret Rabbim bütün zalimleri kahret.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlerin

Bahar güneşi
Gibi sıcacık senin
Kahve gözlerin.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlerine Bakar Giderim

Adını aklıma mıh gibi çaktığım kadın,
Ağzımda şeker,bal,kaymak ve özlemdir adın.
Koyaklarda açan çiçek kokulu nefesin,
Bir kadife dokunuştur yüreğime sesin.

Güzelim,kardelenim benim, yayla çiçeğim!
Kanatların benek benektir uğur böceğim.
Tutuşturuyor alev gibi beynimi kanın,
Kaydı var beynimde senle tutuşan her ânın.

Buzları yakan gülüşüne ne oldu gülüm?
Utancından ölürdü yüzüne baksa ölüm.
Gidince,olacaksa mutluluk sana yakın,
Gün yüzlüm; vazgeçme oğlak inadından, sakın.

Yaşadığım anılarımı yakar giderim,
Yazar dilekçemi, su gibi akar giderim,
Son bir kez kahve gözlerine bakar giderim,
Alır valizimi elime, çeker giderim.

Sönse de cehennem,bu yangın hiç sönmeyecek,
Bil ki, bu şair sana bir daha dönmeyecek

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlerini Sevdiğim Dilber

Kahve gözlerini sevdiğim dilber
Nokta nokta benlerini sayamadım
Hasretle sarıldım da ben boynuna
Gül yüzünü öpmeye kıyamadım.

Düşümde gördüm kınalı ellerin
Bülbül anlar halinden güllerin
Kıvrım kıvrım kıvrılırken bellerin
Kahve gözlüm bakmaya doyamadım.

Özünü de Mehmet Hoca özünü
Sende buldum hayatımın özünü
Gördüm de sevdiceğim gül yüzünü
Ah başımı dizine koyamadım!

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlerini Sevdiğim Dilber-2

Kahve gözlerini sevdiğim dilber,
Duruyor hâlâ eşikte izlerin.
Kahverengi gözlerinden ne haber?
Gözlerime yuva yaptı gözlerin.

Teselli etmiyor beni bu eşik,
Atttığın okla ruhum delik deşik.
Mutlu etmez gıcırdasa da beşik,
Mutlu eder beni ancak sözlerin.

Âlemi tuttu dalga dalga namın,
Yılllar yılı gelmez oldu selamın,
Gözleri tutsak eden o endamın,
Kör eder gözlerini denizlerin.

Mehmet Hoca iyi bildi özünü,
Budaktan sakınmaz asla gözünü.
Allah ak pak etsin senin yüzünü,
Kararacağı o günde yüzlerin.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlü Nazlı Dilber

Kahve gözlü nazlı dilber
 Kucağında yatamadım
Koştum ama tutamadım
Arkandan yel ettin beni.

Gül aldım yâr dudağından
Uçtum baba ocağından
Od aldım yâr kucağından
Yaktın da kül ettin beni.

Mehmet Hoca bak geline
Sarıldım ince beline
Takıp saçının teline
Kendine kul ettin beni.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm

Kahve gözlerini sevdiğim dilber
Gönlümün orta yerine taht kurdun
Keskin nişancı,kahve gözlerinle
Şu saf aklımı tam kalbinden vurdun.

Her kara gecenin bir sabahı var
Gözlerinde gözlerimin ahı var
K'nın çekti aklımın ne günahı var
Unutacaksan n'çin aklımı yordun.

Sarkar göğsünden kırmızı güllerin
Ne günahı var gören bülbüllerin
Yazarken gönlüme aşkı ellerin
Adımı benim ne bildin, ne sordun?

Mehmet Hoca adım, bilmeyen bilsin
Beni seven sevsin sevmeyen silsin
Unutma, gönlümde solmayan gülsün
Yalan mı kahve gözlüm, ne buyurdun?

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-2

Kahve gözlerini sevdiğim dilber
Sen gözlerimde parlayan bir nursun
Kahve gözlüm, Lokman Hekim de gelse
Beynimden çıkarılamaz bir ursun.

Sevda gözlüm görünce seni gözüm
Olur yüzümde tatlı bir tebessüm
Göremediğim gün, bazen bir ölüm
Bazen gözümden akan bir pınarsın

Varlığında, dünya geniş mi dar mı
Sana gönül vermeye engel var mı
Yoksa içinde aşk,yürek yanar mı
Sen şu yüreğimde yanan bir nârsın.

Sensiz günlerim kabusa dönüşür
Kar yağar yüreğime,kalbim üşür
Yoksan, dalımda baykuşlar gülüşür
Kardelen çiçeğim iyi ki varsın.

Çok uzak olsa da bana cemalin
Değirmen taşı kafamda hayalin
Dokunmasa da yüreğime elin
Dört mevsim gönlümde açan baharsın.

Mehmet Hoca der,her gün incinirim
Adımla çağır,yoksa gücenirim
Günden güne ip gibi incelirim
Sen benim ince ince sevdiğim yârsın

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-3

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Tanısaydı seni Sultan Süleyman
Altın saray yapardı sana özel
Hizmetkârın olurdu Hürrem Sultan

Ferhat görseydi aklını bozardı
Mecnun görseydi Leyla'ya kızardı
"Kahve gözlü dilber"diye yazardı
Bir görseydi seni Karacaoğlan.

Aylar geçer; mevsimler,yıllar geçer
Gökçe güzeller yaylasına göçer
İçlerinden gözlerim seni seçer
Unutmam seni yaşlansa da zaman.

Gezeli de Mehmet Hoca gezeli
Kahve gözlerinden tanır güzeli
Kalemler aşkını yazdı yazalı
Kırılır uçları hep, heyecandan.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-4

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Yaktın yüreğimi, kül ettin beni
Başım havalarda gezerken özgür
Sana iki büklüm kul ettin beni.

Gönlüme gül kokusu zerk etmedin
Bana acı vermeyi terk etmedin
Şana tutkun olanı fark etmedin
Üzerime basıp yol ettin beni.

Bir sahilde soktun başını kuma
Ne elime dokundun ne koluma
Gül yerine diken ektin yoluma
Elle cilvelenip del(i) ettin beni.

Mehmet Hoca söyler en doğru sözü
Geçti ilkbahar yaz,getirdik güzü
Ne diller döktüm sana yayla kızı
Konuşamazken bülbül ettin beni.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-5

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Niçin benden gül yüzünü çevirdin
Şiirler yazmıştım ben sana özel
Kalemi kırdın,hokkayı devirdin.

Sayarak geçirdim ben günlerimi
Her gün uzattım sana ellerimi
Sense bir seher vakti küllerimi
Verip yele bir boşluğa savurdun.

Mehmet Hoca'm özlerken sevdiğimi
Kırdın dalımı,yaktın çiçeğimi
Kor ateşe atıp şu yüreğimi
Acımadan cayır cayır kavurdun?

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-6

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Gönlüme bağdır saçının tek teli
Nasıl bulur birleşse yedi düvel
Bu bağı koparabilecek eli?

Deseler ki" bak karşıdan yâr gelir"
Uçmaya ufuklar bana dar gelir.
Bakar olsa bile gözler kör gelir
Görmeye güneş yüzlü bu güzeli.

Mehmet Hoca sensiz bir divanedir
Yokluğunda gönlüm bir viranedir.
Kim demiş adın bana sırânedir?
Gönlümdesin ebedî ve ezeli…

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-7

Kahve gözlerini sevdiğim güzel!
Senden başkasına yer yok gönlümde,
Benim gönlüm sadece sana özel.
Gönlümü yalnızca sana verdim ben.

Şöyle dursun aklımdan adını silmek
Eğer yoksan sen, yoktur bana gülmek
Sevgini yüreğime ilmek ilmek
İşledim sabır ile ta derinden.

Çarptı gözlerin merdivende beni
Gönlümün yangını sardı gölgeni
Şunu iyice bil ki,bu yürek seni
Sevecektir ölse de kederinden.

Mehmet Hoca der ki,gül melek melek
Kahve gözlüm seni seven bu yürek
Şunu iyi bil ki,kıyamete dek,
Şikâyet etmeyecek kaderinden.

Mehmet Cıngır

Kahve Gözlüm-8

Kahve gözlüm,tanımak istersen beni
Bakıver şarkıların âhengine.
Unutmuşsan gözlerimin rengini
Soruver şu gözlerinin rengine.

Esti Balkanlardan tatlı bir rüzgâr
Bu rüzgârda bir vatan kokusu var.
Sevdim seni vatan,vatanı sen kadar…
Rastlamadım bu dünyada dengine.

Mehmet Hoca:Seni çok sevdi özüm
Kahve gözlüm,sana dönüktür yüzüm
Güzel vatanım içindir son sözüm:
Vatanım, canım feda bir sengine!

Mehmet Cıngır

Kahve Gözüm-9

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Bana neden küstün bilemedim
Sel oldu gözümden süzülen yaşlar
Yaşım silecek mendil bulamadım.
Aylar var ki ararım ben gülümü
Bulamazsam yeğlerim ben ölümü
Sensiz, karanlıkta kalan yolumu
Aydınlatacak kandil bulamadım.
Mehmet Hoca gezerim yana yana
İçerim ben aşkını kana kana
Ne demiş ne yazmışsam, aşkı sana
Anlatabilecek dil bulamadım.

Mehmet Cıngır

Kahverengi Gözlerin

Artık hiçbir acı,acı vermiyor bana
Yükledim onları Kâğıttan bir gemiye.
Gönderdim denizin ortasına sonra da…
Sonra da fırtına çıktı ve gemi battı
Boğuldu hepsi orada.
Kurtuldum acılardan
Bundan böyle hiç kimse
Acılarımı göremeyecek,
Üzerine benzin dökemeyecek.
Ancak;
Gözlerin diyorum,
Yalnız gözlerin kaldı,
Kahverengi gözlerin…
Baktı geçti,
Su gibi aktı geçti,
Yüreğimi yaktı geçti,
Gözlerime rengini bıraktı geçti.

Mehmet Cıngır

Kahverengi İki Denizdir Gözlerin

Kor gözlüm,gözlerin iki kahverengi deniz
Ben batık gemisi kahverengi denizlerin
Arıyor gözlerim hayal gözlerinden bir iz
Neden gözlerime sinyal vermiyor gözlerin?

Kurdu fettan gözlerin,denizinde bir düzen,
Vefasız bakışlarındır gözlerimi üzen.
Bu dalgalı,kahverengi denizlerde yüzen
Bu batık gemiyi neden sormuyor gözlerin?

Baktığımda gözlerine,bu"deli"diyorsun ,
Bakmadığımda da"bu adam veli" diyorsun.
"Dikilecek gözlerinin heykeli"diyorsun
Fakat gözlerime neden varmıyor gözlerin?

Gözlerim gözlerinde aşkı arayan bir köşk,
Yıllardır hasret çekti kahve gözlerinde aşk.
Gözlerim,kahve gözlerinle yıllarca meşk
Etti de sözünde neden durmuyor gözlerin?

Kahverengiden kahverengiye akar bir nûr,
Gözlerim kahve gözlerinde bulur bir huzur.
Toplansa da bütün gözler bir meydana hazır,
Parlak nûr gibi görünür gözüme gözlerin.

Gözlerinde buldum ben hayatımın özünü,
Ne olur,kaçırma gözümden kahve gözünü!
Bir ömür hasret çeken gözlerimin hüznünü
Neden görmüyor, kahveregi deniz gözlerin?

Mehmet Cıngır

Kalbim

Aldım kalbimi elime,
Dolaştım köy köy,şehir şehir...
Müşteri aradım kalbime,
Satılık,
Kapısı açık...
Rüzgâr sert esti kış gibi,
Girdi içeri.
Uçurdu perdeleri kuş gibi...

Kilitledim kalbimin kapısını,
Çektim perdesini,
Bıraktım aralık,
Lambaları sönük...

Açmak için kapısını,
Vermek için tapusunu...
Arıyorum ustasını,
Açacak,
Lambaları yakacak...

Mehmet Cıngır

Kalbim Ezildi

Artık korkmuyorum
Kalbimin kırılmasından,
Kimsenin bana darılmasından.
Kalbim önce kırıldı,
Sonra ufalandı
Ve nihayet ezildi.
Korkmuyorum,
Artık beni kimse üzemez,
Kimse kalbimi kıramaz;
Kimse kalbimi ezemez.

Sevdiklerim kalbimle birlikte ezildi,
İçeride kaldılar.
Yapıştılar kalbime,dışarı çıkamazlar,
Sevmediklerim dışarıda kaldı,
Onlar da artık içeri giremezler.

Korkmuyorum,
Bundan sonra kalbimi kim kırabilir?
Zaten kırıklarla dopdolu,
Kim ufalayabilir?
Zaten un-ufak,
Kim ezebilir?
Badem ezmesi gibi zaten ezik!
Taksa da koluna altın bilezik
Kapalı ezenlere kalbimin girişi.
Yazık!

Mehmet Cıngır

Kalbimdeki Deniz

Vurur kalbimin sahiline bir deniz
Dalgalanır bir o yana bir bu yana
Ve her dalga bırakır kalbime bir iz
Ve her iz mavi bir aşk bırakır bana.

Boncuk mavi suyun hem derin hem serin
Hırçındı kalbimdeki suların senin
Cana can katardı ruhumdaki yerin,
İçerdi suyunu kalbim kana kana.

Ey deniz,adını hâlâ hecelerim!
Kıyında geçti gündüz ve gecelerim.
Masal anlatırdı bana dedelerim
Tavır alırdı Ali mazlumdan yana.

Yerdi hep iyilikler, fenalıkları,
İçimde yüzerdi yunus balıkları.
Yiyip bitirirdi kalabalıkları,
İçerdi suyunu bir büyük balina.

Ey deniz sen varsın benim her zerremde!
Çocukluk arkadaşımsın benim hem de
Çocuklara seni ben her yer her demde
Anlatıyorum ,hasretle yana yana.

İçimdeki deniz bir gün durulacak,
Âhirette bir mahkeme kurulacak
Yapılan ne varsa bir bir sorulacak
Kalbimdeki deniz ,hem bana hem sana!

Mehmet Cıngır

Kalbin Varsa

Kalbin varsa yuva kurar,
Ocak yakarsın.
Yoksa yürek…

Mehmet Cıngır

Kaldır Beni Göklere

Yüzüstü çok süründüm,
Veda etmek istiyorum bu yüklere...
Allah'ım tut elimden;
Kaldır beni göklere!

Mehmet Cıngır

Kalem

Gözyaşı olur bazen aşıkların dilinde,
Bazen sevinç olur bazen de elem...
Hoşgörü olur Mevlana'nın gönlünde,
Yunus'un dilinde arayış olur kalem.

Seyyah olup gezer dünyayı diyar diyar,
Yargıç olup hakkımda ferman yazar,
Bazen düşman olup mezarımı kazar,
Dostun elinde sırdaş olur kalem.

Bir dörtlük olur bazen mezar taşında,
Kalem olur bazen sevgilinin kaşında,
Öğretmen olur, yazar tahta başında,
Öğretmenin elinde kardeş olur kalem.

Ak eller tutar,yazar elif elif diye,
Aceminin elinde döner deliye,
Bulunca ustasını döner veliye,
Ustanın elinde barış olur kalem.

Şiir olur,dökülür kâğıda duygular...
Düzülür medhiyeler,aşklar,saygılar...
Acılar,üzüntüler,ayrılıklar,kaygılar...
Bazen bahar,bazen kış olur kalem.

Ressamın elinde canlı bir çizgi,
Aşıkların dilinde birer ezgi,
İnsanların kaderinde bir yazgı,
Öğrencinin elinde yarış olur kalem.

Halk kahramanının elinde vatan,
Vatan haininin elinde bir satan,
Vatanseverlerin gönlünde yatan
Bir uyanış olur kalem.

Bazen destan,bazen şiir,bazen olur nesir,
Bazen de kara vicdanların elinde esir...
Bazen kararır da damla damla akar zehir,
Bazı şairlerin elinde taş olur kalem.

Canımız kurban olsun güzel vatana,
Selam olsun al bayrağın altında yatana,
Hoşgörümüz yoktur asla vatanı satana.
Ananın gözünde bir damla yaş olur kalem.

Yunus'un dilinde arayış olur kalem,
Dostun elinde sırdaş olur kalem,
Öğretmenin elinde kardeş olur kalem,
Ustanın elinde barış olur kalem,
Bazen bahar,bazen kış olur kalem,
Öğrencinin elinde yarış olur kalem,
Gönüllerde bir uyanış olur kalem,

Bazı şairlerin elinde bir taş olur kalem,
Ananın gözünde bir damla yaş olur kalem,
Dünyayı aydınlatan bir güneş olur kalem...

Mehmet Cıngır

Kaleme Sarılmak

Güneşin doğuşunu,batışını;
Kalbinin atışını görüp de
Nasıl kaleme sarılmaz insan!

Mehmet Cıngır

Kalk Ayağa

Masmavi bir denizin kıyısında ve dalgın,
Otururken anılar geçti aklımdan bir bir.
Hücûm ettiler beynime sanki birer salgın
Gülümser iken tatlı tatlı yüzüme kabir.

Gün eğilmiş arza, ederken gurûba meyil,
Kadın-erkek sere serpe ne edep ne haya…
Öyle bir şey ki inanılacak gibi değil!
Yerde çok süründün ey insanlık kalk ayağa!

Mehmet Cıngır

Kalmadı Güven Duygusu

Yoktur kimsenin kimseye saygısı,
Alışverişte herkesin kaygısı,
Ayıplı mal,aldatılmak korkusu.
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Koymuşlar teraziyi iki gözlü,
Yazdıkları etiket iki yüzlü,
Bir yüzü şekerli,bir yüzü tuzlu.
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Kaynıyor bozuk mallar piyasada,
Deste deste kirli para kasada.
Çare olmuyor bunlara yasa da,
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Utanmadan kusurlu malı satar,
Yalan yere bin kere yemin eder,
Yutar haram parayı katar katar.
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Ne bulursa getiriyor pazara,
Öyle ki,her yerde aynı manzara,
Dönmeyecek sanki asla mezara.
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Güvenmez asla devlet milletine,
Saygı duymuyor millet devletine.
Ahlaksız,servet katar servetine.
Kalmadı kimsenin güven duygusu.

Mehmet Cıngır

Kalmadı Kimsenin Korkusu

Bu gece ne kadar hoş,
Yıldızlar parlak...
Derdimin yangını sardı gölgeni.
Güller açar geçtiğin yollarda;
Güller...İri güller...Artık aşk acısını damıtır.
Sürükledi ırmak söğüt dallarını.
Doludizgin geçti atlılar; tozduman etti
Geçtiği yollarını.

Boş kalan odamı kiimler doldurmuş,
Açan gonca güllerimi kimler soldurmuş?
Ey sevgili!
Serptiğin su yüreğimin yangınını söndürmüş.

Gökyüzü kapkaranlık bugün!
Devler geçer bu karanlıklardan,
Nefes almak için derin,
Yürür önünü görmeden,karanlıklardan.
Hava oldukça serin...
Dört mevsim görünür bir günün aynasından.

Şimdi bomboş karanlıklardan serviler bir şey sorar.
İçimdeki çocuk;
Koşar koşar,kendini yorar.

Tutuşmuş gönüllerdeki bir damla gözyaşı;
Yayılır deniz kokusu,tuz kokusu,toprak kokusu...
Yağmurlar yağdı,çok şiddetli;
Sular sürükleyip götürdü kirleri.
Artık kirletemez sokakları birileri.
Rahatladı toprak,
Kalmadı kimsenin korkusu.

Mehmet Cıngır

Kalp Kırmak

Kalp kırıldı mı viranedir kırana,
Hep”ah”tır ağzından çıkan, duyana!
Dünya bir durak,hayat bir”an”dır.
Kalp kırmak bilir misin ne yamandır?
İflah etmez kıranı…
Felç etmiştir kırık, sol yanını.
Kimse göremez,
İçine akıtır yürek kanını.

Anlatmadı mı size alimler
“Kırık kalbin sessiz çığlığından
Korkun diye” ey zalimler!
Kalp kırılınca duyulur bir”ah”!
Gönül yıkmak Kâbe’yi yıkmaktan
Yetmiş defa daha günah.
Ne güzel demiş Yunus:
“Bir kez gönül yıktın ise
Kıldığın namaz değil,
Yetmiş iki millet dahi
Yüzün yumaz değil.

Yol odur doğru vara,
Göz odur Hakk’ı göre,
Er odur yerde dura,
Üstten bakan göz değil.”

Yıkılan duvar yeniden örülebilir,
Yıkılan kraliyet sarayı yeniden inşa edilebilir
Kırılan dal, yeniden sürgün verebilir,
Kırılan bardak yerine konulabilir,
Kör olan göz yeniden görebilir belki;
Fakat şunu bil ki,
Kalp sırça bir saraydır;
Kırılırsa asla yapılamaz

Mehmet Cıngır

Kalp Pili

Kalbin ağır çalışıyor, ritmi bozuk diye,
Gün verdiler on iki Aralık on yediye.
Taktılar benim yorgun kalbime bir kalp pili
Çözülüverdi birden kalbimin suskun dili.

Başımda pervane gibi döndü oğlum,eşim,
Ziyaretime geldi eş,dost büyük kardeşim.
Sağlığım için Allah'ıma çok şükrederim,
Yardımcı olan herkese teşekkür ederim.

Mehmet Cıngır

Kanıt

Güneş Ay ve yıldızlar
İçimde biret anıttır.
Çocuk ağlaması,
Kedi miyavlaması,
Köpek havlaması
Yaşadığıma birer kanıttır.

Mehmet Cıngır

Kapalı Çarşı

Kapalı çarşı”kapalı kutu”değil artık.
Sadece üstü kapalı; önden,yandan açık…
Dolanıyorum kapalı çarşı içinde
Deniz kızları geçiyor açık saçık
Esnaftan baziları şen şakrak
Bazılarının elindeki sigara uyukluyor,
Külleri üzerine dökülüyor…
Bazıları kara,bazıları ak…
Bağırlarının yüreği ezik…
Bazı dükkanlardan gelen müzik
Ve çiçek renginde şarkılar…
Coşturuyor deniz kızlarını.
Bazı dükknlardan Kur’an-ı Kerim tilaveti
Yanık sesli hafızlar…

Kapalı Çarşı üstü kapalı,
Önü ve yanları açık…
Bir lodos esiyor denizden;
Havlandırıyor kapalı çarşının eteklerini…
Yan yatmış bir gemi…
Bir deniz kızı çıkıyor karaya yüzerek;
Birbirine girmiş saçları ıslak.
Dolanıyor kapalı çarşıda;
Üstü kapalı bacakları çıplak…
Takip ediyor kızı bir esnaf,
Gözlüklerinin üstünden bakarak…

Bir kadın,başı kapalı dizi yırtık…
Kuyumcu vitrinine bakıyor;
İçine nufuz edercesine.
Vitrin pırıl pırıl!
Bilezikler,yüzükler,kolyeler,gerdanlıklar…
Ben de yan vitrinin önünde duruyorum
Vitrinde takım elbiseler, rengarenk gömlekler
Kıravatlar,kazaklar; polaris marka ayakkabılar
Daha neler neler…
Hayal kuruyorum.
Ve içeri dalıyorum,gözlerim kapalı…
Giyinip çıkıyorum gran tuvalet…
Dolanıyorum üstü kapalı çarşıda
Yok durmak…
Deniz kızları bana bakıyor;
Ne güzel hayal kurmak!
Bedava…

Mehmet Cıngır

Kaplumbağa

Bir kaplumbağa
Yürür,sırtında evi,
Bakarak dağa.

Mehmet Cıngır

Kar

Uçuyor beyaz bir kelebek gibi kar
Beyazlar giyinmiş bir melek gibi kar.

Bir çocuğun ruhu kadar saf ve temiz
Yayılır yerlere bir döşek gibi kar

Dökülür gökten tüy gibi kar taneleri
Açar yerde beyaz bir çiçek gibi kar.

Usul usul iner melek kanadında
Kirinden arınmış bir yürek gibi kar.

Uçuşur rüzgârda beyaz kuş tüyleri
Savrulur dönerek,bir etek gibi kar.

Yağar doruklara buram buram,yel yel
Tepeden bakar beyaz yaprak gibi kar.

Rahmet taneleri bu incecik yağış
Hoştur sevgiliyi özlemek gibi kar.

Vadilerde,yüce dağların sırtında
Durur lekesiz,beyaz gömlek gibi kar.

Açar sevecen göğsünde kardelenler
Sarmalar onları bir bebek gibi kar.

Canlının damarında dolaşan kandır
Can katar cana kutsal ekmek gibi kar.

Yağar lapa lapa; yağar yağar ağlar...
Akar gözyaşları,bir ırmak gibi kar.

Alır götürür ruhumu yücelere
İlham verir şiir söylemek gibi kar.

Ruhumda bir his,beyaz bir ürperiştir
Çakar beynimde benim,şimşek gibi kar.

İnce ince,kanat kanat,duygu duygu
Yağar başıma beyaz ipek gibi kar.

Göründüğü gibi masum değildir pek
Gece ayaza keser bıçak gibi kar.

İlkbaharda değince güneş yüzüne
Alçalır mütevazi toprak gibi kar.

Mehmet Cıngır

Kar Gibi

Ölümsüz dünya dar gibi,
Seveceksin ölümü yâr gibi.
İstesen de istemesen de,
Bir gün gireceksin koynuna,
Giyerek beyaz gelinliği kar gibi…

Mehmet Cıngır

Kar Ve Bahar

Kışın bütün damarlardan akarken kar,
Kim demiş kışın göğsünde olmaz bahar.
Bir kardelen beyaz örtünün altından
Kaldırmış başını tebessümle bakar.

Asıl kır çiçekleriyle gelir bahar,
Sıcacık koynunda uyutmuş onu kar.
Düşünülürse eğer içten ve derin,
Muhakkak bu işte bir iş,bir hikmet var.

Mehmet Cıngır

Kara Öküz

Dünyadan bî haberdir,kasap da neyin nesi?
Düşünemez soğuk sıcak,tek derdi midesi.
Döksen önüne kamyon kamyon, tonlarca saman
Yer, yer de doymaz;çünkü mideler koskocaman.

Çatlayıncaya kadar saman yiyen boğalar,
Sonra katar önüne inekleri, kovalar.
At,eşek, gibi koşamaz,yok ayağında nal,
Görünce de treni bakar arkasından mal mal.

Koca kafa,misket kadar beyin, alnı kara,
Otlar çayırda, akşam gelir yatar ahıra.
Yer de samanı, yine açım diye böğürür,
Sanırsınız açlıktan zaafiyet geçirir.

Dört ayaklı, fındık kadar akıl,kocaman baş,
Sivri boynuz,kalın deri,duymaz atsan da taş.
Kasabı görse elindeki bıçağı yalar,
Yine de saman hayaliyle rüyaya dalar.

Öküzdür çünkü, kaptırır kurda kuşa postu,
Kurtaramaz eşek, olsa da en büyük dostu.
Zannedersiniz hep açtır,gezer meteliksiz,
Yedi mi samanı uykuya dalar deliksiz.

Şineksavardır püsküllü upuzun kuyruğu,
Öküz kalır hep o,sanki padişah buyruğu.
Şallasa kuyruğu kovalasa da sineği,
Öküz kaldıkça olur bir gün aslan yemeği.

Ho koca öküz! Derim sana senin dilinden,
Öküzsen kurtulamazsın sabanın elinden.
Gel yürüme artık çamurlu karanlık yoldan,
Sarmış aslanlar seni yemek için dört koldan.

Bilir misin senin diğer bir adın da sığır?
İstersen bütün o öküz dostlarını çağır,
Olsun hey isterse kilon tonlarca ağır!
Yer seni tek aslan,istediğin kadar bağır.

Ne desem boş, dinlemez ki bu kara öküz ah!
Asla samandan başka bir şey düşünmez eyvah!
Bu haliyle olmak ister ırkına padişah,
Akıl fikir versin bu kara öküze Allah,

Toplansa binlerce kez öküz meclisi mutlak,
Öküz oldukça, bir gün ne ot kalır ne otlak.
Gel de nasibini al sevmekten,sevilmekten,
Onurlu yaşamak için vazgeç öküzlükten.

Mehmet Cıngır

Kara Toprak

Serin eser rüzgârı sonbaharın,
Dökülür yaprakları ağaçların.
Sararıp solmuştur yüzleri,benizleri,
Kokudan,dökülen yaprakların.

Sonbaharda kopan sarı yaprağı,
Olası değildir yeniden dalına takmak.
Artık onun topraktır son durağı,
Olmuştur artık o bir kuru yaprak...

Bakar dalda kalan diğer yapraklar,
Toprağa düşen yaprağa üzülerek.
Rüzgârın önünde savrulur,
Bazen uçarak,bazen sürünerek...

koparıp yere düşürdüğü rüzgârın,
Başı havada gezerken özgür...
Kaderi olmuştur sürünmek her yaprağın,
Tutsağı olmuştur artık kara toprağın.

Yatar toprağın altında,karanlıklarda,
Uyur,kara toprağı bedenine sarar da.
Bir ışık,bir ses,bir işaret bekler,
Yeniden dirilmek için ilkbaharda.

Mehmet Cıngır

Karaman'ın Koyunu Sonradan Çıkar Oyunu

Karaman’ın koyunu,sonradan çıkar oyunu;
Görmüyor musun ülkedeki büyük oyunu?
Cenneti vaat ediyor Ke-mal
Düşünme ver Ke-Mal’a oyunu…
Ülkemiz cennet olacak cennet!
Hiç kimse başkasına muhtaç olmayacak,
Cennet ayağınıza gelecek,Herkes cennette yaşayacak,
Namaz kılmaya, oruç tutmaya da gerek kalmayacak.
Olmayacaksın öz vatanında kiracı,
Silinecek bütün borçların;
Çalmayacak bundan sonra kapını icracı…

Bu olur mu demeyin sakın?
Beyannameye yazıldı;
Noterden bile imzalandı.
Kışlar bile bahar olacak bahar!
Bir elinde güneş,bir elinde ay!
Her ay en az bin beş yüz…
Kaynak mı dedin?
Kaynak var…
“Satacağız”,diyorlar.
“Ne güne duruyor bin odalı saray…
Sadağımızda kaç tane ok var bak,say!
Alacağız elimize bir altın yay,
Atacağız zilletin kalbine…
İnim inim inleyecek zillet,vay vay vay!

Ne kaldı şurda hazirana…
Sık dişini
Bilir Ke-mal işini…
Keçi diyorlar “ko-yun! ”diyorlar sana,
Koyun! İyi ya işte!
Bırak şimdi sen keçiyi koyunu,
Baban” koç” olsa yapmaz sana bunu,
Ver sen mala,pardon ke-mal’a oyunu…
Bol yeşillikli cennette yaşa cennette!

Gel sözümü dinle!
Bak,laf aramızda; akımız da var karamız da…
Söylüyorum sana yeminle!
Sen ver oyunu Ke-mal’a,
Akrabalık bile var aramızda…

Kaynak olarak yetmezse bin odalı saray,
Meraklanma sen,sıkıntı yok iş kolay…
Arkamızda ışıl ışıl,kandil kandil dağlar…
Önümüzde koskoca “İMF”var
Esas duruşa geçeriz karşısında,çakarız asker selamını,
“Kuçek”makamında söyleriz dünya kelamını…
Onlar da insan,oların da kalbi var; acırlar bize…
Sayarlar milyarlarca doları elimize…

Bak güzel kardeşim,
Kaynıyor…Yer gök, ermiş…
Kaygılanma sen,olmazsa
Getiririz Avrupa'dan bir derviş,
Düzeliverir bütün işimiz,
Gel keyfim gel,işimiz iş!

Bin dokuz yüz yirmi üç hedefiyiş,iki bin yetmiş bir hedefiymiş…
Bunlar uzak hedef, inanma bunlar masal…
Yarına kim öle,kim kala,
Mayıs ayınayız,şurda ne kaldı hazirana.
Ne diyorlar size"ko-yun"
Bak demedi"deme"işin ucunda yemyeşil vadiler var…
Akacak şırıl şırıl suyun
Bana bak! koyun koyun!
Hesabı mı olur tek bir oyun…
Ver oyunu ke-mal'a
Bakma sen aya gidene,yıldıza gidene,
Midene bak sen,midene!
Devletten aylık,Allah'tan sağlık…
Gül benzin hiç solmayacak.
Yol,köprü,hava meydanı,postane,hastane…
Zaten cennettesin,bunlara ihtiyacın olmayacak.

Mazot bir buçuk lira…
Sen buna palavra mı diyorsun?
Hesap uzmanı o,
Yapma,adamın hakkını yiyorsun,
İnan bana,palavra değil…
Göreceksin depona koyunca,
Kazık gibi dimdik durma öyle,
Bak göreceksin,sen biraz eğil…

Cehap iktidarında dönecek herkes köşeyi,
Bedava dikecek başına şişeyi…
"Benim bir oyumdan ne olacak"deme
Sahip çık oyuna…
Verme oyunu keçiye,koyuna,
Dikkat et üzerinde oynanan oyuna…
Dikkat et milletle kavgalı olanlara,
Ver oyunu millete sevdalı olanlara…

Bak bu kadar nimet saydım sana,akıllı ol…
Uçsuz bucaksız cennet…yeşilliği bol…
Sen bir garip çingenesin,neyine senin gümüşlü zurna,
Bakma sen keçiye,ak koyuna,kara koyuna…
Bu kadar nimet karşılığı vereceğinbir oy..
Yatma hep sağına,biraz da dön soluna,
Sahip çık oyuna…mührünü ona göre koy…

Uzan yemyeşil vadilere,yıldızların altında…

Paran var,çek kadehi,sigaranı yak,
Ye,iç,yat…
Tuttur bir türkü:
“Aslıyok yaylasında bin beş yüz koyunum var benim;
Yesin,içsin herkes kesesinden,saltanatım var benim.”
Keyfine bak…

Arkadaş! Bilmiyorsan huyunu,suyunu,
Verme dünyaları alsan da tek oyunu,
Düşün arkandan gelen milyonlarca koyunu…
Dikkat et,
Karaman’ın koyunu,sonradan çıkar oyunu…

Mehmet Cıngır

Karanlık

Dolunay batarken
Gün doğuverdi birden.
Korktu karanlık.

Mehmet Cıngır

Kardan Adam

Göğsünden fışkırıp karın
Kardelen olup zamanı dondurdular
Yapraklarına kar kondurdular.
Vatan anaydı,vatan yârdı,
Üniformaları baştan aşağı kardı.
Ağlamasın anam,
Üzülmesin babam
Deyip
Girdi ana koynuna,
Sarıldı yâr boynuna
Allahüekber Dağları'nda
Vatana âşık sırılsıklam
Doksan bin kardan adam.

Mehmet Cıngır

Kardelen

Kaldır başını
Kar altından kardelen
Gül(ü)ver dünyaya.

Mehmet Cıngır

Kardelen ve kar

Olur mu demeyin
Karın göğsünde bahar?
Bir kardelen karın altından
Kaldırmış başını bakar.

Mehmet Cıngır

Kardeşim Canım Antalya'm

Antalya'm! Sevgilimsin,canımsın;
Damarlarımda dolaşan kanımsın.
Otururum Falezlere,seyrederim
Denizini...
Akdeniz mürekkep olsa yazamaz
Güzelliğini...
Toroslarda top top bulutlar...
Antalya'm bir mevsim yaz,üç mevsim
Bahar...
Toroslardan gelir nane kokulu suların,
Yamaçlarında türkü söyler kuzuların.

Falezlerine otururum,
Oturur da bir türkü tutturuyum:
"Antalya'nın mor üzümü
Severler boyu uzunu
İmamın küçük kızını,
Sarsam ne zaman ne zaman"
Dışarı çıksam hep seni düşünürüm.
Sensiz kararır ışığım.
"Gel"derim sana; ama gelmezsin!
Hep ben sana gelirim; Çünkü
Sen bana değil,ben sana
Aşığım...

Yazın yaksa da biraz güneşin,
Yoktur dünyada bir eşin.
"Antalyalıyım"der sorsan güneşe
Nerelisin?

Yoktur senin gibi sıcacık bir yâr,
Yoktur senin gibi dünyada bir diyar...
Portakal çiçeği kokusu getirir
Burnuma rüzgâr...
Asırlar geçse de kaybetmezsin
Özelliğini...
Afrodid görseydi eğer,kıskanırdı
Güzelliğini...

Antalya'm! Sen güneşin kızısın;
Ben güneşin oğlu...
Kardeşiz biz ikimiz,
Ortaktır güneşimiz...

Antalya'm ben Mecnun;
Sen benziyorsun Leyla'ya.
Bizi kardeş yaratmış;
Ne kadar şükretsek azdır Mevla'ya.

Antalya'm,
Kardeşimsin,canımsın!
Damarlarımda dolaşan kanımsın!

Dört mevsimi sende yaşar bir günde
Ruhum ve bedenim.
Kardeşim,canım Antalya'm benim! ..

Mehmet Cıngır

Kardeşiz Biz

Adem'dir babamız,Havva'dır annemiz.
Şöyle buyuruyor sevgili peygamberimiz:
Arap'ın Acem'e,Acem'in Arap'a yoktur üstünlüğü,
Aynı milletin kollarıyız biz.

Aynı ormanın ağacıyız,aynı ağacın dalı,
Sevdalıyız bu vatana sevdalı...
Çiçek çiçek dolaşır, birlikte yaparız balı;
Aynı kovanın ballarıyız biz.

Korusun Rabbim ulusumuzu,yurdumuzu,
Savaşta ve barışta muzaffer kılsın ordumuzu.
Karanlık gecede aydınlatan yolumuzu,
Aynı yolun kandilleriyiz biz.

Edirne'den Van'a kadar vatanımız,
Vatanımız için seve seve veririz canımız.
Yüce Allah'adır sevgimiz,inancımız;
Aynı Allah'ın kullarıyız biz.

Ezan sesini dinleriz birlikte her seher,
Duygulanırız,gözümüz dolar yer yer...
Ayırmasın birbirimizden bizi kader;
Aynı toprağın külleriyiz biz.

Senin için şehit olmaya hazırız ey güzel vatan!
Atalarımızdır bağrında koyun koyuna yatan.
Bağlarında,bahçelerinde rengarenk açan,
Aynı bahçenin gülleriyiz biz.

Atlarımızı suladıkFırat'tan,Tuna'dan,
Selam getirdik Kosova'dan,Viyana'dan,
Müjdesini aldık cennetin Mevla'dan,
Aynı cennetin bülbülleriyiz biz.

Mehmet Cıngır

Karınca

Bir sabah yolda yürürken dalgın,
Bir ses işittim birden,irkildim.
"Dur,basma amca sakın! "
Yürümedim,orada dikildim.

Ayağım havada kaldı bağırınca,
Eğildim baktım,bir karınca...
"Meyve ağaçlarını sarınca karınca,
Günah var mıdır karıncayı kırınca?

Yarın Hakk'ın didarına varınca,
Hakkını alacaktır Süleyman'dan karınca."
Basmadım bu dizeleri hatırlayınca.
Geliyordu arkasından sürü sürü karınca.

Eğildim şunları söyledim usulca:
"Durun, nedir bu telaşınız ey karınca? "
"Çalışmak bizim karakterimizdir ey amca!
Yarın bastırınca kar,tipi,
El avuç mu açalım cırcırböceği gibi?

Anladım,siz konuşuyorsunuz ama insanca,
Yarın toprağın altına varınca,havalar kararınca,
Bunun hesabını kim verecek
Ey amca? "

Dedim,"sizde işbirliği var mıdır yeterince? "
Dedi"vardır elbet,en olmadık günlerde bile,
Aramızdaki en büyük fark budur belki de,
Yoksa hesabı veremezsin akşam eve varınca."

Dedim,"Selametle varın yuvanıza,
Nifak sokmayın aranıza,
Şükredin halinize,bizi de katın duanıza."
"Size de Allah dirlik,birlik,dürüstlük versin ey amca,"
Dedi lider karınca! ..

Mehmet Cıngır

Karlar Ve Kandırmalar

şte kış geldi,gitti sonbahar,
kavrulan gönüllere düşebilir karlar.
Yüreklerde biriken öfkeyi ne kadar bastırabilirsin?
Birgün lav püskürebilir yanardağlar

Birgün arzular,istekler,sorular yorulabilir,
Hiç sorulmayan sorular birgün sorulabilir.
Hatalar,yanlışlar bölünerek çoğalıyor...
Ama bir nedeni var,biriken öfkenin açtığı yaralar var.

Birgün güneş de üşüyebilir,
İçindeki ateş volkana dönüşebilir.
yağar birgün lapa lapa karlar,
Yürür artık sokaklarda kardan adamlar.

Karın altında inleyen damlar yıkılabilir,
Çöken damın altından bir çığlık duyulabilir.
Güneş doğmaz artık,geç kalır sabahlar,
Yakar yürekleri,yüreklere düşen kardan damlalar.

Paylaşıp dağıttığın acılar canları yakabilir,
Paylaşıp dağıttığın sevgiler kalpleri yapabilir.
O zaman geceler bile dönüşebilir sabahlara,
Dünden uzak olur artık zaman tünelindeki kandırmalar.

Mehmet Cıngır

Karmakarışık

Karmakarışık duygular içindeyim!
Aklım karmakarışık
Tarhana çorbası gibi,
Her şey var içinde
Aşure salatası gibi…
Girmiş iç içe kargacık burgacık
Karınca duası gibi…
Her renk var içinde
Fatih Terim'in "milli takım"karması gibi.
Ayrılmıyor birbirinden…
Çıkamıyor aklım işin içinden
Nasıl anlatayım bilmem ki…
En iyisi oluğu gibi anlatayım:
Karmakarışık…

Bu dünyayı bir liraya satıp
Parasını da lağam çukuruna atmak
Ve bu dünyadan kurtulmak istiyorum.
Yanıma, çakar çakmaz çakan bir çakmak,
Alıp bir güvercin kanadında güneşe ulaşmak
Ve güneşi yakıp külünü havaya savurmak istiyorum.

Bir bulutun üstünde aya ulaşmak,
Ay'ı kırpıp yıldız yapmak;
Yıldızları sevdiğimin yakasına takmak
Ve şerefsizleri de kör kuyuya atmak istiyorum.

Ben ne gündüz ne de geceyim;
Karmakarışık duygular içindeyim.
Bu dünyada tek bir heceyim.
Bir turnanın kanadında sevdiğime ulaşmak,
Ve bu tek heceyi sevdiğimin adına katmak istiyorum.

Karmakarışık duygular içindeyim
Ve çok yorgunum dostlar!
Siz dünyanın sefası peşinde koşarken
Ben bir melek kanadında sonsuzluğa ulaşmak istiyorum.

Mehmet Cıngır

Kavuşmak

Kavuşmak vardır
Ölünce sevgiliye.
Ah bu ne güzel!

Mehmet Cıngır

Kavuşmak Diliyorum

Ayrılıkla başım belada
Yalnız kaldım karlı dağların başında.
Sardı ruhumu aşkının ağı,
Düştü başıma sevgi yaprağı…
Ama ayrılık düştü yanıma,
Kaldım tek başıma.
Kar suyu damladı gözyaşıma…
Çevir gözlerini gözlerime
Der gibi gözlerin bana elveda…
Ben senin ahvalini biliyorum;
Ama yine de sana kavuşmak diliyorum.

Mehmet Cıngır

Kaydırmalı Telefon

Kurulmuş otobüsün koltuğuna
Kulaklık kulakta,
Kablolarla bağlı;
Elinde telefon,kaydırmalı…
Yaşlı,sakat,hamile…
Ayakta.
Ne gelene aldırır ne gidene…
Durmadan kaydırır;
Almış telefonu eline.

Mehmet Cıngır

Kefil

İster velî ol ister peygamber
İster şah ol istersen padişah
Kimsenin rızkını kesemezsin
Tüm rızıklara kefildir Allah

Mehmet Cıngır

Kelebek

Girdi odama benekli bir kelebek,
İlkbaharda,sabahın alaca karanlığında.
Açtı kanatlarını,bir iki tur attı odamda.
Boş bir koltuk buldu,oturdu gerinerek.

Sonra güzel kokuların geldiği yere yöneldi.
Güzel bir kelebekti,kanatları benekli,
Güzel olduğu kadar da yetenekli...
Yedi,içti,güldü mutfakta; doyasıya eğlendi.

Gün akşam oldu,artık gitmek gerekti,
Yeme,içme,gülme,oyun,eğlence bitti.
Uğurlandı nihayet resmî törenle sonsuzluğa.
Toplandı diğer kelebekler ve dediler:
"Allah rahmet eylesin,iyi kelebekti."

Mehmet Cıngır

Kemer Olsam

Kemer olsam yârin ince belinde,
Sarsam sarsam sıkıca yârin ince belini.
Şeker olsam yârin şeker dilinde,
Yalasam yalasam yârin şeker dilini...

Elinde bir demet,canan gelir salını salını;
Giyinmiş beyazını,alını,morunu,
Annesinin bir tanecik nazlı gülünü
Verseler,tutsam tutsam sıkıca elini...

Öyle güzel ki sevdiğim,sanki cennet kadını;
Gökyüzüne,aya,yıldızlara yazdım adını.
Açıverse canan melek kanatlarını;
Girsem girsem altına,olsa gönlümün gelini...

Mehmet Cıngır

Kendimden Uzak

Bir yaz akşamı...
Akşam serinliğinde
Kesilmiş cırcır böceklerinin sesi...
Esiyor hafif hafif,tatlı bir rüzgâr.
Bir akşam kahvesi...
Oh; ne hoş,ne iyi!

Tepsi gibi mehtap,
Parlak...
Hakem olmuş rüzgâr,
Futbol oynuyor yıldızlar...
Ben de katıldım aralarına,
kadro dolmadan...
Arada çekiyorum kahvemi,
Farkında olmadan...

Top oynuyorum onlarla...
Ayrıldım kendimden.
Arada bir,
Çekiyorum kahvemden...

Çalım,çalım içinde,
Dolduruyorum futbol keyfini
İçime...
Kendimden çok uzak...
Fakat; yakınım kahveme.
Derdim varmış,sıkıntım varmış...
Bana ne! ..

Mehmet Cıngır

Kendin İçin Yalvar

Endişe etme din için,
Bil ki,onun sahibi var.
Koruyacak dini Rabbin,
Hakk'a kendin için yalvar.
Ölüm mü'mine kış değil,
Âsûde bahardır bahar.

Bu dünyada en tatlı şey,
Bil,ne candır ne de canan.
Bu dünyada en tatlı şey,
Allah'a imandır iman;
Sonra da bu aziz vatan…
Gerisi yalandır yalan.

Mehmet Cıngır

Kerbelâ'da Bir Sultan Düştü

Has bahçenin gülü, reyhan kokulu Hüseyin
Koklardı çünkü onu, has gülü Medine'nin.
Feryad-figan ederken dünyada binlerce can,
karşılandı cennette, o gül kokulu reyhan.

Havz-ı Kevser'den burçu burcu kutlu Nebi'nin
Kokusu gelir burnuna İmam Hüseyin'in.
Yükselirken peygamber gülü Allah katına,
Uçuyordu zalim, binmiş cehennem atına.

Kan bürümüştü gözlerini koyu mu koyu,
Çok gördüler reyhan gülüne bir damla suyu.
Ağladı şehide gökte güneş,yas tuttu ay,
Dizlerini dövdü semada melekler vay vay!

Saltanat uğruna dört döndü Yezid'in gözü,
Kıpkırmızıydı utancından Fırat'ın yüzü.
Hüseyin sen ki, gül dalında bir tomurcuksun,
O sevgilinin yanında hâlâ bir çocuksun.

Dua ederken gökte melekler kendisine,
Bir muştu gidiyor güllerin efendisine.
Süzülürken gül dudaklarından bir damla kan,
Hasretle bağrına bastı onu büyük sultan.

Su yerine kan taşırken gövdesinde Fırat,
Devrediyor meleklere görevini kır at.
Dünya saltanatını arzularken Kerbelâ
Güldü gül kokulu sultanla cennet-i âlâ

Hangi kalp dayanır bunca kılıç yarasına?
Kırmızı dokundu kaşlarının arasına.
Nasıl kıydınız o has bahçenin has gülüne?
Ne cevap vereceksiniz Allah'ın Resulüne.

Kerbela,hâlâ içimde kanayan bir sızı
Fırat'ın gür suları neden hâlâ kırmızı?
Asırlardır kuşlar ağlar, dağlar taşlar ağlar
Ah; yürekler mahzun,gözler mahzun,başlar ağlar!

Soldu Medine'nin kırmızı gülleri soldu
Ah,İmam Hüseyin Kerbelâ'da şehit oldu!
Kerbelâ, yüreğimde kanayan bir yaradır,
Onsuz gündüzlerim bile ak değil, karadır.

Kerbelâ'nın kızgın kumlarına bir kan düştü,
Susuzluktan çatlayan dudağa volkan düştü.
Acı düğümlenen yüreklerden bir can düştü,
Gönüllerin nur ülkesinden bir sultan düştü.

Mehmet Cıngır

Kıkanırım

Sen bir boz kurtsun
Ne işin var senin çakal ile tilki ile?
Kıskanırım ben;
Seni benden,
Seni senden;
Hatta gölgenden bile…

Mehmet Cıngır

Kıllet

Halk bunalmış istiyorsa adalet,
Var demektir o sistemde bir illet.
Adaleti sağlayamazsa devlet,
Kaçınılmazdır halk içinde kıllet.

Mehmet Cıngır

Kımıldadı

Kımıldadı yeryüzü an be an.
İşte o an ,
Harekete geçti zaman.
Kımıldadı gökyüzü ve rüzgâr
Savruldu bir bir yıldızlar.
Kımıldadı gökte güneş
Ve nûr…
İşte o zaman başladı yağmur.
Kımıldadı dağlar;
İşte o zaman yağdı tipi,
O zaman yağdı kar.
Kımıldadı sarı yaprak
Ve o zaman,
Yarıldı toprak
Ve açıldı kabir.
Çekecek içine herkesi bir bir.
Ay kırılacak,
Divan kurulacak,
Bir bir hesap sorulacak
Ve kapanacak birden perde,
Yer ve gök şimdi nerde?

Mehmet Cıngır

Kır Çiçeklerinin İntikamı

Evler yaptılar betondan,çok katlı,
Ruhsuz; fakat çok heybetli...
Dev ağızlarla kazdılar mezarını
Kır çiçeklerinin...

Yıktılar tek katlı bahçeli evleri,
Diktiler yerine ruhsuz devleri.
Kıydılar ağaçlara,kestiler soluğunu,
cırcır böceklerinin...

Eskiden tek katlı,bahçeli evler vardı,
Bahçelerinde türlü çiçekler açardı.
Ağaçları vardı,gölgesi serin...
Açınca pencereyi,dolardı odamıza kokusu
Nar çiçeklerinin...

Eskiden üstü kiremitli evler vardı,
Dışı pencere,içi ahşap duvardı.
Isıtırdı küçücük odaları,ince gülüşleri
Can çocuklarının...

Güller vardı bahçelerde,sarı,kırmızı güller...
Türküler söylerdi dalında aşık bülbüller.
Cıvıldaşırdı kuşlar,gün ışığı olurdu,nur!
Damlardı bardağımıza hoş kokusu
Serin yaz çiçeklerinin...

Ağaçlar vardı her mevsime uygun,
sarkardı zemine ağaçların dalları,yorgun.
Karşılardı kapıda baygın kokusu ıhlamurun.
Hatırlatırdı düğün evini salınışı
İlkbahar gelinciklerinin...

Ey çiçeklerle gelen ilkbahar!
Duyuyor musun ahımı?
Ey ışıltılarla gelen güneş!
İstiyorum ıtır kokulu sabahımı!
İstiyorum kır çiçeklerinin arasında dolaşmasını
Güzellik meleklerinin..!

Ey karanfil yüzlü, güzel,zarif kadın!
Yasemin,menekşe,nergis,lale,güller...
Çiçek adlarıyla anılırdı adın.
Türkü söylemez artık seherde bülbüller!
Kara kalem resimlerinde kaldı yâdın...
Bir de hayalinde insanların kırık yüreklerinin...

Ey çok karınlı,aç gözlü ruhsuz devler!
Nerede nilüferler,papatyalar,reyhanlar..!
Nerede mahalleler,kasabalar,köyler..!
Nerede sıcacık,bahçeli evler!
Ey çok katlı,aç gözlü,ruhsuz devler!

Korkunç olacak intikamı,mezara gömdüğünüz
Kır çiçeklerinin...

Mehmet Cıngır

Kırık Aynalar

İnsanda göz,bir kalpte vardır;
Bir de kafada.
Kapalıysa eğer kalp gözü,
Baksa da aynaya,
Sadece karanlıkları görür aynada
Kafa gözü açık olsa da.

Bir insanda yoksa vicdan,
O insana güneşli hava olur zindan.
Ancak kendi vicdanının karanlığını görür,
Günlerce baksa da, aynadan.

İnsanda kalp gözü kapalıysa,
Karşısına koysan dev aynayı,
İçine yerleştirsen dünyayı,
Görebilir mi yanına koysan da güneş ile ayı?

Açıksa eğer kalp gözü,
Görür zifir-i karanlıkta;
Kara toprakta,
Gezen kara karıncayı..

İnsan iyi bilmeli,
Kışını,baharını,yazını,güzünü,
Aç gözünü de iyi bak,
Yalan söylemez aynalar!
Eğer bakarsan kırık aynaya,
Görürsün kırk parçaya bölünmüş yüzünü.
Takılmıştır her yüze,ayrı ayrı halkalar...

Mehmet Cıngır

Kırılan Kalp

Gittim mi bir kere
Yalvarsan da gelmem.
Kırılan cam toplanır;
Fakat kırılan kalp,
Toplanır mı bilmem.

Mehmet Cıngır

Kırmızı

Kanadı kırık bir martı
Uçar,uçar,uçar;yorulur
Ve sonunda düşer yüreğimin çölüne.
Ne de çok sevinir yeşil başlı ördek,
Kavuşunca gölüne.
Bir âşık bülbül öter, öter ;feryat eder
Ve susar kavuşunca gonca gülüne.
Ben de kavuşabilirsem birgün gülüme
Razıyım ölüme.

Ben derdime her dem dert katarım,
Her gece resmini öper,yatarım.
Rüyalarımda görürüm kömür gözlerini,
Unutamam yüreğime dokunan sözlerini.
Her geçen gün büyür içimdeki ince sızı,
Gözümden dökülen yaşlar hep kırmızı.
Yüzümde acılar renksiz bir perde,
Duyan yok sessiz çığlığımı
Düştü düşeli ben bu derde.
İyi günümde yanımda olan dostlar
Bilmem ki şimdi nerde?

Saçlarım derken ağardı kaşlarım,
Dokunsan boşanacak gözyaşlarım.
Ruhumda tüter hayalin,
Yıldızlar hüznünü düşürür dağlara,
Gözyaşımı döksem yeşerir
Kurumuş bağlara…
Gün geçtikçe büyür yüreğimdeki sızı
Gözümden akan yaşlar hep kırmızı.

Mehmet Cıngır

Kıskanırım Seni

Usul usul yağarken,
Severim sesini yağmurun.
Ninni gibi gelir bana.
Kokusunu getirir ,
Bahçedeki ıhlamurun.
Hayalin gelir birden aklıma.
Göremem ama cismini,
Anarım da ismini,
Yağmur damlasına çizerim resmini.

Sohbet ederim gündüz güneş,
Gece yıldızlar ve mehtapla…
Yine birden sen gelirsin aklıma,
İrkilirim büyük bir ıstırapla…

Denizle sohbet ederim
Bazen yıldızların altında.
Yine hayalin gelir,
Masmavi dalgaların arasından.
Bazen kayar yıldızlar,
Bazıları çıkar sırasından.
Değişir ekseni…
Ne aya ne güneşe,
Ne yıldızlara ne denize…
Anlatmam,anlatamam çünkü;
Onlardan kıskanırım seni…

Mehmet Cıngır

Kış Geliyor

Geçti yaz,geldi sonbahar
Sararan ayva mı,
Kızaran nar mı?
Gelen kış mı, yâr mı?
Yâr şöyle dursun
İşte kış geliyor
Durdurmanın imkânı var mı?

Mehmet Cıngır

Kış ve Kar

Bütün haşmetiyle geldi beyaz kış
Ve bütün doğa beyaza büründü.
Kar severler tutarlar iken alkış,
Hayvanlar karlar içinde süründü.

Karların inceden yağdığı yerde
Ne akıl kalır ne de fikir serde
Düşünce zavallı hayvanlar derde,
Buz gibi beyaz giysiye sarındı.

Gökten dualar gibi yağıyor kar,
Islıklar çalarak esiyor rüzgâr,
Sönünce de sokaklarda ışıklar,
Evsiz, ölüm kokan yolda göründü.

Mehmet Cıngır

Kıtmir

Dokunsun hayatıma hayatın ya Resülallah!
Sen şahsın,sen padişahlar padişahısın,sen pîr,
Ne mutlu bana olabilirsem kapında kıtmîr.

Mehmet Cıngır

Kıyamet

Üfleyince boruya bir gün görevli melek
Ne canlar kalır ne cananlar ne de nuh felek
Tamam olunca vakit,savrulacak gök ve yer
Uçup gidecek bir anda umut ve hayaller.

Güneş batıdan doğunca son gelmiştir artık,
Son bir defa işleyecek saatler tık tık tık.
Dürülüp bir araya gelince güneş ve ay,
O zaman bak saate ve dakikaları say.

Renkli yün gibi dağlar,köpük köpük denizler
Fal taşı gibi açık;fakat kör o gün gözler.
Tepsi gibi dümdüz olacak o günde evren,
Kaçacak senden o gün anan baban ve çevren.

Dengesi bozulacak birden gökler ve yerin
Kapkara elbiseler giyecek gök ve zemin
Başlayacak O tarafa zorunlu bir seyahat ,
Hazırlık yapan yok bu seyahat için heyhat!

Artık ne yakarış var ne niyaz ne yalvarış,
Kapandı sahne ne tezahürat var ne alkış.
Melek edince boruya ikinci kez nefes,
Kulakları sağır eden yine o bildik ses.

Yarılınca toprak,açılınca tüm kabirler
Fışkıracak fidan gibi herkes birer birer.
Hesap vakti,kurulacak mahkeme-i kebir
Sunulacak kimine şerbet,kimine zehir.

Mehmet Cıngır

Kibirli

Kendini Kafdağı'nda erimez kar sanıyor
Şu fani dünyayı kendine yâr sanıyor
Tepeden bakıyor yere,yüreğinde kibir
 Kibir ile sarhoş, Azrail'i kör sanıyor.

Hareket ve davranışlarında çalımlıdır,
Giyim,kuşam ve kıyafetinde alımıdır.
Unutmuş kabri,sanki dünyada kalımlıdır,
Yaptıklarını yanına kalır kâr sanıyor.

İçi kibirle doldurulmuş bir gayz küpüdür,
Sanki patlamaya hazır bir aygaz tüpüdür.
Cilt cilt kitap sırtında yağız eşek yüküdür,
Kendini âlemi aydınlatan nur sanıyor.

Beğenilmek ister en coşkulu alkışlarla,
Beğenmez isen aşağılar çatık kaşlarla,
Yüreğine bağladığı çok ağır taşlarla,
Kendini cennete pır diye uçar sanıyor.

Beğenilmeyi ister de kimseyi beğenmez,
Kendini büyük görüp hiç kimseye güvenmez.
Gerçek alim,alim olmakla asla övünmez.
Üç kelime öğrenip kendini pîr sanıyor.

Kendisini öylesine büyük görüyor ki,
Uzanıverse güneşe dokunacak sanki
Yüzyıllar boyu hiç durmadan esecek gibi,
Kendini zirvede dinmeyen rüzgâr sanıyor.

Açılıverirse biraz dünyaya çok yönlü,
Kendisi ile birlikte yükselirse gönlü,
Başına taç giyip olursa birazcık ünlü,
Kendisini bu dünyaya hükümdar sanıyor.

Kibrinden gırtlağına kadar batar günaha
Kimin çıkacağını Allah bilir sabaha,
Bir günde beş defa ulaşılırken Allah'a
Heybetinden, herkes kendinden kaçar sanıyor.

Yüceltip kendini, kurtarır sanıyor kibir,
Kendini tanrı sananlar girdi kabre bir bir.
Onun da yüzüne gülümser mutlaka kabir,
Kabri sadece garipler için var sanıyor.

Mehmet Cıngır

Kim

Binlerce ton suyu
Gökyüzünde tutan,
Vakti geldiğinde yeryüzüne
Saçları okşarcasına salıveren kim?
Karın göğsünde kardelen çiçeğini
Bitiren ve kışın ortasında
Baharı getiren kim?
Her sabah güneşi yandıran
Ve akşam olunca söndüren kim?
Gece ay ve yıldızlari kandil yapan kim?
İki denizi salıveren ve suyunu
Birbirine karıştırmayan kim?
Kupkuru ağaçları bahar gelince
Dirilten kim?
İnsanı balçıktan yaratan ve sonra da
Öldüren ve tekrar diriltecek olan kim?
Kara topraktan rengarenk ve hoş kokulu
Yemişleri bitiren kim?
Salihler için cenneti,
Zalimler için cehennemi yaratan kim?
Zamanın boyutlarının sonsuzluğunu
Yaratan kim?
Gökyüzünün sonsuzluğu karşısında
Aklı aciz kılan kim?
Kim,kim,kim?

Mehmet Cıngır

Kim Demiş Erkekler Ağlamaz

Kim demiş erkekler ağlamaz?
Erkekler de ağlar
Onlar da insan,
Onların da yüreği var!
Ancak taşlar ağlamaz,
Bir de yüreği olmayanlar…
Bir çocuğun ağladığını duysam ağlarım,
Çarşıda annesinin elini kaybeden
Bir çocuk görsem yine ağlarım
Soğukta donmuş bir kedicik görsem ağlarım,
Gonca Gülüm gitse ağlarım,gelse ağlarım;
Hatta karalar bile bağlarım.

Dünyada her şey ağlar:
Bulut ağlar,
Yağmur ağlar,
Irmak ağlar,
Ağaç ağlar,
Deniz ağlar,
Analar ağlar…
Kim demiş erkekler ağlamaz?
Erkekler de ağlar;
Ancak taşlar ağlamaz,
Yüreği taşlaşanlar ağlamaz,
Bir de yüreği olmayanlar…

Mehmet Cıngır

Kim Demiş Halk Cahil

Sosyal paylaşım siteleri adeta bir okul…
Öğrencisi yok; fakat hocası bol…
Sağcısı, solcusu,orta yolcusu…
Herkes burada.
Ders veriyor birbrine,
Herkes hoca…
Buyurgan bir dil:
"Gel,gör,al,ver,bil,sil…"
Fal bakmak dahil,
Herkes her şeyi biliyor,
Kim demiş halk cahil…

Mehmet Cıngır

Kim Demiş Sessiz Gemi Diye

Kim demiş meçhul gemi diye?
Kalkacağı liman belli,zaman belli,
Alacağı yolcu belli, yol belli,
Gideceği yön belli, kol belli,
Demirleyeceği liman belli…

Kalkışta sallanmasa da el kol
Kim demiş sessiz gemi diye?
Bir çığlık kopar ilk kalkışta
Israr etse de bazıları alkışta,
Tekbirlerle, dualarla alır yol…

Mehmet Cıngır

Kim Ne Çeker

Öğretmen”oku,yaz,dinle”dediğinde “of”çeken
Dönem sonunda”ah! ”çeker.
Öğretmeni dinlemeyip rest çeken
En sonunda”eyvah! ”çeker.
Yazılı sınavlarda kopya çeken
Üniversite sınavlarında sıfır çeker.
Öğretmeni dinleyen,dersine iyi çalışan,
“LYS “sonuçları açıklandığında derin bir”oh! ”çeker.
Kim ne çekerse kendi elinden çeker.

Mehmet Cıngır

Kimsesizler

Bulursa yer,kuru ekmekten bir dilim,
Yatar bir direk dibine,örtünür bir kilim.
Üst baş perişan,uzamış saç sakal,
Küsmüş çevreye,olmuş dilleri lal.
Görülür kara gecede sadece onların ayak izleri,
Karışmış saçları sakalları,görünmez olmuş yüzleri.
Verir bazen aşevi bir tas çorba,
Ne çatal ne de kaşık vardır orda.
Çorba tasını başına içmek için diker,
Bardaktan su içer gibi çorbasını içer.
Yoktur yıkanacak yerleri,üstleri başları pis,
Kimi tinerci olmuş,kimi olmuş ipsiz.
Ne yiyecekleri var,ne de kalacak yerleri,
Gece olup kesilince kaldırımlardan el ayak sesi,
Duyulur kaldırımlarda sadece kimsesizlerin nefesi.
Sıcak bir yuvaları yoktur girmek için içeri,
Sokaklarda,kaldırımlarda yatarlar,yoktur çareleri.
Yoktur çoluk çocukları,değillerdir evli,
Dokunsan ağlayıverecek yağmur gözleri.

Onları görüp burun kıvırır bazı insanlar,
Taşlaşmış kalpler,kararmış vicdanlar.
İsraf ederiz,kalanları atarız çöpe,
Düşünmeyiz,sayarız o insanları hiçe.
Vicdanlarımıza kulak verelim,olmayalım kalpsiz,
Varlık içinde yüzüp de olmayalım nasipsiz.
Onlar için değil geceler,gündüzler bile karanlık,
Kimsesizler değil,bu durumdan utansın insanlık.
Sokak ortasında kimsesizler,birgün ansızın ölürler,
Yoktur mezar taşları,kimsesizler mezarlığına gömülürler.

Mehmet Cıngır

Kimsesizlik

Öldürmek gibidir insanlığı,bir insanı öldürmek.
Kurtarmak gibidir bütün insanlığı,bir insanı kurtarmak
-Diyor Kur'an
Ey hayvan hakları savunucuları,ölenler hayvan
-Değildir,insandır insan!

Ey hayvan hakları savunucuları!
Bir yerde zarar görse bir hayvan,
Ayağa kaldırırsınız ortalığı hemen.
Hayvan haklarına saygılıyız ammâ
Önce ille de insan...

Mehmet Cıngır

Kirazcık

Kıpkırmızı bir kirazcık
Yüksekten bakıyordu etrafa
Yaprakların arasından.
Bir rüzgâr esti hafiften
Salladı dalı birazcık
Ve tutunamadı kirazcık
Veda edip yaprağa,
Düşüverdi kara toprağa.
Şimdi özlüyordu dalı;
Ama şimdi o,
Dalın değil,
Toprağın malı…

Mehmet Cıngır

Kollar Bomboş

Bir gece yarısı asfalt yoldan yürüyorum,
Birkaç sokak lambası yanıyor,sokaklar loş…
Sokak başında birkaç karartı görüyorum,
Birkaç sokak köpeği dışında yollar bomboş…

Bulutlar…taze yağmur kokusu alıyorum,
Birden acı tatlı anılara dalıyorum,
Yürüyorum, kâh ağlıyorum,kâh gülüyorum
Ve yürüyorum,ayaklar yorgun; eller bomboş.

Ayak sesleri…Değiyor ruhuma korkusu,
Yağmur…Dolduruyor genzimi toprak kokusu,
Vakit çok geç…geliyor gözlerimin uykusu.
Yorgunum…Yollar boş,kollar boş,hayaller bomboş…

Yolun sonunda biniyorum bir tahta ata,
Yol alıyorum atın üstünde yata yata…
Ata binmenin keyfiyle hava ata ata…
Gidiyorum ben, cep boş,cepken boş,kollar bomboş

Mehmet Cıngır

Komünizm Ve Mavi Gözlü Dev

Hasretle beklediği komünizm,
Gelecek, mayıs ayında.
Kızıl bayrak dalgalanacak;
Kurtaracak mavi gözlü çocukları...

Gelmedi o mayıs ayı,gelmeyecek.
Mayıs ayında,kızıl meydanda,
kızıl bayrak dalgalanmadı,
Dalgalanmayacak...

Dalgalanacak fakat;
Yılın her ayında,
Demokrasi meydanında,
Ay-yıldızlı kırmızı bayrak,
Dalgalandı,dalgalanacak...

Komünizm,bre ahmak,
Şimdiye kadar
Kimi kurtardı ki,
Seni kurtaracak!

Bunu bilseydi eğer
Mavi gözlü dev;
Moskova olur muydu ikinci ev?
Mavi gözlü dev,
Bütün bunları bilmiyormuş meğer.

Bin dokuz yüz altmış üçte,öldü
Mavi gözlü dev,Moskova'da.
Bir çukur kazıldı,mezar,
Novodeviçiy Mezarlığı'nda
Mavi gözlü deve...
Nasıl sığdı koskoca mavi gözlü dev,
Mezar denen küçücük yere? ..

Mehmet Cıngır

Kor Gibi

Sözlerin bazen pamuk,bazen kar gibi,
Sevdim ben seni kardeş değil,yâr gibi.
Ne olur gülüm, dur yanımda az biraz!
Geçip gitme öyle deli rüzgâr gibi.

Gidişin sonbahar, acı,elem,keder,
Dökülüyor yapraklarım birer birer,
Güneş gibi doğ yüreğime her seher;
Isıt donan yüreğimi bahar gibi.

Yokken hayalin gönlümün kuytusunda,
Ağlıyordu bu gözlerim uykusunda.
Yoksan eğer çiçeklerin kokusunda,
Yanar yüreğim kıpkırmızı nar gibi.

Aşk,uğruna ateş denizinde yüzmektir,
Aşk, ölmeden kendine mezar kazmaktır,
Aşk,yüreğe aşkı ateşle yazmaktır,
Yandı bu yüreğim aşkınla kor gibi.

Mehmet Cıngır

Korkma

Korkma, bu toprağın altında yattıkça atan
Batmadı, asla batmayacak bu aziz vatan.
Helal olsun bu vatan uğuna dökülen kan,
Bu kan ile yazıldı yeniden en son destan.

Bilin ki,bu aziz vatanın bedeli kandır,
Güvencesi göğsümüzdeki kat kat imandır.
Vatan sevgisi, seven yürekte bir cihandır,
Bundan ziyade ne söylesem yalandır.

Ey vatanımın namusu,şerefi al sancak!
Selam olsun sana şehidimden kucak kucak
Dalgalan sen! Hangi çılgın sana yan bakacak?
Sen yüreklere dikilmeye lâyıksın ancak.

Şahlandı Asya'dan Viyana'ya atlar al al
Bütün dünya tanıdı seni ey şanlı hilal!
Eğildi önünde nice kral, sultan, general…
Korkma,dalgalan ebediyen ey nazlı hilal

Sen ki Kosova'da Murat,Mohaç'ta Süleyman
Sen ki Yıldırım,surlarda Ulubatlı Hasan…
Dalgalandığın her yer kutsal,her yer vatan,
Korkma,nerede istersen orada dalgalan!

Takmış boynuna gerdanlık gibi İstanbul'u
Sen Tuna,sen Sakarya,Fırat,sen Anadolu
Hep buradan geçer medeniyetlerin yolu.
Vatan haini, sayılır mı Allah'ın kulu?

Boğuyorken Çanakkale'de zulüm hak dini,
Bildirdi yedi düvele mehmedim haddini.
Kırıyorken her biri düşmanın savletini
Hatırlattı şarkın sultanı Salâhaddin'i…

Ulusum korkma, sen bütün dünyaya bedelsin!
İsterse dört mevsim yedi iklim üstüne gelsin
Sen gerçek dosta güvence, düşmana ecelsin
Korkma! Sen Kocatepe'de Mustafa Kemal'sin.

Şimdi bayrak var, birlik-beraberlik,ezan var
Doğru yap hesabı,yukarıda bir yazan var
Tuzak kurma-ki bu tuzakları bir bozan var
Her zaman bu destanı yazacak bir ozan var!

Korkma,dalgalan gökler gibi ey şanlı bayrak,
Sana şehitlerden ve meleklerden selam var.
Bugün düşmana ölüm,sana düğün- bayram var.
Dalgalan,benim sana çok içten bir duam var:
Ebediyen hakim kılsın seni dünyaya Hak!

Mehmet Cıngır

Korkuyor Yalnızlığım Yalnız Kalmaktan

Seviyorum ben yalnızlığımı
Ayrılmam ondan.
Fakat korkuyor yalnızlığım benden
Niye?
Ayrılırsam kendisinden”yalnız kalırım”
Diye…
Tasalanma sen ey yalnızlığım!
Ayrılmam ben senden şekerim,
Sen olmazsan ben içimi kime dökerim.
Senden başka beni kim tanıyor?
Hep seninle dertleştiğim için
Beni görende deli sanıyor.
Kim ne sanırsa sansın!
Ayılmam ben senden
Yalnızlığım!
Sen benim tek aşkımsın!

Mehmet Cıngır

Köle Pazarında Satacağım

Bütün acıları, kederleri, elemleri,
Derleyip toparlayıp denize katacağım
Acı,dert ve keder yazan bütün kalemleri,
Kırıp kırıp derin kuyulara atacağım.

Karayel rüzgârları gibi denizden esip,
Tek tek hepsinin iflahını iyice kesip,
Mezarlarını dahi derin mi derin kazıp,
Bir gece bile olsa rahatça yatacağım.

Gündüzler, acı ve hüzün taşır gecelere,
Geceler içerler hüznü bölüp hecelere.
Onlardan kurtulup çıkmak için yücelere,
İpe dizip köle pazarında satacağım.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlerini Sevdiğim Dilber

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Haber vermeden gittin güle güle
Adımı bile anmadın sen benim
Seni çok sevdiğimi bile bile!

Yokken hep seni aradı gözlerim
Nöbet tutuyor kapında izlerim
Tutmaz oldu, ağrıdı şu dizlerim
Her gün senin kapına gele gele!

Haber yolladım kuşlarla havadan
Gel ister denizden,ister karadan
Kömür gözlüm gelmezsen, ben buradan
Giderim gözyaşımı sile sile!

Dilerim gerçek olur rüyalarım,
Rüya üstüne benim dünyalarım
Uyanıp yıkılınca hülyalarım.
Ağlar giderim üzüle üzüle!

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm

Kömür gözlüm ben bu ilden gidersem
Uykudan uyan,ağla sevdiceğim
Uğruna aşkın zehrini içersem,
Yas tut,beni an, ağla sevdiceğim.

Gidersem eğer,kal sen tek başına
Unutursan beni doyma yaşına,
Ağlarsan beni de kat gözyaşına,
Uğrun uğrun dön ağla sevdiceğim!

Kömür gözlüm ben bu ilden giderken,
Güzeller bayramlığını giyerken,
Aşıklar bayramda coşup gülerken,
Ara beni,yan,ağla sevdiceğim!

Güzeller göğsüne güller takarken,
Ay yüzlüm akşam olup gün batarken,
Ben mezarımda uzanmış yatarken,
Gel kabrime kan ağla sevdiceğim!

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-1

Kömür gözlüm,gönül verip sevdiğim
N'çin anlamıyorsun aşkın dilinden?
Gönül bahçemden gül derip verdiğim
N'çin koklamıyorsun aşkın gülünden?

Duysun diye gönlümün feryadını,
Koydum kalbimin içine adını.
Almak için aşkın şiir tadını,
Niçin tatmıyorsun aşkın balından?

İzin ver,tutayım bir kez elinden,
Su içeyim doya doya gölünden.
Esirgeyeceksen bunu kulundan,
N'çin çeviriyorsun aşkı yolundan?

Işık saçar yüzüme güneş yüzün,
Tatlı gelir bana en acı sözün.
Aşkla bakmıyorsa gözüme gözün,
N'çin gitmiyor gönlümün hayalinden?

Kömür gözlüm esersin rüzgâr gibi,
Yağarsın bazen gönlüme kar gibi,
Olmayacak isen bana yâr gibi,
N'çin tutuyorsun gönlümün kolundan?

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-10

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Kara gözlerini göresim geldi
Gönül bahçemdeki özel gülleri
Derip derip yâre veresim geldi.

Açarım ben semaya elerimi
Dilerim açsın Mevla'm yollarımı
Boşlukta sallanan şu kollarımı
Yârin dal beline sarasım geldi.

Narindir benim kömür gözlüm narin
Gelsin artık bugün olmazsa yarın
Hayli zamandır görmediğim yarin
Yüzüne yüzümü süresim geldi

Ezeli de Mehmet Hocam ezeli
 Oldum bittim severim ben güzeli
Fark etmez Antalya, İzmit, Rizeli
Yârin kapısına varasım geldi.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-11

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Aşrı aşrı gurbette yârin mi var?
Ağzında sigara çekersin derin derin
Yârden mi ayrıldın,efkarın mı var?

Kömür gözlüm çarşı pazar gezersin
Başkaları için problem çözersin
Benim için neden ferman yazarsın?
Beni öldürmeye kararın mı var?

Kaş yıkmakla eli güldürüyorsun
Kokladığın gülü solduruyorsun
Zehir sözle beni öldürüyorsun
Beni öldürmekte bir kârın mı var?

Ah,bir kalemde silip attın beni!
Acımadan bir pula sattın beni
Neden kor ateşinde yaktın beni?
Bağr'nda alevi sönmüş nârın mı var!

Mehmet Hoca der, gel dön şu özüne
Sevdim,inanmıyorsan sor gözüne
Geçti yaz,sen de girdin son güzüne
Yaşanacak başka baharın mı var?

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-12

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Saçlarında kar,gözlerinde rüzgâr!
Neden selam vermeden geçiyorsun?
Kömür gözlüm senin bir derdin mi var?

Güller açan gül yüzün gülmez oldu
Artık selamın bile gelmez oldu
Gözlerin gözlerimi bilmez oldu
Kömür gözlüm senin bir derdin mi var?

Benden bir kem söz mü erişti sana
Oysa gönlüm çarpar hep senden yana
Neden dönüp bakmadın benden yana?
Kömür gözlüm senin bir derdin mi var?

Sen silsen de ben seni silemedim
O gündür bu gündür hiç gülemedim
Senin ne derdin var ben bilemedim
Kömür gözlüm senin bir derdin mi var?

Mehmet Hoca der,namazıma buyrun
Bakarken gözlerin hep uğrun uğrun
Neden söndü birden parlayan nurun?
Kömür gözlüm senin bir derdin mi var?

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-13

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Gözlerimde hiç kurumayan nemsin.
Neyleyim silinmez sevdan gönlümden,
Kalbimde sızı,gönlümde elemsin.

Bekliyorken beni sessizce ölüm,
Çıkıverdin birden karşıma gülüm.
Sevda nedir bilmezken kırık gönlüm,
Gönlüme sevdayı yazan kalemsin.

Kömür gözlüm sanadır tek güvenim.
Yok senden başka dünyada sevenim.
Hem bu dünyada, hem ahrette benim
Yüreğimde tükenmeyen âlemsin.

Dolanı da Mehmet Hoca dolanı,
Sever de yılanı,sevmez yalanı.
Şehla bakışın gönlümün urganı,
Yayla çiçeğim,nergisim,lâlemsin.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-14

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Sen mızrap,ben sazında tel olaydım
Sen her seher dalımda açmış bir gül
Ben güle âşık bir bülbül olaydım.

Her gün geçtiğin yolun dört yönünde
Oturduğun pencerenin önünde
Yaz kış on iki ayın her gününde
Gözlerini gören bir dal olaydım.

Gül gibi güneşi göğsüne taksam
Yolunda yıldızlardan kandil yaksam
Şehrin sokaklarında sabah akşam
 Üzerinden geçtiğin yol olaydım.

Mehmet Hoca oktur gönül yayında
Şu gönlümün gizemli sarayında
Yılın dört mevsim on iki ayında
Sen sultan,ben kapında kul olaydım.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-15

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Senle konuştuğumu görenler var
O güzeli “sevme, bırak” diyorlar,
Sevmem için sayısız nedenler var.

Temmuz güneşi gibi yaktın beni
İzliyorum adım adım gölgeni
Kömür gözlüm nasıl sevmem ben seni
Pembe yanaklarda çifte benler var.

Bahar güneşi gibi gülüşünü
Ardında saçını sürüyüşünü
Rahvan gibi soylu yürüyüşünü
Kıskanıp arkandan söz edenler var.

Mehmet Hoca yalan yok sözlerinde
Görünür ruhu kömür gözlerinde
Gönlünün en ücra denizlerinde
Ruhuna sarmalanmış bedenler var.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-16

Kömür gözlerini sevdiğim dilber,
Yokluğunda geçtiğin yollar mahzun.
Salınıp gezdiğin has bahçelerde,
Her seher kokladığın güller mahzun!

Gezerim ilden ile, yollar taşlı,
Seni sorarım hep,gözlerim yaşlı,
Bahar-yaz aylarında yeşil başlı,
Ördek gibi yüzdüğün göller mahzun!

Sensiz çektiğim acıyı kim bile,
Turnalar uçurdum gezdiğin ile,
Mecnun gibi seni sordum hep çöle,
Hasretinden tutuşan çöller mahzun!

Mehmet Hoca: Bilir bunu sağlar da,
Seni aradım yükselen dağlarda,
Gizli gizli mor sümbüllü bağlarda,
O ince beli saran kollar mahzun!

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-2

Kömür gözlüm,severim ben rengini,
Hatırlatsa da geceyi bana gözün.
Aydınlatır kararan yüreğimi,
Güneş gibi gülen aydınlık yüzün.

Balkanlardan tatlı bir rüzgâr gelir,
Karşımdan ak edalı bir yâr gelir,
Bir gün görmezsem bu dünya dar gelir,
Basar benim yüreğimi bir hüzün.

Gezerim ben pazarı,çarşı çarşı
Güneş olup yıldızlar sarsa arşı
Dursam da yokluğunda güne karşı,
Gece olur dünyam bana gündüzün.

Bilemem ben aşk, nasıl bir bilmece?
Anarım adını her gün,her gece.
Bir gün belki açık,belki gizlice;
Kavuşuruz yazın olmazsa, güzün.

Bakışlarındaki mana çok derin,
Kalbimin tam ortası, özel yerin.
Gözlerime aşkla bakan gözlerin
Son mutluluğu olsun ömrümüzün.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-3

Kömür gözlüm n’çin geç çıktın karşıma?
Tanımak isterdim seni ezelden.
Vaktinde gelseydin gönül çarşıma,
Tecrübem var,anlardım ben güzelden.

Verilmek üzre hakkımızda karar
Vaktinden sonra gelmek neye yarar.
Geçti ilkbahar yaz; geldi sonbahar,
Geçilmiyor gönül bahçem gazelden.

Hazin hazin göç türküsü söylerim
Akşam vakti gelen yâri ben n’ylerim.
Yokluğunda senin gönül eylerim,
Gel sevdiğim kavuşalım tez elden.

Sarardı ham ayvam,kızardı narım
Sert esmiyor artık gençlik rüzgârım.
Yap hesabını kömür gözlü yârim,
Sen hesaptan anlarsın ben sözelden.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-4

Hiç yakışmıyor sana surat asmak,
Kömür gözlüm haydi artık gülüver!
Üzüyor beni dargın gibi susmak,
Gün doğmadan haydi artık geliver.

Asmadan gel kömür gözlüm asmadan
Çıkalım şu dağlara kış basmadan,
Sen gül topla,ben nergisi; sarsmadan,
Senin olsun nergis,bana gülü ver.

İnceden giy kömür gözlüm inceden,
Benim aşkım yeni değil, önceden.
Kopar da ver dört yapraklı yoncadan,
Seviyorum de de gönlüm alıver.

Aşkla örelim gönül köşkümüzü,
Aşk içinde bulalım meşkimizi,
Leyla'nın kıskandığı aşkımızı,
Çarp da beş ile, ikiye bölüver.

Kömür gözlüm yaraşmaz sana kibir.
Terk ederken dostlarım beni bir bir,
Gülümserken yüzüme benim, kabir,
Söyle şu adımı,artık biliver.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-5

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Görmedim ben gözlerinin dengini.
Hayal eder gözlerim yokluğunda
Ceylan gözlerinin kömür rengini.

Bakarsın da sen aşk dolu göz ile
Neden "abi" dersin bana söz ile
Akordu bozulmuş, kırık saz ile
Bozamazlar bu aşkın âhengini.

Kömür gözlüm gözümün içinde kal.
Boğulur mu gözyaşında bu hayal?
Sürecekse sonsuza dek bu hal,
Ver bana gözlerinin mihengini.

Kömür gözlüm çıkma artık yoluma,
Kömür gözlerini takmış koluma,
Giderken ben gözlerinle ölüme,
Gönder benim kabrime çelengini.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-6

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
İlgisizliğin sanki bir naz gibi.
Gecedir hep bana, sensiz gündüzler.
Kayıyorum ben gökte yıldız gibi.

Katlanırım dikene ben gül için.
Kara sevdadır aşk, bülbül için.
Boyun bükülür mü bir gönül için?
Büküyorum işte ben öksüz gibi.

Hazan düştü o gül bahçelerine,
Baykuş öttü orda bülbül yerine.
Aşkın ıslanmış yüksek burçlarına,
Mart karı düştü ufuktan buz gibi.

Sen ki, gönül cennetimin kadını,
Hecelerim gece gündüz adını.
Duymayınca gönlümün feryadını,
Gidiyorum işte ben de güz gibi.

Kömür gözlüm gel meyletme minnete,
Sırtını dönme bendeki himmete.
Gönlümdeki aşk dolu şu cennete!
Haydi gir, sıcacık bahar, yaz gibi!

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-7

Kömür gözlüm gözümdeki yaş ile
Sevdim seni aşk sarhoşu baş ile.
Çağırınca ben seni göz, kaş ile,
Bin aşk atına, hemen gel sevdiğim.

Aşık oldum sana, döndüm özüme,
Çevirme başını,bak şu yüzüme
Çok sevdim inanmazsan sor gözüme,
Aşık oldum ben sana,bil sevdiğim.

Şaştım ben dünyanın işine şaştım,
Bulmak için diyar diyar dolaştım,
Ulaştım sana sonunda ulaştım!
İnanmazsan sor,işte yol sevdiğim.

Kaçırma gözümden kömür gözünü
Asaletindir gülmek,bil özünü
Kırmızı güller açan gül yüzünü
Asma sen; güller gibi gül sevdiğim.

Kara sürmeleri çekme kaşına,
Yüz vermezsen eğer, doyma yaşına
Girince on sekizinci kışına,
Sev beni,sevmez isen öl sevdiğim.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-8

Kömür gözlerini sevdiğim dilber
Şu yalan dünyayı gezdim gezeli
Gördüm Bağdat,Şam,Adana,Konya'yı
Görmedim senin gibi bir güzeli.

Evinin önü geçilmez gazelden
Sarraf cevherden anlar ben güzelden
Kömür gözlüm ne şimdi ne ezelden
Görmedim senin gibi bir güzeli.

İbrişim kuşak bağlamış beline
Benziyor kırmızı cennet gülüne
Gittim dünyanın en güzel iline
Görmedim senin gibi bir güzeli.

Mâil oldum senin kömür gözüne
Balcı mısın,bal mı kattın sözüne?
Baktım bütün aynaların yüzüne
Görmedim senin gibi bir güzeli.

Mehmet Cıngır

Kömür Gözlüm-9

Kömür gözlüm çok mutlu olurum ben
Sen benim yanımda olduğun zaman.
Yüreğimde kırmızı güller açar
Gülşen olur gönlüm güldüğün zaman.

Yokluğunda gecelerim Kerbelâ
Kopar şu göğsümden bir vaveylâ
Ben çölde Mecnun olurum sen Leyla
Diner acılarım geldiğin zaman

Söylerim adını ben üç hecede
 Uçar benim deli gönlüm yücede
Gelsen zifiri karanlık gecede
Karanlıklar güler güldüğün zaman.

Seni övmüş de yaratmış yaratan
Aşkı bilmeyen çekilsin aradan
İster denizden gel,ister karadan
Sevinir yollar sen geldiğin zaman.

Sana kavuşmaktır benim maksadım
Bırak,silinsin gönüllerden yadım!
Yalnız senin dilinde kalsın adım,
Sevinir adım,söylediğin zaman.

Mehmet Cıngır

Köpüklü Dalgalar

Yükseldi dağlar gibi köpüklü dalgaların,
Ne varsa çekti içine azgın halkaların.
Ey deniz! Nedir bu öfke,bu nefret,bu kin?
Cehennem gibi fokur fokur kaynadı için.

Benim gibi haksızlığa mı uğradın,ne var?
Karşına mı dikildi Çin Seddi gibi rüzgâr?
Ey deniz! Varsa eğer haksızlık,bir şey deme,
Çek günahkârları içindeki cehenneme!

Mehmet Cıngır

Kördüğüm

Çile yüklü bir kahır vadisidir
Yıllar yılı benim sende gördüğüm
Hayat, sırlı günün ikindisidir
Ayrılmıyor,sarmaş dolaş kördüğüm…

Belli değil kardeş,hısım, akraba
Konulmuş türlü yemekler bir kaba
Kim evlat,kim ata,kim ana, baba?
Ayrılmıyor,sarmaş dolaş kördüğüm.

Sarışmış yaprakları ağaçların
Gıdasıdır gariplerin, açların
Rüzgârda savrulan ipek saçların
Ayrılmıyor,sarmaş dolaş kördüğm.

Ben yoruldum,yorulmadı bu yollar
Azgın nefsim yorgun ruhumu sollar
Mehtabın altında sardığın kollar
Ayrlmıyor,sarmaş dolaş kördüğüm.

Mehmet Hoca deva olur her derde
Yağmurun incecik yağdığı yerde
Islanan düşünceler, her seherde
Ayrılmyor,sarmaş dolaş kördüğüm.

Mehmet Cıngır

Kördüğüm Gibi

Gülüşün kafiyeli şiir gibi
Gözlerim gözlerine esir gibi
Kaşların,saçların,gözlerin,ruhun…
Oku oku yaz, bitmez nesir gibi..

Haydi gel bana şöyle bahar gibi
Essin sesin ruhumda rüzgâr gibi
Bir ilk cemre gibi düş yüreğime
Kızarsın ruhum aşkından nar gibi.

Mehmet hoca der gördüğüm gibi
Öyle sever seni, kördüğüm gibi
Ellerimin kokusundan anladım,
Duruyor saçların ördüğüm gibi.

Mehmet Cıngır

Kumdan Heykeller

Bilemezsin her sabah gözümde bir yıldızın yandığını,
Gözlerimin her akşam yeniden kapandığını.
Gönlümde kahverengi bir yaprağın ağladığını,
Bilemezsin gönlümü gönlüne bağladığını.

Bilebilir misin saçlarının kalbime urgan olduğunu,
Karanlıkların üstüme yorgan olduğunu?
Güneşin gece koynuma dolduğunu,
Bilebilir misin şafakla birlikte gözden kaybolduğunu?

Bir deniz kaydı kayıkçının küreğinde,
Yüreğim boğuluyor yüreğinde.
Sen kayıp gidiyorsun kara bir bulutun bakışında;
Bense batıp batıp çıkıyorum bir ırmağın akışında.

Gönlüm kızgın çöllerde bir kum tanesi;
Gönlüm gönlünü arıyor,Leyla bahanesi.
Fırtına habercisi çölde rüzgârın uğultusu,
Gezer de ceylan çölde,bulamaz bir damla su.

Senin yokluğunda yüklendi çileyi aşk,
Nefes almaya başladı kuşların gönlünde köşk...
Günebakan çiçekleri ufka yüzünü döndüğü an,
Aşkı damıtır sağnak sağnak gül bahçesinde zaman.

Çatladı yağmur bulutlarına hüzün taşıyan atlar,
Dağılmakta geceyi sırtında taşıyan bulutlar...
Sen nerden bileceksin benim çektiğim elemlerimi?
Topladım bir bir denizlerden,kırılan kalemlerimi...

Pazarlık ederken kıyasıya celladımla ölümü,
Gördüm dikenlerin arasından gülümseyen gülümü.
Sadece kendi göğümden almalıyım güneşimi,
Başka gezegenler belirleyemezler benim işimi.

Biliyor musun kefen giydi yokluğunda ruhum?
Ağlattı yağmursuz bulutları feryadım,ahım!
Yargıladılar beni kendi ülkemde zenciler,
Denizin en karanlık noktasından çıktı bu kara inciler...

Çözülecektir ilk yağmurlarda kumdan heykeller,
Yokluğa mahkum edilecektir geceyi kucaklayan eller,
Sen vakit öldürürken ruhsuz taşların gölgesinde,
Ben ay ve yıldızlarla tanışacağım güneşin ülkesinde...

Mehmet Cıngır

Kurban Bayramı

Kurban, vacip hali vakti yerinde olana,
Allah hayırlar ihsan etsin kesen kuluna.
Kurban kesmek cenabı Allah'ın emridir,
Ya Rab, kurban kesmeyen ne kötü cimridir!

Feda edelim Allah yolunda uykumuzu,
İsmail olmaya adaydır kınalı kuzu.
Kurban kesmeyenlere dost olur şeytan kinle,
Sorarlar ahrette dost olduğunu kiminle.

Kurban kesilmeyen evde eksik olmaz keder,
Kurbansız ev ki, sahibine beddua eder.
Kınalanır Allah'a kurban olacak koçlar,
Doyar ete fakir-fukara garip ve açlar.

Ulaşmaz Allah'a ne eti ne de derisi
Ulaşan takvadır;lafı-ı güzaf gerisi.
Her gün ve her sofrada etli yemek yiyenler,
"Katliam" diyor kışın sırtına kürk giyenler.

Bayramlar coşkulu günlerdir;vurur davullar,
Eş-dost ziyareti için hazırlanır bavullar.
Allah bizi sevdiklerimize kavuşturur,
Kurbanlarımız ile Sırat'ta buluşturur.

Koçumun bir gözü yeşil,diğer gözü mavi,
Cennet olur inşallah inananların evi.
Kurbanın her tüyünün ayrı sevabı vardır,
Akan her damlanın mizanda cevabı vardır.

Arşa yükselir kurban kesenlerin z'kirleri
Akan her damla temizler manevi kirleri.
Bugün bayram, şevinsin çocuklar mutlu olsun,
Bugün bayram, İslam âlemine kutlu olsun.

Mehmet Cıngır

Kurtlar Sofrası

Kocaman bir nasır elimin ortasında...
Bir dilim ekmeğim ben kurtlar sofrasında
Parçalandıkça çoğalan,
Çoğaldıkça parçalanan...

Yeniden çiçek verdi yeni zamanda;
Eski zamandan kalma dal uçları.
Yandı dal uçlarında çiçekler,
Kanı içime damladı yanan çiçeklerin...
Çiçek kanıdır damarlarımda dolaşan,
Korku çiçeklerinin kanı,
Dolaştıkça çoğalan...

Bal yaptı arılar sevgi çiçeklerinin tozlarından,
Kıvamlı...Terli...
Servis ettiler o kıvamlı ve terli ballarını
Kurtlar sofrasına...
Melodi yerine geçiyordu balların iniltisi,
Yakarken içimi bir türkünün kıvılcımı.
Onlardır sofranın başında yalanan,
Dolaşırken yüreğimde ince bir sızı
Ne de yakışmış dişlerine kırmızı...

Bulutlu çiğdem gülüşleridir
Ah çekip ağlayan!
İnsan zerrecikleridir genişleyen damarlarında
Coşup çağlayan...

Dumanlı havada katran karası gözleri,
Gözlerinin rengini almış yüzleri...
Dans ettirirler kalemlerine;
Utancından yerin dibine geçirirler
En usta dansözleri...
Avuçlarken ben çığlıkları,
Kahkahalar doldurur kayalıkları...
Kaybetmiş yolunu,
Süvarisi mızraklanmış küheylan.

Kara gözleri kara camların ardında gizlenir,
Yüreklerinde ceylanların kanı filizlenir...
Uzun masal gecelerinde
Horozun ötmesi nasıl da özlenir!
Dar boğazlardan geçerken nehir,
Akmaya başlar kalem uçlarından zehir.
Karalar damlar beyazın üstüne...
Bir anda oluverir kırmızılar siyah
Ve altında binlerce,binlerce ah!

Toprağın karasına düşen alın terimiz,
Yükselir buharlaşarak bulutlara...
Başımız dik,alnımız süt gibi ak olsa da
Kuraklığın bağrında mahkûmdur yüzlerimiz.

Ava çıkarlar ellerinde ok ve yay;
Şehla bakışlı ceylanlara tuzak kurulur;
Pay edilip kurtlar sofrasına sunulur.
En güçlünündür en büyük pay...

Çakallar da ortak olmuş kurtlar sofrasına,
Tuz basmışlar ceylanların yarasına...
Emmişler güneşin bütün ışıklarını...
Arasıra hırlaşsalar da çabuk anlaşırlar.
Mehtabın ziyasında sallarlar kaşıklarını
İştahla kan kokulu yemeklerine...

Kader midir bilmem,
Kurtlar sofrasına sunulmak;
Kaderde de var ölüm,ürküntü vermiyor;
Fakat çok ağır geliyor
Kan dolu kadehlere meze olmak...

..

Mehmet Cıngır

Kurtuluşun İpi

Eskisi kadar aydınlatmıyor bak, güneş,
Kayaların dibi yosun tutmuş,
Göğe bakar olmuş ana, bacı, kardeş…
Analar çocuklarını emzirmeden uyutmuş…

Bulutların ötesinde kalmış gözlerin,
Parmak uçların sararıp solmuş…
Gizlenmiş vadilerde ayak izlerin,
Ne de acıymış düşüme giren sözlerin…

Dolaşırken parıltılı caddelerde,
Birden karşıma çıktı hayalin…
Öpesim geldi hayalini bir hamlede,
Fakat kayboluverdi birden ellerin…

Uzak düşmüş ağaçtan gölgesi,
Kör bakıyor mum kendi dibine…
İs bağlamış kalbinin her bölgesi,
Yeter artık,sarılın kurtuluşun ipine!

Mehmet Cıngır

Kusura Bakma

Gözlerim var ama;
Onları Hakk'a diktim.
Sana gözucuyla bile bakamam;
Çünkü gözucum yok benim,
Kusura bakma...

Ayaklarım var ama;
Onlarla Hakk'a yürürüm;
Gelemem sana ayakuçlarımla,
Sessizce...
Çünkü ayakuçlarım yok benim,
Kusura bakma...

Yüzüm var ama;
Onu Hakk'a döndürdüm;
Döndüremem sana yüzümü;
Çünkü bir yüzüm var benim,
Kusura bakma...

Sırtım var ama;
Sırtıma dağları yükledim,
Alamam sırtıma seni,
Çünkü yüküm çok ağır benim,
Kusura bakma...

Kollarım var ama;
Onlarla en sevgiliyi sardım,
Saramam seni kollarımla;
Çünkü iki kolum var benim,
Kusura bakma...

Dilim var ama;
Onlarla Hak'kı söylerim hep,
Kulaklarına güzel şeyler fısıldayamam,
Çünkü; dilim dilim değil dilim benim,
Kusura bakma...

Mehmet Cıngır

Kuş

Balkonda bir kuş,
Çıvıl cıvıl her sabah,
Öter, ah ne hoş!

Mehmet Cıngır

Kuş Cıvıltısı

Karşı meydanda pazar kurulurmuş,
Dağların zirvelerine kar yağarmış,
Martta üşüyen, kazma kürek yakarmış,
Rüzgâr eser,yağmur yağarmış,
Arap kızı camdan bakarmış
Mayıs günlük güneşlik…
Temmuzda güneş yakarmış.
İnlermiş yazın sıcaktan toprak
Dans edermiş rüzgârın önünde yaprak…
Bütün bunlardan bana ne!
Sabah pencerenizi açtığınızda
Kuş cıvıltısı geliyor mu?
Bana bundan haber verin,
Ruhunuz nefes alsın,
Gerisini boşverin.

Mehmet Cıngır

Kuşları Öldürdüler

Eskiden kuşlar gelirdi küme küme
Ağaçtan ağaca konarlardı.
Pencerenin önüne gelirler,
Sabah şarkıları söylerlerdi
Gökkuşağı renginde.

Turnalar geçerdi sıra sıra,
Haber getirirlerdi uzaklardan.
Şimdi gelemiyorlar,
Kurtulup tuzaklardan.

Leylekler gelirdi,karalı aklı…
Evlerin bacalarına çerden çöpten
Gecekondular yaparlardı.
Öterlerdi"lak lak lak"
Anlatırlardı hikâyelerini…
Kırlangıçlar ev yaparlardı muntazam,
Evlerin saçaklarına…
Gösterirlerdi mucizevî mimarilerini
Ve mırıldanırlardı ilâhilerini…
Şimdi ne ev kaldı bacalı, saçaklı;
Ne de kuşlar geliyor,
Çatal kuyruklu,uzun bacaklı…

Artık gelmiyor alay alay kuşlar
Mahzun kaldı yapraklar,dallar
Kavuşamadan öldü âşık bülbüller
Feryat ediyor yaz bahçelerinde
Boynu bükük, allar giymiş güller…

Konmaz oldu çiçekli dalıma serçeler,
Filmlerde kaldı,balıkçıllar,martılar…
Onun için siyah beyaz, geceler ve gündüzler,
Üzgün gündüz güneş,gece ay ve yıldızlar…

Dallarda konser vermiyorlar artık.
Öldürdüler kuşları,
Öldürüyoruz diye sinekleri,
Isırmasın diye insanları ve inekleri…
Biz kuşları çok gördük,Çocuklar!
Çok işittik seslerini;
Ancak,
SİZ seslerini duyamayacaksınız
Göremeyeceksiniz ağaçlarda kuşları.
Belki resimlerde ya da filmlerde görecek
Ve büyüklerinize soracaksınız:
"Bunlar ne? diye.
Yazık,çok yazık!

Mehmet Cıngır

Kutlu Doğum

Rebü-l-evvel ayının on ikinci gecesi
Geldi nebiler manzumesinin son hecesi.
Nurlar ile doldu yedi kat gökler ve zemin
Koydular adını yetimin Muhammed Emin.

Aktı o gün rahmet pınarından âb-ı hayat
Pek kutlu bir doğuma şahit oldu kâinat.
Sönüverdi o bin yıllık Mecusi ateşi
Aydınlatıverdi âlemi rahmet güneşi.

Yağdı o gecede nur yağmuru sağnak sağnak
Âlemler arındı kirlerinden oldu ak pak.
On dört stun birden çöktü sarayından Kisra'nın
Selam durdu gökler gelişine Mustafa'nın.

Bir bayrak dikti evlerin anasına Allah
Yazıyor üzerinde Muhammed Resülullah.
Bayram ederken yerler ve gökler, şeytan ağlar
Selam durdu yaratılmışlar,eğildi dağlar.

Bu gecede doğdu Medine'nin lale gülü
Bu gecede doğdu, İslam'ın Şeydâ bülbülü.
Geldi beklenen mektup çağların ötesinden
Dalga dalga yayıldı müjde pazartesiden.

Mehmet Cıngır

Kutup Yıldızı

Ne teknolojik gelişmeler,ne ışık hızı
Ne de değişik renkler:Yeşil,sarı,kırmızı…
Takmış kafsını siyah-beyaza; zira
Düşüncesi kutup yıldızı.

Mehmet Cıngır

Küf Böceği

Bir yaz günü karda kaybolanlar nerde gülüm
Ayıramaz bizi yağsa üstümüze ak ölüm.
Fettan bakışlar içinde yıkılıyor saray
Gece ortasında ne gün görünüyor ne ay.

Yuva yapmış beyaz serçeler ağaç dalına,
Hasret kaldı kara gecede bülbül gülüne.
Kaplasa da yeryüzünü kapkara bulutlar,
Yeşerir bir gün gece ortasında umutlar.

Elbet bize de hayran olur bir gün aynalar,
Sönünce korku mumu, aydınlanır dünyalar.
Kara gecede yuvasını yitirdi kuşlar,
Denizden gelen dalgalarla eğilmez başlar.

Sen benim dağımda yağmursun,karsın,tipisin,
Rüzgârın burcunda devrik bir sultan gibisin.
Sana da yâr olmaz ey sultan bu yüce dağlar!
Ki, yamacında yüz binlerce güvercin ağlar.

Kalmadı deniz köpüğünde ne haya ne ar,
Kör bakıyor ağaçların köküne hükümdar.
Bir akşam vakti vurunca dalgalar sahile,
Söz hakkı verildi garip yurdunda cahile.

Göğe açıldı elleri sözde bir dervişin,
Hışmı dokunmuştur ona sözde bir ermişin.
Biliyorum göğüme bir ayna tutuyorsun,
Ak kanatlı martıları neden yutuyorsun?

Nasıl aldandın göğe uzanan o ellere?
Nasıl da kıydın o körpecik gonca güllere?
Kırılmış dal gibi bakıyorsun yaprağıma,
Bir kıvılcım düşürdün sen gökten toprağıma.

Nice yıldızlar düşüyor gece gökten bir bir,
Uğursuz gecede tersine akıyor nehir.
Gecenin koynunda nice korkular gizlenir,
Bir gün korkunun çölünde güller filizlenir.

Yüce olsa da dağlar üstünden geçer yollar,
Seni de sarar bir gün ahtapot gibi kollar.
Elbet de bir gün mizan terazisi kurulur,
Zulmün kollarına küflü kelepçe vurulur.

Vurulur mu hiç boynu köpüklü rüzgâra gem?
Olmayacak sevda kuşları kargalara yem.
Elbet bir gün keklikler yuvalarına döner,
Ve küf böceğinin ateşi" fıs" diye söner.

Mehmet Cıngır

Küllerimden Yeniden Doğdum

Bütün ruhumu sarmştı vesvese
Hiçbir şeye ne sevgi kalmıştı ne de ilgi
Kapılmışken büyük bir ye'se
Allah'ın inayeti
Sevgili eşimin gayreti
Önledi büyük bir cinayeti…

Vesvese okları sürekli üstüme geliyordu
Her ok, ruhumun yüreğini deliyordu.
Kılıç şakırtıları
Ok vınlamaları
Top sesleri
Bir tarata da ben…
Meydan savaşı veriyorduk
Kan gölüne dönmüştü ruhumun meydanı…
Yara bere içindeydi ruhumun bedeni
Bir savaş ki,bir hiç yüzünden nedeni…
Bir savaş ki,kıran kırana…
Düşman bir şey bırakmak istemiyordu yarına.
Ama ben, pes etmiyordum.
Şunu biliyordum ki,
Allah'ın verdiği canı Ancak Allah alabilirdi.
Allah'tan umut kesilmezdi.
En kötü şartlar altında bile
Ruhumun en kuytu köşesinde
Bir umut ışığı daima yanıyordu.

İşte bu inancım
Ve sevgili eşimin gayreti ile
Düşmanı karanlığın zifirinde boğdum
Ve küllerimden yeniden doğdum.

Mehmet Cıngır

Kürek Kürek

Atsan da üstüme sevgiyi kürek kürek
Neye yarar kupkuru bir sevgi
Yoksa içinde bir parça yürek…
Baklava kıvamında bir sevgi için
Sevginin hamurunu, özleşene dek
Bir parça yürekle yoğurmak gerek…

Mehmet Cıngır

Lâ İlâhe İllallah

Göğün denizinde yüzerken gri bulutlar,
Yeşeriyordu zihnimizde yeni umutlar.
Açmışlardı ağızlarını göğe kuşlar,
Dua ediyordu Allah'a dağlar taşlar

Bu sabah yine sıcak bir güne uyandım,
Yine ateşten gömleği giyip pek yandım.
Saplandı şu yüreğime ateşten bir ok,
Gelir geçer bulutlar, bir damla yağmur yok.

Yağsın yanan ruhlara yağmur sağnak sağnak
Ve boy versin ekinler dal dal,başak başak.
Açsın koyaklarda nergis,papatya, lale…
Açsın güller cennet gelsin akla hayale.

Ver Allah'ım ver bize dolu dolu yağmur,
Dolsun alevli ruhumuza sonsuz bir nur…
Suya kansın susuz kuruyan ervahımız
Bir damla suyu çok görme bize Allah'ımız!

Yağmur bulutları gökyüzünde gezinsin,
Sağnak yağmurlar toprağın kalbine sinsin.
Gelin boş yere çekip durmayalım biz ah!
Her derde deva bir "lâ ilâhe illallah."

Mehmet Cıngır

Lafzatullah

Sevgilinin doksan dokuz güzel adı vardır,
Bunların ayrı ayrı kokusu ve tadı vardır
İçine alır doksan dokuzu lafzatullah
Yoktur bunların içerisinde"tengri" billah.

Lafzatullah ki yücelerden daha yücedir,
Bunu idrak edemeyen akıl ne cücedir.
"Allah"Hakk'a delalet eden özel bir isimdir,
O,doksan dokuz içinde en güzel isimdir.

"Tanrı"doksan dokuz güzelin içinde yoktur,
Bu söz,Allah'ın zatına atılan bir oktur.
Var iken lafzatullah, tanrıda ısrar neden?
İşte bu anlayıştır müslümanı kahreden.

"Allah" sözü ism-i a'zam , lafza-i celaldir
Bu söz noksanlardan münezzeh mutlak kemaldir.
Bilin ki, tanrı sözü tutmaz "Allah" yerini,
İster ikisini kullan,istersen birini.

Lafzatullah hiçbir isimden türememiştir,
"Tanrı"diyen bu inceliği görememiştir.
Hiçbir söz lafzatullahı ihata edemez.
"Tanrı,tanrı" der de neden"Allah Allah"demez?

Allah'ı sevdiği isimlerle zikredelim,
Ve onlardaki ince sırları fikredelim.
İşte o an, zaman durur ve mekân silinir,
Ruhlar, ince bir duman gibi göğe salınır.

Mehmet Cıngır

Lal Oldu Dillerim

Sen konuşurken lal idi dillerim.
Konuşma, sus artık sus ey gözlerim!
Sen de çaresi olmadın derdimin
Konuşma, sus artık sus ey gözlerim!
Yüreğim konuşsun,söz yüreğimin!

Mehmet Cıngır

Leyla Gibi

Gözlerime Zühre yıldızı gibi
Aktı geçti gözlerin
Gözlerimi nevruz ateşi gibi
Yaktı geçti gözlerin…
Gözlerime Leyla gibi
Baktı geçti gözlerin…
Gözlerime Kutup yıldızı gibi
Şavktı geçti gözlerin…
Duymadı bir çift sözünü
Yüreğime hızlı tren gibi
Çarptı geçti gözlerin…

Mehmet Cıngır

Limon

İki tane limon ağacı diktim
Büyükçe saksılara
Balkona koydum.
Suyunu veriyorum,
Gübresini veriyorum,
Güneş alıyor.
Her sabah”günayın”diyorum.
“Nasılsınız? ” Diyorum,
Yapraklarını okşuyorum;
Yabanıl otları söküyorum,
Dikenlerinden öpüyorum.
Sevgimi de veriyorum…
Bir tanesi bir tane verdi;
Diğeri hiç vermedi.
Acaba neyi eksik,
Bilemedim;
Nedir derdi?

Mehmet Cıngır

Maniler

Sırma saçlarından sular akışır
Sevgililer birbirine bakışır
Sevdiceğim bir dünya güzelidir
Sadece benim koluma yakışır.

Ateş olup içime akarsın
Kezzap olup yüreğimi yakarsın
Madem beni sevmiyorsun
Niçin gözümün içine bakarsın?

Ak koyun almadın mı?
Sürüye salmadın mı?
Kör olası kaynana,
Hiç gelin olmadın mı?

Kınalı keklik seker
Tarlaya soğan eker
Ben öleceğime,
Kaynana sen geber.

Atım yoruldu gitmez
Horozum öldü ötmez
Şekerdir yârin dilleri,
Âh yala yala bitmez!

Aşkı bilmeyen kaleme"yaz"demem,
Seni övmeyen söze"söz"demem.
Ey sevgili! Öyle güzelsin ki,
Bunu görmeyen göze"göz"demem.

Mehmet Cıngır

Maskeli Yüzler

İki yüzlü insanlar aranır oldu şimdi,
Öyle ki,yüzler renk renk boyanır oldu şimdi.
Maskeler...Maskeler...Her maskede farklı yüzler...
Fırıl fırıl döner maskeler içinde gözler.

Öyle ki, bilmiyor gerçek yüzünün rengini,
Çok yüzlü,kendi bile tanımıyor kendini.
Yüzler gibi sözler de maskeli,türlü türlü...
Söz değil,sanki telefon mübarek kontörlü.

İşi gücü hile,dedikodu,yalan dolan...
İnsan değil akrep; sanki maskeli bir yılan!
Namuş,şeref,erdem...yok; insanlık yetim,öksüz!
İnsanlar kişiliksiz,çok yüzlü; hatta yüzsüz...

Renk renk maskeler içinde nice yüzler gördüm,
Orada boynuzu uzamış öküzler gördüm.
Kuzu postuna bürünüp"dostuz"der,överler;
Sonra da samana katıp afiyetle yerler.

Çıkarı var ise vurur kapını"tak tak tak! "
Gerçek değil,sahte yüzüyle gelir muhakkak.
Kaç yüzü var bilinmez,bilmeden hendese,
Yolar tüyünü,bir kerre kattı mı kümese.

Tanı insanları,dikkatli ol,gözünü aç;
Görünmüyorsa gözbebeğinde yüreği,kaç
Uçan atlarla ve kadifeden kanatlarla,
Başbaşa kalmak istemiyorsan feryatlarla...

Mehmet Cıngır

Masmavi Bir Özgürlük Sezmekteyim

Uçsuz bucaksız bir âlemdir deniz,
Kim bilir öbür ucu hangi kıyıda,nerede?
Kıyıdan seyretse bile ufukları gözleriniz,
Sükûn bulur ruhunuz,engin denizleri gezer de.

Ey deniz! kabarmış dalga dalga yüreğin;
Neden böyle hırçın,neden böyle öfkelisin?
Oysa gece-gündüz sana akıyor ırmaklar,
Gece mehtap,gündüz bakıyor güneş...
Yoksa sana da benim gibi haksızlık eden mi var?

İçinde binlerce can...Binlerce sultan ve saray...
Neden üzgünsün,tepeden mi baktı yoksa sana dolunay?
Dağ gibi gemiler,yüzüne kara leke sürer de;
Üstünde gezer bölük bölük,alay alay...

Bazen kabarır benim de yüreğim deniz gibi,
Çakan her şimşek kara bir leke bırakır iz gibi.
Yüreğimin bütün sürgünlerini kırar;
Sert eser de zemheri rüzgârı,buz gibi...

Sen yakamozlarınla enginlerde şen şakrak...
Dalgaların pembe sahilleri döverken şrak şrak,
Yalnızlığımı paylaşırım,dertlerimi döker de,
Dalgalarınla konuşurum,kalbimdeki alevi duyarak.

Gelirim her sabah sana; derbeder,mahzun!
İçimi dökerim dalgalara uzun uzun...
Sen hazin,ben hazin,dalgalar hazin,sahiller hazin...
Öperken dalgalar,sahillerin pembe dudaklarını,.

Ruhum bir rüya âlemin ortasında,yüzmekteyim,
Bir tüy kadar hafif,elsiz ayaksız gezmekteyim.
Bütün dertlerden,sıkıntılardan âzade;
Masmavi bir özgürlük sezmekteyim...

Mehmet Cıngır

Masmavi Eserken Deli Rüzgâr

Masmavi eserken rüzgâr, bu deli rüzgâr
İçtim ben aşkı o yârin gül dudağından
Tanık olurken bu aşka ihtiyar çınar
Yel gibi geçti zaman aşkın odağından.

O gökyüzü, o bulut, o yağmur,o ışık…
İçtik mor aydınlıkta aşkı kaşık kaşık.
Seherde bülbülün hüznünü iki âşık
sarılarak dinlerdik gülün budağından.

Ah ey sevgili! Kim bilir şimdi nerdesin?
Belki ilk buluştuğumuz merdivendesin
Kulaklarımda çınlayan o ayak sesin,
Padişahı bile fırlatır otağından.

Uslanır da Mehmet Hoca bir gün uslanır,
Yıllar var ki senin aşkın ile beslenir.
Pencereni açık tut ki,belki seslenir
Kalkabilirse eğer hasta yatağından.

Mehmet Cıngır

Matematikçe

Şiir diliyle anlattım sana aşkı şairce
Anlamadın.
Matematik diliyle anlatsam matematikçe
Anlar mısın bilmem.
Matematik diliyle anlatmak için
Yeter bana dört işlem…
Bir de tepe noktada birleşen
İkizkenar üçgen…
Çarp,böl,topla; sensizliği çıkar,
Kalan:Sen ve ben…Ölene kadar.

Mehmet Cıngır

Matematikçiler Çözsün

Yıllarca uğraştım,
Şu kadın denilen denklemi
Ne çözebildim,
Ne de üzerini çizebildim.
Havale ediyorum matematikçilere
Matematikçiler çözsün…

Mehmet Cıngır

Mavi

Maviden alırım bütün ilhamımı ben,
Mavi alır benim bütün yorgunluğumu.
Mavinin bütün tonlarına vurgunum
Artık ırmaklar gibi akamıyorum,
Göller gibi durgunum ve yorgunum
Kahveden alır rengini benim gözlerim,
Bir gün görmesem maviyi özlerim.
Oturur kıyıcığına mavi türküler söylerim,
İçten bir tutkuyla hep maviyi gözlerim.

Dağlar mavi,dereler tepeler masmavi…
Kanım bir nehirdir, masmavi akar benim,
Yüreğim bir denizdir, masmavi atar benim.
Ruhum mavidir,masmavi kokar benim.
Düşürür mavi hüznünü toprağa
Bütün yapraklar mavi olsun,
Mavi pek yakışır yaprağa.
Kan damlar benim yüreğimden maviye…
Gölgesi vurur maviye her sabah dağların,
Zifiri karanlıkta çığlığını dinlerim denizlerin.
Büyülenirim mavinin muhteşem rengiyle,
Gözüm kamaşır yer ve göğün âhengiyle.

Yer mavi,gök mavi, güneş mavi, ay mavi…
Uçuşur maviliklerde martılar ve yıldızlar…
Öper mavilklerin yanağından rüzgâr,
İşte tüm haşmetiyle geldi masmavi bahar!
Mavinin kollarını kendime vatan bilirim,
Ben ancak mavinin kollarında sevilirim.
Bütün renkler güzeldir ammâ;
Ben daha çok maviyi severim.
Bütün renkleri överim ammâ;
Maviyi daha çok överim.
Maviye ve mavi akar benim bütün suyum;
Merak eden varsa beni, işte ben buyum.

Mehmet Cıngır

Mavi Bir Gökyüzü Armağan Edelim Çocuklara

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara
Mavi,masmavi…
Kimse kurmasın onlara tuzak.
Oyun bahçeleri kursunlar orada
Oynasınlar mavi mavi
Tehlikeden uzak…

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara
Kalksın zaman ve mekan aradan,
Açsın çiçekler orada mavi mavi,
Yönetsinler dünyayı oradan.

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Orada ne taciz ne istismar ne zulüm,
Yaşasınlar kaygıdan uzak mavi mavi,
Ölsün orada ölüm…

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Kentler kursunlar yıldızlara bir bir.
Ziyaret etsinler bir birlerini,
Gülsünler mavi mavi,
Uzak olsun onlardan kabir.

Bir gökyüzü armağan edelim çocuklara,
Mavi,berrak,açık…
Komşu olsunlar güneşe,
Yaşasınlar mavi mavi
Sıcacık.

Mehmet Cıngır

Mavi Deniz

Geldim yine senin kıyına
Seninle etmek için sohbet.
Ey mavi deniz!
Var herkesin,kardeşi,amcası,dayısı…
Ne anam ne babam,ne kardeşim,ne yeğnim…
Geleceğim yer sadece deniz kıyısı…
Senin kıyın…
Şu kıyıcığından ediyorum seninle muhabbet.
Kimim var senden başka?
Dert ortağım sensin benim.

Ey sevgili yâr!
Ey mavi deniz!
Haftaya gelemem belki
Kusura bakma!
28 Kasımda oğlumun düğünü var.
Balıklarınla birlikte etsem davet
Gelir misiniz?

Mehmet Cıngır

Mavi Güneş

Doğdun nihayet
Ba'de harab-ül Basra
Ey mavi güneş!

Mehmet Cıngır

Mavi Papatyam

Sahil boyu yalılar yalılar yalılar…
Dünyanın en mutlu insanları Antalyalılar!
Tarih tabiat,kum,güneş,deniz,mehtap…
Daha nice güzellikler…güzellikler..!
Sadece Antalya'ya aittir bu özellikler.
Antalya'm Bey Dağı sana yüksekten bakar.
Yağmur güneşle birlikte akar…
Bazen esse de ılık ılık rüzgâr,
Saklanır yıl boyu Bey Dağı'nın koynunda kar.

Hani bir söz vardır ya:
"Vatan,millet,Sakarya"
Masmavi boncuk gibi denizin,
Eşsiz benzersiz sahillerin,
Ben de diyorum ki onun için
Antalya, Antalya, ille de Antalya!

Dedi ki Mustafa Kemal Paşa'm:
"Şüpesiz Antalya dünyanın en güzel şehridir."
Tozlu tozlu yollarından geçtim
Yaylalarında ekin biçtim,
Buz gibi pınarlarından içtim.
Ben de güzeller içinden
Yalnız,yalnız seni seçtim
Benim güzel Antalya'm!

Falezlerinde taşlar delik delik,
Burada mehtap,güneş,kum, deniz…
Aylık,yıllık değil; her gün,gündelik…
Görürse eğer bu güzellikleri gözleriniz
Vermezsiniz başka güzelliklere metelik.

Geceyi gündüz yapar Antalya'mda meşaleler,
Kurşunlu Düden,Manavgat…
Antalya'mda akar en güzel şelaleler…
Kol kola âşıklar mehtabın altında
Burada yaşanır en güzel aşklar,hikâyeler…

Yaşanır bir günde dört mevsim,yedi iklim
Antalya'm,benim ezeli ve ebedi sevgilim!
Toroslarda nergis,sümbül,yarpuz,nane…
Deler göğü füze gibi Yivli Minare.
Bir tanedir benim sevgilim bir tane!

Antalya'm!
Güneşin başkenti rüya şehir!
Yoktur dünyada sana eş.
Selam durur yıldızlar,
Selam durur sana,gökte güneş…
Aşkım,sevgilim sarı çiçeğim,
Mavi papatyam!

Mehmet Cıngır

Mecnun

Dudağında garip bir tebessüm
Yanık yüreğinde hun
Kavurucu çöllerde
Leyla’sını arar Mecnun

Yandı çöl,durdu zaman
Dediler:Leyla’nı bulduk
-İşte Leyla’n
-Leyla’da kim?
Allah aşkıyla yanıyorum ben şu an.

Mehmet Cıngır

Medenî Olduk

-Yağmur yağmıyormuş,
-Yağmasın.
-Bulutların suyu çekilmiş,
-Çekilsin.
-Toprağın dudağı çatlamış,
-Çatlasın.
-Limonu,portakalı ithal ediyormuşuz,
-Edelim…
-Domates çok pahalıymış,
-Yiyen düşünsün.
-Çocuklar yumurtayı tavada
Toprağı saksıda görüyormuş,
-Görsün.
-Kuşlar gelmiyormuş,
-Biz kuşları çok gördük;
Çocuklar düşünsün.
Koca koca ağaçları devirdik,
Yerine apartmanlar kurduk;
Gökdelenler diktik.
Kır çiçeklerini yolduk,
Kutu gibi apartmanlara dolduk
Ve sonunda medenî olduk.

Mehmet Cıngır

Mehmedim

Dalarken Mehmedim şehadet uykusuna
Düştü zalim kefereler Gayya Kuyusu'na.
Bir daha gördü dünya mehmedimin gücünü,
Ve aldı kan ağlayan anaların öcünü.

Yüce yaratan ki,şehitler ölmez buyurdu,
Şehitler bu uğurda kurtardılar bu yurdu.
Yurdumuza göz dikenin gözünü oyarız;
Kaf dağından alır ve Küf dağına koyarız.

Yerde karıncayı bile ezmeden gezeriz,
Yurda yan bakanın şah damarını keseriz.
Bu yeryüzünde hiçbir göz bize yan bakamaz,
Bizden izinsiz kuş uçamaz;nehir akamaz.

Hizmetkârıyız biz Din-i Mübin-i İslam'ın,
Yürü sen mehmedim; yürü ki,yürüsün namın!
Mehmedim!gelse üstüne düşman akın akın,
Haktan,adaletten,dürüstlükten şaşma;sakın.

Yürü mehmedim,yazsın seni göklere tarih!
Hak üzresin sen,güler mutlaka sana talih.
Saldırsa da sana bir yığın soysuz ve sefil,
Atar sana gökten saf saf melekler karanfil.

Âlemler bilir mehmedimin ferasetini,
İmanından alır o bütün cesaretini.
Yaktığı özgürlük meşalesi sönmeyecek,
Bil; o,hak bildiği yoldan asla dönmeyecek.

Kafkaslardan,Nil'den veTuna'dan geçeceğiz,
Ay yıldızı dünyanın burcuna dikeceğiz;
Bütün kalplere barış tohumu ekeceğiz;
Tüm yüreklere sevgi ağacı dikeceğiz.

Yürü mehmedim sen yürü !senindir gelecek;
Birgün dağlar, önünde saygıyla eğilecek.
Kur'na sarıl,korkma ve ram ol Allah yoluna!
Yardım edecektir mutlaka Allah kuluna.

Dalgalansın en tepelerde bayrağı Türk'ün,
Dostları sevinçli,bütün düşmanları üzgün.
Ey şehidimin kanıyla sulanan bayrağım!
Sana yan bakanların gözünü oyacağım!

Mehmedim! Yeminle sana yoktur dünyada eş
Yürü!ölsen şehit kalsan gazi;onlarsa leş!
Mehmedim!Sen Fatih,sen yavuz ,sen Selahaddin…
Omuzlarında yükselecek bu vatan ve bu din!

Mehmet Cıngır

Mehmet Cıngır

Antalya-Varsak'ta,takavut,
Bir garip ozan Mehmet Cıngır,
Ne saz çalabilirim ne ut…
Bazen ağlarım hüngür hüngür!

Gün olur uyurum derbeder,
Bazen gezerim akşama dek.
Bazen karşı fırına gider,
Alırım ordan sıcak ekmek.

Bazen de kırlara giderim,
Ne arayan olur ne soran,
Bazen sokaklarda gezerim,
Bazen açar okurum Kur'an.

Bazen uyumam,söker şafak,
Gece kalkar şiir yazarım.
Düşlerim kurar bana tuzak,
Düşümde kabrimi kazarım.

Mehmet Cıngır

Mehtabın Altında Antalya'm

Bir ilkbahar günü Muratpaşa Camii'nin avlusu,
Kuş cıvıltısına karışıyor portakal çiçeğinin kokusu.
Yakmayan nisan güneşini emerken ruhum,
İçiyor mutluluğu ince ince,yudum yudum.
Ortada bir şadırvan,şadırvandan akan billur su,
Selam getiriyor beş asır öteden tarihin dokusu.

Doldurmuş avluyu,kadın erkek; genç ihtiyar,
Asırlardır tanıklık eder buna ihtiyar çınar.
Ortada tarihin musluğundan akan bir şadırvan,
İman tazeledi bu şadırvanda sayısız insan.
İnsana heyecan veriyor duvardaki yeşil çini,
Uhrevi bir hava,dolduruyor beş asırlık caminin içini.

Tarihin yorgunluğunu omzunda taşırken zaman,
Tazedir ilk günkü gibi minarelerden okunan ezan.
Giyerken asırlardır imamlar,bu mihrapta cübbesini,
Duyarım asırlarca duvarlara sinen Kur'an sesini.
Dünyanın hiçbir yerinde yoktur bu mekanın dengi,
Buluşur bu mekanda gökkuşağının yedi rengi.

Hepsi bir arada:Güneş,tabiat,tarih,göğün mavisi...
Rüya değil,masal değil; fakat masal gibi,rüya gibi...
Bu rüya alemde yaşamanın hazzı başka,
Davetiye çıkarıyor bu kutlu mekan ilahî aşka.
Tarihi seyrediyorum tarihin aynasından,
Bakıyor bize burada tarih,asırların arasından.

Duyarız ezan sesinde Rabbimin yüce ismini,
Güneşle çizmiş bu beldenin en güzel resmini.
Mutlu bir günün sonunda ufku sararken güneşin eli,
Ferahlatıyor ruhları denizden esen akşam yeli.
Sona ererken rüya gibi bir gün,kızaran akşamın ufkunda,
Tatlı rüyalara hazırlanıyor Antalya'm,mehtabın altında...

Mehmet Cıngır

Mektup Geliyor

Mektup geliyor ötelerin ötesinden
Altındaki imza yüceler yücesinden...

Mehmet Cıngır

Melekler Kaldırsın

Ağlayınca sel alarmı verirdi bütün sirenler,
Düden Şelâlesi zannederdi gözyaşımı görenler.
Birer yanardağ oldu yüreğimde acılarım,
Terk etti menfaati tükenen kardeşlerim,bacılarım,
Mendiller yetmedi silmek için yaşını gözümün,
Ağlardı halime eğer kalbi olsaydı gökyüzünün.

Yakalayıverdi acılarım bir gün beni doludizgin,
Tutardı ellerimi eğer elleri olsaydı denizin.
Rüzgârın önünde oldum âdeta bir serseri,
Sürükledi dalgalar beni bir ileri,bir geri...
Dağlara, taşlara vurdum şu garip başımı,
Irmaklar kabul etmedi,taşar diye gözyaşımı! ..

Günlerce şafağı bekledim simsiyah pencerede,
piştim elhamdülillah acıların kaynadığı tencerede.
Kimse duymadı âhımı,sen duy Allah'ım!
Affet beni,deryalar kadar da olsa günahım!
Rabbim! Yoktur dikecek benim mezar taşımı,
Ruhumu katına yükselt; melekler kaldırsın nâşımı!

Mehmet Cıngır

Merdiven Başında

Gördüm ben seni ilk defa merdiven başında
Demir parmaklıklara tutunmuştu ellerin.
Bir ayağın da merdivenin beton taşında,
O gün en güzeliydin sen kırmızı güllerin.

Görünce seni işte dedim Leyla ben Mecnun
Bakıyordun sen yüzüme yağmur gibi mahzun
Baktım da gül cemaline şöyle uzun uzun,
 Lale gibi aynaya düşüyordu kaküllerin.

 Çağlayana dönüşür ırmaklardan gelişin,
Malihulyalı bir gökyüzü olur gülüşün.
Kınalı keklik gibi sekerek yürüyüşün,
Dillerine düşürür seni bin kat ellerin.

Bastığın merdivenin basamakları taştan
Haberin var mı bu gözlerimden akan yaştan?
O kahverengi gözlerden ah o hilal kaştan
Daha güzel kıvrılıp giden ince bellerin!

Aramızdaki o uzaklık bir kuş uçuşu,
Soğutmamalı hiç bizi zamanın geçişi.
Bir kutsal çağlayanın çağıl çağıl akışı
Gibi mutluluk verir bana senin dillerin.

Mehmet Cıngır

Merhaba Desin Güneşe Çiçekler

Alıp pılını pırtısını gitti mart
Ve kurtuldu kül olmaktan kazma-kürek.
Haydi uyanın çiçekler,bitti her dert!
“Merhaba”desin güneşe her bir yürek!

Burcu burcu kır çiçekleri kokuyor,
Damla damla ılıman nisanda eller.
Rengarenk ipekten halılar dokuyor,
Taksınlar göğsüne mayısta güzeller.

Alsın sırtına bir damlacığı bulut,
Getirip koysun bir çiçeğin kalbine.
Olup çiçeğin kalbinde bir umut,
Boy atıp açsın kollarını rabbine.

Mehmet Cıngır

Merhamet ve Sabır

Kara bulutlardan bazen billur gibi su akar
Yağar bazen de lapa lapa kar…
Soğuk, kar,tipi kış kıyamet…
Sokakta garip insanlar,masum hayvanlar…
Diğer yanda sıcacık yatağında uyuyanlar…
İnsan ya da hayvan…
Fark etmez.
Taşıyor bunlar da can…

Ey tuzu kuru olanlar!
Ne olur biraz merhamet!
Ey gariban insanlar,
Ey can dostumuz hayvanlar!
Siz çöplükte,sokakta ne bulursanız yiyorsunuz
Biz klimalı odalarda uyurken
Siz kardan, yağmurdan yorgan örtünüyorsunuz
Biz size hayvan,siz bize insan diyorsunuz.

Dostlarım
Biraz sabır.
Yine gelecek bahar,
Bahçelerde kırmızı nar.
Sıcacık bahar güneşi…
Yine karşılayacak
Merdiven başında
Kömür gözlü yâr!

Mehmet Cıngır

Mescid-i Aksa

Kudüs...Kutsal şehir...Adım adım izleniyor,
Asırlardır nice fırtınalar gizleniyor.
Siyonist, yumruklarını sıkıp ağlar Niçin?
Daha çok müslüman öldüremediği için.

Mescid-i Aksa'dan çıktı miraca peygamber,
Eminim ağlıyordur kabrinde Koca Ömer.
Ey çocuk katili siyonist,zalim İsrail!
Mezar olacak sana kutsal Kudüs,bunu bil.

Neşv-ü nema buldu kudüs'de üç semavi din,
Bugün kan ağlıyor mescid-i Aksa,Filistin.
Bügün siyonist İsrail yine pek kudurdu,
Çiğnenmek isteniyor ah Selahddin'in yurdu!

Merkezidir semavî dinlerin Beyt-ül Maktis,
Mübarek çevresi bugün kan,kin, gözyaşı sis...
Boğulacak gözyaşında bu siyonist hayal,
Süremez elbet sonsuza dek bu zulüm,bu hal.

Ey tüm dünya müslümanları Allah aşkına!
Kalkın,Uyanın artık Resülûllah aşkına!
Ey müslüman!Yükselsin arş-ı âlaya başın!
Duy Mescid-i Aksa'da çığlığını her taşın!

Nebiler diyarına bugün ateş düşüyor,
Çölde ümidi kaybolan çocuklar üşüyor.
Ey Mescid-i Aksa!İslam'ın ilk kıblegâhı,
Görecek bir gün mazlumlar müjdeli sabahı.

Kurusa denizler, nehirler tersine aksa,
Küfre yem etmeyiz seni ey Mescid-i Aksa!
Kalırken küfrün çizmesi altında toprağın,
Sorulacak hesabı dökülen her yaprağın.

Koluna gem vurulur mu hiç kükremiş selin,
Ey kâfir,kırılacak mazluma kalkan elin!
Şunu iyi bil ki,başkenti Kudüs İslam'ın,
Sönecektir ateşi, sinemizde zalamın.

Döner iken İslam'a yeniden güneş ve ay,
Yıkılacak başına elbet o beyaz saray...
Hiç boğabilir mi İslam'ı maskeli hüsran,
Ayağa kalksa iki milyar gerçek müslüman.

Dünyanın ufkunda İslam'ın sesi her seher,
Yankılanacak ve bitecek elem ve keder.

Kurusa denizler,nehirler tersine aksa,
Küfre yem etmeyiz seni ey Mescid-i Aksa!

Mehmet Cıngır

Meşe Ağacı

Ben bir meşe ağacıyım;
Asırlardır yaşarım bu ormanda.
Başım göklerde, bulut bulut;
Cümlenin sağlığına duacıyım.
Aynı yaştayım ulu çınarla
Asırlardır söyleşirim billur pınarla…
Yapraklarım parmaklarımdır;
Rüzgâr geçer aralarından daim,
Köklerim yedi kat toprağın altında;
Varlığım toprak ile kaim.
Dallarım ellerimdir, çiçekler gözlerim…
Şert kışın ardından baharı özlerim.
İhtişamlı bir geçmişim,
Geleceği kuşatan kollarım var.
Sağlamdır gövdem,
Deviremez beni hiçbir rüzgâr.
Ben bir meşe ağacıyım;
Cümlenin sağlığına duacıyım.

Mehmet Cıngır

Mevla'm Sana Geliyorum

Kilim dokuya dokuya
Kur’an okuya okuya
Bülbül gibi şakıya şakıya
Mevla’m sana geliyorum.

İyilik tohumu eke eke
Tesbihimi çeke çeke
Gözyaşımı döke döke
Mevla’m sana geliyorum.

İpliğimi büke büke
Al âhımı söke söke
Günahımı döke döke
Mevla’m sana geliyorum.

Güzellikleri saça saça
Günahlardan kaça kaça
Sana el-avuç açа açа
Mevla’m sana ge

Güzel yüzlere baka baka
Dertli yüreğimi yaka yaka
Sular seller gibi aka aka
Mevla’m sana geliyorum.

Aşk şarabını içe içe
Güzellikleri seçe seçe
Kendimden geçe geçe
Mevla’m sana geliyorum.

Düşmeden avuca ele
İşlemem günah bile bile
Dilimde şahadet ile
Mevla’m sana geliyorum.

Elimi göğsüme koya koya
Aşkını kalbimde duya duya
Yüzüne bakmaya doya doya
Mevla’m sana geliyorum.

Mehmet Hoca söyler sözünü
Hakk'a bağlar özünü
Görmek için güzel yüzünü
Mevla'm sana geliyorum.

Mehmet Cıngır

Mevsim Sonbahar

Hava bulutlu,
Sert esiyor rüzgâr.
Görmedim ilkbaharı,geçti yaz,
Şimdi mevsim sonbahar…
Kış yakın…
Vakit az.
Hücum ediyor anılarım akın akın!
Gidiyorum ilkbaharın hasretini duya duya,
Dalmak için derin bir uykuya.
Önümde uzun bir kış var,
Bitsin artık bu sonbahar.

Mehmet Cıngır

Meyve Ağaçları Ve Rüzgar

Bir rüzgâr esti ötelerden.
Ağaçların enli göğsü çatırdamaya başladı,
Secdeye eğilir gibi eğildi.
Onlar meyve ağaçlarıydı meyve…
Çalı ya da zakkum değildi.
Meyve ağaçlarının kanı vardı,
Dağlar taşlar boğuluyordu kanından…
Rüzgâr,hiçbir şey olmamış gibi
Geçip gidiyordu yanından.

Ağaçların avucunda gözyaşı ve kan
Nasip aldığını sanıyordu savaştan
Ve" meyve ağalarına yardım etmeyin aman"
Okşayarak kanını"onlar"diyordu "düşman"
Çığlık atıyordu meyve ağaçları sessizce
Ağaç kandan,rüzgâr havadan…
Ağaç meyve kokar,Rüzgâr ter…
Yani rüzgâr hava,
Ağaç yuva…
Ağaç kökleriyle tutunmuş yere,
Durmuş yaprağa;
Ben çıplak ayaklarımla basmışım toprağa.

Güçlünün düşmanı da güçlü olur.
Rüzgâr açtı mağara ağzını,
Habire yiyordu
"Doymak bilmem" diyordu
Yedikçe yiyor,kana doymuyordu.
Gövdesi açtı rüzgârın.
Zakkum ağaçları zevkten çalıp oynuyordu.
Kanı suluyordu zakkumları meyve ağaçlarının
Güneşi artık göremiyordu meyve ağaçları
Benim gönlüm meyve ağaçlarını sevdi;
Ama rüzgâr da acımasız bir devdi.
Geniş gövdeleri devinmekteydi ağaçların
Güneşte kurutulmuş papatyalar gibi serilmiş yere
Ağaçların gözlerinde hüzün,kaşları yay,
Zakkumlar ağaçlarla ediyordu alay!
Zehri kaynıyordu kazanlarda zakkumların.
Meyve ağaçları ölmekte,
Çalı ve zakkumlar kıs kıs gülmekte…
Bir bulut gibi geçti rüzgâr,
Ne kış dinledi ne bahar.
Çalılar,zakumlar,dikenler kalmıştı geride
Bir de taş bağırlı dağlar…
Rüzgâr habire yiyordu,
"Ben doymak bilmem"diyordu.
Dağlar…Çıplak dağlar…
Ve Ağaçsız kalmıştı bağlar!
Rüzgârın bedenine dokunmasından
Ürperiyordu dağlar!
Yuvasız kalmıştı kuşlar,tavşanlar; böcekler arılar…

Yiyecek bir şey kalmayınca
Dağları yemeye karar verdi rüzgâr.
Dağları kemiriyor kemiriyor ancak diş geçiremiyordu.
Çalıları ve zakkumları yiyor; fakat günden güne eriyor;
Dişleri dökülüyor,beli bükülüyordu rüzgârın.
Dağa saldırdıkça kendi göğsü parçalanıyordu.
Çalı,zakkum,diken yiyerek ayakta duruyordu.
Buna ne kadar dayanabilecekti?
Parmaklarımın arasından geçecek
Ve zehir içecekti.
Devir köpek devri…
Artık o da köpek gezdirecekti.
Rüzgâr çok soğuktu.
Güneşi bile dondurmuştu,
Yıldızların alnına bir öpücük kondurmuştu.
Tohum taşıyamıyordu şimdi,
Dağları tohumsuz bırakan kimdi?
Rüzgâr korkuyordu,
Korktukça korku salıyordu
Ve garip bir rüyaya dalıyordu.
Güçsüzdü ve bulutları taşıyamıyordu.
Çıplak dağlara çarpmış ve kanadı kırılmıştı.
Herkes ve her şey rüzgâra darılmıştı.

Rüzgâr her şeyi yiyip bitirmişti,
Geride kalan sadece ağzından sızan kandı,
Rüzgâr bütün yaptıklarından pişmandı.

Mehmet Cıngır

Mezarlık

Dünya dediğin sonsuz değil,
Bir nazarlık…
En son gideceğin yer,
Saray değil,mezarlık…
Bakma sakin göründüğüne
Öyle sakin değildir pek…
Faaliyettedir üstünde çiçeker,
Altında böcekler…

Mehmet Cıngır

Mısra - ı Berceste-1

Bakıp da Hak'kı görmeyen göze ben göz mü derim
Bilip de Hak'kı saklayan söze ben söz mü derim.

_ _ . _ /._ . _/_ . _ _ /_ . _

Mehmet Cıngır

Mısra - ı Berceste-4

İnsanı insan yapan, dilindeki beyandır
Hayvanı sırtında taşısan, yine hayvandır.
- . - -/- . - -/- . - -/- -

Mehmet Cıngır

Mısra- ı Berceste-8

Gülse de gül, güldür güldür,ağlasa da güldür gül,
Güldür güldür gülen gül için ağlama ey bülbül!

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-2

Açılıp saçılarak gezme sakın, göz olur
Tanımadığına laf atma sakın, söz olur.
. . - -/. . - -/. . - -/- -

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-3

Kalbi olmayana gönlü neylesin
Gönlü olmayana aşkı neylesin.

-.- -/. . - -/- .

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-4

İnsanı insan yapan, dilindeki beyandır
Hayvanı sırtında taşısan, yine hayvandır.
- . - -/- . - -/- . - -/- -

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-5

İnsanı dilindeki edeptir, insan yapan
Hayvanı sırtında taşısan, olur mu insan?

- . - -/- . - -/- .- -/ - -

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-6

Kafa gözü görmeyen değil,
Kalp gözü görmeyen kördür.
(. . - -)- . - -/- . - -/-

Mehmet Cıngır

Mısra-ı Berceste-7

Edep,insanı insan yapân bir meziyettir,
Edepsize laf anlatmak dile eziyettir.

. -- -/. - - -/. - - -/. - -

Mehmet Cıngır

Mi'rac

Nübüvvetin onuncu yılı “senetü’l hüzün
Aynı yıl nasip oldu ona Mi’rac-ı güzin.
Bir gece bindi bembeyaz bir “Burak”atına,
Çıktı Cebrail ile Hak’kın yüce katına.

Gördü o sevgiliyi arş ve bütün felekler
Selam durdu ona geçerken bütün melekler.
Cibril veriyordu göğün her katına haber,
Yükseliyordu tekbirlerle Allahü ekber!

Her katta bir peygambere rastlıyordu Resûl,
Olmuştu onlar Allah’a hakiki birer kul.
Göründü ona sonunda Sidretü’l müntehâ,
Durdu Cibril,yalnız girdi Muhammed Mustafâ.

Dedi yüce Allah”ey habibim iyice yaklaş”
Yaklaştı sevgili,sevgiliye yavaş yavaş.
Ey Resul yoktur senin hiçbir suçun, günahın!
Edeple çıktın huzuruna yüce Allah’ın.

Aydınlıktı,yoktu orda gecenin karası,
Yakındı Allah’a resul iki yay arası.
Konuştu Allah ile aracısız yüz yüze,
Allah rahmet olarak gönderdi onu bize.

Baş gözüyle gördün Allah’ı yâ Resulallah!
Çok kıymetli hediyeler verdi sana İlah.
Gösterildi sana cennet-cehennem o gece
Ümmetim ümmetim dedin yine hece hece!

Raddetti müşrikler Mi’rac’ı,dediler “yalan”
“O söylüyorsa doğrudur”dedi sıddik olan.
Ey Nebi mübarek kılsın Mi’rac’ını Allah!
Salat ve selam sana olsun yâ Habiballah!

Mehmet Cıngır

Mucize

Denizin ufkundan doğan bir güneş,
Ve keskin çığlığı martıların
Eritiyor zamanı bir kor ateş
 Eşliğinde bu karartıların.
Uyanıyoruz tatlı uykudan
Altında tılsımlı avizenin.
 Billur su gibi akıyor zaman,
Tam ortasında bir mucizenin.

Mehmet Cıngır

Muhakkak

Vurmasını bilirsen kapıyı tak tak,
Açar kapıyı yüce Allah muhakkak.

Mehmet Cıngır

Muhteşem Bir Gün

Bir ilkbahar sabahı…
Günlerden Cumartesi…
Günlük güneşlik, pırıl pırıl bir hava…
Ağaçlar gelinliklerini giymeye hazırlanıyor,
Yeşil,ipekten gelinliklerini…
Sarı,beyaz papatyalar;gelincikler
Ve daha türlü kır çiçekleri rengarenk…
İçimde bir coşku,bir coşku…
Yüreğim pır pır ediyor.
Güzellikler sanki cennete denk!

Bir otobüse biniyorum,
Muratpaşa'ya doğru yola çıkıyorum.
Sokaklar,caddeler oldukça kalabalık.
Kuş cıvıltıları işitiyorum,coşkum artıyor.
Kapalı yolda yürüyorum etrafa bakarak.
Tombul bilekli bir kadın bir kız çoğunu sürüklüyor.
Çocuk yerlere yatıyor oyuncak dükkanın önünde.
Belli ki oyuncak istiyor;fakat kadın almıyor.
Yüreğim parçalanıyor.
Bir coşkunun ardından bir üzüntü…

Derken kalabalıklar arasından güçlükle sıyrılıyor,
Kalekapısı'na iniyorum.
Bergama kralı II. Attalos'un heykeline bakıyorum
-Attalos Antalya'nın kurucusu… -
Önünde bir kitabe:Mö 159/158.
Antalya'nın kuruluş tarihi…
Antalya adını bu kralın adından alıyor:
Attaleia- Adalia-Antalia-Antalya…

Ve Yivli Minare'nin önündeyim.
Yivli minare Antalya'nı simgesi…
Tuğla ve firuze renkli çinilerden yapılmış,
Mavi mavi antalya'ya bakıyor.
Bir zarafet abidesi…
Yivli Minare Camii altı kubbesiyle
Çok kubbeli caminin Anadolu'daki en eski örneği…
Yat Limanı irili ufaklı yatlarla dolu.
Ve Hıdırlık Kulesi…
Denize falezlerden bakıyor.
Antalya'da tarih ve tabiat iç içe…
Buram buram tarih kokuyor.
Toprağın altında da üstünde de tarih yatıyor.
Muhteşem bir günün ardından mutlu oluyorum.
Yine bir otobüse biniyor ve eve dönüyorum.

Mehmet Cıngır

Musalla Taşı

İster bey ol,ister,ağa ister er,ister paşa
İstersen bir,istersen bin yıl yaşa
Gelecek ölüm denilen şey başa.
Hiç şüphen olmasın, tek başına
Yatacaksın musalla denilen taşa.
İster velî ol,istersen peygamber
İster kadın ol,istersen er
İstersen var bin hacca
İster oruç tut,istersen namaz kıl,
Alacak seni göğsü hizasına hoca
"Hatun ya da er kişi niyetine"
Tekbir getirecek üstüne
Allahü ekber!Allahü ekber!

Ölümü tatmadan
Musalla taşında yatman
Kara toprak seni yutmadan
Aklını başına al ey insan!

Mehmet Cıngır

Mustafa Kemaller Ölmez

Ölür elbet bir gün ölür
Karanlıklar ölür,
Cahillikler ölür,
Aydınlıklar ölmez.
Güneşler ölmez.

Söner elbet bir gün söner,
Sokak lambaları söner,
Yalancının mumu söner,
Ay ve yıldızlar sönmez.

Döner elbet bir gün döner,
Zalimler döner,
Korkaklar döner,
İmansızlar döner,
Kahramanlar hak yolundan dönmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Zulüm ölür,
Zalim ölür,
Köle düzeni ölür,
Özgürlükler ölmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Yalan ölür,
Talan ölür,
Umutsuzluk ölür,
Umut ölmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
İnsan ölür,
Hayvan ölür,
Bitki ölür,
Hak ölmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Komünizm ölür,
Kapitalizm ölür,
Sosyalizm ölür,
Köle düzeni ölür
Emperyalizm ölür,
Sömürü düzeni ölür,
Terörizm ölür,
Şehitler ölmez.

İner elbet bir gün iner,
Zalimin bayrağı iner,
Zulmün bayrağı iner,
Terörün bayrağı iner,
Küfrün bayrağı iner,

Türk'ün bayrağı inmez.

Diner elbet bir gün diner,
Gözyaşı diner,
Kar,tipi,yağmur diner,
Kara ses diner,
Karga sesi diner,
Ezan sesi dinmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Nice fikirler doğar,
Nice fikirler ölür;
Nice meclisler açılır,
Nice meclisler kapanır.
Millî meclisler kapanmaz;
Millî irade ölmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Acılar ölür,
Feryatlar ölür,
Hayal kırıklıkları ölür,
Karanlık rejimler ölür,
Türkiye Cumhuriyeti ölmez.

Ölür elbet bir gün ölür,
Haksızlıklar ölür,
Adaletsizlikler ölür,
Yoksulluklar ölür,
Yolsuzluklar ölür
Karanlıklar ölür,
Mustafa Kemaller ölmez.

Mehmet Cıngır

Mutlu Günlerimi Özledim

Ne şarap içtim ne de yedim üzüm,
Bilmem neden asıldı darağacına yüzüm?
Yağmur yağdı,kar yağdı;fırtına koptu
Yollar kapandı;yaralandım.
Kendime yeni yollar,yeni iklimler aradım.
Nice kahramanlar hain,nice hainler
Kahraman ilan edildiler.
Yanılgı,yanılgı,yanılgı...
Bu kaçıncı yanılgı!

Yanılgıyı aldım terkime
Vurdum dağlara...
Yaralandım;içime aktı kanım;
Kimse görmedi.
Kuş sesi sürdüm yaralarıma,
Merhem diye...
Şiirler yazdım yaralar üzerine;
Ağıtlar yaktım dağlara,denizlere...
Rüzgâra anlattım derdimi;anlamadı rüzgâr.
Nereye baksam,çocukların can yakan çığlığı var.
Taze gelinlerin,gelinlik kızların hıçkırık sesleri,
Vurur karanlık duvarlara akisleri.

Yollar,kaldırımlar tanıyor bizi,
Biliyor turnalar adresimizi.
Biliyor kurtlar kuşlar vatan sevgimizi!
Düştü kör kuyuya canımdan bir parça can,
Kanımdan bir damla kan...
Ağaçların gövdesine çiziyorum ben şimdi
Hayatımın resmini.
O ötelerin ne ismini bilirim ne cismini.
Dağları kara dumanlar bürüdü,
Dost, düşman bilerek dostun üstüne yürüdü.
Aşktır bizde vatan,bayrak,devlet,millet...
Bilmem neden asıldı boynumuza bu zillet?
Acıların her hecesi yüreğimize hançer gibi saplandı!

Ne şarap içtim ne de yedim üzüm,
Bilmem neden darağacına asıldı yüzüm?
Bunca zaman kısık gözlerle sevdiğimin yolunu gözledim,
Farkında olmadan geçen mutlu günlerimi özledim

Mehmet Cıngır

Mutlu Oldum

Gel dedim
Geliverdin.
Gül dedim
Gülüverdin.
Gir dedim
Kalbime giriverdin.
Ve bir daha çıkmadın,
Kalbimi mekan tuttun
Mekan tuttun da uyuttun.
Bak gülüm,
Çalsa da kapımı ölüm,
İnanmam ben aşka;
Fakat sen başka…
Kalbimde kendimi aradım
Ama seni buldum
Ve mutlu oldum.

Mehmet Cıngır

Mutlu Olmak

Yazın dolunay,
Kışın güneş vurdukça
Mutlu oluyorum.

Mehmet Cıngır

Mutluluk Yanıbaşımızda

Seher vakti erkenden kalkıyorum.
Penceremi açıyorum,
Bol bol oksijen çekiyorum ciğerlerime,
Alacakaranlıkta ışıklar uçuşuyor içimde.
Sabah ezanı okunuyor sabâ makamında,
Öyle derûnu bir ses ki,içime işliyor.
Ruhum göklere kanatlanıyor,
Meleklere karışıyorum sanki
Tarif edemem içimdeki heyecanı o anki…
Delici,yanık ve keskin bir ses…
İçiyorum o sesi ben nefes nefes.
O an sanki zaman duruyor,mekan siliniyor,
Yüreğimde uhrevî bir fırtına kopuyor,
Harikulade duygular uyandırıyor bende.

Pazar kuruluyor karşı meydanda,
Pazarcılar geliyor birer ikişer.
Sesleri köpek havlamalarına karışıyor.
Derken ocağa koyduğum çaydanlık kaynıyor.
Mutfağı dolduran çayın buğusu
Karışıyor mutluluğuma.
Hafiften esiyor rüzgâr,
Dağ çiçeklerinin kokusunu getiriyor burnuma.
İçimde sabah namazını kılmanın huzuru var.
Hava birden aydınlanıyor.
Güneşin ufuktan doğuşunu seyrederken
Çayımı keyifle yudumluyorum.
"İşte mutluluk dedikleri bu!" diyorum.
Demem o ki mutluluk uzaklarda değil,
Öyle zengin olmaya da gerek yok.
Mutluluk hemen yanıbaşımızda,
Yeter ki mutlu olmasını bilelim…

Mehmet Cıngır

Nakkaş Gibi

Gelip oturdun gönlümün ortasına
Yalçın kayalardan kopan bir taş gibi.
İnan öylesine tutkunum ki sana
Ayaklara mahkûm olmuş bir baş gibi.
Yazdım gönlüme adın ile adımı
Sonsuzluğa uzanan bir nakkaş gibi.

Mehmet Cıngır

Narin Sözlerin

Yeşil bir ot gibi büyüdüm dünyada
Bastılar üstüme.
Bak sarı sarı akıyor kanım.
Tutuldu dilim,
Ağrıyor her yanım.
Irmaklar geçtiği yeri neden aşındırır?
Vadilerde körpecik kuzular neden öksüzdür?
Toprağın ciğeri yanmış,
Ağzını açıp su beklerken
Bulut neden bir damlacık yağmuru bırakmaz?
Yüzler,
Bir damla güneş göndersem güler mi?
Hangi hekim sarar ruh yarasını?
Kaç defa çağırdı seni sayrılar öteden
Bülbül hep güle âşık olur da
Zakkum çiçeğine âşık olmaz neden?
Çıktı bastığın kayalara izlerin
Madem sevmeyecektin
Neden baktı gözlerime gözlerin?
Acılar denizine mahkûm ettin beni!
Halime balıklar üzülür,yosunlar ağlar!
Her yer neden böyle karanlık,neden zindan?
Neden saklıyor ışığını pencereler benden?
Göremiyorum, karanlıklar sardı gölgeni…
Bir ay doğmalı ötelerden
Senin gözlerinden almalıyım ışığımı ben
Bir rüzgâr çıkmalı,alıp götürmeli karanlıkları,
Sana renk renk baharı getirmeliyim içimden.
Bir gün doğmalı ufuktan,
Kovmalı uğursuz mahrem karanlıkları,
Pırıl pırıl aydınlatmalı dünyayı.
Gözümün içine bakmalı masum gözlerin,
Büyümeli içimde binlerce kardelen,
Kulaklarıma yuva yapmalı narin sözlerin.

Mehmet Cıngır

Nasıl Unutabilirim Seni

Unutsan da sen beni
Gözlerin aklımdayken
Nasıl unutabilirim ben seni.

Mehmet Cıngır

Ne Bileyim Ne Bileyim

Vatan bir bütündür;bölünmez dedik
Bayrak,şereftir; namustur, inmez dedik
Devlet ebet-müddet,millet aziz dedik
Fakat nedense darbeyi yine biz yedik
Ah ben n'eyleyim,n'eyleyim,n'eyleyim!

Ben ezelden beridir hürriyet ileyim
Vatan, bayrak, devlet, millet ileyim
İkilik bilmem,ben vahdet ileyim
Özgürlük,hak,hukuk,adalet ileyim
Ah ben gözyaşımı nasıl sileyim,sileyim!

Ben ömrümde hiç acı yemedim,
Hiç kimseye"özledim gel"demedim,
Bu dünyada bir gün bile gülemedim,
Neden ben suçlandım hâlâ bilemedim.
Ah çok, çok derindir benim kederim!

Aydınlıktır yüreğim günden aydan
Beklentim yoktur şu yalan dünyadan
Uyanamazken birileri tatlı rüyadan
Biz gittik,çakallara kaldı meydan.
Ah ben n'edeyim,n'edeyim,n'edeyim!

Ülkemin ufuklarını sis bürümüş
Kılcal damarlarına zehirli kan yürümüş
Bakarken birileri şahikalardan, dalgın
Damarları tıkanmış,ciğerleri çürümüş
Ben miyim suçlusu ne bileyim, ne bileyim?

Mehmet Cıngır

Ne Çıkar

Anılar gibi cama vurmayın ey damlalar!
Biliyorum geçti bahar yaz;geldi sonbahar.
Bundan sonrası ki, kış mevsimi biliyorum
Şunun şurasında göreceğim birkaç gün var.

Bilinmez kış mevsiminde neler gelir başa,
Yazarlar adımı benim de mermerden taşa.
Şu naçiz vücudum yem olmadan kurda kuşa,
İzin ver ey Azrail, birkaç günden ne çıkar!

Mehmet Cıngır

Ne Çözüm Kalır Ne Özüm

Gün battı akşam oldu demin,
Ve perde perde soldu yüzüm.
Karardı semavet-ü zemin,
Görmez şu dünyayı gözüm.

Nereye baksam çıkmaz sokak,
Yalvarsam Hakk'a el açarak,
Orda belli olur kara- ak;
Fakat bu dünyadadır çözüm.

Ansızın bir gün kapı çalar,
Birden melek içeri dalar,
Ve yüreklere korku salar,
Ve ne çözüm kalır ne özüm.

Mehmet Cıngır

Ne Dönüp Duruyorsun

Ey sevgili!
Mesken mi tuttun aklımı?
İçinde ne dönüp duruyorsun
Alıcı kuşlar gibi?
Bilirsin bütün gizlimi saklımı.
Kim bilir ne hayaller kuruyorsun
Benim kurduğum düşler gibi?

Mehmet Cıngır

Ne Kolay

Her gören yaşımı soruyor,
Yaşım sanki büyük bir olay!
Sormaya ne hacet,
Bakıver alnıma çok merak ediyorsan.
Her on yıl bir çentik attı alnıma
Sayıver onar onar,
Bak bakalım kaç çentik var?
Gördün mü yaşımı bulmak ne kolay!

Mehmet Cıngır

Ne Kötülük Ettim Ben Sana

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Unutup düşmanı güldürme bana.
Bir selamı bile gödermiyorsun,
Gülüm,ne kötülük ettim ben sana?

Seni tanıdığım ay bir ekimdi.
Sana yağmurda kucak açan kimdi?
Neden arkanı dönüyorsun şimdi?
Gülüm,ne kötülük ettim ben sana?

Güzel sevdim bende kendi halimce,
Düşünür(ü)m gece gündüz hayalimce,
Neden bakarsın yüzüme zalimce?
Gülüm,ne kötülük ettim ben sana?

Hiçine de Mehmet Hoca hiçine,
Kırmızı gül takayım gül saçına,
Hiç bakmıyorsun,gözümün içine,
Gülüm,ne kötülük ettim ben sana?

Mehmet Cıngır

Ne Martılar Ne Güneş Ne de Gözlerin

Özlemişim denizi.
Mevsim kış…
Havalar buz gibi…
Denize koşuyorum nefes nefese
Sırtımda zırh gibi elbiseler…
Seviniyor martılar,
Kanatlarıyla alkış tutuyorlar.
Kimi omzuma konuyor,
Kimi kanadını dokundurup geçiyor.
Efkarımı dağıtıyorum.

İtraf ediyoum seni sevdiğimi,
Senden kalan br avuç sevgiyle avunduğumu…
Bulutlara dokunuyor başım.
Bulların üstüde alnından öpüyorum bulutların.
El sallıyorum güneşe…
İşveleniyor güneş,
Tabi martılar ve deniz…
Bulutların üstünde kahve gözlerin,
Kulaklarımda çınlıyor sözlerin.

Denizi düşlüyorum.
Denizin gözleri de kahverengi…
Martıların gözleri de…Senin gözlerin gibi.
Her yer kahverengiye kesiyor
Ağaçlar,taşlar,kuşlar, yıldızlar güneş
Ve gökyüzü…

Bütün renklerinle sarmışsın beni
Bulutların üstündeyiz ikimiz…
Birbirine karışıyor sesimiz…
Bir damla olup ömrüme düşmeni diliyorum
Sen ne düşünüyorsun bilmiyorum ama;
Seni sevdiğimi biliyorum.

Denizi seviyorum,
Martıları da…
En şiddetli fırınada bile denizi sever martılar,
Ayrılamazlar denizden…
Ben de seviyorum deniz gibi seni,
Ayrılamıyorum,
Martı mıyım ne?

Bulutları döşek yapıyorum,
Güneşi üstüme yorgan…
Dudaklarını görüyorum.
Saçlarını örüyorum.
Kucaklayıp indiriyorum seni kayalardan aşağı.
Güneşi de tutup indiriyorum oradan.
Yürüyoruz birlikte karadan
Sana tutunuorum
Tutundukça sendeliyorum.

İstersen bir saray yapayım sana,
Kubbesi gökyüzü olsun,gümüşten,
Kapıları altından…
Denizleri küpe yapayım kulağına,
Kahverengi…
İpekten halılar döşeyeyim yoluna,
Tanık olsun,deniz ve martılar
Gel gir koluma…

Dağılıyor bulutlar,
Bakıyorum basmış karanlık
Yalnızlığımla yine baş başa…
Ne dalgası var denizlerin,
Ne güneş,ne martılar,
Ne de kahverengi gözlerin…

Mehmet Cıngır

Neden Ağlar

Bilmem neden ağlar?
Görmedim ben hiç güleni.
Gelen ağlar,giden ağlar;
Analar ağlar,babalar ağlar;
Âşık ağlar,şair ağlar,şiir ağlar;
Aç ağlar,tok ağlar,çıplak ağlar.
Siz ağlasanız da ağlamasanız da
Solar bir gün en güzel bağlar!
Üç günlük dünya için
Neden ağlarsınız ey insanlar?
Haydi gülün biraz!
Gülmek diye bir şey var!

Mehmet Cıngır

Neden Terk Eyledin

Girdin şu yüreğime berk eyledin,
Gülüşünü dilime zerk eyledin.
Deli gönlüm seni tam sevmiş iken,
Bilmem ki onu neden terk eyledin?

Arıyorum şimdi yorgun gölgeni,
Bin parça eyledi gidişin beni,
Severken gönlüm deli gibi seni,
Terk edip neden hüzne gark eyledin?

Aşına da Mehmet Hoca aşına,
Bakar iken ben gözüne kaşına,
Hiç bakmadan ilerlemiş yaşına,
Gidip, mekanım neden park eyledin?

Mehmet Cıngır

Neden Titremez Zamanın Ruhu

Dağların zirvesi sis ve duman,
Alçaklarda incecik bir yağmur…
Öyle çok hızlı geçse de zaman,
Ağaçlar hep kendini doğurur.

Bazen alçaklara da yağar kar,
Bazen tersine akar ırmaklar
Tozu dumana katınca rüzgâr.
Denizler,öfkesinden kudurur.

Saçarken rüzgâr ağzından zehir,
İkiye bölündü koca şehir.
Sürüklerken çakılları nehir,
Ağır kayalar yerinde durur.

Titremez zamanın ruhu,neden?
Yağsa da sağnak yağmur inceden,
Sağlıklı görünse bile beden,
Ölmüşse ruhu o ağaç kurur.

Mehmet Cıngır

Nedir Aşk

Bir nefeste iki beden,
İki bedende bir nefes,
Bazen geçici bir heves;
Kızgın çöllerde Layla,
Soğuk gecelerde sıcacık rüya,
Gözlerde parlayan bir nur,
Bazen de gözlerde biriken yağmurdur
Aşk.
Sevgili etse de bin bir naz,
Vermese de hiç yüz,
Zemheri ortasında yazdır
Aşk.
Karanlıkta yol almak,
Her çiçekten bal almak
Değil,
Yüreğin en hassas noktasına dokunuş
Ve yüreğin neresinden geldiği belli olmayan
Sessiz bir çığlıktır aşk! ..
Günümüzde aşk:ayrılık,
Kan,kin,gözyaşı,hıçkırık…
Yazık oldu aşka yazık!

Mehmet Cıngır

Nedir Derdin

Tatlı çocuk,güzel çocuk,şirin çocuk;
Niçin hep feryat edersin,nedir derdin?
Neden gözlerin hep yaşlı,benzin soluk?
Annen var,baban vardır ki hep gülerdin!
Sus artık sus tatlı çocuk!Nedir derdin?

Gece mışıl mışıl uykulara daldın,
Tatlı tatlı rüyalara dalıp güldün,
Parklarda bahçelerde koştun oynadın,
Küçükken anneni toprağa mı verdin?
Sus artık sus güzel çocuk!Nedir derdin?

Mızrak olup kalbine girdi mi zaman?
Siyim siyim ayağından aktı mı kan?
Bastı mı rüzgârda odanı gri duman?
Neyi ne zaman istersen yer içerdin
Sus artık sus şirin çocuk!Nedir derdin?

Masal aradım hep öksüz kışlarında,
Mutluluk uçar senin bakışlarında,
Susadım ben hayatın yokuşlarında.
Sen hep ilkbaharı üstüne giyerdin
Sus artık sus masal çocuk!Nedir derdin?

Başın altında annenin sıcak dizi,
Kalır mıydı yüzünde hasırın izi?
Benim rüyamda canavarın tek gözü,
Sen masal dağına hareket ederdin,
Sus artık sus bahar çocuk!Nedir derdin?

Görmedim ben ne baharı ne de yazı,
Ruhumda duydum ben tipiyi, ayazı,
Giyerdin sen hep kırmızıyı,beyazı,
Ben küçük,sen büyük denizde yüzerdin,
Sus artık sus nazlı çocuk!Nedir derdin?

Ben gözlerimde hep bir hüznü saklarım,
Dört mevsim kurumaz benim ayaklarım,
Fırtınadan görünmezdi koyaklarım,
Sense bin bir gece yürüyüp gezerdin,
Sus artık sus kibar çocuk!Nedir derdin?

Benim gözümde köşktür tek odalı ev,
Gözümde büyür benim yedi başlı dev,
Senin gözünde mutluluk alev alev...
Sen garibi bakışlarınla ezerdin,
Sus artık sus küçük çocuk!Nedir derdin?

Ağırdır omuzlarımda benim yüküm,
Bil ki,bu yükle sen değil,ben büyüküm.
Kalk, ayağa kalk,Sürünme süklüm büklüm!
Öksüz büyüseydin hayattan bezerdin,
Sus artık sus tembel çocuk!Nedir derdin?

Tatlı çocuk,güzel çocuk,şirin çocuk!
Sus artık sus!Yeter, ağlama ağlama!
Gözlerin kan çanağı, gül benzin uçuk
Görenler seni garip sanır sağlama.
Evin,barkın,ocağın var ki beklerdin,
Sus artık sus zengin çocuk!Nedir derdin?

Mehmet Cıngır

Nefes Alıyor Meydan

Yıkılmış koca gökdelen
Park yapılmış yerine
Görünür belki uzaydan…
Serin bir meltem esiyor denizden
Hafif hafif sallanıyor ağaçlar,
Yemyeşil çimenler…
Çocuk sesleri cıvıl cıvıl…
Su sesi geliyor fıskiyelerden.
Dinleniyor vücudum
Ruhum da…
Canlanmış, nefes alıyor meydan…

Mehmet Cıngır

Nefret ve Kin

En büyük düşmanımızdır bizim nefret ve kin,
Götürür insanı bataklığa en zamansız.
Kabul etmez bunu ne bir mezhep ne de bir din,
Bu bir kalp hastalığıdır ki,öyle amansız.

Yıkar bazen görkemli şehri acı ve zehir,
Kana bulanır,terse akar köpüren nehir.

Kulağının pasını sil de iyice dinle!
Siyah,yoldaş olur insana nefret ve kinle.
Dinle,işte ben söylüyorum sana yeminle,
Kararır yürek,ağartamazsın kaleminle.

Kin ve nefret öyle ki acı,kan ve gözyaşı,
Kaplar gönlünün semasını bulutlar ve sis,
Oynatır hem yerinden,yerinde ağır taşı,
Bırakır nice nadide çiçeği nefessiz.

Kemirir o yüreğini habersiz bir acı,
Sevgi ekmektir yüreğine bunun ilacı.

Uyanmasın ki, yüreğindeki o kanlı dev,
Ki sönsün yüreğindeki o alazlı alev.
Yaratılanları yaradandan ötürü sev,
Isıtsın kalbini senin de dünya denen ev.

Mehmet Cıngır

Neleri Olmalı İnsanın

Doğmalı güneş insanın sağ yanından
Kırmızı olmalı damarındaki kanından
Geçerken uçurumun kenarından,
Tutunacak bir dalı olmalı insanın.

İnsan olanın kanı kara değil,al olmalı,
Dostun ağzından akan zehir değil,bal olmalı
Gidince hatırı sayılır kış,gelince ilkbahar,yaz
Koklayacak bir gülü olmalı insanın

Sevdiğni görünce insan bir hal olmalı
Önünde bir rehber,bir yol olmalı
Düşecekken tam uçurumdan,
Elinden tutacak bir eli olmalı insanın

Severek yapacak bir işi olmalı
Helal yiyen bir kişi olmalı
Başını yakarken temmuz güneşi
Bağrını serinletecek bir yeli olmalı insanın

Dostuna güven veren
Seven,sevilen
Yılanı deliğinden çıkaran
Tatlı bir dili olmalı insanın.

Sıcacık içine doğan bir güneşi,
Hasretle yolunu gözleyen bir eşi,
Her gün doya doya koklayabileceği
Bir karanfili olmalı insanın…

Şehit kanıyla sulanan,
Geçmişiyle gururlanan,
Üzerinde bayrağı dalgalanan
Bir ili olmalı insanın…

Yıllar gençliğini çaldığında,
Kara kara düşüncelere daldığında,
Işığı sönüp karanlıkta kaldığında,
Aydınlatacak bir kandili olmalı insanın.

Mehmet Cıngır

Nem Kaldı Bende

Gözüm sende,
Gönlüm sende,
Kalbim sende,
Ruhum sende…
Kanatlandı hepsi de aşka,
Nem kaldı bende?
Gözsüz,gönülsüz,kalpsiz,ruhsuz
Bedenden başka…

Mehmet Cıngır

Nerde Kaldı Bu Bahar

Nerde kaldı bu bahar?
Hadi geliver gayri üşüdüm
Üşüdüm, üşüdüm çok üşüdüm…
Gitsin artık tipi,kar.
Haydi geliver gayri ey bahar!
Köy yolları çamur,mucur;
Arabalar geçer gacur gucur.
Kış günü ne meyve var ne sebze,
Yediğimiz abur cubur…

Şu rüzgâra bak!
Vuruyor kapıyı tak tak!
Gariban gördü ya beni
Eser de eser bağrıma bağrıma
Deli gibi…
Yaz gelse,"es şu yiğidin bağrına"desen
Esmez inadına…

Otobüsteyim.
Çenesi hiç durmuyor
Dır dır dır…
Bak şu ön koltukta oturan kadına!
Şöför de kızmış
"Arabanın kafasını karıştırıyorsun
Sus artık teyze! "
Deyip yetişti imdadıma…

Sonra yüzümü gördüm aynada
"Çok yakışıklı adammışım"dedim
Kendi kendime…
Aynadaki sanatı gördüm,
Tabi sanatçıyı da…

Haydi bahar geliver gayri!
Üşüdüm,üşüdüm,çok üşüdüm…

Mehmet Cıngır

Nerdesin

Ceylanın gözünde
İnsanın özünde
Kitapların sözünde
Hep seni aradım.

Güneşte
Ayda
Yıldızlarda
Hep seni aradım.

Arının balında
Gülün dalında
Erenlerin yolunda
Hep seni aradım.

Esen rüzgâra
Yağan kara
Daldaki yaprağa
Kara toprağa
Hep seni sordum.

Yüksek dağlara
Sert taşlara
Düz ovalara
Engin denizlere
Derin göllere
Kıvrım kıvrım nehirlere
Hep seni sordum.
Nerdesin?

Anladım
Sen her şeyde
Her yerdesin.

Mehmet Cıngır

Netekim

Netekim öldü evren;
Fakat yaşıyor hâlâ koyduğu yasa.
İştirak etmeyecekmiş kimse cenazesine,
Ne tasa…
Netekim,
Düzenleyecektir kendisine bir tören
Binlerce ruhla birlikte Erdal Eren…

Mehmet Cıngır

Neyden Sırlı Nağmeler

El çektim gayrı oyundan, eğlenceden, meyden,
Sırlı nağmeler dinliyorum ben artık neyden.
Dünya derdiyle akıp giderken fani ömrüm,
Haberim olmadı benim bu esrarlı şeyden?

Eritti ruhumu ruhundaki derûnî ses,
Neyin değil, aşığındır o uhrevî nefes!
On sekiz bin gözle bakar âşık âlemlere,
O ne bir kuştur, ne de dünya ona bir kafes?

Sazlıkta ayrılıktan uzak bir gelinmiş ney.
Neler fısıldar âşığa bağrı delinmiş ney?
Nefes taşır delik deşik olmuş sinesinde,
Aşkın arttırır âşığın, aşkı bilinmiş ney.

Ey neyin yanık sesi, yak aşkınla beni yak!
Ömür dediğin nedir ki, geçip gidiyor bak.
Neden durmadan inleyip feryat ediyorsun,
Bir nefesten ibaret değil midir yaşamak?

Mehmet Cıngır

Neydi,İçinizde Bilen Var mı

İçim sıkılıyor bugün gecenin ucunda
Zor nefes alıyor yüreğim göğüs boşluğunda
Bir hüzün var karanlığın dudağında…
Uzaktan bakıyordu bana ay,çok uzaktan…
Ama yıldızlar kümelenmişti penceremin önüne.
Yakıyordu yüreğimi bir ateş.
Hem yakıyor hem de ağlıyordu…
Yetmiyordu ateşin gözyaşları
Bu yangını söndürmeye…
Gecenin gövdesinde de durum değişmedi pek…
Neydi bu sıkıntının sebebi
Neydi bu yangına sebep olan şey Allah'ım!
Neydi benim suçum,
Bilemedim neydi günahım?
Bilemedim neydi bunların sebebi?
Ay ışığında yıldızları sürükleyen rüzgâr mı?
Rüzgâra serinlik katan yâr mı?
Yoksa saklambaç oynayan bahar mı?
Bilemedim neydi?
İçinizde bilen var mı?

Oysa ben kimsenin hakkını yemedim,
Ben ekmeğimi alın terime bandım da yedim.
Az kazansam da Allah'a şükür sırtım pek,karnım tok…
Kimsenin malında,mülkünde gözüm yok.
Ben kendi kimliğimle dolaşıyorum.
Emanet değil yüzüm.
Hiç kimseyi kandırmadım,
Hiç kimseyi aldatmadım.
Senettir benim sözüm…
Gizli ajandam yok kafamın arkasında…
Bilenler bilir,
Kimseye yalakalık yapmadım,yapmam da…
İki kuruş için dolanmam kimsenin önünde arkasında.
İçim gibidir dışım,
Dışım gibidir içim.
Özüm gibidir sözüm,
Sözüm gibidir özüm…
Sevgim de gerçektir benim,yüzüm gibi.
Seviyorum demişsem eğer birine
Yalan yoktur bunda,sözüm gibi.
Bakarım gözlerinin rengine, gözüm gibi.
Sevmediğim insanın ne yüzüne bakarım
Ne gözüne…
Samimiyim bunda özüm gibi.
Acabalara yer yok bunda,
İnanmak lazım aynı anda…
Dedim ya,sevgim gerçektir benim
Yemin ederim!
Sevdim mi yalandan değil,
Gerçekten severim.

Peki,o zaman neydi o geceki sıkıntının sebebi?
O geceki yangının alazı neydi?
Yoksa o gecenin gündüzünde
Başka dağlara doğan güneş mi?
Balkanlar'dan esen rüzgâr mı?
Bu rüzgârla gelen yâr mı?
Hakkımızda verilen karar mı?
Bilemedim neydi?
İçinizde bilen var mı?

Mehmet Cıngır

Neye Gerek

Rüzgarda havalanır etek,
Bakma,bakana bir kötek!
Ah gençlik!
Kurulmuş bir zemberek,
İhtiyarlık akreple yelkovan,
Neye gerek.

Mehmet Cıngır

Neye Gerektir

Sevgi gözlerden okunmaktır,
Sevgi yüreğe dokunmaktır.
Seversen yüreğin ile sev,
Sevgisiz yürek neye gerektir?

Aşk bir hayaldir ,
Hayal bir yoldur.
Bu yolu bulamazsan,
Hayat neye gerektir?

Aşk iner yüreğe ince ince
Sızı gibi gönle gelince,
Baştan gitmeyen akıl,
Neye gerektir?

Aşk yanmaktır,
Yanmak aşktır.
Yanmadan âşık olan yürek,
Neye gerektir?

Aşk ağlamaktır,
Ağlamak aşktır
Aşk için ağlamayan göz
Neye gerektir?

Aşk sevgidir,
Sevgi aşktır.
Aşksız sevgi,
Neye gerektir?

Aşka yol ile gidilir
Yol aşk ile gidilir
Doğru yola ulaştırmayan aşk
Neye gerektir?

Ak eder aşk kara bahtı,
Şahlara,padişahlara tahtı,
Bıraktırmayan aşk,
Neye gerektir?

Aşk varda yok olmaktır,
Yokta var olmak…
Yokta var olmayan aşk,
Neye gerektir?

Aşk bir sırdır.
Yusuf bu sır ile vardı Mısır'a,
Aşık olan erer bu sırra,
Bu sırra eremeyen,
Neye gerektir?

Aşk yüreklerden okunmaktır,

Yüreklere dokunmaktır,
Yüreğe dokunmayan aşk,
Neye gerektir?

Mehmet Cıngır

Neye Yarar

Ne Mecnun Leyla'yı sever,
Ne Kerem Aslı'ya yanar;
Ne de Âdem Havva'yı sever,
Benim seni sevdiğim kadar.

Sevdim ben adam gibi seni,
Sev sen de kadın gibi beni.
Bekliyorum hâlâ gelmeni;
Gelmezsen bu aşk neye yarar?

Mehmet Cıngır

Nihayet

Akşam saatlerinde
Otobüs durakları dopdolu,
Otobüsler tıklım tıklım...
Kiminin elinde poşet var,
Kiminin eli bomboş...
Biri diğerine bağırır:
"-Bizim otobüsKoş geldi koş!"

Fırtına,yağmur,kar...
Ters dönüyor şemsiyeler,
Havada uçuşuyor şapkalar...
Nerde kaldı bu bahar.

Şoför bağırıyor:
-Haydi arkaya yanaş
Aracın arkası bomboş
Sen de yanaş birader!
Aracın önü de arkası da
Aynı yere gider!
Haydi okutalım kartları!
Kartlar kartlar!
Okutmayanı yesin aç kurtlar!
Haydi orta taraf yanaş yanaş!
-Nereye yanaşalım kaptan!
Arkada boş yer yok!
-Ben aynadan görüyorum,
Sen yanaş yanaş!
Boş lafa karnım tok!

Bir kadın acıyla bağırır;
-Of ayağım offf!Dur kardeş;
Ayağıma bastın!
-Ayağının ne işi var orada?
Çek ayağını oradan,
Geçeyim ben şöye aradan!
-Ne yapayım ayağımı,
Elime mi alayım?
-Al eline,sok cebine sok!
-Terbiyesiz!

-Haydi kaptan geç kalıyoruz,
Saat kaç?
Bir başkası:-Boğuluyoruz kaptan
Havalandırmayı aç!
Öff!sarımsak yemiş!
Şoför:-Haydi yanaş,arkaya yanaş!
Beş-on kişi kaldı,haydi yanaş!
Önde durmanın bir faydası yok,
Yanaş,arka kapıdan iniş!

Bazı gençler uykuya dalmış
Rüya görüyor geçmiş kendinden.

Bazılarının elinde telefon,
Kulağında kulaklık...
Yaşlıymış,engelliymiş hamileymiş...
Haberi yok olan bitenden.

Şoför yine seslenir:
-Yanaş,haydi bir adım daha!..
Çekelim kartları,kartlar kartlar!..
Bir kişi kaldı,
Haydi birader çık yukarıya!
-Çıkamıyorum bir ayağım dışarda kaldı!
-Ha gayret ha gayret!
Kapıyı kapatamıyorum!
Ha gayret!
Oh bee!
Kapı kapandı nihayet!

Mehmet Cıngır

Nur Pınarından

Bol ihsan, bereket,bolluk,rahmet,manevi yağmur,
Akar,akar da akar yâr pınarından bu gece.
Doldursun kavrulan ruhumuzu manevi bir nur,
İçelim yudum yudum nur pınarından bu gece.

Gökyüzünde sabaha kadar bir hareket,
Ya Rab bize iyilikler,güzellikler ihsan et!
Yağar,yağar yeryüzüne sağnak sağnak bereket,
 Dolduralım biz yârin gür pınarından bu gece.

Samimiyetle yalvaralım değsin asırlara,
Kavuştursun duamız bizi ilahi nurlara,
İlahi nurlarla erelim ilahi sırlara
İçelim kana kana sır pınarından bu gece.

Mehmet Cıngır

O Benim Aşkım

O benim aşkım,
O benim can yoldaşım,
“Nur tanem,nar tanem, bir tanem; ”
Miracım,aşkım!
İçinde oturacak köşküm…
Günde beş defa buluşur,koklaşırız;
Sevişir,kucaklaşırız…
Arşa yükselir meleklerle konuşuruz.
O olunca yanımda,
İhtiyaç duymam ben birine,
O dolaşır damarlarımda kan yerine…
Seviştikçe artar aşkımız;
Ben ondan usamam,o benden usanmaz…
Aşkım,yoldaşım,sevgilimdir benim namaz…

Mehmet Cıngır

O Bir Güldü,Güldü Geçti

O bir ateşti,yaktı geçti;
Yerinde küller kaldı şimdi.
O bir nehirdi,aktı geçti;
Yerinde çakıllar kaldı şimdi.
O bir aslandı,kükredi geçti;
Yerinde çakallar kaldı şimdi.
O bir güldü,güldü geçti;
Başka bahçede açıyor şimdi.
O bir bülbüldü, garip kaldı;
Bir kuru dalda ötüyor şimdi.

Mehmet Cıngır

O Güzel Koku Benim Annemdi

Annem çocukluktu.
Annem mutluluktu.
Sabah erkenden kalkar,
Pencereyi açardı…
Her taraf pırıl pırıl…
Üzerimizden yorganı atardı.
Güneş yorganın altından çıkardı sanki,
Görmeliydiniz bendeki mutluluğu o anki!
Babam sabah namazını kılmış,
Otururdu pencere önüne…
Biz el-yüz yıkamak için koşardık dereye…
Olağanüstü çalışkandı annem…
Toprağı tırnaklarıyla kazırdı,
Toprak çıplak ayaklarını tanırdı.
Ayakları tarlada çamur,
Nasırlı elleri evde hamurdu.
Sabah erkenden kahvaltıyı hazırlar
Seslenirdi bize:
-Haydin çocuklar
Kahvaltı hazır..!
Sarkardı başörtüsünden siyah saçları…
Sanki o doyururdu bütün açları…

Onun başına doğardı ilkin güneş…
Nairlı ellerinden geçerdi daim rüzgâr,
Onun yüreğinden hiç gitmezdi bahar!
Onun ayaklarına yağardı ilkin kar…
Gülümsemesinde bir hüzün,
Gözyaşında bir gülümseme gizliydi.
Güneşi göğsünde taşırdı.
O güneşle aydınlatırdı yolumuzu….
Yürek laboratuarında üretirdi sevgi adlı ilacı
Ve bu ilaçla dinerdi en şiddetli acı…

Birgün dal sallandı.
Bir titreme geldi yeşil yaprağa,
Sarsıntıya dayanamadı yaprak;
Bir gün su başında
Yirmi dokuz yaşında
Düştü kara toprağa…
Ah annem!
Sen gittin,bütün kemiklerim aynı anda kırıldı;
Gülmedi bana bir daha hayat,hep darıldı
Senin masum bedenin toprağa,
Acılar bana sarıldı.

Bir buhurdan gibi sevgi kokuyor mezarında şimdi.
İşte o güzel koku benim annemdi…
Annemle birlikte çocukluk gitti
Mutluluk bitti…

Mehmet Cıngır

O Kadar

Dünya hayatı çok kısa
Ve bir rüya kadar dar.
Kabir taşında
Doğdu
Öldü
Yazıyor
O kadar.

Mehmet Cıngır

O Şiir Olur Ben Şair

Uzak diyarlardan toplarım sözcükleri,
Seçerim aralarından bir bir
En uygununu ve uyumlusunu bularak
Uyum içinde sıralarım onları
Anlam ve çağrışımlarını dikkate alarak
Ve yeni duygular ,imgeler yükleyerek…
Sonra bir kalıba koyarım uyana dek
Ve ölçülerini alırım onların tek tek…
Dizeleri oluştururum sonra.
Dizelerden ikilikler, dörtlükler, bentler…
Yani o şiir olur,
Ben şair.

Mehmet Cıngır

O Yer

Orada bir yer var, pek uzakta değil bakın!
Oraya koşuyor herkes grup grup akın akın.
Zorunludur oraya gidiş aldanma, sakın;
Hazır ol, orası bugün dünden daha yakın.

Gelince günü çıkacak herkes bu sefere;
Rotar yok,vaktinde varacak herkes o yere.
Açılır muhakkak bir gün yollar perde perde,
Kaçış yok,orada buluşmak vardır kaderde.

Unut istersen, gez şu âlemi diyar diyar,
Unutmaz,gönderir bir davetiye sana o yer.
Bütün yollar o yere çıkar, o yerde erir,
Bütün yön levhaları maverayı gösterir.

İster ortadan,ister sağdan, istersen soldan
Geçecek herkes dönüşü olmayan bu yoldan.
Çare vardır orada çaresiz her bir derde
Değmez artık bulutlara ellerin o yerde.

Memnun mu bilinmez; ama gidenin her biri,
Dönen olmadı şimdiye dek yolundan geri.
 Gezerlerken burada çimenlerin üstünde,
Gezer çimenler o yerde onların üstünde.

Mehmet Cıngır

Oğul

Gerek yok, olmaya bu dünyada kerih,
Karar verdim artık ben, olmaya sarih,
Olmak üzereyken bu dünyada tarih
Gel sana bir nasihat vereyim oğul!

Seçecek yaşa geldin akla karayı
Saçıp savurma cebindeki parayı
Hak et de helal yoldan köşk ve sarayı
Yoluna yüreğimi sereyim oğul.

Deli seller gibi aktım da duruldum,
Önümden değil,hep arkamdan vuruldum,
Tozlu yollarda çok koştum da yoruldum,
Gel biraz rahatlat da göreyim oğul.

Bilirim ben, seversin sen ıssızlığı,
Bir kenara bırak şu kaygısızlığı,
Âdet edinir isen saygısızlığı,
Dayanmaz buna benim yüreğim oğul.

Âh yaktı bu dünyayı coronavirüs,
Evlat babaya,baba evladına küs,
Fakirlik kurdu benim yüreğime üs,
 Söyle ,halini nasıl sorayım oğul?

Hep hüzünlüydüm ondan hiç coşamadım,
Ayağıma taş takıldı koşamadım,
Şu karlı dağları asla aşamadım,
Ondan yok benim köşküm sarayım oğul.

Gücüm yok sular seller gibi akmaya,
Kıyamam yüzüne öfkeyle bakmaya,
Gücüm yokken beşinci kata çıkmaya,
Ben yeniden nasıl ev kurayım oğul.

Gözüm yok elin karasında akında
Mutluluk, çok uzakta değil, yakında
Artık bana karşı gelmekten sakın da
Son kez mutlu bir ömür süreyim oğul.

Kara kış oldum ben bazen,bazen bahar,
Hamdım yandım,piştim de ben,oldum buhar,
Etmek istersen eğer beni bahtiyar,
Gel de seni ,son bir kez göreyim oğul.

 Aç da kulağını beni iyi dinle!
Zarar verme kimseye el ve dilinle!
Gel de bir anlaşma yapalım seninle,
Gelmez isen, ben sana varayım oğul.

Mehmet Cıngır

Ok Battı Etime

Ok battı etime
Oku O çıkardı etimden
O sardı yaramı
Siz O’nu bilmezsiniz
O’nu ben bilirim
Bir de O Bilir O’nu
Bir de Merdivenler…
O’nu ben bilirim,
Gel derse gelirim.

Mehmet Cıngır

Okuyacak Adımı Çağlayanlar

Hayalin gelir her seherde gülüm
Hangi göz değdi gözlerine senin?
Dermandır bendeki her derde gülüm
Işıl ışıl kahverengi gözlerin.

Savurdu beni gökten esen rüzgâr,
Sen gözümün eskidiği yerdesin.
Benim ayrılıktan büyük derdim var,
 Sen niye hep aynı merdivendesin?

Yuvalanmışsa gözümde bulutlar
Bunda mendillerin ne günahı var!
Sönmemişse şimdi hâlâ umutlar,
Her kirpiğinde gözümün âhı var.

Şunu iyi bil ki, muhakkak bir gün
Kurtulursam o sırtlan tuzağından
Erişmezse gözyaşları ölümün
Gelirim ötelerin uzağından…

Çekemezdi dağ dağ yükü bu şair.
O senin aşkın olmasaydı gülüm.
Söz verdi Mecnun gibi aşka dair
Ve bağışladı seni bana ölüm!

Söylenecek bir gün benim de türküm,
Adımı okuyacak çağlayanlar…
Bil ki ben ezelden beri bir Türk'üm
Yakacak onu bugün ağlayanlar!

Mehmet Cıngır

Ol Ki

Irmak ol ki büyük denizlere akasın
Deniz ol ki bütün ırmaklar sana aksın
Gemi ol ki büyük denizlere açılasın
Büyük deniz ol ki gemiler sana açılsın
Tohum ol ki tarlaya ekilesin
Tarla ol ki tohumlar sana ekilsin
Alçak gönüllü ol ki suyun çukura aktığı gibi
Allah'ın rahmet sana aksın.

Mehmet Cıngır

Olay

Ey idareci!
Alıp eline bir ok ile bir yay,
Öğrenci üzerinden öğretmeni oklamak kolay…
Yetiyorsa eğer gücün,
Güveniyorsan bilgine,
Çık öğrencinin karşısına,
Alfabeyi A'dan Z'ye bir say.
Korkma etmez seninle kimse alay!
Ne âlim adam derler,
Herkes sana saygı gösterir,
İnan bana,
Olay olursun okulda olay!

Mehmet Cıngır

Olmazsa Barış

Olmazsa barış,
Dolaşabilir misin ülkeyi karış karış
Korkusuzca?
Olmazsa barış,
Olabilir mi medeniyet yolunda yarış
Kaygısızca?
Haydi dostlar gelin barışalım,
Kardeş olup birbirimizin gönlüne
Karışalım…

Mehmet Cıngır

On Dörtlükte Şiir

Deve gibi değil,balerin gibi
Dans etmeli kelimeler şiirde
Kelimeler ne çok açık ne zenci
Mûsikî,mûsikî olmalı bir de.

Okuyucular rüyaya dalmalı
Görülmeli farklı farklı dünyalar
Anlam ne çok açık,ne çok kapalı
Alacakaranlık olmalı rüyalar…

Herkes görmeli yüzünü aynada
Dana gibi bağırmamalı anlam
Yaşamalılar gizemli dünyada
Kişiye özel değişmeli bağlam.

Anlamı derin,meltem gibi serin
Bir genç kız dudağı gibi sıcacık
Sabah yeli gibi kibar ve narin,
Pamuk gibi olmalı, yumuşacık…

Muhakkak ki şiir, ince bir sanat,
Hareketli olmalı kelimeler…
Takmalı ki hepsine birer kanat
Uçmalı kuş gibi gözde imgeler.

Takılıp kalma ölçüye, şart değil
Ne sıkıntılar yaratır kim bilir
Sözcükler taze olmalı,kart değil
Kafiye olmasa da olur şiir.

Oynatmalı yürekleri yerinden
Duygular kıpır kıpır olmalı ki,
Etkilensin yürekler ta derinden
Çevik olsun sözcükler panter gibi.

Olsa da duygu bazen zehir gibi
Yaşlı olursa eğer kelimeler
Akmaz üstünde gözler nehir gibi
Çok sıkar,yorgun ve durgun nağmeler…

Olmazsa olmaz anlam imge ve ses
Olmalıdır söyleyiş canlı ve gür
Gönüller almalı rahat bir nefes
Duygular ve düşüncelerse özgür…

Yazabilirse de her kalem nesir
Şiirde mutlaka yetenek gerek
Değilse etmeyin şiiri esir.
Yoktur şiirde böyle bir gelenek…

Mehmet Cıngır

On Kara

On parmağında on kara
Önüne gelene sürüyor.
Unutma,
Sen Allah'ı görmesen de
O seni görüyor.

Mehmet Cıngır

Ormanlar Ağaç Doğuracak

Yağmur bekler ağaçlar
Yüzü kirli.Bir ışık süzülür içimden
Banklarda eşler,çift ve tek
Toprağın şehveti çatlaklarında…
Hangi yoldan gitsem o çıkar karşıma.
Hangi denizde yüzsem yine o balıklar…
Ne zaman bir kuş konsa pencereme
Elleri avuçlarımda sıcacık…

Ormanlar nefes alıyor içimde.
Ormanın yolları taştan
Yeniden yaşıyorum hayatı
Sil baştan.
Bir bebeğin nefesi ısıtıyor içimi,
Penceremde bir şiir kitabı,
İçinde anlaşılmaz şiirler…
Anlam kapalı ve kilitli…
Anlamasam da seviyorum onları.

Sonsuz bir rüyaya açılmış gözler,
Dilekleri kamçılar yağmur.
Şemsiyesi ters dönmüş bir kadın…
Bir kuşun ağzında umut.
Bu yıl yağmur çok yağacak,
Ormanlar ağaç doğuracak.

Mehmet Cıngır

Ortak Noktamız

Genç-ihtiyar
Büyük-küçük
Siyah –beyaz
Fakir-zengin…
Bütün insanlar!
Ortak noktamız insan olmaktır.
Bir de aynı yolun yolcusu…
Gidiyoruz hep birlikte doludizgin,
Son durak,kara topraktır…

Mehmet Cıngır

Oruç Reis

Çıkmış da Akdeniz'e Oruç Reis,
Petrol ve gaz aramakta derinde.
Düşmanların yüreğinde bir yeis,
Benim yüreğim duramaz yerinde.

Tehdit ha, vatan bizim değil sanki,
Suyun en derinine dalacağız.
Bilenler bilir,bilmeyen bilsin ki,
Hakkımızı mutlaka alacağız.

Biraz gerçekçi ol ey gafil Batı!
Görme sakın rüya içinde rüya.
Hak konusunda niçin kalbin katı?
Vahşi ruhunda ne ar var ne haya.

Eski tebamız iyi tanır bizi;
Fakat onun unuttuğu bir şey var.
Hâlâ eski Türkiye sanır bizi,
Yağacak güvendiği dağlara kar.

Git, yolun açık olsun Oruç Reis!
Yürü,var mı sana karşı koyacak?
Hak aramakta yoktur hiç bir beis,
Herkes hakka karşı saygı duyacak.

Haydi, ara deniz'i karış karış!
Bir müjde ver,sevinsin Türk milleti!
Gayemiz asla kavga değil, barış,
Hak nedir öğrensin Batı zilleti.

Mehmet Cıngır

Otobüste Yolculuk

Kiminin elinde kartı,
Elinde kiminin parası.
Herkes otobüs bekliyor durakta,
Biniyor gelen sırası.

Tıklım tıklım dolmuştur,
Yoktur adım atacak yer.
Eline mi alsın insanlar ayakları?
Birden duyulur şoförün narası,
-Yanaş yanaş,doldur boşlukları!
Hazır edin paraları,önce para,
Unutursun munutursun sonra,
Açma yüreğime yara...

Birbirine karışır sesler,bağırışlar,
Bulamaz,kaybetmiştir birbirini eşler.
-Haydi kardeşim verin paraları!
İlerleyin arkaya,arkadan inişler!

O kadar sıkışıktır ki,
Koyacak yer yoktur elleri.
Bir vatandaş bağırır,
"-Şoför bey,hava alamıyoruz,
Çalıştır klimaları,aç pencereleri! "
-Kardeşim,siz verin ücretleri,
Ortada boşluk var,yanaşın ileri!
Nefesler yakmaktadır enseleri.

Feryad eder bir müşteri,canı yanarak.
-Elim sıkıştı şoför bey,aç kapıyı!
-Kardeşim sen önce parayı ver parayı!
Şoför açar kapıyı, biraz oyalanarak.

Kimin eli kimin cebinde dolaşır,belli değil,
-Kardeşim ineceğim ben,geçeyim biraz eğil!
Şoför bakarak aynaya,sert bir ifadeyle bağırır,
-ilerleyin,bakın arada boşluklar var!
Bir müşteri kızgın,şoföre seslenir,
Şoför bey,artık müşteri alma yeter!
-Karışma sen,gönder,bozuk olsun paralar!

Otobüs garip homurtular çıkararak,
Yanaşır başka bir durağa sallanarak.
Hücum eder müşteriler kapıya bir ümit ile,
Değil kendileri,giremez içeri nefesleri bile.

Şoför kapıdan uzatır elini,
Yine tutamaz dilini.

-Önden peşin verin biniş bedelini,
Arkada yer var,arka kapıdan girin içeri.
Görülüyor ki,sıkıntılar ortak orada,

Yalnız bir fark var arada,
Birinin derdipara,gözü parada,
Diğerinin derdi yer bulmak arabada.

Mehmet Cıngır

Ölçü

Ey insan! Neyin peşindesin?
Bir ölçü vardır her işte.
“Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için
Yarın ölecekmiş gibi ahret için çalış.”
İslam’ın koyduğu ölçü budur işte!
Dünyalık biriktiriyorsun habire.
Biraz da ahretin için çalış;
Bugün dünden daha yakınsın kabire…

Mehmet Cıngır

Öldürdüm Ölümü

Dikildim
Karşısında durdum,
Tam kalbinden vurdum.
Öldürdüm ölümü,
Kurtardım elinden gülümü.
İçim
Martıları okşar gibi rahat.
Yeniden hortlamasını
Dilemem
Son verdim ölümden gelen ezaya,
Müebbet mi verirler idam mı verirler
Bilemem.
Razıyım verilecek cezaya.
Dikildim,
Karşısında durdum
Tam kalbinden vurdum.
Öldürdüm ölümü,
Kurtardım elinden gülümü.
Uyandım.
Oh,rahatladım!

Mehmet Cıngır

Ölüm

Ölüm hayatın sonudur demeyin sakın ölene
Ölüm ölümsüzlüğe atılan adımdır bilene.

Mehmet Cıngır

Ölüm Bir Kara Deve

Ölüm hörgüçlü bir kara deve
Vakti gelince çöker her eve
Dün geçti,takılıp kalma düne
Bu güne bak, sadece bu güne.
Hiç belli değildir,yarın var mı?
Gençliğine de güvenme,sakın
Kalan genç, ölen hep ihtiyar mı?

Mehmet Cıngır

Ölüm Bu Kadar Yakınken

Dalmışın büyülü bir rüyaya
Açmışsın yalan dünyaya yelken.
Neden ahireti düşünmezsin
Ölüm sana bu kadar yakınken?

Yaşamın anıya döner bir gün,
Senin de kandilin söner bir gün,
Bülbül dikenine konar bir gün,
Bir seda kalır garip bülbülden.

Verirsin bir gün son nefesini,
Yaparlar topraktan kafesini,
Tek böcekler işitir sesini,
Kalır kabrinde gülden bir diken.

Mehmet Hoca yüreğinde keder,
Ömrünü boş yere etti heder,
Kalanlara bol bol selam eder,
Derindir kabir,yoktur merdiven.

Mehmet Cıngır

Ölüm Oku

Ölüm, hedefi on ikiden vuran bir oktur;
Vakti geldiği anda, her sineye saplanır.
Hiçbir ölüm asla erken ya da geç değildir;
Çünkü o, Yaratan tarafından hesaplanır.

Ölüm,ölümsüzlüğe açılan bir kapıdır,
Hakk'ın canlılara bahşettiği bir yapıdır.
Bazen yumuşacık,bazen taş gibi katıdır;
Çünkü ölüm oku, kişiye göre saplanır.

Her cana muhakkak değecektir ölüm oku,
Gonka vuruldu mu ne açı kalır ne toku,
sürülür kimine hoş,kimine nahoş koku.
N'hoş kokan cezalanır; hoş kokan sevaplanır.

Mehmet Cıngır

Ölüm Ölümsüzlüğü Tatmaktır

ÖLÜM

Ölüm herkesin ortak kaderi
Ölüm karşısında nedir ki dünyanın ederi
Ölümden dahi korkumuz yoktur
Zira ölümsüzlüğü tatmaktır ölüm
Bu yüzden insana zor gelmiyor;
Lâkin,içerken ölümsüzlük iksirinden
Ayrılırken dünya denilen bu yapıdan
Girerken ölümsüzlük denilen kapıdan
Çekilen çileler, ıstıraplar zor.

Mehmet Cıngır

Ölümsüzlük İksiri

Bu dünyadan göçen bir daha gelmeyecek.
Ölümsüzlük iksiri aradılar asırlarca,
Ölümdür ölümsüzlük iksiri,
İçen bir daha ölmeyecek.

Mehmet Cıngır

Ölümü Düşünmek

Akşam olur,
Geceleyin
Bir yel eser serin serin
Gömersin başını yastığa
Sarınırsın yorganına sıkı sıkıya
Ölümü düşünürsün derin derin.
Şairin dediği gibi:
Kimbilir,ne zaman,nerede,nasıl,kaç yaşında?
Fakat bilinen bir gerçek var:
Ölüm herkesin başında.

Çalar birgün zil,
Alıp götürür Azrail
Geride birkaç anı,birkaç soluk resimin
Dışında ne ismin kalır ne de cismin.
İlgilendirmez artık seni ne sağın ne solun,
Dağları devirmeye varken gücün,
Şimdi ne elin kalkar ne de kolun.

Mehmet Cıngır

Ölümü Öldürmek

İçimde hiç susmayan bir ben var benden başka
Der ki,”Uzun ince bir yoldan gidilir aşka.”
Kavuşmak için de ölümü öldürmek gerek,
Koklamak için ise gülü güldürmek gerek.

Ölüm,hayata uzanan bir köprüdür nurdan,
Ölümü öldüren herkes geçecektir burdan.
Öleceğiz ölümsüzlüğe ulaşmak için,
Sevgiliye uçacağız olup bir güvercin.

Ayak sesinde kulağımız,yolda gözümüz,
“Lâ ilâhe illallah” olsun son sözümüz.
Dünya zindanından çıkış kapısıdır ölüm,
Sonsuzluğa yelken açış kapısıdır ölüm.

Her ölüm, bir ölümün ölümüdür bunu bil,
Ölünce ölüm,artık ölümü kafandan sil.
Baksan da aynaya görmeyeceksin yüzünü,
Sonsuzlukta bulacaksın en gerçek özünü.

Birgün rüya sona erecek kışın şafakta,
Açacağız yumuk gözümüzü çok uzakta.
Bakıp tek tek insanların pasına kirine
Sokacaklar iki gözlü dünyadan birine,

Geçeceğiz tek tek bu dünyanın kıyısından,
Kimseye fayda yok amcasından dayısından.
Oh ne güzel ölüm, yeni dünya,sonsuz hayat!
Gir cennete ibadet yok,ölüm yok;ye iç yat.

Zahmet edip heveslenmesin sakın avcılar,
Öldüreceğim ben ölümü,duysun savcılar.
Tutuklanıp gideceğim âhiret iline,
Bir daha dönmeyeceğim,bu böyle biline.

Mehmet Cıngır

Ömrüm

Geçip gitti bu ömrüm düş gibi,
Uçup gitti gençliğim kuş gibi.
Ne yazı gördüm ben ne baharı,
Yaşadım hayatı hep kış gibi.

Yağan yağmurlarda hep ıslandım,
Yaş kemale erdi ben uslandım.
Geceleri toprağa yaslandım,
Yattığım o yataklar taş gibi.

Ne kışlar gördüm ben aman aman!
Yiyip bitirdi ömrümü zaman,
Ah bir nehir misali an be an!
Akıp gitti ,gözümden yaş gibi.

Toplandı çevreme hep Aliler,
Hiç mi sevmedi beni veliler.
Ah,tüğdürdüler beni deliler!
Ordan oraya kesik baş gibi.

Hezene Mehmet Hoca hezene,
Hep karşı çıktım ben bu düzene.
Koydular beni kaynar kazana,
Kaynadım ben kazanda aş gibi.

Mehmet Cıngır

Ömür Dediğin

Ömür dediğin nedir ki
Su misali akıp gidiyor işte
Bu dünya iki kapılı bir handır
Her gelen bir bakıp gidiyor işte!

Dost bilip güvendiklerimiz
Bağrımıza basıp sevdiklerimiz
İyi günde yanımızda gördüklerimiz
Kara günde yakıp gidiyor işte!

İnsanoğlu bir vardır bir yoktur
Kimi aç, kimi toktur
Kimi kara,kimi aktır
Gelen rengini sırtına atıp gidiyor işte!

İnsanoğlu bir oyuncudur
Hayat bir sahne…
Her gelen rolünü oynuyor
Rolü biten kapıyı çekip gidiyor işte!

İnsanoğlu misafirdir,
Dünya bir misafirhane
Misafirliği biten
Atına binip gidiyor işte!

Ömür dediğin nedir ki
Ne yaşa bakar ne başa
Ne göze bakar ne kaşa
İster vali ol ister paşa
Vadesi gelen göçüp gidiyor işte!

Mehmet Cıngır

Ömür Dediğin Nedir ki

Şu ömür dediğin nedir ki!
Akıp gitti işte sel gibi.
Gençlik,deli bir rüzgâr idi,
Esip geçti işte yel gibi.

Düştü siyah saçlarıma ak,
Bir de sen atma bağrıma ok.
Gel de benim şu halime bak,
Uzak durma öyle el gibi.

Geldiğim anda şu dünyaya,
Başladım hızla yaşlanmaya.
Bakamıyorum ben aynaya,
Saçları dökülmüş kel gibi.

Soldu gözümde bir bir renkler,
Boşa gitti bütün emekler,
Tat vermiyor artık yemekler,
Köpeğe dökülen yal gibi.

Çirkinse kişinin üslûbu,
Yüzünden akar taassubu,
Tehlikeli bir insandır bu,
Dibi görünmeyen göl gibi.

Yaşlandım,görmüyor gözlerim,
Ağrıyor,tutmuyor dizlerim,
Pek dokunaklıdır sözlerim
Seherde öten bülbül gibi.

Yalnız yürüdüm hep yollarda,
Sallanmadım hiç ben kollarda.
Yapraksız, kupkuru dallarda,
Soldurdun beni bir gül gibi.

Ey yâr,ömrüm verdim ben sana,
Dönüp bakmıyorsun sen bana.
Hiçbir şey zor gelmez insana,
Gündüzün kesilen yol gibi.

Mehmet Hoca:Yel gibi esem,
Bilmem kızar mı yaşlı desem?
Tat verirdi gençken taş yesem,
Kovandan damlayan bal gibi.

Mehmet Cıngır

Önce Canan Sonra Can

Kim ederse Allah'a yürekten bir teşekkür,
Aç ve susuz kalmaz o kimse olsa da fakir.
Her canlının rızkına kefildir yüce Allah,
Fakat çalışmak gerekir deyip de bismillah.

Şükredelim Allah'a onun rahmeti engin,
Açtır hep tok olsa da şükretmeyen bir zengin.
Ne zengini tok gördüm ben ne de fakiri aç,
Nerede Allah'a şükür yoksa oradan kaç.

Yalnız bizim ülkemizde mi sert eser rüzgâr,
Bugün dünyanın her yerinde var fırtına,kar,
Görmeyelim asla kendimizi hor ve hakir,
Dünyanın en zengin ülkelerinde de var fakir.

Siz bunların"açız "dediklerine bakmayın,
Siyaset yapıyorlar,kafanıza takmayın ,
Sokakta"açım"demez asla onurlu insan,
"Açım"deyip duyguları acındırmaz,inan.

Evinde hep bal-börek yiyen nankör insanın,
Duygu sömürüsüne kulak asmayın sakın.
Her gün koşarlar da marketlere akın akın,
Nasıl da bağırılar"açız" diye bir bakın.

Arabalar caddelerde sel gibi akıyor,
Durup yaya bir saat sağa sola bakıyor.
Fakirin yarasını yine fakir sarıyor,
"Açım"diye bağıranlar park yeri arıyor,

Aç,kuru ekmek bulup da yiyemiyenlerdir,
Aç olduğu halde"açım"diyemiyenlerdir.
Onların yokluk evi bizim de evimizdir,
Onlara yardım etmek bizim görevimizdir.

Aç açıkta ise ve yoksa yuvası evi,
Ona yardım etmek her müslümanın görevi.
Her mü'minin ilkesi"önce canan sonra can,"
Komşusu açken tok yatamaz asla müslüman.

Mehmet Cıngır

Önce İnsan Ol İnsan

Verdi Allah insanlara şeref ve şan,
Lütfedip üstün kıldı hayvandan.
Yaşarsa eğer yaratılışına uygun,
Meleklerden de üstün olabilir insan.

Gündüzde ve zifiri karanlık gecede,
Adaletin tecelli ettiği mahkemede,
Hakimin huzurunda gerçeği bilip de,
Yalan yere yemin eder mi insan?

Çalıp çırparak yaparsa talan,
Dedikodu ederse filan falan,
Üç kuruşluk çıkar için söylerse yalan,
Hayvandan üstün sayılır mı insan?

Hileli,bozuk mal satan,
Doğru söylemeyip yalan atan,
Sattığı süte su katan,
İnsana denir mi dürüst insan?

Makam,mevkii,mal,mülk için,
Dünyada üç günlük zevk için,
"Çalışırım sadece halk için"
Deyip de fırıldak olur mu insan?

Korkulursa kendisinden her an,
Haksız yere dökerse kan,
Kimyasallarla yakarsa can,
Allah'ın kulu olur mu insan?

Makam sahibi ehli değilse işinin,
Gasp eder hakkını bunca kişinin,
Haksız yere canını yakarsa kardeşinin,
Allah için sevilir mi o insan?

Zarar verir zalim insanın canına,malına,
Bunun kâr kalacağını sanır yanına.
Acımadan kıyar kardeşinin canına,
Kardeşinin canına kıyar mı insan?

Ey insan tembel tembel oturma çalış!
Gelişmişlik uğruna dünya ile yarış!
Dünyaya savaş değil,hakim olsun barış,
Sabote eder mi barışı insan?

Ey insan vicdanının sesini dinle!
İyi bil beraber olacağını kiminle.
Kanı kan ile değil,yuyarlar su ile.
Üzerindeki kir ile temiz sayılır mı insan?

Dürüst olun,helale haram katmayın,
Bilerek bozuk,kusurlu mal satmayın,

Düşünün,kendinizi ateşe atmayın.
Bile bile kendini ateşe atar mı insan?

İçip yol kenarına,parka sızmayın,
Üç kuruş görünce kibirlenip azmayın,
Uyun kurallara,kurulu düzeni bozmayın.
Azıp kurulu düzeni bozar mı insan?

Sevme zalimi,ezme mazlumu,
Niçin reva görüyorsun insana zulmü?
Zulüm ile insan âbad olur mu?
Zulmederek ezer mi insanı insan?

Bakıp makamına kimse büyüklenmesin,
Geçicidir makamlar,bunu iyi bilsin,
Büyüklendi,şeytan oldu; aslı melekti iblisin.
Hiç büyüklenir de çalım satar mı insan?

Hesaplı ol,iyi düşün,verme yanlış karar,
Çalış,sağla içinde yaşadığın topluma yarar.
Yük olup da yaşadığın çevreye verme zarar,
İçinde yaşadığı topluma zarar verir mi insan?

Eğer görürsen bir yerde bir garip,
Yardım et ona,olmasın muzdarip.
Birine bir konuda söz verip,
Sözünden döner mi insan?

Geçmişini,aslını,neslini bilmeyen,
Emin olabilir mi geleceğinden?
Gelecek kurulur mutlu nesilden...
Geçmişini bilmeden mutlu olabilir mi insan?

Allah diyelim evvela,Allah adı uludur,
Yürü doğru yolda; çünkü Allah yoludur,
Helal kazanan Allah'ın sevgili kuludur.
Harama el uzatır mı insan?

Güzel düşün; hayatından lezzet al,
Kötü düşünceyi kafandan sil,
Ağzından zehir değil,damlasın bal.
Kötü söyleyip insanı üzer mi insan?

Yaratılmışların en şereflisi olan ey insan!
Yeryüzüne halife olarak gönderildin sen.
Yaratandan ötürü sev yaratılanı; kat cana can,
Zalim olma; önce insan ol insan! ..

Mehmet Cıngır

Öyle Bakma Bana

Öyle derin,öyle içten,öyle manalı
Bakma bana!
Öyle bir severim ki seni;
Değil ona buna,
Bırakmam seni sana.

Mehmet Cıngır

Öyle Özledim Ki

Öyle çok bekledim ki seni,
Yağmura hasret toprak gibi
Öyle çok özledim ki seni,
Bahara hasret yaprak gibi.

Hasretin yetmedi mi bana
Turnalar uçurdum o yana
Hasret kaldım yıllardır sana
Rüzgâra hasret bayrak gibi.

Gidince, sular bana zehir,
Gönlümde gamzen filizlenir,
İçimde hasretin gizlenir,
Sevgiye hasret yürek gibi.

Ben bir garip rüyaya daldım,
Turnalarla haberler saldım,
Aydınlığına hasret kaldım,
Güneşe hasret tutsak gibi.

Seviyorsam bundan kime ne?
Vız gelir bana gün,ay,sene!
Saplansan da yanık sineme,
Ucu zehirli bıçak gibi…

Mehmet Cıngır

Özet-1

O ki, yüceler yücesi,Allah'ın habibi
Parlardı daim alnında nur-u Muhammedî
Vefat edince Amine,dendi Dürr-i yetim
İltifat Etti ona Allah,dedi habibim.

Bir gün ashab-ı kiramdan Cabir bin Abdullah
Sordu; her şeyden evvel neyi yarattı Allah?
Beni, yok iken ,cennet cehennem ins-ü melek
"Nurundan yarattı Hak" dedi tebessüm ederek.

Âdem'in alnına konuldu Muhammedî nûr
Silemedi onu asırlar, rüzgâr ve yağmur.
O en sevgilinin adı gökyüzünde Ahmed
İdi;yeryüzünde Mahmud,Mustafa Muhammed.

Allah, adını bütün meleklere duyurdu
O yoksa âlemleri halk etmezdim buyurdu.
Erdi o nûr İbrahim'e, sonra İsmail'e
Son anda bile parlıyordu,sor Azrail'e

Şunu bil ki,hiçbir iş asla zor gelmez Allah'a
Muhmmedî nûr sonunda ulaştı Abdullah'a
Ahmedî nûr alınlardan alınlara geçti
Rab,güzel insanlar arasından onu seçti.

O Muhammedî nûr Amine'ye erişti hem
Söz uzar gider eğer hepsini sayar isem
O nûr asırlarca asıl sahibini arar
Ve gelip o Habib'in kılar alnında karar.

Sen yokken inim inim inliyordu kainat
Zulmün karanlığında boğuluyordu hayat.
Kaplamıştı âlemleri karanlık ve zulmet
Güçlü zayıfı eziyor…Vahşet vahşet vahşet…

Silinmiş gönüllerden hep tevhid inancı
Kimi zalim,kimi katil,kimi de yalancı…
Küfür fırtınası sökmüş hep dillerden zikri
Yerleşmiş Hak yerine putlara tapma fikri.

Ne hak var ne hukuk ne huzur ne de mutluluk!
Mazlum kanı akıyor dünyada oluk oluk…
Kız çocuklar diri diri kuma gömülüyor,
Mazlumların vampir gibi kanı emiliyor.

İnsanlar sapıtmış hak dinler bozulmuştu hem,
Ateş denizi dünya, cehennem mi cehennem.
Helvadan putçuk yapar ,ona ilah derlerdi
Karınları acıkınca da onu yerlerdi.

Gerçekleşecektir vaat edilen son rüya,
Bir kurtarıcıya hamiledir yaşlı dünya.
Mahzun gönüllerin son ilacı geliyordu
Şefaatçilerin o baş tacı geliyordu.

O Makam-ı Mahmud'ûn sahibi geliyordu
Allahu Taala'nın habibi geliyordu.
Bütün peygamberlerin sultanı geliyordu
Tevhid akidesinin irfanı geliyordu.

Dedi, annelerin en şereflisi Amine,
"Hamile olduğum o günlerde o servere.
Hissetmedim hiç acı,asla duymadım elem",
Böyle bir güzelliği yazmadı hiçbir kalem.

Uyku ile uyanıklık arası bir adam,
Bulacak âlemler yeniden can,gidecek gam.
Dedi",hamile olduğun kimdir bilir misin?
Peygamberlerin sonuncusuna hamilesin."

Ey Âmine çocuğun adını Muhammed koy!
Ey Âmine bu cocuğun ismini Ahmed koy!
Doğum anında bir ak kanatlı kuş an be an,
Geldi ve arkamı sıvadı kuvvetle heman.

Susamıştım gayet hararetten sanki yandım,
İçtim bir bardak buz gibi şerbeti ki,kandım.
Gördüm daha sonra evimde pek büyük bir nûr
O kadar ki, yağıyordu sanki nurdan yağmur.

Hanımlar gördüm,uzun boylu yüzleri parlak,
 Meryem idi birisi İmran'ın kızı mutlak.
Biri Firvun'un eşi Âsiye'ydi âşikar,
Diğerler cennet hurilerinden birer Nigar.

Pazartesiden geldi o habîbin müjdesi
On ikinci gece sultanın doğum gecesi
Doğdu o saatte nebilerin son halkası
Doldurdu bütün âlemleri bir nûr dalgası.

 Bir ses ki, onu doğudan batıya gezdirin
Cümle âleme onun geldiğini sezdirin.
O ki,şirk eserlerini yok eden bir Mahî
Bir kumaş içinde sarılı idi ve dahi.

Gümüşten bir ibrik ve leğen taşıdı kuşlar,
Selam durdu gökte melekler ve yerde başlar.

Secdeye varırken bebeğin minik elleri,
Misk ü amber kokuyordu Mekke'nin gülleri.

Dikildi Kâbe'nin yüksek burçlarına üç alem,
Aydınlandı evin içi gibi bütün âlem.
Selam durdu doğan güneşe bütün melekler,
Selam durdu çağlar,selam durdu hep felekler.

Âleme rahmet olarak gönderdi seni Allah
Hoş geldin yâ Ahmed-i Muhammed resûlullah!
Hoş geldin, safa geldin ey sultanlar sultanı
Hoş geldin,aydınlattı nûrun bütün cihanı.

Müjde ki !Sevgili Muhammed geldi bu gece!
Âlemlere ki , rahmet; Ahmed geldi bu gece!
Doğdu bu gece âlemleri aydınlatan güneş,
Çatladı saraylar ve söndü bin yıllık ateş.

Yıkıldı yüz üstü Kâbe'deki hep putlar ve
Kurudu o zaman mukaddes sayılan Sâve…
Altında kaldı tarih çöken on dört kulenin,
Aktı birden suyu kurumuş o Semâve'nin.

Sabaha karşı doğunca o mahbûb-u Celil,
Kıldı Hak bunları O'nun geldiğine delil.
O gelince kalktı artık ortadan kehanet,
Hâkim oldu şu yeryüzüne hak ve adalet.

Halime onun süt annesi olduğu zaman
Hemen olurdu mübarek haller ona ayan.
Çelimsiz eşek kesilmişti birden küheylan
Hemen hiç kalmamıştı sütü az olan hayvan.

Çıktılar yağmur duasına,yağdı bol yağmur
Beni Sa'd kabilesi buldu onunla huzur.
On aylık iken atmaya başladı düzgün ok,
Onun hatırına bütün açların karnı tok.

Badiye yaylasında koklar iken izini,
Ayırmazdı Halime sevgiliden gözünü.
Koşup geldiler süt kardeşleri feryatlarla,
Dalgalanır bulutlar atlastan kanatlarla.

Dedi gördüm mücella çehreli o Habib,
Geldi bana yeşil elbiseli iki tabib.
Ellerinde gümüş bir ibrik bir leğen vardı,
Göğsümü iki kimse karnıma kadar yardı.

Dolunay gibi parlar idi mübarek yüzü,
Lâ ilehe illallah(ü) vallah(ü) ekber ilk sözü.
İkinci:Velhamdülillehi rabbil âlemin,
Ayrılık odu yaktı içini Halime'nin.

Ceddi Halil-i İbrahim'in duasıdır o,
On sekiz bin âlemin Mustafaa'sıdır o,
Ebva'da Amine Hatun'un rüyasıdır o,
İsa'nın müjdesi ,âlemlerin z'yasıdır o.

Duası, Ebu Kubeys'te Abdül muttalibin,
Kabul edilir hatırı için o Habib'in.
Varılır Ebu Kubeyis'e hareketlerle,
Dönülür bol yağmurlarla ve bereketlerle.

İrtihalinden az sonra Abdülmuttalib'in,
Girdi himayesine amca Ebu Talib'in.
Kervan geçer iken yakınlarından Busra'nın,
Dikkatini çekti bir gri bulut Bahira'nın.

Bahira: Son peygamberin ta kendisidir bu!
Ta on sekiz bin âlemin efendisidir bu!
Onun aşkı ile doğup batar güneş ve ay,
İstemez o, ümmetin gönlünden başka saray.

Selam durdu onun teşrifine gök ve zemin,
Çok üstün ahlâkıyla o,Muhammed-ül emin,
Putlar adına asla söylemezdi sözünü,
Yanlarından geçerken çevirirdi yüzünü.

Yaygındı bu dönemde içki,kumar ve zina,
Resul, ederdi bunlardan şiddetle imtina.
Bilmezdi hile hurda,yalan,dolan ve oyun.
 Diğer peygamberler gibi o da güttü koyun.

Mekke'de ne mal emniyeti kalmış ne de can,
Hakkını alamıyordu hiç, zulme uğrayan.
Eziliyordu fakir halk,zayıf, yetim ve dul…
Kuruldu hak arama cem'yeti Hılfül Fudul.

Hakk'ın sevgilisi aldı bu cemiyette yer
Şimdi yine bulunurdu çağrılsaydı eğer.
 Hatice;malı,iffeti ,aklı, edebi,
İle Mekke'de saygın bir hanımefendiydi.

Ey Hatice'nin en gönül verdiği sevgili!
Elindeydi hep Hazreti Hatice'nin eli.
Melekler der: Ahmed, Muhammed Mustafa'sın sen
Sevmiş,sevilmişsin,Hatice ile tek beden.

Hacer-ül Esved yüzünden akacak iken kan,
İlkin Efendimiz girdi Şeybe kapısından.
Peygamber salluallahu aleyhi vesellem,
Otuz beş yaşındayken Kâbe'de oldu hakem.

Otuz yedi yaşında kesilirdi nefesler,

Kırlara çıkar ve gaipten duyardı sesler.
Otuz sekiz yaşında görürdü bazı nûrlar,
Halini bir Hatice bilirdi bir de kırlar.

Kırk yaşında Hira'da tefekküre dalmışken,
Geldi Cebrail sıktı ve" oku" dedi birden…
Resul:Ne okuyayım ki, okumak bilmem ben,
İki defa daha sıktı kuvvetle peşinden.

Resul-u Ekrem henüz atamamışken şoku,
Cebrail ,Ey Muhammed Allah'ın adıyla oku!
Tekrar, "oku" dedi melek; adıyla Rabbinin,
İlk beş ayet döküldü ağzından o Nebinin.

İkrâ(oku) bism-i Rabbike ellezi halak,
O,insanı kan pıhtısından yarattı(alak)…
Kemikleri iç içe geçti habîbin bütün,
Koşarak geldi evine, dedi beni örtün.

Sevgililer sevgisi beş ayeti duyunca,
Kesildi vahiy, gelmedi üç sene boyunca.
Bir gün Hira'dan aşağı inerken sevgili,
Yer ile gök arasında gördü Cebrai'li…

Vahiy gönderdi üç seneden sonra ona Hak.
"Ey Allah'ın peygamberi kavmini korkut, kalk!"
Vahyin gelmesiyle tebliğe başladı sultan,
Ve yirmi üç senede tamamlandı o Kur'an.

Çok üzülmüş ve çok bunalmıştı Resulullah ,
Teselli etmek istedi onu yüce Allah.
Buluştu bir gece Cebraille yanında Burak,
Çıktı arşa merdiven merdiven, durak durak…

Öyle Bir hüzün bastı sevgiliyi hem nasıl?
Ümmetimin nice olur olmazsa af hâsıl…
Ümmetlerim bunca günahı nasıl çekerler,
Ve otuz bin yıllık sıratı nasıl geçerler.

İlâhî ferman geldi;"üzülme sen habibim!
Otuz bin yıllık yolu bir an gibi ederim."
Bindi Burak'a;Burak çok hızlı koşuyordu,
Adımları düşün ötesine düşüyordu.

Ve geldi Cebrail ile Mescid-i Aksâ'ya,
Namaz kıldırdı ,nice peygamber ve Musa'ya.
Yükseldi Cebrail ile söyleşerek kelam
Aşk kokuyordu Arş-ı âla'da buram buram

Açılıyordu sır kapıları ona tek tek,
Selam duruyordu önünde binlerce melek.
Yanında Cebrail,haşmetiyle kanat kanat,

Birlikte geçtiler bütün gökleri kat be kat…

Gelip durdular birden Sidret-ül Münteha'da
Yasak dedi melek burdan ötesi bana da.
Sevgili, konuşurken Cebrail ile kelam,
Geldi Refref, Resûl-ü Ekrem'e verdi selam.

Geçtiler Refref ile gökleri perde perde,
Görevli melekler var idi hemen her yerde.
Geçer iken Refref ile her perden ileri,
Emredildi ;korkma yâ Resûlallah gel beri!

Arş,kürsî, ruh alemini geçti Resûlullah,
Büyük bir sevgiyle karşıladı onu Allah.
Göz göze geldi birden âşık ile mâşuk,
Hasret giderdi orada mâşuk ile âşık.

Vasıtasız olarak Rabbi ile konuştu,
Ve nice nice büyük nimetlere kavuştu.
O gece orada ne zaman vardı ne mekân,
Buldu orada ezelî ve ebedî bir ân.

Şöyle, sen benden ne istersin ey peygamberim!
Ümmetimi ,ümmetimi isterim ey Rabbim!
şirk yoksa, onlara cehennemi haram ettim,
Gadabımdan çok, ümmetine karşı rahmetim.

Resûlullah etti Rabbine binlerce niyaz,
Ve bu gecede farz kılındı beş vakit namaz.
Kutlu olsun ey Nebi sana mirac-ı güzîn!
 Beş vakit namaz ki,miracıdır her mü'minln.

Medine ufuklarında yayılıyordu nûr,
Altı yüz yirmi bir senesi senet-üs -sürûr.
Medineli mü'minler güne gün ekliyordu,
 Medine, sevgiliyi dört gözle bekliyordu,

Had safaya ulaşmış idi Mekke'de eza,
Vermek istiyorlardı Müslümanlara ceza.
Artık Mekke'de yaşamak değil idi kabil,
Hicret için bir vahiy getirmişti Cebrail.

Kendi yurdunda iyice bunalmıştı Nebî,
 Emanetler için yatağına yattı Ali…
Dost Ebu Bekr Sıddîk ile girdiler kol kola,
İki dost Medine'ye birlikte çıktı yola.

Sevr'de Ebu Bekr'in yüzünde derin bir keder,
"Lâ tahzen inallahe meâne" der peygamber…
Çokça ağırlaşmıştı mağaranın havası,
Hakk'ın izniyle kuruldu güvercin yuvası.

Hakk'ın emriyle korumuştu örümcek ağı,
Kör etti kafirlerin gözlerini Sevr dağı…
Her türlü tehlikeden korudu onu Allah,
Sonunda ulaştı Medine'ye Habîbullah.

Geliyorlar! Geliyorlar! Onlar!Evet…Evet…
Müjde!..Müjde!..Geliyorlar !Sevinin!.. Nihayet!..
Misafir oldu Eyyûb-el Ensari'ye Resûl,
Sonunda, bir gün mezar oldu ona İstanbul…

Mehmet Cıngır

Özet-2

Mekke'den Medine'ye can bir bakıştır hicret,
Gönülden gönüle kutlu bir akıştır hicret.
Medine'nin ufku görmedi hiç böyle güneş,
Kumlar adedince insan, olamaz ona eş.

Geliyor,o gökyüzünün Ahmed'i geliyor!
Geliyor!Yeryüzünün Muhammed'i geliyor!
Selam duruyor dağlar,taşlar, kum taneleri!
Tatlı bir heyecan sarıyor tüm haneleri!

Geliyor! Sevgililer sevgilisi geliyor!
Geliyor!Kainatın efendisi geliyor!
Peygamberimiz geliyor ve herkes coşuyor!
Bayramlıkların giymiş herkes ona koşuyor.

Bir tarafta onun başına ödül koyanlar,
Bir tarafta kavuşmak için saat sayanlar…
Bir tarafta Sürekalar yolunu kesiyor,
Diğer tarafta mutluluk havası esiyor!

Geliyor,sevgili geliyor;ağzında Kur'an!
Medine şimdiye dek görmedi böyle bir an!
Geliyor!Allah'ın habîbi büyük peygamber!
Yer g'k inliyor: Allahu ekber!Allahu ekber!

Gülün kokusu semalarda buram buramdı,
Bu,bu güne kadar yaşanmamış bir bayramdı.
Genç, yaşlı,kadın, erkek çocuklar gibi şendi,
O zulmet çölü artık, yemyeşil bir gülşendi.

Dediler ki, tutarak yularını devenin
Hoş geldin;bize buyur ey Muhammed-ül Emin!
Bırakınız Kusva'yı,onunla yol bulurum,
Nereye çökerse oraya konuk olurum.

Çöktü Halid b. Zeyd'in evinin önüne deve,
Misafir oldu Habîbullah işte bu eve.
Güneş gibi bir nûr parlıyordu gözlerinde,
O nûrun yumuşaklığı vardı sözlerinde.

Geldi âleme onunla çiçek çiçek bahar,
Gülün kokusunu yayar Medine'ye rüzgâr!
İslam kardeşliği…Bulunmaz dünyada eşi,
Bağda bir çiçek,başka bir çiçeğin kardeşi.

İlk olarak inşâ edilirken Mescid-Nebi
Kerpiç ve taş taşıdı sırtında kutlu Nebi.
Koyuyordu herkes taşını birer ikişer,
Ve uyanıyordu artık bütünüyle beşer.

Tamamlandı mescid-i Nebi bütün haliyle,
Eğitim başladı orda tüm heyecaniyle.
Ve sordu Cebrail:İslam,iman,ihsan nedir?
Cevap verdi Resûl bunların hepsine bir bir.

Mescid-i Nebevi bir üniversite bir okul,
Başöğretmendir bu okulda hazreti Resul.
Eğitiyordu peygamber Ashab-ı Suffa'yı,
Nûruyla aydınlatıyordu bunlar dünyayı.

Söyleşirken hazreti peygamber ile kelam,
Müslüman oldu Hazreti Abdullah bin Selam.
Yayıldıkça, İslam'a koşuyor her birisi,
Bunlardan bir diğeri de Selman-ı Farisi…

Yağıyor iken sağnak şağnak rahmet yağmuru,
Diriltiyor ölü kalpleri İslam'ın nûru.
Gayr-i Müslimler bile ona olurdu hayran,
Peygamberimiz tatlı tatlı okurken kur'an.

Müslümanlar artık olma yolundaydı devlet,
Küçük seriyyeler düzenlemede nihayet.
Hicretin ikinci senesi dolduğu zaman,
Kafirle savaş için nihayet çıktı ferman.

Gönderdi Mekke Şam'a bin develik bir kervan ,
Başında henüz müslim olmamış Ebu Süfyan.
Malı satıp parasıyla silah alacaklar.
Ve İslam'ı yok etmek için saldıracaklar.

Müşrik ordusu zırhlı dokuz yüz elli kişi,
Kadınlar da var,içip şarkı söylemek işi…
Yüz elli piyade,yedi yüz deve,yüz atlı…
Müslümanlar üç yüz beş kişi hepsi kanatlı.

El açıp dua buyurdu o şanlı peygamber
Arş-ı âlaya yükseldi aminler…Aminler…
Ebu Cehil'in tek amacı İslamı boğmak,
İslam'ın amacı Bedir'de yeniden doğmak…

Resûl,en büyük komutan en büyük müfettiş,
Orduyu tekrar gözden geçirdi,etti teftiş.
Bu savaş düyanın bütün savaşlarına eş,
Karşılaştı baba- oğul kardeş ile kardeş.

El açıp dua ediyor hazreti peygamber
Hep birlikte Allahu ekber,Allahu ekber!
Er diledi müşrikler;emir buyurdu Nebi,
Kalk,kalk ya Ubeyde!Kalk ya Hamza!Kalk ya Ali!

Başladı müşriklerle şiddetli bir arbede,
Hamza ile Ali galip geldi ilk darbede.

Yaralandı ayağından hazreti Ubeyde,
Cehenneme gönderildi oracıkta Şeybe.

Utbe,Şeybe,Velid olurken orda birer leş,
Ubeyde yükseldi cennete, meleklere eş.
Bir avuç kum serpti düşman üstüne peygamber,
Yâ Rab kalplere korku sal,kara olsun yüzler!

Hamza,Ali,Ebu Dücane,Ebu Bekr,ömer…
Saldırdı aslanlar elde kılıç başta miğfer
Kimi mızrak fırlatıyor,atıyor kimi taş,
Kılıç çaldıkça düşüyor önlerine kol, baş…

Orduya moral veriyordu Muhammed-ül Emin,
Tekbir sesleriyle doluyordu gök ve zemin.
Onun hatırına devreyliyordu felekler,
İniyordu gökten saf saf ak atlı melekler.

O günde müslümanlardan yana esti rüzgâr.
Yetmiş ölü müşriklerden, esir bir o kadar…
İçlerinde şöhretli kişiler de var tamam,
Leş oldu o gün orda Ebu Cehl Amr bin Hişam…

Bedir kuyuları habis cesetlerle doldu,
Tarihi günde zafer inananların oldu.
Ona vaadini yerine getirdi Allah,
Pek sevindi o günde Muhammed Resûlullah.

Hâlâ tekbir sesleri gelir o cenk yerinden,
Yara aldı Bedir'de müşrikler pek derinden.
Ebu Cehl ve avanesi cehennemde yandı,
On dört yiğit Havz-ı Kevserin suyuna kandı.

Edildi o günde yetmiş kadar esir derdest,
Bazıları fidye karşılığı kaldı sebest.
Okuma ve yazma öğretsin dendi bilenler.
Çok mutlu oldu okuma yazma bilmeyenler.

Bir gün Ebû Bekr,Ömer, Sa'd gittiler Nebi'ye,
İstediler Fatıma'yı Hazreti Ali'ye.
 Kıyıldı Fatıma ile Ali'nin nikahı,
Bu olay çokça sevindirdi Resûlullahı.

Bedir'de güç İslam'a geçti büyük oranda,
Hazırlık başladı,yenik Mekke'ye varanda.
Dalga dalga dört bir yana yayılırken hak din,
Büyük bir kini vardı yiğit Hamza'ya Hind'in.

Bedir'de mağluplar İslam'a meydan okuyor,
Ağızlarından çıkan her söz küfür kokuyor.
Kervandan yüz binlik altından,elli bini kâr,
Başlarında mü'min olmamış Ebu Süfyan var.

Üç bin kişilik bir ordu kuruldu nihayet,
Zırhlı,atlı, üç bin develik büyük bir kuvvet.
Müşriklerin hiçbir şeye yok idi saygısı,
Kalplerini sarmıştı bir intikam duygusu.

Resûl-ü Ekrem etti ashabıyla meşveret,
Medine'de kalıp savunma yapmaktı niyet.
Fakat gençler etmedi bu karara riayet,
Savaşmak için Uhud'a edildi hareket.

Peygamberlerin sultanı bağladı üç sancak,
Bunlar Habab'da, Üseyd'de ve Mus'ab'da ancak.
Muhacir ve ensar, önde Sa'd,Muaz beraber,
İki atlı,yüz zırhlı,bin kişi ve peygamber.

Bir Cuma günü tekbir sesleri ile ordu,
Yola çıktı korumak için dini ve yurdu.
Uhud yakınında Şeyhayn'da durakladılar,
Gecelemek için burada konakladılar.

Gökyüzünü ve yeri nurlandırırken hilal,
Akşam ve yatsı ezanını okudu Bilal.
Resûl ,kıldırdı akşam ve yatsı namazını,
Açıp elini etti Allah'a niyazını.

Şafakta bütün ordu ayakta ve uyanık,
Sabah ezanını okudu Bilal,pek yanık!
Kılındı namaz ve alındı çok sıkı tedbir,
Teftiş etti askeri Resûl yeniden bir bir…

Yerleştirdi Ayneyn'e elli okçu mes'ul,
"Kazansak da burdan ayrılmayın" dedi Resûl…
Savaş düzeni aldı harp meydanında Alpler,
Allah ve Resûlü için atıyordu kalpler.

Uhud Dağı'na vermiş idi sırtını ordu,
Resûlüllah son taktiklerini veriyordu.
Derken bir kefere fırladı er meydanına,
Meydan okudu,dedi "yok mu çıkacak bana.

Bir mücahit atıldı meydana, uzun boylu,
Zübeyir bin Avvam idi bu Peygamber soylu…
Sıçradı deveye ve yere düşürdü onu,
Bir kılıç darbesiyle geldi kafirin sonu.

Müşrik sancaktarı Talha Meydana fırladı,
"Sizden bana çıkacak var mı" diye hırladı.
Çıktı karşısına yiğit üstü yiğit Ali,
Bir darbe… Çenesine kadar yardı kafiri.

Çıktı sonra meydana Osman bin Ebî Talha,

"Yâ Allah" deyip cehenneme gönderdi Hamza…
Daha nice müşrikler çıkıp er dilediler,
Hepsini yerle bir etti yiğit sahabiler…

Şevgili peygamberimizin,korkaklıkta ar,
İlerlemekte namus, şeref ve itibar var!
Yazılı kılıcı verdi Ebu Dücane'ye.
Ve aldı Dücane hakkını vermek üzere…

On bir Şevval günü şiddetle başladı savaş,
Mağlup küffar kaçmaya başladı yavaş yavaş.
Ayrılmamaları için varken emir kesin,
Terk etti okçular yerini ganimet için…

Halid geçer hızla geçidi iki yüz kişi,
Boş olunca dar geçit, çok kolay olur işi.
Galip iken İslam Ordusu birden çözülür,
Sevgili Nebi buna çok ama çok üzülür!

Bir söylenti dolaşır öldü diye peygamber,
Fakat yaşıyor o sevgili Allahu ekber!
Şehit eder yiğit Hazreti Hamza'yı Vahşi
Dişler Hind ciğerini,aman Allah ne vahşi!

Sarmıştı efendimizin etrafını küffar,
Karşı koydu Yiğit Ali, elinde Zülfikâr…
Sa'd ve Ebu Talha atıyordu seri sert ok,
Her ok düşmana isabet ediyordu,boş yok.

Bu muharebede verilmiştir yetmiş şehit,
Kahraman ordu vermemiştir düşmana geçit.
Gazi olarak döner geriye Resûlullah,
Rahmet eylesin tüm şehitlerimize Allah.

Bedir'i,Uhud'u hazmedemedi müşrikler,
Yahudilerle yapıldı yine işbirlikler.
Müşrikler büyük bir hazırlık yaptı Mekke'de,
İslam ordusu teyakkuzda nûr Medine'de.

Yemin ettiler Nebi'yi öldürmeye tek tek,
Öptü kitapsız kafirler mekke'de el etek.
Müşrik ordusu yahudilerle on bin kadar,
Pek çok silah, üç yüz atlı ,bin beş yüz deve var.

Ve Huzâa kabilesinden geldi bir haber,
Haberdar oldu hep olan bitenden peygamber.
Açıkladı görüşünü tek tek her birisi,
Hendek kazmayı önerdi Selman-ı Farisi.

Kazıldı derin bir hendek iki insan boyu,
Atlayamazdı bir süvari,sanki bir kuyu.
Açlıktan karınlarına taş bağlıyorlardı,

Kıtlık var.Tokluğu böyle sağlıyorlardı.

Yedikleri hurma içtikleri sade suydu,
On kap yemek binlere yetti,mucize buydu.
Selman kazar iken beyaz sert bir kaya buldu,
Resûl ,elde balyoz vurunca tuzla buz oldu.

Atladı,geçti hendeği sanki o bir azman,
Görünce, iriliğinden ürperiyor insan…
Er diledi;hava soğuk ve şiddetli rüzgâr,
Allah'ın aslanı çıktı,elinde Zülfikâr!

Zırhlarını çıkarıp Ali'ye giydirdiler,
Ve Amr ile çarpışmasına izin verdiler.
Seviyordu onu Allah ve yüce peygamber,
Bir vurşta uçurdu başını… Allahu ekber!

Atıyla hendeği atlayıp geçen Nevfel'i
Düşürdü Zübeyr,sonra ikiye böldü Ali…
Mevsim kış,hava yağışlı ve oldukça soğuk,
Mücadele müthiş…Yağmur gibi yağıyor ok.

İnince iki bin kişilik melek ordusu,
Titredi dizleri; arttı kalplerin korkusu.
Düşmanlara hendekte azap üstüne azap,
Bir büyük mucize,kesin bir zaferdir Ahzap.

İhanet etmişti Hendek'te Benî Kureyza,
Verdi onlara Peygamber çok ağır bir ceza.
Sa'd bin Muaz'ın verdiği hüküm uygulandı,
Vefat edince Sa'd peygamber çok duygulandı.

Rüya gördü sevgililer sultanı bir gece,
Anlattı rüyasını ashaba hece hece…
Hicretin altıncı senesi,Zilkade ayı,
Heyecanlandı duyanlar bu güzel rüyayı.

Çok özlemişlerdi ana yurtları Mekke'yi,
Tavaf edecekler kıblegâhları Kâbe'yi…
Hazırlık yapmaya başladı bin dört yüz mü'min,
Ve yedi yüz deve aldılar kurban etmek için.

Kafile… iki yüz atlı, dört hanım sahabi,
Onlardan biri Ümmü Seleme annemizdi.
Zü'l Huleyfe denen yerde ihrama girdiler,
Büşr b. Süfyan'ı Mekke'ye haberci gönderdiler.

Büşr bin Süfyan olumsuz haberler ile döndü,
Resûl üzüldü;sahabide umutlar söndü.
Görüşünü sordu sahabilere peygamber,
Yola devam kararı çıktı, Allahu ekber!

Mekke’nin sınırına gelmişti ki kafile,
Çöküverdi Kusva kaldıramadı nafile.
Hudeybiye denilen yerde durdu peygamber,
Konakladı suyu kıt olan bu yerde asker.

Öyle bir mucize gösterdi ki burda Resûl
Koydu elini kaba, aktı su usul usul.
İçti herkes,atlar ve develer kana kana,
Oh!Can geldi bayılmak üzere olan cana.

Gidip geldi Kureyşle karşılıklı elçiler,
İzin vermediler tavaf için Kureyş’liler…
Nihayet aralarında anlaşma sağlandı,
On yıl geçerli bir barışname imzalandı.

Mehmet Cıngır

Özet-3

Yayılsın diye bütün dünyaya İslamiyet,
Gönderdi Resûl bütün hükümdarlara davet.
Dünyaya yayılsın istedi gerçek saadet,
O hazreti peygamber ki,âlemlere rahmet…

Rum,Habeş,Mısır,Yemame,Gassan ve İrana
Elçiler gönderdi; ne mutlu görev alana…
 Mektuplar bismillehirrahmenirrahim diye
Mühürlendi Allah Resûlünün mührü ile.

Habeş sultanı kavuştu sonsuz saadete,
Diğer sultanlar kavuşamadı hidayete.
Bazıları kötüydü,bazıları mülayim,
Bütün elçiler döndü Medine'ye sağ salim.

Yahudi yerleşim merkezi olmuştu Hayber,
Tehdit altında idi Medine ve peygamber.
Sihir yapmış idi peygamberimize Lebîd,
Hastalığa tutuldu peygamberimiz,şedîd…

Acı çekiyor Nebî dalamıyor uykuya,
Atmıştı kefere Şedîd sihri bir kuyuya.
Haber verdi bunu Mikail ile Cebrail,
Çıkarılınca sihir,hastalık oldu zail…

Münafıklar ki, dost görünüp öteden beri,
Ortadan kaldırmak istiyordu peygamberi.
Kendi aralarında kesiyorlardı ahkam,
Almak istiyorlardı peygamberden intikam.

Birlik oldular Yahudiler ile Hayber'de,
Haberdar oldu bundan hazreti peygamber de.
Ünlü bir yerdi Hayber bağ ve bahçeleriyle,
Oldukça güçlü ve müstahkem kaleleriyle…

Ordumuz iki yüz atlı bin dört yüz piyade,
Cihat için peygaberin emrine âmade…
Düşman ordusu güçlü, on binin üzerinde,
Kılıç, kalkan ve okları hazır ellerinde…

Peygamber,bütün hazırlıklarını bitirdi,
Sabah erken orduyu harekete geçirdi.
Yahudi askeri ki, on binden ziyade,çok,
O gün akşama dek attı mücahitlere ok.

Kuşatma sürüyor; savaş,yedinci gününde,
Çok şiddetli çarpışmalar… Hayberin önünde…
O gün Allah'ın aslanına verildi sancak,
İri Merkab'ı o haklayabilirdi ancak

İri cüsseli çift kılıçlı bir devdi Merkab,

Ali;onu ancak sonsuzluk eder istiab
Öyle bir indi ki devin başına Zülfikâr,
İkiye böldü devin çelik başını Haydar.

Bir Yahudi vurdu kalkanına,düştü kalkan,
Kalkansız mı kalır Ali gibi koca aslan?
Tuttuğu gibi söktü kapısını kalenin,
Elinde kaldı koca kapı yiğit Ali'nin…

Tek eliyle kalkan olarak kullandı onu,
Geldi bu kalkan ile tek tek düşmanın sonu.
Ali İslam'ın sancağını dikti kaleye,
Ve öptü peygamber, iltifat etti Ali'ye…

Sonra düşünce tek tek bütün muhkem kaleler,
Sulh istedi düşmanlar,kabul etti peygamber.
Yahudiler toptan olmasa bile Müslüman,
Savaşılmayacak,artık dökülmeyecek kan.

Bütün şartları kabul etti Yahudi heyet,
Kaldı Müslümanlara bol miktarda ganimet:
Bağ,bahçe;deve,at,keçi,koyun;altın silah…
Çok az şey bıraktı yahudiye Resûlullah.

Bir yıl geçmişti ki "Hudeybiye "üzerinden,
"Hazırlanın umreye" dedi peygamber hemen.
Bu konuda Resûlullah'ın kararı kesin,
Yetmiş deve alındı kurban edilmek için.

Giriyordu sahabe Mekke'ye bölük bölük,
Dillerde hep"Lebbeyk!Allahümme lebbeyk!Lebbeyk!.."
Sadâlarıyla Mekke,yer ve gök inliyordu,
Müşrikler, içleri eriyerek dinliyordu.

Kusva'nın üzerinde ilerliyordu Nebî,
Parlıyordı yıldızları örten güneş gibi.
Sağnak sağnak yağıyordu berekat yağmuru,
Aydınlatıyor bütün dünyayı onun nûru.

Abdullah bin Revaha okurken içten şiir,
Başına iniyor her sözcük küffarın bir bir:
"Allahü teâlâdan başka yoktur bir ilah!
Yoktur onun şerîki Le ilehe illallah!

Odur müslümanların askerine güç veren,
Ve odur kâfirleri dağıtan,mağlûp eden."
Umre için gelmişlerdi muazzam Kâbe'ye,
Üç günden sonra döndüler nurlu Medine'ye.

Umre için Mekke'de iken peygamberimiz:
"Müslüman olsaydı üstün tutardık onu biz."
Diyerek kardeşine sordu" nerede Halit?

Hidayetten ayrı kalamaz öyle bir yiğit!”

İslam’ın nûru ıstıyordu içini ılık,
Halit “Artık bitsin” istiyordu bu ayrılık.
Ve varıp Medine’ye ulaştı mutlu sona,
Dua etti sevgili peygamberimiz ona.

Mute, Şam Belka bölgesinde küçük bir belde,
Haris İbni Umeyre elçi olduğu halde,
Hristiyanlar tarafından tutuklandı Umeyr.
Öldürdü onu Şam valisi Şurahbil Bin Amr.

Peygamberimiz bu duruma pek çok üzüldü.
Güzel gözlerinden iki damla yaş süzüldü.
Derhal topladı kahraman İslam ordusunu,
Meşveret yaptı,sordu herkese sorusunu…

Peygamberin kararı… Sınıf farkı yerle bir…
Komutan azatlı köle Zeyd bin Harise’dir.
Zeyd ve Cafer şehit olursa Revaha geçsin,
Şehitse o da mücahitler birini seçsin!

Ağladı orada Revaha oğlu Abdullah,
Niye ağlıyorsun diye sordu Resûlullah.
Ve cevap verdi şair Abdullah bin Revaha:
“Yâ Resûlallah yemin ederim ki Allaha,

Ağlamamın sebebi,değil dünya sevgisi,
Ve değildir vallahi,özleyeceğim sizi.
Asıl sebep şudur ki,Kur’an-ı Keriminde,
Şöyle buyurmaktadır Rabbimiz bir âyette:

“Muhakkak biliniz ki,sizlerin içinizden,
Hiçbir kimse yoktur ki,geçmesin cehennemden…”
“İşittim ki bu âyeti,Resûlullah okurken,
Cehenneme uğrarsam,nasıl sabrederim ben!..”

“Ey Abdullah! Onları sen İslam’a davet et,
Olmazsa cizye iste, o da olmazsa harp et!”
İslam ordusuna nasihat etti peygamber,
Ve yola çıktı üç bin kişi,Allahu ekber!

Mute’ye varmamışlar idi ki henüz daha,
Şu beyitleri söylüyordu şair Revaha:
“Ey devem!Kumluktaki kuyuya eğer beni,
Oradan da dört konak götürürsen ileri;

Çıkarmam artık seni bundan başka sefere,
Sahipsiz kalacaksın;az sonra,ona göre.
Ben herhalde evime geri dönmeyeceğim,
Umarım ki bu harpte ben şehit düşeceğim.

Son konakta mü'minler geçti beni hız ile,
Ey Revaha'nın oğlu!En yakınların bile.
Kardeşlik bağlarını kopararak geçtiler,
Seni Hak teâlâya bırakıp da gittiler.

Artık düşünmüyorum geride ne malım var?
Hiç umurumda değil,ağaçlarla hurmalar!
Bu gün inşâallah şehitlik nasip olacak,
Ve bütün mal varlığım Beyt-ül- male kalacak…"

İslam ordusu üç,Rum ordusu yüz bin kişi,
Zor idi bundan sonra mücahitlerin işi…
Vardılar Şam toprağı Muân denilen yere,
Mola verdi burada Zeyd üç bin yiğit ere.

Konaklar iken burada o kahraman ordu,
Hazreti Zeyd tek tek herkese fikrini sordu.
Haber verelim peygambere mektup yazarak,
Şunları dedi Revaha söze karışarak:

"Ey kavmim ne sebepten tereddüt edersiniz?
Şehit olmak kasdiyle cenge gelmedik mi biz?
Silahça,süvarice çokluk olduğumuzdan,
Dolayı savaşmadık kâfirlerle hiçbir an.

Allahu teâlânın bize ihsân ettiği,
Şu din kuvveti ile savaştık aslan gibi.
Gidiniz,çarpışınız,muhakkak iyilik var!
Bu işin neticesi,ya şehadet ya zafer.

Bedir günü vallahi vardı iki atımız,
Uhut'ta tek at ile,pek azdı silahımız.
Bu cenkte galip gelmek varsa eğer kaderde,
Zaten böyle vadetti Allah ve peygamber de.

Hak teâlâ vâdinden dönmez asla geriye,
Ey mü'minler öyleyse yürüyün ileriye.
Şehitlik varsa eğer bizim kaderimizde,
Kavuşuruz cennette şehit kardeşimize."

Ve hücum emri verdi Zeyd, hem komutan hem er,
Şimşek gibi fırladı yerinden üç bin asker…
En önde başkomutan yiğit Zeyd bin Harise,
Yaşanıyordu şu an tarihî bir hadise.

Mimberde nakletti bu savaşı Resûlullah,
Şehit oldu Zeyd,Cafer ve hazreti Abdullah.
Kaptı sancağı büyük komutan Halit b. Velid,
Çarpışmalar son derece kanlıydı ve şedîd.

Halit bir askerî deha,bir büyük komutan,
Sevk etti öne kahraman askeri arkadan.

Gönderdi öndeki askerleri de arkaya,
Yepyeni bir güç çıktı sandı düşman, ortaya.

O gün tam dokuz kılıç parçaladı seyfullah,
Mimberden çok dua etti ona Resûlullah.
Ordunun gelmekte olduğunu bildirdiler,
Halit komutasında Medine'ye girdiler.

Hudeybiye'de on yıllık barış sağlanmıştı,
Peygamber ve mekkelilerce imzalanmıştı.
Huza ve Benî Bekr arasında kavga çıktı,
Kureyş'in Benî Bekr'e yardımı çok açıktı.

Böylece Kureyş barışnameyi bozuyordu,
Kendi kuyusunu yine kendi kazıyordu.
Huza kabilesinden gelen Amr Bin Salimdi,
Bu kişi hem bir büyük şair,hem bir alimdi.

Amr Bin Salim'in heyetinde kırk süvari er,
Şikayetini dinliyordu Amr'ın peygamber.
Alnında damar kabarıp belirleniyordu,
Çünkü hazreti Peygamber celalleniyordu.

En yüksek perdeden okudu şiiri şair
Yardım istedi Nebi'den haksızlığa dair.
Hazreti Resûlullah Kureyş'e çok kızarak,
Sulhe uymasını istedi mektup yazarak.

Ya uyup imzaladığımız o sulhnameye
Getirirsiniz bütün maddeleri yerine
Ya ödeyin öldürdükleriniz için diyet,
Ordum ile gelirim ödemezseniz şayet.

Peygamber efendimizin sözünü duydular,
Ne diyet ödediler ne de sullha uydular,
Ebu Süfyan'ı gönderdiler çokça korkup,
Konuşamadı bile Ebu Süfyan oturup

Karar verdi Efendimiz Mekke'yi almaya,
Fakat mahkûmdu bu bir sır olarak kalmaya.
Ali ve birkaç kişi mazhar oldu bu sırra,
Kan dökmeden almak istiyordu şehri zira.

Sefer yönünü gizli tutuyordu peygamber,
Dedi" hazırlansın sefere, iman edenler."
Mekke'ye giden yolları kesip tutu Ömer,
Çevrildi nöbetçilerce Mekke'ye gidenler.

" Biz ansızın gelene dek casuslarını tut,
Gözlerini görmez eyle ve onları uyut"
Diyerek duada bulundu hazreti Resûl,
Ve hazırlıklar da sürüyordu usul usul.

Mekke…Hazreti Peygambere en güzel vatan
Ey Kureyş, kovmuş idin onu oradan,utan!
Buluşmak üzere çok sevdiği yurdu ile,
Geliyor on iki bin kişilik ordu ile.

Hamza,Cafer ve Mus'ablar Gelemiyor ama,
Peygamber geliyor,Ali geliyor baksana!
Ey Mekke bundan sonra üzülmek yoktur sana!
Terk etsin o müşrikler Mekke'yi yana yana.

Resûl geliyor,başında sarık alnında nur,
Kusva'nın başı havada,gözlerinde gurur.
Ne kadar çok gururlansan yeridir ey Kusva!
Çünkü senin üstündeki Muhammed Mustafa…

Bak ey Mekke gül!Sevgili peygamber geliyor!
Ve arkasından dağ dağ süvariler geliyor.
Mekke'deki tüm putları yıkmaya geliyor,
Ve nûr olup gönüllere akmaya geliyor.

Bayraktarlar Ali, Zübyr, Saad Bin Ebî Vakkas…
Resûl'ün yanında amcası hazreti Abbas…
Ensar'ın on iki tane bayraktarı vardı,
Hepsinin kalbini fetih heyecanı sardı.

Her kabilede bayraktar var birer ikişer,
Hepsi de tek tek ve ayrı ayrı birer değer.
Yaktı her mücahit Mekke yakınında ateş.
Doğuyordu sanki Mekke üstüne bir güneş.

Görünce bunları müşrikler döndü şaşkına,
Geldi Ebû Süfyan yalvardı Allah aşkına…
Nebî:"yazıklar olsun sana ey Ebu Süfyan!
Hâlâ etmeyecek misin Allah'a iman?

Ebû Süfyan inananarak müslüman oldu,
Kalbi yumuşadı, İslam nûru ile doldu.
Kim Mescid-i Harama girip dilerse aman,
Herkes bilsin ki verilmiştir onlara eman.

Kim de kapıyı kapayıp evde otururs a,
Korku yok;onlar da erer mutlak kurtuluşa.
Harp düzeni aldı kahraman, mücahit ordu,
Her grup açmış sancağı tekbir getiriyordu.

Hazreti Nebî Kusva'nın üstünde göründü
Ah,aman Allah'ım bu ne müthiş bir görüntü!
Ebû Süfyan şaşkın,Bunlar da kim,merak eder,
 Bunlar ki,Şanı yüce Ensar ve Muhacirler…

Her biri zırhlı ve kılıç kuşanmışlar hindî,

Bunlar Süleymoğulları'nın zırhlı birliği,
Görüyoruz başlarında Halid Bin Velid'i.
Bunlar ise Kâboğulları ve diğerleri…

Deyip tek tek anlattı onları amca Abbas,
Resûl geçerken anlattı kendi diline has:
Bugün Hakk'ın Kâbe'yi yücelteceği gündür,
Ve Beytullah'a örtü örtüleceği gündür.

Süfyan bunu görmüş ve duyacağını duymuş,
Bu, şimdiye kadar görmediği bir orduymuş…
Müşriklere:" bu hiç görülmedik bir ordudur."
Bundan böyle artık Mekke, Müslüman yurdudur."

Deyip müşrikleri açık bir dille uyardı,
Her bir şey ortada, inat edecek ne vardı?
Peygamber orduyu dört gruba ayırdı: ve siz
Saldırmadıkça hiç kimseyi öldürmeyiniz!

Hariçti bundan müşriklerden tam on beş kişi,
Nerede olursa bitecekti bunların işi.
"on üç Ramazan,hak geldi batıl zail oldu,
Resül , bunun dışındakilere kefil oldu.

Harekete geçti en önce Halit Bin Velîd,
Halid'in askerleri çok heybetli ve şedîd.
Azgın müşrikler yağdırdı üzerlerine ok,
Öldürülen Kâfirin sayısı yetmişten çok…

Mekke'ye diğer yönlerden giren sahabiler,
Direnişle karşılaşmadı;Allahü ekber!
On beş kişiden beşini öldürdüler hemen,
Diğerleri kaçtı Mekke-i Mükerreme'den.

Nebi halka hitaben: Fethettik Mekke'yi biz,
Allah size mağfiret buyursun,serbestsiniz!
Mekke'lilerden tek tek biat aldı peygamber,
Ezan … Bilal:Allahü ekber!Allahü ekber!..

Mehmet Cıngır

Özet-4

Nebî çıkmıştı Mekke'yi fetih niyetiyle,
Kendi üstüne geliyor sandı iki kabile.
Bu iki büyük kabile Sakif ve Hevâzin,
Bilmiyorlardı gerçek niyetini nebînin.

Peygamber Mekke'yi fethe gidiyordu meğer,
Daha uygun olur önce saldırırsak eğer"
Deyip çok büyük bir hazırlığa giriştiler.
Az zamanda yirmi bin kişiye eriştiler.

Bu güçlü ordu ile harekete geçtiler
Ve İslam ordusunu yenmeye ant içtiler.
Artırmak için askerlerin cesaretini,
Mallar ve kadınlar birlikte getirilmişti.

Nebî olayı teyit için Ebî Hedred'i
Acele Hevâzin kabilesine gönderdi.
Sürdü atını derhal, kayalardan indirdi,
Durumu hemen peygamberimize bildirdi.

Mekke'ye Attaab ibni Esîd oldu vali,
Taşıyordu mü'milerin sancağını Ali.
Öncü kuvvetlerin baş kumandanı Seyfullah…
Binip Düldül'e indi Huneyn'e Resûlullah.

Pusu kurmuştu müşrikler Halid Bin Velid'e,
Ve habersiz Halid sürdü atını geçide.
Üzerlerine yağmaya aşladı birden ok,
Halid ve askerleri oldular ansızın şok…

İslam ordusu geri çekilmeye başladı,
Müşrikler Müslümanlara ok attı,taşladı.
Resûlullah tek başına ileri atıldı,
Sonra yüz kadar asker kendisine katıldı

Ya Abbas "kaçanları çağır" dedi peygamber.
Abbas bütün gücü ile:Ey Medineliler!
Semure ağacı altında biat edenler!
Toplansın burada resûlullahı sevenler!

Ve geri dönüp peygamberimizi gördüler,
Çevresinde Nebî'nin etten duvar ördüler.
Ebû Dücane,Zübeyr bin Avvam,Ali haydar,
Savaşıyor döne döne,seyrediyordu yâr.

Sonra Resûlullah bir avuç kum alıp yerden,
"Kara olsun yüzleri"buyurup serpti birden.
Kalmadı gözlerine kum dolmadık hiç kimse,
Bu peygamber efendimizden açık mucize…

Bir tebessüm belirdi peygamberin yüzünde,
Yardıma gelmişler idi çünkü melekler de.
Kazanıldı bir zafer daha yâr himmetiyle
Kaçtı düşman bırakıp çocuklarını bile…

Düşman Taif'e kaçtı;fakat hâlâ diriydi,
Bu kale son, en muhkem kalelerden biriydi.
Yirmi gündür devam ediyordu muhasara;
Fakat uğramamıştı kale hiçbir hasara.

Ve muhasarayı kaldırdı peygamberimiz,
Uydu bu karara hep şanlı askerlerimiz.
Bir yıl sonra gönderdiler altı kişi, heyet,
Ve topluca müslüman olup ettiler biat.

Taif'ten nûrlu Medine'ye dönünce canan,
Bazı devletlere elçiler gönderdi hemen.
Etti onları hak din İslâmiyete davet,
Umman ve Bahreyn etti bu davete icabet.

Hicretin dokuzuncu yılı ve akın akın
Heyetler geliyor Medine'ye uzak –yakın…
Seferber oldu Ömerler,Osmanlar Aliler…
Atanıyor devletlere muallimler,valiler…

Peygamber dedi:Bugün öldü bir kardeşiniz,
Kalkın onun cenaze namazını kılın siz.
Peygamber bunu mucize olarak buyurdu,
Birisi Necaşi'nin öldüğünü duyurdu.

Din güçlenip girince dokuzuncu seneye,
Güçlenmeyi önlemek isteyen isteyene…
Peygamberlik iddiasında bulunan kişi,
Vefat etti;zor artık Müslümanların işi.

Deyip mektup yazdı Heraklius'a kafirler,
Kırk bin kişiyi Kubat'ın emrine verdiler.
Haber alınca bunu yüce peygamberimiz,
Ve hazırlandı hemen otuz bin askerimiz.

Sahabenin eli o sene oldukça dardı;
Çünkü o sene Arabistan'da kıtlık vardı.
Efendimiz orduya yardım edin deyince,
Yardıma koştu herkes karınca kaderince.

Tamamın verdi Ebû Bekr;yarısını Ömer
Ve dua etti onlara hazreti peygamber.
Ordunun üçte birini techiz etti Osman,
Peygamber:Osman'a günah yazmaz artık Rahman.

Bir taraftan kıtlık, kuraklık,hasat korkusu,
Zor gazasına çıkıyordu İslam ordusu.

Bu konuda açık bir ayet oluyor nazil,
Diyordu dünya geçicidir,ebedi değil.

Canla ve malla Allah yolunda cihad edin,
Yücelecektir canlar ve mallar ile bu din.
Ebû Bekre Verdi Resûl en büyük sancağı,
Taşıyordu Zübyr bin Avvam en büyük bayrağı…

Diğer kabilelerin bayrakların peygamber,
Verdi Ebû Dücane, Hudayr'a birer birer.
Sağ kol kumandanı Talha ibni Ubeydullah,
Sola Abdurahman bin Avf'ı atadı Resûlullah.

Ordumuz hareket ediyordu konak konak,
Salih kavminin helak edildiği Hicr'di durak.
Burası azap inen bir yerdir dedi Nebî,
Kalkmasın kimse arkadaşı olmadan kendi.

Ve hiç kimse bu sudan kesinlikle içmesin,
Abdest almasın asla ve içinden geçmesin.
Çıktı fırtına, kayboldu birinin devesi,
Tayy dağı eteklerine atıldı kendisi.

Su kaplarında içeceklerdi su kalsaydı,
Yağmur yağdırırdı Muhammed Resûl olsaydı
Deyip fitne çıkarmak istedi münafıklar.
Şiddetli yağmur yalnız ordunun üstünde var.

Çünkü el açıp Hakk'a dua etti peygamber,
Kana kana su içti hayvanlar ve askerler.
Artık yoktu münafıkların bir bahanesi;
Fakat yine iman etmedi hiçbir tanesi…

Vardılar T'bük'e açlık ve susuzluğa rağmen,
Dedi Nebi,içmeyin kaynaktan ben gelmeden.
Su pek azdı;peygamber soktu elini suya,
Su kabardı,herkes içti sudan doya doya.

Bir mucize olarak bu su doldu ve taştı,
Öyle çoğaldı ki,bağ ve bahçeleri aştı.
Bizanslılar ki, korkup sahabilerden kaçtı;
Fakat Resûl, İslama yeni ufuklar açtı.

Nebî, düşmanı kaçırıp Medine'ye dönerken,
Münafıklar:Ey nebî Dırar mescide gel sen ,
Fakat münafıklar dürüstlükten çok uzaktı,
Ayetle bildirildi; bu davet bir tuzaktı.

Emir verip Malik bin Duhşüm Ve Ady'e Nebî,
Yakıp yıkıp yerle bir ettirdi o mescidi.
Böylece bütün burçlar İslama döndürüldü,
Bütün kafirlerin ocakları söndürüldü.

Hicretin dokuzuncu senesi…Geldi Cibril,
Farz oldu hac ve oldu ilgili ayet nazil.
Orda apaçık alametler…İbrahm-i zemin…
Ve oraya giren olur taarruzdan emin.

Farzdır gücü yetelerin Beyt'i haccetmesi,
Küfre sokar kişiyi, bunu inkar etmesi.
Tayin etti Peygamber üç yüz kişiye emir,
Üç yüz kişiyle hacca gitti Sıddık Ebû Bekr.

Medine'den Mekke'ye açıldı bütün yollar,
Aşkla açıldı Beyt-i Muazzama'ya kollar!
Ve geldi"Berâe"suresinin ilk ayeti.
Bunu bildirmek üzere gönderildi Ali.

Yürürken kafile,insanlar var sağda solda,
Yetişti Ali hazreti Ebû Bekr'e yolda.
Hacceti Ebû Bekr Sıddık,hutbe okdu bir de,
Bir de Ali okudu Akabe denen yerde.

Hicrette onuncu yıl…İnsanlarda bir yarış,
Mutlu kılıyor insanları Kâbe'ye varış.
Sevgili peygamberimizdir İslam'ın başı,
Altmış üçe gelmişti Resûlullah'ın yaşı.

Zilkade ayı…Haber verildi sağa sola,
Hac için çıkılacaktı ashap ile yola.
İslam dini hemen her yere hakim olmuştu,
Peygamber kırk bin kişiyle yola koyulmuştu.

Bu peygamber efedimizin veda haccıydı,
Bütün dünyaya kubbede bir seda haccıydı.
Dua etti Nebî:bu haccı bana mebrûl kıl,
İçinde riya,şöhret bulunmayan makbul kıl.

Ve ihram…Lebbeyk…İnnel hamde…le şerike lek…
Nidalar…Yükseliyordu sesler göklere dek…
Resûlullah ki, çok şükrediyordu Allah'a,
Zilhicce…Dördüncü gün…varmıştı Beytullah'a.

Getirdi Nebî kurban etmek için yüz deve,
Kurban etti hepsini Allah'a, seve seve.
Hac için gelenler yüz yirmi dört bini aştı,
Bu çok derin bir sır;bütün dünya buna şaştı.

Görmedi,görmeyecek böylesini kainat,
Bir kere geldi,gelmez bir daha böyle bir zat.
Yüz yirmi dört bine hitap ediyor sevgili,
Sözlerini tek tek hesap ediyor sevgili.

Peygamberimiz Kusva isimli devesinde,

Konuşuyor Dilinin en güzel şivesinde:
Ey insanlar!Sözlerimi iyice dinleyin,
Belki sonra buluşamam, sizinle bilin.

Yükselecek bu ses dalga dalga şimşek şimşek,
Haktır bu Kur'an,ne şüphe var onda ne de şek!
Kusva'nın üstünde yükseliyordu tatlı ses,
Bu şehir gibi can ve malınız da mukaddes.

Ey nas!Benden sonra eski hayali kurmayın,
Sakının, birbirinizin boynunu vurmayın.
Kimlerin yanında bir emanet varsa versin,
Ayağımın altında her türlüsü faizin.

Kan davaları ki, kaldırılmıştır tamamen,
Rebîa'nın kan davası ki, kaldırdım hemen.
Değiştirmeyiniz haram ayların yerini,
Helal yerine koymayın haramın birini.

Şeytan kaybetti burada ebedi gücünü,
Ona uyar iseniz alır sizden öcünü.
Ashabım!Kadınlar size Allah'tan emanet,
Çok hakları vardır üzerinizde nihayet.

Kadınlar sevgilidir,kadınlar candır,yârdır.
Sizin de onlar üzerinde hakkınız vardır.
Çift emanet bıraktım: biri Kur'an-ı Kerim,
Uyunuz bunlara,diğeri benim sünnetim.

Sözlerimi iyi dinleyiniz ey mü'minler!
Mü'minler kardeştir, birbirinden emindirler.
Birbirinize düşman olmayın, kin gütmeyin,
Birbirinizin malına tecavüz etmeyin.

Babadan başkasına soy isnat etmek varittir,
Çocuk kimin yatağındaysa ona aittir.
Ey mü'minler beni dinleyin ve iyi duyun,
Babanız Adem'dir; bunu Kur'an'dan okuyun.

Arap Acem;siyah beyaz hepsi de insandır,
Babanız Adem ise bilin ki,topraktandır.
Tebliğ ettim mi?Ettin ey nebi! dedi ashab
Şehadet parmağın kaldırdı;şahit ol ya Rab!

Ayet geldi, İslamı seçtim ve tamamladım,
Kavuşmak üzre Resûl Rabbine adım adım.
Anladı Ebû Bekir ;gözleri dolu dolu
Veda etti halka, göründü Medine yolu.

Hac dönüşü ve hicretin on birinci yılı…
Yaş altmış üç…Sakalında on yedi ak kılı…
Ayet… İnsanlar girince dine akın akın,

Ve Rabbini tesbih etmeyi unutma sakın.

Yâ Cibrîl! Emir ve yasaklara uyuyorum;
Fakat ölümün yaklaştığını duyuyorum.
Sevgili peygamberimiz çekmişti çok cefa,
Cibril bu yıl okudu Kur'an-ı iki defa.

Bununla ilgili bir vahiy geldi nihayet
"Dünyadan hayırlıdır senin için ahiret,
İstediğin verilecektir habibim sabret…"
Rahatladı efendimiz gelince bu ayet.

O gün öğleyin bir hutbe okudu peygamber,
"Bende kimin hakkı var ise gelsin alsın" der.
Arkadan bir pîr-i fani kalktı usul usul
"Benim senden bir alacağım vardır ey Resûl"

Yâ Resûlallah!Tebük dönüşü idi,bil ki,
Senin devenle yan yana gelmişti benimki…
Ağırladın, yaklaştım sana, sen bir an durdun,
Nedendir bilmem kamçı ile sırtıma vurdun.

"Vurursam sırtına ederim hakkımı helal,"
"Kızımın evinden kamçımı getir ey Bilal!"
Dedi peygamber;eğildi öne bütün başlar!
Irmak gibi boşanıyordu gözlerden yaşlar!

"İşte sırtım çıplak!Bana vur" dedi Ebû Bekr
" Benim sırtıma vur ey Ukâşe!"dedi Ömer,
Ey Ebû Bekr ey Ömer siz aradan çekilin!
Sizin dereceniz çok yüksektir ,bunu bilin.

Ayağa kalktı birden hazreti Ali,vakur,
Razı değilim ben ey Ukâşe,gel bana vur!
Hak seni de biliyor ey Ali,sen de otur!
Hasan, Hüseyin dediler bize vur,ne olur!

Ey Ukâşe gel de hakkını al,işte kırbaç!
Benim sırtım açıktı ey peygamber,sen de aç!
Sevgili peygamber mübarek sırtını açar,
Ashabın gözleri çakmak çakmak…Ateş saçar.

Ukâşe peygamberin sırtına çöküverdi,
Sırtındaki mühr-i nübüvveti öpüverdi.
Ukâşe:" Ey Nebi beni affeder mi Allah?"
"İşte cennet arkadaşım" dedi Resûlullah.

Bir ordu… Bizans üzerine gidilecekti.
Ve Bizans ki, İslam'a davet edilecekti.
Kabul etmezse şimşek gibi vurulacaktı,
Ve üzerinde hakimiyet kurulacaktı.

Üsame Bin Zeyd başkomutan…Verildi karar,
Yer alıyordu orduda Ebû Bekr ve Ömer.
Ve Peygamber efendimiz birden hastalandı,
İstişare edilip bu sefer ertelendi.

Ağrıları azalınca peygamber bir gece,
Mezarlığa gidip dua etti hece hece.
Dünya mı,ahret mi? Serbest bırakıldı resul,
Tereddütsüz âhireti tercih etti o kul.

İzni olmuştu diğer mübarek eşlerinin,
Peygamber evinde kalıyordu Aişe'nin.
Ve ateşi iyice yükselmişti Nebi'nin,
Biri girip biri çıkıyordu sahabinin.

Dedi" peygamberlere gelir en büyük bela."
Yanardağ gibi yanıyordu peygamber zira.
Bilal,"es-salat" diyerek namazı duyurdu,
Nebî," Ebû Bekr namazı kıldırsın" buyurdu.

Ebû Bekr Nebî'yi göremeyince ağladı,
Aklı gideyazdı;üzgün,karalar bağladı.
Mescide geldi Resûl hastalığına rağmen,
Ashabı saygı ile ayağa kalktı hemen.

Ashabım!Ben artık dünyadan ayrılıyorum,
Bu dünyanın sıkıntısından sıyrılıyorum.
Allah'a itaat edin;takva üzre olun.
Sizi Allah'a emanet ettim,bunu bilin.

Ebû Bekr tam on yedi vakit namaz kıldırdı,
Cibril Nebî'ye Hakk'ın selamını bildirdi.
Halini sordu,pegamber "mahzûnum"buyurdu,
Ve sahte resûlün öldürüldüğnü duyurdu.

Efendimiz ölüm döşeğinde ağlıyordu,
Gözyaşları bütün yürekleri dağlıyordu
Niçin ağlıyorsun ey Nebî diye sordular,
Ah!Ümmetim için ağlıyorum buyurdular.

Son an…Fatma babasının yüzüne bakıyor
Ve gözlerinden yaşlar seller gibi akıyor!
Ve soruyor:Bacağım sen nereye gidersin?
Torunlar ve beni kime emanet edersin?

Ve selam verip kapıya dayandı Azrail,
"Bundan sonra dünyaya inmem" dedi Cebrail.
Ağladı vefatına ay güneş ve felekler,
Kıldı namazını Cebrail ve tüm melekler…

Essalâtü vesselâmü aleyke yâ Resûlallah!
Essalâtü vesselâmü aleyke yâ Habîballah!

Essalâtü vesselâmü aleyke yâ seyyidel
Evveli-ne vel-âhirin!Şefaat yâ Resûlallah!

Mehmet Cıngır

Özet-5

Âlemlere rahmet Hazreti Muhammed Resul,
İnsanlara cennetin yolunu gösteren kul.
O,kara gönülleri aydınlatan bir nurdur,
Kalpleri kirinden arındıran bir yağmurdur.

O,karanlık yolları aydınlatan bir kandil,
Anlatamaz onun vasıflarını hiçbir dil.
Onun nurundandır dünyanın ve melekûtun
Nuru.Kim kurtulmak istiyorsa ona uysun.

Onu yürekten sevmek en büyük saadettir,
Onu yürekten sevmek Allah'a ibadettir.
Sever onu dağlar taşlar ve kırmızı lale,
Gönülden sevenin erer imanı kemale.

Ashab-ı Kiram onu canından çok severdi,
Ebu Bekr onun yolunda tüm malını verdi.
Sevgide birer zirveydi Ömer,Osman,Ali…
Yetişmezdi bu sevgiye kimsenin hayali.

Şüphesiz ki, vareden ebedî ve ezelî,
Elçisi de bütün insanların en güzeli!
Sevmez idi Hazreti Nebî asla yalanı,
O,ahlakça insanların en yüksek olanı…

Herkesin zihninde canlanır idi hayali,
O, konuşunca kısılırdı herkesin dili.
Hadis rivayet eden görmüş gibi olurdu,
Sahabi onu şöyle şöyle yapar bulurdu.

Sahabi, huzurunda sessice otururdu,
Başında kuş uçmayacak şekilde dururdu.
Onu ilk gören onun heybetinden titrerdi,
Onunla sohbet eden onu hemen severdi.

Onun yaratılışı kendisine özeldi,
Ahlakı ve bedeni yüzü gibi güzeldi.
Boyu ne çok kısa ne de aşırı uzundu,
Yüzüne hakim olan tebessüm ve hüzündü.

O sevgililer sevgilisi ne güzel yârdı,
İki omzu arasında nübüvvet mührü vardı.
Onun yanında rüzgâr tatlı tatlı eserdi,
Görenler, elini değil kalbini keserdi.

Yüzünün rengi pembe beyaz, gözleri siyah,
Saçları hafifçe dalgalı ne güzeldi ah!
Kirpiği sık, uzun;omuz başları iriydi,
Kalbi gece ve gündüz uyumaz; hep diriydi.

Güneş ve ay pervanesiydi o güzel yüzün,
Bir nur parlardı yüzünde gece ve gündüzün.
Mübarek yüzleri kırmızı - beyaz bir güldü,
Sesi o kadar güzeldi ki sanki bülbüldü.

Kaşlar hilal;seyrek, inci gibi parlak dişler,
Nur çıkar arasından ve pek mükemmel işler.
Onun mücella çehresi anlatmakla bitmez,
Onu anlatmaya hiç kimsenin gücü yetmez.

Yukarıdan iner gibiydi yolda yürüyüş,
Ayın on dördü gibi nuraniydi görünüş.
Bütün vücudu ileydi sağa sola dönüş,
Rabbim,nasip et bize onu gösteren bir düş!

Amber ve misk gibi kokar ve rengi gül rengi,
Yoktur ne dünyada ne ahrette onun dengi.
Sanki tüm güller kokusunu ondan almıştı,
Hoş kokardı;sanki misk deryasına dalmıştı.

Âlemleri onun nurundan yarattı Rahman,
Onun güzel ahlakı idi mucize Kur'an.
Yetimi o annemiz Hazreti Amine'nin,
Anılırdı halk içinde Muhammed-ül emin.

Âlemlere rahmet olarak gönderildi o,
Dünyaya merhamet olarak gönderildi o.
Savaşlarda silahları zırh, kılıç,yay oktu…
Hiçbir işinde,hiçbir sözünde kusur yoktu.

O yumuşak huylu ve gayet adaletliydi,
Dine dil uzatanlara sert ve şiddetliydi.
Onu rehber olarak gönderdi yüce Allah,
İki cihan güneşi Muhammed Resûlullah.

Geldi yirmi üç senede Kur'an ayet ayet,
Ruhları cezb ederdi,sözü tatlıydı gayet.
Ev işlerinde eşlerine yardım ederdi,
Öte beri almak için pazara giderdi.

Onu gören seve seve müslüman olurdu,
İnsanlar onun yanındayken huzur bulurdu.
Zengin-fakir,büyük-küçük ayırmaz görünce,
Elini uzatır ve selam verirdi önce.

Mütebessimdi;aklı ve zekası pek çoktu,
Yanında köle,bey;siyah beyaz farkı yoktu.
Konuşurken biriyle ayırmazdı gözünü,
O çevirmedikçe çevirmez idi yüzünü.

Bir anda hem arkasını hem önünü görür,
Hasta ziyaret eder,Ölü ardında yürür.

Biner hem deveye,hem eşeğe,hem katıra,
Kimsenin gönlünü kırmaz dokunmaz hatıra.

Zengin,fakir,siyah,beyaz,köle veya beyden,
Hitap etmezdi asla hoşlanmadığı şeyden.
Bir kimse kaçıracak olsa işin tadını,
Uyarırdı o kimseyi vermeden adını.

Resûlullah verdiği hiçbir sözü delmedi,
Ondan daha doğru sözlü hiç kimse gelmedi.
Meydana gelmezdi onda en küçük bir kibir,
Hal ve hatırını sorardı ashabın bir bir.

Verdiği sözden caymaz ve sözünde dururdu,
Kalplere seslenir ve on ikiden vururdu.
O; bir melik,bir şah değil,bir peygamber kuldu,
Elbet bir gün fetholunacak yer İstanbul'du.

Kabrinden ilk kalkacak, ilk şefaatçi odur.
Bir hakikat üstü varsa işte o da budur.
O istemedi hiçbir zaman dünya malını,
Tercih etti dünya malına hurma dalını.

O sevgili,o gül dünyada bir inci idi,
Cömertliğiyle de âlemde birinci idi.
İnlerken insanlık manevi dertlerden zâr zâr,
Şifada onun kadar cömert değildi rüzgâr.

Emrini yapmak için beklerdi bunca aslan,
Güzel huyla oldu binlerce kişi Müslüman.
Hindistan'da adını bir güle yazdı Allah,
Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah.

Şefkati,merhameti,sabrı,zühdü…Pek çoktu,
Aşırı yemez,karnı yarı aç yarı toktu.
Kendisini kimseden asla üstün tutmazdı,
Gece namaza kalkar ve bir daha yatmazdı.

Mahluk içinde yaratıldı ilk onun nuru,
O bütün göklerin ve yerin sonsuz gururu…
Gülmesi de yemesi,içmesi kadar azdı,
Allah onun adını Cennet ve Arş'a yazdı.

Allah ile adı nakış nakış örülmüştür,
Allah ile adı bir balıkta görülmüştür.
Adını zikreder daim bir kısım melekler,
Onun hürmetine devreyler bütün felekler,

Gönderildi dünyaya birlikte ruh ve beden,
Çok büyük alametler belirdi o gelmeden.
Dünyaya gelince o,şeytan göğe çıkamaz,
Üç şey sevdirildi:Kadın,güzel koku,namaz…

Düşte görmek gerçek görmek gibidir cismini,
Cehenneme girmez, alırsa mü'min ismini.
Yüce Allah'ı seven resûllullahı sever,
Resûlullah'ı sevenler de Allah'ı sever.

Ashaba düşman olan ona düşmanlık eder,
Sarar onların yüreğini elem ve keder.
Allah yer ve gökte iki yardımcı halkeder,
Bunlar:Cebrail,Mikail;Ebu Bekr ve Ömer.

Mübarek ruhlarını almak için Azrail,
İnsan sûretinde girdi içeri,bunu bil.
Kabrinde bilmediğimiz şekilde diridir,
O da böyle olan peygamberlerden biridir.

Her gün pek çok melek ziyaretine gelirler,
Salevât çekenleri ona haber verirler.
Müslümanlar kabrini ziyarete haizdir,
Kadınlara da uygun kıyafetle caizdir.

Kabrinden ilk önce o resûlullah kalkacak,
Ve mahşer yerine gidecek,altında Burak,
Ve elinde de Liva-ül-hamd denilen bayrak…
Allah resûlüne saygı, sevgi kucak kucak!

Ve mahşerde bu bayrak altında durulacak,
İnsanlar bin sene beklemekten yorulacak.
Resûlullah'ın duası kabul olunacak,
İlk onun ümmetinin hesabı sorulacak…

Tutulacak yol resûlullahın sünnetidir,
Önce Cennet'e girecek onun ümmetidir.
Peygamberin en büyük mucizesidir Kur'an,
Bütün ,şairler kaldı onun nazmına hayran.

Okununca kur'an katar ölü kalplere can,
Dinlemek… Giderir sıkıntıları an be an.
Mukaddes parmak çiziyor göğe doğru bir yay,
Gözlerin önünde ikiye bölünüyor ay…

Nebi bir kaba bismillah deyip bal koyunca,
Ye ye, çoluk çocuk bitmez o ballar doyunca.
Bir âmâ" Ey Resûl açılsın gözüm dua et!"
Dua etti resûl,açıldı gözü nihayet.

Bir gün bir ses, bir çayırda resûlü kuşattı,
Ayakları bağlı bir geyik ona laf attı.
"Söyle avcıya bıraksın beni" dedi geyik.
"Bir yavrum var emzireyim" dedi boynu eğik.

"Resûlullah sözünde durur musun" buyurdu,

Gidip geldi geyik, resûlün önünde durdu.
Geyiğin ayağındaki ip sağlam bir ipti,
Çözdü ipi, geyik şahadet getirip gitti.

Bir gün halife olur isen Ey Muaviye!
İyilik… mükafat eyle,kötülük… affeyle!
Muviye bir Emevi halifesidir ki, ilk,
Yirmi yıl valilik,o kadar da halifelik…

Miraç günü ki, müşrikler Ebubekr'i sardı,
Bak senkinin anlattıklarında neler vardı.
Aşmış zaman ve mekanı,Allah'la buluşmuş,
Arş-ı âlada bire bir Allah'la konuşmuş!

Dedi Ebubekr:o mu etti bunları nakil,
O dediyse gerçektir;çekemez bunu akıl.
Resûlullah bir aileye mensuptur;soylu,
Boyu orta;fakat görünürdü uzun boylu.

Örtülü ise kalp gözü, kapalıysa aklı,
İdrak edemez akl;kalır mucizeler saklı.
Mucizeler ki, anlatmakla,saymakla bitmez;
Bu mucizeleri anlamaya akıl yetmez.

Bu canım sana feda olsun ya Resûlallah!
Şefaat et,affetsin bizi hazreti Allah!
Ya Rabbî ,kurban olayım ben senin yoluna!
Okuyan Fatiha ihsan etsin ben kuluna…

Mehmet Cıngır

Özgürlük Marşı

Özgür geldim ben bu dünyaya,özgür gezerim,
Kasteden olursa özgürlüğüme, ezerim.
Özgürlüğün sembolüdür ay- yıldızlı bayrak,
Aç susuz yaşarım; fakat yaşayamam tutsak.

Yurdu vatan yapan uğruna dökülen kandır,
Vatan,üstünde özgür yaşıyorsak vatandır.
Özgür yaşadığın vatanın kıymetini bil,
Kıymetini bilmeyenleri yüreğinden sil.

Bu vatan ki, baştan başa şehitler diyarı,
Canın vermeye hazırdır genci- ihtiyarı.
Bastığın bu topraklar, sıradan toprak değil,
Uğruna düşenler şühedadır,yaprak değil.

Ey kan damarlarımızda dolaşan hürriyet!
Senin için kıyamdadır koskoca bir millet.
Hainler gelse de üstümüze akın akın;
Korkma, muhakkak bizimledir vaadi Hakk'ın.

Sarmışsa yurdumun afakını mor bulutlar,
Benim de çelik yürekli Mehmetçiklerim var.
Kim çelik yüreklerle çıkabilir ki başa?
Yüce Rabbim yardım etmez hainlere ,hâşâ!

Yürü mehmedim,duysun bütün âlem adını!
Şekerde bulamam ben özgürlüğün tadını.
Dalgalan şanlı bayrağım senle özgür vatan!
Sen Kosova'da Murat'sın Mohaç'ta Süleyman!

Dalgalan ufuklarımda ey şanlı bayrağım!
Gülümsesin gölgende seni gören toprağım.
Dalgalandıkça sen, duyarım büyük heyecan!
Ey vatan,veririm uğruna seve seve can!

Al bayrağım,nefes alsam kızıllığında hür!
Okunsun' İstiklal Maşımız' gölgende özgür.
Döksem, döksem gözlerimden sevinç gözyaşını,
Öpsem, öpsem yurdumun toprağını taşını.

Biz özgürlüğümüze çok düşkün bir milletiz,
Yağsa da tufanlar özgürlükten vazgeçmeyiz.
Çanakkale'de biz aslanlar gibi kükredik,
Korkmadık asla "ya istiklal ya ölüm" dedik.

Volkan olup patlasa üstüme bütün dünya,
Bitmez bu aşk,bitmez bu sevda,bitmez bu rüya!
Korkma,yem etmeyiz seni çakala,tilkiye,
Benim anayurdum, ebedi ülkem Türkiye!

Mehmet Cıngır

Özledim

Ah, yüreğimde o kadar yoğun ki duygular!
Onları her an rüyalarımda gözledim,
İçimde garip bir duygu, bir heyecan var.
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim

O gözlerinin gözlerime bakışlarını,
Kızıp birlerine tebeşir atışlarını,
Uykuklayıp sıra üstüne yatışlarını,
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Pırıl pırıl gözler,hepsi de Anadolu'dur,
Dönme nedir bilmezler, yolları hak yoludur
Hepsinin yüreği vatan aşkıyla doludur.
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Otuz beş yıllık çileli emek bir hiç oldu,
Bir şiirin kalbinde büyümek bir suç oldu
Yağmurdan kaçıp doluya tutulmak güç oldu.
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Yıllarca yaparsın temiz hislerle işini,
Kesiverirler aniden yolda güneşini,
 Hangi yağmur söndürür bu ayrılık ateşini?
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Mora mor dedik biz;karaya kara,aka ak…
Dosdoğru yolda iken kurdular bize tuzak.
Düştü şimdi sevenler sevdiklerinden uzak,
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Çıktım ben merdivenleri basamak basamak,
Kaderim oldu benim yokuşlarda susamak,
Bir hıçkırıktır ah, bana onlarsız yaşamak!
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Her biri ayrı renk,ayrı çiçek,ayrı âlem,
Aydınlık özgürlüğüm benim,karanlık kölem,
Her gün,her ay,her mevsim,her yıl ayrı bir elem!
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Çağırıyor şimdi beni ötelerden bir ses,
Neden bir mahkûm gibi bakıyor bana herkes?
Kokularını duysam da çeksem bir nefes,
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Ben gönlümün yangınından aldım ateşimi
Durun kara gölgeler kesmeyin güneşimi,
Ey garip geceler dondurun benim düşümü!
Ben okulumu,öğrencilerimi özledim.

Mehmet Cıngır

Özlem

Parkta oynayan çocuklara baktım
Çocukluğumu özledim.
Gürültülü bir şekilde sohbet eden
Gençlere baktım,gençliğimi özledim.
Bir kenarda süklüm büklüm oturan
İhtiyarlara bakmadım bile;
Çünkü ihtiyarlık özlenecek gibi değil.

Mehmet Cıngır

Özlemek Ve Yol Gözlemek

Özlemek ve yol gözlemek…
Birbirinden ayrılmayan
Ve birbirini tamamlayan
İki sözcük…
Sen ve ben gibi.
Aşktır özlemek,
Sevgidir yol gözlemek,
Umuttur her ikisi…
Özlemek olmadan yol gözlemek,
Yol gözlemek olmadan özlemek
Olmaz olmazsa birisi.
Özledim ben de
Toprağın suyu özlediği gibi,
Yol gözledim ben de
Bir ananın evlat yolu gözlediği gibi.
Fakat ayrılık başka…
Ayrılık elemdir,
Ayrılık acıdır,
Ruhuma giydirilmiş kefen gibi!
Gözledim yollarını,
Özledim ellerini,
Özledim dillerini,
En çok da kahve gözlerini...

Mehmet Cıngır

Panaroma

Sabah erkenden gelirsin derse,
Günaydın dersin herkese.
Başlarsın derse,sokarsın bizi strese,
Anlat,fakat uyandırma bizi be hocam.

Pencere dibi serindir,
Sınıfta her yer benim yerimdir.
Zayıf alırsak Allah kerimdir,
Kaldırma yerimizden bizi be hocam.

Koridorda geçelim biraz dalgamızı,
Söndürmeyelim yarım kalan sigaramızı.
Eğer derse geç kalırsak,bizi
Yok yazma be hocam.

Merak etme sen,biz biliriz işimizi,
Zayıf alırsak kurtarır devletimiz bizi.
Eğer dinlemezsek dersinizi,
Kızma bize be hocam.

Anlatırsın bize Necip Fazıl,Tanpınar,
Bizim yüreğimiz aşk ateşiyle yanar.
Bak,dışarda ne güzel hava var!
Bırak,çıkalım dışarı be hocam.

Hocam; ben yolcu,sen hancı,
Sevgilimi bekliyorum ben,gelmedi yalancı,
Nemize lazım bizim Cahit Sıtkı Tarancı,
Boşver,anlatma be hocam.

Bahçede sigara içenimiz çoktur,
Kuru sıkı tehditlere karnımız toktur,
Müdürden dahi korkumuz yoktur,
Dokunma keyfimize be hocam.

Yoktur dersi dinleyenimiz,yazanımız,
Genciz,fokur fokur kaynıyor kanımız,
Sınavda hazırdır kopya düzenimiz,
Bozma düzenimizi be hocam.

Kızıyorsun sınıfta yemek yiyene,su içene,
Bakma bize,sen devam et dersine,
İster uyur,ister konuşuruz,kime ne?
Karışma,sen de uy bize be hocam.

Evet,çok iyi anlıyorum ben sizi,
Uydurduk sonunda biz de size kendimizi,
Korusun Allah vatanımızı,milletimizi,
Hoşka kalın yavrum,selamlıyorum,
Korkunç bir sevgiyle hepinizi.

Mehmet Cıngır

Papatya

Ruhumda beyaz bir gülüştür papatya.
Damarlarımda bir akıştır papatya.
Beyaz gelinlikler içinde, konuşur
Sabah yeliyle, sır vermeden papatya.

İlkbaharın gülen yüzüdür papatya.
Genç kızların gören gözüdür papatya.
Beyaz yüzünde sarı yanak,sevişir
Arılar ile ser vermeden papatya.

Toplamış gönlünde en asil sevgileri,
Sevgi dağıtır demet demet papatya.
Sevmiyor, seviyor fısıldaşır aşkı
Ayrılıklara yer vermeden papatya.

Sevmiyor gelirse eğer son yaprağı,
Sararır benzi,çok üzülür papatya.
Büker incecik narin boyuncuğunu,
Küser gider haber vermeden papatya.

Mehmet Cıngır

Park

En iyisi park.
Çayını demle,
İn parka,
Yaslan banka,
Temiz hava…
Çayını yudumla.
Ver bağrını güneşe,
Emsin vücudun bahar güneşini,
Güneş bedava,hava bedava…
Ağaçları,çocukları seyret,
Çimlerle dostluk kur,
Çiçeklerle konuş,
Kuş cıvıltısı dinle…
Evde hanım dırıltısı dinleyeceğine…

Mehmet Cıngır

Park Et

Aman aman aman
Ne de hızlı koşuyorsun
Ey zaman!
Trafikte bir söz vardır:
"Sür'at felakettir,
Acele giden ecele gider."
Nitekim her gün
Binlerce ölü
Bir o kadar yaralı,
Aklı karalı…
Bas biraz frene!
Ey zaman
Bir isteğim var senden
Gençliğimi özledim.
Geri vitesin yok mu senin?
Tak geri vitese
Gel gel gel gel
Tamam,dur orda
Park et
Park ücreti benden.

Mehmet Cıngır

Paylaşmak Ve Paylaşmamak

Şevgilerimi paylaşabilirim
Üzüntülerimi paylaşabilirim
Acılarımı paylaşabilirim
Ağzımdaki lokmayı paylaşabilirim
Paylaşabilirim hatta
Paylaşmam gereken
Kansa ve cansa;
Fakat paylaşmam;
Paylaşamam asla
Söz konusu canan ve vatansa…

Mehmet Cıngır

Pelikan Hüznü

Vumuş denize
Akşamın kızıllığı
Pelikan hüznü.

Mehmet Cıngır

Perde-1

Nimetleri büyük bir iştahla yer içer de
Düşünmez bu nimetleri kimin verdiğini.
Senin için yarattığı sayısız nimetler,
Olur mu Yaratıcı'nın varlığına perde?

Nimetlerini "say"desem sayabilir misin?
Bir teraziye "koy"desem koyabilir misin?
Gel yeryüzüne"yay"desem yayabilir misin?
Dermandır her biri ayrı ayrı her bir derde.

Kimi kuş olup katar katar uçar havada
Kimi eş olup yatar kalkar bekler yuvada
Kimi aş olup cızır cızır pişer tavada
Doğar kimi kara gecede kimi seherde.

Kimi mâhi olup yüzer nehirde,deryada
Kimi sûfi olup görür yârini rüyada
Kimi asi olup başlar figana-feryada
Nankör olup Allah'tan ümidini keser de.

Milyonlarca yıl yesen içsen bitiremezsin
Dünya gemi olsa yükleyip götüremezsin
Bir hücreyi yaratmaya güç yetiremezsin
Onun gücü ve kudreti her zaman her yerde.

Mehmet Cıngır

Piknik

Piknikten geliyoruz
Gökdere'den.
Yaşlı bir amca
Kör topal…
Önünde kasalar
İçi dolu portakal.
Kilosu yetmiş beş kuruş.
Yanında gözleme yapan kadınlar…
İkram ediyorlar bize iki gözleme,
Dört beş kilo portakal…
Teşekkür edip yolumuza devam ediyoruz.
Denizi ziyaret ediyoruz;
Vakit ikindi…
Uzamış görüyorum gölgemi.
Pırıl pırıl yazdan kalma bir gün…
Ve deniz,oldukça sakindi.
Açıkta bir gemi..
Bayrağımız dalgalanıyor ucunda direğinin.
İçindeydik bir rüya aleminin! ..

Mehmet Cıngır

Rabai-3

Şu yalan dünyaya ben geldim geleli,
Süpüremedim bahçemdeki gazeli.
Bahçemdeki gazel bir kenarda dursun,
Oldum olası severim ben güzeli.

Mehmet Cıngır

Ramazan Ayı

Hicrî ayların dokuzuncusu,
Üç ayların sonuncusu,
Farz orucun tutulduğu,
On bir ayın sultanı,
Sultanların sultanı,
Kur'an'ın indirilmeye başlandığı,
İçinde bin aydan daha hayırlı
Kadir gecesinden dolayı
Çok mübarek olan ey Ramazan ayı
Hoş geldin!
Huzur,rahmet,bereket ayı;
Oruç,bağışlanma,manevî kirlerden arınma
Sabır ve şükür ayı
Hoş geldin!
Safalar getirdin,
Şifalar getirdin,
Hoş kokular getirdin…
Hoş geldin ey Ramazan ayı!

Mehmet Cıngır

Ramazan Ayı Hoş Geldin

Üç ayların sonuncusu,
On bir ayın sultanı;
Hicrî ayların dokuzuncusu,
Sultanların sultanı,
Ramazan ayı hoş geldin!

Rahmet getirdin bize manevi iklimden,
Payını alır nasibi olan akl-ı selimden,
Bir köşk inşaa eder cennet-i naimden,
Müjdesini aldık Kur'an-ı Kerim'den.
Müjde ayı Ramazan hoş geldin!

Mübarek ay,kapısını çalarsa kimin,
Kat kat sevabının verildiği ibadetlerin,
"Sevabını yalnız ben veririm"dediği Rabbimin,
Nurunu doya doya içtiği İslam aleminin,
Ramazan ayı hoş geldin!

Gelince nur ile doldu semavât-ı zemîn,
İçinde bulunduğu bin aydan hayırlı gecenin,
Huzur bulduğu mahzun gönüllerin,
İnmeye başladığı Kur'an-ı Kerim'in,
Ramazan ayı hoş geldin!

İhya edilirse hakkıyla Ramazan,
Artar kat kat gönüllerdeki iman,
Cennete girmek vacip olur işte o zaman.
Oruçlunun girdiği kapının adı Reyyan,
Burcu burcu cennetin kokusunu taşıyan
Ramazan ayı hoş geldin!

Yoksa ileriye dönük yatırımın,sezgin,
Fark etmeden geçiverir fırsat ayı dolodizgin.
Kalıverirsin elleri boş,perişan ve bezgin.
Bıraktın şeytanı elleri bağlı,üzgün,
Ramazan ayı hoş geldin!

Gelince sen,çeker teşbihten,melekler ellerini;
Şeyda bülbül gibi şakıtır dillerini,
İstiğfar eder Muhammed'in güllerini,
Dostlukları besleyen,sevgi ile divane gönüllerini
Dolduran Ramazan ayı hoş geldin!

Ey Ramazan! Sana elveda demek bize çok ağır,
Gümbür gümbür geldin; fakat bazı kulaklar sağır.
Bir daha geldiğinde kim kalır,kim ölür?
Belki bir daha kavuşmak mahşere kalır.
Elveda ey Ramazan ayı!

Elveda ey canım sultanım!
Elveda; giderken sen,arşa yükseliyor feryadım!
Elveda; giderken sen, yürekleri parçalıyor ahım!

Seninle bilmem tükenir mi günahım!
Elveda padişahım,
Elveda sultanlar sultanı,sultanım..!
Elveda sevgili Ramazan ay'ım..!

Mehmet Cıngır

Reis

Seni sevmekte görmezken hiçbir beis
Nasıl büyüttün yüreğimde nefreti be reis
Yüreğim ölesiye severken seni,
Nasıl da ittin kenara bir mülteci gibi beni?
Sen kanarsan reis,hiçbir şey yok,
Başkası kanarsa yağar sırtına binlerce ok…
Kırdırdın insanı insana reis,
Biri aç,biri tok.
Yürürken bir sevdanın peşinden
Bir kırmızı rüya ile uyandık,
İkimiz de nasıl aldandık?
Sen ona,ben sana reis.
Okyanus ötesinde dururken ayak izlerin,
Nasıl yaktı seni seven denizleri gözlerin?

Yakacak bir gün okyanusu mazlumların âhı
Neydi denizlere akan ırmakların günahı?
Kuşanınca dağların yükünü bir adam,
Olur bir metre karelik hücreler odam.

Sen onu seviyordun
Ben seni…
Onun yolunu gözlüyordun,
Hep onu özlüyordun,
İkimizde nefret ettik,
Sen ondan,
Ben hem senden,hem ondan…
Neden tutup attın beni ensemden?
Dolanır durursun
Dünya kazan,sen kepçe;
Oysa benim iki gözüm
İki çeşme…

Bir gözün güneşte,bir gözün ayda,
Yaşarsın bin odalı sarayda…
Ekmek elden,su gölden
Gel keyfim gel!
Haberin var mı sırtına giyeceğin kefenden?
Melekler gelecek hem sağından hem solundan,
Hesap soracaklar yaptıklarından
Ve yapmadıklarından…
Kar yağdı üstümüze o uğursuz geceden,
Islandı saçların o gece inceden
Saman sarısı…
Bende kalp ağrısı…
İkinizin yaptığı düello yüzünden,
Biz de aldık payımızı hüzünden.
Bir temmuz ortasında kapladı,
Ülkemin ufuklarını karanlık bir sis.
O karanlık gecede haykırdı reis:
"Herkese hayırlı geceler,
İnin sahaya çözülsün bilmeceler…"

Mehmet Cıngır

Resmin

Resmin
En muhteşem resimdir
Şimdiye kadar çizdiği kalemin.
Astım resmini en özel yerine
Kalbimin…
Sonra ayarladım göz hizasına
Uyanınca gözlerim,
Ta içine bakabilsin diye
Kahve gözlerinin…

Mehmet Cıngır

Riyasız Anlatıyor Gözlerin

Aktı ırmak gibi, gözlerin gönül denizime
Doğru mu,yalan mı hiç önemi yok o sözlerin,
Sevdiğini açıkça söylemesen de yüzüme
Riyasız anlatıyor bana her şeyi gözlerin.

Götürsün bütün yağmur bulutlarını rüzgâr,
Nereye baksam sadece senin gözlerin var,
Bir de gözlerimden ırmak gibi akan yaşlar
Kurumaz, kurusa suyu bütün denizlerin.

Felekler duydu ama,sen duymadın âhımı,
"Gel al" desem gelip alır mısın günahımı,
İstiyorum ela gözlerinden sabahımı
Kuru yaprak misali solmadan benizlerin.

Aklımı aldı çağlayan gibi yürüyüşün,
Hüznüme mezar oldu güneş gibi gülüşün.
Gökyüzünde allı turna gibi süzülüşün,
Girdi rüyasına göğümdeki yıldızların.

Mehmet Cıngır

Robinson

Robinson,sevgili Robinson'um!
Akdeniz kıyılarında geçerken çocukluğum,
Senin romanındı ilk okuduğum.
Sevgili Robinson'um!
Al götür beni adana,
Misafir et tek kişilik odana.
Ben ömür gemisi olurum
Sen kaptan…

Demliğe yüreğimizi koyar,
Çay demler,kafa dinleriz.
Yalnızlık çekmez,sohbet ederiz.
Yıldızları seyrederiz göğün aynasında.
Ehlileştiririz yaban keçilerini.
Özel adlar veririz onlara:
Karakız,Akkız,Çizmeli,Aynalı…
Sen İngilizce, ben Türkçe öğretirim onlara.
Dağ çiçeklerinden yapılmış ilaçlar sürerim
Kesik ve yaralarımıza…
Yaşar gideriz ikiyüzlülükten ve paradan uzak…
Taşırız batık gemiden erzak.

Bilir misin sevgili Robinson?
Hayvanlar sevmekten ve sevilmekten
Bıkıp usanmazlar,
Maske yoktur yüzlerinde,
Sevgi ve samimiyet vardır gözlerinde…
İçli dışlı oluruz hayvanlarla
Sohbet ederiz balıklarla…

Ben keçi otlatmasını da bilirim,
Süt sağmasını da…
Çünkü keçi otlattım çocukluğumda
Kulübe yapmasını da bilirim,
Kulübede oturmasını da…
Çünkü kulübede oturdum çocukluğumda…
Mısır ekmesini de bilirim,
Pamuk çapalamasını da…

Ah sevgili Robinson!
İssız adada bir sen ol,bir de ben.
İnsanlar ne kadar yordu beni bir bilsen!
Akıtsın kır çiçekleri kanındaki ateşi kanımıza,
Hayvanlar korkusuzca gelsinler yanımıza.
Sevgili Robinson,
Al götür beni adana,
Misafir et tek kişilik odana…

Mehmet Cıngır

Rubai-1

Bir garip kuş idim yuvadan atıldım
Kadir bilmezlerce bir pula satıldım.
Ben bu ömrü hiç tükenmez sanır idim,
Sonsuzluk kervanına ben de katıldım.

Mehmet Cıngır

Rubai-10

Bütün dertleri hamur gibi yoğurabilseydik,
Ağaçlar gibi kendimizi doğurabilseydik,
Günler,aylar,yıllar,mevsimler geçse de aradan,
Ah, şu gençliğimizi bir geri çağırabilseydik.

Mehmet Cıngır

Rubai-11

Ateş içinde yandı bu gönlüm,
Mektubata inandı bu bu gönlüm.
Ölmüştü bu gönlüm; okuyunca
Mektubatı uyandı bu gönlüm.

Mehmet Cıngır

Rubai-12

Aşk, yerleştirmektir sevdiğini her âna,
Aşk ile vermektir ölüm, canı canana.
Aşk yolunda dosdoğru istikamette ol,
Meyletme sakın bir o yana bir bu yana.

Mehmet Cıngır

Rubai-2

Bir garip kuş idim yuvadan atıldım
Kadir bilmezlerce bir pula satıldım.
Ben bu ömrü hiç tükenmez sanır idim,
Sonsuzluk kervanına ben de katıldım.

Mehmet Cıngır

Rubai-4

Gelip geçti şu koca ömrüm yel gibi,
Yaşadım ben şu dünyada bir el gibi.
Değişik renkte nice çiçekler gördüm;
Fakat sevmedim hiçbirini gül gibi.

Mehmet Cıngır

Rubai-5

Yüce dağ başından indim düze ben,
Allah selamı verdim bir öküze ben.
Almadı öküz Allah'ın selamını,
Getiremedim kör şeytanı dize ben.

Mehmet Cıngır

Rubai-6

Ne hesap bilir ne kitap ne de sayı,
Sanki dağda yaşayan koca bir ayı.
Böbürlenir,kibirlenir,büyüklenir,
Kendi yönetir sanki koca dünyayı.

Mehmet Cıngır

Rubai-7

İşlenirse suç, yapılırsa şantaj,
Kaydeder melekler, yaparlar montaj.
Göremiyor ise de Allah'ı kul,
Gelir her saniye Allah'tan mesaj.

Mehmet Cıngır

Rubai-8

Ne kadar korksan da kaçsan da gülüm,
Muhakkak bulur seni bir gün ölüm.
Kula kul olma,Vâreden’e kul ol,
Sakın etme kendi nefsine zulüm.

Mehmet Cıngır

Rubai-9

Anladım, bu dünya boş imiş,
Baharın sonu hep kış imiş.
Gülümse de yüzüme renkler,
Gözlerim dopdolu yaş imiş.

Mehmet Cıngır

Ruhum

Ruhumu gördüm düşümde
Bedenimden ayrılmış.
Dedim bedenim nerede?
Bir baktım bedenim bir yerde
Ruhum bir yerde…
Kaldım ben iki arada bir derede.

Mehmet Cıngır

Ruhumda Uğuldar Benim Rüzgâr

Ruhumda uğuldar benim rüzgâr
Yüreğimde filizlenir tipi,kar.
Varsa yüzümde hüzün kırışığı
Bunda senin de payın var.

Ben miyim şu dünyada bir çilekeş?
Ben miyim sadece lanetli yalnızlığa eş?
Yalnızlığı gerdanlık gibi boynumda taşırım.
Doğmadı pencereme bir kerecik güneş!

Neden ansızın soluyor çiçekler elimde?
Sisli bir havada kaybolanların adı dilimde
Her gün yalnızlığın zehrini içsem de
Güller açacak bir gün yaralı gönlümde.

Neden boğuluyor denize varmadan nehir?
Dilinden akan, gülüm neden hep zehir?
Ölürsem çiçeklerin yurduna gömün beni,
Mahkûm olsa da karanlığa şehir.

Mehmet Cıngır

Ruhumun Son Uykusu

Bu gün garip bir hüzün yaşanıyor ülkemde
Bulutların ardına gizlenmiş ay ve güneş
Yaprak gibi bir titreme var garip gölgemde
Sarmış dağları gri bulutlar karanlığa eş.

Ruhum sanki göğe uzan tunçtan bir heykeldi
Parçalanacaktı dokunuverse bulutlar.
Ruhumu diri tutan sanki bir gizli eldi
Ses verdi çok derinlerde gizlenen umutlar…

Ruhumun yüzünü yakan derin bir hüzündü.
Bir değil,on değil, kırk defa düşündü ruhum
Kararından döndüren senin gülen yüzündü
Uçmak isterken başka bir âleme vücudum.

Yağınca kalbimin yamaçlarına tipi kar
Yüreğimin alnına buz gibi damladı su
Adınla gelecek gönlüme sıcacık bahar
Dizlerinde olacak ruhumun son uykusu.

Mehmet Cıngır

Rüya

İrademizin dışında geldik bu dünyaya,
Kendi irademizle daldık bir garip rüyaya
Kimimiz toz pembe,tatlı, hoş rüyalar gördük
Ne güzel lezzetler tattık,ne sefalar sürdük.
Rüyayı gerçek sandık; güldük,oynadık,çaldık…
Hiç bitmeyecek zannedip hayallere daldık
Rüyayı gerçek sananların zevki büyüktü
Rüyayı rüya bilenler için bu bir yüktü.

Bir gün ansızın uyanıverdik bu rüyadan
İrademiz dışında gidiverdik dünyadan.
Kısım kısım,renk renktir bu dünyada insanlar,
Uyurken uyanık,uyanıkken uyuyanlar…
Rüyalarında insanlar adım adım izlenir,
Uyuyanlarda sırlı kıvılcımlar gizlenir.
Ki,yol ayrımında rüyalar tersine çıkar,
Ayrılık gözyaşları bazılarını yakar.

Uyanıkken uyuyanlar uyanınca yandı,
Uyurken bile uyanık olanlar kazandı.

Mehmet Cıngır

Rüya İçinde Rüya Görüyorlar

Birbirlerini dürtüp duruyolar
Uyanın uyanın!
Ama uyanmıyorlar,
Uyanacakları da yok.
Derin uykuya dalmışlar,
Uzaklaşınca gözlerinden gerçek dünya,
Görüyorlar rüya içinde rüya.
Bozmayın tatlı rüyalarını,
Uyusun da büyüsün yavrucaklar!
Oy oy oy
Oylum oylum
Uyusun da büyüsün kabak gibi
Benim ot boylum.

Rüyalarında İzmir'in dağlarında
Sarı,kırmızı,pembe,siyah…
Kır çiçekleri topluyolar şarkılar eşliğinde.
"Karga gak dedi,
Çık şu dala bak dedi
Çıktım baktım o dala,
Ah bu karga ne budala!
Vah vah vah!"
Karga bile gülüyor bu mavala.

Dostlarıyla körebe oynuyolar,
Seksek oynuyorlar,
Uzun eşek oynuyorlar…
Sık sık okudukları köy okularını,
Mahalle mekteplerini görürlar rüyalarında.
Şarkılar söylüyolar el ele tutuşup
İzmir'in mor sümbüllü bağlarında.
"Oy oy"deyip türküler söylüyorlar
Kandil'in kanlı dağlarında.
Eşek resmleri çiziyorlar kara kalemle…

İçlerinden biri ninniler söylüyor durmadan
Uyanmasınlar diye:
"Uyusun da büyüsün ninni
Çamurlu sokaklarda tıpış tıpış yürüsün ninni
E… E…E…

Uyu yavrum ninni
Dandini dandini danalı bebek
Elleri kolları kınalı bebek!
E… E…E..

Ninni de ninni ninnice
Bol soğanlı,bol samanlı börülce
Yesin benim yavrum doyunca
Dandini dandini dan ister
Babasından don ister

Aç kalmış yem ister.
E… E…E…

"Eşek senin ağzınla
Fırın mı yapayım?
Fırınlı dağlar
Sümbüllü bağlar
Ben nerede kalayım oy!
Eşek senin burnunla
Çeşme mi yapayım?
Çeşmeli dağlar
Sümbüllü bağlar
Ben nerde kalayım oy!
Eşek senin kuyruğunla kamçı mı yapayım?
Kamçılı dağlar
Eşek senin gözünle
Fincan mı yapayım?
Fincanlı dağlar
Ben nerde kalayım oy!
Dağda mı kalayım bağda mı?
E… E…E…"
…

Uyandırmayın
Uyusunlar
Yedi uyurlar gibi.
Uyandırmayın
Dokunmayın keyiflerine.
Eğer uyanırlarsa
Dünyayı çok değişmiş görünce
Şaşırabilirler.
Geniş yollardan,tünellerden,hızlı trenlerden
Devasa uçaklardan,uzay araçlarından ürkebilirler.
İnsansız araçlarından korkabilirler.
Psikolojileri bozulabilir…

Dokunmayın uyusunlar.

Mehmet Cıngır

Rüya İçindeki Rüyası

Sabah vaktinde denizden bir güneş,
Çığlık çığlığa martıların sesi!
Ve tutuşturur denizi bir ateş.
Yakar dalgaları günün busesi.

Ağarırken balıkların dünyası,
Başlar rüya içindeki rüyası…

Mehmet Cıngır

Rüyaların Kızı

Ağladı hayalime bütün dağlar benim,
Gözyaşı döktü sağnak yağmur gibi!
Ağlarım,sanki kuruyan bağlar benim.
Kuru toprak, bulaşır ayağıma çamur gibi…

Sen de hayalinde hayal eder misin beni?
Aklına gelir miyim hiç olmazsa bir defa?
Kuru ağaç olsam yine sever misin beni,
Edilir mi duyarsız bir taş parçasına cefa…

Siliniyor güneş şahikalardan yavaş yavaş
Bir serinlik sızıyor bulutların arasından
Hangi rüzgâr tarafından körükleniyor bu savaş?
Bellidir kimin kim olduğu yüzünün karasından.

Biliyor musun ne de yakışıyor sana kırmızı!
Ne kadar özlediğimi tahmin edemezsin seni!
Ey sınır ötesinden gelen rüyaların kızı..!
Bilirim, yalnızlığın insafına terk edemezsin beni…

Mehmet Cıngır

Rüzgâr

Ah bütün hayallerimi yırttı bu rüzgâr!
Ah bu rüzgâr yüzünden umutlarım yarım!
O günde başladı rüzgâr,yağmur,tipi, kar.
Ağladı o saatte oğlum,kızım,karım...

Olgunlaştı elma, ayva,nar,üzüm,armut…
Neyse ki sonunda filizlendi bir umut.
Göreyim, yüzüme vefakâr bir ayna tut,
Çatlasın düşmanlarım,gülsün can dostlarım.

Mehmet Cıngır

Rüzgâr ve Güneş

Rüzgârı sevmem,
Hele deli rüzgârı hiç sevmem.
Soğuktur rüzgârın yüzü Yılan gibi,
Hiç gülmez;asıktır suratı…
Buz gibi dudaklarıyla insanı öper ve kaçar.
Çatıları uçurur,ağaçları devirir.

Fakat meltemi severim
Yakmaz meltem…
Yaz günü serinletir insanın içini.
Ferahlatır ruhunu…

Oldum olası güneşi severim,
Güler yüzlüdür güneş.
Hiç suratını asmaz.
İnsanın içini ışıtır ve ısıtır.
Yâr kucağı gibi,
Baba ocağı gibi…

Mehmet Cıngır

Saat

Güneş sabah ufuktan yine doğacak,
Aydınlık, karanlığı yine boğacak,
Düşecek daldan yapraklar yine suya,
Yine dalacaklar ağaçlar uykuya,

Güneş yine doğacak serviliklere
Bakacak yine gözler maviliklere…
Yine uçuşacak kırda kelebekler,
Büyüyecekler yine güzel bebekler…

Yine Allah'a kalkacak eğik başlar,
Yine göğe yağmur taşıyacak kuşlar.
Yine ötecek garip âşık bülbüller,
Yine yüz vermeyecek o zalim güller!

Yine esecek serin serin rüzgârlar,
Yine yağacak ve üşütecek karlar,
Dünyamız yine dönecek ama; fakat
Bir gün ansızın duruverecek saat.

Mehmet Cıngır

Sabah Ezanı

Şeher vakti karanlıkları yırtarak yükselen bu ulvî sesi,
İçiyorum damla damla,yudum yudum,keserek nefesi.

Bu ses, sinerek ruhuma,karanlık ruhumda olur nûr,
Aydınlatır bütün ruhumu,ruhum bulur huzur.

Kanatlanıp uçar ulaşmak için yücelere ruhum,
Kıyama hazırlanır ruhumla birlikte bütün vücudum.

Ruhumun kulağına okunan ilk sesti bu duyduğum,
Bu sese karışır da ruhum,yükselir arşa adım adım.

Yükselirken arşa bu ilâhî ses,gözlerden akar yaşlar,
Allah'ın huzurunda huşû ile rükuya eğilir başlar.

Bu ilâhî sesle eder bu alemde bütün cisimler hareket,
Bu ilâhî sesin feyziyle artar yerde ve gökte bereket.

Gönlümün semasında yankılanan bu sesi,dinler ayla güneş,
Söner bu ilâhî sesin hatırına,cehennemde alevlenen ateş.

Diriltir ölü ruhları,cana can katar,ıslatır kuru gözleri,
Görülür alemin her zerresinde bu kutlu sesin izleri.

Hoş bir sedâ ile büyüler bu derûni ses, uyuyan kulakları,
Götürür ruhları başka ufuklara,aşarak bütün ufukları.

Dalga dalga arşa yükselirken bu büyülü nağmeler,
Huşû ile dinler bu tatlı sesi gökte bütün melekler.

Ruhumu sen ta derinden etkileyen uhrevî bir melodisin,
Aşıkıyım ben,şehadetleri dinin temeli olan bu sesin.

Seher vaktinde bir rüya gibi yükselen,delerek insanın sinesini,
Eksiltmesin Hüda,gök kubbenin altında yankılanan ezan sesini.

.

Mehmet Cıngır

Sabah Olurken

Karanlık,sabahın ilk ışıklarında erir;
Uyanır menekşeler,çiğdemler ve nergisler...
Güneşin ufuklardan doğuşunu gösterir.
Hareketlenir duygular,düşünceler,hisler...

İlk ışıklarla biter karanlık,ilk sessislik,
Kana kana içer ruhlar bütün ışıkları.
Vardır dağlarda ve taşlarda bir hissizlik,
Çorba içerler,yok tabakları,kaşıkları!

Kaptan ilk ışıkta dinler denizin şarkısını,
Uzaklara bakar,iyice kısılır gözü,
Duymakta içinde karanlığın yankısını.
Parlamakta günün ilk aydınlığında yüzü.

Varoşlara vurmakta koca şehrin gölgesi,
Orlara geç doğar gün,geç ulaşır ışıklar.
Buralar dans eden karanlıkların bölgesi,
İnsanlar tabaklarındaki hüznü kaşıklar.

Sabahın ilk ışıklarıyla açar çiğdemler,
Uçuşur ışıkta kuşlar,arılar,böcekler...
İlk ışıkta filizlenir fikirler,erdemler;
İlk ışıklarla açar yamaçlarda çiçekler.

Gün doğunca her sabah yeniden başlar hayat,
Her sabah yeniden can bulur,akar ırmaklar...
Her sabah taze bir başlangıç,taze bir umut,
Gider,göğe hüznünü düşüren karanlıklar.

Güneş doğunca dağılır siyahın kirleri,
Görünmez güneş ışığında ay ve yıldızlar.
Görünmekte fakat bilginlerin fikirleri.
Güneşi götürdü doğudan batıya rüzgâr.

Sabahın ilk ışıkları nur üstüne nurdur,
Öğlen vakti güneşi göremez yarasalar.
Güneşi gören gözler için bu bir onurdur,
Körler görebilir mi bir ömür arasalar?

Mutlu eder ruhumu sabahın serinliği,
Hatırlatır bana sonsuzluğun sahibini.
Sarar kalbimi bu duyguların derinliği,
Seherde dağıtır Rab herkesin nasibini.

Bu seher vaktinde ulvî duygular sezeim,
Yükselir ruhum göğe,bulutların üstüne,
Bulutların üstünde meleklerle gezerim.
Tam bu anda çıkarım umutlarım üstüne.

Mehmet Cıngır

Sabah Vakti

Sabah vakti çok erken kalkarım,seherde,
Allah'a şükrederim,taze havayı içime çeker de.
Sona eriyor yavaş yavaş karanlık kabusu,
Dolduruyor içimi kır çiçeklerinin kokusu.

Aydınlanıyor bütün yönler,doğu,batı...
Sona eriyor karanlıkların saltanatı.
Uçtu gözlerim,gördü ufukta bir nûr,
Bu vakitte yorgun gönlüm buluyor huzur.

Ilgıt ılgıt esiyor şafakta sabah yeli,
Okşuyor ruhumu güneşin şefkatli eli.
Ah,insanlar bu huzuru anlasalar!
Rahatsız olur ışıktan ancak yarasalar...

Tatlı tatlı okşarken saçlarımı rüzgâr,
Güneşin gölgesinde kalıyor ay ve yıldızlar.
Gülümsüyor ufukta pembe bir güneş,
Gerekmez güneşe ne bir yoldaş ne de bir eş...

Doğmada güneş yüksek bir tepeden,
Isıtır herkesin yüreğini,siyah-beyaz demeden.
Sıcak renkler sunar gönlüme altın ışıklar,
Doldurur alemi ziyalar,kokular,çiçekler...

Günün aydınlığında kucaklaşsın bütün insanlar,
Paylaşalım sevgimizi,büyüsün dağlar kadar...

Mehmet Cıngır

Sabır Diliyorum

Gökyüzü gibidir benim gönlüm
Bazen bol güneşli
Bazen az bulutlu
Bazen çok bulutlu
Bazen bulutsuz
Bazen puslu
Bazen sisli
Bazen umutlu
Bazen umutsuz…

Bazen bir rüzgâr eser hafiften
Dağılır bulutlar.
Yeşerir yeniden umutlar.

Bazen çok sert esse de rüzgâr
Yerinden bile oynatamaz bulutları
Yağar ruhuma lapa lapa kar.

Her şey serseri mermi gibi
Üstüme geliyor bu günlerde
Allah'ım imtihandayım biliyorum
Zor olsa da senden sabır diliyorum.

Mehmet Cıngır

Sabır Silahını Kullan

Pek çok sıkıntı ve dertlerin durağı insandır.
Gelse de sıkıntılar akın akın koca koca;
Sıkıntı ve dertlerin sonu mutlaka âsandır.
Dayan, sabır silahını kullan ey Mehmet Hoca!

Mehmet Cıngır

Saçlarım Neden Beyaz?

Hiç bitmeyecek gibiydi; ama
Geçip gitti işte güzelim yaz.
Sonbahar da geçer bu gidişle
Ve başlar yakında kar,kış,ayaz.

Düşünce yapraklar birer birer,
Kışın koynuna bir hüzün girer.
Islak günler bir gün sona erer,
Biter yeniden dallarda kiraz.

Gökyüzünde güneşi görenler
Baharı koklamayı bilenler,
Derdini karanlığa gömenler,
Alır güneşten kokuyu biraz.

Yaz bahçelerinde olur düğün,
Gençliğimdir baharda gördüğün.
Yazın güneş altında ördüğün
Bu saçlarım kışın neden beyaz?

Mehmet Cıngır

Sahte Güzel

Süslüsün,göz alıcısın;
Fakat serap gibi aldatıcısın...
Bunca kişi yana yakla seni ararken
Kucak açabileceğin bunca sevgili varken;
Diyorsun ki bana "ille de sen"
Ama neden?

Gelip aklımın ortasına oturdun,
Uzun kollarını kalbime uzattın,
Sahte kokunu bana koklattın,
Ben güzel şeyler düşünmek istiyorum
Dedikçe sen:"Güzel benim."dedin...
Acımdan gençliğimi yedin!

Sen kaçtın,ben yıllarca kovaladım,
Takıp takıştırıp geçtin karşıma;
Ben "acaba gerçek mi? "diye
Gözlerimi ovaladım.
Karlı dağlara götürdün beni,
Kar suyu biriktirdim gözlerimde!
Ağlayınca karlı sular aktı gözümden!

Hayatı gösterdin bana toz pembe,bahar...
Gezdirdin beni yasak yollarda,
Kırk parçaya ayırdın ruhumu;
Her parçam asılı kaldı dallarda...
Seninle çıktığımız yolun sonu fırtına,kar...
Yoksa! Yoksa şeytanla dostluğun mu var?

Aldım karşıma kendimi,konuştum kendimle,
Karar aldım yola çıkmamaya seninle..
Nerde sana âşık olup olup peşinden gidenler?
Nerde Nemrutlar...Firavunlar...krallar...hakanlar? ..
Dağlar kadar define döksen yoluma
Almam artık seni bir daha koluma.

Deli derviş gibi etrafında dört dönener,
Sana kavuşmayı tek amaç edinenler,
Nerdeler karşında elpençe divan duranlar?
Ölümsüzlük sofrasına bağdaş kurup oturanlar...
Nice pervane senin ateşinde yandı güzel,
Nice âşık seni gerçek sandı güzel!

Allanıp pullanıp geçme karşıma,vaktim yok aşka,
Bir dilim ekmek için peşinden koşanlar başka.
Hiçbir şey düşünmeyip arkandan deli tay gibi koşanlar
Var ya, işte onlardır onursuzlar...Onurunu satanlar...
Sana kavuşmayı tek amaç bilenler,
Suç işledi senin uğruna geleceğini silenler...

Koştular peşinden,kandan ırmakları geçtiler,
Çok susadılar; fakat su yerine kan içtiler.

Aslında senin güzelliğin bir kuyruklu yalan,
Çiçekler ezildi ayaklar altında,ufuklar duman...
Mıknatıs gibi âşıkları kendine çeken debdebeli kadın,
Beddualarla,acılarla anılır bundan böyle adın.

Dehşete düştü sular görünce kan izlerini,
Kapattı avuçlarıyla dağlar,taşlar yüzlerini...
Ağırdı kokuları,taşımak istemedi rüzgâr.
Utançlarından bulutların ardına gizlendi yıldızlar...
Sana gönül verenlere gülümseyince kabir,
Kendini yüce sananlarda ne azamet kaldı ne de kibir.

Birçok âşık senin bağrını sevdaya vatan bilir,
Görünce sendeki vefasızlığı titrer kalbi,irkilir.
Dolanırken âşığın eli senin ince belinde,
Kaybolur ansızın bir meleğin elinde.
Seni gerçek sevgili sananlar bir gün uyanır,
Herkes kendi gerçek rengine boyanır.

Ey sahte güzel,bırak artık elimi,kolumu!
Bundan böyle ayırıyorum seninle yolumu.
Sırça saraylarda yaşayanlar şimdi nerdeler?
Anladım paketleyip postaladığın yerdeler.

Öyle bir yol bulum ki,gül kokulu...
Sonunda ne kar ne tipi ne de rüzgâr...
Altından ırmaklar akan cennetler var!

.

Mehmet Cıngır

Sakın Şaşırma

Beydağlarında
Bembeyaz kar görürsen
Sakın şaşırma.

Mehmet Cıngır

Saklanıyor Yıldızlar

Güneş doğdu mu
Saklanıyor yıldızlar
Korkularından.

Mehmet Cıngır

Sana Gelince Merdiven Güzeli

En başta ben Allah'ı severim
Sonra en sevdiğini severim.
Daha sonra gelir diğer sevgilerim…
Sana gelince merdiven güzeli
Severken seni kalplerin en özeli
Bir vuruşta kırıp parçaladın onu
Kırıkların mekanı şimdi can evim…
Yer yok sana orada yemin ederim.

Mehmet Cıngır

Sana Kavuşmayı Diliyorum

Duruyor mu merdivende hâlâ ayak izlerin?
Unuttum, kahverengi miydi neydi gözlerin?
Gelsem bahçendeki ağaçlar tanır mı beni?
Gözlerim hatırlayabilir mi ki gölgeni?

Senden bir haber uğruna yollara vurdum ben,
Seher vaktine bütün saatleri kurdum ben.
Yokluğunda hep nehirler zehir,denizler tuz,
Aşk uğruna yakıcı çölde biz kaybolmuşuz.

İlmik ilmik işledim adını her nakışa
Sordum yerdeki karıncaya,gökteki kuşa.
Yokluğunda acılar seni hissettirdi hep,
Her taşın altında ya bir yılan ya bir akrep.

Dansını seyrettim ben kedi ruhlu devlerin,
Gözleri kan çanağına döndü dar evlerin…
Öteden saikalar parçaladı yurdumuzu,
Korusun daim rabbim kahraman ordumuzu

Gözlerinize sesleniyor ağır bir yanım
Bakışlarınızla kanatlanır benim kanım.
 Kuvvetliyim,fark edildiğimi biliyorum,
Tez zamanda sana kavuşmayı diliyorum.

Mehmet Cıngır

Sanat ve İlim

Sen küçücük bir sanat kırıntısı arar da
Bakarsın uzun uzun bir eşek heykeline.
Beni en gerçek sanatçının aşkı sarar da
Bakarım hayran hayran onun mahir eline.

Bir iğne bile olamazken kendi kendine
Nasıl tesadüf olur yıldızlar,ay ve güneş?
Bir sineği bile yaratmak kimin haddine?
Yaratmada ne benzer vardır ona ne de eş.
.
Hareket halindedir birbirine çarpmadan
Güneş,dünya ve yıldızlar dört buçuk milyar yıl,
Yürürler kendi yollarında milim sapmadan,
Bu büyük sırrı idrak edemez kırık akıl.

Ürpertir belki seni bir tablodaki resim,
Sarsar beni bir kuşun kanadındaki sanat.
Sanatçısının damgasını taşır her cisim,
İnanmıyorsan kafandan o aklı çıkar at.

Çiçeklerdeki koku ve kusursuz güzellik…
Bak budur sanat,budur sanatçı,budur ilim.
Hangi sanatçı ve âlimde var böyle bir özellik?
Onun ilmine ayarlanmıştır benim kalbim.

Bir ilhamla özünü alıp bin bir çiçeğin
Yapar mühendislik harikası balı arı.
Sen doğa olayı sanırsın,budur gerçeğin,
Mucize…Yıkılır benim aklımın duvarı.

Mehmet Cıngır

Sanat-Kabahat

Öyle mi böyle mi?
Bir şarkıcı,
Bir sinemacı,
Bir tiyatrocu
Soyununca sanat,
Bir kadın Allah için
Örtününce kabahat…
Öyle mi?

Mehmet Cıngır

Sarı Yaprak

Rüzgara teslim
Güzün sarı yaprağı
Önde oyuncak.

Mehmet Cıngır

Sarıkamış Destanı

Sarıkamış dağlarına doksan bin can düştü
Yüreğimize hazin hazin bir hicran düştü.

Savaşırken vatan için karla kar altında,
Ufuklara yüceden beyaz bir ferman düştü.

Düşmemişken düşmanın üstüne tek bir kurşun,
Uğursuz bir gecenin beyazına kan düştü.

Allahüekber deyip kefen giyerken dağlar,
Kara gecenin ak göğsüne asuman düştü.

Eller tetikte beklerken çöktü beyaz kabus,
Sarıkamış dağlarına kara duman düştü.

Vatanın kalbine düşerken soğuk bir ateş,
Paşaların gönlüne kara bir isyan düştü.

Yükselirken Arş-ı âlâya beyaz ruhları,
Bir bir hepsinin aklına tek vatan düştü.

Düşmedi vatan,düşmedi şanlı bayrak fakat;
Bir bayrak uğruna on binlerce canan düştü.

Koparken çatıyı sarsan büyük bir zelzele,
Asırlara hükmeden bir ulu hakan düştü.

Çizilirken karlar üstüne vatan haritası,
Okumak için bizlere de bir destan düştü.

Mehmet Cıngır

Satarsınız Ülkümüzü

Özgür değilsiniz; ipiniz efendinizin elinde,
"Tanrı"der de Allah'ın adı yoktur dilinizde.
Ağzınızdan salya akar da dolaşırsınız çöllerde,
Saldırırsınız,koyun sürüsü zanneder de bizi.

Çöllerdedir hâlâ peygamberimizin ayak izi,
Onun ayak izine süreriz biz yüzümüzü.
Sürülerimize bekçilik ederken tanıdık biz sizi.
"Hira Nur Dağı kadar Müslümanız"dersiniz de
"Bedevî" diye küçümsersiniz peygamberimizi.

Canımızdan çok severiz vatanımızı,bayrağımızı...
Hiç kimseyle tartışmayız Türklüğümüzü,
Siz:"Tanrı Dağı kadar Türküz"dersiniz de
Kucaktan kucağa dolaşır,satarsınız ülkümüzü.

Mehmet Cıngır

Saygım Vardır Benim Aşka

Saygım vardır benim aşka.
Seni seven bütün kadınlar yaşasın;
Fakat sana âşık olan bütün erkekler ölsün
Benden başka…

Mehmet Cıngır

Sayılır mı

Hep doğru yoldan yürü;Hakk'a güven,
Sevdim deyip de sevdiğini döven,
Sevdiğinin üstüne güzel seven,
Hiç Hakk'ın makbul kulu sayılır mı?

Bindim de uçağa gezdim dünyayı,
Sevdim iller içinde Antalya'yı,
Sevenler de yâr üstüne Leyla'yı,
Hiç Hakk'ın makbul kulu sayılır mı?

İki güzel indi akça pınara,
Biri süt gibi ak,diğeri kara,
Gönül veren yâr üstüne yâre,
Hiç Hakk'ın makbul kulu sayılır mı?

Mestine de Mehmet Hoca mestine,
İn pınara da su doldur testine,
Başka gül koklayan gülün üstüne,
Hiç Hakk'ın makbul kulu sayılır mı?

Mehmet Cıngır

Seher Duası

Uyanmamışken henüz uykudan, gökte güneş;
Ay ve yıldızlardır seher vaktinde bana eş.
Güne gün,cana can katar seher vakti canan;
İnci mercan katar cana seher vakti canan.

Uçar gözlerim benim,seher vakti ufukta;
Açılır yâr kapısı seher vakti şafakta.
Dağlar,taşlar,nehirler…Seher vakti uyanık;
Bir de ben mücrim,aşkın kölesi, bağrı yanık.

Bir seher vakti çaldım ben yârin kapısını,
Açıver ey sevgili şu Allah yapısını!
Merhamet et bana,gireyim ben de içeri;
Seher vakti,ne olur çevirme beni geri.

Seher vakti ufuktan âleme yansıyan nûr,
Temizler kirleri,olup damla damla yağmur.
Bu, Hira'dan insanlığa yansıyan o nûrdur;
Ey yâr kapında kul olmak,ne büyük onurdur!

Ey sevgili,bana seherin nûrunu duyur!
Ruhumu bu nûrun serinliği ile doyur.
Âlemlere nûrunu sen, nûrunla duyurdun!
Kişi sevdiği ile beraberdir buyurdun.

İşte seher vaktinde kapının önündeyim,
Seninle beraber olmanın günündeyim.
Ey sevgili çok,çok özledim zat-ı âlini,
Aç kapını da göster bana gül cemalini.

Uyurken bebekler mışıl mışıl beşiğinde,
Gelip diz çöktüm ben seher vakti eşiğinde.
Fazla bekletme ey sevgili beni kapında!
Bana da,bana da yer ayır yüce katında.

Seherin serinliğinde duy beni Allah'ım!
Merhamet et, cennetine koy beni Allah'ım!
 Benim gibi mücrim bir kul var m'ola Allahım!
Affın ile sarıp sarmala beni Allah'ım!

Yürekten seviyorum ben seni buna inan,
Çıkarmıyorum seni şu yüreğimden bir an.
Sevmeyen sevdiği yere gitsin,haydi yallah!
Çarpar aşk ile benim yüreğim Allah, Allah!

Ey sevgili; bırakma sen, bir an beni bana!
İşte şikâyet ediyorum ben, beni sana.
Arş-ı âlayı tuttu benim figanım,ahım!
Affet beni dağlar kadar da olsa günahım!
Affet beni,affet Allah'ım affet Allah'ım!

Mehmet Cıngır

Seher Vakti Duası

Açtım bir seher vakti ellerimi semaya
Kurudu susuzluktan gönlümüz oldu harâb
Deyip arz ettim halimizi tek tek Mevla'ya:
Yağdır af yağmurunu, bize rahmet et ya Rab!

İç ve dış düşmanlar ki, kudurdukça kudurdu,
Felâketler güzel ülkemizi her yönden vurdu,
Bu mübarek topraklar ki,İslam'ın son yurdu
Çiğnetme düşmanlara,bize yardım et ya Râb!

Koru bizi dondurucu kışın rüzgârından
Uzak et hepimizi cehennemin nârından
Nasiplendir bizi yüce kur'ân'ın nûrundan
Yurtsuz, yuvasız bırakma,merhamet et ya Rab!

Hakkımızda ölüm fermanları yazanları
Milletimizin önüne hendek kazanları
Kim ki, susturmak istiyorsa şu ezanları
Kahhar olan ismi şerifinle kahret ya Rab!

Arındır manevi kirlerimizden,saf eyle
Kara bulutları üzerimizden def eyle
Kurtar bizi terör belasından, insaf eyle
Fazlı kereminle bize inayet et ya Rab!

İslam'ın en son kalesidir bu aziz vatan
Müslüman kanıdır hep, onun yolunda akan
Uğruna can verip toprağın altında yatan
Şehitler hürmetine bize himmet et ya Rab!

Sorulur hesabı yakılan bunca okulun
Gelen İslam ordusu ey hainler, savulun!
Şu seher vaktinde el açan şu aciz kulun
Duasına kabul ile icabet et ya Rab!

Üzülme,ne ezan susar,ne düşer al sancak!
Sönmeyecektir ebediyen bu en son ocak
Sen görür ve sen yardım edersin bize ancak
Rahman ismin ile bize kifayet et ya Rab!

Yenilirse son ordu,ne vatan kalır ne din,
İncitme ruhunu altında yatan şehidin,
Kahreyle, olsun yerleri esfele sefilîn,
Kahhar sıfatınla hainleri kahret ya Rab!

Ülkemizi ne hale soktular gelip görün
Tükürün hainin murdar yüzüne tükürün
Türk,Kürt,bu vatan için omuz omuza bu gün
Mücadelemize bizim şahadet et ya Rab!

Mehmet Cıngır

Sel

Emek verip çevirirsin film,
Çekersin bir çok belgesel.
Öyle bir hata yaparsın ki,
Alıp götürür hepsini,
Bir anda azgın bir sel.

Mehmet Cıngır

Sel Felaketi

Yarıldı gökler,
Korku yağıyor sağnak sağnak
Ölüm indirmede gökler
Ölüm fışkırmada yer.
Yağmur,tipi,kar,fırtına,dolu…
Yıkılıyor sanki Anadolu.
Göz gözü görmüyor,
Ölüm doluyor bodrum katlara,
Önüne ne gelirse alıp götürüyor sel
Suyun içinde umuda sallanıyor bir el
Belli ki yardım istiyor.
Sular üç santim daha yükselse
El görülmese ölüm kesin
Yüreği ağzına geliyor herkesin.
Hortumun ucunda can buluyor bir can,
Başka bir hortumda can veriyor insan.

Bağrışmalar,çağrışmalar,feryatlar!..
Birbirine karışıyor.
Çığlık çığlığa insanlar!
Şaşkınlık içinde hayvanlar.
Ekipler soğukkanlı; fakat
Saniyelerle yarışıyor.
Vuuuu! vuuuu! vuuuu! Fırtına!
Ağaçları yerinden söküyor,
Çatıları uçuruyor,
Sel arabaları sürüklüyor,
Arabalar selin önünde
Fındık kabuğuna dönüyor
Sel duvarları yıkıyor…
Elektrik kesiliyor,
Lambalar sönüyor…
Diğer taraftan hortum çıkıyor,
Önüne ne çıkarsa havaya uçuruyor.
Dolu ceviz büyüklüğünde…
Arabaların tavanını deliyor.
Şimşekler çakıyor,
Yıldırımlar düşüyor…
Bulutlar bütün suyunu boşaltmak istiyor sanki.
İnsanlar ve sokak hayvanları telaşla
Oraya buraya kaçışıyorlar.
İnsanlar havaya uçmamak için önüne ne çıkarsa
Tutunmaya çalışıyorlardı.

Seller bodrum katlara hücum ediyor,
Dehlizlerde can pazarı yaşanıyordu.
Dışarda kızılca kıyamet kopuyor,
Gök gürültüsünde camlar tir tir titriyordu.
Ekipler büyük bir cesaretle sulara dalıyor,
Büyük bir kahramanlık örneği gösteriyorlardı.
Fakat göğün öfkesi devam ediyordu.

Ekipler yaralıları kurtarıyor,
Ve ambulanslarla hastaneye gönderiyordu.
Ölenlerin yakınlarına başsağlığı dilemekten başk
Yapacak bir şey kalmıyordu.

Bir süre sonra yağmur duruyor,
Rüzgâr diniyor,
Göğün öfkesi geçiyor,
Ortalık sakinleşiyordu.
Rabbim bir daha böyle bir felaket yaşatmasın.
Amin.

Mehmet Cıngır

Seller Ağladı

Kömür gözlüm buradan gittin diye
 Yürüdüğün tozlu yollar ağladı
En güzeller göğsüne taksın diye
Rüyama ektiğin güller ağladı.

Mecnun aşkı ile seni severken
Bırakmadan hayalini, giderken
Hiç acımadan beni terk ederken
Üstünden geçtiğin beller ağladı.

Sevda en tepeden baktı astına
Aklım ermedi yâr bana kastına
Bir bulut gibi geçerken, üstüne
Aşkı düşürdüğün çöller ağladı.

Kaybolurken sen kalbimin gözünden
Bir hıçkırık duyuldu âh, özünden!
Kömür gözlüm bu ayrılık yüzünden
Aşk ile tuttuğun eller ağladı.

Bir hayale dalarım ben her gece
Yokluğun hayalime bir işkence
Kimse görmeden sessiz ve gizlice
Gel, gözümden akan seller ağladı!

Mehmet Cıngır

Sen

Gözümü kapatsam sen
Açsam sen
Yatsam sen
Kalksam sen
Tenhalara kaçsam sen
Sağa baksam sen
Sola baksam sen
Yere baksam sen
Göğe baksam yine sen…
Kavak yelisin başımda esen
Sen sen sen hep sen!
Senden kurtuluş yok mu be!

Mehmet Cıngır

Sen Benim Sabahımsın

Vurur sabahın ışıkları; yüzüme,nurdan
Görünmez oldu yüce dağların başı,
Kapanınca yollar tipiden, kardan.
Haber gelmez oldu gül yüzlü yârdan.

Tepişirken ahırda boz eşekler,
Dolaşırken başımın üstünde kara bulutlar
Şaha kalkacak doru atlar,kır atlar,al atlar…
Yine gülümseyecek güneş,bulutların arasından
Dağılacak göğümüzden mor bulutlar
Gülecek yüzümüze yine mavi gökyüzü
Gidecek soğuklar,eriyecek kar
Açılacak yollar…
Yine gülecek çocuklar,
Oh ne güzel!
Yine merdivenlerde görünecek yâr

Her dervişin bir günahı vardır
Her gecenin bir sabahı vardır
Her yokuşun bir inişi,
Her karanlığın bir güneşi vardır.
Sen benim:
Güneşimsin,
Günahımsın,
"Âh"ımsın,
Günahımsın,
Sabahımsın!
Ben seni,
Gökler kadar severim,
Burnundan öperim…

Kabaracak göğsü yeniden engin denizlerin,
Bakacak yine gözlerime kahverengi gözlerin
Dolduracak genzimi iğde çiçeği sözlerin
Kokunu getirecek yine rüzgâr Balkanlar'dan…

Gökyüzü kardeşim
Deniz aşkım,
Martılar can yoldaşım!
Eser bağrıma tatlı bir yel…
Uzanırın sırt üstü sarı sahillere
Gel keyfim gel!

Yine elime kuşlar konacaklar
Mutluluktan sarhoş olacaklar
Kırılacak buzdan heykeller
Yine tutuşacak el ele eller…
Yine gelecek çiçek kokulu bahar
Çatlayacak sarı kozası tohumun
Boy verecek tarlalarda altın başaklar…
Tarlalarda bereket;
Çiçekler,böcekler,arılar; hayvanlar…

Doğada baş döndürücü bir hareket…
En tatlı baharı olacak ruhumun.

Arkasından karpuz kavun kokulu yaz…
Açacak yine yaz bahçelerinde güller
Güller için türkü söyleyecek âşık bülbüller
Gül ve bülbül…Sembolüdür aşkın
Mutlu günlerimiz olacak
Altında
Ay ve yıldızların…

Mehmet Cıngır

Sen Beynime Çakılmış Bir Çivisin

Unuttun beni diyorsun
Sen beynime çakılmış bir çivisin.
Nasıl unuturum ben seni,
Bil ki,hakkımı yiyorsun.
Sen yüreğimi aydınlatan bir nûr,
Beynimi kemiren bir ursun.
Lokman Hekim gelse
Çare bulamaz diyorlar.
Beynimde ölümsüz hücre gibisin.

Ben Mecnun,sen Leyla'sın
Ben Kerem,sen Aslı'sın
Ben Ferhat,sen Şirin'sin
Ben Kanuni,sen Hürrem'sin
Değil bir gül,verseler binlerce gül
Vermem saçından bir tel.
Ben kapında kul,
Sen gönül sarayımda sultansın.
Kurul keyfince sarayımdaki tahtına
Şeni gönül sarayımdaki tahtından
İndirmeyi umanlar utansın!

Mehmet Cıngır

Sen Bilirsin

Bu dünyada çok sıkıntı çektim.
Biliyorum çok günahkârım.
Bir günaha iki ceza olmaz.
Eğer sıkıntı günaha karşılıksa
Sil.
Silmek zor geliyorsa yak beni.
Ben seni çok seviyorum,
Bunu da bil.

Ey Yaratan!
Çıkar günahlarımızı aradan;
Olsün günahlarımız.
Sevaplarımız dirilsin.
Sen Rahman ve Rahim'sin.
Benim bildiğim bu kadar;
Gerisini sen bilirsin.

Mehmet Cıngır

Sen Bilmiyorsun

Seni her gün çok özlüyorum,
Gelirsin diye yolunu gözlüyorum,
Adım adım seni izliyorum;
Fakat sen bilmiyorsun.

Kalır gezdiğin yerlerde izlerin,
En güzelisin sen kızların,
Yaktı beni kahverengi gözlerin;
Fakat sen bilmiyorsun.

Yüreğimi boğuyor kederim,
Sensin diye her gece yorganı öperim,
Seni seviyorum,yemin ederim;
Fakat sen bilmiyorsun.

Başım girse de derde,
Yollara düşüyorum seherde,
Seni arıyorum her yerde;
Fakat sen bilmiyorsun.

Mehmet Cıngır

Sen Çok Özelsin

Sen farklısın
Sen kimseye benzemezsin
Sen çok özelsin
Yüreğim gibi sıcak,
Yaşadığım şehir kadar güzelsin!

Mehmet Cıngır

Sen de Tak Yüzüne Bir Gül

Şöyle diyor bir sosyal demokrat:
"Dünya gülümseme gününde
Gülümseriz biz gericilere,faşistlere inat."
Oysa biz takmışız kalbimizin dudaklarına
Gülden bir demet, bir de kanat…
Uçarız kelebek gibi,güldür yükümüz.
Kondururuz her yüze bir gül,
Gül ile güler yüzümüz..
Bırak inadı da sen de tak yüzüne bir gül,
Yılda bir gün değil,her gün gül…

En büyük düşmanımızdır bizim Uzza ile Menat
Ne gericiyiz biz ne faşist ne koyun ne de keçi…
Yakışmaz bize inat.
İnsanız,gül dağıtırız biz demet demet…
Sadece yılda bir gün değil,
Her gün gülümseriz biz;
Zira bizim peygamberimiz
Gül yüzlü gül Muhammed…

Mehmet Cıngır

Sen de Tak Yüzününe Bir Gül

Şöyle diyor bir sosyal demokrat:
"Dünya gülümseme gününde
Gülümseriz biz gericilere,faşistlere inat."
Oysa biz takmışız kalbimizin dudaklarına
Gülden bir demet, bir de kanat…
Uçarız kelebek gibi,güldür yükümüz.
Kondururuz her yüze bir gül,
Gül ile güler yüzümüz..
Bırak inadı da sen de tak yüzüne bir gül,
Yılda bir gün değil,her gün gül…

En büyük düşmanımızdır bizim Uzza ile Menat
Ne gericiyiz biz ne faşist ne koyun ne de keçi…
Yakışmaz bize inat.
İnsanız,gül dağıtırız biz demet demet…
Sadece yılda bir gün değil,
Her gün gülümseriz biz;
Zira bizim peygamberimiz
Gül yüzlü gül Muhammed…

Mehmet Cıngır

Sen Dediler

Sen dediler,
Hakkımı yediler.
Nankör kediler!
Oysa onlardı
Sevenler de özleyenler de onlardı.
Merdivenleri büyük ağızlarıyla çıkanlar,
Yapışkan gülüşlerle konuşanlar…
İşte orda orda onlar,
İşte ordalar hepsi…

İki nehir ağzına yatanlar,
Vücutlarına dolanmış yılanlar…
Timsah gözyaşı dökenler,
Çok sevindiniz,üzülüyor görünüp.

Islak gülüşler,
Yapışkan bakışlar,
Birbirine daha yakın duruyorlar.
Ben kuytularda kaldım,
Unutuldum.
Deniz kıyılarında geziniyorum.
Ne o, bir yılan mı kayan?
Yoksa bir balık gölgesi mi?
Bilemedim.
Ben böyle olmasını dilemedim

Mehmet Cıngır

Sen Gelmene Bak Ey Bahar

Sana selam getirdim binlerce yıl öteden
Yağmurdur parmaklarımın ucundan süzülen.
Çatladı bulutlara hüzün taşıyan atlar,
Yoruldu topraklara çiçek eken kanatlar.

Susuzluktan dudakları çatladı toprağın,
Ne gelir elinden sararan kuru yaprağın?
Büyümekte kar altında binlerce kardelen,
Gölgem midir yoksa tin tin peşim sıra gelen?

Hasret kaldı adalete adalet sarayı,
Tanımaz yarasalar ne akı ne karayı.
Kayıp atını ararken o kahraman Rüstem
İkiye böldü efsane devi bir anda hem.

Yetim bıraktı hayallerimi kardan adam
Battı güneşim ve karanlıkta kaldı odam.
Ötelerden yüreğime bir kor ateş düştü
Sana yıldızlı mehtap,bana kör güneş düştü.

Bilmez misin gölgeler dudaklarında saklı?
Bilmem ki çok uzaklardan mı aldın bu aklı.
Aldırma,nereden eserse essin sert rüzgâr!
Sen gelmene bak ruhumu okşayan ey bahar!

Mehmet Cıngır

Sen Leyla Ben Mecnun

Şu karşıda bir yüce dağ olsam
Çevresinde mor sümbüllü bağ olsam
Bil ki,yine seni seveceğim ben
Dirilip de de yeniden sağ olsam.

Denizdir şu Antalya'nın kıyısı,
İstedim vermedi kızın dayısı.
Ey dilber kimseye yâr etmem seni!
Olsam da karşıki dağın ayısı.

Seni çok seviyorum ben güzelim,
Ölürüm değmezse eline elim.
Aylar var ki göremedim ben seni,
Aşkından kocadım; büküldü belim.

Karşı dağda define bulur muyum?
Güzel sevmekten geri kalır mıyım?
Çöllere düşüp arasam hep seni,
Acep sen Leyla,ben Mecnun olur muyum?

Mehmet Hoca aşkın hamuruyum ben,
Bahar kokan nisan yağmuruyum ben.
Başka bir şey istemem şu dünyadan,
Tek seni sevmenin onuruyum ben.

Mehmet Cıngır

Sen ve Ben

Bir gün gezerken şehri
Bir el dokundu omzuma
--Günaydın hemşehri!
Baktım
Siyah saçlı,orta boylu,çatık kaşlı
Karayağız bir delikanlı…
Şaşkın şaşkın baktım
-Kimsin? Dedim.
Beni nerden tanıyorsun?
Dedi:-Ben seni
Antaya'nın dar sokaklarından tanıyorum,
Pamuk tarlalarından,inşaatlardan tanıyorum,
Okul sıralarından tanıyorum,
Elma ticaretinden tanıyorum,
Toptancı halinden tanıyorum,
Kara tahta başından tanıyorum;
Çünkü -ben eski senim;
Sen yeni bensin.
Yani ben senim,
Sen bensin.

Mehmet Cıngır

Sen Yokken

Sen yokken çok aradı gözlerim gözlerini,
Çok özledim baldan daha tatlı sözlerini.
Sen yokken taradım ben hayalin saçlarını,
Gördüm gezerken çöllerde aşkın açlarını.

Sen yokken yandı karanfil kokulu hayalim,
Yazamadı hiçbir kalem sana arzuhalim.
Sen yokken akmadı denizine ırmaklarım,
Aydınlık nedir hiç bilemedi ufuklarım.

Sen yokken durmadı dalgaları denizlerin,
Bakmadan neden yaktı denizleri gözlerin?
Niçin geçit vermiyor yüksek yüksek dağlarım?
Sen yokken yandı,viran oldu İrem bağlarım.

Sen yokken duydum çölde yankılanan sesini,
Gördüm vadilerde hayalinin gölgesini.
Neden tutuşturdun sen gönlümün ateşini?
Yokken başka gökten aldı ruhum güneşini.

Sen yokken parçalandı gemilerin direği,
Boğuldu kan denizinde ananın yüreği.
Ararken seni,gök etti karanlığa meyil,
Sen yokken ateş yağıyor gökten,yağmur değil.

Sen yokken öksüz kaldı yetimlerin hanesi,
Yokluğunda yağar yağar ağlar kar tanesi.
Seni anlayamadı bazı idrakler,hisler,
Sen yokken boynunu büktü lale ve nergisler...

Sen yokken doğruyu söyleyemedi dilimiz,
Derin üzüntülere mahkûm oldu elimiz.
Açmaz oldu artık baharda kırmızı güller,
Sen yokken ötmez yaz bahçelerinde bülbüller!

Sen yokken mahsur kaldı dallarda güzel kuşlar,
Oynadı yerinden dağlar,paramparça taşlar...
Yandı ırmaklar,tutuştu gök,arttı sancılar;
Yokken göğün doruğuna tırmandı acılar!

Sen yokken kan ağlıyor ruhsuzların vatanı,
Bırakıp kaçtılar toprak altında yatanı.
Senin yokluğundur bu gecelerin nedeni,
Sen yokken sardı ruhumu acının kefeni.

Sen yokken göç etti mutluluklar uzaklara,
Konmuyor artık arılar beyaz zambaklara.
Kurudu yapraklar,keyfi kaçtı çiçeklerin,
Sen yokken kesildi vızıltısı böceklerin.

Çok, çok özledik seni ey sevgili! Nerdesin?
Herkesin arzuladığı en yücelerdesin!

Beni de al yanına,ayrılmasın sevenler,
Doldursun gönlümün kulağını tatlı sesin...

Mehmet Cıngır

Sen Yoksan

Dünya seninle değerli,seninle güzel
Ne yapayım içinde senin olmadığın dünyayı ben!
Beş paraya verseler almam.
Ne yapayım senin içinde olmadığın rüyayı ben!
İçinde sen yoksan ben o uykuya dalmam.
Ne yapayım senin olmadığın dünyada ben gülmeyi!
Yoksan sen, dünyaya tercih ederim ben ölmeyi
Ne yapayım eline dokunmayan eli ben
Ne yapayım sen kokmayan gülü ben
Neyleyim içinde adının geçmediği sözü ben
Neyleyim gözbebeğinde yüreğini görmeyen gözü ben
Sen yoksan ne yapayım ben denizin efil efil esişini
Kuşların ötüşünü,arıların çiçek polenlerini toplayışını…
Ne yapayım sen yoksan meyveye oturmuş çiçekleri;
Senin şarkını bilmeyen böcekleri,dalları,gülleri…

Yoksa yüreğinden yüreğime pembe bir akış
Neye yarar senin olmadığın bir dünyaya bakış
Senin olduğun her yer, zemheride bile bahardır
Senin olmadığın baharlar bile kış,kıyamet,kardır
İçinde sen yoksan bu dünyanın gülüm
Seni sevmek kadar güzeldir bana ölüm!

Mehmet Cıngır

Sen Yoksun

Karanlıkları giydim ben
Güneş küstü bana,
Görünmüyor…
Ay kral,
Yıldızlar kraliçe…
Yıldızyağmuru yağıyor her gece üstüme,
Sen yoksun…
Dudaklarımda kahve izleri
Merdivenler yalnız,
Damla damla hüzün içiyorum,
Sen yoksun…
Sen gittin,gittin sen,
Seni arıyorum her sokak başında ben!
Gülüşünü bir kahvede unuttun…
Sen eylül müsün?
Her yer hüzün,hüzün!..
Göğü kara bulutlar bürümek…
Olmuyor sensiz yürümek…
Sen bir güneşsin biliyor musun?
Haydi yüreğime biraz ışık sun!

Mehmet Cıngır

Sen Yoksun Diye

Sen yoksun diye yanımda,
Şu sıcak yaz günlerinde,
Buzlar dolaşmaya başladı kanımda…
Gözlerin nerde diye sorma bana,
Gönderdim gözlerimi
Göçmen kuşlarla sana…
Seni arıyordur şimdi yana yakıla…
Merak etme sen,
Renginden tanır gözlerim gözlerini,
Sen tanımasan bile….
Yalan söylemez gözler,
Bilmezler hurda hile…

Sen yoksun diye,adını okuyor çağlayanlar;
Yakıyor yeri,göğü ağlayanlar…
Alışamadı yokluğuna,sana gönül bağlayanlar.
Kokun gelir ta uzaklardan
Elvan elvan!
Çekiyorum kokunu yüreğime,
Derin derin…
Yankılanıyor aklımda
Şirin dillerin…
Mutlu oluyorum,inan…

Sen yoksun diye
Gülüşün geliyor aklıma,
Aydınlık gülüşün…
İşgal ettin aklımı,
Aklım işgal altında
Düşün düşün düşün…

Sen yoksun diye yanımda,
Hüznün şahikasını yaşar gönlüm…
Seni son bir kez görsem gülüm,
Gönlümde sultan olur ölüm…

Mehmet Cıngır

Sendeki Ben

Ey sevgili! Kapıyı açık tut bu akşam,
Son kez görmek isterim sendeki seni,
Kapıyı açık tut bu akşam ey sevgili!
Almaya geleceğim ben sendeki beni.

Kuşlar gibi yuva yapmış yüzünde hüzün,
Neden gülmüyor güneşi ağlatan yüzün?
İlkbahar yazın, olmazsa gelecek güzün,
Almaya geleceğim ben sendeki beni.

Turnalar uçurdum ben ülkene gelmedin,
Bu garibin yüzüne bir kere gülmedin,
Bin parça olan kalbin değerin bilmedin,
Almaya geleceğim ben sendeki beni.

Gönlüme malihulyalı sevdan dolunca,
Bir kırmızı gül olur açılınca gonca,
Ufuklar aydınlanıp da sabah olunca,
Almaya geleceğim ben sendeki beni.

Ey sevgili!Bende bir sen,sende bir ben var.
Yolunu kaybetmiş gibi esse de rüzgâr,
Kapansa yollar;yağsa da yağmur,tipi, kar,
Almaya geleceğim ben sendeki beni.

Mehmet Cıngır

Seni Düşünürüm

Gecenin karanlığında
Gündüzün aydınlığında
Yatarken
Kalkarken
Yürürken
Kuşların kanadında
Tatlı rüya anında
Gölgede
Güneşte
Hep seni düşünürüm.
Bilemedim,
Bir iş var bu işte…

Mehmet Cıngır

Seni Görmek İçin

Gün geçtikçe derin çizgilerle artıyor kederim
Daha ne kadar sürer bu acı,
Ne kadar devam eder bu hal?
Bilemem.
Ama bildiğim bir şey var:
Seni çok seviyorum
Yemin ederim.
İçimden ılık bir rüzgâr gibi geçiyor
Değişik zamanlarda değişik mekanlarda
Söylediğin sözlerin…
Gözümde tütüyor
Kahverengi gözlerin…
Ya masanın üstüne koyduğun ellerin! ..
Rotar yapmışken kederli günlerim
Tatlı bir rüya gibi geçiyor gönlümden hayalin…

Ağladığım ayrılık için,
Güldüğüm, acılarımı gizlemek için;
Yaşadığım,yeniden seni görmek içindir…

Mehmet Cıngır

Seni Sevdiğimi Herkes Biliyor

Seni sevdiğimi herkes biliyor
Yüzüne baksam yüzüm gülüyor
Gözüne baksam gözüm gülüyor
Seni sevdiğimi sen de biliyorsun
Ben de biliyorum,
Yanında olunca senin, yalnızlığım ölüyor.

Bir çekicilik var senin kanında,
Gönlüm sana kavuşmayı diliyor,
Mutlu oluyorum senin yanında.
Seni sevdiğimi herkes biliyor…

Mehmet Cıngır

Seni Seviyorum Yazacağım

Askerlerin miğferine
Arabaların tekerine
İçtiğim çayın şekerine
Seni seviyorum yazacağım.

Ağaçların dalına
Bülbüllerin gülüne
Kovanların balına
Seni seviyorum yazacağım.

Ülkemin topraklarına
Ağaçların yapraklarına
Aşkın bayraklarına
Seni seviyorum yazacağım.

Ülkemin dağlarına
Mor sümbüllü bağlarına
Balıkçıların ağlarına
Seni seviyorum yazacağım.

Merdivenlerin başına
Gözlerimin yaşına
Sevdiğimin kaşına
Seni seviyorum yazacağım.

Gümüş renkli halkalara
Dağ gibi dalgalara
Kabuklara, yongalara
Seni seviyorum yazacağım.

Kayıkların küreğine
Gemilerin direğine
Sevdiğimin yüreğine
Seni seviyorum yazacağım.

Yeşil sulara,gümüş göllere
Seher vakti esen yellere
Saçlarını okşayan ellere
Seni seviyorum yazacağım.

Gümüş oka,altın yaya
Yıldızlara,güneşe,aya
Gönlümdeki sırça saraya
Seni seviyorum yazacağım.

Tozlu topraklı ıssız yollara
Kükremiş,azgın sellere
Mecnun'un olup çöllere
Seni seviyorum yazacağım.

Mehmet Cıngır

Senin Yüzünde Doğar Güneş

Senin yüzünde doğar, yüzünde batar güneş
Ben ise bulutları gözlerimde taşırım.
Aralayarak bulutların sis perdesini
Gülümsersin, bulutların arasından sıcacık!
Gülümseyince sen filizlenir yemyeşil umutlar…
Dağılıverir yüzümün kıvrımlarına asılı bulutlar.

Gökkuşağı, gözünün üstünde bir çift yay
Güneştir yüzün,yüzünden alır ışığını ay…
Senin de bulutlarla sarılır bazen yüzün
Karanlıkta kalır sema, ay ve yıldızlar
Kara bulutlarla örtülür aydınlık, pırıltılı gözün
Ama uzun sürmez bu,güneştir çünkü özün..

Sen bir güneşsin,doğmazsan erimez dağda kar
Olmazsan sen,uçmaz bulut,devinmez rüzgâr.
Olmazsan sen,çatlamaz tohum,kızarmaz nar.
Her sabah doğ gönlüme,ışıt gönlümü nazlı yâr
Eksilmesin gönül bahçemden dört mevsim bahar.

Mehmet Cıngır

Serçecik

Her sabah gelir penceremin önüne
Öter cik cik cik!
Minicik
Mini mini minnacık
Eti bir damlacık
Doğa harikası serçecik
Bahar geldi,
Haydi öt
Cik cik cik!
Serçecik…

Mehmet Cıngır

Sert Esti Rüzgâr

Sert esti rüzgâr,kapladı her yeri kar,
Yorgun bir dal kırıldı ağaçtan,
Düştü toprağa; toprak kirlendi.
Eridikçe karlar,çoğaldı sular.

Elâ gözler uykuya daldı,
Kurumuş toprak nemlendi...
Ak çekirdek çatladı,
Koca bir ağaç,ak çekirdeğe yüklendi...
Araştırıldı,dalın suçlu olduğu belirlendi,
suçu belirlenen işte o daldı...

Toprak gibi mütevazi idi toprak,
Kök saldı toprağın derinliğine ak kavak.
Toprak,genç ağaçların altında gölgelendi.
Üzerinde ağaçlar yükselen toprak,kibirlendi.

Şert esti rüzgâr,bir dal kırıldı,düştü,
İşte toprağı kirleten bu daldı.
Elâ gözlerinden akan yaş,sel oldu,
Aktı; kirlenen toprak temizlendi.
Uyandı uykudan,gördüğü bir düştü...

Mehmet Cıngır

Sessiz Testere

Deldi yüreğimi zaman ok gibi,
Hissetmiyor kendisini tok gibi,
Değirmen gibi hep can öğütüyor,
Sanki başka hiçbir işi yok gibi.

Nasıl geçer zaman hızlı tren gibi,
Duramaz,derdi yoktur ki fren gibi,
Rüzgâr gibi gelip,yel gibi geçer,
Çalmaz,alarmı yoktur siren gibi.

Gençtim dün ben,gençliğimi kim çaldı,
Güçlüydüm dün ben,gücümü kim aldı,
Bal da yesem bugün,zehir oluyor,
Zehir yesem dün,sanki bana baldı.

Acımasızdır zaman dünya gibi,
Yol keser an be an eşkıya gibi,
Acımadan fırlatır bir kenara
Kullanılmış eski bir eşya gibi.

Kan gibi akar ıssız vahalardan,
Yenilmez ki,çekilsin sahalardan,
Öldüremezsiniz asla zamanı,
Ateş etseniz bile sihalardan.

Zaman,ölüm kokan hırçın bir rüzgâr
Geçmiş asırlardan şimdi kimler var?
Genç-ihtiyar,kadın-erkek demeden
Yuttu bir bir bu aç gözlü canavar.

Zaman nice çiçekleri soldurdu,
Nicesini de toprağa doldurdu,
Merhameti yoktu;bunca insanın
Basıp göğsüne,hırlatıp öldürdü.

Sessiz zalim zaman kimi güldürür?
Acımaz,ölümü bile öldürür
Hiç vakti yok bu sessiz testerenin
Boş durmaz kendine bile saldırır.

Bir vahşinin pençelerinde solan
Aslanı nasıl boğdu zalim zaman?
Kendine bile zaman ayıracak
Zamanı yoktur bu zalimin,aman!

Yolcuyuz hepimiz bir hızlı trende
Garip duygular uyanıyor bende
Parçalıyor herkesi ince ince
Zaman denen bu keskin dişli rende.

Selam güzel Antalya sahilinden,

Öperim sevdiklerimin dilinden,
Övmeyin sakın,neler çekiyorum
Ben o sessiz testerenin elinden.

Hiç bakmaz zaman ne yaşa ne başa,
Fark etmez padişah,vezir,bey,paşa,
Bakmaz kimsenin gözünün yaşına ,
Uzatır musalla denen sert taşa.

Güneşe sır gibi akmak isterim
Zamanın burcunu yıkmak isterim,
Haydi uyan gözlerim,sevgilinin
Huzuruna hemen çıkmak isterim.

Mehmet Cıngır

Sevda Çiçeğim

Benim lale gülüm,sevda çiçeğim!
Katıp seni" demlen" diye çayıma,
Seni ben yudum yudum içeceğim,
İçip içip kendimden geçeceğim.

Engel diye kafdağını koysalar,
Deryaları hep önüme yaysalar,
Onca güzelin adını saysalar,
 Gülüm ben yine seni seveceğim.

Dolana da Mehmet Hoca dolana,
Petek diye koysalar da kovana,
Muhtaç olsam da bir kuru soğana,
Çiçeğim,yine seni seçeceğim!

Mehmet Cıngır

Sevdikçe Güzelleşiyor İnsan

Sevin, sevdikçe güzelleşiyor insan.
Sevin ülkenin toprağını,dağını taşını
Okşayın bir yetimin başını,
Ve sevin;
Sevdikçe güzelleşiyor insan.

Günaydın deyin yeni doğan güne
Hayırlı akşamlar deyin Ay'a,geceye
El sallayın yıldızlara,bulutlara…
Ve sevin;
Sevdikçe güzelleşiyor insan.

Okşayın maviliği bir martının kanatlarında,
Kolay gelsin deyin çalışkan karıncalara,
Günaydın deyin durakta bekleyenlere…
Ve sevin;
Sevdikçe güzelleşiyor insan.

Selam verin çiçeklere
Selam verin böceklere
Selam verin ormanlara
Selam verin hayvanlara
Ve sevin;
Sevdikçe güzelleşiyor insan.

Yunus'un dediği gibi:
"Ben gelmedim dava için,
Benim işim sevi için,
Sevelim,sevilelim;
Bu dünya kimseye kalmaz."
Bilin ki,
Sevdikçe güzelleşiyor insan.

Mehmet Cıngır

Sevdiklerim

Baharım,yazım
Çiçek kızım…
Sağ kolum,
Güçlü kolum,
Aslan oğlum…
Sevgili eşim,
Bahar güneşim…
Sevdiklerim!

Mehmet Cıngır

Sevdim Ben Seni Bir Defa

Kahve gözlerini sevdiğim güzel
Yakıyor içimi bir kızıl güneş
Boşaltsam da denizi içime
Sönmez yüreğimdeki bu ateş…
Etsen de bana bin türlü cefa
Vazgeçmem güzelim senden asla
Yürekten sevdim ben seni bir defa…

Köle diye pazarlarda satsalar
Parçalayıp Kaf dağına atsalar
İbrahim gibi ateşte yaksalar
Vazgeçmem güzelim senden asla
Yürekten sevdim ben seni bir defa.

İdamlık diye boynuma assalar yafta
Kalmayacak güzelim bu aşk lafta
Kalsa ecelime yıllar değil, hafta
Vazgeçemem güzelim senden asla
Yürekten sevdim ben seni bir defa.

Öldürseler kıskançlıktan Habil gibi
Yatırsalar bıçak altına İsmail gibi
Çökseler gırtlağıma Azrail gibi
Vazgeçemem güzelim senden asla
Yürekten sevdim ben seni bir defa.

Sen içindesin diye taşıyorum ben bu kalbi
Sen yoksan içinde, sineme yüktür sanki.
Bak kahve gözlüm! Şunu iyi bil ki,
 Nil Nehrine atsalar beni Musa gibi,
Çarmıha gerseler Mesih İsa gibi,
Vazgeçmem güzelim senden asla
Yürekten sevdim ben seni bir defa…

Mehmet Cıngır

Sevdim Ben Seni Güzelim

Seviyorum demek kolay;
Fakat sevdim demek zor.
Birincisi dudağın işi
İkincisi kalbin…
Dudak yalanın evi,
Kalp sevgilinin…

Dudakla"seviyorum"demek
Sevmek değildir,
Sevmek,sevgiyi kalbe indirmektir.

Sevmez,sevemez dudak
Yalansız,riyasız,kirasız,karşılıksız…
Olursa sevgi dudakta
Seversen severim,
Sevmezsen döverim…

"Seviyorum" demek başka
"Sevdim" demek başka…
İnmezse kalbe sevgi,
Dönüşmez aşka.

Sevdim ben seni güzelim,
Bilesin.
Dudaklarımda değil,
Kalbimdesin.

Mehmet Cıngır

Sevdin Mi Sen Kavuşamayacağın Birini Bile Bile

Âşık oldun mu senin olmayacak birine bile bile?
Göz yaşların yağmurun göz yaşlarına karıştı mı hiç?
Yıldızların altında mehtapla dertleştin mi,
Gözlerin hayalinle yarıştı mı hiç?
Bakıyorum umutsuzca hayalimdeki kara gözlerine,
Yürüyorum karanlık bir sokak ortasında,
Sokağın, çıkmaz sokak olduğunu bile bile…

Fırtınalı bir denizin ortasında, sen hiç
Fındık kabuğuna dönmüş bir teknede
Sallandın mı cezbeye tutulmuş derviş gibi?
Çırpındın mı fırtınalı denizlerde umutsuzca,
Boğulacağını bile bile…
En umutsuz olduğun halde umut ettin mi yine de?
Adını duyunca dalgalandı mı deniz gibi yüreğin?
Göremeyince adını sosyal paylaşım stelerinde
Hiç daraldı mı yüreğin,kavuşamayacağını bile bile.

Hiç düşündün mü sen gözlerin neden kırmzı?
Yüreğinde hiç büyüdü mü senin ince bir sızı?
Koştun mu rüzgârın arkasından kokusunu almak için?
Kavuşamayacağını bildiğin halde yandı mı yüreğin için için?
Kollarını saramayacağını bildiğin halde beline,
Dokunamayacağını bildiğin halde eline,
Sevdin mi umutsuzca,umutsuzluğunu bile bile…

Ufka gözlerini diktin mi günlerce
Çıkıp bulutların üstüne…
Turnalara haber sordun mu
Gelmeyeceğini bile bile?
Damarlarında sevdiğin dolaştı mı kan yerine
Gelip düğümlendi mi yüreğine?
Kan pıhtısı olup oturdu mu yüreğinin ortasına.
Derdini anlattın mı denizlere?
Konuştun mu dalgalarla?
Konuşuldu mu aşkın dilden dile?
Âşık oldun mu sen, kavuşamayacağını bile bile?

Âşık olmak kolay kavuşacağını bile bile
Âşık olmak kolay mavi gözlerine,
Âşık olmak kolay kavuşacağını bildiğin birine.
Zor olan âşık olmaktır kömür gözlerine
Kavuşamayacağını bile bile…
Kıskandın mı sen hiç,kavuşamayacağını bile bile?
Ben kıskandım,hem de çok kıskandım,
Kendisini kendisinden bile…

Ey sevgili!
Sevdin mi sen asla kavuşamayacağın birini?
Ben sevdim asla kavuşamayacağımı bile bile

Ama belki sen ziyaret edebilirsin bir gün

Seni seven birinin kabrini
Göz yaşını sile sile!

Mehmet Cıngır

Sevgi

Sevgi,iki hece
O gelince gider yüreklerdeki gece.
Fırından yeni çıkmış ekmek gibi
Sıcacıktır sevgi...
Pamuk gibi yumuşacıktır
Dokunur katı yüreklere sevgi
Ve kokusu sıcacık akar yüreğe
Yakar kin ve nefreti sevgi.
Güneş ışınlarının karanlığı kovduğu gibi
Sevgi de yüreklerdeki kin ve nefreti kovar.

Yerleştirelim sevgiyi yüreklerimize
Bir an önce ve büyütelim çabucak;
Çünkü insan ömrü kısacıktır.
Sevelim sevgiyi şiir gibi
Aydınlatsın yürekleri şair gibi...

Çocuklar ister sevgiyi en derinden;
Çünkü çocuklar geçer
Hayatın en kırılgan yerinden.
Sevgi aydınlatır yürekleri kandil kandil;
Yoksa sevgi olur gözler mendil mendil...
İnsanı güzel kılan sevgi ve göz ile kaştır,
Sevgisiz yürek yalçın bir kaya,sert bir taştır.
Sevgisiz yürek,kuzey rüzgârları gibi yakıcı;
Güney rüzgârları gibi yıkıcıdır.

Sevmek ve sevilmek
İki sihirli sözcük...
Sevilmenin ilk şartı sevmektir,
Sevmeden sevilmez kimse...
Sevginin açamayacağı kilit,
Açamayacağı kapı yoktur.
Paslı kalpleri açan tek anahtardır sevgi.
Ne renk olursa olsun saçın,kaşın gözün,
Sevdiğin kadar güzelsin.
Sevdiğin kadar mutlusun,
Sevdiğin kadar umutlusun,
Sevdiğin kadar âşıksın,
Sevdiğin kadar sevilirsin,
Sevdiğin kadardır yüreğindeki sevgi,
Sevdiğin kadardır ömrün...
Sevdiğin kadar barış içindesin...

Karanlıkları yırtan güneştir sevgi,
Kendi mecrasında akan bir nehirdir sevgi.
Açın yüreğinizi doldurun sevgiyi yüreğinize;
Çünkü boş yürekle ne seversiniz ne de sevilirsiniz.
Yürekler çok geniş olmalı
Ve içine sadece sevgi dolmalı.

Yunus'un dediği gibi:
"Sevelim sevilelim,
Dünya kimseye kalmaz."

Mehmet Cıngır

Sevgi Çiçekleri

Kan sürülüyor ak günlerin duruluğuna,
Yorguluk yükleniyor dünün eskiyen yorgunluğuna.
Yakıyor içimizi baldıran zehiri sözler,
Birbirini görmez oldu,mil çekilmiş âmâ gibi gözler.

Savuruyor gönülleri dilde biriken fırtınalar,
Kapanmaz,rüzgâr uğultusu dilin gönüllerde açtığı yaralar.
Yol alıyor yaralı gemi fırtınalı sularda,
Ayrılıyor bir bir,koşanlar aynı kulvarda.

Yürek dolusu çoğalırken öfke,fırtına doğuruyor rüzgâr,
Çığlıklar yükseliyor,kırılıyor gönüllerin yamaçlarında dallar.
Fırtınaya tutulan çığlıklar yükselirken,biraz susabilir insan,
Orkestrayı andıran o fırtına sesleri biraz kısabilir insan.

Arttırıyor parçalanmışlıkları kin ve nefret dili...
Son vermeli bölünmüşlüklere."Artık yeter! "demeli.
Pay edip dağıtalım sevgiyi,sevgi doğursun gönüller,
sıkılmaz,yumruk olmuş demirden,kızgın eller.

Son verelim kırgınlıklara,atalım gönlümüzden bütün çirkinlikleri,
Açsın,sarı sarı gülümsesin içimizde sevgi çiçekleri!
Yerleştirelim kararan vicdanlara sevgi çiçeklerini,
Taksim edip dağıtalım bütün insanlara sevgi çiçeklerini.

Ekelim sevgisiz kalan kurumuş gönüllere sevgi çiçeklerini,
Karşılıksız verelim insanlara,verdikçe çoğalan sevgi çiçeklerini.
Dikelim gönlümüzün gönderine sevgi bayrağını,dalgalansın
Gündüz gece,
Yaşasın insanlar gece gündüz,sevgi sıcaklığında özgürce! ..

Mehmet Cıngır

Sevgi Çiçekleri-2

Gelince mevsimlerden ilkbahar,
Açar rengarenk sevgi çiçekleri.
Sevgililer göğsüne takar,
Burcu burcu sevgi kokar sevgi çiçekleri.

Kimi kısa,kimi uzun,kimi ince...
"Günaydın"derler bana,ben gelince.
Gözlerinin içi güler,ben gülünce.
Sevgi olup akar gönüllere sevgi çiçekleri.

Umut katar sevgisiz kalmış umutlara,
Rüzgâr alır götürür sevgiyi bulutlara,
Can katar,sevgi katar yorgun hayatlara,
Sevgi olup damla damla yağar gönlüme sevgi çiçekleri.

Taze heyecanlar süslüyor insanın düşlerini,
Duyuyorum ruhumda gökkuşağı gülüşlerini.
Görüyorum gözlerinde riyasız bakışlarını,
Sevgiyle bakar gözlerime sevgi çiçekleri.

Mehtap güler güldüğü zaman gül,
İçindeki aşkı damıtır güle bülbül.
Bütün çiçeklerin sevgi bahçesidir gönül,
Merdiven olur gönülden gönüle sevgi çiçekleri.

Severim bütün çiçekleri,gülü,yasemini,nergisi...
Cennet kokusudur,gelir Cennet'ten kokusu.
Farklı farklı da olsa rengi,hepsi gönlümün süsü,
Kokar,evlat kokusudur sevgi çiçekleri.

Sevgisiz gönüllerin seması bulutlu,
Çiçek sevgisiyle ruhum kanatlı,
Sevgi çiçekleriyle hayat ne tatlı!
Gülümser tatlı tatlı, yüzüme sevgi çiçekleri.

Mehmet Cıngır

Sevgi Satacağım Bedava

Sevgisiz hayat,
Edepsiz edebiyat
Gibidir…İkisi de yavandır.
Tat alabilmek için hayattan ve edebiyattan
İçlerine birer tutam sevgi katmak gerekir.

Sırtımda sırt çantam,
Sevgi dolu içi…
Sevgi satıyorum, bedava veriyorum
İsteyene istediği kadar…
Benim gözlerim sadece sevgiye bakar
Baktıkça çoğalır deryalar kadar…

Kin ve nefretle ters orantılı sevgi…
Mum gibi eriyor biri, güçlendikçe diğeri.
Yiyor sevgi, kin ve nefreti,
Akyuvarların mikropları yediği gibi…

Sevgi,bir bağlaçtır sevenle sevilen arasında.
Seven cümlenin öznesi,
Sevilen nesnesi…
Noktası yok bu cümlenin
Virgül konulabilir belki hayatın son noktasında,

Sırtımda sırt çantam
Sevgi dolu içi…
Yükseliyorum bulutlara
Sevgi satıyorum onlara bedava.
Nisan yağmuru olup yağıyor yere
Derya oluyor yerde,görünmüyor dibi.
Sevgi çiçekleri fışkırıyor yerden,
Sevgi kokuyor bahar gibi…

Kaynağından alırım ben sevgiyi,
Onun için tükenmez bende sevgi,
Güneşte ısının ve ışığın tükenmediği gibi…
Bazen resmi konuşurum sizli bizli,
Ben de insanım,bazen ben de öfkelenirim;
Fakat öfkemin içinde bile bir sevgi gizli…

Sevgi dolu sırt çantamla koyun beni kabre,
Sevgi çiçekleri fışkırsın kabrimden…
Çünkü ben öldükten sonra da sevgi satacağım
Bedava…

Mehmet Cıngır

Sevgi Sevmeyi Sevmektir

Sevgi, akan bir nehirdir
Gönülden gönüle.
Sıcacıktır ana kucağı gibi.
Güvendir baba ocağı gibi
Sevgi,sevmektir; sevilmektir
Yunus gibi.
Sevgi Ferhat'tır
Sevgi Mecnun'dur
Sevgi Kerem'dir
Yanmak gibi.
Sevgi Leyla'dır
Sevgi,Aslı'dır
Sevgi Şirin'dir
Sevilmek gibi.

Sevgi gülümsemedir,
Sevgi mutluluktur,
Sevgi karşılıksız sevmektir.
Sevgi bir güvercindir mağara kapısında
Bazen gizlidir bir örümcek, ağında;
Sevgi, güldür gül bağında
Bülbüldür yâr dudağında…
Sevgi,yıdızları seyretmektir
Bir güvercinin gözünde…
Sevgi, denizdir dalga dalga…
Bir martının kanadında…
Sevgi; gülde diken,dikende güldür,
Sevgi, aşktır Yemen elinde
Eliftir Karacaoğlan'ın dilinde,
Köşktür Veysel'in gönlünde…

Sevgi,vatandır,
Bayraktır,
Vatan için toprak altında yatmaktır…
Sevgi yârdır.
Dört mevsim bahardır.

Sevgi,bazen hüzündür,bazen yüzün…
Bazen temmuz sıcağında yanmak,
Bazen zemheride donmaktır.
Sevgi,bazen dalda güldür,
Bazen gül dalında bülbül…
Bazen gülmektir,bazen eylül…

Sevgi susamaktır bazen yokuşlarda
Bazen bir kıvılcımdır bakışlarda…
Sevgi, bazen gözlemek,
Bazen izlemektir sevdiğini adım adım…
Özlemektir bazen de gözlerinin rengini…
Yol almaktır sevdiğinin gözlerinde basamak basamak
Bazen sevdiğinin doyasıya bakmaktır kahve gözlerine
Bazen de gözlerinin kahvesinde yüreğini yakmak…

Sevenleri ayıranların yeri yoktur bu dünyada
Mezarları da bir kara çalı dibi…
Sevenlerin mezarında güller biter
Beyaz ve kırmızı güller…
Zühre ile Tahir gibi…

Sevgi,gözle anlatmaktır sevdigini
Sözle değil…
Sevgi,sevmeyi sevmektir;
Nefret etmeyi değil…
Sevgi gerçekten sevmektir;
Sever gibi yapmak değil…
Sevgi icraattır;
Sadece gözlerine bakmak değil…

Mehmet Cıngır

Sevgililer Buluştu

Hüzünler yaşıyordu sevgili.
Çok daralmıştı.
Kaybetmişti çok sevdiklerini
Üç ayın birinde.
Önce bir anda bir aylık mesafeye
Oradan milyonlarca yıllık mesafeye
Bir gece vakti karanlıkları yırtarak
Zaman ve mekanın üstüne çıkarak
Bir anda yanına yükseltti en sevgili
Ve sevgililer orada buluştu.
Mecnun Leyla'ya,Leyla Mecnun'a kavuştu.
Bilmediği yerleri gezdirdi ona en sevgili
Sevgili moral depoladı.

Yüz yüze görüştü onunla
Adeta baş sağlığı diledi ona en sevgili
En üst düzeyde bir teselli idi bu.
Orada nice ulu kişilerle görüştü sevgili…
Daha sonra ikamet edeceği yerleri gördü.
Çünkü bu seyahat ruh ve beden ile geçekleşti.
Kaynayan kazanları gördü.Ateşi gördü.

Sevgili oradan çok değerli hediyelerle döndü.
Bu hediyelerden kendisini sevenlere de verdi.

Mehmet Cıngır

Sevgiyi Pay Edip Dağıtmak

Geleceğe doğru tırmanırken zaman,
Daralan kafalardan akmıyor artık fikir.
Tıkanan damarlarda dolaşmıyor temiz kan;
Bütün damarlardan kir akıyor kir! ..

Kir taşıyor ırmaklar dalgalı denizlere,
Sahile vuruyor zehirlenmiş ölü balıklar.
İnmeler iniyor insanların gözlerine,
Birbirine giriyor cepheleşen kalabalıklar.

Su sesi duyulmuyor suyun sesinde,
Güneş utanıyor,bulutları ediyor gözüne perde...
Ağır esiyor rüzgâr,bir yorgunluk var esişinde.
Ay gizlenmiş dağların ardına,duruyor gerilerde...

Çığlıklar yükseliyor sesinde zamanın! ..
Kir bulaşıyor güneşli günlerin duruluğuna,
Beddular yankılanıyor zihinlerinde insanların;
Yeni yorgunluklar ekleniyor dünyanın yorgunluğuna.

Yasak ekmekler üretiliyor kaçak tezgâhlarda;
Hamuruna dökülüyor tavalardan akan timsah gözyaşları;
Duyulmuyor çığlığı ekmeğin,dolaşırken güzergâhlarda,
Servis ediliyor,yasak ekmek,ağırlamak için miğferli başları...

Pay edilip dağıtılıyor insan çığlıkları! ..
Dağıtıldıkça çoğalıyor,kalması gerekirken dünlerde,
Bu çığlık derinden sarsıyor aradaki bağlılıkları,
Oysa sevgiyi pay edip çoğaltmaya ihtiyacımız var bugünlerde.

Mehmet Cıngır

Sevildiğimi Bileyim

Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen,
Yüreğimin içi güler bir gülsen.
Sen gül ki, yüreğimin içi gülsün,
Sen gül ki,ben de güleyim…

Yüreğimin içi ağlar,sen ağlarsan,
Sen ağlama ki,yüreğim ağlamasın,
Gözyaşların ciğerimi dağlamasın.
Sen gül ki, ben sevildiğimi bileyim…

Mehmet Cıngır

Sevilir mi Asık Yüzlü İnsan

Her zaman dosdoğru ol,söyleme yalanı,
Çıkarsın tatlı dilin deliğinden yılanı,
Ölünce hayırla ansın insanın geride kalanı.
Kırıcı olma,kırar mı insanı insan?

Çalma başkasının malını,olma hırsız,
Halk içinde dolaşma yüzsüz,arsız,
Böyle nasıl yaşar insan,onursuz?
Ortalıkta onursuz dolaşır mı insan?

Çalış; kazan helalinden bir ekmek parası,
Olma"dostun yüz karası,düşmanın maskarası."
Merhamet et,sar varsa kanayan bir yarası,
İlgisiz davranır mı insana insan?

Allah'ın kuludur hepsi,boş laftır gersi,
Doğulusu,Batılısı,yabancısı,yerlisi,
Kiminin beyazdır,kiminin siyah derisi.
Rengine göre ayırır mı insanı insan?

Olmasın insan, insanın kurdu,
Olsun kalpler iyiliklerin yurdu,
İyilik yapmak olmalı herkesin derdi.
Kötülük yapar mı insana insan?

Trafikte yaparsa küçük bir hata,kızarsın,
Hoş görmez,hemen ceza yazarsın,
Hırsını alamaz,çekip sopayı döversin.
Hiç sövüp döver mi insanı insan?

Nifak sokup düşürme birbirine dostu,eşi,
Birdir hepimizin Dünya'sı,Ay'ı Güneş'i,
Bozgunculuk yapıp kırdırma kardeşe kardeşi,
Birbirine düşürüp kırdırır mı insan insanı?

İşin,özün,sözün doğru olsun; dürüst ol.
Saygı göster,ister sağcı olsun ister sol,
Kırılmasın ne bir kanat ne de bir kol.
Kanadını kırar mı insanın insan?

İnsanları birbirinden sakın ayırmayın,
Üstün tutup birini diğerine kayırmayın,
İnsanların kusurlarını araştırıp sormayın.
Kusurunu araştırır mı insanın insan?

Sakın birbirinize kızıp küsmeyin,
Konuşurken sözünü kesmeyin,
Güler yüzlü olun,suratınızı asmayın.
Sevilir mi asık yüzlü insan?

Mehmet Cıngır

Sevinçtir

Kömür gözlüm!
En parlak günde bile
Seni görmediğim zaman
Olur o gün bana zindan.
Seni gördüğüm her an,
Sevinçtir gözlerinden
Gözlerime yansıyan!

Mehmet Cıngır

Sevinelim Bugün Bayram

Bugün sevinçli günümüz,
Sevgi dolu her yanımız.
Dönüp de Hak'ka yönümüz,
Sevinelim,bugün bayram.

Hak yolu bizim yolumuz,
Hakka uzanır kolumuz.
Kaldırsın hakkı elimiz.
Sevinelim, bugün bayram.

Dinsin artık tipi ve kar,
Gelsin gönüllere bahar.
Büyük küçük,genç ihtiyar,
Sevinelim, bugün bayram.

Bir Ramazan oruç tuttuk,
Yeme içmeyi unuttuk,
Azgın nefsimiz uyuttuk,
Sevinelim,bugün bayram.

Oruç tutmak,bugün haram,
Deme"cebimde yok param",
Koku sürüp buram buram,
Sevinelim,bugün bayram.

Aşk dolu gönüllerimiz,
Kur'an okur dillerimiz.
Açıp Hak'ka ellerimiz,
Sevinelim,bugün bayram.

Gel, oruç tut ki sıhhat bul,
Ol yalnızca Allah'a kul.
Zengin- fakir,yetim ve dul,
Sevinelim,bugün bayram.

Ben ki, beşliyim, beşlerim,
Hep sevdiğimi düşlerim.
Gelin aziz kardeşlerim,
Sevinelim,bugün bayram.

Virüs diyor ki"beni duy",
"Dinle beni yasağa uy".
Edip coronaya bay bay,
Sevinelim,bugün bayram.

Görmek istesen güneşi,
Gör virüsü terk et işi.
Kadın ve erkek her kişi,
Sevinelim,bugün bayram.

Mehmet Hoca gelir dile,
Mutlu olduk oruç ile,
Evden çıkamasak bile,
Sevinelim,bugün bayram.

Mehmet Cıngır

Seviyorum

Seviyorum sevmeyi
Seviyorum sevdiğimi sevmeyi
Seviyorum sevenleri sevmeyi.
Seviyorum, kendimi değil ama;
Sevdiğimi övmeyi…
Seviyorum kendi olanları
Seviyorum gül kokanları;
Seviyorum yürüdüğüm yolu,
Seviyorum tuttuğum eli,
Seviyorm kokladığım gülü,
Gülü seven bülbülü;
Fakat
Sevmiyorum övülmeyi,
Nasıl bir duygudur,bilmiyorum;
Hiç tatmadım sevilmeyi…

Sevdiğime
Kavuşmak isterim
Gün beklemeden….
Sevgimin hepsini vermek isterim
karşılık beklemeden…
Canımı vermek isterim
Can beklemeden…
Kanımı vermek isterim
Kan beklemeden;
Lâkin ey yâr,
Bunun bir istisnası var!
Gönlümü vermek isterim;
Fakat gönlüm karşılıksız değil,
 Gönül isterim karşılığında.
Bunu iyi bil…

Mehmet Cıngır

Seviyorum Çayı

Seviyorum çayı
Kıpkırmızı, nar gibi.
Gülüşü çay tadında olanları da…
Sıcaklığı yâr gibi…

Mehmet Cıngır

Seviyorum Seni

Ormanda çamların ilahisini dinler gibi,
Akşama kadar susuzluktan cayır cayır yanıp
İftarda kana kana su içer gibi,
Çayla simit yer gibi,
Deniz kenarında dalgaların şarkısını dinler gibi,
Güneşin doğuşunu seyreder gibi,
 Gece mehtabın altnda hülyalara dalar gibi,
Camlara vuran damlaların melodisini dinler gibi,
Seviyorum seni.

Dalından kiraz koparır gibi,
Karın yağışını seyreder gibi,
"Bana bir yudum su" der gibi,
Torunumun "dede"deyişini sever gibi
Seviyorum seni.

İlkbaharı sever gibi,
Yüreğimde bir ateş var gibi,
Bir ceylanın kömür gözlerine bakar gibi
Seher vaktinde kalkar gibi,
Şiir yazmayı sever gibi
Seviyorum seni.

Konduğu her çiçekten bal devşiren arı gibi,
Gökyüzünde süzülen kuşların kanatları gibi,
Gökyüzü yağmurları ruhuma yağar gibi,
Sabah güneşi içime doğar gibi,
Seni görünce içimde bir şeyler kımıldar gibi
Seviyorum seni.

Mehmet Cıngır

Seviyorum Yalnızlığı

Evde yalnız kalmak ne güzel!
Seviyorum yalnızlığı.
Kendimle konuşuyorum.
Umurumda değil,
İsteyen velî desin,
İsteyen deli…

Mehmet Cıngır

Sevmek İçin Yaratılmıştır Kadın

Sevmek için yaratılmıştır kadın
Dövmek için değil…
Seveceksin kadını.
Okşayacaksın hem başını hem adını.
Sevmek için yaratılmıştır kadın
Dövmek için değil…
Yürekten bakacaksın gözünün içine
Ve yüreğini göreceksin göz bebeğinde

Bütün kadınlar sevgiye layıktır.
Hele bir de sevdiğin varsa içinde…
Hiçbir kadın sevgiye duyarsız değildir.
Onu yürekle seveceksin,sözle değil;
Gözle seveceksin,yüzle değil,
Nazla seveceksin, sazla değil…

Sevdiğinin kişiliğine bakacaksın
Dişiliğine değil…
Adını yüreğine takacaksın
Saçına değil…
Öyle seveceksin ki,
Sevgi ağacından sevgi toplar gibi,
Savaşta mızrak saplar gibi değil…
"Seviyorum"sözü yürekten kopacak
Çığ gibi…
İçten,yalansız,katıksız…Dosdoğru olacak
Tığ gibi…
Yılan gibi eğri büğrü değil…

Sevmek için yaratılmıştır kadın,
Dövmek için değil…

Mehmet Cıngır

Sevmek Suç Mu?

Çok seviyorum seni.
sevmek suç mu?
Bir yâr sevenin gözü tok da
Yâr üstüne yâr sevenin
Gözü aç mı?

Bağlandı gönlüm gönlüne,
Sanki kördüğüm...
Gönlümü gönlüne bağlayan
Halat mı,urgan mı?
Yoksa başındaki bir tel
Saç mı?

Gelip geçersin yanımdan her zaman,
Beklerim kapında el pençe divan.
Neden bakmıyorsun yüzüme?
Yıllardır kapında bekleyen,yoksa
Ağaç mı?

Sevmek günah değil,sevap,
Sen Müslüman değil misin?
Neden vermiyorsun aşkıma cevap?
Boynunda asılı duran,yoksa
Haç mı?

Yıllardır hasretinle yanarım,
Derinden ah çeker ağlarım,
Deli derviş gibi etrafında dönerim.
Etrafında fır fır dönen,yoksa
Topaç mı?

Gönül verip sevdiğim,
sevip meyil verdiğim,
Yerde ararken gökte bulduğum,
Verdiğim sevgi değil de, yoksa
Haraç mı?

Seni görünce heyecanlanıyorum,
Fırlayacakmış gibi sallanıyor yüreğim.
Neden görmüyorsun yüreğimin sallandığını?
Benim yüreğim,yoksa
Sarkaç mı?

Mehmet Cıngır

Sevmek ve Sevilmek

Allah'ı seviyorsan
Onun sevdiklerini seviyorsan
İnsanları seviyorsan
Hayvanları seviyorsan
Ağaçları seviyorsan
Kuşları seviyorsan
Sevilmeyi seviyorsan
Neden korkuyorsun sevmekten
Sevilmekten?

Sevmekten ve sevilmekten daha güzel ne var?
Sevmek güzel şey be kardeşim!
Sevilmek de o kadar…
O halde sev sevebildiğin kadar!
Ama sevenler üzülüyor hep, nedense;
Fakat neden üzülüyor sevenler,
Sevmek bu kadar güzelse!
Ah, ne güzel olurdu değil mi
Sevilenler de biraz sevmeyi öğrense!

Kim demiş sevmek en kolay
Sevmek zor dostum zor!
Eğer en kolaysa sevmek,
Neden hep sevenler çile çekiyor?
Neden mecnun olup çöllere düşüyor?
Neden sevdiği uğruna yanıp kül oluyor?
Neden sevilenler hep, sevenleri üzüyor?
Neden bit kadar bir şeyi bahane edip küsüyor?

Şiir yazarsınız gözlerine iki katır yükü,
Beğenmek ne kelime,okumaz bile…
"Gel,iki kelam edelim"dersiniz
Mazeret hazır…
Yok,yemek; yok, temizlik; yok, ütü…

Zor da olsa sevmek ve sevilmek
Sevelim, sevilelim."Yunus'un dediği gibi.
Güvenme dünyaya,bu dünya yalandır
En güzel aşk zor olandır.
Sevmekten ve sevilmekten vazgeçme sakın
İnsan sevdiği ve sevildiği kadar insandır.
Bir yer var; herkes oraya doğru gidiyor bir bir
Burada olmasa bile,
Orada; sevenler, sevdikleriyle beraberdir.

Mehmet Cıngır

Sevmek ve Sevmemek

Seveceksin yaradılanı yaradandan ötürü
İnsanları,hayvanları,doğayı,her şeyi seveceksin.
Devleti,milleti,vatanı,bayrağı seveceksin
Ta içten seveceksin,yürekten seveceksin.
Hayat sevgiyle ve sevmekle güzel.
Seveceksin sevebildiğin kadar
Alıp götürecek en ücra köşelere sevgini rüzgâr
Sevmen gerekenleri seveceksin sevebildiğin kadar.
Ekmeğini alın terine banıp da yiyeceksin.
Doğru ,dürüst ahlaklı ,çalışkan olacaksın.
İnandığın yolda tek başına kalsan da yürüyeceksin.

Azgınlığı,haksızlığı,çirkin işleri sevmeyeceksin,
Haksızlığın karşısında kale gibi dik duracaksın.
Allah'tan başka hiçbir güç karşısında eğilmeyeceksin.
Okuyup öğrenecek, bilinçleneceksin
Bu bilinçle aydınlatacaksın kafanı ve çevreni.
Çalmayacaksın,çırpmayacaksın,
Millet malına el uzatmayacaksın.
Kul hakkı yemeyeceksin;namuslu olacaksın.
Karanlıktan korkmayacaksın;üstüne gideceksin.
Kötülüklerle ve kötülerle savaşacaksın yılmadan.
Kendin için istediğini başkası için de isteyeceksin,
Kendin için istemediğini başkası için de istemeyeceksin.
Bütün bu kurallara uyarsan eğer
Sana kimsenin ahlaksız demeye hakkı yoktur.

Mehmet Cıngır

Sevmeyi Sevmek

İncelen kalbimi kırıyosun
Neden?
Ağzının içinde her dönüşünde dilin,
Kalp kırıyor,gönül yıkıyor
İnceden inceden.
Kara resimler çiziyor kalemin
Ak kağıt üzerine
Kara geceden geceden.
Seversen Yunus gibi sev
Olsun gönlün sıcacık bir ev.
Mükemmel değil,
İyi insan olursun
Sevmeyi şartsız seversen.
İşte o zaman girersin bir gönüle
Önceden önceden.

Mehmet Cıngır

Sevsen De Bir Sevmesen De Bir

Karanlık bir gecede kaybolanlar nerede?
Geçti bahar, ağaçların dalları kurudu,
Canımdan saydığım yâr bile bu gün el oldu.
Ne garip ki,dostum düşman,düşmanım dost oldu.
Güneşi yakar gündüzün ortasında ahım!
Çok,çok yoruldum hayattan tutmuyor dizlerim,
Ben umutlarımı hep yüreğimde gizlerim.

Elbet bize de güler bir gün ay ve yıldızlar,
Su dökülür bir gün korkunun kor ateşine.
Açar benim de bahçemde kırmızı güllerim
Fışkırır kar altından renk renk kardelenlerim.
Elbet bana da güler bir gün kır çiçekleri.
Görünmez üzüntülerim, içimde gizlenir,
Bahar gelir,gönlümde nergisler filizlenir.

Nerden bileceksin seni çok özlediğimi?
Aşkını nur gibi ruhumda gizlediğimi.
Kıskanırım bütün açık limanlardan seni,
Aydınlatır benim de ruhum bir gün geceni,
Kucaklar son durakta kollarım o gölgeni.
Sarar bir gün göğünü bulutlar denizlerin,
Sorar beni de bir gün turnalara gözlerin.
Yollarımı gözlüyor ölüm benim,bunu bil
Seni soracaktır bana, gelince Azrail.

Ben dağda yuvasını yitirmiş bir kuş muyum?
Mendilin ucuna işlenmiş bir nakış mıyım?
Yoksa ben aşkından sayrı mıyım, sarhoş muyum?
Anka kuşu gibi doğarım küllerimden ben,
Düğümlenir suyu yüreğime ırmakların
Gülümserken kış mevsiminde yüzüme kabir,
Beni baharda sevsen de bir sevmesen de bir.

Mehmet Cıngır

Sıcak Çok Sıcak

Çok sıcak hava,çok sıcak!
Yok mu kıştan kalma bir gün
Yok mu bir meltem
Başımızı okşayacak…
Güneş bulut,
Sıcak yağıyor buluttan sağnak sağnak…
Böylesi görülmedi şimdiye kadar
Ortalıkta hiç görünmediğne göre
Sıcaktan korkuyor rüzgâr…

Çok sıcak hava,çok sıcak!
Yanıyor hem yüreğimiz,hem canımız
Böylesi hiç görülmedi şimdiye kadar
Akıyor oluk oluk kanımız…
Uykuda mı rüzgâr,ne zaman uyanacak?
Yanıyor hem gündüzümüz hem gecemiz
Hava öyle sıcak ki,
Neredeyse güneş bile yanacak…
Yardım et Allah'ım bize
Yok senden başka kapısını çalacak kimsemiz!

Sen gönlünü ferah tut gönlüm!
En tepede yanıyorsa güneş
Var bu işte bir iş…
Bir tarafta hem yazlığı hem kışlığı olanlar
Bir tarafta yananlar…
Ve yanmada derman bulanlar…

Sıcak hava,çok sıcak!
Sen umudunu kaybetme gönlüm,
Umuda işlemez ölüm!
Arşı tutsa da ahım,
Hikmetinden sual olunmaz
Bağışla beni Allah'ım!

Mehmet Cıngır

Sıcaklık Ve Samimiyet

Can dostumdur çay benim
Kolay kolay güvenmem kimseye ben.
Fakat tamdır ona güvenim.
Hiç kimsede yoktur bu ahenk;
Bu güzellik,bu koku,bu renk…
Aramızda ne merasim ne resmiyet…
Aramızda koyu bir sohbet…
Kıskanmasın kimse.
Mutlu ediyor beni,
Sadece onda bulduğum
 Sıcaklık ve samimiyet…

Mehmet Cıngır

Sır Saklamak

Anlatma en yakınına bile sırrını,
Söyleme saçının teline bile.
Anlatır diğer saç tellerine;
Söyleme sırrını rüzgâra,
Rüzgâr fısıldar ağaçlara,
Ağaçlar anlatır kuşlara,
Kuşlar da cıvıl cıvıl, insanlara…

Söyleme sırrını bulutlara,
Bulutlar anlatır yağmura,
Yağar yağmur sağnak sağnak,
Anlatır diğer sulara ağlaya ağlaya…
Sular da yudum yudum insanlara…

Ya sır saklamasını çok iyi bil,
Yahut lügatinden hemen sil…

Mehmet Cıngır

Sıradan Bir Gün

Sıradan bir gün.
Akıyor sıra dışı
Bir güne doğru.

Mehmet Cıngır

Sıradan İnsanlar

İnsanlar vardır:
Silik,
Sıradan…
Malda, mülkte; makamda,mevkide
Gözleri yoktur.
Söz etmezler paradan.
Hoşsohbettirler;
Yardımseverdirler.
Şikâyet etmezler hayattan.
Ey mal,mülk,makam,para sevdalıları!
Siz çekilin aradan! Ve seyredin!
Bakın, nasıl geçiyor insanlık oradan!

Mehmet Cıngır

Sigara İçersen

Sigara içersen inan
Keyif verir belki bir an
Belki sen duymazsın ama
Hüngür hüngür ağlar anan.

Parasını eller alır
Dumanını yeller alır
Kor ateşi sana kalır
Kesin sen olursun yanan.

Gel kıyma akciğerine
Verme duman değerine
Tahta atın eğerine
Binip olursun toz duman.

Koku içinde yüzersin
Hastanelerde gezersin
Kendine mezar kazarsın
Bulunmaz derdine derman.

Belki biraz keyf alırsın
Onu mutluluk sanırsın
Sevenden ayrı kalırsın
Ah bu ayrılık ne yaman!

Tepme sağlık nimetini
Sağla can emniyetini
Bilsen n'olur kıymetini
İş işten geçtiği zaman.

İçersen sigara, alkol
Yürümez ayak, tutmaz kol
Nefessiz alamazsın yol
Uzak dur ne olur aman!

Düşersin ayaktan,elden
Açmamış tomurcuk gülden
Uçan kuştan,esen yelden
Sen olursun medet uman.

Vücudu kaplayan bu kir,
Eder şekeri bir zehir.
İster kral ol ister vezir,
İndirir tahttan bu düşman.

Yoktur sözümde yanlışlık,
Elde yüzde kırışıklık
Ne gençlik kalır ne şıklık
Bir sıfır kalır kocaman.

Mehmet Cıngır

Sis

Sisli bir sonbahar günü yaşıyorum ülkemde,
Yaprak ölüleri yüzüyor durgun sularda.
Konar mı bizim de başımıza talih kuşu,
Verir mi bir gün kara günler son nefesini,
Bil ki duyacak Mevla'm gariplerin sesini.

Akıp gitti avuçlarımın içinden zaman,
Gözyaşlarıyla filizlenen kır çiçekleri,
Sisli gecelerde birden kaybolan şakayık,
Kuruturken denizleri fırtına,tipi kar;
Ne zaman geleceksin ki ülkeme ey bahar?

Bendim zifiri karanlıkta ışık arayan,
Bendim fırtınalı havada uykuya dalan,
Bendim tomurcuk gülünü kaybeden bahçıvan.
Koklarken ruhum mehtabın altında ölümü,
Ey çöl! Neden kızgın kumlara gömdün gülümü?

Üzerime gelirken dev dalgalarla deniz,
Ey balıklar!Denizden bana ne getirdiniz?
Bilir misiniz hangi ırmak aktı ruhuma?
Öptü yağmurlar kara toprağın dudağından,
Bülbüle hiç yâr olur mu gülün budağından?

Sarmış dağların ruhunu ateş böcekleri,
Köpürür uzak denizler,yakar sahilleri.
Birgün dağılır mı bu sisler güzel ülkemden?
Ey Turnalar! Bir haber var mı bana gülümden?
Gülünü kaybeden bülbül korkar mı ölümden?

Mehmet Cıngır

Sitem

Ne benden anladın,ne şiirden ne şairden
Ne sözümden anladın,ne gözümden
Ne sevgiden anladın, ne ilgiden
Senin için yazdığım bütün şiirleri sileceğim
Biriktirdiğim bütün anıları yakacağım
Kurduğum bütün hayalleri yıkacağım
Hayatımın bu bölümünü kesip atacağım
Ve senden hiçbir iz bırakmayacağım.
Unutacağım merdiven başında tanıdığım kadını
Sileceğim hafızamdan,hatırlamayacağım adını
Bir daha asla getirmeyeceğim hayalime,
Ve döneceğim senden önceki halime
Sonra"Oh be"diyeceğim,dünya varmış!

Mehmet Cıngır

Sivrisinek

Ah sivrisinek vınlamaları!
Yine buldun beni,
Tâ burada,demek...
Ah sivrisinek!
Ah sivrisinek vınlamaları!
Geldin kulağımın dibine,
Kurdun düğün dernek...
En iyisi bir vuruşta
Seni öldürmek.
Yoksa sen öldüreceksin
Her iğne vuruşta,
Kanı tatlı insanları.

Mehmet Cıngır

Siyasi Çelişkiler

Siyasi görüşlerdeki çelişkiler
Girdi mi araya
Bitiyor bütün ilişkiler.

Takmış herkes kafasını saraya,
Girince siyaset araya,
Oturuyor bütün gemilerim karaya.

Siyaseti siyasilere bırakmak isterim,
Çirkinliklerden kaçmak iterim,
Güzellikleri tatmak isterim.
Gönüllerde bir dostluk ateşi yakmak isterim.

Mehmet Cıngır

Size İyi Uykular

Yıllarca hüznünü duyduk ruhumuzun,
Sokmadılar üniversiteye,emeklerini yediler.
Yaktı feryadı yüreğimizi baş örtülü kızlarımızın,
"Baş örtüsü gericiliğe davet"dediler.

Aynı evde nikahsız yaşadı erkek kadın,
Karşı çıkarsan yobaz olur,gerici olur adın,
Hayatını yaşa,özgürlüğünü kısıtlama sakın,
"Bağnazlıktır bekaret"dediler.

"Çocuğum dinle dersi,duy beni,
Yoksa veline şikâyet ederim seni",
Suçlu buldular,soruşturdular öğretmeni,
"Öğrenciye hakaret"dediler.

Hepsinin yerindedir aklı,bilinci
Ayırt edilemez oldu öğretmenle öğrenci,
Pejmurde kıyafetler...Zannedersiniz dilenci,
"Kimse karışamaz,serbest kıyafet"dediler.

"Halk cahildir,hiçbir şeyden anlamaz,
Kimi destekleyeceğini bilmez,
Benim oyumla çobanın oyu bir tutulmaz",
Tanımadılar halkın iradesini,"cehalet"dediler.

Verdik yağını,şekerini,makarnasını;
Fakat ödeyemediler elektrik,su parasını.
Sardık insanların kanayan yarasını,
"Destekleyin,bizdedir keramet"dediler.

Ateş sardı güzel vatanın her yanını,
Gencecik çocuklarımız savunurken vatanı,
Akıttı vatan uğruna mukaddes kanını.
"Başınız sağ olsun şehadet"dediler.

Dolaştı akil insanlar ülkeyi baştan başa,
Aldırmadan soğuğa,sıcağa,taşa,kara kışa,
Anlattılar barışın önemini vatandaşa,
"Barış süreci vatana ihanet"dediler.

Verdiler ilgililere talimat,emir,
Dağıttılar üç beş çuval kömür,
Mutluluklarla geçti bir ömür.
"Bizden halka inayet"dediler.

İnsanlardan yükseliyor feryat sesi,
Mecliste yankılanıyor kalkınma ilâhisi,
Kadın cinayetlerinde olduk dünya birincisi.
"İşte budur medeniyet"dediler.

Ayaklara makam verdiler,yaptılar baş,
Kimini kucakladılar,kimine attılar taş,

Kimini kovdular,kimine çattılar kaş,
"İşte budur adalet"dediler.

Sömürdükçe semirdiler,yedikçe azdılar,
Yıllarca devlet denizinde yüzdüler,
"Çıkın artık"deyince kızdılar,
"Devlete hakaret"dediler.

Bayramdan bayrama evimize girer et,
Döner eve,akşama çocuklar iskelet,
"Yat,kalk,ye,iç bize dua et,
"Çağ atladı memleket"dediler.

Artırdık yüzde üç çalışanların maaşını,
Pişiriyor rahatlıkla herkes yemeğini,aşını,
Dindirdik insanların göz yaşını,
"Bize güvenmeye devam et"dediler.

Herkes aldı evini, arabasını,
Sardık bütün insanların yarasını,
Biriktirmeye başladılar aldıklarının yarısını,
"Sabah akşam bize dua et"dediler.

Dedim,dedin,dedi; dedik,dediniz,dediler,
Önlerine gelen her şeyi,yalamadan yediler,
Halimize güler oldu artık kediler,
"Size iyi uykular...Bize olsun afiyet"dediler.

Mehmet Cıngır

Sokakta

Sokakta misket oynuyorduk daha dün,
Bilmem nasıl da çabucak geçti zaman,
Bir ihtiyar olduk o sokakta bugün,
Artık halimiz duman üstüne duman.

Top oynardık çamur içinde meşinden,
Gün boyu koşardık o topun peşinden,
Bize ne idi el âlemin işinden,
Şimdi işimiz yaman üstüne yaman.

Dağ,tepe bir iki adımda aşardık,
Uçurtma peşinde durmadan koşardık,
Bu kadar yolu nasıl gittik,şaşardık,
Şimdi işimiz aman üstüne aman.

Çocukluk,nazlı nazlı açan çiçektir,
Gençlik,heyecan ile çarpan yürektir,
Bilmem ki ihtiyarlık neye gerektir,
Yanar, alevdir şimdi can üstüne can.

Bir ders olsun çocuklara bu sözlerim,
Çocukluğumu çocuklarda gözlerim,
Yazın yağmuru özler gibi özlerim,
Şimdi dertsiz geçmiyor an üstüne an.

Mehmet Cıngır

Son Durak

Sabah olur, gün doğar bayrak bayrak
Ve akşam olur, görünür son durak…

Mehmet Cıngır

Son Yaprak

Gün akşam oldu
Silindi dağlardan gün,
Düştü son yaprak.

Mehmet Cıngır

Sonbahar

Geldi mi sonbahar gönlümü bir hüzün kaplar!
Düşer bir bir dallardan sarı yapraklar...
Sürüklenir rüzgârın önünde eski günlerini arar,
Geçti ilkbahar,yaz...Geldi sonbahar.

Günler,aylar,mevsimler...Birbirini kovalar,
Uçtu göçmen kuşlar,boş kaldı yuvalar.
Buz gibi soğuk havalarda içim yanar,
Geçti ilkbahar yaz...Geldi sonbahar.

Baksana, kızıla bürünmüş taşlar,dağlar...
Gördüm; viran olmuş nice bahçeler,bağlar...
Çıplak kalmış dallar,sarı yaprağa ağlar!
Geçti ilkbahar,yaz...Geldi sonbahar.

Ayrıldı bağlar,bahçeler gülünden,
Hüzün damlıyor şeyda bülbülün dilinden:
Diyor"yâr yâr yâr! "
Geçti ilkbahar,yaz...Geldi sonbahar.

Güzel şeyler fısıldıyordu kulağıma ilkbahar,
Sarardı ayva,kızardı nar...
Yağmaya başladı artık şakaklarıma kar!
Geçti ilkbahar yaz...Geldi sonbahar.

Gelir mi bilmem bundan sonra ilkbahar?
Fakat kesin olan bir şey var:
Habercisidir kışın,sararan yapraklar,
Geldi,belki de yaşadığımız bu son bahar! ..

Mehmet Cıngır

Sonbahar Yorumu

Yaz mevsimi artık ihtiyar
Bahçelerde ayva sarı,kırmızı nar
Geldi eserek sonbahar...
Ufuktan mor bulutlar ediyor sökün,
Kapıda bekliyor tipi kar,
Geldi bütün haşmetiyle sonbahar.

geldi serin hava,gitti sıcak
Kaçar kuşlar köşe bucak.
Kış geldi kapıya dayandı,
Sarardı yapraklar
Her yer kızıla boyandı.
Kır çiçekleri büktü boyunlarını,
Veda ediyorlar yaz aylarına,
Telaş içinde karıncalar,
Kaçışıyorlar saraylarına...
Tezgâhlarda boy göstereye başladı
Kış sebze ve meyveleri:
Lahana,pırasa,gereviz;
Elma,portakal,limon,nar...
Geldi bütün serinliğiile sonbahar.

Uçup gitti kavun,karpuz kokusu havaya,
Şattık bir koca yazı bedavaya.
Üzgün görünüyor martılar,
Bütün rengiyle geldi sonbahar.
Her taraf kar,tipi,ayaz;
Çalmıyor artık cırcırböcekleri saz!
Bütün güzelliğiyle uykuya daldı yaz.

Duygusu duyguma eş,
Isıtmıyor artık içimi güneş.
Akın ediyor ufuktan kara bulutlar
Geldi bütün şiddetiyle sonbahar.

Görünmüyor artık vefakâr yıldızlar,
Gezmez artık sarışın sahillerde kızlar.
Gerse de sonbahar-kış yaylarını,
Unutmayız biz ilkbahar-yaz aylarını.
Ateş kızılı dağlar,ovalar,
Geldi ayrılık mevsii sonbahar!

Çok sert esiyor rüzgâr,
Ağaçların kökleri sökülüyor
Sararmış yapraklar yerlere dökülüyor.
Kış çok sert geçecek belli,
Kızların başı telli aman telli,
Her taraf yağmur,kış,kıyaet,rüzgâr,
Geldi tüm hışmıyla sonbahar!

Mehmet Cıngır

Sonradan Hissedilir

Kaynar anne yüreği fokur fokur;
Yaz günü çölde akan nehir gibi.
Babalar soğuk gibi görünse de
 Sonradan hissedilir sıcaklığı;
 Körükle ısıtılan demir gibi.

Mehmet Cıngır

Sonuçta İkimiz de Şair Olduk

Sen sadece sokaktaki çocuğun
Su alan delik ayakkabısından
Soğuktan donmuş minik ellerinden
Vıcık vıcık çamurlu,taş yollardan
Bahsettin hep,şüpesiz bunlar doğru…

Fakat ben damdan akan damlalardan
Damlalara sarılıp yatanlardan
Soğuktan morarmış minik ellerden,
Çıplak ayaklarla sayısız kere
Korka korka basıp sert,taşlı yere
Yürüyenden bahsetmedim,yaşadım.

On kilometre uzağa ayazda
Köpek havlamaları arasından
Sarp dağlardan,derelerden geçerek
Yayan,kitapsız,deftersiz,kalemsiz;
Önlüksüz,ilkokula gidenlerden,
Bahsetmedim,yaşadım ben çok kere.

Ben hem yağan karın hem de yağmurun
Romantik oluşundan bahsettim ben hep,
Hem de bunların çilesini çektim.
Hem semere bindim ben hem eyere.
Sen bunlardan sadece hep bahsettin,
Hiç birini görmedin,yaşamadın.
Sonuçta ikimiz de şair olduk,
Bir tek farkla:Sen bir,ben iki kere.

Mehmet Cıngır

Soru İşareti

Alimler ilim bilmezdi
Kişi kendini bilmezdi
Zihin göyaşın silmezdi
? işareti olmasaydı.

Cehalet ki, hep önlerde
Olmazdık biz bu günlerde
Her şey kalırdı dünlerde
? işareti olmasaydı.

İnsan çıkamazdı aya
Kalırdık dünyada yaya
Bölünmezdi yıl 12 aya
? işareti olmasaydı.

Cepte ne gümüş ne dirhem
Elde sınav Kâğıdı hem
Olmazdı cennet cehennem
? işareti olmasaydı.

Virgül parçalar bölerdi
Üç nokta buna gülerdi
Akıl her şeyi silerdi
? işareti olmasaydı.

Bu işaret benim hocam
Sanki çok bilge bir adam
Olmazdı tabiat odam
? işareti olmasaydı.

Mehmet Cıngır

Söyle Neyim Ben

Bir iki tüy eksildi diye serde,
Başıma yağ sürecek kel miyim ben?
Kuru ağaç gibi sabit bir yerde
Dikilecek taş bir heykel miyim ben?

Asil kanım yurdum için akacak,
Selam sana ey yurdum kucak kucak!
Üç beş kuruşa yurdunu satacak
Kan kokan,isyankâr bir el miyim ben?

Haindir bu savaşı tetikleyen,
Ben miyim bu ateşi körükleyen?
Ülkeyi felakete sürükleyen
Ağzı gemsiz,azgın bir sel miyim ben?

Dozer gibi üstüme geliyorlar,
Benim vatan aşkımı biliyorlar,
Üstüme basıp basıp gülüyorlar,
Üstüne basılacak yol muyum ben?

Pazarlarda alınıp satılacak,
Ve suyuna baldıran katılacak,
Kullanıp bir kenara atılacak,
Kirli,buruşuk bir mendil miyim ben?

Çağırdım seni öteden kaç kere,
Akar mı hiç boş,susuz,kuru dere?
Durup dururken hiç gereksiz yere,
Kalp kıracak bir sivri dil miyim ben?

İsyanın birgün hatırlatılacak,
Nice hainler var hırlatılacak,
Koklayıp kenara fırlatılacak,
Sararıp solmuş,mat bir gül müyüm ben?

Haydi çabuk söyle kimim neyim ben?
Saygısız davranıyorsun bana sen.
Ben sana bütün sevgimi verirken,
Köpeğe dökülecek yal mıyım ben?

Mehmet Cıngır

Söz

İyiliğe niyet edeceğim,
Darlıkta kanaat edeceğim,
Bollukta şükredeceğim,
sıkıntıya sabredeceğim,
Varsa hatalarımı kabul edeceğim;
Aza kanaat edeceğim,
Varken tasarruf edeceğim,
Nefsimin kötü arzularına direneceğim,
Vatanımı,bayrağımı,milletimi çok seveceğim.
Haksızlığın karşında "elif" gibi dimdik,
Hak'ın karşısında "vav"gibi iki büklüm olacağım.
Onurumla yaşadım,onurumla öleceğim.

Ama eğilmeyeceğim,bükülmeyeeğim;
Kimseye boyun eğmeyeceğim,
Kimseye el-avuç açmayacağım,
Kimseye yalan söylemeyeceğim,
Kimseye yalakalık etmeyeceğim,
Kimseye minnet etmeyeceğim,
Kimseden korkmayacağım.
Ve Allah'tan başka kimseye kulluk etmeyeceğim…
Söz…

Mehmet Cıngır

Sözcüklerin Ağızlardan Çektiği

Spiker hava durumunu okuyor
Türkiye haritasından:
Kırı diniz Bülgisindi hıvı...
(Karadeniz Bölgesinde hava...)
Öylesine inceliyor ki,
Kırılıverecek tam ortasından.

Bazen de alt ve üst çene ayrılıyor ki
Öylesine;
Sözcükler gırtlağına hücum ediyor;
Sanki dökülüverecek
Midesine.

Kiminin dudakları pare pare...
Öyle iğreti tutturmuş ki sözcükleri dudaklarına,
Küçücük bir darbeyle düşüverecek sanki
Yere...

Düşünürken insanlar ne yiyip içtiğini,
Düşünmüyorlar sözcüklerin hangi mahreçten
geçtiğini...
Sakızlar çekmemiştir sözcüklerin ağızlardan
Çektiğini...

Mehmet Cıngır

Sözler

Bir damla yağmur deyip geçme
An gelir bir deli sel,
An gelir bir koca göl olur
Bir damla su deyip geçme,
An gelir hırçın bir döl,
An gelir hayırlı bir kul olur.
Bir esimlik yel deyip geçme
Bazen toz eder yolunu,
Bazen kırar dalını.
Bir atımlık saçma deyip geçme
Bazen alır canını,
Bazen akıtır kanını.
Bir içim su deyip geçme
Bazen çalar özünü,
Bazen kör eder gözünü.
El kızı deyip geçme,
Bazen kaldırır elini,
Bazen büker belini.
El oğlu deyip geçme,
Ya balla doldurur kovanı,
Ya da dağıtır yurdunu yuvanı.

Mehmet Cıngır

Sultanım

Sultanım!
Can bulur sende can,
Gövdesinde bin ayı barındıran,
Sende inmeye başladı Kur'an.
İnsanları miraca götüren Burak'sın,
Sırr-ı Kur'an'sın,
Nefislerle yapılan savaşsın,
Varlıktan yokluğa ulaştıransın,
Sultanların sultanısın!

Sultanım!
Kalpler sende seviye kazanır,
Hamlıktan kurtulup olgunluğa ulaşır,
Şeytan düşmandır,sen kalkan,
Sende açılır gözler,
Can bulur sende can,
Sende coşar damarda kan,
Sende coşar Rahman,
Sende coşar cennet,
Sende söner cehennem,
Bekler kenarda şeytan…

Sultanım!
Gelince,
Aydınlatırsın yolumuzu
Isıtırsın yüreğimizi
Güçlendirirsin elimizi kolumuzu,
Hakk'a döndürürsün yüzümüzü,
Karanlığa kapatırız gözümüzü,
Ölçerek söyleriz sözümüzü,
Hatırlarız özümüzü…

Sultanım!
Gelince sen,
Susar dağlar,
Susar çöller,
Yerle bir olur yalan…
Susar kıtlık,
Susar yokluk,
Susar zindan,
Susar şeytan,
Durur rüzgâr
Gelir bahar…

Seher vakti ufukta görününce hilal,
Daha coşkulu okurdu ezanı Bilal.
Essaletü hayrun min en-nevm!

Mehmet Cıngır

Sus Ey Bülbül

Kar yağdı dumanlı dağlara
Zehir katıldı ballara,yağlara
Hüzün indi bahçelere bağlara
Sus ey bülbül,ötecek zaman değil!

Çırpınıp neden tüylerini dökersin
Feryat edip ciğerini sökersin
İlk bahar gelince yine ötersin
Sus ey bülbül,ötecek zaman değil!

Bülbül niçin bahçelerde gezersin?
Ötüp kendi mezarını kazarsın!
Feryat edip yürekleri ezersin!
Sus ey bülbül,ötecek zaman değil!

Mehmet Hoca der ki,ey bülbül ötme!
Ötüp aşk acısına acı katma!
Gel, yaralı yüreğimi ağlatma!
Sus ey bülbül,ötecek zaman değil!

Mehmet Cıngır

Süleyman Bey

Aylardan şubat…
Yazdan kalma bir gün…
Yer Uncalı Mezarlığı…
Mahşeri bir kalabalık…
Beyefendi eşraftan…
Hatırı sayılır zenginlerden.
Bir cinayete kurban gitti.
Hepimiz üzüldük…
Yakınları feryat ediyor.
Çığlıklar atıyor!
Kolay değil…
Vefat eden Süleyman Efendi değil,
Süleyman Bey…

Mehmet Cıngır

Şair Değildik Biz

Şair değildik biz,
Fakat istedik ki,
Bizden de kalsın
Küçük bir iz.

Birkaç satır karaladım,
Bunun için kendimi paraladım,
Ben şair değilim,
Belki de şiiri yaraladım...

Mehmet Cıngır

Şair Mahir Dair

Dökülürken kalemin ucundan sözcükler bir bir
Çığlık çığlığa her biri…Cayır cayır yanıyor
Oluyorken her bir dize kendilerine kabir
Kalemi tutan her el kendini şair sanıyor.

Yese de yemekleri kepçe kepçe,kazan kazan
Kabak yetişir gibi kolay yetişmiyor ozan
Dokuz ayda, doğurur gibi iki dize yazan
Şairler sultanı gibi kendin mahir sanıyor.

Sözcüklerin gözünü çıkarıp başını yaran
Okşamasını bilmeyip onları hayli yoran
Biraz kızınca sevgilisini kalbinden vuran
Yazdığı o şiirleri aşka dair sanıyor.

Mehmet Cıngır

Şair ve Şiir

Şart değil bir yazının şiir olması için
Ne ölçü ne uyak bunu hakkı ile bilin.
Öyle şiirler vardır ki ölçüsüz uyaksız
Sular seller gibidir,kayar karda kayaksız.

Olmalı şiirde imge, anlam,duygu fikir
Ölçü uyak olsa da olmasa da olur ş'ir.
Bazen uyak uğruna sözcükten kanlar akar,
Bazen birbirine dargın öküz gibi bakar.

Uyak uğruna kelimeleri bırakır dul,
Şiir de beğenmez; üstelik hem kel hem fodul.
Ne noktalama bilir ne imla ne de usul,
Alır da eline kalemi yazar bir fasıl.

Her eline kalemi alan olur mu şair?
Üstelik hiç bir şey bilmeden şiire dair.
Sade en güzel dize,en güzel sestir şiir,
Ve en güzel ahenk,en güzel nefestir şiir.

Şiir dili,dil içinde çok özel bir dildir,
Hisleri anlatmada en güzel yoldur şiir.
Güller içinde en müstesna bir güldür şiir.
Gülün peşinde koşup duran bülbüldür şair.

Mehmet Cıngır

Şair Yüreği

Kıldan ince kılıçtan keskindir şair yüreği
Kar tanesi gibi yumuşaktır dokunuşu
Elif gibi inceciktir okunuşu
Bazen zemheride yanar kor gibi
Bazen temmuz sığcında donar kar gibi
Tüy kadar hafif,pamuk gibi yumuşaktır
Kuyumcu terazisi kadar hassastır yapısı
Seyis duyarlılığıyla değil,mütehassıs
Hekim duyarlılığı ile açılır kapısı
İncedir tül gibi şair yüreği…

Zariftir şair yüreği narindir gül gibi
Girilmez oraya paldır küldür fil gibi
Yüreği gözlerinde görünür
Onun yüreğinde sabah yeli gibi
Ayakuçlarına basılarak yürünür
Hassastır mizan gibi şair yüreği…

Bazen bir ceylan gibi ürkek
Bazen de bir tavşan gibi korkaktır.
Sevdiğini kırmaktan ürker,
Kırılmaktan korkar,
Kırılgandır,
En küçük darbede kırılıverir;
Kırılınca da darılıverir.
Darılgandır çocuk gibi şair yüreği…

Yeter onu etkilemeye bir göz
Yeter onu yıkmaya nemli bir söz.
İncedir,anlamlıdır,kısadır,derindir sözleri
Söze ne hacet,her şeyi anlatır gözleri
Duyarlıdır anten gibi şair yüreği…

Şair yüreği şiirinden vazgeçer mi?
Evlat gibi koklar kelimelerini
Sevgili gibi öper hecelerini
Bir dize için böler gecelerini
Şiirini sevdiği gibi sever sevdiğini
Göremezse cehennem gibi yanar
Başkasının yanında görürse sevdiğini
Yürek yarası damla damla kanar
Kıskançtır benim gibi şair yüreği…

Mehmet Cıngır

Şairim Ben

Şairim ben arkadaş,
Ölçülü de yazarım,serbest de
Uyaklı da yazarım,uyaksız da…
Öperim şiir yazan eli,
Yeter ki hatır gönül koymasın
Orhan Veli.

Mehmet Cıngır

Şakayık

Çandır'a doğru
Şakayık görür isen
Sakın şaşırma.

Mehmet Cıngır

Şakayık Görürsen

Çandır'a doğru
Şakayık görür isen
Sakın şaşırma.

Mehmet Cıngır

Şefaat

Beni görmeden seven kardeşlerimi
Cennette görmek istiyorum”diyorsun.
Sen istersin de kabul etmez mi Allah,
Şefaat et sen bize ya Resülallah!

Mehmet Cıngır

Şehidim

Şehidim!
"Hakkını helal et" diyorsun
sende hakkım var mı ki,helal edeyim?
"Bana dua et"diyorsun
Duaya ihtiyacın mı var ki,sana dua edeyim?

Şehidim!
Sensin kanınla destan yazan
Bayrağıma renk oldu akan kan
Sensin Çanakkale'de yatan
Minnettardır sana bu aziz vatan!

Şehidim!
Annen,baban ağlamıyor, seninle
Şehit anasıyım,şehit babasıyım diye
Gurur duyuyorlar dağ kadar yürekleriyle.
Çünkü mekanın Cennet'tir,
Komşun Hz.Muhammet'tir.

Şehidim!
Vatanımdır tek kederim?
İntikamın alınacaktır,
Kanın yerde kalmayacaktır
Yemin ederim!

Şehidim!
Sen ölmedin!
Şehitler ölmez!
Şu bayraktaki kırmızı nedir bilir misin?
İşte o senin kanındır,
Uğruna can verdiğin vatanındır.
Sen ölmedin,
Akan kan şehit kanıdır,
Yerin Resülullah'ın yanıdır.
Kutlu olsun şehadetin
Kutlu olsun miracın!

Şehidim!
Seni şehit edenler şimdi nerede?
İnan,
Leş oldu her biri bir derede!

Şehiim!
Selam olsun sana Bedir'den,Uhut'tan…
Selam olsun sana Salahaddin-i Eyyûbi'den
Selam olsun sana Fatih'ten,Ulubatlı Hasan'dan…
Selam olun sana Yıldırımdan,Muhteşem Süleyman'dan,
Selam olsun sana Çanakkale'den,Kocatepe'den,
Selam olsun sana Mustafa Kemal'den…
Vazgeçeriz candan cânandan,anadan,babadan;
Fakat asla vazgeçmeyiz bu aziz vatandan!

Bak vatan haini
Sana sesleniyorum!
Hoşlanmam ben öyle kinden,kandan!
Ben sevgiyle besleniyorum.
Severim yaratılanı yaratandan ötürü
Fakat,koparırsan vatanımdan bir dal
Ya da sökersen bir fidan,
Tehlikeye düşmüşse vatan,
Yerinden oynatırım dağları,
Delirmiş yeller gibi eserim!
Karıncayı bile incitmeyen ben,
Değil senin,
Yedi cihanın şah damarını keserim!

Ey vatan haini!
Gökyüzündeki ay ve yıldızı
"Tutar yere indiririm" dersen inanırım,
Ama bayrağımdaki ay ve yıldıza
"Elimi sürerim" dersen
Hiç acımam elini kırarım.
Kimseye olma maşa!
Sen de sev bu ülkeyi,
Dilediğin gibi dilediğin yerde yaşa…

Şehidim!
Kutlu olsun şehadetin!
Kutlu olsun miracın!
Ölünceye kadar değil,
Ebediyyen yaşayacaksın
Kucağında Resülullah'ın…

Mehmet Cıngır

Şehirler Kuracağız Ay'da

İsteyen eşeğe binsin
İsteyen ata,isteyen uçağa.
Bırakın,
İsteyen yürüsün yaya.
İki bin yirmi üç yakın,
Gemiler göndereceğiz uzaya,
Akın var aya akın.
Nice olmazlarda olurlar vardır,
Olmaz demeyin sakın.

Bulutsuz havada yağmur yağmaz,
Gelen gelsin,gelmeyeni bırakın.
Büyük fikirler,
Küçük kafalara sığmaz,
Zorlamayın.
Yükseklik korkusu olan gelmesin,
Boğulmayın derede, çayda.
Haydi gelin gelin!
Herkese yer var uzayda.
Kimse engel olamaz bize,
Şehirler kuracağız biz Ay'da.

Mehmet Cıngır

Şehitlere Ölüler Demeyin

Şehitlere”ölüler” demeyin sakın,
Diridirler onlar Allah nazarında.
Allah’ın yolunda şehit olanların
Kırmızı güller açacak mezarında.

Görünür namlunun en ucundan cennet,
İçilir uğruna ordan akan şerbet.
Can karşılığında şerefli şehadet,
Satılır sadece dünya pazarında.

Kabirlerinde gül,rahmet sağnak sağnak,
Adn cennetini vadetti onlara Hak.
Destanları okunacak bayrak bayrak,
Kaleminden şairin de yazarın da.

Mehmet Cıngır

Şehzade Mustafa'ya Ağıt

Hırvat Rüstem Paşa ki, devleştirilmiş cüce
Hürrem Sultan ve kızıyla ulaştı bu güce.
Olsun diye Selim ya da Bayezid padişah,
İşbirliği yaptı Hürrem,Rüstem ve mihrimah.

Bir plân yapıldı;öyle bir plân ki,ince ince,
Tatbik edildi şehzade çadıra girince.
Bak baba!Neyi reva görürler evladına?
Kulak vermez kimse şehzadenin feryadına.

Şehit etti Sultan Mustafa'yı yedi dilsiz,
Tuttu ellerini ah Zal Mahmut!Kodu elsiz.
Bir kuru bühtan aldı bizden Mustafa Han'ı
Ağlattı annesi Gülbahar Mahidevran'ı.

Ordu tutar iken bu acı olaya matem,
İstisna bundan Hürrem,Mihrimah,Hırvat Rüstem.
Ah!Bir iftiraya kurban gitti Mustafa Han,
Yeis içinde kaldı Devlet-i Al-i Osman.

Çıksa idi tahta hükmedecekti zamana,
Hakim olacaktı şehzade bütün cihana.
Öyle bir cinayet işlendi ki,pek elim,
En sonunda padişah oldu Şehzade Selim.

Milletçe hükümdar olmasını beklerken biz,
Yazık ki,şehit edildi şair şehzademiz!
Bırakın cani cellatlar onu ölü sansın,
Şehitler asla ölmez;herkes buna inansın.

Mehmet Cıngır

Şerbet Hanm

Kısa tüylü, ağır başlıdır kedim
Adına ben Şerbet Hanım dedim.
Bir tek kelime bilir,derim"gel gel"
Mutlu olur başını okşarsa bir el.

Gel gel deyince hemen gelir Şerbet,
Başlar onunla koyu bir muhabbet.
Parlar, döner gözleri fırıl fırıl,
Gâh uyur kucağımda mırıl mırıl.

Sert tırnakları koltukları keser,
Kızınca saklanır bir yere,küser
Okşamazsan bağırır "miyav miyav! "
"Canım sıkıldı,yok mu bana bir av."

Gridir Şerbet'in tüyleri kül gibi,
Rüzgârdır rakibi,eser yel gibi.
Yumuşacık tüyleri sanki pamuk,
Koşar kapıya, gelince bir konuk.

Görünce bir sinek aslan kesilir,
Evde fare yok diye çok üzülür.
Yaşlıca bir teyze Şerbet Hanım,
Çok severim onu,o benim canım.

Uzunca tüyleri vardır kaşında,
Üşüyünce uyur soba başında.
Acıkınca karnı hemen miyavlar,
Bulamazsa hiçbir şey,sinek avlar.

Taktım teyzemin boynuna sırmalar,
Bas kuyruğuna acımaz,tırmalar.
Bazen usludur,bazen de yaramaz,
Kızsa da gelir bana, dayanamaz.

Çok şirindir,çok tatlıdır benim kedim,
Bundan adına" Şerbet Hanım"dedim.

Mehmet Cıngır

Şeyda Bülbül

Serin ve sisli bir sonbaharın seherinde
Alev gibi bir haber geldi ta uzaklardan.
Ateş gibi yanan gönlümün gül bahçesinde
Kurtulamadı bülbül kurulan tuzaklardan.

Can verdi o şeyda bülbül o gamlı havada
Dolanıyor şimdi o ruhu yedi kat semada.

Mehmet Cıngır

Şeytanın Uşağı

Her gün alırsın eline parlak bir kaşağı,
Hainin sırtın kaşırsın şeytanın uşağı.
Özellikle hedef alırsın da genç kuşağı
Yaptırırsın ne istersen şeytanın uşağı.

Emir alıp da dolaşıyorsun çiçek çiçek,
Çalıyorsun çiçeğin özünü,budur gerçek.
Bütün güzellikleri hep çirkin göstererek
Saptırırsın insanları şeytanın uşağı.

Efendinden günübirlik emirname alıp,
İşin gereği insanların yüzüne gülüp,
Onların yüreklerine fitne fücur salıp
Kaptırırsın kor ateşe şeytanın uşağı.

Okursun da her gün hariçten bir yığın gazel,
Güzeli çirkin gösterirsin, çirkini güzel,
Yapar da efendinin verdiği işi özel,
Öptürürsün pis elini şeytanın uşağı.

Hep yalan haberler uydurursun sağdan soldan,
Kuşatıp o tertemiz yürekleri her koldan,
Çıkarırsın da saf insanları doğru yoldan,
Çarptırırsın hep cezaya, şeytanın uşağı.

Mehmet Cıngır

Şiir

İmge,ses,duygu,fikir;
Karıştır,pişir;
İşte budur şiir...

Mehmet Cıngır

Şiir Değil İşkence

Nasıl ekmek olursa hamur, pişince
 Hadden geçerse şiirdir ham düşünce.
Varsa içinde kabalık,edepsizlik;
Bu, şiir değil, okuyana işkence.

Mehmet Cıngır

Şiir Olur

Bir tutam şiir gölgesi düşer
Gökyüzünün mavisinden
Gözlerimin kahverengisine.
Heyecan verir gönlüme
Sonra düşer kalemin ucundan
Toprağa dize dize…
Sümbül olur,gül olur,bülbül olur…
Gönülden gönüle yol olur
Sonra dudaktan dudağa al,
Dilden dile bal ,
Kulaktan kulağa bir ses,
Gönülden gönüle bir nefes olur
Dinleyenlerin ve okuyanların
Yüreğinde büyüleyici bir hal alır
Renk olur,şekil olur;
Yani şiir olur.

Mehmet Cıngır

Şiir Ve Şair

Güzeller içinde en güzeldir şiir
Güzel peşinde koşan avcıdır şair
Dil içinde çok özel bir dildir şiir
En güzeli konuşan savcıdır şair.

Âşık bülbülün dilinde güldür şiir
Gülün özünde bir damla baldır şiir
Gönülden gönüle akan yoldur şiir
Akan yolda bir garip yolcudur şair.

Kalemin en ucunda bir eldir şiir
Yağmurlarda çoğalan bir seldir şiir
En derin kuyuda bir hayaldir şiir
Hayali hisseden bir gözcüdür şair.

Yüreğe dokunan bir çığlıktır şiir
Gecemize inen aydınlıktır şiir
Gözünden isyan sızan kirpiktir şiir
İsyanı i hisseden duyucudur şair.

En güzel ses,en güzel ahenktir şiir
En güzel çizgi,en güzel renktir şiir
En güzel his,en güzel mihenktir şiir
Renklere bir ölçü koyucudur şair.

Aşkı bir dizede anlatan sözdür şi'r
Aşkı gözbebeğinde gören gözdür şi'r
Söz içinde büyülü bir özdür şiir,
Özün içinde bir büyücüdür şair.

Mehmet Cıngır

Şimdi Bir Yaz Geçti Buradan

Şimdi bir yaz geçti buradan
Karpuz kavun kokulu bir yaz
Hava bazen sıcak bazen ılık
Caddeler sokaklar kalabalık.
Şimdi bir yaz geçti buradan
Hava atarak
Tozu dumana katarak.
Elveda kavuna karpuza
Elveda güneşe,
Elveda dondurmaya,
Elveda yaza…
Bürünecek dağlar beyaza.
Merhaba limon portakal kokusu
Merhaba ey deli rüzgâr,
Merhaba ey kara kış
Merhaba ey tipi kar!
Merhaba ey hüzün!
Ne kadar soğuk olsa da yüzün,
Şunu bil ki,
Yine gelecek bahar,
Yine gelecek güzelim yaz.

Mehmet Cıngır

Şimdi Sevsen de Bir Sevmesen de Bir

Artık mevsiminde doğmuyor güneş
Şimdi sevsen de bir sevmesen de bir.
Yakıyorken umutları kor ateş,
Getiriliyorken üstüme tekbir,
Şimdi sevsen de bir sevmesen de bir.

Geçip gitti aradan birçok sene,
Binip dağlar aşan hızlı bir trene,
Giderken güneşin battığı yöne,
Sürüklerken beni toprağa nehir,
Şimdi sevsen de bir sevmesen de bir.

Bir garip bakıyor yüzüme rüzgâr,
Dökülüyor sanki bir bir yıldızlar,
Hazırlanırken yağmaya tipi,kar,
Söndürdü tüm ışıklarını şehir,
Şimdi sevsen de bir sevmesen de bir.

Uçarken kızıllığa doğru bir kuş,
Gelirken o haşmetiyle kara kış,
Tutuyorken sen kara kışa alkış?
Yolumu gözler mahkeme i- kebir,
Şimdi sevsen de bir sevmesen de bir.

Ağlarken bulut yer gülüyor, âlâ!
Güneş batıyor,görmüyorsun hâlâ,
Okunurken minarelerden salâ,
Duymazsın kalbine taht kurmuş kibir,
Artık sevsen de bir sevmesen de bir.

Mehmet Cıngır

Şimdiki Zaman

Yagıyor yağmur
İnliyor başucumda
Şimdiki zaman.

Mehmet Cıngır

Şimşek

Hiç kimseciklerin umurunda bile değil,
Âşık bülbül dalda ah çekip de şakıyor!
İçine konduğu kaba benziyor her şekil,
Herkes olaya kendi açısından bakıyor.

Dönüşmüşken akan Müslüman kanı ummana,
Çözüm yok, yaymışız bu olayları zamana.
Medeniyim(!)ben diyerek çıkmış da meydana,
Canavarca bir hisle kan döküp can yakıyor.

Bu, dişi kanlı sırtlana "dur" demiyor kimse,
"Adam sen de"deyip de aldırmıyor nedense,
Kâtil sinek gibi kan emip şişmiş de ense,
Sivri köpek dişinden insan kanı akıyor.

Ateş püskürüyor silahlar, kızgın çöllerde,
Gül mü kokar hiç bu kanlı kıpkızıl ellerde?
Kalsın da asırlarca bu vahşet hayallerde
Gör sırtlan, insanı nasıl dişine takıyor.

Bilmem bunlar nerden hangi emirle gelirler.
Emirleri bilmem hangi kanlı dişten alırlar.
Görmüyor bunları körler,duymuyor sağırlar,
İşte engerek, bu gafletten bizi sokuyor.

Allah'ım şirkin zirve yaptığı şu dünyada
Uyandır bizleri, koma gaflet-i rüyada.
Gerçeği göster de bize, buğusuz aynada
Duyalım,eller nasıl çocuk eti kokuyor.

Olsa da dünya şimdilik müslümana zindan,
Uyanacak bir gün o dev,ağır uykusundan.
Görecektir işte bütün insanlık o zaman,
Dünyayı aydınlatan şimşek nasıl çakıyor?

Mehmet Cıngır

Tahta At

Bilmem neden tek derdimiz mal,mülk,kat,yat
Hazır beklerken kapının önünde tahta at?

Mehmet Cıngır

Tam Severim Sevdim Mi

Sevmem yanmayı, sevmem donmayı,
Sevmem kandırmayı, sevmem kandırılmayı;
Fakat severim sevmeyi,severim sevilmeyi;
Severim seveni,severim sevileni…
Severim okumayı, severim okunmayı…
Severim yüreğe dokunmayı.

Tam dokunurum dokundum mu!
Tam severim sevdim mi…
Karlı dağlar çıksa karşıma,
Düşünmem engel mi,değil mi?

Mehmet Cıngır

Tamah

İster şah ol,ister padişah,
Etme dünya malına tamah.
Eğer tamah edersen dünya malına,
Gider kalbinin nuru,olur simsiyah.

Mehmet Cıngır

Tanka-1

Örümcek ağı
Mağaranın ağzında…
Göremiyorlar.
Güvercin yumurtası
Ve güvercin yuvası…

Mehmet Cıngır

Tanka-2

Korkma ölümden
Huzurda biraz eğil
Şunu iyi bil
Ki ölüm, bir son değil,
Taze bir başlangıçtır

Mehmet Cıngır

Tanka-3

Sonbahar geldi,
Hava hafiften soğuk.
Solgun karanfil,
Yaprak saman sarısı,
Topraksa koyu yeşil.

Mehmet Cıngır

Tatlı Çocuk Nedir Derdin

Tatlı çocuk,güzel çocuk,şirin çocuk;
Niçin hep feryat edersin,nedir derdin?
Neden gözlerin hep yaşlı,benzin soluk?
Annen var,baban vardır ki hep gülerdin!
Sus artık sus tatlı çocuk!Nedir derdin?

Gece mışıl mışıl uykulara daldın,
Tatlı tatlı rüyalara dalıp güldün,
Parklarda bahçelerde koştun oynadın,
Küçükken anneni toprağa mı verdin?
Sus artık sus güzel çocuk!Nedir derdin?

Mızrak olup kalbine girdi mi zaman?
Siyim siyim ayağından aktı mı kan?
Bastı mı rüzgârda odanı gri duman?
Neyi ne zaman istersen yer içerdin
Sus artık sus şirin çocuk!Nedir derdin?

Masal aradım hep öksüz kışlarında,
Mutluluk uçar senin bakışlarında,
Susadım ben hayatın yokuşlarında.
Sen hep ilkbaharı üstüne giyerdin
Sus artık sus masal çocuk!Nedir derdin?

Başın altında annenin sıcak dizi,
Kalır mıydı yüzünde hasırın izi?
Benim rüyamda canavarın tek gözü,
Sen masal dağına hareket ederdin,
Sus artık sus bahar çocuk!Nedir derdin?

Görmedim ben ne baharı ne de yazı,
Ruhumda duydum ben tipiyi, ayazı,
Giyerdin sen hep kırmızıyı,beyazı,
Ben küçük,sen büyük denizde yüzerdin,
Sus artık sus nazlı çocuk!Nedir derdin?

Ben gözlerimde hep bir hüznü saklarım,
Dört mevsim kurumaz benim ayaklarım,
Fırtınadan görünmezdi koyaklarım,
Sense bin bir gece yürüyüp gezerdin,
Sus artık sus kibar çocuk!Nedir derdin?

Benim gözümde köşktür tek odalı ev,
Gözümde büyür benim yedi başlı dev,
Senin gözünde mutluluk alev alev...
Sen garibi bakışlarınla ezerdin,
Sus artık sus küçük çocuk!Nedir derdin?

Ağırdır omuzlarımda benim yüküm,
Bil ki,bu yükle sen değil,ben büyüküm.
Kalk, ayağa kalk,Sürünme süklüm büklüm!
Öksüz büyüseydin hayattan bezerdin,
Sus artık sus tembel çocuk!Nedir derdin?

Tatlı çocuk,güzel çocuk,şirin çocuk!
Sus artık sus!Yeter, ağlama ağlama!
Gözlerin kan çanağı, gül benzin uçuk
Görenler seni garip sanır sağlama.
Evin,barkın,ocağın var ki beklerdin,
Sus artık sus zengin çocuk!Nedir derdin?

Mehmet Cıngır

Tavan

Kızdım mimara,hem de çok kızdım
Tavanda bir ip bağlayacak yer yok diye.
Eskiden evin tavanına asılırdı torbalar
Evin duvarına asılırdı tüfekler.
Boynum yanımda ama;
İpi asacak yer yok.
Çok kızdım mimara…
Şimdi ağacın dalına mı asalım
O koca torbayı,tüfekleri
Teğet geçmeli ayakları yere.
Yazık değimli gencecik dala
Yoksa keserler o dalı
Yuva oldu diye kediye…
Ben aşkı yüreğimde taşıyorum
Ve asla hafife almıyorum.
Haya ediyorum dünyanın biricik gülünden
Ve vazgeçiyorum ağacın dalından…

Mehmet Cıngır

Tebessüm

Bir ak düştü zifiri karanlıkların ortasına,
Eklendi aydınlıklar zincirinin son halkasına.
Yayıldı dalga dalga yüzyıllar boyu ufuklarca,
Beyazlıklar geldi zulüm gecesinin karasına.

Ah,gül yüzünde bir tebessüm de ben olsaydım,
Ak köpüklü tebessüm denizinde ben de boğulsaydım!

Geziniyorken insanlık,kıyısında hudutların,
Geliyordu gölgesinde tebessüm yüklü bulutların.
Müjdeler aldım asırlarca beklenen,rahip Bahira'dan
Gül kokusu duydum,tükenmekte olduğu anda umutların.

Ah,seni gören bahtiyar bir göz de ben olsaydım,
Gül dudaklarından dökülen bir söz de ben olsaydım!

Bir çiçek açtı çölün ortasında,aydınlandı gök ve zemin,
Çölün ortasında tek başına açan bu kutlu çiçeğin,
Verdiler en doğru en güzel adını Muhammed'ül Emîn,
Hayat buldu nadide çiçek,erdemli gönlünde Hatice'nin.

Ah,o çiçeği selamlayan bir baş da ben olsaydım,
Gül yüzünden süzülen bir yaş da ben olsaydım!

Gömer kara toprağa derin,bütün hüznünü,
Bir kercik gören o mütebessim yüzünü.
Menzil alır,dalar rahmet denizine,
Bulur doğru, yolu takip eden ayak izini.

Kalbinin derinliklerinde bir giz de ben olsaydım,
Ah,ayak izine sürülen bir yüz de ben olsaydım!

Tebessümünün gölgesinde kalıyor yıldızlar ve ay,
Kurdun yıkık gönüllere tebessümünle birer altın saray.
Ayrı istikametlerde yol alırken ezen ve ezilenler,
Pervane oldu çevrende farklı renkler,birer birer,alay alay.

Ah,etrafında dönerek yanan bir pervane de ben olsaydım,
Nûrunla mutluluğa uçan bir merdane de ben olsaydım!

Zamanın oluğundan akarken oluk oluk kan,
Satılıyordu tezgâhlarda onuru parçalanmış binlerce can.
Tarak dişi gibi eşit gördün siyah beyaz bütün renkleri,
Şerefli yerine yükseldi yerlerde sürünen insan.

Ah,dokunduğun bir renk de ben olsaydım,
Okşadığın bir yürek de ben olsaydım!

Tebessümünü taşırdı uzak iklimlere rüzgâr,
Tebessüm ederdi,tebessüm ettiğin zaman kışlar.
Nice krallar,nice hükümdarlar gördü insanlık,
Fakat hiçbir insan sevmedi,sevilmedi senin kadar.

Ah,gül yüzünde bir tebessüm de ben olsaydım,
Dizinin dibinde bir mütebessim de ben olsaydım!

Sensiz,sonbaharda bahçemize hazan düştü,
Karanlık,dipsiz kuyulara nice nice can düştü.
Kaybetti tebessümünü alem,çöktü karanlık,
Sevenlere,sevilmişlere bir hezeyan düştü...

Ah,senin yoluna bir mail de ben olsaydım,
Mahşer günü şefaatine bir nail de ben olsaydım!

Mehmet Cıngır

Tek Derdi İslam'la

Ne vatan ne bayrak ne terör belası
Ne savaş derdi,ne de hak,hukuk davası
Bütün bunları neylesin?
Hiçbir derdi de yok yaşamla.
Gelmiş yetmiş seksen yaşına,
Geçiş klavyenin başına
Savaş Açmış Allah'a
Veryansın ediyor,
Tek derdi İslam'la…
Budur işte bütün çabası.
Allah hidayet versin,
Ne diyelim?
Olmazsa
Ebû Leheb'e komşu eylesin!

Mehmet Cıngır

Tek Farkımız

Dağ,taş,dere,tepe,diken,yağmur,çamur…
Tek başıma yürüdüm ben bu yollarda
Yayan.
Sen yoktun yanımda.
Elim,ayağım,bütün vücudum kapkara
Saçlarım bembeyaz…
Gün vurgunuyum ben
Belim bükük…
Ayaklarım yara-bere içinde
Yol yorgunuyum ben.
Yüzüm yanık ayazdan
Senin tenin süt gibi beyazdan
Saçların simsiyah,
Bıyıkların kaytan…
Oysa ikimiz de aynı yaştayız;
Tek farkımız:
Sen godoşlardan,
Ben varoşlardan…

Mehmet Cıngır

Tek Ölçüm

Ne geri kalırım ne de ileri giderim,
Ben haddimi de Rabbimi de iyi bilirim;
Çünkü benim tek ölçüm sevgili peygamberim.

Mehmet Cıngır

Tek Sorun İnsan

Ormanda ağaçların
Yeşili de olur kurusu da
Eğrisi de olur doğrusu da.
Dolaşır ormanda özgürce
Kuşu,sineği,böceği,arısı,
Yere düşer yaprağın sarısı.
Yaşarlar barış içinde
Kavgasız,gürülüsüz
Ağaçların genci,yaşlısı,
Alı,yeşili,akı,karası…
Olsa da bazılarında balta yarası
Yontulmaz kimsenin acısı,sancısı.

Orada ne hakim ne savcı
Ne mahkeme ne asker
Ne polis ne bekçi…
Sadece hekesin harfiyen uyduğu
Orman yasası ince ince
Ormanın nimetleri paylaşılır
Hakça.
İnsanca değil,hayvanca.
Konuşur herkes kendi dilince…
Huzur içinde yaşar orada
Yerli ve yabancısı.
Ormanda ne üzülen var ne üzen
Saat gibi işler kurallar
Devlet olmadan sağlanır düzen.

Çevrecidirler,kirletmezler çevreyi,
Ormandır onların evi,
Evlerini temiz tutmak onların görevi.
Kışın başka,yazın başkadır
Ormanın güzelliği.
Farklı farklıdır hayvanların özelliği,
Ne baş örüsü
Ne de göserişli bir vitrin süsü
Çıplak değildir hiçbirisi
Özel kılar onları tüylerinin görüntüsü…

Yanyana iç içedir orada ağaçlar:
Sedir,meşe,gürgen,çınar,defne,çam…
Havanlar;
File de rastlanır orada karıncaya da
Aslana da rastlanır tavşna da
Kartala da rastlanır serçeye de
Timsaha da rastlanır yılana da…
Aç çıkarlar sabah,tok dönerler akşam.
Orada ne kral var ne şah
Aç kalmazlar ;çünkü
Rızıklarına kefildir Allah.
Kin gütmezler,almazlar intikam.

Yoktur orada İsalar,Musalar…
Tıkır tıkır işler burada yasalar.
Eser ilkbaharda sabah yeli,
Oylum oylum dalgalanır çiçekler,
Uçuşur arılar,kelebekler,
Dans eder ağaçlar,esince rüzgâr.
Bütün ormana dağıtır kokusunu
Yaban gülü…
Yoktur aralarında kıskançlıklar,
İki yüzlülük,aldatma,yalan dolan…
Bunlar bitki,
Bunlar hayvan…
Yalnız orada bir tek sorun var:
İnsan…

Mehmet Cıngır

Tekbir

Birleştirdi bizi bu vatanda kader.
Üstünde biz varız,
Altında şehitlerimiz yatar.
Allah'ımız tek,bir
Kitabımız tek,bir
Bayrağımız tek,bir
Vatanımız tek,bir
Milletimiz tek,bir…
Bir…bir…bir…
Bozulmasın dirliğimiz,birliğimiz
Kıyamete kadar…
Vatanımızda ne elem olsun ne keder!
Haydi getirelim hep birlikte tekbir!
Allahükber,Allahüekber! ..

Mehmet Cıngır

Telaş Yok

Dost var,düşman var
İyi var,kötü var
Aç var,tok var
Zengin var,fakir var
Açık var,çıplak var
Haklı var,haksız var
Zalim var,mazlum var
Savaş var,barış var
Var,var,var!
Fakat telaş yok;
Her gün doğan bir güneş var,
Her geceden sonra bir sabah var,
Hepsinin üstünde bir Allah var…

Mehmet Cıngır

Temmuz Güneşi

TEMMUZ GÜNEŞİ

Temmuz güneşi
Kahve gözlerin gibi
Yaktı içimi.

Mehmet Cıngır

Tercih Senin

Kim demiş bütün yollar Roma'ya çıkar diye.
Ayrılır bütün yollar ikiye.
Biri rahmete gider;
Diğeri zahmete...
Başka yol yok.
Dilediğin yoldan git;
Zorlama yok.
Tercih senin.

Mehmet Cıngır

Tersinden Zaman

Yaşanmalı zamanın her anı, an be an,
Zamandır dermansız dertlere derman
İçine öyle bir şifa gizlenmiştir ki,
Anlarsın tersinden okuduğun zaman.

Mehmet Cıngır

Tik Tak Saat

Tik tak,tik tak çalışır durmadan
Gece gündüz uyumadan saat.
Çalışmaz bazıları kurmadan
Uyursa saat,kopar bir feryat.

Kadran üstünde değişik imler,
Günler,aylar,yıllar ve mevsimler…
Kimler baktı geçti ona kimler…
Göz izleri var üstünde kat kat.

Nedir hayat? Birkaç tik tak,tik tak
Alkış tutar zamana şak şak şak!
Çık da şu çıplak tepeye bir bak
Önünde mi arkanda mı hayat?

Durunca saat,delinir zaman,
Ve ıslak bir çığlık yağar o an
Gözlerinde gri bir sis,bir duman,
Yoktur artık"tik tak" sesi heyhat!

Mehmet Cıngır

Toprak Gibi

İnsan olan mütevazi olur toprak gibi,
Tepeden bakmaz insana mağrur yaprak gibi.
Yükseltir mi insanı aya,yıldıza kibir?
Anlarsın yüzüne gülümsediğinde kabir.

Tanrılık iddia edenler şimdi nerdeler?
Anladım,en dipte"Esfelesafilin"deler.
Kimin alnını öpse günde beş kere toprak,
İşte o zaman arşa değer başı muhakkak.

İki söz bilmekle kendini alim mi sandın?
Şeytana uyup kibirle yandın ki ne yandın!
Makamınla,malınla,mülkünle olma mağrur,
Çakar şimşek,siler süpürür bir anda yağmur.

Nerde şimdi zulmün babası krallar,hakanlar,
Onlardır şimdi cehennem ateşi yakanlar
Ki bir sivrisinektir azraili Nemrut'un,
Neyi kaldı şimdi adından başka Karun'un.

Büyüklük,güç,azamet yalnızca Hüda'dadır,
Tüm insanlar eşittir; üstünlük takvadadır.

Mehmet Cıngır

Türk Genci

Ey arayış içinde olan Türk genci!
Ne Mao ne Lenin ne de Mayakoviski
Ne komünist olurdun ne faşist
Ne kinci ne de dinci…
Tanısaydın eğer Hz.Muhammed'i
Olurdun en büyük devrimci…

Mehmet Cıngır

Uç Kelebek

Uç kelebek uç
Gez bütün çiçekleri
Al kokusunu.

Mehmet Cıngır

Uçmak

Kanadın yoksa
Uçmaya kalkma,sakın;
Düşersin sonra.

Mehmet Cıngır

Ufkumdan Doğan Güneşimsin

Sen ufkumdan doğan güneşimsin
Uzaklarda durma öyle kardeş gibi
Sen benim kardeşim değil,eşimsin.
Gel yüreğime bir güneş gibi dol
Doksan dokuz güzel isim var yüreğimde
Yüzüncüsü sen ol…

Mehmet Cıngır

Uğurlandık

Sabah oldu uyandık,
Gezip tozduk,
Yedik içtik,
Güldük eğlendik
Biraz oyalandık…
Gün bitti,
Akşam oldu.
Binerek tahta atımıza
Merasimle evlerimize uğurlandık…

Mehmet Cıngır

Ulu Hakan Abdülhamid Han

Ey ulu hakan Sultan Abdülhamid-i sani!
Çöktü senden sonra Devlet-i Âli Osmanî
Devleti on yıllarca koruyan koca sultan,
Uyduruldu hakkında onlarca yalan dolan.

Yalnızlığın kollarında yürüdün yıllarca,
Hak'tan alırdın gücünü yürürken yollarca.
İftira attılar,dediler "sultan müstebit,
Havlardı her zaman etrafında binlerce it.

Gidince sen, doğdu arkanda büyük bir boşluk,
Hâkim oldu cihan devletine bir sarhoşluk.
Sen yokken sararıp döküldü bütün yapraklar,
Yağmalandı yokluğunda bu kutsal topraklar.

Satmadın diye kutsal vatanı"deli" dediler,
Senin ve aziz milletin hakkını yediler.
Dahası "kızıl sultan"dediler ey padişah!
Ve yokluğunda ülkeye yoldaş oldu siyah.

Kesince kollarını hain ittihat'çılar
Altı yılda devrildi altı asırlık çınar.
Olur elbet her insanın az ve çok noksanı,
Ki sendeydi siyasi aklın yüzde doksanı.

Harekete geçti bir gün hain şer ordusu,
Bunlardan birisi de Emanuel Karasu.
Anlayamadı seni sığ akıllar ey sultan!
Bu sığ akıllardır bu milleti kuyruk yapan.

Dediler:"Yokluğunda küle dönen bizmişiz,
Biz hem deli hem hain hem de edepsizmişiz.
Özledik, verirken yurdumuz son nefesini,
Düşmana korku,dosta güven veren sesini

Bühtandı asrın en siyasi padişahına,
Şahit olduk gözü yaşlı milletin âhına.
Affet biz nankörleri, şevketli padişahım
Şahidiz kulluğuna cennete koy Allah'ım.

Mehmet Cıngır

Umurumda Değil

Umurumda değil,
Mal,mülk,makam,mevki,para pul;
Renk,ırk,soy…
Allah'a kul olurum sadece ben
 Olmam asla kula kul…
Allah'ım, beni doğru yoldan ayırma!
Kalbime en doğru olanı koy…

Mehmet Cıngır

Umut Aradım Şehla Bakışında

Tepesinde gezdim ben yıllarca acıların,
Topladım kalbimde acının meyvelerini.
Dinlerken sen hikâyelerini bacıların,
Kırdım ben bir bir sükûtun pervanelerini.

Öz varlığımı armağan etmiştim sana ben
 Oysa kırdın sen gözyaşımın cam şişesini
Nasıl aktı yaş kırık kalpten içeri bilsen
Taş duydu, sen duymadın akan suyun sesini.

Ben bir çölün ortasında kavrulan ruhuma
Su taşırım kara bulutlardan her sabah…
Sema değince ufka,sarılırım âhıma!
Bu yol ayrımında duyulur ahım inşallah!

Her bahar acı,kin ve nefret kokan sesinde
 İçine zehir damlayan bir nehir gizlidir.
Her bayramda durmaz ejderhalar kafesinde
Mutlu olan mutsuzluklar hep sizli bizlidir.

Düş kurarken sen Kaf dağının eteklerinde
Dondu benim rüyam ömrümün en sert kışında.
Hüznü düğümlerken arılar peteklerinde
Umut aradım ben senin şehla bakışında…

Mehmet Cıngır

Umut Daha Büyük

Çığlık!
Bir daha
Bir daha…
Çiçeklerin gözü yaşlı,
Mezarlıklar kalabalık…

Kırmızı…
Yüreklerde sızı…
Toklar aç
Açlar tok…
Çare…
Çaresizliğe çare yok.

Acı
Ve çaresizlik?
Üzerimizde yük;
Fakat umut
Ondan daha büyük.

Mehmet Cıngır

Unutamam

Her yağmurdan sonra
Gözlerinin içinde oluşan gökkuşağını,
Her baharda
Gözlerinde biten kır çiçeklerini,
Bulutlar dağılınca
Gözünde parlayan ayı,güneşi,yıldızları,
Gözünün içinde oluşan sonsuz evreni,
Senden ayrılınca içimde buruşan günü,
Bir de bir kafeteryada içtiğimiz çayın rengini
Unutamam…

Mehmet Cıngır

Unutma Beni Sevdiğim

Senden evvel bu dünyadan gidersem
Kerem et,unutma beni sevdiğim.
Bir gün aniden sana v(e)da edersem,
Kerem et,unutma beni sevdiğim.

Bak dökülüyor yapraklarım bir bir,
Ah, pusula mâvarayı gösterir!
Gülümserken yüzüme benim kabir,
Kerem et,unutma beni sevdiğim.

Ah Mehmet Hoca aşkına tuş olsun!
Aşkın, gözümde bir damla yaş olsun!
Haklarım sana helal-i hoş olsun,
Kerem et unutma beni sevdiğim.

Mehmet Cıngır

Unutmam Söz Seni Bana Yazana

Unutma beni diyorsun bana
Ne zaman unuttum ki ben seni?
Sor istersen yaşadığım her âna,
Anlatsın an be an beni sana.

Canımın ayrılmaz parçası canın,
Çeker beni mıknatıs gibi kanın.
Varsa, sensiz yaşadığım her anın,
Sor hesabını sen, bir bir zamana.

Ortasında yaşadığım dünyanın,
Sen varsın içinde pembe rüyanın.
Dışındayım sensiz geçen zamanın,
Unutmam seni and olsun mekana.

Canımın canı bahar kokulu yâr!
Dikilse de karşıma sıra dağlar,
Götürse Kaf dağına seni rüzgâr,
Unutmam, söz seni bana yazana.

Mehmet Cıngır

Unuttukça

Biliyorum bu sevda sakat,
Bu sevda delice,çocukça…
Unutmaya çalışıyorum; fakat
Daha çok hatırlıyorum unuttukça…

Mehmet Cıngır

Usta

Ben bir bahçıvandım sessiz ve kendi halimde
Çalışıyordum; karnım yarı aç, yarı toktu.
Çok güzel güller yetiştiriyordum bahçemde
Hiç kimsenin canında,malında gözüm yoktu.
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Sularken bahçemde ben çiçeğimi gülümü
Neden reva gördün bana yargısız ölümü?
Kuruttun denizimi,ırmağımı,gölümü
İşin en sonunda bekliyorken ödülümü
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Çıkıp en tepelere aslan gibi kükrerdin
Hani sen, hak adalet mülkün temeli, derdin?
Üç buçuk haine ödül,bana ceza verdin.
Koca usta söyle! Bu mu senin adaletin?
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Başlarını okşardım her gün ben güllerimin,
Bundan izi vardır başlarında ellerimin,
Her sabah sesini dinlerdim bülbüllerimin,
Gizi akardı şiirlerimden dillerimin…
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Gölgeler bastı bahçemi,kestin güneşimi,
Su döküp neden söndürdün yanan ateşimi?
Güller takarken yüzüme, aldın gülüşümü,
Yapıyorken ben peygamber mesleği işimi;
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Nasıl da çoğaltmışsın yalanın gölgesini,
Göster bana yaptıklarımın her belgesini.
Hazan sardı gönül bahçemin her bölgesini
Gör, her bölgeden akan hüzün şelalesini…
Hangi sebeple çıkardın beni işten usta?

Mehmet Cıngır

Uyaklı Heceden Sonra

Bir intihar çölünde umarsız duruyorum
Yıkıldı gönlümdeki o bin odalı saray
Savruldu fırtınada gemi, kırıldı direk
Gözlerin midir balıkların gözündeki renk?
Gölgen midir yoksa avuçlarımda gizlenen
Yalnızlık mıdır benim rüyalarıma giren
Yoksa ben miyim rüyada saçlarını ören?

Kahverengi sahile demirleyen bir gemi
Benim sahilime de bir kerecik uğra emi?
Korku tüneli son bulur sevgi yollarında
Tükenir bir gün korku, umudun kollarında
Güler elbet bizim de yüzümüze türküler
Savruluyor çölde rüzgârın önünde kumlar
Benim gönlümde üzüntü yumağı bir aşk var.

Karanlık bir hayal midir gece okuduğum?
Sabaha dek yağan kar mı geceyi ağlatan?
Yoksa sabaha dek hüzün müdür dokuduğum?
Gündüz vakti güneş neden gözerini yumdu?
Mehtap neden bir matem düğümlüyor geceye?
Bir okyanus mudur senin gözünde dünyalar?
Çatladı güneşe hüzün taşıyan aynalar.

İstila etti ruhumu kederli gülüşler.
Denizler mi incitiyor martı kuşlarını?
Matematik diliyle mi anlatmalı aşkı…
Merdivenli bir yerde aşkım tuzla buz oldu.
Mum ışığı gibi titrek bir geceden sonra,
Anlatılır mı aşk uyaklı heceden sonra?

Mehmet Cıngır

Uyan Ey Gözlerim

Uyan ey gözlerim derin uykudan!
Uyan,aşkın rengine sen de boyan,
Aşka çağırıyor seherde ezan,
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Budur bu âlemde en hayırlı iş
Aşk meclisinde ol meleklere eş
Doğmak üzere bak ufuktan güneş.
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Yaptın ezelde Rabbin ile akit
Vade yok bu aşkta,ödeme nakit
Ufuklar ağardı,geçiyor vakit;
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Bu çağıran ne kral ne sıradan bir şah,
Bu çağıran Rab, en büyük padişah,
Ufukta kızıllık,olmakta sabah,
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Duy bu sesi; sahibini iyi bil.
Dalıp tatlı rüyaya olma gafil.
Çalmadan ani, kapını Azrail;
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Mehmet Cıngır

Uyan Ey Gözlerim Derin Uykudan

Uyan ey gözlerim derin uykudan!
Uyan,aşkın rengine sen de boyan,
Aşka çağırıyor seherde ezan,
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Budur bu âlemde en hayırlı iş
Aşk meclisinde ol meleklere eş
Doğmak üzere bak ufuktan güneş.
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Yaptın ezelde Rabbin ile akit
Vade yok bu aşkta,ödeme nakit
Ufuklar ağardı,geçiyor vakit;
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Bu çağıran ne kral ne sıradan bir şah,
Bu çağıran Rab, en büyük padişah,
Ufukta kızıllık,olmakta sabah,
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Duy bu sesi; sahibini iyi bil.
Dalıp tatlı rüyaya olma gafil.
Çalmadan ani, kapını Azrail;
Uyan ey gözlerim derin uykudan!

Mehmet Cıngır

Uyanıyorum

Balkondayım,
Soğuk bir balkonda…
Vakit gece yarısı…
Şimdi ışıklar yanacak,
Görenler beni hırsız sanacak.
Hızla iniyorum merdivenleri,
Rüzgâr ilahi bir ezgiyle dolanıyor.
Balkondan izleniyorum,
İki çocuk oynuyor tepenin arkasında,
Görmesinler diye gizleniyorum.

Sırtıma yüklenip karanlığı gidiyorum,
Sık ormanlar,dağlar, taşlar arasından geçiyorum.
Yalnızım,yapayalnız!
Yollar içinden yolumu seçiyorum.
Belli bu yollar beni bunaltacak!
Annemin bir resmi de yok
Derdimi anlatacak.
Gökten yağan karanlıkta ıslandım,
O kadar bunaldım ki,
Hakk'a yürüyorum sandım.

İnilti gibi bir sesti yamaçtan duyulan
Geçerken ben, kuş uçmaz yoldan.
Bir çoban:
"Doğru yola diyordu."
Vardı bu işte bir oyun
Ne bilsin doğru yolu koyun.
Derken,
Bir ay doğuyor tepenin arkasından.
Gündüz gibi oluyor ortalık.
Yüzümü yıkıyorum ay ışığı ile
Şiir suyu sürüyorum gözlerime,
Ve açılıyor gözlerim birden.
Uyanıyorum…

Mehmet Cıngır

Uykularım

Uykularım kimbilir nerdesiniz?
Nerdesiniz ey kaçan uykularım?
Yıldızların uçtuğu yerdesiniz.
Sabahlara dek sizi sayıklarım.

Şimdi acep kimin gözündesiniz?
Hangi aynaların yüzündesiniz?
Acep hangi ruhun özündesiniz?
Aramaktan yoruldu ayaklarım.

Uykularım gözlerime giriniz!
Burasıdır sizin asıl yeriniz.
Yatağı şu gözlerime seriniz.
İplik iplik uyusun koyaklarım.

Uykularım, siz benim özümsünüz!
Tutan ellerim, gören gözümsünüz.
Aynalarda görünen yüzümsünüz.
Siz yoksanız küflenir şakaklarım.

Mehmet Cıngır

Uykusuzluk

Uyurken herkes mışıl mışıl
Uyku tutmuyor benim gözlerimi
Gökyüzüne bakıyorum,
Hava açık,ışıl ışıl…
Yıldızları sayıyorum.
Birden bir yıldız kayıyor,
Benim yıldızım mı diye ürperiyorum.
Parka gidiyor kaydıraklarda kayıyorum
Çocuk olup.
Başka güzel şeyler düşünüyor,
Güzel hayaller kuruyorum;
Geleceğe dair.
Şiirler yazıyorum
Olup sanki şair.
Masmavi bir deniz kıyısında,
Martıları seyrederek
Tavşan kanı çayımı yudumluyorum.
Martılarla sohbet ediyorum.
Yemişlerine doyamadığım
Ağaçlar arasında dolaşıyorum.
Robinson'un adasına gidiyorum
Uzaktan el sallıyorum gemilere…
Çentik atıyorum ağaçlara
Takvimi unutmamak için.
Nuh'un gemisine biniyorum
Yükseliyorum sularla birlikte.
Sokaklarda,parklarda dolaşıyorum,
Çiçek uzatıyorum güzel kadınlara.
Koyunları sayıyorum;
Yüz,ikiyüz,bin,beş bin,on bin…
Ne kadar çok koyun varmış meğer!
Saymakla bitmiyor.
Düşünmemeyi düşünüyorum,
Yine olmuyor.
Sağa dön,sola dön
Yine bak duvarlara bön bön!
Sabaha karşı biraz dalıyorum,
Birden yine uyanıyorum.
Bakıyorum ki, taze bir yağmur yağıyor.

Mehmet Cıngır

Uzaktan Sevmek Olmaz

Cemal Süreya şüphesiz büyük şair;
Fakat dediği gibi uzaktan sevmek olmaz.
Hafıza-i beşer nisyan ile malüldür.
Gözden ırak olan gönülden de ırak olur.
Kokusunu almadan,
Boynuna sarılmadan,
Yüzüne dokunmadan…
Öyle uzaktan sevmek olmaz.

Elini tutmadan,
Yüreğine dokunmadan
Gözlerine dalıp gitmeden
Kısaca göz göze diz dize olmadan…
Uzaktan sevmek olmaz.
Adam gibi sevmek uzaktan değil,
Yakından sevmekle olur.

Mehmet Cıngır

Uzaktan Seyrettim

Bugün ben uzaktan seyrettim seni ey sevgili!
Duruşun,boyun ve endamın bir başka güzeldi!
Görmedi gözlerim şimdiye dek böyle güzeli
Pembe pembe gülüşün sadece sana özeldi.

Kahverengi gözlerin bugün başka bir âlemdi!
O kaşların kaş değil,sanki ince bir kalemdi.
Gözümün, gülüşüne vereceği bir selamdı;
Ama bazı uğursuz gölgeler buna engeldi.

Bugün gözlerim için bulunmaz bir büyük gün,
Ey sevgili, seni uzaktan seyrettim yine bugün!
Yüreğim fırladı yerinden,gözlerim pek üzgün!
Nöbet tutar gibi duruşun sanki bir heykeldi.

Bugün yüzün daha bir güzel,gözlerin daha şen!
Nedendir,benim yokluğum mudur yoksa değişen?
Sundum sana şu kırık gönlümden binlerce gülşen;
Ama yetim kodun düşlerimi sen,bilmem neden?
Neden hep ben bir ağlayan,o hep gülen bir eldi?

Mehmet Cıngır

Uzandı Kara Toprağa

Güz gelince yaprak yere düşer"âh"eder!
Yetim kalan dal,ardından"vâh"eder!
Âh etmek,vâh etmek nafile bugün,
Aslında herkes ait olduğu yere gider.

Koca çınar baharı,yazı yaşadı doyunca,
Veda etti sarı yaprağa,
Bütün giysilerinden soyundu...
Kış geldi; çırılçıplak,boylu boyunca,
Uzandı kara toprağa...

Mehmet Cıngır

Üç Bir

Bir astınız,
Bir daha asamayacaksınız.
Bir zehirlediniz,
Bir daha zehirleyemeyeceksiniz.
Bir kovdunuz,
Bir daha kovamayacaksınız.
Rahatça söyle yiğidim sözünü,
Artık bu millet açtı gözünü.

Mehmet Cıngır

Üç Günlük Dünyada

Şu üç günlük fani dünyada,
Haram lokma yiyemem.
Kulaklarımı tıkayıp feryada
Adam sen de diyemem.

Yaratana karşı suç işleyemem,
Haram meyveyi dişleyemem.
Aydınlıktır benim ruhum,
Karanlıkları düşleyemem.

Helal alır, helal satarım,
Helali helale katarım.
Harama asla meyletmem,
Bulamazsam aç yatarım.

Mehmet Cıngır

Üstünlük Takvadadır

İster fakir ol,ister zengin
Olsun gönlün denizler kadar engin
Bütün insanlar tarak dişi gibi eşittir
Üstünlük ancak takvadadır
İster beyaz,ister siyah olsun rengin.

Mehmet Cıngır

Üzülme

Kara gözlerinde
Kara bulutlar dolaşıyor,
Yağmur
Ha yağdı ha yağacak;
Fakat güneş ufuktan
Yine doğacak.
Üzülme!

Yine bahar gelecek
Çiçekler yine açacak rengarenk
Yağmurlara karışıp gidecek acılar
Sevinecek babalar,analar bacılar.
Geriye kurumuş dudaklar kalacak,
"Yine bahar gelecek"demiştim demin
Işıklarla dolacak sema ve zemin.
Üzülme!

Üzüntü içinde sevinci bulacaksınız,
"Sabır ve şükür" ile ne güzel kul olacaksınız.
Bulaşanlar soyguna,yalana,talana;
Seni makûm edenler kahpe yalana;
Cezasını bulacak bir gün.
Üzülme!

Ufukta güneşim,
Gökte ayım
Yıldızım,
Kömür gözlüm,
Hilal kaşlım,
Kızım,
Özüm,
Çorbamda tuzum,
Güzel yüzlüm,
Mert sözlüm…
Şimdilik sesinden öpüyorum,
Bir gün gözünden öpeceğim.
Üzülme!

Mehmet Cıngır

Üzülme Sen

Kışın bağrında hep tipi var,kar vardır,
Herkesi görüp gözeten bir yâr vardır.
Üzülme sen,kara kış kararıp kalmaz!
Her kışın koyununda bir bahar vardır.

Dik dur ki hep, dünya önünde eğilsin,
Tasalanma sen, asla yalnız değilsin!
Bilenler bilir,bilmeyenler bilsin ki,
Gönülden kalbe akan bir pınar vardır.

Mehmet Cıngır

Üzüm Gözlüm

Üzüm gözlüm gel sana bir nasihat edeyim.
Gel gir rüyama oradan hiç geçici olma.
Ben sensiz, renksiz,karanlık rüyayı nedeyim.
Gel beni terk ederek benden kaçıcı olma.

Üzüm gözlüm gel çıkma evde kal sağlıklı kal
Üzülme, bulunur elbet bir gün çıkar bir yol!
Sen bir ham hayalin peşinden koşuyorsun,bil
Yorulursun bir gün, yüksekten uçucu olma.

Gel sevgi tüneline gir ve insanları sev,
Evde kal,bugün en güvenli sığınaktır ev.
Gözle görülmeyecek kadar küçücük bir dev
İnsanı nasıl yıktı gör de kırıcı olma.

Bize bir dünya gerek, güneşin rengi beyaz,
Dursun bu yağmur bu tipi,bu kar ve bu ayaz.
Et Allah'a içten ve samimiyetle niyaz,
Üzüm gözlüm iyilik et de,yıkıcı olma.

Yağmakta üstümüze şu an ölümcül bir kar,
Aylardan nisan,havada yağmur kokusu var.
Üzülme sen!Ne de olsa kışın sonu bahar,
Sakın yeise kapılıp da inkarcı olma.

Mehmet Cıngır

Vardır

Otlar koyun otlakta umursamaz fakat;
Bilmez,otlağın sonunda kesilir,bir kasap vardır.
Eline geçse bir fırsat,önüne gelene atar tokat;
Fakat düşünmez,ötelerde görülür bir hesap vardır.

Dünya denilen bu iki kapılı handa,
Varıverirsin son durağa bir anda.
Dikkat et,gittiğin yolun sonunda,
Seni bekleyen,kurulur bir tuzak vardır.

Yaşadığın baharın sonunda bir hazan vardır,
Hazanda sararan yaprağın kaynattığı bir kazan vardır.
Yanlış yapma hesabı,bu hesabı bir bozan vardır,
Bütün yapılanları kusursuz yazan bir yazar vardır

Nerde bir gariban görsen sar yarasını,
Alma kimsenin malını vermeden parasını,
Haksız yere geçirme sırtına dünya hırkasını,
Orada ateşten,giyilir bir gömlek vardır.

Bu dünyada ek ahiretin tarlasını,
Terek etme orasını,yap işlerin en faydalısını,
yetiştir meyvelerin en güzelini,güllerin en goncasını,
Orada açılır bir pazar vardır.

Kış gelir yağar kar,soğur havalar,
Sonra işin sonunda edersin zarar.
fanidir ebedî sandığın bu yer.
yolun sonunda hesap sorulur,bir mezar vardır.

Kendini görme dağlardan yüce,
Kibirlenip kendini başkalarından üstünce
Görüp sahip olduğunu sanma bütün güce,
Yücelerden yüce,hesap sorar,bir Allah vardır..

Mehmet Cıngır

Varsak

Okunurken sabah ezanı Varsak'ta her seher,
Geçmeye başlar halk otobüsleri birer birer.
Ezan sesleri motor seslerine karışır,
Günün taze ışıkları dostlarla barışır.

Geçtikçe her dakika belirmektedir zaman,
Kımıldanır o anda koca şehir an be an.
Akar ortadan Düden Çay'ı sanki bir nehir,
Uyanır sabahın ilk ışıklarıyla şehir.

Eser taze rüzgâr okşar şehri efil efil,
Bu güzel beldeyi sevmeyen hakkıyla sefil.
İlk ve son baharda daha bir güzeldir Varsak,
Ayrı kalınca deriz"ah oraya bir varsak."

Dolaşıyoruz bağ bahçelerinde bütün gün,
Tadını çıkarıyoruz burda özgürlüğün.
Eksik olmaz burada kedi köpek sesleri,
Deste destedir bu yerde gençlerin hisleri.

Bir tarafı açık, bir tarafı çam ormanı,
Yükseliyor kışın şehrin üstünde dumanı.
Yağar bu beldeye şafakta nûr üstüne nûr,
Bulur insanlar burada gece gündüz huzur.

Ayrılsam da ben bu fani,bu yalan dünyadan,
Ayrılmaz hiçbir gün ruhum bu tatlı rüyadan.
Dedim kendi kendime "burası senin yerin,
Kışın yağışlı,ılık;yazın kurak ve serin.

Çamlıklar arasına kurulmuş bir mezarlık,
Görmez bu güzel beldede yaşayan pek darlık.
Varsak varsıl bir yer ve benim ilk görev yerim,
Seviyorum;Varsak benim uzatmalı yârim.

Mehmet Cıngır

Varsın

Senin dışında varsın kopsun fırtına,yağsın yağmur;
Eğer senin gönül bahçende ilkbahar ise mevsim,
Ne çiçeklerin solar ne de dökülür yaprakların.
Batmaz güneşin,doldurur içini her zaman bir nûr.

Mehmet Cıngır

Vasiyet

Fark etmez,ister kışın ister yazın
Ölürsem mezarımı derin kazın
Bir gül dikin mezarımın başına
Mezar taşıma hiç gülmedi yazın.

O gül benim gülmediğimi bilsin
Yalnızca bana benim için gülsün
Her gece benimle uykuya dalsın
Dokunsun seherde teline sazın.

Haydi git Mehmet Hoca güle güle!
Söyleyin ötsün o şeyda bülbüle,
Konup başucumdaki gonca güle,
Desin: yaşadığı sadece hüzün!

Mehmet Cıngır

Vasiyetname

Senden önce ölürsem eğer,
Haber ver milli eğitime yahut belediyeye.
Getirsinler bir tahta tabut,
Götürsünler beni en büyük camiye,
Fatiha okuyanım çok olsun diye.

Yalnız kapıyı kapalı tut,
Kardeşler gelmesin diye.
Üç günden sonra da adımı unut.
İnşallah muradına erersin,
Olursun benden sonraki hayatında mesut.

Oğlumla kızım gelsin bayram günlerinde,
Okusunlar üç İhlas ile bir Fatiha.
Sen gelsen de olur gelmesen de...

Mehmet Cıngır

Vasiyetname-2

Denizin kıyısına kazın mezarımı;
Çünkü ben denizin emzirdiği çocuğum.
Ilık deniz rüzgârı almalıyım,
Yoksa huzur içinde uyuyamam.
Girince kabre ne güneşim kalır
Ne ayım ne de yıldızım,
Dağıtsın karanlığımı gelip mezarıma
Fatiha okusun oğlum ve kızım.
Gelsin sevdiklerim mezarımın başına,
"Garip doğdu,garip yaşadı,garip öldü
Çok ağladı,az güldü"
Yazsınlar mezarımın taşına.

Bırakın saatim işlesin kolumda,
Bir ağaç dikin başucuma
Her seher bülbül ötsün dalımda.
Bir de kır çiçekleri ekin kabrimin üstüne,
Dalgalansın estikçe rüzgâr
Serinlesin ruhum,
Sevmem ben soğuğu
Yağmasa da olur kar.

Üzerime beton döküp
Kalbimi ezmeyin,
Sert betonlarla
Ruhumu çizmeyin.
Bu yaşa geldim yaşamadım,
Vasiyetime yüz çevirip
Beni üzmeyin.

Bir yol kenarına kazın mezarımı
İç içe olsun ruhum insanlar ile
Fatiha okusun nedensiz gelenler bile.

Mehmet Cıngır

Vatan Azizdir

Vatan anadır,
Vatan babadır,
Vatan yârdır…

Ey vatan haini! Şunu bil ki:
Vatana ihanetin nedeni yoktur;
Vatana ihanetin bedeli vardır.
And olsun ki dünyayı sana dar edeceğiz,
Bu kutsal topraklar üzerinde milletimizi
Sonsuza dek var edeceğiz.

Vatan benim için ne ifade ediyor,bir bilsen
Vazgeçersin derhal hevesinden.
Bütün çakallar çıksa kafesinden
Kaçacak delik arar mehmedimin bir nefesinden.
Vatanım,namusum,şerefim;
Varlık sebebim,her şeyim…
Ana gibi yâr,
Vatan gibi diyar
Yoktur!

Can tatlıdır,
Can azizdir.
Hiçbir şey uğruna canımızı vermeyiz;
Ancak vatan sözkonusu oldu mu gerisi teferruattır.
Hiç düşünmeden seve seve veririz canımızı;
Çünkü vatan daha tatlı,
Daha aziz…

Sen katiline ben vatana âşık,
Vatan uğruna içeriz biz ölümü kaşık kaşık
Ölürsek şehit oluruz kalırsak gazi…
Şen kalırsan kalleş,
Ölürsen bir leş!
Ölümler bir öldürür, bin diriltir bizi!

Devlet içinde devlet kuracakmış(!)
Bak yediği naneye şu sefilin!
Bizim kimseye verecek bir karış toprağımız yok;
Ey hainler,bunu hakkıyla bilin!

Mehmet Cıngır

Vatan Millet Devlet

Düşme kimliği belirsiz insanın ardına
Seni nasıl bir yola sokacağı bilinmez.
Hasret bırakır seni bayrağına, yurduna,
Kalbindeki kara,kırk yıl yıkasan silinmez.

Gizlemeye çalışır hep o kara yüzünü,
Sezebilir ancak o kara yüzü bilgeler
Kör etmiştir zifiri karanlıklar gözünü,
Katran kara yüzü,güneşi bile gölgeler.

Gel,yüzü aydın insanların peşine takıl,
Yeter,ölüm çığlığı atmasın hiçbir kadın!
Devreye girerse Allah'ın verdiği akıl,
Temiz kalplerin otağına yazılır adın.

Önlem al,saldırmasın sana kara yüzlü dev,
Görünce onu solar bütün taze çiçekler,
Pek kavi tut evini,en güvenli yerdir ev,
Gün doğunca ortaya çıkar bütün gerçekler.

Dev baykuşlar öterse eğer bir gün bağında,
Titreyerek görürsün bil, kapkara bir rüya.
Aç çakkallar gezer başı dumanlı dağında,
Kara yüzlü,kurtuluş vadeder sana güya.

Maske düşünce gör kara yüzünü devlerin,
Başlar o zaman ülkende bitmeyen geceler.
Âma gibi bakar pencereleri evlerin,
Çözülür o zaman tek tek bütün bilmeceler.

Bilmem hangi meczup rüzgârlar dağıtabilir
Gözlerindeki yağmur yüklü gri bulutları.
Hangi ilkbahar yağmurları diriltebilir
Yanardağ ateşiyle kurumuş umutları.

Ruhunda çağlayan olunca yağmur gözlerin,
Anlarsın sana vadedilen hayali köşkü.
Görünce kof olduğunu cilalı sözlerin
Yetim kalır yüreğindeki o vatan aşkı.

Sarınca bedenini tüm ülkenin kara kış,
Yükselir o zaman her gecenin göbeğinden
Yürekleri ağlatan hummalı bir haykırış.
Ve bir kor ateş fışkırır yurdun yüreğinden.

Eğilirse dev rüzgârın önünde ağaçlar,
Mağara ağızlı kuyuya düşer hürriyet.
Gülemezsin varken gözünde tipi,kar,
Kıyamete dek yaşasın vatan,millet,devlet.

Mehmet Cıngır

Vatan Sevgisi

Vatan sevgisi imandan,
İmanı olmayanlarda
Sonra gelir candan.

Mehmet Cıngır

Vatanım

Gönlümün mehparesi
Aşkımın çilehanesi
Vatanım!
Helaldir sana kanım
Fedadır sana canım
Vatanım!
Yüreğim kandır benim
Aşkım vatandır benim
Canıım!
Cananım!
Aşkım!
Vatanım!Vatanım!

Mehmet Cıngır

Vatanım Aklımdır Benim

Çaprazdan ateşe tutsanız da sağdan soldan,
Saldırsanız bile aynı anda yedi koldan,
Sürünür de yürürüm düşsem ayaktan elden,
Başımı kesseniz dönmem hak bildiğim yoldan.

Hem görünmez hem de işin göbeğinde ol,
Bil ki yürünmez başkasının asasıyla yol,
Yoluma engel koysa da binlerce hain el
Bozbulanık sel gibiyim tanımam ben engel.

Her gün iftira atsan, söylesen de yalanı,
Söndüremezsin göğsümdeki kat kat imanı.
Alsan sırtındaki altın sırmalı palanı,
Bil ki,it artığıdır senden geri kalanı.

Kursan da iftiranın göbeğine karargâh
Planlasan da burada binlerce yalan tezgâh
Asla döndüremezsin,benim yönüm namazgâh,
Nihai hedefim İ'la-yı kelimetullah!

Binlerce kere anlatsan da anlar mı sığır?
Onun bir tek derdi var:O da saman ve ahır.
Onun gözleri kördür,kulakları da sağır,
Ne görür ne duyar bağırsan da bağır bağır!

Bu ezanlar;ebedî,dünyada inleyecek,
Canlı ve cansız bütün varlıklar dinleyecek.
Gerçekler ki, kulaklarda çın çın çınlayacak,
İşte o an herkes gerçekleri anlayacak.

İhanet ederse gövdesine bir hain dal,
Çalar bu koca gövdeye bir parmak sahte bal,
Uyanık ol,tetik bulun,daim nöbette kal,
Kemirmeden bu gövdeyi binlerce aç çakal.

Olur mu yılanın minicik başında fikir?
Fışkırır köpüklü ağzından lağım gibi kir.
Akar da yokuş yukarı koskoca bir nehir,
Bal yedirsen yılana,kustuğu yine zehir.

"Sırat-ı Müstakim" ki, şaşmaz yolumdur benim,
Dicle,Fırat,Sakarya,Tuna…Kolumdur benim,
Özgür düşünürüm,vatanım aklımdır benim,
Okur-yazarım;kainat okulumdur benim.

Korkma! Veririm senin için olsa bin canım!
Satmam seni üç beş yılana aziz vatanım!
Toprak altında binlerce kefensiz yatanım!
Rahat ol,varken damarımda akacak kanım!

Mehmet Cıngır

Vatanım, güzel Yurdum, Anadolu'm

Güneşin ülkesi Antalya'dan çıktım yola,
İçimde portakal çiçeği kokusunu duya duya.
Gezdim Göller Yöresi'ni, Burdur'u,
Isparta güllerin ana yurdu.
Vatanım,güzel yurdum,anadolu!

Çıktım Kocatepe'ye;
Seyrettim güzel Afyon'u.
Gördüm Akdeniz'e giden yolu! ..
"Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir,ileri! "
Diyordu başkomutan...
Sarıyordu kurtuluş heyecanı bütün yurdu.
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

Yıl bin dokuz yüz yirmi bir,Eylül'ün dokuzu,
Girdi güzel İzmir'e Türk ordusu.
Hâlâ dumanlar yükseliyordu topun namlusundan;
Yüzme bilen,bilmeyen herkes atlıyordu denize
Korkusundan...
Nefes alıyordu artık Türk yurdu.
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

Girdim Edirnekapı'dan İçeriye;
İstanbul'un orta yerinde;
Rastladım bir garip Orhan Veli'ye...
"İstanbul'un orta yeri sinema;
Garipliğim,mahzunluğum duyurmayın anama;
El konuşur,sevişirmiş; bana ne?
Sevdalı'm
Boynuna vebalim! "
Diyordu.
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

Hatırladım"fetih"denilen o mucize olayı.
"İstanbul mutlaka fethedilecektir;
Onu fetheden komutan ne güzel komutan,
Onu fetheden asker ne güzel asker"
Hadisinden dolayı;
O güzel komutan,fethederak;
İslama teslim etmiştir
Aziz İstanbul'u...
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

Sivas'ta atıldı cumhuriyetin temeli;
Ay geçti,yıllar dolandı,unutmadık;
"Can kafeste durmaz,uçar,
Dünya bir han,konan göçer;
Dostlar beni hatırlasın."
Diyen kalp gözü açık Aşık Veysel'i.

Han Duvarları'ndan okudum Orta Anadolu'yu,
Bir akşam üstü vardım Erzincan'a,

Bir acı türküyü ruhumda duya duya...
"Erzincan'a girdim ne güzel bağlar! ..
Erzurum'a vardım dumanlı dağlar! ..
Elleri koynunda bir güzel ağlar,
Oy anam anam hallarım yaman! "
Türkülerden öğrendim;
Erzincan'ı,Erzurum'u...
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

"Urfalıyam ezelden
Göynüm geçmez güzelden
Göynümün gözü çıksın
Sevmez idim ezelden."
Urfa, aşk; urfa şanlı insanlar;
Urfa,peygamberler yurdu.
Silifke'nin yoğurdu,
Ah seni kimler doğurdu,
seni doğuran ana,bal ilen mi yoğurdu? "
Silifke,yoğurdun ana yurdu,
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu!

Diyarbakır'ın karpuzu;
Alanya'nın,Anamur'un muzu;
Karadeniz,Ege,Marmara,Akdeniz'i,
Hiç sizi;
Unutur muyum?
Vatanım,güzel yurdum,Anadolu'm!

Mehmet Cıngır

Vatanım-2

Düzünde lale biter,koyaklarında nergis
Vatanım,senin soğuk billur sularından içtim
Torosların yücesinde daima bulut ve sis
Annemin ekin biçtiği tarlalardan geçtim.

Yazdım en güzel şiirlerimi senin için,
Uçuşur dağlarında üç beş deli güvercin,
Kaynarken pınarların derinden için için,
Sularında serinleyip ben kedimden geçtim.

Şevgi taşırım yüreğimden ben yurduma ey!
İşte yurdunu yürekten sevmek böyle bir şey.
Bir damla gözyaşında gizlidir bu sevgi hey!
Kainat sarayında ben yalnız seni seçtim.

Eksik olmaz dört mevsim şahikandan sis ve kar,
Yalnız sensin bana şu dünyada en güzel yâr.
 Kokunu getirir bana mor bakışlı rüzgâr.
Yurdum,gözyaşımı kokuna katıp da içtim.

Bu vatan için canını veren şahinler var,
Ekmeğin yiyip suyunu içen hainler var,
Deli gömleği giyen kapkara kâhinler var,
 Kara yüzlü hain ve kâhinlerden hep kaçtım.

Mehmet Hoca der:” Yoktur sözümde asla yalan”,
Dünyanın en güzel yeri bu topraklar, inan.
Her karış torağı şehit kanıyla sulanan
Vatan topraklarında çift sürdüm,ekin biçtim.

Mehmet Cıngır

Vazgeçilmiyor

Kar yağdı yüce dağların başına
Yollar bozuk, çamurdan geçilmiyor.
Bozuldu fani dünyanın düzeni
Kim haklı kim haksızdır seçilmiyor.

Sararıp soldu benim mor güllerim,
Hayal oldu bir bir hep hayallerim,
Yandı ciğerim,kurudu dillerim
Zehir akıyor sular, içilmiyor.

Kar yağdı güvendiğim o dağlara.
Gün doğmuyor mor sümbüllü bağlara.
Deyin, çıplak gitti, diyen sağlara;
Ki,şehitlere kefen biçilmiyor.

Hazana da Mehmet Hoca hazana,
Bir sözüm var bu fermanı yazana.
Atsan da beni bir kaynar kazana;
Vatanın aşkından vazgeçilmiyor.

Mehmet Cıngır

Ve Buna Da Aşk Dedim

Sabah doğunca gün,
Yalayarak geçer güneş ışınları
Mavi dalgaları…
Sürtünerek geçer yapakların arasından
Uyandırır ürkek tavşanları…
Bir martı ay ışığında yıkar kanadını
Oysa güneşin kalbine yazdım ben senin adını
Ayın turuncu ışığına çizdim resmini…
Kurbağalar bile bilirken beni
Bir kerecik söylemedin adımı…
Bütün renklerden bir gökkuşağı oluşturdum gönlümde.
Aşkın yedi rengini birleştirdim yüreğimde
Hepsine senin adını verdim…
Ve buna da aşk dedim…

Mehmet Cıngır

Veda

Birgün çalınır ansızın kapın,gözünde hüzün,
Gelir akkuş kanadıyla bir büyük melek.
Uçarsın melek kanadında,kapalı gözün,
Ulaşırsın menzile karanlık vadilerden geçerek.

Tutulunca yüreğin,bir yıldız kayar,
Ayrı düşmüştür ruhundan cismin,
Sefer zamanı mı geldi,ne var?
Anons edilir minarelerden ismin.

Uçarak omuzlarda ağaçtan kanatlarla,
Geçersin dönüşü olmayan bu yoldan.
Yükselen doludizgin feryatlarla,
Gelirsin istasyona kadın erkek her koldan.

Geçer nice kervan bu vadiden,sessiz,
Yolculuk eder bu kervanda canansız canın,
Tek başına eşsiz,dostsuz,yapayalnız,nefessiz,
Eşlik eder sana bu yolculukta,eğer varsa imanın.

Kaybolur güneşin altında ay ve yıldızlar,
Zamanlı zamansız yürüyüşler tükenir son durakta,
Birdir bu yürüyüşte sevenler,sevilenler,yalnızlar...
Ruhların kalbi atar artık kara toprakta.

Tükenir dostluklar; kesilir el,ayak sesleri bir bir,
Devam eder yolculuk tek başına,yapayalnız.
Ancak seninle sadece güzel amellerin gelir,
Veda edersin sevdiklerine hal diliyle"hoşça kalınız."

Mehmet Cıngır

Vekil

Doğunca ufuktan güneş,
Gölgem olur bana eş.
Güneşsiz havalara olsa da
Ruhum ve vücudum tekil;
Tasalanmak yok;çünkü
Allah en güzel vekil.

Mehmet Cıngır

Verin Sevginizi

Verin,verin sevginizi deli rüzgâra,
Alıp götürsün çok uzaklara.
Pay edip dağıtsın bütün insanlara,
Dağıttıkça büyüsün sevginiz,
İçinizde olsun bir iç deniz...

Verin,verin sevginizi ırmaklara,
Alıp götürsün çok ıraklara
Pay edip dağıtsın çiçeklere.
Sevgi açsın çiçekleriniz!
Koklayın,sevgi dolsun içiniz.

Verin,verin sevginizi bulutlara,
Alıp götürsün aya yıldızlara.
Sevgi olup yağsın sağnak sağnak,
Kalbinize.Sevgiyle dolsun kalbiniz!
Tutsun sevgiyi sıkıca elleriniz.

Verin,verin sevginizi denizlere,
Uzatsın sevginizi gümüş balıklara.
Vursun dalga dalga kıyılara,
Sevgi yesin,sevgi içsin balıklar,
Sevgiyle dolsun yüreğiniz denizler kadar! ...

Verin,verin sevginizi dostumuz hayvanlara,
İçtenlikle karşılık verirler insanlara.
Sonbahar,kış,ilkbahar,yazda,birlikte,
Gezsinler bahçelerde,parklarda dengiyle,
Göğüslerine taktıkları aşkın rengiyle! ...

Verin,verin sevginizi billur pınarlara,
Sevgi uzatsın kurumuş dudaklara.
Sevgi açsın sarışın sahillerde çiçekler!
Uçsun ruhlar,sevgi kuşuyla kanatlı,
Pembe güneş gülümserken,hayat ne tatlı!

(12.12.2013-Antalya)

Mehmet Cıngır

Visal

Dün aynı hedefe koşanlar omuz omuza
“Tahir” diyorlar dün pis dedikleri domuza.
Dişleri dökülmüş de hâlâ bozkurtluk taslar,
Küflü kafasını çakalın omzuna yaslar.

Bazen tilkinin bazen de çakalın yanında
Belli ki bir bozukluk var hainin kanında.
Havlar,girmiş de tilkinin çakalın koynuna
Pek yakışmış çakal tasması itin boynuna.

Çakmak çakmaktı bir zamanlar o kor gözlerin
Tarihe ışık tutardı o sevda sözlerin.
Çakalın eteği altından el sallıyorsun,
Güya oradan şimdi bana gül yolluyorsun.

Sen ne aslan olabilirsin ne de kurt,bil ki,
Sen ancak tavuk çalarsın olursun da tilki.
Yakışır mı aslan yatağına tilki,çakal,
Bizde bir hayalden ibaret değildir visal.

Mehmet Cıngır

Vuslat Gülü

Takınca nar dudaklarına vuslat gülünü
Uyandırdın gönlümün uyuyan bülbülünü.
Köle oldu gönlüm,gece gündüz hep yanında,
N'apsın gönlüm; çekicilik var senin kanında.

Anadolu'da çağlayan gibi akarken ben
Gelip serin suyuma balık gibi daldın sen.
Sensin bir hırsız gibi girip aklımı çalan,
Sensin mahzun gönlüme bir doğup bir kaybolan.

Birçoğunun gözünde ben bir çıbanbaşıyım,
Ama senin gözünde bir damla gözyaşıyım
Seveceksen eğer, sev beni taa özünden
Sevmeyeceksen ağla, düşür beni gözünden.

Uzat sîneme kalem tutan ak ellerini,
Soldurma uzattığın o vuslat güllerini.
Anlayabilir misin bana ne olduğunu,
Ayın güneşe neden pervane olduğunu.

Nedir şuh gözlerini gözlerime bağlayan?
Neden benim gözlerimdir her gece ağlayan?
Gözlerindeki bakış neden bu kadar derin?
Ruhumun yıkılmaz sarayıdır senin yerin.

Ateş gibi gözlerin neden bugün neşesiz?
Kıvranır dudakların dudaklarımda sessiz.
Gözlerim gözlerinin gökkuşağı rengini,
İçiyor yudum yudum,duyarak ahengini.

Yıkıp zındanları,gözlerin çağırdı beni.
Dört gözle bekliyor gözlerim her gün gelmeni.
Hangi halat gözümü gözüne bağlamıştır?
Sardığın hangi gülüş sessizce ağlamıştır.

Gözlerini taşırım avuçlarımda her an,
Gülüşündür gözümü gözlerine bağlayan.
Ölürsem vuslat gülü ekilsin mezarıma,
Dua etsin gül,amin desin bülbül zârıma.

Mehmet Cıngır

Ya Bayram Ya Düğün

Yediğimiz kuru ekmek olsa da üç öğün
Mutluluk veriyor bize sonsuzluğu göğün
Kuru ekmekle de olsa Çok şükür Allah'a
Doydu karnımız,açtı çiçekler yine bugün…

Yediğimiz ekmek olsa da kuru ve bayat,
Taptaze olmalı yaşadığımız bu hayat.
Yükselmeliyiz yıldızlara her gece kat kat,
Bilmem neden parmaklarımızdaki bu hüzün.

Yetmez mi sana toplumdaki onurlu yerin?
Gözündeki acı neden denizler kadar derin?
İsyan yağmuruyla neden ıslandı gözlerin?
Pırıl pırıl güneş! Aydınlansın artık yüzün.

Hangi bakışlar ağartı saçlarını gülüm?
Hangi mavi o kömür gözlerinde bir zulüm?
Gelir fırtınalarla herkese bir gün ölüm;
Üzülme,fermanla gelen ya bayram ya düğün.

Mehmet Cıngır

Ya Sev Ya Terk Et

Uzatmayacaktın madem elime elini,
Neden diktin benim gönlüme aşk heykelini?
Yokluğunu hücrelerimde hissederim ben,
Sensiz bakarım güneşe,aya,yıldızlara…
 Yürüdüğüm yollar neden yokuşa vuruyor?
Yüksek dalgalar neden hep kalbimi kırıyor?
 Hep ben siper ediyorum göğsümü rüzgâra…

Yokluğunda güneş hep biraz daha geç doğar,
Neden mart karı hep benim yüreğime yağar?
Neden hep sen gülersin,neden ben hep ağlarım?
 Bir zelzele ki,harap oldu İrem bağlarım.
Anlarsın kıymetimi sen, ayrılınca benden
Kirlenir bir gün acıyı tutan o ellerin
Kork gazabından kuruttuğun taze güllerin!

Gönlümde biriktirdiğim aşkı uzattım sana
Sense ruhsuz dağlardan ateş gönderdin bana.
Sundum ben sana güneşi,ayı ve yıldızı…
Gönderdin sen bana vadiler dolusu kahır!
Bana uzattığın ellerin neden kırmızı?
Neden sundun bana hep acı,hep kan,hep zehir?

Ağlatırsan elleri kınalı bir gelini,
Elinle davet edersin kendi ecelini.
Eğer eritirsen o mor sümbüllü dağları
Kirpiğindeki kanla ödersin bedelini.
Nerden bilsin yağmur toprağın kavrulduğunu?
Görür müyüm bir gün su gibi durulduğunu?
Görür müyüm bana gönülden vurulduğunu?

Gözlerini açtığında beni görmelisin,
O samur saçlarını yeniden örmelisin.
Erimeli zifiri karanlıklar sesinde,
Barınmamalı soğuk korkular nefesinde…
Barış taşımalı vadi ve dağlara rüzgâr…
Barış türküleriyle inlemeli dağların,
Eskimeyen dostuyuz biz eskiyen çağların…

Sevgi karşılıklı… sev beni seveyim seni
Sarmadan ruhumuzu ayrılığın kefeni…
Yıllarca umut aradı vadide bilgeler;
Fakat umuda hiç umut vermedi gölgeler…
Ya sev,gülümse birazcık ya da terk et beni.
Bu satranç oyununda kalksa da atın şaha,
Kalkar benim de ellerim daima Allah'a.

Mehmet Cıngır

Yağıyor Şiir Gibi Kar

Lapa lapa yağar yağar kar,
Uçar uçar kelebek gibi uçar,
Bir oyana bir bu yana savurur rüzgâr.
Rüzgârın önünde beyaz bir bulut gibi
Kar…
Ağaçlar pamuktan birer kule,
Dağlar pamuktan birer kale,
Yağdıkça girer halden hale.
Uçar uçar beyaz güvercin gibi
Kar…

İniyor bir melek kanadında,
Bal,şeker, kaymak tadında,
Kara toprak, kalıyor kar altında.
Yağıyor yumuşacık,ipek gibi
Kar…

Rahatsız ediyor cırcırböceklerini,
İner ovaya suluyor kır çiçeklerini,
Canlılar ondan sağlıyor içeceklerini.
Yağıyor bembeyaz tüy gibi
Kar…

Kar taneleri söylüyor nağmelerini
İlikliyor kardan adamlar düğmelerini,
Dinlemiyor kurtların söğmelerini
Yağıyor usul usul,ince ince rüya gibi
Kar…

Kırıyor koca koca ağaçların dallarını
Baharda giyiyor ağaçlar yeşiilerini,allarını
Yapar arılar kovanlarda ballarını,
Yağıyor ruhum gibi, hayaller gibi
Kar…

Aylar ayları,mevsimler mevsimleri kovalar,
Yetim kaldı ağaçlar; boş kaldı yuvalar,
Kar yağıyor çisil çisil; buz gibi havalar…
Dökülüyor gökten beyaz papatyalar gibi
Kar…

Allah'ım neydi o tipi neydi?
Ağaçlar selam durur gibi başlarını eğdi,
Saçlarıma bembeyaz kar değdi…
Yağıyor sessis musikî gibi
Kar…

Kışın kardan bahsetmeden olmaz,
Özlerim ben karı her yaz,
Düşüncelerim kardan beyaz…
Yağıyor düşüncelerim gibi
Kar…

Kar yağıyor kadife gibi, ince ince
Kar yağıyor efil efil, narince
Seyret ve sür sefasını keyfince…
Vuruyor insanın yüzüne gün ışığı gibi
Kar…

Yüklenmiş kar taneciklerini bulutlar,
Belirlemiş ilahî iradeyle ölçüsünü rüzgâr,
İpekten yeşil elbiseye dönüşür gelince bahar…
Yağıyor usul usul,hece hece şiir gibi
Kar

Mehmet Cıngır

Yağmur

Bağlarda bahçelerde bereket,
Gökyüzünden iner bir nûr.
Gebe kalan toprakta hareket,
Gönülden gönüle bir akış
Olur yağmur...

Kurumuş bedenlerde can,
Balığın karnında inci mercan,
Yağmazsa âlemler viran,
Bazen kar,dolu,boran...
Zemheride kış olur yağmur...

Bereket olur sarışın başaklarda,
Dua olur çatlamış dudaklarda,
Sel olur caddelerde,sokaklarda,
Bazen çölün ortasında,sıcaklarda,
Bir düş olur yağmur...

Yağarken ayırmaz zengin,yoksul...
Beni hayran bırakan asıl;
Bulut olur,çıkar göklere,nasıl?
Yağar bazen sağnak,bazen usul usul,
Meleğin kanadında kuş olur yağmur...

Dua olur semaya açılan ellerde,
Renk olur solan güllerde,
Çiçek olur,meyve olur dallarda,
Susuz,çorak,ölü gönüllerde
Bir diriliş olur yağmur...

Sel akar,bütün kirler temizlenir,
Her damlası meleklerce izlenir.
Tohum,toprak altında gizlenir,
Yağınca; dağ,taş,ova,bayır filizlenir.
Bir uyanış olur yağmur..

Yağınca toprağı uyandıran,
Çatlak dudakları suya kandıran,
Damarlarda kan olup dolaşan
Bazen bir tabutun ardından,,
Son bir bakış olur yağmur...

Can olur toprağında taşında,
Doldurur kızlar pınar başında,
Ayrılıktır âşıkların gözyaşında,
Bazen sevenlerin mezar taşında,
İki damla yaş olur yağmur....

Mehmet Cıngır

Yağmur Yağarken

Yağmur yağarken
Türkü söylüyor camlar
Zihinler ıslak.

Mehmet Cıngır

Yağmur Yağıyor

Yağmur yağıyor gökten,
Hayır; yağmur değil yağan,
Bereket yağıyor gökten bereket!
yeryüzünde inanılmaz bir hareket...

Gökten bereket yağıyor,rahmet...
Eğer yağmazsa gökten bereket,
Etmezse insanlara Allah rahmet,
Olmazsa yeryüzünde bolluk,
İşte o zaman kan akar oluk oluk...

Mehmet Cıngır

Yağmur-2

Asırlar ötesinden süzülen ince bir nûr
Yansıyınca gece kente Hira Nur Dağı'ndan
Can verir toprağa çisil çisil yağan yağmur
Bir kutlu müjdedir bu nebiler yatağından.
Yağmur, buldu âlem seninle sonsuz saadet
Arındı toprak seninle kirinden nihayet.

Yıllardır kum yılanı gibi süründüm çölde
Kaynar gökte güneş,seraba dalar gözlerim
Yağmur,seni bekleyen bir gül de ben olsaydım.

Yağmur, sensiz yanan yüreklere volkan düştü
Gel,tarihin beyaz sayfalarına kan düştü
Kaybetti âlemler aydınlık ve nurlu yolu
İnsanların önüne lanetli şeytan düştü.

Kutlu alında damla damla biriken yağmur
Karanlığın denizinde yüzerken insanlık
Geçti kutlu ananın pâk alnına olup nûr
Bu nûr ile boğulmaya mahkûmdur karanlık.
Yağmur,filizlenir sen gelince kuru yaprak
Yâr gibi sevinir, dudağı çatlamış toprak.

Susuzluktan alevler içinde kıvranan çöl
Bereket yüklü sevgi yağmuruna hasretti
Çölde seni bekleyen bir yel de ben olsaydım

Yere, anne kalbini çıldırtan bir can düştü
Gözünden yaş değil,sanki bir damla kan düştü.
Karanlık dehlizlerde insanlık mahkûm şimdi
Aşağıların aşağısına insan düştü.

Bir müjdedir bu ta ufukların ötesinden
Ulaşır kara gecenin nurlu sabahına
Bir kutlu haberdir İbrahim'in duasından
Bir serinlik dokunmuştur mazlumun âhına.
Merhamet ve şefkate susamış yetimlerin
Sevincine şahit oluyordu gök ve zemin.

Evlerin anasında bahar…Dışarıda kar…
Geldi seherlerce beklenen en sevgili yâr
Üstünde yürüdüğün bir yol da ben olsaydım.

Sensiz, kızgın kumlara binlerce canan düştü;
Yükselirken vahşet,kuyulara insan düştü.
Zulmün şahikasını yaşarken kırık kalpler;
Sensiz,yorgun düşen gönüllerden iman düştü.

Yemyeşil bir vadide gülümserken melekler
Ellerinde karla dolu bir gümüş tas vardı
Mutluluk nağmeleri duyar sündüs çiçekler
Her yer kar, kış,kıyamet iken; vadi bahardı.

Naçar dolaşırken gökte yıldızlar,gün ve ay
Kurur Sâve,Her damlada yıkılır bir saray.

Önünde diz çöküp sana en yakın olsaydım
Yağmur,o güzel cemalini seyre dalsaydım
Gülüşüne dokunan bir el de ben olsaydım.

Yağmur; kaydı avuçlarımızdan, zaman düştü
Gizlendi hakikat,ortalığa yalan düştü.
Deldi insanlığın kalbini zehirli bir ok
İnsanlık; ıslak, beton zemine yaman düştü.

Badiye'de sürseydim çimenlere yüzümü
Öksüzlüğüm tecellisi olsa da kaderin
Senin kadar bürümemiştir yaşlar gözümü
Sen hem yetim,hem öksüz… Acıların pek derin
O Ebvâ ki, yükü yüce dağlar kadar ağır
Duymadı kimse bu feryadı…Kulaklar sağır.

Bahira'dan aldım ben yağmurun müjdesini
Korurdu bulut insanların en gözdesini
Gözlerinden süzülen bir sel de ben olsaydım.

Zaman çatladı; akrep durdu,yelkovan düştü
Kesildi yeşil ağaçlar bir bir…Orman düştü
Yağmur,yağmalandı yokluğunda ceddin mirası
Zalime çifte saray,mazluma talan düştü.

Yağmur,sensiz suya hasrettir çatlamış toprak
 Seni bekler çölde kavrulan kum taneleri
Zindandır bülbüle gül dalında kuru yaprak
Burcu burcu gül kokun doldurur haneleri
İşledin âlemi gönüllere nakış nakış
 Mücellâ çehrende bir yıldız olur her bakış.

Yağmur; sensiz aşk, suyu kurumuş bir nehirdir
Yağmur; seni hissetmeyen kalp, kör bir kuyudur
Gül bahçende âşık bir bülbül de ben olsaydım.

Sensiz, gül soldu; bülbül sustu, gülistan düştü
Akıl bir karış havada; lakin iz'an düştü
Bahar nedir,yıllardır bilmez oldu âfakım
Yıkıldı dağlar,taşlar; düzlere hazan düştü.

Yağmur; pamuk gibi olur damladığın her taş
Firkınla kütükler bile inim inim inler
Yükselerek arşa değer okşadığın her baş
Yağmur; sesini yer, gök,su ve melekler dinler.
Senin varlığın ile huzur bulur âlemler
Seninle çözülür sorunlar, biter elemler.

Dokunsaydı ridanın ucuna parmaklarım

Senin yolunda dökülseydi hep yapraklarım
Uğrunda koparılan bir dal da ben olsaydım.

Sensiz, insanlık düştü,şeref düştü,şan düştü
Dünya yerleştikçe kalbe, elden Kur'an düştü
Tıkandıkça kulaklar öteki çığlıklara
Taşlaşmış,küf kokan sinelerden vijdan düştü.

Sensiz ışıklı ateş bombasıdır şehirler
Adım başı tuzakla yüklüdür kaldırımlar
Yağmur,yokluğunda zehir akıyor nehirler
Parçalamakta genç umutları yıldırımlar…
Yağmur,senin nûrunla anlam kazanır hayat
Sensiz iki kapılı bir zindandır kainat.

Gül cemalini ebediyyen seyre dalsaydım
Meftundur sana gökte güneş,ay ve yıldızlar
Sana meftun, gökte bir hilal de ben olsaydım.

Yıkıldı çatılar,ocaklara şivan düştü
Sensiz,parçalanmış göğüslere figan düştü
Yıldırımlara mahkûm olunca yılgın gönül
Şimdi aklıma Badiye'deki çoban düştü.

Yağmur,sensiz derman bulmaz kanayan yaralar
Bal yapar suladığın çiçeklerden arılar
Nurunla yıkanır,ak olur bütün karalar
Denktir yanında siyahlar,beyazlar,sarılar…
Yağmur,suyunla hayat bulur hep ölü canlar
Sensiz yolunu bulamaz damarlarda kanlar.

İçseydim parmağından akan sudan bir yudum
Hastalık nedir bilmezdi ebedî vücudum
Kovanında bir kaşık bir bal da ben olsaydım.

Parçalanınca gemi,köprüden kaptan düştü
Sensiz, uçsuz bucaksız kıtalara kan düştü
Mahkûm şimdi akıllar nefislere kayıtsız
Sensiz; kollardan yen,omuzlardan mintan düştü.

Sendedir tükenmeyen kaynağı pınarların
Yağmur,senden beslenir koca koca denizler
Sensin kanında dolaşan koca çınarların
Bulut,güneş ay ve yıldızlar hep seni izler.
Mevsimlerin güzelliği hep sende gizlenir
Yağdığın yerlerde taşlar bile filizlenir.

Açsaydım sana kor gibi yanan şu bağrımı
Seninle soğutsaydım kavrulan yüreğimi
Her damlanda ıslanan bir kul da ben olsaydım.

Yağmur,sensiz beyaz yüreklere katran düştü

Zalime kuş sütü, mazluma baldıran düştü
Yokluğunda bir cinnet geçiriyor insanlık
Bozuldu denge,her eve bir çıldıran düştü

Yağmur,seninle gelir solan çehrelere renk
Seninle kurtulur yürekler ağırlığından
Âlemler seninle bulur yeniden bir âhenk
Seninle kurtulur vicdanlar sağırlığından.
Yağmur; kokun gelir burcu burcu, uzaklardan
Seninle kurtulur ancak,âlem tuzaklardan.

Dünya gözüyle görüp seni huzur bulsaydım
Mütebessim yüzünü bir kerecik görseydim
Gül kokulu saçında bir tel de ben olsaydım.

Sensiz; çökünce medeniyetler, irfan düştü
İtibar görünce eğri, doğru yalan düştü
Uçunca rüzgârda kuru yaprak gibi ruhlar
Ruhsuzlaşan taşlaşmış kalplerden vicdan düştü.

Yağmur,bulutlar sana yeniden hamiledir
Nûrunla aydınlanacak sokaklar, caddeler
Sensiz gidilecek bütün yollar nafiledir
Sana muhtaç canlı- cansız mana ve maddeler.
Seni görmek için can atar hep mü'min gözler
Yağmur,yerler ve gökler hasretle seni özler.

Kana kana içip damlalarınla dolsaydım
Islansaydım ebedî suyunla sırılsıklam
Üzerine yağdığın bir göl de ben olsaydım.

Yağmur; sensiz sarsıldı temeller,tavan düştü
Yağmur; sensiz bütün sözler renksiz, yavan düştü
Yağmur,sensiz cayır cayır yanarken yürekler
Ötelerden aklıma en büyük sultan düştü.

Yağmur,seni bekleyen bir gül de ben olsaydım
Çölde seni bekleyen bir yel de ben olsaydım
Üstünde yürüdüğün bir yol da ben olsaydım
Gülüşüne dokunan bir el de ben olsaydım
Gözlerinden süzülen bir sel de ben olsaydım
Gül bahçende âşık bir bülbül de ben olsaydım
Uğrunda koparılan bir dal da ben olsaydım
Sana meftun,gökte bir hilal de ben olsaydım
Kovanında bir kaşık bal da ben olsaydım
Her damlanda ıslanan bir kul da ben olsaydım
Gül kokulu saçında bir tel de ben olsaydım
Kana kana içip damlalarınla dolsaydım
Islansaydım ebedî suyunla sırılsıklam
Üzerine yağdığın bir göl de ben olsaydım.

Mehmet Cıngır

Yağmur-3

Çisil çisil yağar tatlı bir yağmur
Yağmazsa ne ışık olur ne de nur
Altının olsa bir çuval dolusu
Neye yarar yoksa bir damla su?

Yağarsa,açar çiçekler,uçar böcekler
 Ağaçta dal,kovanda bal olur yağmur
Yağmazsa,ülke çöl,kula kul olur
Mezarlıklar yol,ülke kül olur,

Haydi yağ yağmur yağ ince ince
Dağlar taşlar flizlenir sen gelince
Yağınca nefes alır tohum derinden
Atmaya başlar kalbi,fırlar yerinden
Temizlenir toprak kirlerinden

Yağmur,nehir olup kıvrım kıvrım
Dolanır yurdumu damar damar
Tarlada bereket,doğada hareket
Caddelerde,evlerde ışık olup yanar.

Yağmur,Seninle açar bahçelerde güller
Seninle öter âşık bülbüller
Buluşur pınar başında sevgililer…
Seninle hayat bulur göller
Seninle mavileşir gökler,denizler
Keyifle, neşeyle yüzer balıklar
Seninle mutlu olur kalabalıklar.

Yağmur,balığın karında olur inci mercan
Hayat olup fışkırır billur pınardan
Tarihi olur, tarihi dinleriz ulu çınardan
Her damlasında gizlidir bir can…

Mehmet Cıngır

Yağmur-4

Varsa cebinde parası
Yanıyorsa çatır çatır sobası,
Yağarken yağmur,
Romantiktir onun dünyası…

Yoksa cebinde parası,
Yanmıyorsa sobası,
Bir de delikse kundurası,
Yağmur,onun korkulu rüyası

Mehmet Cıngır

Yağmur-kar-kurşun-rüzgâr

Yağsa tonlarca yağmur başımızdan aşağı
Yarmaz gözümüzü kaşımızı,
Okşar sanki saçımızı başımızı…
Yine yağsa tonlarca kar,
Sanki başımıza kelebek konar;
Ama yirmi beş gramlık kurşun
Değse başımıza,
Paramparça eder beynimizi,
Kandan gömlek giydirir bize,
Gülümsetir yüzümüze kabrimizi.
Bilmem kaç kilometre hızla eser de rüzgâr,
Söker yerinden ağaçları;fakat devirmez insanı.
Düşünenler için bu işte bir iş var…

Mehmet Cıngır

Yakarış

Ben günahkâr bir kulum,dağlar kadar...
Affeyle Allah'ım beni affeyle!
Kumlar kadar çok olsa da günahım'
Yıka beni kereminle saf eyle.

Ya Rab!N'ağlayanım var ne gülenim,
Dayanma gücümü sen büyüt benim,
Yoktur senden başkasına güvenim,
Çevremden kötülükleri def eyle!

Kabre varıp münker nekir gelince,
Dünyadan sual edip ince ince,
Düşerken gay kuyusuna derince,
Tut beni kolumdan ya Rab ref eyle!

Yüreğimde kan,gözlerimde matem,
Ya Rab! Ol kanayan kalbime merhem,
Yaklaşırken kabre dirhem dirhem,
Lütfunla muamele et,insaf eyle!

Mehmet Cıngır

Yakın

"Daha vaktim çok,ileride yaparım"deme sakın,
İlerisi belki yarın,belki yarından da yakın.

Mehmet Cıngır

Yalan

Bir öğretmen efendi bize Fetöcü demiş,
Tutalım, biz de diyelim ona Müslüman.
Varınca yarın Hak'ın huzuruna, kesinkes
Orada ikimiz de çıkarız bunda yalan.

Mehmet Cıngır

Yalandır Bu Dünya Yalan

Dünyaya her gelen gidiyor,
Uyanıyor rüyadan.
Ecel şerbetini içiyor,
Var mı dünyada kalan?
Yalandır bu dünya yalan.
Sarayda keyif çatan da gider
Eli toprak kokan da…
Ağzı süt kokan da gider.
Beş paraya dostunu satan da…

Gelenler,gidenler
Gülenler ağlayanlar,
Bu dünyaya bel bağlayanlar
Nerdeler şimdi?
Gittiler,
Kimi babam,kimi anam
Kimi kardeşimdi.
Ben de gideceğim,sen de
Biraz oyalan da…

Yetim malına uzatma sakın elini,
İncitme yerde gezen karıncanın belini,
El iki söylerse sen birini söyle,tut dilini
İncinsen de incitme kimsenin kalbini.
Yalandır bu dünya yalan,
Ne götürdü,
Bir emriyle dağı taşı harekete geçiren
Muhteşem Süleyman?
Bir parça kemik için havlayan da gider
Çıkıp üstüne dünyayı sallayan da.

Döner bu dünya; döner,döner,döner…
Durur ansızın bir gün,”fıs” diye söner.
Kimi kuş tüyü yatakta yatar;
Kimi hasırda …
Kimi gül koklar;
Kiminin eline diken batar…
Kimi ağlar,kimi dünyaya bel bağlar
Gider de gül koklayan,
Kalır mı dünyaya bel bağlayan
Yalandır bu dünya yalan.

Kimler geldi,kimler geçti bu dünyadan,
Kiminin dönemi cehennem,
Kiminin dönemi farksızdı rüyadan.
Var mı şimdi bunlardan kalan?
Yalandır bu dünya yalan…
Dünyayı adam gibi yönetenler de gider,
Asmak için yaş büyütenler de.

Dünyanın nimetleri kimileri için çok hoştur,
Bazı kafalar dünyanın cazibesiyle sarhoş
Bazı kafalar Allah aşkıyla hoş;
Bazı kafalar da,
Bu dünyanın sonu gibi boştur.
Midesi boş olan gider de kalır mı dolu olan?
Yalandır bu dünya yalan.
Kafası boş olan da gider,
Gönlü Allah aşkıyla hoş olan da.
Çamurda yatan da gider,
Dünyaya kız Kulesi'nden bakan da.

Mevla'dır en sevgili yâr,
Ahirettir en gerçek diyar.
En sevgili yâr
Ve en gerçek diyardır ebedî olan,
Geçici olanı değirmen gibi öğütür zaman,
Yalandır bu dünya yalan.

Mehmet Cıngır

Yalnız Adam

Bana yalnız adam diyorlar.
Ben yalnız değilim,
Günahıma giriyorlar,
Yanımdaki yalnızlığımı görmüyorlar.
Asıl yalnız olanlar,
Yanında yalnızlığı olmayanlardır.
Bunu bilmiyorlar…

Mehmet Cıngır

Yalnız Kurt

Ben dağlarda gezen yalnız bir kurdum
Yaz kış hep yüce dağlarda gezerim
Dağların zirvesidir benim yurdum
Yurduma göz dikeni ben ezerim.

Su içerim pınardan kana kana,
Tarafım ben öz vatanımdan yana,
Öz vatanımı bulayanın kana,
Asla acımam,başını keserim.

Yalnız kalıp da çeksem bin yıl çile,
Gezmem asla hain çakallar ile,
Hain olanlar aslan olsa bile,
Başın kesip derisini yüzerim.

Olmadığım yerde çakal fink atar,
Kurt yatağında şimdi çakal yatar,
Gelsin diye bozkurtlar katar katar,
Her birine tek tek mektup yazarım.

Gözlerim çakmak çakmak yüreğim kor,
Tanımıyorsan beni tarihe sor.
Görürsen eğer beni hakir ve hor,
Oracıkta mezarını kazarım.

Mehmet Cıngır

Yalnız Olan Güneştir

Kim demiş ay yalnız
Gökyüzü sözlüğünde?
Görmüyor musun etrafında
Bu kadar yıldız?
Bir problem mi var gözlüğünde?

Yalnız olan ay değil, güneştir
Tek başına dolaşır gökyüzünde,
Yalnızlık ona eştir.
Nedendir bilmem yalnızlıktan şikâyet?
Güzel olmasydı eğer yalnızlık,
Bir leke,bir çirkinlik olurdu
Güneşin yüzünde...

Mehmet Cıngır

Yalnız Yalnızlığımı Seveceğim

Sevgi,paylaştıkça çoğalır;
Üzüntü paylaştıkça azalır dediler,
Paylaştım ben de bütün sevgilerimi.
Elimde hiç sevgi kalmadı.
Üzüntülerimi paylaştım;
Kimse almadı.
Sevgilerim çoğalmadı,
Üzüntülerim azalmadı.
Ey benim inandıklarım,
Güvendiklerim,
Değer verdiklerim,
Gönül verip sevdiklerim,
Sevip karşılık alamadıklarım! ..
Hepinize elveda!
Bundan sonra,
Yüreğimde biriktirdiğim sevgilerimi
Yalnız,yalnızlığımla paylaşacağım;
Üzüntülerimi de…
Böylece sevgilerimi çoğaltıp
Üzüntülerimi azaltacağım…
Çünkü beni yalnız,yalnızlığım sevdi,
Beni hiç terk etmedi.
Üzüntülerimi de yalnız o dinledi.
Kimseyi sevmek gelmiyor içimden.
Bundan böyle yalnız, yalnızlığımı seveceğim.

Mehmet Cıngır

Yalnızlığım

Gezerken sokak ortasında bitkin,yorgun,derbeder
Yoluma çıktı yalnızlık,dolaşmaya başladık beraber.
Acele yaşadım gençliğimi,vakit bulamadım aşka
Çalmadı kimse kapımı dostum yalnızlıktan başka.

Her geçen yıl,bir çentik attı yaşlanan alnıma
Yaklaşmadı yalnızlıktan başka kimse yanıma.
Kararan ufuklardan üzerime kurşun gibi geldi yorgunluk
Yük sineme yalnızlık,veriyor yaşlanan ruhumuma durgunluk.

Denize attım yalnızlığımı,yutmadı balıklar
Duymadı çığlığımı,içinde yaşadığım kalabalıklar.
Irmaklara verdim yalnızlığımı,tersine aktı ırmaklar
Dolaştım kızgın sahillerde,eşlik etti bana yalnızlıklar.

Deli rüzgâra verdim yalnızlığımı,esmedi rüzgâr
Fırtına,bora,kar taşıdı üstüme kara bulutlar.
Yedim kuru ekmeğimi,yalnızlığımı katık edip de
Artanı attım omzuma,taşıdım yorgun,sahillerde.

Irmakları sabırsızca bekledi vadiler,bahçeler,bağlar...
Çıkarmış başını derin mağaralardan,seyreder beni dağlar.
Sarmalarım yalnızlığımı yatağıma yorgun,uzanırım
Paylaşamam onu kimseyle,yoksa yalnız kalırım.

Dargın değilim kimseye,yoktur kızgınlığım
Terk etti herkes,terk etmedi beni yalnız yalnızlığım.
Bazen duyarım çok uzaklardan bir ses,bir haber
Paylaşırım bunu ruhumda yalnızlığımla beraber.

Yalnızlığımı yanıma alıp da geldim ben pazara
Ölürsem yalnızlığımla birlikte gömün beni mezara!

Mehmet Cıngır

Yalnızlığım Yetim

Kim demiş ben yalnızım,
İnan ben yalnız değilim…
Yalnızlık benim uzatmalı sevgilim.
Giderse yalnızlığım benim hürriyetim;
Ben gidersem yalnızlığım yetim…

Mehmet Cıngır

Yalnızlığım Zırh Gibidir

Yalnızlığım,ne rüzgâr ne kar,ne tipidir;
Tam aksine
Beni rüzgârdan,tipiden,kardan
Radyasyondan
Ve negatif insanlardan
Koruyan zırh gibidir….

Mehmet Cıngır

Yalnızlık

Görür müyüm bir gün yüzümün güldüğünü?
Ölürsem demen yalnızlığıma öldüğümü.
Geldi nihayet sonbahar havalar pek serin,
Düşünmesin yalnızlığım yokluğumda derin.

Selam göndermez kimse yakından ve uzaktan,
Yalnızlığım kalır, herkes çekilir sokaktan.
Ben göklerde tek başına gezen bir yıldızım,
Yalnızlığım yanımda,kim demiş ben yalnızım.

Mesken tutsam ben Kafdağı'nın eteklerini,
Yalnızlığım gelip orda yine bulur beni.
Ben yalnızlığımın büyüttüğü bir çocuğum,
Onun kollarında bitmesin bu yolculuğum.

Mehmet Cıngır

Yalnızlık Dolu İçim

Yağmur yağarken dışarıda
Sicim sicim…
Bilmem nedendir?
İçim sıkılıyor içim…

Bir sıkıntı var çimde
Bilemediğim…
Bir yaş var gözümde
Silemediğim…

İşsizlik desem,işsiz
Değilim…
Aşk desem,âşık
Değilim…
Yalnızlık desem,yalnız da
Değilim…
Yalnızlık dolu
İçim…

Mehmet Cıngır

Yaman Çalacak O Saat

Yaman çalacak o saat yaman,
İşte o an
Duracak zaman.
Ay tutulacak
Güneş tutulacak
Sönecek yıldızlar.
Bir daha doğmayacak güneş
Doğmayacak ay.
Dökülecek yıldızlar.
Kararacak gökyüzü.
Perdelerim açılmayacakk
İçeri ışıklar saçılmayacak.

Şair diyor ki:
"Otuz beş yaş yolun yarısı…"
Ben de diyorum ki:Yolun yarısı elli,
Günler durmadan kısalıyor,
Güneşin erken batmak istediği belli…

Çok sert olacak o kış…
Ben dua isterim,
İstemem alkış.
Yaman çalacak o saat yaman,
İşte o an
Duracak zaman.

Mehmet Cıngır

Yanar Yüreğim

Ağaçların damarlarında dolaşır hâlâ kanım,
Ruhumun gözünden fışkıran nehirdir canım.
Çocukluğumda boyumu ölçtüğüm o kapı,
Güçlükle duruyor ayakta o eski yapı.

Taş kalpli dumanlı dağlar hatırladı beni,
Rüzgâr taşıyor bana kalbinin nefesini.
Omzunda testi,suya giderken ana, bacı;
Hıçkırmakta her ağacın dibinde bir acı.

Doldururken yemyeşil vadileri feryadım,
Fışkırır tomur tomur dal uçlarından adım.
Toprağın gamzesinde papatyalar gizlenir,
Kalbimin çölünde senin adın filizlenir.

Güneşimden alır kır çiçekleri rengini,
Görmez yarasalar yıldızların âhengini.
Sendin ta uzaklardan gelip geceyi delen,
Sendin o gariplerin gözyaşlarını silen.

Sen gidince ayak izlerin kaldı bağlarda,
Teneffüs ediyor çamlar kokunu dağlarda.
Gökyüzü gülerdi gökkuşağı gülüşünle,
Gönlümün göğüne yağardı aşk,gelişinle!

Gezdiğin topraklarda mevsim hazandır şimdi,
Gönlümün gözyaşını yakan hicrandır şimdi.
Ta uzaklardan kokusu gelir şimdi ölümün.
Yanar hasretiyle yüreğim gonca gülümün!

Mehmet Cıngır

Yaprak

Evladıdır ağacın yaprak,
Ayrılmak istemez annesinden.
Rüzgâr düşüremez yaprağı,
Talep etmedikçe kara toprak…

Mehmet Cıngır

Yâr Gibi

Ey sevgili!
Soğutursun yaz ortasında
Yanan ciğerimi
Kar gibi!
Isıtırsın kışın bağrında
Donan yüreğimi
Bahar gibi!
Sevimli görünmez hiç bir şey gözüme,
Gönlümü verip sevdiğim
Yâr gibi…

Mehmet Cıngır

Yâr Yâr

Yâr yâr kahve gözlü yâr!
Seni sineme ok gibi sapladılar
Söyleyin çıkmasın ok temreni,
Söyleyin aya, güneşe dönmesin
Söyleyin zamana geçmesin
Söyleyin dünyaya dönmesin
Zamanı alıp götürmesin rüzgâr
Dursun yerinde mevsimler,
Gülümsesin hep yıldızlar,
Hiç geçmesin bahar.

Mehmet Cıngır

Yaradan

Yaradan,
Akıl verdi,fikir verdi;
El verdi,ayak verdi;
Göz verdi,kulak verdi;
Bütün bunları vermeyip de
Dünya malı verseydi
Daha mı iyiydi?

Mehmet Cıngır

Yaradan'ın Önünde Eğil

Sadece Yaradan’ın önünde eğil;
Gerisi eğilinecek gibi değil.

Mehmet Cıngır

Yarasa

Yirmi dört saat güneş hiç batmasa
Görebilir mi ışığı yarasa?

Mehmet Cıngır

Yâre Doğru

Bu gönlüm bir deli ırmak,
Akar gider yâre doğru.
Huzur verir gönle uçmak,
Uçar gider yâre doğru.

Gönlüm kıvrılan bir yoldur,
İçimde biten bir güldür,
Dalında öten bülbüldür,
Öter gider yâre doğru.

Söz gümüşse altın sükut,
Yârden kesilir mi umut?
Bu gönlüm bir deli bulut,
Kayar gider yâre doğru.

Kuşu uçuran kanattır,
Yaşamaksa bir sanattır,
Gönlüm bir deli attır,
Koşar gider yâre doğru.

Hayatın yolu yokuştur,
Gönlüm bir garip kuştur,
Acep bu nasıl uçuştur,
Uçar gider yâre doğru .

Gönlüm bir saattir çalar,
Melek içeriye dalar,
Gül benizi birgün solar,
Göçer gider yâre doğru.

Mehmet Cıngır

Yasak Elma

Geçerken yoldan,
Bir elma kopardım daldan.
Kıpkırmızı bir elma,yedim,
Yasak elma,
Nefse daha tatlıydı baldan.

Tuttum elmamın elinden,
Ne hikâyeler dinledim dilinden.
Uydu şeytana,
İzin almadan,
Hz.Adem de yedi aynı elmadan.

Yasak elmayı yemeseydi,
Belki cennette kalacaktı.
Orada Hz Havva ile evlenecek,
İnsanlar orada çoğalacaktı.

Yasak elmadan ben de yedim
Sonra tövbe dedim.
Allah'ım diretme ayak…
Adem'i affetiğin gibi
Beni de affet!
Veya Adem'i de yak.

Mehmet Cıngır

Yasaksız Yaşamak

Ağır ağır çıktığın o dik merdivenlerden,
Sen de ineceksin bir gün basamak basamak…
Ürperten haberler gelecek uzak yerlerden,
Ne acıkmak vardır orada ne de susamak.

Örtecek yüzünü akşam kızıllığı bir tül,
Bitecek kalbinin üstünde bir kırmızı gül!
İşte o zaman yâr olacak, güle o bülbül.
Orada nasip olacak yasaksız yaşamak.

Mehmet Cıngır

Yaşamak Bir Sanattır

Ağlamak da güzeldir,
Gülmek gibi…
İnsan bazen gülmeli
Bazen ağlamalı…
Bazen kızmalı
Bazen de hoş görülü olmalıdır.
Ağlamayı da sevmeliyiz özenerek,
Gülmeyi incitmeden sevdiğimiz gibi…
Hayat tek düze yaşanmaz ki…
Ağlarsan kalbinin kiri dökülür,
Gözünün pası sökülür.
Acıları gözyaşına katarsın
Gözyaşı ile dışarı atarsın
Rahatlarsın
Ve rahat yatarsın.
Yaşamak bir sanattır
Ve bir denge üzerine kurulmuştur.

Mehmet Cıngır

Yaşasın Hürriyet

İçerisi mahkûmiyet,
Dışarısı zillet…
Çalıp oynuyor,
Açlıktan ölse de millet.
Yaşasın hürriyet!

Mehmet Cıngır

Yayla Göçü

Gecenin ikinci yarısında
Kervan yola düzülür.
Önde büyükler ve atlar,
Arkada küçükler ve eşekler…
Baykuş sesleri yankılanır dağlarda
Ürperir içimiz…
Belli değildir nerede gölgemiz…
Hayalet korkusu öyle sarmıştır ki içimizi
Yalın ayaklarımız hissetmez acıyı…
Parçalar eşeklerin gözleri
İçimizdeki korku imparatorluğunu…

Patikanın anayola kavuştuğu noktada
Nefes almaya başlar içimizde sevinçler…
Korku verir kınalı keklikler korkuya…
Güneşin ilk ışıkları vururken dallara
Pembe gölgeler oynaşır gözümüzde…
Kamyonlar geçer tozlu yollardan
Kalkan tozlar yüzümüzde…
Tozpembe yüzümüz…

Elimde çam kabuğundan oyuncak arabam
Gerilere düşerim bazen…
Bağırır ara sıra babam…
Şarkı söyler yarpuz kokulu pınarlar…
Mutluluklar, çocuk gönlümde kanatlı
Ah, çocuklukta hayat ne tatlı!

Mehmet Cıngır

Yaz

İlkbaharın ardından bütün sıcaklığı ile geldi yaz,
Gitti soğuklar; yağmur,kar,tipi,ayaz...
Çekiyorum üstüme yorgan gibi göğün maviliğini,
Hayal ediyorum bütün dostlarımı,sevdiklerimi.

Mehtap durgun suya yansıtırken aksini,
Çözmeye çalışıyor kurbağa dilinin şifresini.
Mehtap durgun suda çiziyor hilalden bir yay,
Toplanmış gölde kurbağalar,yapıyorlar kurultay.

Yükselmiş gökyüzü,ta yıldızlara kadar...
Aydan nûr,güneşten ışık yağar!
Göğün maviliklerinden göz kırpıyor yıldızlar,
saçlarıma dokunabilmek için esiyor rüzgâr.

Yağmur yağmaz artık bu mevsimde sicim gibi,
Gökyüzü boncuk mavisi,berrak içim gibi...
Gösterirken takvimler haziranın ondokuzunu,
İçiyorum bardağıma düşen deniz kokusunu.

Uzanmış kumsala,çay içiyorum,vakit ikindi,
Kışın öfkesini alan deniz,koyun gibi sakindi.
Günboyu dans ediyor güneşle deniz,
İzlerken bu dansı dinlenir gözleriniz.

Tarlalarda boy boy haziran sarısı başaklar,
Göçmen kuşlar kanatlarında binbir anıyı saklar.
Dinlerken cırcır böceklerinin konserini bağlar,
Sıcak denizlere akar buzdan dağlar...

Yaylalarda böğürtlenler,yarpuzlar,kır çiçekleri...
Kaynaşır kelebekler,şarkı söyler ağustos böcekleri.
Dallarda türlü meyveler; ayva sarı,kırmızı nar...
Sefere hazırlanıyor hiyerarşi içinde karıncalar.

Göründü mü ufukta top top kara bulutlar,
Tükenir deniz...Yeşermez artık umutlar.
Gidiverirsin hiç etmeden naz;
Sararmış anılarla dolu ey güzel yaz!

Mehmet Cıngır

Yaz Yağmuru

Özgürlüğü okşuyorum bir kuş kanadında
Neşeyi görüyorum bir çocuğun gözünde
Güzel yağmur yağıyor haziran ortasında
Zararlı değildir yaz yağmurları özünde.

Dans ediyor yağmurun altında yeşil yaprak,
Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor,
Şarkılar söylüyor kuşlar kanatları ıslak,
Bulutlar arasından bazen güneş doğuyor.

Damlalar ki,öpüyor toprağın dudağından,
Aşk kokusu geliyor buğu buğu topraktan,
Damlalar ki.süzüyor toprağın yanağından,
Sevinç gözyaşları damlıyor yeşil yapraktan.

Mehmet Cıngır

Yaza Veda Ederken

Yaz, ey yaz!
Biraz daha kal da
Sararmış anılarını yaz;
Ama gidiyorsun işte
Garibanım ya
Bağrım açık ya
Tepinir artık bağrımda ayaz…

Gezdim bütün bir yaz
Orası senin burası benim.
Yüzdüm Akdeniz'in ılık sularında
Dolaştım sahilde yalınayak
Ateş gibi dudaklarıyla
Öptü çıplak ayaklarımı kum.
Uyudum iki mavi arasında
Gelince uykum…

Son kez seyrettim uzun uzun dün denizi
Uyuyordu ince,zarif güzel bir kadın gibi
Sessiz, sakin,dalgasız,saf,tertemiz
Tanıktır buna mahzun gözlerim
Ve kumların üstündeki ayak izlerim.

Gidiyorsun işte ey yaz!
Bırakıp arkanda büyük bir boşluk…
Bir yığın nikotin sarısı yaprak
Dudakları çatlamış bir toprak…
Ve ana sütü gibi ak bir hayatı
Resimlrde bırakarak…
Öğlen doğar,ikindin batar artık güneş,
Öğlenden sonra gün uzamaz.

Elbet yine gelir yaz
Yine erken doğar,geç batar güneş;
Fakat
Sarı yaprakları,solmuş çiçekleri bulamaz
Ve artık o yaz benim yaz'ım olmaz…

Yaz boyu yaylalarda,sahillerde gezdim
Nice güzellere takıldı gözlerim
Elveda ederken ben yaza
Hatıra kalsın size ayak izlerim.

Mehmet Cıngır

Yazık ve Kazık

Acılara,sıkıntılara büründüm,
Geldim dünyaya,
İnsan diye göründüm.
Annem öldü; öksüz kaldım.
Eğildim,büküldüm”vav”gibi
Yerlerde süründüm…
Kan revan içinde kaldı
Ellerim ayaklarım…
“Yazık” dediler…
Doğruldum,
Dik durdum”elif”gibi.
Bu sefer de “kazık”dediler…
İşte hayatımın özeti bu…
Yazık ve kazık…

Mehmet Cıngır

Ye Memet Ye

Tutan elim var
Yürüyen ayağım
Gören gözüm
Allah'a imanım…
Sağlığım yerinde.
Oğlum var
Kızım var
Gelinim var
Evim var
Arabam var
İşim var
Eşim var
Aşım var
Maaşım var
Bir de sen…
Niye mutsuz olayım ki ben!
Ye Memet ye!
Anan da yesin baban da…

Mehmet Cıngır

Yemek Yemek

Benim derdim Allah'ın rızasını kazanmak emek emek
Senin derdin hapur hupur hiç durmadan yemek,yemek,yemek…

Mehmet Cıngır

Yeniden Her Bahar

Savurmalı beni rüzgâr pembe bulutların üstüne
Bulutların rengini gökyüzünde görmeliyim.
Yağmurlarla yağmalıyım mavi denizlere…
Karışmalıyım mavi dalgalara…
Atmalı dalgalar kıyıda bir ağcın dibine beni…
Bir ağacın dibinde damlalar gibi ölmeliyim…
Ve sızmalıyım bir ağacın köklerine…
Yükselmeliyim o ağacın damarlarında…
Üstümden geçmeli yağmur,rüzgâr,tipi,kar…
Çiçek açmalıyım yükseklerde yeniden her bahar!

Mehmet Cıngır

Yeşil Ot

Yukardan gelir yârim seller gibi
Açmış da yanakları güller gibi.
Gel de şöyle yanıma otur benim
 Bakma uzaktan öyle eller gibi.

Irmaklar kadar olsa gözyaşın bol,
Yüce dağlar kadar ağır başlı ol,
Ama Hak'tan başkasına olma kul,
Tozma öyle kumullu yollar gibi.

Uzat bana ak ellerini uzat,
Giy beyazları,karaları çöz at
Bitmeden kabrin üstünde yeşil ot,
Güzel yaşa, günahsız kullar gibi.

Mehmet Cıngır

Yeter Artık

Kimileri gerçekten cahil,
Kimileri de kendini âlim sanıyor.
Yeter artık!
İnsanlar bunarı dinlemekten
Bıkıp usanıyor…

Mehmet Cıngır

Yeter Ki Yanımda Ol

Yanımda olunca sen
Bulurum gözlerine bir yol
Girerim gözüne
Olurum sana bir tatlı dil,
Bazen de olurum gözünde
Kocaman bir fil…
Olursan sen bir gül,
Olurum ben de bir bülbül…
Olursa yaş, gözlerinde bir sel,
Olurum ben de yaşları silen bir el…
Çağırırsa gözlerin beni”gel gel”
Girerim gözlerine ve bir daha çıkmam,
Bunu iyi bil…
Çağırmazsa eğer beni gözlerin
Bulurum gözlerine girmek için
 Mutlaka ben bir yol
Yeter ki sen,hep yanımda ol…

Mehmet Cıngır

Yıldırım

Güneşli havalarda çok güzel olur da kaldırım
Fakat ne halt edeceksin eve düşerse yıldırım.

Mehmet Cıngır

Yıldız

Bir gece vakti
Yıldız düştü çayıma
Ne güzel gece.

Mehmet Cıngır

Yıldızımı Gördüm

Yıldızımı gördüm
Gökyüzünde.
Bana göz kırpıyordu.

Mehmet Cıngır

Yıldızlar

Sabah olunca
Kaydı yıldızlar bir bir
Avuçlarımdan.

Mehmet Cıngır

Yıldızlara Bakmak

Gece vakti,
Yıldızlara bakıyorum penceremden
Işıl ışıl yıldızlar, minnacık…
Sanki misket,
Topla cebine doldur.
Dünyamız ise koskocaman…
Yıldızlardan dünyaya baksan
Dünya minnacık,nokta gibi.
Nereden baktığına bağlı.

Mehmet Cıngır

Yıldızların Altında

Büyülü ve mehtaplı bir gecede,
Buluşalım yıldızların altında.
Adının yazıldığı üç hecede,
Konuşalım yıldızların altında.

Şiirsel büyüyle düşelim yola,
Aşk selamı verelim sağa sola,
Girelim düş aleminde kol kola,
Söyleşelim yıldızların altında.

Kirpiklerin oktur,kaşların yay,
Seyretsin aşkımızı güneş ve ay,
Gök kubbe olsun bize bir mor saray,
Bakışalım yıldızların altında.

Söyler hep Mehmet Hoca gerçekleri
Solmasın elimde kır çiçekleri,
Şahit olsun şu uğur böcekleri,
Barışalım yıldızların altında.

Mehmet Cıngır

Yiğitlik

Yiğitlik,rüzgârın estiği yöne yamulmakla değil,
Zoru görünce saf değiştirmekle değil,
Yiğitlik,Sonu ölüm bile olsa
Allah'ın karşısında vav gibi,
Zulmün karşısında elif gibi durmakla olur.

Mehmet Cıngır

Yine Ben

Yine ben,
Her sabah yalnızlığı selamlayan,
Yalnızlığın girdabında kaybolan,
Kalabalıklar içinde yalnız,
sadece yine ben.
Dolaşıyorum kalabalık sokaklarda yalnız,
Sensiz ben.
Aynaya bakıyorum,
Aynadaki sır,
Yine sadece ben,
Bana nazır,
Yanımda yalnızlık,
Hazır.

sokağa çıkıyorum,
Yağmur yağıyor.
Yağmurun kulakları sağır,
Duymuyor beni.
Yalnızlık kurşun gibi ağır.

Akşam olur yatağıma büzülürüm,
Uyurum.
Rüyamda gözlerimi gönderirim,
Uzak iklimlere.
Rastlar gözüm desen desen kilimlere,
Mutlu olurum.
uyanınca yanımda yine sadece,
Kendimi bulur,
Üzülürüm.

Bana bir sen lazım,
Her zaman adını anarım,
Bulamayınca,
Yüreğimi ateşe tutar,
Yanarım.

Ben yalnız doğdum,
Yalnız yaşadım,
Yalnız öleceğim.
Belki seni,
Ahirette göreceğim.

Mehmet Cıngır

Yine Gelecek Kuşlar

Duman kokuyor bulutlar,
Denizin yüzü kül rengi…
Şarap kızılı beyaz lale,
Veda ediyor umuda,hayale.
Ağaçlar keskin bir tuz,
Feryat ediyor br genç kız.

Birbirine bakıyor,tepeler kel
Yaş düşürdü çiçekler,
Bir damla suya hasret böcekler…
Dolaşıyor feryatların arasında
Zift karası bir kirli el…
Tuz basarım yarasına,iyileşir;
Fakat boynundaki iz…

Yağmur yıllık izinde,
Rüzgârdan hızlı ateş…
Yardm ediyor ona güneş,
Taşlar hamur gibi yumşadı;
Fakat bazı yürekler taşa eş…

Süzülüyordu ısınan gökte bir uçak,
Su döküyordu alevlerin ağzına.
İçtikçe suyu azgınlaşıyordu alavler,
Neyi var neyi yoksa ikram ediyordu evler.

Kül rengi yağmurlar yağıyordu tarlalara,
Denizde yakamoz parlamıyordu artık,
Muhtaçtılar bir kaşık aşa,
Selam veriyorlardı içi boş kara taşa,
Ağızları kuru,sesleri kısık,her yer karanlık,
Sadece ormanlardan geliyordu ışık.

Umut fakirin ekmeği
Aç yaşanır da umutsuz yaşanmaz.
Yağmurlar yine yağacak
Yüreği yanmış toprak,suya yine kanacak
Eğilmesin,dik dursun başlar,
Gelecek yine bahar,
Yine gelecek kuşlar…

Mehmet Cıngır

Yobazlık

Kimine akıl vermiş Allah, kimine zekâ
Kimine de bir boy ile bir boş kafa.
Haberi yok oturmuş da bir sivri kazığa,
İşte bu boş kafa,
Reddediyor aklı yaratanı.
Ne tuhaf!
Kalkmış bir de,
"Ben akıllıyım,ben zekiyim"diyor.
Kendinden başka inanan yok bu yobazlığa…

Mehmet Cıngır

Yol Belli

Yol belli,gidilecek yön belli
Ulaşılacak menzil belli…
Uçuyoruz menzile an be an
Sen neyin peşindesin ey insan?
Gitti işte, bu kaçıncı Süleyman!
Herkes o yöne gidecek,olsa bile
Yaş yüz elli…

Mehmet Cıngır

Yolculuk

Bir yolculuk var, görünüyor fakat;
Hangi yılın hangi ayı bilinmez.
Bunu engellemeye yetmez takat,
Silinse her şey,kul hakkı silinmez.

Dayan kalbim birazcık daha dayan,
Sana, gizli olsa da ona ayan
Biliyor vaktini, gününü sayan.
Onun izni yoksa ata binilmez.

Yolculukta tahta ata binmek var,
Olsa da kış kıyamet,tipi ve kar
Ne ana,ne bacı,ne kardeş ne yâr
Mani olamazlar, ondan sinilmez.

Mehmet Hoca :kalbime taktılar pil,
Tutkun sana kalbim, yorgun ve sefil,
Dayan kalbim birkaç nefes kaldı bil,
Nefes bitmeden kuyuya inilmez.

Mehmet Cıngır

Yolculuk Var

Elini çabuk tut ey sevgili yâr!
Bastırmadan kış,kıyamet,kar…
Ne yapacaksak yalpım akşama kadar.
Biz istesek de istemesek de
Vakit çok dar…
Hazırlıklı olmak gerek,
Akşama Allah'a yolculuk var…

Mehmet Cıngır

Yollar

Eskiden tek yönlüydü yollar
Daracıktı keçi yolu gibi.
Arabalar sağdan giderdi
Yürürdü yayalar soldan
Şimdi kaldırımlar yapıldı
Bölündü yollar ikiye
Arabalar yine sağdan gidiyor
Ama yürüyor şimdi yayalar
Hem sağdan hem soldan
Yolların dengesi bozulmasın diye…

Mehmet Cıngır

Yurt Sevgisi

Ecdadımız,”vatan sevgisi imandandır” buyurdu
İnançsızlar, inançlılar kadar sevemez bu yurdu.

Mehmet Cıngır

Yuvasını Bozacağım

Ben hiç kimselere yük olmayacağım,
Kendi mezarımı kendim kazacağım
Hiç kimseciklere benzemeyeceğim
Kendi destanımı kendim yazacağım.

Dene bir kerecik, kesiyorsa dişin,
Zerre kadar şakası yoktur bu işin,
Güzel yurduma nankörlük eden kuşun
Yuvasını elimle ben bozacağım.

Hazana da ah Mehmet Hoca hazana!
Kurban olayım kaderimi yazana,
Bir çift sözüm var düzenimi bozana,
Kin ve nefretle ona çok kızacağım.

Mehmet Cıngır

Yük

Şimdiye kadar ben
Hayata yüktüm.
Şimdi hayat bana yük;
Çünkü gölgem
Boyumdan büyük.

Mehmet Cıngır

Yüreğim

Acılara yıllarca dayanan bir kahramandı bu yüreğim,
Artık acılar tamamen bitti sandı bu yüreğim.
Tam huzura ermişti ki;
Acılarla yeniden uyandı bu yüreğim.

Acılarla,acıların sokağında yeniden buluştuk,
Eski bir kabustan artanları yeniden paylaştık.
Kesişti acılarla yolumuz,yeniden karşılaştık,
Acıların ateşinde yeniden yandı bu yüreğim.

Hatırladı beni unutmaya yüz tuttuğum acılarım,
Adresimi sordu dün eli dosyalı abilerim,bacılarım,
"Hele dindi artık"diyordum yürek acılarım,
Yalancı mutluluklara kandı bu yüreğim.

Dost görünüp yüzüme güler de,
Kuyumu kazar arkamdan her yerde.
En sıkıntılı olduğum günlerde,
Sırtını dönen dosttan usandı bu yüreğim.

Yandı bu yüreğim yandı bu yüreğim!
Bütün acıların durağı oldu bu yüreğim,
Senin dost olmadığını ben nerden bileyim?
Seni insan sandı bu yüreğim.

Rüzgâr eken görecektir bir gün fırtına biçtiğini,
Çekecektir herkes,mutlaka bir gün ettiğini,
Bir ben bilirim bir de yüreğim bilir senden çektiğini,
Çünkü insandı bu yüreğim...

Tabipler bulamadı yanan yüreğime derman,
Öyle bir dosta gidiyorum ki,an be an,
Bütün dertlere çare bulur o sultan.
O sultana tereddütsüz inandı bu yüreğim.

Mehmet Cıngır

Yüreğim Boğulacak

Ey sevgili!
Lügatta ne kadar söz varsa,
Hepsini söyledim sana;
Fakat asla inanmadın sen bana.
Susuyorum mecburen,
Söylenecek söz kalmadı lugatta.
Bundan sonra ne söylesem,
Yalan olacak.
Susuyorum.
Bundan sonra gözlerim konuşacak…
Konuştukça ben,
Yağmur yağıyor,
Yüreğimin semasından sağnak sağnak.
Biraz daha yağarsa yağmur,
Yüreğim boğulacak…

Mehmet Cıngır

Yüreğim Boğuluyor

Bağrıma akıttığım gözyaşlarım,
Göl oluyor,
Yetişin a dostlar
Yüzme bilmeyen yüreğim boğuluyor!

Duymuyor çığlığımı kimse,
Çıkıyor sesim boğuk boğuk,
Üşüyorum...
Hava soğuk; ama çok soğuk..!

Mehmet Cıngır

Yüreğim Kanar

Denizleri bile yanıltır acılarım,
Dağlardan daha yücedir dertlerim.
Bir sendin sevilen ve sevenim.
Yokluğunda senin,yandı hayallerim.
Çöl acılarıyla çürür bedenim.
Yine de seni arar günahkâr gözlerim;
Yine de çiğdem kokulu ellerini özlerim.

Düşümde başına takmış görürüm güllerini,
Benim ise her uyanışta gözlerim yanar,yanar…
Kimse görmez; yüreğime akıtırım küllerini…
Yokluğunda şimşekler çakar göğümde
Yıldırımlar düşer acılı yüreğime
Ve sevgi kokan yüreğim kanar,kanar…

Mehmet Cıngır

Yüreğim Ölüyordu

Geçerken yıkık bir şehirden
Şimdi nerde bilmem ama cismin
Elime geçti yıkıntılar arasında
Tozlu bir resmin.
Sildim tozları kendi ellerimle
Hâlâ gülüyordu…
Bastırdım yüreğime hasretle,
Az kalsın heyecandan yüreğim ölüyordu.

Mehmet Cıngır

Yüreğimi Deldi

Uzaklardan esen acı bir yeldi,
Sanki bir kükremiş seldi.
Uzaklardan atılan zehirli bir ok,
Yüreğimi tam ortasından deldi.

Yandı bu yüreğimin başı yandı,
Yüreğimden süzülen bir damla kandı.
Acılarım bir damla kanla yıkandı.
Bu esen rüzgâr değil,sanki eceldi.

Yandı coşkun dalgalı denizlerin,
Yaktı buz gibi denizleri gözlerin.
Yaktığın denizlerdedir hâlâ izlerin.
Yanmadan önce gözlerin ne güzeldi...

Rüzgârın taşıdığı yürek acıtan hüzündü,
Ateşler içinde kararan senin yüzündü;
Fakat ateşinde ısındığın kendi kızındı.
O gün okuduğun hariçten bir gazeldi...

Mehmet Cıngır

Yürüyorum

Yürüyorum ben tozlu topraklı yollardan
Altın sarısı başaklar…
Bereket yüklü tarlalardan.
Ne zaman bu yollardan geçsem
Bir üveyik sesi yankılanır dağlarda.

Yürüyorum
Sağıma soluma bakmadan yürüyorum
Gözlerimde yaş!
Lekelendi o en nadide kumaş.

Yürüyorum
Yüreğimde bir darlık,
Gün battı,
Ay zaten yok,
Yıldızlar da söndü bir bir.
Her yer zifiri karanlık.
Derin bir uykuya daldı şehir
Elbet bunu hayra yoruyorum
Karanlıktan kendime bir ev kuruyorum.
Yağmur damlaları düşüyor tek tük
Yağmur kokusu dolduruyor genzimi
Karanlığı bıçak gibi kesiyor rüzgâr
Gökyüzü mor bulutlarla örtük.

Yürüyorum
Bugün hıdırellez
Yağmur yağıyor.
Sonsuza kadar yağsın yağmur.
Yağmuru seviyorum;
Söndürüyor yüreğimin yangınını;
Fakat ıslanmasın yetim ruhum.

Yürüyorum
Koşar adımlarla yürüyorum
Ve zifiri karanlıkta
İnsana benzer hayaller görüyorum
Ve karanlığı yorgan gibi bürünüyorum.

Yürüyorum
Gün doğmuyor
Sabah olmuyor
Ay görünmüyor
Yıldızlar asılmıyor ampul gibi tavana…
Olsun,
Gözlerin var ya!
Kömür gözlerin,
Onların aydınlığı yeter bana.

Mehmet Cıngır

Yürüyoruz

Yürüyoruz
Yabanıl otların arasından,
Ürkek bir tavşan gibi bakıyor zaman.
Açmış mağaralar ağızlarını kocaman.
Boğuldu denizde balıklar
Akın akın sahilde kalabalıklar…
Uzanıyor güneşe ellerimiz
Uyuyor sahilde koskoca deniz.
Dağlar dikilmekten yoruldu
Bilmem ki yâr bana neden darıldı.
Yüzüyoruz denizde
Halatı kopmuş gemiler gibi.

Hele bakın ki şu işe
Delik kovuk giriyor her yere,
Yasak yok güneşe.
Gece
Ay kırıkları süzülüyor dal uçlarından.
Dalgalar azgınlaşıyor yıldızların altında.
Aynaların aynasında,
Görülür mü gerçekler
Bugünün koskoca dünyasında?

Bu yaştan sonra kim tanır bizi?
Kim duyar sesimizi?
Belki tanır anlayan düşüncelerimizi…

Yürüyoruz
Ay aydın gecede
Mor ışıkların altında.
Ay battı.
Martı kuşları yalıyor suyu,
Ne de özlemişiz uykuyu.

Yürüyoruz
Zifiri karanlık gecede.
Ne yol belli ne de iz?
İn cin uykuda
Uyanığız yalnız ikimiz.
Taşlı ve dikenli yollardan geçiyoruz.
Cehennemin dumanı tütüyor sağda solda…

Yürüyoruz
Artırıyor şiddetini rüzgâr,
Görünmüyor ufukta bahar.
Gelip geçiyor günler,
Gelip geçiyor haftalar,
Gelip geçiyor aylar,
Gelip geçiyor yıllar
Baharla kış arasında yalnız biz varız.
Ve uzun bir yolculuğa hazırız.
Geçiyor zaman

Hayır zaman değil geçen!
Zaman aynı zaman
Geçen insan.

Yürüyoruz
Elimizde kazma kürek
Kendi kabrimizi kendimiz kazacağız,
Dayanır mı buna yürek?
Mezar taşına hayatımızın destanını yazacağız
Doğduk,büyüdük ve öldük…

Mehmet Cıngır

Yüzüme Güldü Ölüm

Pek karanlık bir gecede korku saldı ölüm
Bir sevda çölünde yüreğime daldı ölüm.

Bir sonbahar günü tam avucuna almışken
Birden açtı avucunu, beni saldı ölüm.

Kahverengi gözlerinden tam ilham almışken
Seni ne kadar çok sevdiğimi bildi ölüm.

O hercâî gözlerinin yokluğunda senin
Ağzıma çalınan bir damlacık baldı ölüm.

Merdiven başında apansız görünce seni
Başını taştan taşa nasıl da çaldı ölüm!

İnsanı baştan çıkaran kokunu duyunca
Başvurulabilecek en son bir yoldu ölüm.

Bir kahır çölünde yıllarca seni bekledim
Gölgemin gölgesinden inan ki, yıldı ölüm.

Uğursuz bir gecede, yıldızların altında
Umutsuzca kıvranırken beni buldu ölüm.

Ölüm, an be an başucumda bekledi benim
Başımı okşadı ve yüzüme güldü ölüm.

Vuslatını beklerken yıllarca kucağında
Anka gibi koynunda uykuya daldı ölüm.

Ölenlerin yeniden doğduğunu görünce
Şimdilik beni kara listeden sildi ölüm.

Mehmet Cıngır

Yüzüne Söylüyorum

Arkandan söylersem gıybet olur.
Gıybet de günahtır.
Onun için yüzüne söylüyorum.
Duy beni!
Dağlar kadar seviyorum seni.

Mehmet Cıngır

Zalim

Çağlayan idi benim son durağım
Aylar geçti,neden kalkmaz yasağım?
Şimdi o nazlı yardan çok uzağım
Zalim, ayırdın beni nazlı yârdan!

Yakıp savurdun külümü yellere
Düşürdün beni dillerden dillere
Hasret bıraktın beni ak ellere
Zalim,ayırdın beni nazlı yârdan!
Ne baharım ne kışım ne yazım var
Ayar tutmaz teli bozuk sazım var
Dinle sana benim bir çift sözüm var
Zalim,ayırdın beni nazlı yârdan!

Halime kim dövünür kim sevinir
Yaralı gönlüm kımıldar,devinir
Dertli yüreğim o yâre göyünür
Zalim,ayırdın beni nazlı Yârdan

Havaya da Mehmet Hoca havaya
Ey dostum,sattın beni bedavaya!
Yaptığın ne dine uyar ne yasaya
Zalim,ayırdın beni nazlı yardan!

Mehmet Cıngır

Zalim Corona

Corona ,çıkamıyoruz senin yüzünden dışarı,
Evde çocukları zaptedemiyoruz pek haşarı,
Tükettik evde balı, zeytini,peyniri kaşarı,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Corona,Çin'dir senin ana yurdun,
Avrupa'ya geldin kudurdun,
Durdun durdun benim ülkemi de vurdun,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Corona, yaşlıları vurdun evvela,
Okunmaz oldu minarelerden sela,
Oldun dünyanın başına bela,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Corona,istediğin kadar korku sal,
Bitecek elbet birgün bu masal,
Kardeşim çıkma dışarı evde kal,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Hastalık bahane,ölüm bir kader,
Üzülme,bu salgın elbet birgün gider,
Sağlığın yoksa dünya kaç para eder,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Pek sever atlar taze yoncayı,
Salgından koru Alllah'ım gülü goncayı,
Taktı kahrolası virüs bize kancayı,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Sağlık çalışanlarımız başımızın tacı,
 Yok şimdilik bu hain coronanın ilacı,
Sen de umreyi biraz ertele be hacı,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Ey insan!Ahireti bırakıp dünyaya daldın,
Küçücük bir virüs karşısında aciz kaldın,
Bilmem ki bu salgından ne ibret aldın,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Yaptıklarını seyre daldım kara yüzlü devin,
Mahkûmuyum tek başıma ben bu evin,
Sosyal mesafeyi koruyun;fakat birinizi sevin,
Terk et dünyamızı be zalim corona.

Mehmet Cıngır

Zalim Gül ve Bülbül

Selam doğduğun güne ey âşık bülbül!
Ağlama!Bir damlacık kanını emer
Ve senin kanının rengini alır da
Yine de sana yâr olmaz o zalim gül.

Ey gül ne zalim yüreğin varmış böyle!
N'olur bir kerecik sevdiğini söyle!
Gül olmadan önce beyazdı rengin,
Değil midir âşık bülbül senin dengin?

Sana bir kerecik" gül"gül dedi bülbül
Bir kerecik gülseydin n'olurdu ey gül!
Rengini bülbülün kanından aldın sen
Onun kanıyla kırmızı gül oldun sen.

Ey gül tören yapmalıydı içinde aşk!
Bilsen bülbülün gönlü senin için köşk…
Verdi aşkı uğruna son nefesini
Ne can duydu ne canan onun sesini.

Saplandı hep okları bağrına gülün,
Aktı oracıkta al kanı bülbülün.
Kırmızı gülün yeri şimdi gülistan
Bülbül hem candan oldu hem de canandan…

Bülbülün kanlarını akıtan hardır
Her yaprağında bülbülün kanı vardır
Ey gül neydi âşık bülbülde gördüğün?
Kan içinde mahşere kaldı bu düğün.

Mehmet Cıngır

Zaman

Su gibi akıyor,yel gibi geçiyor zaman;
Zaman değil yel gibi geçen,su gibi akan.
Benim; aslında hızlı tren gibi
Zaman tünelinden geçen.

Benim; geleceği,umutları tükenen,
Benim; acıları,sıkıntıları yüklenen...
Eğer varsa zaman denilen değirmen,
Benim,buğday daneleri gibi öğütülen.

Zaman değil benim; su gibi akan,
Benim,yüksek tepelerden çağlayan...
Benim,çağlarken parçalanan;
Fakat sesi hiç duyulmayan.

Eğer yel gibi geçseydi zaman,
Eğer su gibi aksaydı zaman,
Eğer zaman olsaydı çığlık atan,
Ben değil,zaman olurdu yaşlanan...

Zaman ölmez; ölen insan,
Eğer ölseydi zaman,
Bir mezar taşı olurdu,
Üzerinde"ruhuna Fatiha"yazan.

Mehmet Cıngır

Zaman Çok Vagonlu Bir Tren

Zaman, çok vagonlu bir tren
Nereden gelir nereye gider bilinmez,
Geçer dur durak bilmeden
Bazılarını bindirir,bazılarını indirir
Durakta durmadan…
Bir daha binemez inen.

Zaman bir rüzgârdır eser durmadan
Hangi yönden gelir,hangi yöne gider bilinmez
Eser dümen kırmadan…
Ezelden ebede bir akıştır zaman.
Sonuz bir sonsuzluk,
Hayata bir anlık bakıştır zaman.

Zaman; bariyersiz,direksiz
Bir köprü,ezelden ebede uzanan…
Bir değirmen; yelsiz,selsiz
Ömürleri ufalayan.
Bir canavar; ağızsız,dilsiz,elsiz…
Önüne geleni yutan,yuttukça iştahı açılan…

Bir testeredir zaman
Günleri,ayları,yılları,asırları
Odun gibi doğrayan…
Bir kuştur,kanatları olmayan
Dizginsiz yılkı atıdır durdurulamayan
Koştukça açılan ve yorulmayan.

Bir yıldızdır zaman
Işık hızıyla akan
Ve geri vitesi olmayan.
Akar zaman,akar,akar,akar…
Akarken,zamanın
Kimi içinden,kimi dışından bakar.

Mehmet Cıngır

Zamandan Tasarruf

Davulun sesi
Zurna eşliğinde…
Üç gün üç gece,
Şölen havasında…
Yenilir içilirdi.
Şimdi salonun duvarında yankılanıyor,
Üç saat…
Belki ilerde üç dakika yankılanacak.
Zamandan tasarruf…

Mehmet Cıngır

Zil Çalacak...Ziller Çalacak

Zil çalacak…Ziller çalacak
Sizler derse gireceksiniz;
Ama ben girmeyeceğim.
Bahçemde güllerim solacak,
Güllerimi kimler sulayacak?
Ama ben sulamayacağım.

Zil çalacak…Ziller Çalacak
Sınıflara gireceksiniz bir bir.
Birileri size şiirler okuyacak
Ama ben okumayacağım
Birileri sorular soracak
Ama ben sormayacağım.

Zil çalacak…Ziller çalacak
Yine siz sınıflara dolacaksınız
Yine gürültü, yine itiş kakış…
Birileri size sert bakacak
Ama ben bakmayacağım.

Zil çalacak…Ziller çalacak
Siz sınıflarınızda olacaksınız;
Belki sınıfta şiirlerim okunacak
Duygulanacaksınız belki yine
Yüreğim yüreğinize dokunacak
Ama ben dokunmayacağım!

Zil çalacak…Ziller çalacak
Kuzucuklarım!
İçimden size bir şey kalacak;
İsterseniz siz buna,
Sevgi deyin,
Hasret deyin,
Şiir deyin;
Ama ben hepsi diyeceğim.

Zil çalacak…Ziller Çalacak
Koşturacaksınız yine zilden zile…
Anlatılsın sevgimiz dilden dile;
Siz beni unutsanız bile;
Ben sizi unutmayacağım,
Unutmayacağım,unutmayacağım! ! !

Mehmet Cıngır

Zil Çalıyor Büyüyorum

Köyümü gördüm dün gece rüyamda,
Bir yaz günü temmuz ortasında.
Rüya bu ya,yanımda çocukluğum da.
Dolanıyorum yeşil çamlar arasında.

Masmavi göklerin bakışında,
Soluklanıyorum bir pınar başında.
Bir acelecilik var pınarın akışında,
Kurumuş bir dudak bulma çabasında.

Unutuyorum kendimi,çocuk oluyorum birden,
Üstüm başım görünmüyor çamurdan kirden...
Bana ne amirimin verdiği işten,emirden?
Gözüm arkadaşımın yaptığı tahta arabasında.

Geçtim ovalardan,yemyeşil çayırlardan,
Uçtum sanki yüksek yüksek bayırlardan,
Bana ne geçimden,seçimden,evet-hayırdan?
Bütün canım çıplak ayaklarımın yarasında...

Masmavi gökyüzü avuçlarımın içinde!
Ay ve yıldızlar parmaklarımın ucunda,
Annem yemek pişiriyor odun ateşinde,
Sevdiğimin gözlerini görüyorum kömür karasında.

Keklik gibi sektim yarpuz kokulu dağlarında,
Kaygıdan uzak,türküler tutturdum bağlarında,
Nefes alıyor mutluluk çocukluk çağlarında,
Süzülüyor uçurtmam çocukluğumun dünyasında.

Kamyonlar geçiyor kıvrımlı tozlu yollarından,
Buz gibi suları geliyor karlı bellerinden,
Tutuyorum sevdiğimin ak ellerinden;
Dut,elma,armut,kayısı kokusu var havasında.

Çocukluğumdur hızla akan,sularda,
Mutluluğum artık çok derinlerde,kuytularda,
Yaşıyorum mutluluğumu ancak uykularda,
Zil çalıyor,büyüyorum tam mutluluğun ortasında...

Mehmet Cıngır

Zilli Öğretmen

Biz öğretmenler,
Kalkarız zille,yatarız zille
Sınıfa gireriz zille,
Sınıftan çıkarız zille.
Zilsiz hareket etmeyiz,
Zil çalacak ille…
Kimimiz uzun boylu,
Kimimiz midilli,
Kimimiz suskun,
Kimimiz sivri dilli;
Ama hepimiz zilliyiz zilli…

Mehmet Cıngır

Zor

Dinle diyorsun dinlemiyor,
Oku diyorsun okumuyor,
Yaz diyorsun yazmıyor,
 Elinde bir akıllı telefon
Başka dünyalarda geziyor…
Bundan sonra sınıfta öğrenci bulmak
Zor dostum zor…

Mehmet Cıngır

Zor Geliyor

Bugün içim içime sığmıyor
Sevinçten değil,üzüntüden.
Dünya bana dar geliyor,
Kötü söz uzaktan değil,
Çok yakınımdan geliyor.
Uzaktan gelmesi neyse ama,
Çok yakınımdan gelmesi
Bana zor geliyor!

Mehmet Cıngır